

4 p 66 / 6 p 66 / 2 p 67

ÆGYPTIORUM
CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA

NANIANA

ASSERVATÆ.

FASCICULUS I.

BONONIÆ

Typis Lælii a Vulpe. Anno MDCCLXXXV.
Superiorum permissu.

EGYPTIORUM
CODICEM

Digitized by the Internet Archive
in 2016

BENIGNO LECTORI

D. JOHANNES ALOYSIUS
MINGARELLIUS

ἐν Κυρίῳ χαίρειν .

MIraberis forsitan, humanissime Lector, me qui duodecim ab hinc mensibus ægyptias literas, illas scilicet quæ græcæ non sint, ne de facie quidem, ut sic loquar, noveram, Ægyptiorum Codicum Fragmenta non edere solummodo ausum esse, sed latino etiam sermone convertere: itaque interpretationes fortasse meas divinationes potius esse suspicaberis. Omnem igitur suspicionem a me statim removeam necesse est. Ac primum quidem ne tibi nimis audax fuisse videar, quasi onus, cui ferendo impar forem, ultro ac temere suscipere non dubitaverim, res quomodo pedetentim processerint, breviter expono. Quum primum ægyptia hæc Fragmenta Venetiis Bononiam mihi transmissa sunt, ut de illis in extremo græcorum Nanianæ bibliothecæ codicum, qui tunc imprimebatur, Elencho aliquid dicerem; equidem quum paucissima thebaico sermone conscripta in lucem hactenus prodiisse scirem, nihil aliud facere constitueram, nisi ea diligenter quidem descripta, nullo tamen scholio illustrata, typographo imprimenda tradere, quasi Catalogi illius appendicem: sed dispositis postea

illo, quem nunc habent, ordine sexagintaquatuor, quibus constant, membranis; ubi illorum tria Biblica esse deprehendi, Tertii exemplum Romam continuo ad doctissimum Virum Augustinum Georgium misi, ut illud evulgaret: nam bilingue aliud, thebaicum scilicet græcumque, Euangelii Johannis Fragmentum in lucem ab ipso edi intellexeram. Paulo post autem quum eximium illum virum gravissimis occupationibus distentum tam cito, ut erbar, illud in manus doctorum hominum emissurum non esse comperi, Biblica quæ dixi Fragmenta cum græcis, latinisque exemplaribus conferendo, atque interpretationum saltem varietates adnotando, illustrare ipsemet statui, reliqua sine ullis, ut tunc putabam, scholiis typographo traditurus. Quum primus iste conatus mihi non omnino infeliciter, nisi mea me opinio fallit, successisset, iamque plurimarum thebaicarum dictionum vim hac ratione didicissem; aliquibus cetera etiam Fragmenta heic atque illic illustrare adnotationibus cœpi: quod dum facere pergerem, illud tandem experiri etiam volui, utrum nonnullas saltem eorum partes Latine possem interpretari. Quid plura? Eo demum paulatim ventum est, ut ea non scholiis solum, sed perpetua etiam translatione illustraverim. Nonnulla quidem occurrebant identidem vocabula, quæ cum eorum significationem in tanta thebaicorum scriptorum paucitate detegere ac veluti eruere nullo modo valerem, a proposito me deterrebant: multo tamen pauciora hæc fuerunt, quam initio veritus fueram. Sed illud sancte ac firmiter asseverare possum, ubicunque in ea vocabula inciderim, aut locutiones, quarum ignota mihi esset, vel dubia si-

gnificatio, ibi Lectorem a me in scholiis religiose monitum fuisse: ubi vero nihil tale moneo, interpretationem meam non divinationem esse, sed genuinam, nisi summopere fallor, translationem.

Septemdecim porro sunt Naniana hæcce Fragmenta, eaque simul omnia ut uno volumine, sic uno eodemque tempore evulgare mens erat: sed ut nonnullorum, ac Voidei potissimum, Adlerique votis aliquo modo satisfacerem, ea nuper in binos quasi Fasciculos partiri coactus fui. Nam Londino quidem literas a clarissimo viro Carolo Voideo die 30. Decembris 1784. ad me datas Februario mense accepi, quibus hæc præter alia scripta erant. *Fragmenta (inquit) Novi Test. Sahidica, quæ N. Test. tertiam partem efficiunt, iam ante tres, et quod excurrit, annos, edenda paraveram. Sed editionem eorundem quædam Universitatis Oxoniensis circumstantice impediverunt. Removebuntur tamen brevi, ut spero, hæc impedimenta, et opus hoc tandem prodibit. Nactus sum nuper peropportune quadraginta circiter alia fragmenta ex Ægypto superiori, inter quæ etiam quædam N. T. partes comprehenduntur, quas operi huic interseram. Si tuum opus prodierit, utar eo quoque, et, si tua Fragmenta mihi desint, iis mea adaugebo: si ea iam habeam, conferam ea cum meis.* Hæc ille. Quibus perlectis, quonam pacto Londinum priora decem huius voluminis folia ipsi mittere quamprimum possem, cogitare statim cœpi. Sed cum paucos post dies aliæ ad me clarissimi Derossii literæ Parma allatæ essent, quibus enixe petebat, ut quæcunque folia proximo Junio mense impressa fuerint, ipsi mitterem, ut una cum altero præclaræ suæ Collectionis *Variarum Lectionum Veteris Testamenti* tomo

in Daniam ea transmitteret ad pereruditum studio-
sissimumque adolescentem Jacobum Adlerum, cui
maxime in optatis esset illa quam citissime fieri
posset sibi deferri, quid consilii caperem, anceps
diutius non mansi, sed volumen continuo in bi-
nos, ut dixi, Fasciculos partiri decrevi, ac primum
hunc statim evulgare.

De Fragmentis ipsis nihil habeo quod subiun-
gam: de singulis enim satis a me in volumine ipso
dictum fuisse comperies. In postremo, id est octa-
vo, Fragmento binas Sancti Antonii Abbatis epi-
stolas thebaica lingua scriptas invenies, alteram ad
S. Theodorum, alteram ad Sanctum Athanasium:
quas etsi valde breves, libenter tamen, ut spero,
excipies, utpote a tanto Viro exaratas, quem uni-
versi in terrarum orbe Christiani summopere suspi-
ciunt, colunt, venerantur. Neque vero illæ ante-
hac editæ unquam sunt, atque adeo ex omnibus
Sanctissimi Viri opusculis hæ solæ sunt, quas ægy-
ptiaca, qua ille scribebat, lingua exaratas, non
vero latine tantum, aut græce, aut arabice con-
versas, in Europa saltem habeamus.

Illud nunc tantummodo reliquum est, ut quod-
dam non magni momenti monitum adiiciam, ante-
quam præfandi finem faciam, ne qua in re vel le-
vi minus accuratus fuisse videar. Nimirum ubi li-
brarii punctum scripserunt, ego quoque in priori-
bus septem Fragmentis illud exscripsi: neque vero
me quod hoc fecerim, poenitet: sed in octavo Frag-
mento cœpi modo punctum, modo accentum scri-
bere; quod enim iamdiu suspicatus fueram, id ve-
rum esse in animum induxi, nempe sicut lineolæ
accentuum loco identidem supra literas ab ægyptiis

librariis ducuntur, ita punctum ad dexterum vocabuli latus appositum non pro puncto, sed pro accentu præcedentem syllabam afficiente habendum plerumque esse, sive ita ægyptiorum ferat consuetudo, sive id Exscriptorum inscitix tribuendum sit. Vale. Scribebam Bononiæ ad Sancti Salvatoris, ipsa die Cœnæ Domini, vigesima quarta Martii, anno supra millesimum septingentesimo octogesimo quinto.

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA NANIANA

ASSERVATÆ.

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ.

Quum Indicis græcorum Codicum Naniana in Bibliotheca asservatorum impressio, anno 1781. inchoata, ad finem fere perducta iam videbatur, et pauca tantum folia prelo submittanda restabant, vetustissimæ sexaginta quatuor membranæ ex Ægypto Venetias delatæ, ac Bononiam hinc ad me transmissæ, duodevigesima Februarii die hoc ipso anno 1784. ad manus meas pervenerunt. Aperta arcula obstupui: græcas putabam, ægyptias reperi. Quid facerem? qui in Ægyptia lingua hospes plane essem atque adeo ἀναλφάβητος, ut ne figuras quidem Ægyptiarum litterarum noscerem? nunquam enim suspicatus fueram hujusmodi studium usui mihi aliquando fore. Tentandum aliquid statui, quamvis magistro, duce, grammatica, Lexico, omni demum præsidio destitutus. Kircheri *Prodromum*, Illustrissimi Præsulis Tukii grammaticam, et doctissimi Valpergæ sub Didymi Taurinensis nomine latentis *Rudimentum*, quod forte fortuna Parmæ nuper editum fuerat, mihi comparavi: Borgiana vero S. Coluthi Acta Velitris asservata, et ab eruditissimo viro Augustino Giorgi edita atque illustrata nuper acceperam: tum in Ægyptiæ linguæ studium totis viribus incumbere ausus sum, etsi propectæ iam, imo senili ætati parum aptum id videretur. Magno mihi adiumento Didymus Taurinensis fuit, cujus liber etsi brevior, multo tamen Tukio clarior est. Hujusmodi præsiidiis instructus trium priorum codicum reliquias Notis illustrare conatus sum, quas mox videbis. Hisce absolutis mense Maio Lacrozii de Ægyptia lingua optime meriti Lexicon ab humanissimo doctissimoque Præsule Stephano Borgia mihi ultro commodatum, ac Roma missum accepi. Huius ope reliquorum etiam quatuordecim codicum reliquiis lucem aliquam me allaturum speraveram: ubi vero tam exiguum Sahidicarum, quibus Thebaidis incolæ utebantur, vocum numerum ibi recenseri, atque explicari vidi, animum continuo despondi, ac membranas illas fideliter a me iam exscriptas typographo tradere statui quibus potero adnotationibus, aut nullis etiam illustratas, præsertim cum voluminis moles iusto major iam fieri videretur, ac tempus iam esset illud in lucem tandem emittere.

Franciscus interim Barattinius Ægyptias omnes literas ea forma quam in membranis habent, meo jussu ab ipsomet sculptas, cusas, fusasque pro impressione paraverat, earumque Specimen Junio ineunte edidit, homo cuiuslibet quidem litteraturæ expers, mirum tamen in modum accuratus. Specimini vero hæc subscripta erant, quæ nunc emendatius placet exscribere: $\alpha\text{NOK } \phi\text{P}\alpha\text{ΓKICKOC } \text{ΠB}\alpha\text{P}\alpha\text{T}\text{†}\text{NOC } \alpha\text{IX}\omega\text{K } \epsilon\text{BO}\lambda\ \bar{\text{N}}\text{NEI } \text{TY-}$
 $\text{ΠOC } \text{Z}\bar{\alpha}\ \text{BON}\omega\text{N}\text{I}\alpha\ \text{Z}\bar{\alpha}\ \text{ΠE}\text{ZOOY } \bar{\text{N}}\text{COY}\mu\text{HT}\alpha\omega\psi\ \bar{\text{N}}\mu\alpha\text{I}\text{OC}$
 $\text{Z}\bar{\alpha}\ \text{ΠE}\chi\text{P}\text{ONOC } \bar{\text{N}}\text{TE } \chi\bar{\text{C}}\ \omega\text{O } \mu\bar{\text{N}}\ \alpha\omega\psi\ \omega\epsilon\ \mu\bar{\text{N}}\ \text{Z}\bar{\alpha}\text{NE}$
 $\text{CTOOY:— } \mu\alpha\text{POY } \omega\text{NHT } \bar{\alpha}\mu\text{OOY } \text{Z}\bar{\text{N}}\ \text{OY}\mu\bar{\text{N}}\text{T}\chi\text{P}\text{HTOC } \bar{\text{N}}\text{OI}$
 $\text{N}\alpha\text{EIO}\text{TE } \text{I}\omega\text{Z}\alpha\text{N}\text{NH}\text{C } \text{Π}\text{N}\alpha\text{NI } \mu\bar{\text{N}}\ \rho\alpha\phi\alpha\text{H}\lambda\ \text{ΠTOY}\text{ZI } \bar{\text{N}}\text{E}\pi\text{IC-}$
 $\text{KO}\text{ΠOC } \mu\bar{\text{N}}\ \sigma\text{T}\epsilon\phi\alpha\text{NOC } \text{ΠB}\text{OP}\text{GI}\alpha\ \bar{\text{N}}\text{OY}\text{HHB } \bar{\text{N}}\text{C}\alpha\text{BE } \alpha\gamma\omega\ \bar{\text{N}}\text{-}$
 $\text{ZY}\text{ΠH}\text{PETHC } \bar{\text{N}}\text{ZENEPIC}\text{TATHC } \bar{\text{N}}\text{NETT}\alpha\omega\epsilon\text{O}\epsilon\text{I}\omega\ \bar{\text{N}}\text{T}\bar{\text{N}}\text{ΠICTIC}$
 $\epsilon\text{COY}\alpha\delta\text{B } \text{Z}\bar{\text{N}}\ \text{TOIKOY}\mu\text{ENH} . \mu\alpha\text{POY } \text{†CO } \text{N}\alpha\text{I } \bar{\text{N}}\text{OI } \text{Π}\text{GIOP}\text{GI}$
 $\text{Z}\bar{\text{N}}\ \text{ZP}\omega\mu\text{H } \mu\bar{\text{N}}\ \text{ΠOY}\alpha\lambda\text{ΠEP}\text{Γ}\alpha\ \text{ΠE}\text{T}\alpha\gamma\bar{\text{P}}\text{E}\text{ΠONOM}\alpha\text{ZE } \chi\epsilon\ \text{ZI-}$
 $\text{ZY}\mu\text{OC } \text{Z}\bar{\text{N}}\ \text{T}\alpha\gamma\text{PINON } \mu\bar{\text{N}}\ \text{ΠOY}\text{OY}\text{OIZ}\epsilon\ \text{Z}\bar{\text{N}}\ \lambda\text{ONZ}\text{INON } \mu\bar{\text{N}}$
 $\text{ΠZEP}\text{OC}\text{CI } \text{Z}\bar{\alpha}\ \text{Π}\alpha\text{P}\mu\alpha\ \mu\bar{\text{N}}\ \text{Π}\alpha\omega\text{B}\bar{\text{P}}\chi\omega\text{NEY}\text{THC } \alpha\gamma\omega\ \rho\bar{\alpha}\text{-}$
 $\text{Π}\omega\text{T}\text{Z } \bar{\text{N}}\text{NTY}\text{ΠOC } \text{ΠB}\text{OZ}\omega\text{NI:—}$

Sed iam de membranis ipsis dicendum: hæc vero generatim præmonenda censeo. Omnes hi codices vetustissimi sine dubio sunt, et decimo saltem Christi seculo longe antiquiores. Sed quantæ unusquisque antiquitatis sit, meum non est judicare, qui alios codices ægyptia manu exaratos nunquam vidi. singulorum specimina æri insculpta exhibeo: lector eruditus iudicet. Membranei omnes sunt, et XVII, aut XVI. manibus exarati, nullus e papyro. Vigintiquatuor litteræ, quas a græcis olim ægyptii, ut Moschi postea, mutuati fuere, ejus formæ sunt, cujus in græcis vetustissimis codicibus. literarum maiorum A, E, Λ, M, Σ, et Ω hæc figuræ nusquam heic conspiciuntur, sed illarum ubique forma hæc est, d, e, λ, μ, c, ω, sive maioris sint, sive minoris magnitudinis. Litteræ B, T, u, N, ω, z nusquam eo modo finguntur, quo apud Kircherum, atque in libris Romæ, Londini, alibique impressis: in quibus B non modo ejus formæ est, quam huic literæ Moschi tribuerunt in vetusto membraneo Bononiensis nostræ bibliothecæ codice Illyrica, aut Rutena lingua scripto, sed et inferne lineam quasi basin habet: T superne cornua deformiter inæqualia gerit: litera vero u latine litteræ U ferme similis nonnunquam est: N figuræ est inelegantis, quæ cum Π facile confunditur: ad dexteram literæ ω parva inferne cauda additur: ac demum literæ sive aspirationis z haud pulchra forma est. Nihil tale nostris in mem-

membranis occurrit, multoque minus literæ N figura illa, quam Kircherus in Prodomo pag. 286. commemorat, quamque *in fine dictionis* adhiberi ait instar literæ Nun finalis † Hebræorum: in Psalterio autem Romæ impresso alterius etiam aliquantulum diversæ formæ est. Ægyptii vero nostri, ubi loci angustia integram N literam non capit in fine versus, seu lineæ, compendium illud ipsum adhibent, quod in græcis codicibus, maxime si vetusti sint, invenitur, quod infra videbis in primo Specimine lit. 1. Litera vero sive aspiratio *Hori* eandem plane formam habet in nostris membranis, quam apud Moschos habet numeri senarii nota in Ruteno quem dixi codice, quamque inferius videbis in Speciminibus, itidem ut veteres reliquarum literarum formas. Vox a voce, interiecto inani spatio, non separatur (quod et in vetustis græcis libris, imo etiam in Ruteno Psalmorum codice, quem superius commemoravi, observare licet), nisi ubi aliqua occurrit interpunctio. Interpungendi autem ratio eadem fere in ægyptiis, atque in græcis codicibus. Punctum interrogationis nullo in loco apponitur. Punctum finale, seu potius nota finalis apud ægyptios, ut apud græcos, est hujuscemodi:— qualem vides in Speciminibus num. 1. Cæsura in extremo versu, quæ dictionem nondum perfectam esse indicet, nulla hæc reperitur. Litera Φ etsi eandem atque græca formam habeat, in omnibus tamen hisce membranis inagnum utrinque ventrem, secus atque apud græcos, habet, eumque rubris plerumque punctis interstinctum: cuius rei causam divinare quis valeat? In sinistro margine haud raro signum illud, quod in primo Specimine vides, sive crucem sive asteriscum vocare mavis, apponitur; ibi scilicet, opinor, ubi quid notatu dignum exscriptori videatur. Literæ non tam parvæ sunt, ut in græcis codicibus post septimum, aut octavum Christi seculum exaratis, sed majores: ex quo tamen cave inferas parvis literis ægyptios caruisse: nam hisce ipsis in membranis, quæ Monachorum in Choro, aut in Capitulo legentium usui destinata videntur, tametsi literæ sint plerumque fere *unciales*, ubi tamen in fine versus deficit aliquando spatium, literas video minores, et vetustis græcis minusculis similes. In omnibus septemdecim hisce codicibus unaquæque facies seu pagina binas habet columnas, ideoque integra membrana quatuor. Cuncti Sahidica seu Thebaidica dialecto scripti sunt, nullus Memphitica: in nullo tamen invenitur pro ω duplex illud ^o _o quod La-

crozius in Sylloge Sahidica memorat pag. 193, alterum supra alterum; sed semper OO in una eademque linea. Contingit quidem aliquando ut scriptor librarius vel ob spatii angustiam, vel quia ex oblivione literam omiserit, eam supra ceteras scribat, idque præsertim literis O, et Y contingit, ut videre licet in Specimine 1. lin. 2. sed non tam facile adducor ut credam quod Lacrozius ait, consuevisse Thebaidenses pro Memphitico $\mu\omega$ - $\omicron\gamma$ exempli gratia, vel pro Saidico $\mu\omicron\omicron\gamma$ scribere $\mu\overset{\circ}{\omicron}\gamma$. Si quid enim nonnumquam in codicibus occurrit extraordinario modo scriptum, id non est nationi toti, ac linguæ tribuendum.

I.

Ægyptii codicis fragmentum, quatuor membranis constans, longis uncias fere 1 $\frac{2}{3}$, latis unc. fere novem mensuræ Bononiensis, nitido caractere scriptus.

Continet Matthæi Euangelium ab extremo versiculo 27. Capitis XVIII. ad vers. 15. cap. XXI. Desunt initio una et triginta membranæ, nimirum 62. paginæ. Progreditur a pag. 60. ad 70^{am}.

Hujus Codicis propria hæc sunt. Commatum interpunctiones habet, quas vulgo virgulas dicunt, superne, aut inferne positas, ac spiritui græcorum tenui, et apostropho non absimiles. Lineolæ literis impositæ longiusculæ plerumque sunt: accentus circumflexo græcorum codicum accentui ubique similis, nusquam autem acuto græcorum, aut gravi. Septem in locis numeri marginales recentiore rudique, vetusta tamen manu, et nigriore atramento additi, quibus capitulorum, seu paragra-phorum vetus divisio atque initium indicari videtur. Omnia inferius fideliter exhibebo quantum per typos licebit, servata eadem omnino paginarum, columnarum, versuum, literarum distributione quæ in codicibus ipsis conspicitur. De hujus vetustate si quid iudicare possem, eum duobus qui sequuntur, antiquiorem dicerem. Aureo adhuc, ut sic loquar, ægyptiæ scripturæ tempore exaratus certe est, cum literæ ab ægyptiis ipsis nondum deformatæ fuerant, sed elegantes, pulchræ, genuinæ erant. Calligraphus vero hic accuratissimus est, ac de orthographia sollicitus; nullam enim fere lineolam, nullum accentum, nihil hujusmodi aliud omittere solet, ut cæteri sæpe: ab omnibus tamen mendis immunis non est. En prima pagina.

Pagina I.

εβολ • αχει'δεεβολη̄
 ÷ ο̄ιπ̄ᾱγᾱλε̄τᾱμᾱρ'
 ᾱχε̄ε'ε̄ο̄γᾱ'η̄νε̄μ̄ω̄β̄ρ'
 ζ̄μ̄ᾱλᾱπᾱι'ε̄νε̄μ̄η̄
 τᾱφε̄ρο̄μ̄η̄ω̄ε̄η̄σᾱ
 τε̄ε̄ρε'ᾱμᾱμᾱζε̄τε̄μ̄
 μο̄μᾱμ̄ω̄δ̄τ'μ̄μο̄μ̄
 ε̄μ̄ᾱμ̄μο̄ᾱε̄ᾱγ̄δ̄
 v. 29. πε̄τε̄ρο̄κ • ᾱμ̄πᾱᾱε̄τ̄μ̄
 δε̄η̄ο̄ῑπε̄μ̄ω̄β̄ρ'
 ζ̄μ̄ᾱλᾱᾱμ̄πᾱρᾱκα
 λεῑμ̄μο̄μ̄ε̄μ̄ᾱμ̄
 μο̄ᾱε̄ε̄ρο̄μ̄η̄ζε̄η̄τ̄
 ε̄ε̄ρᾱῑε̄ᾱω̄ῑτᾱτᾱᾱγ̄
 v. 30. νᾱκ̄τη̄ρο̄υ • η̄το̄μ̄
 δε̄μ̄π̄ῑμ̄ο̄γ̄ω̄ω̄'ᾱλ
 λᾱᾱμ̄β̄ω̄κᾱμ̄νο̄ᾱμ̄
 ε̄πε̄μ̄τε̄κ̄ο̄μ̄ᾱη̄
 v. 31. τ̄μ̄+μ̄πε̄τε̄ρο̄μ̄ • ᾱγ̄
 ÷ νᾱγ̄δε̄η̄ο̄ῑνε̄μ̄ω̄β̄ρ'
 ζ̄μ̄ᾱλᾱνε̄νε̄τᾱγ̄
 μ̄ω̄μ̄πε̄'ᾱγ̄λᾱμ̄πε̄ῑ
 ε̄μᾱτε̄'ᾱρε̄ῑᾱγ̄ᾱω̄
 ε̄πε̄μ̄ᾱε̄ο̄ῑε̄η̄ᾱω̄β̄
 η̄ῑμε̄νε̄τᾱγ̄μ̄ω̄
 v. 32. πε̄ • το̄τε̄ᾱμ̄ο̄μ̄τε̄
 ε̄ρο̄μ̄η̄ο̄ῑπε̄μ̄ᾱε̄ο̄ῑε̄
 πε̄ᾱμ̄ᾱμ̄ᾱε̄πε̄ζ̄μ̄
 ᾱλᾱμ̄π̄ο̄νη̄ρο̄ς'η̄η̄
 τη̄ρο̄ῡε̄τε̄ρο̄κ̄ᾱῑκᾱᾱγ̄
 νᾱκε̄βο̄λε̄τ̄βε̄ᾱε̄κ̄
 v. 33. σε̄π̄ω̄π̄ῑτ̄, η̄μ̄ω̄ε̄

η̄το̄κ̄ᾱνε̄ρο̄κε̄νᾱμ̄
 πε̄κ̄ω̄β̄ρ'ζ̄μ̄ᾱλᾱη̄
 θε̄ε̄ω̄ω̄κε̄νε̄τᾱῑ
 v. 34. νᾱνᾱκ • ᾱμ̄νο̄ῡο̄β̄τ̄
 η̄ο̄ῑπε̄μ̄ᾱε̄ο̄ῑε̄ᾱμ̄+
 μ̄μο̄μ̄ε̄το̄ο̄το̄γ̄η̄η̄
 βᾱσᾱνῑσ̄τη̄σ̄ω̄ᾱη̄
 τ̄μ̄+μ̄πε̄τε̄ρο̄μ̄τη̄
 v. 35. ρ̄μ̄ • τᾱῑο̄νε̄τε̄θε̄ε̄τ̄μ̄
 νᾱᾱσ̄νη̄τη̄η̄ο̄ῑ
 πᾱεῑω̄τε̄τ̄η̄η̄μ̄
 π̄η̄γε̄'ε̄ρε̄τ̄μ̄πο̄γ̄ᾱ
 πο̄γ̄ᾱκ̄ω̄ε̄βο̄λᾱμ̄πε̄μ̄
 σ̄ο̄νε̄η̄νε̄τη̄ζε̄η̄τ̄:—
 ᾱσ̄ω̄μ̄πε̄ᾱε̄η̄τε̄ρε̄ῑε̄
 v. 1. ᾱω̄κε̄βο̄λᾱη̄νε̄ῑω̄ᾱ
 c. 19. ᾱε̄ᾱμ̄π̄ω̄ω̄νε̄ε̄βο̄λᾱ
 ζ̄η̄τ̄γ̄ᾱλᾱῑᾱῑᾱᾱμ̄
 ε̄ε̄ρᾱῑε̄η̄το̄μ̄η̄το̄γ̄
 ο̄γ̄ᾱῑε̄πε̄κ̄ρο̄μ̄π̄ῑ
 v. 2. ο̄ρ̄ᾱη̄η̄σ̄ᾱγ̄ο̄γ̄ᾱζ̄ο̄γ̄
 η̄σ̄ω̄μ̄η̄ο̄ῑγε̄νη̄μ̄η̄
 η̄μ̄ε̄ε̄νᾱμ̄ω̄ο̄γ̄ᾱμ̄
 η̄π̄ᾱᾱε̄ρε̄ρο̄ο̄γ̄ᾱμ̄π̄ῑ
 v. 3. μ̄ᾱε̄τ̄μ̄μᾱρ • ᾱγ̄+
 ÷ πε̄ρο̄γ̄ο̄ο̄ῑε̄ρο̄μ̄η̄ο̄ῑνε̄
 φ̄ᾱρ̄ῑσ̄ᾱῑο̄σε̄γ̄π̄εῑρᾱ
 ζ̄ε̄μ̄μο̄μ̄ε̄μ̄ᾱε̄ο̄ῑε̄
 μο̄ᾱε̄ε̄νε̄ε̄ε̄ε̄ε̄τ̄ῑ
 μ̄π̄ρω̄μ̄ε̄ε̄νο̄γ̄ᾱε̄
 ε̄βο̄λᾱη̄τε̄μ̄ε̄μ̄ε̄κ̄ᾱ

ADNOTATIONES.

Cap. XVIII. εβολ. Postrema vox versiculi 27.
 αχει. prima vers. 28. Porro ει εβολ valet, *exire*. Hanc
 locutionem videre mihi videor etiam in Actis S. Coluthi p. 83.
 Itaque tenere me nequeo quin opinionem illo de loco meam heic
 expo-

exponam, postquam clarissimi Georgii incredibilem eruditionem plurimi a me fieri professus fuero, etsi aliter non raro sentiam atque interpreter. Id autem nemo mirabitur qui noverit Saticam linguam haud multis ab hinc annis in Europa innotescere cœpisse, et nunc veluti reviviscere, adeo ut Kirchero ignota prorsus fuerit, Lacrozio autem ipsi parum nota. Sed iam affero ipsum locum: ἈΠΕΙ ΚΟΙΝΩΝΕΙ Μῆ ΡΩΜΕ ΧΙΝ†ΔΙ: ΕΙ ΕΒΟΛΖῆ ΖΗΤῆ ΕΝΤΑΜΑΔΥ ΝCΔ ΠΑΖΔΙ ἈΜΑΥΔΑΤ. ego sic verto: *communione non habui cum homine ex quo exivi ab utero matris meæ, nisi cum marito meo solo*. Itaque ΔΙ et ΕΙ simul iungens lego ΔΙΕΙ: et particulam ΝCΔ expono, *nisi, vel, excepto*: quo sensu acceptam reperies infra in vers. 17. cap. XIX, ubi ΝCΔ ΟΥΔ valet *nisi unus: excepto uno: prater unum*. Eodemque sensu adhibetur in Fragm. VI. pag. 235. ubi Auctor ait: ΔΥ ΘΕ ΠΕ ΠΕΒΙΩ ΝCΔ (idest, *nisi*) ΠΥΔΧΕ.. ΝΝΕΓΡΔΦΗ. Denique exscriptor librarius rectene exaravit ΧΙΝ†ΔΙΕΙ, an scribere debuit, ΧΙΝ†ΔΙΕΙ. Apud Tukium sane pag. 488. legitur ΧΙΝ†ΔΙΕΙ ΕΖΟΥΝ, *ex quo intravi (dactchè entrai)*. Et pag. 59. ΧΙΝ ΕΙΧΙ ΕΚΙΒΕ. Neque vero huic librario injurius sum, dum ita suspicor: nam alia etiam loca non sine mendis exaravit, ut reor. Quæ hactenus dixit pia femina, ea magis confirmat verbis, quæ proxime subjicit: ΔΥΩ ΕΥΩΠΕ ΔΙΧΩΖῆ ΤΑCΑΡΖ Μῆ ΡΩΜΕ ΝΨῆΜΟ ΝΝΕ ΠΧΟΕΙC CΩΤῆ ΕΡΟῖ ἈΠΝΔΥ ΝΤΑΔΝΑΓΚΗ. Quæ interpretari nequeo, quin a doctissimi Georgii translatione recedam. Non verbum ΧΩΖ *tangere* adhibet hoc loco Ægyptius historicus, sed verbum ΧΩΖῆ, *inquinare*: quod memphitice est ὠθηεῦ. In voce vero ἈΠΝΔΥ non latet verbum ΝΔΥ, *videre*, sed valet, *in hora: tempore*: sic apud Tukium pag. 500. ἈΠΝΔΥ ΝΡΟΥΣΕ (ut alia omittam exempla) valet, *tempore vespertino*, et p. 525 ΝΔΩΝΝΔΥ, *qua hora*. Demum ΔΝΔΓΚΗ, *necessitas*, denotat etiam *afflictionem* apud Hellenistas, ut recte docet magnus Mazochius in Spicilegio tom. 3. pag. 164, eandemque significationem ab Ægyptiis quoque interdum ei voci tribui crediderim: crebro enim græcissant. Itaque sic libenter interpretarer: *quod si carnem meam cum alieno homine inquinassem, Dominus me non exaudiret in hora (i. e. tempore) necessitatis (vel, angustia) meæ*.

² Nota lineolam nimis longam in articulo ΝΟῖ; parvam crucem in margine; et comma, seu virgulam in extrema secunda linea.

³ De radice ΖΕ, quæ et *invenire* significat, et *deficere*, et *cade-*

eadere, agit vir doctissimus Augustinus Georgius locum quemdam Actorum S. Coluthi illustrans, tomo 4. *Anecd. Litter.* pag. 99. et 101. Sed si a tanti viri opinione discedere liceret, aliam eius loci interpretationem proponerem. Verba Ægyptii Scriptoris sunt: ΔΥΩ ΝΓΖΟΟΣ ΔΝ ΕΤΡΕΚΣΕ ΕΡΟΣ ΖΝ ΟΥΟΟ-ΟΥΤ̄Ν. Georgius sic vertit: *et difficultas non faciet eam* (mulierem) *tibi deficere in directione*. Mallem sic: *et non defatigaberis, ut eam rectà invenias* (*e non durerai fatica a trovarla a dirittura*). Nimirum in ΝΓ litera Γ est pro litera Κ, nota secundæ personæ, ut inferius XIX. 20, et apud Tukium pag. 355, et alibi passim. ΖΟΟΣ autem verbum puto esse, non nomen. Quæ cum ita sint, dici nequit, ibi ΓΖ positum esse pro vehementiori Memphitarum aspiratione h.

⁴ ΕΟῩΔ̄, *unum*. Accentus est supra d.

⁵ ΠΔ̄Ι. Duo puncta supra l non promiscue scribit hicce calligraphus, ut alii, sed tunc tantum cum vocalis præcedit, ut in ΕΣΡΔ̄Ι, ΕΧΩ̄Ι, ΤΕ̄Ι, et similibus; tunc scilicet ut coniicio, cum dl, el ita pronunciari debent, ut utriusque literæ sonus audiatur, non vero græcorum more, e, et i, sed ai, et ei.

⁶ ΝΩ̄Ë *centum*. Accentus est supra e. Minutiora hæc si per typos exhiberi poterunt, lector ipse observabit in posterum. ΝCΔΤΕΕΡΕ, *denarios*. Nomen hoc CΔΤΕΕΡΕ, *denarius*, Lacrozius in Sylloge omittit, ut alia innumerabilia. Memphita diceret CΔΘΗΡΙ. Cetera vocabula, quibus Sahidica Lacrozii Sylloge hinc locupletari potest, per se observet eruditus Lector: nam passim occurrent.

⁷ ΔΥΩΒ̄Τ̄ *strangularvit*. Radicem Thebaidicam ΟΒ̄Τ̄, *strangularare*, imo etiam vocem ΔΥΟΒ̄Τ̄, *strangularvit*, habet Lacrozius in Sylloge, sed utramque cum O parvò scribit. Thebaidenses verbum ΩΒ̄Τ̄ duxisse videntur a Memphitico ΩΩῩΤ̄, quod est *trahere incedendo* (*strascinarsi dietro*).

⁸ Notanda hæc vox ΔῩ *redde, da, cedo*. In Actis S. Coluthi pag. 85. legitur vox ΔΥΕΙC, quam Georgius vertit, *sine*, i. e. *permitte*. Memphitæ dicunt ΔΥΙC, Φέρε, *fer*, quod Lacrozius in Lexico derivat ex verbo Memph. l, et affixo fæminino C. Nonne suspicari possumus vocolam ΔΥΕΙC compositam esse ex hoc nostro ΔῩ, et dictione ΕΙC, *ecce?* ita tamen ut in familiari sermone ΔΥΕΙC valeat, Φέρε, *eja, cedo*, aut etiam *sine, permitte*.

Vers. 29. ΔΥΠΑΣΤ̄Ῡ ΔΕ ¹ ΝΟ̄Ι ΠΕΥΩ̄Β̄Ρ̄Σ̄ῩΣ̄Δ̄Λ ² ΔΥΠΔ-ΡΑΚΑΛΕΙ ³ ὤμοϋ εϋχῶ ὤμοϋ ⁴ ΧΕ ΣΡΟΥ ΝΣΗΤ ⁵ ΕΣΓΔ̄Ι ΕΧΩ̄Ι ΤΑΤΔΔῩ ⁶ ΝΑΚ ΤΗΡΟΥ.

b

¹ ΔΕ,

¹ ΔΕ, *autem*. Græcus textus, οὖν, *ergo*. Vulgatus, *et*.

² Gr. text. addit: εἰς τὰς πόδας αὐτῆ, *ad pedes eius*: quæ in Vulg. non leguntur. Ægyptius noster ea omittens Vulgatum hoc in loco sequitur, non, ut alibi plerumque, græcum.

³ Gr. et Vulg. παρεκάλει, *rogabat*. Ægyptius græci textus verbum παρεκάλειν retinet ægyptia terminatione: ἀϋπιδράκδ-λει, *rogavit, hortatus est*.

⁴ ΖΡΟΥ ΝΖΗΤ, *patientiam habe*. De memphitico verbo ΖΡΟΥ, cujus loco scribitur etiam ΖΟΡΟΥ, *gravari*, vide Lacrozium. Quid autem in Thebaide valeret hæc locutio ΖΡΟΥ ΝΖΗΤ, ex nostro ægyptio Int. discimus. Ex quarti vero codicis reliquiis pag. 65 paulo post addiscemus abstractum nomen in superiore ægypto hinc efformatum, ΜΝΤΖΑΡΩΖΗΤ, *patientia, longanimitas (l'andar tolerando)*.

⁵ ΤΑΤΑΥ, *et ego reddam*. Verbum ΤΑΔ Lacrozio ignotum, valet *dare, tradere*, ut mox videbis rursus Johann. XI. 22, et apud Tukium sæpe. Quod si ei addatur particula ΕΒΟΛ, valet *emittere, dar fuori*, ut in Actis S. Coluthi pag. 85, ubi legimus: ΑΥΤΑΥ ΕΜΟΟΥ ΕΒΟΛ, *dederunt aquam foras*, i. e. emiserunt, *mandarono fuori*. Nempe ΑΥΤΑΥ ΕΜΟΟΥ positum est pro ΑΥΤΑΥ ΕΜΟΟΥ, si exscriptor non erravit. Additamentum vero syllabæ inseparabilis ΤΑ ante ΤΑΥ valet, *et ego*. Exempla in Tukio passim occurrent. In Actis quoque S. Coluthi pag. 81. ΤΑΧΩΚ ΕΒΟΛ valet, *et ego perficiam*: ac pag. 85. rursusque 86. ΤΑΜΑΖΟΥ, *Et ego implebo eos*: ac demum pag. 95. ΤΑΤ, *et ego dabo*.

Vers. 30. ΝΤΟϚ ΔΕ ἈΠῆΟΥΩΥ' ἀλλὰ ἀϋβωκ ἀϋνο-
 χῆ ¹ επεωτεκῶ ² ὑαντῆτ ἄπετεροϚ.

¹ ἀϋνοχῆ... *Lo cacciò (in prigione)*. Radix est ΝΟΥΧΕ Lacrozio ignota, quæ affixis conjuncta amittit Υ, et Ε.

² επεωτεκῶ, *in carcerem*. Primæ literæ Ε infima portio tantum remanet in codice, perforatâ ibi membrana: sed perspicuum est ita scriptum fuisse: nam Ε heic valet *in*. Simile quid evenisse opinor in S. Coluthi Actis ubi cl. vir. Georgius pag. 83. edidit: ἈΠΒΟΛ ΝΤΚ CINCUNID ἈΠΔΖΔΙ, et vertit, *præter tui, mariti mei, consuetudinem*. Literam Ο in membrana veteri deletam magna ex parte fuisse, aut evanuisse suspicor, ac legendum esse: ἈΠΒΟΛ ΝΤΚΟΙΝCUNID ἈΠΔΖΔΙ, i. e. *excepta consuetudine mariti mei*. Nam neque græca est, nec ægyptia vox CINCUNID, ac si ita emendemus, longe clarior est oratio.

Vers. 31. ΔΥΝΑΥ ΔΕ ΝΒΙ ΝΕΥΩΒΡΣΩΔΑΛ ΕΝΕΝΤΑΥΩΩ-
ΠΕ' ΑΥΛΥΠΕΙ' ¹ ΕΜΑΤΕ' ΑΥΕΙ' ΑΥΧΩ ΕΠΕΥΧΟΕΙΣ ΝΩΩΒ
ΝΙΩ ΕΝΤΑΥΩΩΠΕ.

¹ ΑΥΛΥΠΕΙ, *contristati sunt*. Gr. ἐλύπηθησαν. Æg. Int.
græcum verbum reinens ægyptiace terminat dicens ΛΥΠΕΙ pro
λυπέσθαι, non vero pro λυπέων.

Vers. 32. ΤΟΤΕ ΑΥΜΟΥΤΕ ΕΡΟΥ ΝΒΙ ΠΕΥΧΟΕΙΣ ΠΕ-
ΧΔΩ ¹ ΝΑΩ ΧΕ ΠΩΩΔΑΛ ΑΠΟΝΗΡΟΣ' ² ΝΗ ³ ΤΗΓΟΥ ΕΤΕ-
ΡΟΚ ΔΙΚΑΔΥ ΝΑΚ ΕΒΟΛ ΕΤΒΕ ΧΕ ⁴ ΑΚΣΕΠΩΠΤ,

¹ ΠΕΧΔΩ, *dixit*. Gr. λέγει, *dicit*. Vulg. ait.

² Gr. πονηρὲ, *nequam*. Ægyptius græcam vocem ægyptiam
facit. ΑΠΟΝΗΡΟΣ, *o nequam*.

³ ΝΗ. Gr. ἐκείνην, *illam*. Vulg. pronomem hocce omittit.
Ægyptius Int. græcum sequitur, et habet: *hæc omnia debita tua*.

⁴ ΕΤΒΕΧΕ, *propterea quia*. Notanda hæc particula: de illa
enim tacet Lacrozius quum in Memphitico ΕΘΒΕ, tum in Sa-
hidico ΕΤΒΕ.

⁵ ΑΚΣΕΠΩΠΤ, *rogasti me*. De radice ΣΟΠΣΕΠ, et de
decurtata ΣΟΠΣ docte Georgius pag. 191. Heic habemus etiam
ΣΕΠΣΩΠ, et apud Tukium pag. itidem 191. ΣΕΠΣ; ibi enim
legitur, †ΝΑΣΕΠΣ, *rogabo*. Videntur ergo ægyptii, Hebræo-
rum instar, consonantium magis, quam vocalium rationem
nonnumquam habuisse, quod multis exemplis confirmari posset.

Vers. 33. ΝΩΩΥΕ ¹ ΝΤΟΚ ΑΝ ΕΡΟΚ ΕΝΑ ² ΑΠΕΚΩ-
ΒΡΣΩΔΑΛ ΝΘΕ ΖΩΩΚ ΕΝΤΑΙΝΔ ΝΑΚ.

¹ ΝΩΩΥΕ. Vulg. addit, *ergo*. Gr. et æg. omittunt. Co-
dex tamen Cantuariensis addit οὐν.

² ΕΝΑ. Cum accentu. Sed mox ΕΝΤΑΙΝΔ, sine accentu.

Vers. 34. ΑΥΝΟΥΘ̄ ¹ ΝΒΙ ΠΕΥΧΟΕΙΣ ΑΥ+ ΑΜΟΥ ΕΤΟ-
ΟΤΟΥ ΝΝΒΑΔΑΝΙΣΤΗΣ ² ΩΑΝΤΩ+ ΑΠΕΤΕΡΟΥ ΤΗΩ.

¹ ΑΥΝΟΥΘ̄. Ignota Lacrozio radix ΝΟΥΘ̄, *irasci*. In-
notuit nuper ex Tukio, apud quem pag. 418. †ΝΟΥΘ̄ est
exacerbare.

² Vox e græco textu sumpta, qui habet τοῖς βασανισταῖς,
tortoribus.

Vers. 35. ΤΑΙΟΝΤΕΘΕ ΕΤΩΝΑΔΣ ΝΗΤῆ ΝΒΙ ΠΑΕΙΩΤ
ΕΤΩΝΑΠΗΥΕ' ¹ ΕΡΕΤΑΠΟΥΑ ΠΟΥΑ ΚΩ ΕΒΟΛ ² ΑΠΕΥΣΟΝ
ΩΝ ΝΕΤῆΖΗΤ.

¹ ΕΤΩΝΑΠΗΥΕ. Gr. et Vulg. ὁ ἐπεράνιος, *caelestis*. Ægypt.
eodem sensu: *qui in calis est*.

² ΕΡΕΤΑΠΟΥΑ ΠΟΥΑ ΚΩ ΕΒΟΛ, *si non remisistis unum*

quisque. Gr. addit, τὰ παραπτώματα αὐτῶν, *ipsorum delicta*, seu *offensiones*. Id neque in Vulg. est, nec in Ægyptio Interprete, neque in Cod. Cantuariensi. Ægyptius calligraphus ubi desinit caput XVIII, apponit notam finalem, ut græci.

Cap. XIX. Vers. 1. ἀψωπε δε¹ ἤτερε ἰϞ² χωκ εβολ ἡνεΐψαξε ἀψωونه εβολ ζἢ τγαλιδα ἀφει εβραϊ εἴτωψ ἡ+ΟΥΔαδ³ ἐπεκρο⁴ ἄπιουρδανησ.

¹ δε, *autem*. Gr. et Vulg. καί, *et*. Has parvi momenti varietates lector ipse in sequentibus notare poterit. Numerus marginalis γ, i. e. 90, ad initium pertinet hujus capituli: adeo autem a genuina ac vetusta forma γ desciscit, ut latinæ literæ u similis fere videatur: quam formam in nullo e sequentibus sexdecim codicibus habet. Multis itaque post exaratum codicem seculis additos puto numeros hosce marginales. Margo ipse heic phrygio opere ornatus ac pictus est variis coloribus, ut alibi sæpe quum in hoc, tum in aliis qui sequuntur.

² ἰϞ. Nomen integrum ΙΗϞΟΥϞ numquam in his membranis invenies: ubique per compendium scribitur. ἀψωونه εβολ, *transmigravit*. Verbum ψωونه Sahidicum plane. Lacrozius in Sylloge scribit etiam ψωνε, et ποον. Apud Jeremiam sane XIV. 19. mox videbis ἀψποονεϞ, ubi propter suffixum pronomen, opinor, ω vertitur in ο.

³ ἡ+ΟΥΟΥΔαδ. Humanum est errare. Mendum scriptoris librarii corrige, et scribe ἡ+ΟΥΔαδ, quamvis apud Tulkium pag. 64, et 75. in textibus Thebaidicis impressum legatur +ΟΥΔαδ.

⁴ ἐπεκρο, πέραν, *trans*. Memph. χρω, Said. κρο est *littus*, *ripa*.

Vers. 2. ἀουαδου ἡωψ ἡβι ζενμηηψε ενδψωου ἀψπαδρε¹ εροου ζἄμμα ετἄμαγ.

¹ Verbum ψπαδρε, *curare*, *sanare*, ignotum Lacrozio. Affert pag. 189. nomen παδρε, sed non explicat.

Vers. 3. ἀτ+ πεουοϞι εροϞ ἡβι nefariccαιος¹ ερπειραζε² ἄμοϞ ερχωἄμοσ³ χε ενε εζεστἰ⁴ ἄπρωμε ενουχε εβολ ἡτεϞ οζιμε κα⁵...

¹ Pharisæorum ægyptium nomen cum duplici CC scribitur etiam in codice sequenti. Cur græcorum hac in re scripturam non sequantur ægyptii, nescio: nisi forte literæ hebraicæ *Shin* duo CC melius respondere crediderint quam unum, literam vero hebraicam *Samech* per unum C exprimi: quod mihi sane non displicet.

² Gr. text. παράζοντες. Inde Ægypt. εΥΠΕΙΡΔΖΕ.

³ Gr. addit αὐτῶ, ei. Vulg. et æg. omittunt.

⁴ ΕΞΕCΤΙ. Gr. text. ἔξιστιν. Quod idem est. Exscriptor accentum supra I ponit, ut solet in græcis vocibus.

⁵ Mendum aliud diligentis ceteroqui exscriptoris. Syllabam ka dele aut heic, aut initio sequentis paginæ.

Pagina II.

μαθ

ΞΔ

v. 4. kaTadITIdNIU² · NTOQ
 Δεδφογωυβεφχω
 μμοc · ² Δεμπετῆ
 ου³ χεπενταq
 cωνῆ⁴ Δινῆωο
 Pῆενταqταμιοy
 zooyT⁵ μῆoycσιμε.
 v. 5. ayw¹ ετβεπαῖπρω
 μεnkaπεφειωT
 ῆωqμῆτεqμα
 ay² nῆτωβε³ μμοq
 ετεφcσιμε^ῆ cεωω
 πεμπεcndyeyca
 v. 6. Pξ⁴ ῆoyωT · ζωcTe
 θε^ῆ cnaγandλλαoy
 caPξ^ῆ ῆoyωTTe ·
 ΠενταπnoyTeβε
 ωoῆ^ῆ ² ἄπῆTpeῆ
 v. 7. Pωμεπορχῆ · Πe
 — xaynaqxeεTβεoy
 θεμωγcnc¹ ζωn
 ετοoTῆe^ῆ nayῆ
 oyxωωμε² ῆTcy
 v. 8. ειoεnoχογεβολ · Πe
 xaynaγxeεTβεTe
 TῆμῆTnaωT
 zHTaμωγcnc⁺
 TeziHHHTῆenoY
 xε^ῆ εβολ³ ῆnetῆzi
 ome · xintezooyeTe
 Δεμπcωωπεzi

v. 9. Naī · Txωδεμμοc
 NHHTῆxεπεT¹ na
 noYxεεβολῆTeq
 cσιμεaxῆnoYωa
 xe² ἄπορnia³ nῆzmo
 ocμῆκεoyeīqoῆ
 v. 10. noEIK · ⁴ Πeχαγnaq
 ÷ ῆῆineqμαῆHTHC
 xεωxεTaitetai
 Tia¹ ἄπρωμε^ῆ μῆ
 Teφcσιμε^ῆ cῆnoyρε²
 v. 11. dnexiγιμε³ · ῆ
 ToqδεΠeχαqnaγ
 xeμῆ¹ oYonniωqī
 zaΠeīωaxε^ῆ αλλα
 nENTayTaaqnaγ
 c. 12. Πe · oYnzencioyP
 ÷ γapENTayxπooY
 εβολ zῆzHTῆῆTeY
 μaayῆTeize · ayw
 oYῆzencioyPnaīῆ
 TayayῆncioyPεβολ
 ziTootoYῆῆPw
 με · aywoYῆzenci
 oYPnaīENTayay
 ῆncioyPμμινμμο
 oyεTβεTμῆTePO
 ῆἄπῆye¹ · ΠeTe
 oYnδoμμμοφeqī
 v. 13. μαρεφqi · ToTe
 ayeinenaqῆzenci

¹ Gr.

¹ Gr. text. κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, *quacunque ex causa*. Ægyptius Int. binas e græco voces mutuatur. S. Matthæi nomen theb. ⲙⲁⲑⲑⲁⲓⲐⲐⲟⲥ superior margo alternis habet.

Vers. 4.) ² Gr. text. et Vulg. Int. addunt αὐτοῖς, *ipsis*. An suspicabimur omissum esse ΝΔΥ a librario? At ne Codex quidem Cantuar. cui ægyptius Int. haud raro consentit, pronomen illud habet.

³ Radix ΩΩ non solum apud Memphitas valebat *legere*, sed et in Thebaide.

⁴ Vulg. addit, *hominem*. Gr. et ægyptius omittunt.

⁵ Memphitice ΖΩΟΥΤ, *masculus*.

Vers. 5.) ¹ ΔΥΩ. Gr. et Vulg. addunt εἶπεν, *dixit*. ægyptius Int. omisit, et subintelligi voluit: alioqui vertisset, ΔΥΩ ΠΕΧΔΩ ΧΕ ΕΤΒΕ...

² Gr. et Vulg. τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, *patrem et matrem*. ægyptius, *patrem suam, et matrem suam*.

³ Memphitice ΤΩΜ. Sahidice ΤΩϞΕ. Vox addenda Sahidicis.

⁵ Gr. εἰς σάρκα, *in carne, aut in carnem*. Ægypt. habet græcum nomen Ⲙⲁⲣⲉ cum ΕΥ pro ΕΟΥ. Miror supra literas ΓΞ lineolam esse utrasque complectentem: nihil enim sane suppleendum est inter pronunciandum. Attamen codice ix. pag. ΠΔ. col. 2. vox ⲙⲁⲐⲦⲒⲄ scribitur et ipsa cum lineola supra ΓΞ.

Vers. 6.) ¹ Gr. text. ὥστε ἐκέτι. Vulg. *itaque iam*. Ægypt. retinet ΖΩϞΤΕ, et addit ΘΕ, quod valere solet *ergo*: sed ex hoc loco apparet ΘΕ in Thebaide valuisse etiam, *Jam*.

² ΩΩΝΒ valet *conjungere*, ut ex hoc loco discimus, et ΠΟΡΧ *separare*. Vide Tukium pag. 219.

Vers. 7.) ¹ ΜΩΥϞϞ. Accuratus calligraphus supra literam Υ heic unum punctum ponit, tum duo paulo post: ut nomen trium syllabarum esse indicet, non duarum, sicut opinor. Quæ vero sequuntur, eundem sensum quidem habent, quem græcus textus, et Vulg. Interpres: sed verba discrepant. Totum versiculum sic ad verbum interpretor: *quare ergo Moyses præcipit nobis dare ipsis libellum repudii (sive retributionis) ad dimittendas (ejiciendas) eas?*

² ΧΩΩΜΕ, Memphitice ΧΩΜ, est *libellus*. ΤΟΥΕΙΟ Sahidice ex Psalmo XCIV. 2. apud Tukium pag. 345. est ἀνταπόδοσις, *retributio (il contraccambio)*. Memphitice vero τὸ βιβλίον τῆ ἀποστασίε, *libellus repudii*, apud Isaiam L. 1. dicitur ΠΧΩΜ ΝΞΙΟΥΙ ΕΒΟΛ, ut Lacrozius monet pag. 170.

Vers.

Vers. 8.) ¹ ΕΝΟΥΧΕ' ΕΒΟΛ, *di cacciar via*. Notandus accentus in fine verbi ΝΟΥΧΕ', qui tamen paulo post omittitur.

Vers. 9.) ¹ Gr. ὅς ἄν. Vulg. *quicumque*. Ægypt. ΠΙΕΤ, *ille qui*.

² Gr. text. et Vulg. Int. εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, *nisi ob fornicationem*. Sed Cod. Cantuar. παρεκτό; λόγῃ πορνείας: quæ ægyptius ad verbum vertit.

³ ἈΠΟΡΝΙΔ'. Int. æg. retinet vocem græci textus. Librarius vero eam depravat scribens ι pro ει, more (ut communis fert opinio) memphitico. Malim scripsisset ἈΠΟΡΝΕΙΔ' more Thebaidico, et elegantiore.

⁴ ΝΩΙΚ memphitice, *adulter, mæchus*, Sahidice ΝΟΕΙΚ. Nota accentum in ΟΥΕΪ, *una* (memph. ΟΥΙ), et in ΨΩ, *est*, (memph. ΨΟΙ, aut ΕΨΟΙ). Quia vero in hoc vers. 9. verbum μοιχᾶται, *mæchatur*, bis occurrit, exscriptor humani quid passus a primo loco ad secundum transiit, et intermedia omisit, καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται, *et qui dimissam duxerit, mæchatur*: quorum verborum ægyptia versione Thebaidicè facta privati sumus hac de causa. Hujusmodi menda in omnibus quarumlibet linguarum codicibus sæpe occurrunt. Hinc orta celebris illa omissio vers. 7. cap. V. ep. 1. Joannis multis in membranis: *Tres sunt qui testimonium dant in calo* etc.

Vers. 10.) ¹ ΤΔΙΤΙΔ. Gr. eodem vocabulo: ἡ ἀτίτᾳ.

² Gr. et Vulg. *cum uxore*. Æg. addit pronomen ΤΕΨ, *sua*.

³ De voce ΕΡΝΟΥΡΕ vide in seq. Fragmento, XI. 50.

⁴ ΖΙΩΕ. Scriptor librarius exaraverat ΕΖΙΩΕ. Nunc literæ Ε vestigia tantum manent, ac spatium ubi ea fuit. An casu, an consulto deleta fuerit, ignoro. Si memphitæ dicunt ΖΙΩΙ pro ΕΖΙΩΙ, *mulier*, Thebaidensibus quoque usitatum esse potuit etiam ΖΙΩΕ pro ΕΖΙΩΕ, præsertim cum pluraliter *mulieres* et ΖΙΩΕ nemine diffitente dicantur et ΖΙΩΙ sine litera Ε.

Vers. 11.) ¹ Notandum illud ΜΝ, cui negandi vis heic tribuitur, quasi esset ΜΜΟΝ. Sic etiam vers. 17. hujus capituli.

Vers. 12.) ¹ ΝΩΠΗΥΕ. Paulo post invenies ΝΩΠΗΟΥΕ. Quod indicio est heic ΟΥ pronunciari ut v consonantem. Ceterum constantem ac certam semper non esse orthographiam apud ægyptios librarios apparet. Ita ex. gr. verbum ΨΙ in hoc ipso vers. 12. scribitur cum accentu in ΕΨΪ, et sine illo in ΜΡΕΨ ΨΙ.

Pagina III.

- ΨΗΡΕΨΗΜ ΖΕΚΑΣ
 ΕΦΕΤΑΛΕ ΝΕΦΘΙΧ
 ΕΣΡΑΪ ΕΧΩΟΥ Νῆ
 ΨΛΗΛ · ἄμαθητης
 ΔΕ ΔΥΕΠΙΤΙΜᾶ¹ ΝΑΥ.
- v. 14. ΠΕΧΑΔΥ ΔΕ ΝΟΙ ἸΘ ΧΕ
 ΚΑ ΝΨΗΡΕΨΗΜ'
 ΔΥΩ ἄπῆκωλ ἦ¹ ἄ
 ΜΟΟΥ ΕΤΡΕΥΕΪ ΨΑΡΟΪ,
 ΤΑΝΔΑΪ ΓΑΡ ΝΤΕΪΜΙΝΕ'
 ΤΕ ΤΑΝΤΕΙ Ὁ ΝἄΠΗ
- v. 15. ΟΥΕ · ΑΥΤΑΛΕ ΝΕΦΘΙΧ
 ΕΣΡΑΪ ΕΧΩΟΥ ΑΥΒΩΚ
 ΕΒΟΛΖᾶ ΠΜΑ ΕΤᾶ
- v. 16. ΜΑΥ · ΕΙΣ¹ ΟΥᾶ ΔΕ ΑΥ†
 ΠΕΦΟΓΟΪ ΕΡΟΥ ΕΥΧΩ
 ἄμος ΧΕ ΠΟΔΣ ΝΑΓΔ
 ΘΟΣ² ΟΥΠΕ†ΝΑΔΥ ΧΕ
 ΚΑΣ ΕΙΕΧΙ³ ἄΠΩΝῆ
- v. 17. ΨΑΕΝΕΣ · ΝΤΟΥ
 ΔΕ¹ ΠΕΧΑΔΥ ΝΑΥ ΧΕ
 ΔΣΡΟΚ ΚΜΟΥΤΕ ΕΡΟΪ
 ΧΕ ΠΑΓΔΘΟΣ² · ἄΝ ΔΓΔ
 ΘΟΣ ΝΟΑ³ ΟΥΔ ΠΝΟΥΤΕ ·
 ΕΨΩΠΕ ΔΕ ΚΟΥΨΥ
 ΕΒΩΚ ΕΣΟΥΝ ΕΠΩ
 ΝΣ ΖΑΡΕΣ ΕΝΕΝΤΟ
- v. 18. ΛΗ⁴. ΠΕΧΑΔΥ ΝΑΥ ΧΕ
 ΔΨΝΕ · ἸΘ ΔΕ ΠΕΧΑΔΥ
 ÷ ΝΑΥ¹ ΧΕ ΝΝΕΚΖΩΤῆ ·
 ΝΝΕΚῆΝΟΕΙΚ · ΝΝΕΚ
 ΧΙΟΥΕ · ΝΝΕΚῆΜῆΤ
- v. 19. ΓΕ ΝΝΟΥΧ · ΕΚΕΤΔΙΕ
- ΠΕΚΕΙΩΤ¹ ἄΝ ΤΕΚΜΑ
 ΔΥ² Νῆ ΜΕΡΕ³ ΠΕΤΖΙΤΟΥ
- v. 20. ΩΚ ΝΤΕΚΣΕ · ΠΕΧΑΔΥ
 ÷ ΝΑΥ ΝΟΙ ΠΣῆΨΥΡΕ
 ΧΕ ΝΑΪ ΤΗΡΟΥ ΔΙΣΑΡΕΣ
 ΕΡΟΥ ΧΙΝ ΤΑΜῆΤ
 ΚΟΥΪ, ΟΥΟΝ ΠΕ †ΨΔ
- v. 21. ΑΤ ἄΜΟΥ · ΠΕΧΑΔΥ
 ΝΑΥ ΝΟΙ ἸΘ ΧΕ ΕΨΧΕ
 ΚΟΥΨΥ Εῆ ΤΕΛΕΙΟΣ⁴
 ΒΩΚ Νῆ †ΕΒΟΛ Ν
 ΝΕΚ ΣΥΠΑΡΧΟΝΤΑ²
 ΤΗΡΟΥ Νῆ ΤΑΔΥ Νῆ
 ΖΗΚῆ Νῆ ΚΩ ΝΑΚ³ Ν
 ΟΥΔῆ⁴ Νῆ ΕΪ Νῆ ΟΥΔΣΚ Ν
- v. 22. ΟΨΙ · ΑΥΩΤᾶ¹ ΔΕ
 ΝΟΙ ΠΣῆΨΥΡΕ ΕΨΔ
 ΧΕ ΑΥΒΩΚ ΕΥ ΛΥΠΕΪ²
 ΝΕΥῆΤΑΥ ΓΑΡ ἄΜΑΥ
- v. 23. ΝΣΔΣ ΝῆΚΑ · ἸΘ ΔΕ
 ÷ ΠΕΧΑΔΥ ΝΝΕΥ ΜΑΘΗ
 ΤΗΣ ΧΔ ΖΑΜΗΝ¹ †ΧΩ
 ἄΜΟΣ ΝΗΤῆ ΧΕ ΟΜΟ
 Κῆ ΕΤΡΕ ΝῆῆΜΟ ΒΩΚ
 ΕΣΟΥΝ² ΕΤΜῆΤΕΡῆ Ν
- v. 24. ἄΠΗΥΕ · ΠΑΛΙΝ¹
 ΟΝ †ΧΩ ἄΜΟΣ ΝΗ (ΒΑ
 Τῆ ΧΕ ΟΜΟΤῆ² ΕΤΡΕ ΟΥ·
 ΜΟΥΛ ΕΪ ΕΣΟΥΝ ΖΙΤῆ
 ΤΟΥΔΤΒΕ ΝΟΥΖΑΜῆ
 ΤΩΠ, ΕΣΟΥΕ ΕΤΡΕ ΟΥ

Primam alteramque paginam a typographo ita imprimi volui ut sunt in membranis: verba a verbis in reliquis disjungi commodius erit lectori, modo meminerit eam disjunctionem in codicibus ipsis non esse.

Vers. 13) ¹ ΔΥΕΠΙΤΙΜᾶ. Gr. text. ἐπετίμησαν. Ægyptius hoc verbum adoptat: quin imo cum apud Græcos dativum postulet,

stulet, Ægyptius quoque subjungit ΝΔΥ, *ipsis*. Sed Vulg. sua lingua: *increpabant eos*.

Vers. 14.) ¹ Gr. μὴ κωλύετε, *ne prohibeatis, nolite impedire*. Ægyptius verbum idem κωλύειν sahidice detruncatum mutuatur.

Vers. 16.) ¹ Ad initium versiculi hujus spectat numerus marginalis υδ, i. e. 91. Gr. et Vulg. *et ecce unus accedens ait illi*. Ægyptius: *ecce autem unus accessit ad eum dicens*.

² Gr. ἀγαθὲ, *bone*. Æg. ΝΔΓΔΘΟΟ, idem vocabulum græcum retinens, et ægyptiace terminans.

³ Gr. et Vulg. τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω, *quid boni faciam ut habeam* etc. Ægypt. *Quid faciam ut accipiam* etc. Itaque vocem ἀγαθὸν non vertit, nisi omissa sit ab exscriptore.

Vers. 17.) ¹ Gr. etiam: ὁ δὲ, *ipse autem*. Vulg. *Qui*, omittens, *autem*.

² Vulg. *Quid me interrogas de bono?* Ægypt. noster ex græco: *quid me vocas bonum?* Porro Gr. textus quum heic, tum Marc. X. 18, tum Luc. XVIII. 19. semper habet: τί με λέγεις ἀγαθόν, *quid me dicis bonum?* ut etiam Vulgatus: qui cum heic aliter verterit, quam in Marco, et Luca, necessario putandum, in græco Matthæi codice quo utebatur, scriptum fuisse: τί με ἐρωτᾷς περὶ ἀγαθῶ: quo modo aliqui codices etiamnum habent.

³ ΝΔ. *Nisi*. Apud Tukium pag. 568, et seq. ΝΔΒΗΛ, *visi*.

⁴ ΕΝΕΝΤΟΛΗ. Gr. τὰς ἐντολάς, *mandata*. Græci textus vox in Ægyptum transportata.

Vers. 18.) ¹ ΝΔϚ, *ei*. Nec in Gr. est, nec in Vulgato.

Vers. 19.) ¹ Gr. τίμα. Vulg. *honora*. Ægypt. ΕΚΕΤΑΙΕ ΠΕΚΕΙΩΤ, *honorabis patrem tuum*.

² Vulg. *et matrem tuam*. Ita et Ægyptius. Sed Gr. omittit pronomen.

³ ΝΓ ΜΕΡΕ, *et dilige*: aut, si ex præcedentibus subintel- ligatur nota futuri, *et diliges*, ut est in græco, et Vulgato. Μοχ ΠΕΤΖΙΤΟΥΩΚ, *proximum tuum*. Vox addenda Lacrozio, ut et sequens ΖΨΩΨΕ, *adolescenzulus*, Memphitice ΗΕΛΩΗΗ.

Vers. 21.) ¹ Gr. text. τέλειος εἶναι, *perfectus esse*. Ægypt. græci textus vocem mutuatus: Εἴτεθειος.

² Gr. σὺ ἰπόσχοντα, *quæ habes*: aut *substantias tuas*. Æg. vocem græcam retinens: ΝΕΚ ΖΥΠΔΓΧΟΝΤΔ.

³ ΝΓ ΚΩ ΝΔΚ, *et pone tibi*, i. e. *et habebis*. Vid. Tuk. p. 126.

⁴ Gr. et Vulg. *in calo*. Ægypt. *in calis*.

Vers. 22.) ¹ Gr. ἀέσας. Vulg. *cum audisset*. Æg. *audiris*.

² Gr. λυπέμενος, *tristis*. Noster græco themate, εϕλυπεῖ, *contristatus*. Paulo post sequitur, ἸἸκδ, idest, ut Gr. et Vulg. habent, κτήματα, *possessiones*. Sic etiam vers. 27. Ἰκδ̄ ΝΙω, *omnia, omnem possessionem*. Nomen vero thebaidicum Ἰκδ, *res, possessio*, κτήμα, ductum est ex Memphitico ΕΝΧαι, si Memphiticam dialectum Thebaidica vetustiorē ponamus: alioquin ΕΝΧαι ducendum vicissim erit ex Ἰκδ. Utra vero antiquior sit, quis audeat definire? Homines sane ubique terrarum agros prius incoluerunt, quam in urbibus, oppidisve congregarentur: verisimile igitur est plerasque linguas ex agris potius in urbes initio migrasse, quam ex urbibus in agros. Ægyptia vero utrum e superiore Ægypto in inferiorem, an contra ex inferiore in superiorem derivata probabilius dicatur, aliorum esto iudicium.

Vers. 23.) ¹ Mendum. Pro Χδ scribe Χε. Quod spectat ad Ζαμην, videntur Thebaidis incolæ pro *amén* pronunciassē *Hamén* cum aliqua dulci aspiratione: quæ tamen nullum heic locum habere deberet, et Memphi non habebat. Sed Thebaidenses cum initio cujuslibet fere græcæ vocis a vocali incipientis præponant notam Ζ, videntur hanc ipsam et pro tenui, et pro denso spiritu habuisse: a vehementiori autem memphitarum aspiratione adeo abhorruerunt, ut ea numquam omnino usi sint, ea fere ratione qua densiorem Florentinorum aspirationem in syllabis *co, ca* etc. reliqui Itali irrident.

² Gr. et Vulg. *Difficile intrabit*. Ægypt. *difficile est ut intret*. Ρῶμιο, *dives*. Memphitice, Γδμιο.

Vers. 24.) ¹ Πδλιν. Græcus etiam, πάλιν.

² In voce Ομοῦν, *facile est*, et Ομοῦν *Difficile est*, littera Ο nota est tertiæ personæ femininæ, pro neutro, quo Ægyptii carent, positæ. Radix memphitica ΜΟΤΕΝ affertur a Lacrozio, ut et ΜΟΚε.

Sequitur nunc quarta pagina numero Ζς signata. Hanc quoque ita exhibemus, ut eam versuum distributionem seruemus, quæ est in membrana: reliquas vero in posterum ut plenis etiam versibus componat typothetæ permitto, ne in plagulis vacua identidem spatia remaneant: adhibita enim hactenus accuratio ibi tantum necessaria est, ubi membrana lacera sit, aut plures literæ interierint.

ρᾶμο βοκ εζογν ετ
 ÷ μῆτεροῦ ἁπνογτε¹.
 v. 25. ἀγρωτῶ δε ἴοι ἁμα
 θητης¹ ἀγρωπηγε
 εματε εγρωμοσ
 ξε εἶε νιμ πετεγῆ
 ὄου ἁμογ εωνῆ².
 v. 26. ἴσ δε ἀγρωτῶ εζογν¹
 εζρω εγρω ἁμοσ²
 ξε ογρωτῶ ἴναζρῆ
 ἴῆρωμε πε παῖ
 ἴναζρῆπνογτε
 δε³ μῆ λαγῶ ἴνατῶου;
 τότε¹ ἀγρωτῶ ἴοι
 v. 27. πετροσ εγρω ἁμοσ
 ναγ ξε εიცηητε
 ἀνον ἀνα ἴκα
 νιμ ἴων ἀνογ
 ἀζῆ ἴωκ' οὔ² ἀρᾶ³
 πετρωωπε ἁ
 v. 28. μον· ἴσ δε πεζαγ
 ναγ ξε ζαμην ἴχω
 ἁμοσ νητῆ ξε ἴ
 τωτῆ νενταγῶα
 ζογ ἴωῖ ζραῖ ζᾶ
 πεζπῶ ἴκεσπ, εγ
 ωδν ζμοσ ἴοι π
 ωηγε ἁπρωμε
 εζᾶ πεθρονος¹ ἁ
 πεφροσ². τετνα
 ζμοσ ζωτθητῆ
 ζι μῆτεροσ ἴρο

noc ἴτετῆκρῆνε ἴ
 τμῆτεροσγεεῶφγ
 v. 29. λη ἁπρωαηλ³ ἀγρ
 ογον νιμ ενταγ
 κα ἴ¹ ἴωγ, ἴ con
 ἴ ωνε· ἴ ειωτ.
 ἴ μαγ. ἴ σζιμε·
 ἴ ωηγε· ἴ σωγε
 ετβε παρᾶν' ἴνα
 ζιτογ ἴζαζ ἴκωβ²
 ἀγρ νῆ κληρονο
 μει³ ἁπωῆζ ωα
 v. 30. ενεζ· ογν ζαζ ἴωο
 ρῆ ναῖζαε' ἴτεν
 ζαε εγρωορῆ: εσ
 c. 20. τῆτων γαρ¹ ἴοι τμῆτ
 v. 1. ερῶ ἴπῆγε εγρω
 με ἴρᾶμο' παῖ εν
 ταγεῖ εβολ εζτοογε
 εθνεεργατης² επεγ
 v. 2. μαελοολε· ἀγρωῆ
 τῶ δε μῆ νεργατης
 εγκατεερε ἁπεζοογ
 ἀγροογσε'² επεγμα
 v. 3. νελοολε· ἀγεῖ δε ον
 ÷ εβολ ἁπναγ¹ ἴζῆπ
 ωομτε' ἀγναγ ε
 ζενκοογε εγδερᾶ
 τογ ζῆταγορᾶ² ερογ
 v. 4. οσῆ' πεζαγ ἴῆκο
 ογε¹ ξε βοκ ζωτθηγ

¹ Vulg. *cælorum*. Gr. text. et Æg. Int. *Dei*.

Vers. 25.) ¹ Gr. text. addit, *αὐτῆ*, *ipsius*. Vulg. et Æg. non habent.

² Gr. et Vulg. *σωθῆναι*, *salvus esse*. Æg. *vivere*, eodem tamen sensu: nim. *vitam æternam consequi*, ideoque οὐχδῖ, *salvari*.

Vers. 26.) ¹ ΕΖΟΥΝ. Hæc primo occurrit in codice pro litera N nota illa supra γ, ex qua Kircherus Ægyptium alphabetum illustrans suam illam N finalem inter literas recensuit. Ejus formam mox habebis in primo Specimine. Græcis quoque in codicibus compendium hujus modi conspicitur. Aliquando tamen ita efformatum fuit, ut non compendium esset, sed litera ipsa N brevissimis cruribus, et longissima diagonio, ut sæpius in vetustis codicibus vidi.

² Gr. et Vulg. *aspiciens ... dixit illis. Ægypt. aspexit illos dicens.*

³ Gr. et Vulg. *omnia possible sunt. Æg. noster: nihil est impossibile.* Vide in 1. Specimine lin. 2.

Vers. 27.) ¹ Totum hunc vers. 27. affert Tukius pag. 221, sed a typographo mendis inquinatum, et ex nostro codice emendandum.

² ΟΥ̇ cum accentu, *quid?* ut distinguatur ab articulo indefinito ΟΥ.

³ Gr. text. τί ἄρα, *quid ergo, aut, quidnam?* Æg. noster græcam particulam dPa retinet, accentumque in fine ægyptio more librarius superscribit. Tukius citato loco dPa vertit *quid*, sed in Ægyptio idem sine dubio valet, ac in græco, nempe *ergo*: ægyptiacum vero ΟΥ̇ valet, *quid?*

Vers. 28.) ¹ In hoc 28. versiculo tres voces e textu græco in suam versionem transfert ægyptias faciens, θρόνος, *sedes*, κρίνειν *iudicare*, et φυλή, *Tribus*.

² Vulg. *majestatis*. Gr. δόξης, *gloria*: quo modo Ægyptius quoque.

³ Ita sine compendio scriptum est in codice: vix alibi reperies: solent enim ægyptii librarii Israelis nomen, aliaque nonnulla semper scribere per compendium.

Vers. 29.) ¹ Ηῖ, *domum*. Ita et Vulg. sed gr. text. οἰκίας, *domos*. Plurimi tamen codd. habent οἰκίαν, *domum*. In sequentibus Gr. et Vulg. pluraliter, *fratres, sorores, filios, agros*. Æg. noster singulariter, *fratrem, sororem, filium, agrum*.

² Νεαδ̄ ΝΚωβ, *multo plura*. Gr. et Vulg. ἑκατονταπλασίονα, *centuplum*. Sed Ægyptius Int. codice usus est qualem citat Millius, ubi scriptum est πολλαπλασίονα.

³ Vulg. *possidebit*. Gr. κληρονομήσει, *hereditabit*. Ægypt. græci textus verbum retinet, ac de more ægyptiace detruncat.

Cap. XX. vers. 1.) Initio hujus capitis codex in margine habet numerum υΒ, i. e. 92. Vocula Γδρ, *enim*, non est in Vulg.

Vulg. sed in gr. textu. εἰρωμε pro εοἰρωμε. Ἰρωμαο, *diviti*. Gr. et Vulg. οἰκοδεσπότη, *patrifamilias*.

² Gr. ἐργάτας, *operarios*. Ægypt. græcum nomen retinet: quod ut plurale e singulari fiat, oportet ΝΕΕΡΓΑΤΗΣ scribere, aut ΝΕΡΓΑΤΗΣ, ut vers. seq. Itaque cum librarius scripserit ΕΘΝΕΕΡΓΑΤΗΣ, *ad conducendos operarios*, videtur omisisse aliam N literam, quæ addenda sit. Periti judicent.

Vers. 2.) ¹ ἀρχυμῆς. Vide Lacrozium in CEUNE.

² Affixum CE valet, *eos*: ut infra. XXI. 3, et Jerem XIV. 14. in tertio fragmento.

Vers. 3.) ἡπνᾶν, *horâ, circa horam*.

² Gr. text. ἐν τῇ ἀγορᾷ, *in foro*. Ægypt. nomen græcum retinet.

Vers. 4.) ¹ Gr. et Vulg. κἀκείνοις ἔπεν, *et dixit illis*. Æg. *dixit aliis, vel, dixit illis quoque*.

Pagina V.

ΞΖ

τῆ ἐπαμνελοολε, ἀγω πετῆ ἡπυᾶ τῆνατάα
v. 5. ΝΗΤῆ' ΝΤΟΥ ΔΕ ΔΥΒΩΚ. ἀγεῖ' ΔΕ ΟΝ ΕΒΟΛ ἡ-
÷ ΠΝΔΥ ΝΧΠΣΟ' Μῆ ΧΠΨΙΤΕ ἀγειρε ζιναι' ΝΤερεχει
v. 6. ΔΕ ΟΝ ΕΒΟΛ ἡπνᾶν ΝΧΠΜῆΝΤΟΥΕ ἀφνᾶν ¹ εζεν
÷ ΚΟΥΕ ΕΥΔΕΡΑΤΟΥ ² ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ ΔΕΡΩΤῆ ΤΕΤῆ
v. 7. ΟΥ. ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ ΕΒΟΛΧΕ ἡΠΕΛΔΥ ΘΝΟΝ · ΠΕ-
ΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ ΒΩΚ ΖΩΤΤΗΥΤῆ ΕΠΑΜΝΕΛΟΟΛΕ ¹.
v. 8. ΡΟΥΕ ΔΕ ΝΤερεφυωπε' ΠΕΧΔΥ ΝΘΙ ΠΧΟΕΙΣ ἡΠ-
ΜΝΕΛΟΟΛΕ' ἡΠΕΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ¹ ΧΕ ΜΟΥΤΕ ΕΝΕΡΓΑ-
ΤΗΣ ΝΓῆΝΔΥ ἡΠΕΥΒΕΚΕ' ΕΚΑΡΧΕΙ ² ΧΙΝ ΝΖΔΕ ΕΥ-
v. 9. ΨΑΝΤΚΠΩΣ ³ ΝΨΟΡῆ. ἀγεῖ' ΔΕ ΝΘΙ ΝΔ' ΧΠΜῆΝΤΟ-
÷ ΥΕ' ΔΥΧΙ ΝΟΥΣΑΤΕΕΡΕ ΕΠΟΥΑ ¹ ἀγεῖ' ΖΩΟΥ ΝΘΙ ΝΨΟ-
v. 10. Ρῆ ΕΥΜΕΕΥΕ ΧΕ ΕΥΝΔΧΙ ΝΟΥΖΟΥΘ ΔΥΧΙ ΖΩΟΥ ΝΟΥ
v. 11. ΣΑΤΕΕΡΕ ΕΠΟΥΑ. ΝΤΕΡΟΥΧΙΤΣ ¹ ΔΕ ΔΥΚΡῆΡῆ ΕΖΟΥΝ
v. 12. ΕΠΧΟΕΙΣ ² ΕΥΧΩῆΜΟΣ ΧΕ ΝΕΙΖΔΕ ΕΥΟΥΟΥΝΟΥ ΝΟΥ-
ΩΤ ΤῆΤΑΥΔΑΔ ΔΥΩ ΔΚΨΑΨΟΥ ΝῆΜΑΝ' ΝΑῖ ΕΝΤΑΥ-
v. 13. Υῖ ἡΠΒΑΡΟΣ ¹ ἡΠΕΖΟΥ, Μῆ ΠΚΔΥΣΩΝ. ΝΤΟΥ ΔΕ
ΔΦΟΥΨΥΒ ΕΥΧΩῆΜΟΣ ΝΟΥΔ' ἡΜΟΥ ΧΕ ΠΕΨΒΗΡ ¹
ΝῆΧΙ' ἡΜΟΚ ΔΝ ΝΘΟῆΣ ² Μῆ ΕΝΤΑῖΣΜῆΤΣ ΝῆΜΑΚ
v. 14. ΔΝ ΕΥΣΑΤΕΕΡΕ' Υῖ ἡΠΕΤΕΠΩΚ Πῆ ΝΓΒΩΚ' ΤΟΥΨΥ
v. 15. ΔΕ ΔΝΟΚ Εῖ ἡΠΕῖΖΔΕ' ΝΤΕΚΖΕ' ἢ ΟΥΚ ΕΖΕΣΤῆ ΝΑῖ ¹
ΕῖΠΕῖΤΕΙΟΥΨΥ Ζῆ ΝΕΤΕΝΟΥῖ ² ΝΕ. ἢ ΕΡΕ ΠΕΚΒΙΛ' Ο
ἡΠΟ-

v. 16. ἈΠΟΝΗΡΟΣ ΖΕ ΔΝΦ ΟΥΑΓΑΘΟΣ ΔΝΟΚ • ΤΑΪΤΕΘΕ ΕΤΕ
ΡΕ ΝΥΩΡΠΙ ΝΑΡΖΔΕ' ΝΤΕΝΖΔΕ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 6.) ¹ ΔΥΝΔΥ, *vittæ*. Gr. et Vulg. εὔρεν, *invenit*.

² Gr. addit etiam heic, ut superius vers. 3, ἀργῆς, *otiosos*. Vulg. et Ægypt. heic non habent.

Vers. 7.) ¹ Gr. addit: καὶ ὃ ἐάν ἦ δίκαιον, λήψεσθε, *et quod justum sit, accipietis*. Hæc Vulg. non habet heic, neque noster Ægyptius, etsi græcum plerumque sequatur.

Vers. 8.) ¹ Gr. τῶ ἐπιτύπῳ. Ægypt. eandem vocem retinens Thebaica civitate donat.

² ΕΑΚΑΡΧΕΪ. Gr. ἀρχάμενος, *incipiens*. Ægypt. græcum verbum ἀρχεσθαι adhibet terminans in ΕΙ: quæ ægyptia terminatio hujus verbi propria videtur, et exorbitans: græci enim non ἀρχαν dicunt, sed ἀρχεσθαι. Litteræ vero Δ Κ adduntur initio, ut Δ sit nota aoristi temporis vocis ἀρχάμενος, Κ autem de more nota 2. pers. masc.

³ Gr. et Vulg. ἕως τῶν πρώτων, *usque ad primos*. Ægypt. *donec pervenias ad primos*. Radix Memphitica ΦΟΖ nota Lacrozio, Sahidica ΠΩΖ ignota.

Vers. 9.) ¹ Græcus: οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν. Ægyptius: *quelli dell' undecima ora*. Sed Vulg. necessario addit, *venerant*, ob latinæ linguæ inopiam: quod verbum in Gr. et Ægyptio subintelligitur.

² Vulg. *singulos denarios*. Gr. ἀνά δηνάριον. Ægypt. *un denaro per uno*.

Vers. 11.) ¹ ΧΙΤ̄C. Addit pronomen suffixum fem. generis, quod neque græcus habet, nec Vulg.

² Gr. et Vulg. *patremfamilias*. Ægypt. *berum*.

Vers. 12.) ¹ Ex græco textu desumit græca nomina βάρος, *pondus*, et καύσων, *astus*, eaque reddit ægyptia.

Vers. 13.) Gr. ἐτάῳρε, *o sodalis*. Sic etiam Ægyptius noster. Sed Vulg. *amice*.

² Ad verbum videretur vertendum, *non sumo tibi quod injustum est*, sed revera valet: *non facio tibi injuriam*. Sic et apud Memphitas Οἰνχονε est *injuriam facere*.

Vers. 15.) ¹ Tres hæ voculæ desumptæ sunt e textu græco, cui et ipse habet ἢ ἐκ ἔστι, *aut non licet?*

² Ζ̄Ν ΝΕΤΕΝΟΥΙ ΝΕ. Hoc Vulg. non habet: sed græcus, ἐν τοῖς ἐμοῖς. Ægypt. vero, *in iis quæ mea sunt*. ΝΟΥΙ valet, *mei*, et *mea*, et *mea*. Pluralia enim Ægyptiis sunt cujuslibet generis.

v. 17. $\bar{\rho}\omega\sigma\pi\bar{\iota}$ ¹. ερε $\bar{\iota}\varsigma$ δε
 ναβωκ εγραϊ εθιερο
 σολυμα' αχχι $\bar{\mu}\pi$
 $\bar{\mu}\bar{\eta}\tau\epsilon\sigma\nu\sigma\upsilon\tau\epsilon$ $\bar{\mu}\bar{\mu}\alpha\theta\eta$
 της μαγαδ, αγω
 γραϊ $\bar{\zeta}\bar{\eta}$ τεζη ² πε
 v. 18. $\chi\alpha\upsilon$ ναγ $\chi\epsilon$ εις $\bar{\zeta}\bar{\eta}\eta$
 τε $\bar{\tau}\bar{\eta}\bar{\nu}\alpha\beta\omega\kappa$ εγραϊ
 εθιεροσολυμα' αγω
 πωηρε $\bar{\mu}\pi\rho\omega\mu\epsilon$
 σεναπαρδιδου $\bar{\mu}$
 μογ ετοοτου $\bar{\eta}\bar{\eta}\alpha\rho$
 χιερεγ' $\bar{\mu}\bar{\eta}$ νεγραμ
 ματερε $\bar{\eta}\sigma\epsilon\tau\theta\alpha\epsilon\iota$
 v. 19. ογ επμογ, $\bar{\eta}\sigma\epsilon\pi\alpha$
 ραδιδου $\bar{\mu}\mu\sigma\upsilon$ ετο
 οτου $\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\zeta}\epsilon\theta\eta\sigma$ ε
 σωβε $\bar{\mu}\mu\sigma\upsilon$ αγω
 εμαστιγογ ¹ $\bar{\mu}\mu\sigma\upsilon$
 αγω εσ $\bar{\tau}\theta\bar{\omega}$ $\bar{\mu}\mu\sigma\upsilon$
 $\bar{\eta}\bar{\kappa}\tau\omega\sigma\upsilon\eta$ $\bar{\zeta}\bar{\mu}\pi$
 με $\bar{\zeta}\omega\sigma\bar{\mu}\bar{\eta}\tau$ $\bar{\eta}\bar{\zeta}\sigma\sigma\upsilon$:—
 v. 20. $\tau\sigma\tau\epsilon$ ¹ α $\bar{\sigma}\bar{\tau}$ πεσογοϊ ερογ
 $\bar{\eta}\bar{\sigma}\bar{\iota}$ $\tau\bar{\mu}\alpha\delta\gamma$ $\bar{\eta}\bar{\eta}\omega\eta$
 ρε $\bar{\eta}\bar{\zeta}\epsilon\beta\epsilon\bar{\zeta}\alpha\iota\sigma$ $\bar{\mu}\bar{\eta}$
 νεσωηρε εσογωγ $\bar{\tau}$
 ναγ' ² αγω εσα $\bar{\tau}\epsilon\bar{\iota}$ $\bar{\eta}$
 ογ $\bar{\zeta}\omega\beta$ εβολ $\bar{\zeta}\iota\tau\sigma\tau\bar{\eta}$.
 v. 21. $\bar{\eta}\tau\sigma\upsilon$ δε πε $\chi\alpha\upsilon$ να $\bar{\sigma}$
 $\chi\epsilon$ ¹ ερεογεγ ου, $\bar{\eta}\tau\sigma\upsilon$
 δε πε $\chi\alpha\bar{\sigma}$ $\chi\epsilon$ α $\bar{\chi}\iota\sigma$ $\chi\epsilon$
 $\kappa\alpha\bar{\sigma}$ ερεπα $\omega\eta\rho\epsilon$
 $\sigma\eta\delta\gamma$ $\bar{\zeta}\mu\sigma\sigma$ · ογδ' $\bar{\zeta}\iota$

ογ $\bar{\nu}\alpha\mu$ $\bar{\mu}\mu\sigma\kappa'$ αγω
 ογδ $\bar{\zeta}\iota\bar{\zeta}\omega\sigma\upsilon\rho$ $\bar{\mu}\mu\sigma\kappa$
 ÷ γραϊ $\bar{\zeta}\bar{\eta}$ τε $\kappa\bar{\mu}\bar{\eta}\bar{\tau}\epsilon\rho\bar{\sigma}$
 v. 22. αφογωγ $\bar{\omega}\beta$ δε $\bar{\eta}\bar{\sigma}\bar{\iota}$ $\bar{\iota}\varsigma$
 εγ $\bar{\chi}\omega\bar{\mu}\mu\sigma\sigma$ $\chi\epsilon$ $\bar{\eta}\tau\epsilon$
 $\bar{\tau}\bar{\eta}$ σοογ $\bar{\nu}$ αν $\chi\epsilon$ ογ πε
 τε $\bar{\tau}\bar{\eta}$ αι $\tau\epsilon\iota$ $\bar{\mu}\mu\sigma\upsilon$.
 ογ $\bar{\nu}\bar{\sigma}\bar{\sigma}\mu$ $\bar{\mu}\mu\omega\bar{\tau}\bar{\eta}$
 εσε π $\bar{\chi}\omega$ ε $\bar{\tau}\bar{\eta}\alpha\sigma\sigma\sigma\upsilon\gamma'$ ¹
 πε $\chi\alpha\delta\gamma$ ναγ $\chi\epsilon$ σε ².
 v. 23. πε $\chi\alpha\upsilon$ ναγ $\chi\epsilon$ πα
 $\chi\omega$ με $\bar{\eta}$ τε $\bar{\tau}\bar{\eta}\alpha\sigma\sigma$
 ογ' ¹ πε $\bar{\zeta}\mu\sigma\sigma$ δε $\bar{\zeta}\iota\sigma\upsilon$
 $\bar{\nu}\alpha\mu$ $\bar{\mu}\mu\sigma\bar{\iota}$, $\bar{\eta}$ $\bar{\zeta}\iota$
 $\bar{\zeta}\omega\sigma\upsilon\rho$ $\bar{\mu}\mu\sigma\bar{\iota}$ $\bar{\mu}\pi\omega\bar{\iota}$
 αν πε τα $\delta\gamma'$ ² αλλα
 πα $\bar{\eta}\eta\tau\alpha\gamma\sigma\bar{\omega}\tau\omega$
 $\bar{\tau}\bar{\eta}$ ναγ πε εβολ $\bar{\zeta}\iota$
 ÷ το $\sigma\tau\bar{\eta}$ $\bar{\mu}\pi\alpha\epsilon\iota\omega\tau$.
 v. 24. αγ $\omega\tau\bar{\omega}$ δε $\bar{\eta}\bar{\sigma}\bar{\iota}$
 π $\bar{\mu}\eta\tau'$ αγα $\gamma\alpha\bar{\nu}\alpha\kappa$
 ÷ τε $\bar{\iota}$ ε $\bar{\tau}\beta\epsilon$ π $\sigma\sigma\bar{\nu}$ ¹ $\sigma\eta\delta\gamma$.
 v. 25. $\bar{\iota}\varsigma$ δε α $\bar{\gamma}\mu\sigma\upsilon\tau\epsilon$ ερογ ¹
 πε $\chi\alpha\upsilon$ ναγ $\chi\epsilon$ τε $\bar{\tau}\bar{\eta}$
 σοογ $\bar{\nu}$ αν ² $\chi\epsilon$ να $\bar{\rho}\chi\omega\bar{\nu}$
 $\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\zeta}\epsilon\theta\eta\sigma$ σε $\bar{\sigma}$ $\bar{\eta}\chi\sigma$
 ερογ, αγω $\bar{\eta}\bar{\eta}\sigma\bar{\omega}\bar{\beta}$ ³
 v. 26. σε $\bar{\sigma}$ $\bar{\eta}\tau\epsilon\gamma\epsilon\bar{\zeta}\sigma\upsilon\gamma\iota\alpha'$ $\bar{\eta}$
 τε $\bar{\iota}\bar{\zeta}\epsilon$ ¹ $\bar{\eta}\tau\omega\bar{\tau}\bar{\eta}$ αν
 τε $\tau\omega\sigma\sigma\pi$ $\bar{\eta}\bar{\zeta}\eta\tau$
 τη $\bar{\tau}\bar{\eta}$, αλλα πε $\bar{\tau}$
 ναογωγ εγ $\omega\pi\epsilon'$

Vers. 17.) ¹ Gr. et Vulg. addunt: *multi enim sunt vocati, pauci vero electi*. Hæc non ab Ægyptio Interprete omissa sunt, sed ab Ægyptio librario; quem fefellerunt similes fere voces $\omega\sigma\pi\pi$, et $\sigma\sigma\pi\pi$, ut conjicere licet. Eadem porro sententia extat Matth. XXII. 14. unde eam Tukius citat pag. 370. sine men-

mendis typographicis ex arabicis Commentariis in linguam ægyptiam. Adde ergo heic ex ipso: 222 ΓΑΡ ΝΕΤΤΑ22. 2Ν ΚΟΥΙ 2ΔΕ ΝΕΤCOTII.

² Gr. text. κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, *secreto* (*privatim*) *in via*, et ait illis. Vulg. *secreto*, et ait illis, omit- tens, *in via*. Aliqui Codices apud Millium: κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς, *secreto*; et *in via* dixit illis. Unum ex his a Millio citatis habuit Ægyptius Int.

Vers. 19.) ¹ Gr. μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι. Ægyptius duo hæc verba retinens ex infinito μαστιγῶν facit ΜΑΣΤΙΓΟΥ', *flagellare*, atque ex inf. σταυρῶν facit CΤΑΥΡΟΥ', *crucifigere*. Hæc secunda vox quomodo per compendium scripta sit in codice, vide in primo Specimine lin. 3. Nimirum Ægyptii Crucis et Crucifixionis græca et ægyptia nomina per compendium ita scribunt, ut e duabus literis Τ, et Ρ monogramma efficiant plane simile monogrammati Christi nomen per initiales literas ΧΡ significanti, quale Romæ conspicimus in antiqua Constantini statua ad porticum S. Joannis in Laterano.

Vers. 20.) ¹ Heic incipit capitulum 93. juxta divisionem numero marginali υΓ indicatam, ut videre potes in primo Specimine lin. 3.

² Addit Ægyptius pronomen: *adorans eum*: quod nec in gr. est, nec in Vulg. Tum Græcus habet αἰτῶσα, ex cujus verbi inf. contracto αἰτέν Ægyptius format suum ΕCΔΙΤΕΙ, non ex ionico αἰτέιν.

Vers. 21.) ¹ Nota ΟΥΕΩ pro ΟΥΩΩ, ut etiam vers. 32. hujus capitis. Sed hæc minutiora in posterum præteribo: longiores enim jam evadere hasce adnotationes animadverto. Notet per se lector.

Vers. 22.) ¹ Gr. text. addit: καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; et *baptismo*, quæ ego baptizor, baptizari? Hæc desunt non solum in Ægypt. Int. sed et in Vulg. ac pluribus græcis codd. apud Millium. Ex præcedenti ΕCΕ apparet non solum CΟ, sed etiam CΕ dici ab Ægyptiis Thebaidensibus pro CΩ, *bibere*. Memphitæ etiam dicunt CΕ pro CΩ, *bibere*.

² Gr. et Vulg. *possumus*. Ægypt. alio modo idem. CΕ, *utique*, *etiam*, *val*.

Vers 23.) ¹ Gr. addit heic quoque: καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. Hæc, ut superiora, nec in Vulg. sunt, nec in Ægypt.

² Vulg.

² Vulg. addit, *vobis*: quod Gr. et Æg. subintelligunt.

Vers. 24.) ¹ Ægyptia syntaxi loquitur nobis intolerabili: *de fratre duobus*, aut tolerabilius, *de fratre duplici*. Sic et vers. 30. $\bar{\beta}\lambda\lambda\epsilon\ \epsilon\sigma\eta\delta\upsilon$, *cæcus duo*, i. e. cæci duo. $\alpha\upsilon\gamma\alpha\sigma\alpha\sigma\alpha\kappa\tau\epsilon\bar{\iota}$. Æ græco textu, qui habet *ἡγανόκτησαν*, cujus inf. *ἀγανακτῆν*.

Vers. 25.) ¹ Vulg. addit, *ad se*.

² Particula $\alpha\bar{\nu}$ non est negans heic, sed interrogans: consentit ergo Æg. cum Gr. et Vulg.

³ Vulg. *qui majores sunt*. Ægypt. $\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{o}\bar{\sigma}$, *magni*, i. e. *magnates*. Sic Gr. *οἱ μεγάλοι*. Mox gr. *κατεξβσιάζεσι*. Ægypt. græco nomine *ἐξβσία* tanquam verbo utitur, pro *ἐξβσιάζειν*.

Vers. 26.) ¹ Hujus vers. initium affert Tukijs pag. 568. ubi pro $\bar{\nu}\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon$ habet, $\epsilon\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon$: tum pro $\tau\epsilon\tau\omega\sigma\sigma\iota$ habet $\tau\epsilon\tau\eta\alpha\omega\omega\pi\epsilon$: quod enim ibi desit ω , typhothetæ vitio verendum est.

Pagina VII.

$\bar{\xi}\bar{\theta}$

- $\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{o}\bar{\sigma}\ \bar{\nu}\bar{\zeta}\eta\tau\ \tau\eta\gamma\tau\bar{\eta}\ \epsilon\eta\alpha\omega\omega\pi\epsilon\ \bar{\nu}\eta\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\delta}\iota\alpha\kappa\omicron\bar{\nu}\bar{o}\bar{\sigma}$ ⁴.
 v. 27. $\alpha\gamma\omega\ \pi\epsilon\tau\eta\delta\omicron\upsilon\gamma\omega\omega\ \epsilon\omega\omega\pi\epsilon\ \bar{\nu}\omega\sigma\bar{\iota}\bar{\iota}\ \bar{\nu}\bar{\zeta}\eta\tau\ \tau\eta\gamma\tau\bar{\eta}$
 v. 28. $\epsilon\eta\alpha\omega\omega\pi\epsilon\ \bar{\nu}\eta\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\zeta}\bar{\alpha}\bar{\zeta}\alpha\lambda\ \bar{\nu}\bar{\theta}\epsilon\ \bar{\alpha}\pi\omega\eta\tau\epsilon\ \bar{\alpha}\pi\omega\mu\epsilon'$
 $\epsilon\eta\tau\alpha\epsilon\iota\ \alpha\bar{\nu}\ \epsilon\tau\tau\epsilon\upsilon\bar{\delta}\iota\alpha\kappa\omicron\bar{\nu}\bar{i}$ ² $\eta\alpha\upsilon\ \alpha\lambda\lambda\alpha\ \epsilon\bar{\delta}\iota\alpha\kappa\omicron\bar{\nu}\epsilon\bar{\iota}'$
 v. 29. $\alpha\gamma\omega\ \epsilon\bar{\iota}\ \bar{\nu}\tau\epsilon\tau\bar{\psi}\gamma\chi\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{\epsilon}\omega\tau\epsilon\ \bar{\zeta}\alpha\ \bar{\zeta}\alpha\bar{\zeta}\ \epsilon\gamma\eta\eta\gamma$ ¹ $\bar{\delta}\epsilon\ \epsilon\bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\bar{o}\lambda\bar{\zeta}\bar{\eta}\ \bar{\zeta}\iota\epsilon\tau\iota\chi\omega\ \alpha\gamma\omicron\upsilon\alpha\bar{\zeta}\omicron\upsilon\ \bar{\nu}\bar{\epsilon}\omega\upsilon\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \omicron\gamma\mu\eta\eta\omega\epsilon$
 v. 30. $\epsilon\eta\alpha\omega\omega\upsilon\ \alpha\gamma\omega\ \epsilon\iota\sigma\eta\eta\tau\epsilon\ \epsilon\iota\sigma\ \bar{\beta}\lambda\lambda\epsilon\ \epsilon\sigma\eta\delta\upsilon\ \epsilon\gamma\bar{\zeta}\mu\omicron\bar{o}\bar{\sigma}$
 $\bar{\zeta}\alpha\tau\bar{\eta}\ \tau\epsilon\bar{\zeta}\iota\bar{\eta}\ \alpha\gamma\omega\tau\bar{\alpha}\ \chi\epsilon\ \bar{\iota}\bar{\epsilon}\ \eta\alpha\pi\alpha\tau\alpha\tau\epsilon'$ ² $\alpha\gamma\chi\iota\omega\kappa\alpha\kappa$
 $\epsilon\bar{\nu}\bar{o}\lambda\ \epsilon\gamma\chi\omega\bar{\alpha}\mu\omicron\bar{\sigma}\ \chi\epsilon\ \pi\chi\omicron\epsilon\iota\sigma\ \eta\bar{\alpha}\ \eta\alpha\bar{\nu}\ \pi\omega\eta\eta\tau\epsilon\ \bar{\nu}$
 v. 31. $\bar{\delta}\alpha\gamma\epsilon\iota\bar{\delta}$ ¹ $\pi\mu\eta\eta\omega\epsilon\ \bar{\delta}\epsilon\ \alpha\gamma\epsilon\pi\iota\tau\iota\mu\alpha\ \eta\alpha\gamma\ \chi\epsilon\kappa\alpha\bar{\sigma}\ \epsilon\gamma\epsilon$
 $\kappa\alpha\tau\omega\upsilon\ \bar{\nu}\tau\omicron\omicron\upsilon\ \bar{\delta}\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\zeta}\omicron\gamma\omicron'$ $\alpha\gamma\chi\iota\omega\kappa\alpha\kappa\ \epsilon\bar{\nu}\bar{o}\lambda\ \epsilon\gamma$
 $\chi\omega\bar{\alpha}\mu\omicron\bar{\sigma}\ \chi\epsilon\ \pi\chi\omicron\epsilon\iota\sigma\ \eta\alpha\ \eta\alpha\bar{\nu}\ \pi\omega\eta\eta\tau\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\delta}\alpha\gamma\epsilon\iota\bar{\delta}$.
 v. 32. $\alpha\upsilon\alpha\bar{\zeta}\epsilon\tau\alpha\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\iota}\bar{\epsilon}\ \alpha\upsilon\mu\omicron\upsilon\tau\epsilon\ \epsilon\tau\omicron\omicron\upsilon\ \epsilon\epsilon\chi\omega\bar{\alpha}\mu\omicron\bar{\sigma}\ \chi\epsilon$
 v. 33. $\omicron\upsilon\pi\epsilon\ \tau\epsilon\tau\bar{\eta}\ \omicron\gamma\epsilon\omega\ \tau\tau\alpha\delta\upsilon\ \bar{\nu}\eta\tau\bar{\eta}$. $\pi\epsilon\chi\alpha\gamma\ \eta\alpha\upsilon\ \chi\epsilon$
 v. 34. $\pi\chi\omicron\epsilon\iota\sigma\ \chi\epsilon\kappa\alpha\bar{\sigma}\ \epsilon\gamma\epsilon\omicron\upsilon\omega\bar{\nu}\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \eta\epsilon\eta\bar{\nu}\bar{\alpha}\lambda$, $\alpha\upsilon\omega\bar{\nu}\bar{\zeta}\eta\tau\eta\upsilon$
 $\bar{\delta}\epsilon\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\iota}\bar{\epsilon}\ \alpha\upsilon\chi\omega\bar{\zeta}\ \epsilon\eta\epsilon\gamma\bar{\nu}\bar{\alpha}\lambda'$ $\alpha\gamma\omega\ \bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\eta\bar{\nu}\omicron\upsilon\ \alpha\gamma\eta\alpha\gamma$
 c. 27. $\epsilon\bar{\nu}\bar{o}\lambda$ ¹ $\alpha\gamma\omicron\upsilon\alpha\bar{\zeta}\omicron\upsilon\ \bar{\nu}\bar{\epsilon}\omega\upsilon$. $\bar{\nu}\tau\epsilon\tau\omicron\gamma\bar{\zeta}\bar{\alpha}\bar{\nu}$ ² $\bar{\delta}\epsilon\ \epsilon\bar{\zeta}\omicron\gamma\eta\ \epsilon$
 v. 1. $\theta\iota\epsilon\tau\omicron\sigma\omicron\lambda\gamma\mu\alpha'$ $\alpha\gamma\epsilon\bar{\iota}'\ \epsilon\bar{\zeta}\tau\alpha\bar{\iota}'\ \epsilon\bar{\nu}\eta\bar{\delta}\phi\alpha\gamma\eta$ ² $\pi\tau\omicron\omicron\upsilon\ \bar{\nu}\bar{\nu}\chi\omicron$
 v. 2. $\epsilon\iota\tau$, $\tau\omicron\tau\epsilon\ \alpha\upsilon\chi\omicron\omicron\upsilon\ \bar{\nu}\bar{o}\bar{\iota}\ \bar{\iota}\bar{\epsilon}\ \bar{\alpha}\mu\alpha\bar{\theta}\eta\tau\eta\sigma\ \epsilon\sigma\eta\delta\upsilon\ \epsilon\epsilon\chi\omega$
 $\bar{\alpha}\mu\omicron\bar{\sigma}\ \eta\alpha\gamma\ \chi\epsilon\ \bar{\nu}\omega\kappa\ \epsilon\bar{\zeta}\omicron\gamma\eta\ \epsilon\pi\epsilon\bar{\tau}\mu\epsilon'$ $\epsilon\tau\bar{\alpha}\pi\epsilon\tau\bar{\eta}\bar{\alpha}\tau\omicron$
 $\epsilon\bar{\nu}\bar{o}\lambda$. $\alpha\gamma\omega\ \bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\eta\bar{\nu}\omicron\upsilon\ \tau\epsilon\tau\eta\bar{\delta}\bar{\zeta}\epsilon\ \epsilon\gamma\epsilon\bar{\omega}\ \epsilon\sigma\mu\eta\tau\ \mu\bar{\eta}$
 v. 3. $\omicron\gamma\chi\eta\bar{\theta}\ \bar{\nu}\bar{\alpha}\mu\alpha\bar{\sigma}\ \bar{\nu}\bar{o}\lambda\omicron\upsilon$ ² $\bar{\nu}\tau\epsilon\tau\bar{\eta}\ \bar{\nu}\tau\omicron\upsilon$ ³ $\eta\alpha\bar{\iota}$. $\epsilon\tau\omega\delta$
 $\eta\omicron\upsilon\alpha'$ $\bar{\delta}\epsilon\ \omega\alpha\chi\epsilon\ \bar{\nu}\bar{\alpha}\mu\eta\tau\bar{\eta}$ ² $\alpha\chi\iota\sigma\ \chi\epsilon\ \pi\chi\omicron\epsilon\iota\sigma\ \pi\epsilon$

- v. 4. ΤΡΑΧΕΙΑ ² ΝΑΥ, ΝΤΕΥΝΟΥ ΔΕ ΦΝΑΤῆΝΝΟΥ ΟΕ . ΠΑΪ
 ΔΕ ΤΗΡῆ ΕΝΤΑΨΩΠῆ ΧΕΚΑΟ ΕΦΕΧΩΚ ΕΒΟΛ ΝῆΙ
 ΠΕΝΤΑΥΧΟΟϚ ΖΙΤῆ ΠΕΠΡΟΦΗΤΗΣ ΕΦΧΩῆΜΟΟ ΧΕ
 v. 5. ΔΧΙΟ ΝΤΩΕΕΡΕ ΝΟΙΩΝ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 26.) ¹ Gr. δῆκονοο, *minister*. Ægyptius græcam textus vocem suam facit.

Vers. 28.) ¹ Vox e græco textu desumpta in hoc 28. versiculo bis adhibetur: secundo loco recte librarius scribit ΔΙΔΚΟΝΕΙ: sed primo loco ΔΙΑΚΟΝΙ, mendose ut puto, aut saltem minus eleganter, ac minus thebaidice: utrobique scribendum erat ΔΙΔΚΟΝΕΙ: utrobique enim ducitur ab infinito διακομειν: et sic verti locus ad verbum debet: *non ut ministrarent ei* (i. e. *ut ministraretur*; passivo enim proprie dicto carent Ægyptii) *sed ut ministraret* (ipse). *Non per esser servito, ma per servirre*. Vox quoque ΨΥΧῆ ex græco textu in ægypt. versionem translata. ΝΩΤΕ, *redemptionem*. Memphitice COT est *redemptio*. Vox COTE Lacrozii Sahidicis addenda, ne omnes hujusmodi dictiones præteream.

Vers. 29.) ¹ Heic incipit novum capitulum numero marginali υΔ i. e. 94. signatum.

Vers. 30.) ¹ Gr. text. παρῶγει, *transit*. Hinc Ægyptius ΝΔΠΑΡΓΕ, *transibat*. Mox, ΝΔΔΥΕΙΔ. Malim ΝΔΔΥΙΔ sine diphthongo EI, quamvis etiam apud Tukium pag. 333. impresum videam ΤΝΟΥΝΕ ΝΔΔΥΕΙΔ, *radix Davidis*. Nam Græci sine diphtongo scribunt: nec vero eam hebraicum nomen postulat, aut alia ulla ratio.

Vers. 34.) ¹ Gr. text. addit, αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, *eorum oculi*. quod nec Vulg. Int. habet, nec Ægyptius, nec aliquis græcus codex.

Cap. XXI. vers. 1.) ¹ Ad initium capitis, quod nobis est XXI, refertur numerus marginalis υἔ. Nempe 95. capitulum heic incipit.

² ΕΒΗΔΦΔΓΗ, *in Bedphage*. Gr. et Vulg. *in Beibphage*, atque hoc verum est loci nomen. Ægyptius Int. vertit Θ in Δ, ut in voce ΒΗΔΟΔΙΔ, quæ legitur in sequenti Fragmento Joann. XII. 21. pro ΒΗΘΟΔΙΔ. In his fortasse vocibus Ægyptii pronunciabant Θ ut Δ, quamvis ubi nulla sequitur consonans, ut in ΝΔΖΔΡΕΘ exempli gratia et pronunciarent, et scriberent Θ. Sed quocunque modo pronunciarent, satius fuisset scribendo retinere Θ: nam scriptura immobilis esse debet: pronun-

nunciandi autem modus diversus est diversis seculis, diversisque in regionibus. In proxima voce ΠΤΟΟΥ suspicor deesse aliquid, legendumque esse ΕΠΤΟΟΥ, πρὸς τὸ ὄρος, *ad montem*.

Vers. 2.) ¹ Scripserat calligraphus εἰπειτμε', sed ducta postmodum transversa linea per l litteram, delendam hanc esse significavit.

² ΒΟΛΟΥ, *solvite eos*. Pronomen a Gr. et Vulg. abest.

³ Notanda vox ἸΝΤΟΥ, *adducite eos*: cujus radix ægre agnoscitur. Est autem ΕΙΝΕ, memph. ΙΝΙ. Sic apud Tukium pag. 337. ΔΙΝΤῪ valet, *adduxi eum*. Et in fragmento Joannis. X. 3. mox videbis hoc ipsum ἸΝΤΟΥ.

Vers. 3.) ¹ Gr. et Vulg. addunt, *aliquid*.

² Gr. χρείαν ἔχει, *opus habet*. Vox græca ab Ægyptiō adhibita.

Pagina VIII.

μαθ

ο

ξε ειςζηητε πουρρῶ ἡνυ νε' ευρῶραω ¹ πε' εφτα-
 λε εγραϊ εχῆ ογεῶ αγω εγραϊ εχῆ ογχοῦ ἡωη-
 v. 6. ρε ἡφαιναζβ ². αγωκ δε ἡοι ἡμαθητης αγειρε
 v. 7. καταθε ενταφζων ετοοτοϋ ἡοι ιϷ αγεινε ἡτεῶ
 ἡῆ πχοῦ. αταλε νεγροϊτε' εγραϊ εχωου αφαλε ¹
 v. 8. εγραϊ εχωου. πμηηωε δε ετναωωϋ ατπωρῶ
 ἡνεγροϊτε γραϊ ἡῆ τεγιη • γενκοογε δε νεγωω-
 ωτ ἡγενκλοδος ¹ εβολῆῆ ἡωην εγπωρῶ ἡμο-
 v. 9. ου γραϊ ἡῆτεγιη • ἡμηηωε δε ετμοοωε ζατεφζῆ
 ἡῆ νετοϋης ἡωω νεγχιωκακ εβολ εγχωῶμος
 δε ὡσαννα πωηρε ¹ ἡδαγειδ' φουμαατ ² ἡοι
 πετνηυ ἡῆπραν ἡπχοεις, ὡσαννα ἡῆ νετχοσε:—
 v. 10. ἡτερεφβωκ δε εζοϋν εθιεροκολυῆ ασνοειν ἡοι
 v. 11. τπολις τηρϷ εσχωῶμος ξε νιμ πε παι • ἡμηηωε
 δε νεγχωῶμος ξε παι πε πεπροφτης ιϷ πε-
 v. 12. βολεῆ ἡαζαρεθ ἡτετγαλιαια: — ιϷ δε ἡτερεφ
 βωκ εζοϋν επερπε ¹ αφνοϋξε εβολ ² ἡοϋον νιμ-
 εττ' εβολ ἡῆ νετωωπ γραϊ ἡῆπερπε • νετραπε-
 ζῆ ἡνετχι κολυμβον ³ αφωρῶωροϋ, ἡῆ ἡκα-
 v. 13. θεδρα ἡνεττ' εβολ ἡνεδτοομπε • πεχαϋ ναϋ
 ξε φχης ξε παηι εγναμοϋτε εροϋ ξε πηι ἡπεω-
 ληλ' ἡτωτῆ δε ατετῆααϋ ἡσπηλαιον ἡσοονε.
 v. 14. ατπεϋοϋοι ¹ εροϋ ἡοι ἡδαλε' ἡῆ ἡβῶλε ² γραϊ

v. 5. 2ᾰΠῚΠῚΤΕ ΔΥΡῚΠΔΖΓΕ ΕΡΟΟΥ. ἸΠΕΡΟΥ ΝΔΥ ΔΕ ἸΘῚ ΝΔΡ.
ΧΙΕΡΕΥΣ' ᾰἸ ΝΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΕΝΕΩΠΗΡΕ ΕΝΤΑΦΔ-
ΔΥ, ΔΥΩ ἸΨΗΡΕΩΗᾰ ΕΥΧΙΩΚΑΚ ΕΒΟΛ 2ᾰ ΠῚ'...

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 5.) ¹ ΕΥΡᾰΡᾰΥ pro ΕΟΥΡᾰΡᾰΥ, *mansuetus*. Dux
vocales Ε, et Υ absorbent Ο. De ΡᾰΡᾰΥ erudite Georgius ad
Acta S. Col. pag. 129.

² ἸΝΔᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, ὑποζυγίᾰ, *subjugalis*. Vox notanda. ᾰᾰᾰ mem-
phitice est *portare, sustinere*. ΝΔΖΒΕΥ memph. *jugum*, juxta
Lacrozium. Inde Sahidica vox ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, ὑποζυγιος, *jugum*
ferens.

Vers. 7.) ¹ Gr. text. ἐπεκᾰθισαν. Quam lectionem secutus
Vulg. habet, *desuper sedere fecerunt*. Alia exemplaria græci tex-
tus, etiam typis impressa, habent, ἐπεκᾰθισεν, ut Patavinum.
Ægyptius hanc alteram exhibet lectionem. ΔΥΔᾰᾰ, *ascendit*.
Vide Did. Taurin. pag. 107. de verbo ΔΛΕ.

Vers. 8.) ¹ Gr. κλάδης, *ramos*. Græci textus vocem ado-
ptat Æg. Int. sed depravat librarius scribens ἸΖΕΝΚΛΟΔΟΟ pro
ἸΖΕΝΚΛΔΔΟΟ: quæ est vera scriptura. Sed quemadmodum
Angli literam ο sæpe pronunciant a, ita Thebaidenses fortasse
pro ΚΛΔΔΟΟ efferebant ΚΛΟΔΟΟ, hincque mendum oriri po-
tuit. Quia vero Ægyptii literam Τ per Δ pronunciare a vetu-
stis temporibus cœperunt, ac genuinum ejus sonum depravare,
ut plures e Græcis; iccirco vocem ΚΛΔΔΟΟ alio modo corru-
ptam conspicimus apud Tukium pag. 577, ubi scriptum est,
ΠΕΚΚΛΔΤΟΟ, *il ramo di essa*. Sed in Fragment. X. pag. ΝΕ
scriptum recte videbis ἸΚΚΛΔΔΟΟ, *ramum*.

Vers. 9.) ¹ ΠΩΗΡΕ vix ac ne vix quidem potest accipi
pro dativo, *filio*. Græcus tamen, et Vulg. τῶ υἱῶ, *filio*, dandi
casu: et merito quidem: nam verbum hebraicum ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ *hosbinhna*
dativum habet in Psalmo, ex quo desumptum est. Verum Do-
mini ætate videtur adhibitum quasi adverbium acclamantis. De
ΔΔΥΕΙΔ dixi superius.

² Apud Tukium pag. 347. in textu Sahidico ex Matth.
XXIV. 39. legitur ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, quod memphiticum est. Scri-
bendum thebaidice ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, *benedictus*. In fine versiculi
IX, et rursus in fine vers. XI. apponitur nota finalis, et utro-
bique flosculus in margine.

Vers. 12.) ¹ ΕΠΕΡΠΕ, *in templum*. Gr. et Vulg. addunt,
τῆ θεῆ, *Dei*: quod Ægyptius Int. omittit. Libenter dicerem libra-
rium ex incuria omisisse ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, nisi aliquis esset græcus
etiam

etiam codex hunc defectum habens. Templum thebaidice non modo ΠΠΕ dicitur plerumque, sed scribitur etiam aliquando ΕΠΠΕ, ut ex hoc loco apparet: utramque scripturam memorat Lacrozius itidem ut memphiticum ΕΡΦΕΙ.

² ΕΒΛ. Lege ΕΒΟΛ. Librarius in extremo versu vocem hanc scribens omisit literam Ο ob spatii angustiam, ut eam supra ΒΛ scriberet, sed præ incuria aut oblivione postea non scripsit: quæ mea est opinio: non vero eam suppleri voluit a lectore, ut quis forsitan suspicabitur. Voces græcas e græco textu ab Ægyptio Int. in sequentibus desumtas, τράπεζα, καθέδρα, σπήλαιον, ἀρχιερεύς, γραμματεὺς notet lector. Generatim vero affirmare jam licet, græcas omnes voces quæ in ægyptia hac interpretatione occurrunt, e græco Textu ductas esse.

³ ΝΝΕΤΧΙΚΟΛΥΜΒΟΝ. Gr. text. habet, κολλυβιστῶν, *numulariorum*. Ægyptius Int. *accipientium collybum*. Porro is hoc in loco græcam vocem κολλυβιστής, *collybista*, non retinuit, neque voce κόλλυβος usus est, nec enim dixit ΝΕΤΧΙΚΟΛΛΥΒΟΣ. Vox ergo græca, quam adoptat, est κόλυμβος, imo κολύμβων, quæ in Lexicis dicitur esse numismatis genus, sed nullum e Scriptoribus exemplum affertur. Exemplum hujusmodi heic habes.

Vers. 14.) ¹ Heic incipit Capitulum 96. numero marginali υΣ signatum.

² Gr. et Vulg. *caci et claudi*. Æg. *claudi et caci*.

Vers. 15.) ¹ Postrema hæc vox sic complenda Ζῶπῦπε, *in templo*. Nunc quum uno eodemque Sextili mense et hocce Matthæi Fragmentum, et primam speciminum Tabulam simul absolverit typographus, placet eam statim heic subiungere: secundam alibi dabimus. Biblicis Fragmentis, quæ tria omnino sunt, priorem, ut par erat, locum tribuimus. Quatuordecim reliqua eo fere ordine disposui, quem sua cuique vetustas assignare visa est. Ceterum sex historica sunt; octo autem catechetica, ut uno omnia complectar vocabulo, quodammodo dici queunt.

ἸϞ ΔΕ ΔΥΩΨΥΤΕ ΖΟΥ

1 ΔΕ ΜΗ ΛΑΛΟΥΝ ΑΤΟΜΑ

ΜΓ ΔΥΩ ΕΣΤ ΟΥΤΩ ΟΥ

Ν ΝΕ ΚΡΑΛ · Ν ΤΟΥ ΔΕ

2 ΤΤΕ ΧΑΥΝ ΑΥ ΔΕ ΟΥ Π

ΡΟΦΗ ΤΗ ΣΤΙΕ · Ν ΕΥ

÷ ΤΙΣ ΤΕ ΥΕ ΔΕ ΑΝΝ ΟΙ

3 ΝΑΥ ΕΝ ΟΥ ΡΟΤΕ ΖΙΧΩ

Ν ΤΑΛ ΔΧΩ ΖΗΝ ΟΥ

ΨΕ · ΟΥ ΟΙ Ν ΕΘΙΕΛ ΜΗ

— ατ:—

4 Ν ΟΥ ΟΝ Η ΜΙ ΔΑ

ΠΛΩ Σ Ε Ρ Π Α

Ζ Ρ Ε Ε Ρ Ο Ο Υ ·

5 Μ Δ Ε Τ Ο Υ Ν Ζ Η Τ Ο Υ

Μ Η Ν Ε Ζ Β Η Υ Ε Ν

Τ Α Υ Τ Ο Ψ Ο Υ Ε Ρ Ο Ο Υ ·

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ · —

6 ΕΥ Ψ Ρ Α Γ Ι Ζ Ε Δ Ε Μ

÷ Μ Ο Σ Ζ Η Ο Υ · Ζ Μ

Π Ε Π Ν Δ Ε Τ Ο Υ Δ Δ Β ·

7 Π Α Π Ε Τ Ρ Ω Ν Ι Ο Σ ·

Υ Ψ Μ Η Ν Σ Α Ο Υ Κ Υ Ι

Τ Τ Ε Χ Α Υ Η Ν Ε Σ Η Υ

8 Ε Π Ε Ζ Ο Υ Ο · Η Τ Ο

Δ Ε Δ Υ Μ Κ Α Ζ Η Ζ Η Τ

Ζ Α Π Α Ι · Δ Υ Ω Ν Ε

I I.

Ægyptii codicis fragmentum, sex membranis constans, longis unciis fere 12, latis unciis 8 $\frac{2}{3}$, hic atque illic valde inquinatum tabaco illo, quod nonnulli mandunt (tabacco in corda).

Continet Johannis Euangelium a versiculo 17. Capitis IX. usque ad vers. 1. Capitis XIII. Desunt initio quatuordecim membranæ, seu 28. paginæ. Progreditur a pag. 29. ad p. 40.

Hujus codicis propria hæc sunt. Literarum figuræ elegantes sunt: antiquus earum nitor, antiqua forma adhuc servatur. Sed lineolæ supra literas plerumque omittuntur: earum vice punctum vix conspicuum literæ N alicubi superponit Exscriptor, modo supra sinistrum, modo supra dextrum crus: quibus in locis lineolam superscriptam mox videbis. Nomen Johannis in margine superiori sine aspiratione 2 scribit: quam non omisisset si tam antiquus esset, quam primi codicis descriptor. Scripsit quidem ΙΩ2ΑΝΝΗC pag. 33. vers. 40. capitis X, sed ibi librarius nihil aliud fecit, nisi vetustiore codicem fideliter exscripsit: in marginibus autem de suo addidit ΙΩΑΝΝΗC. Voces interposito inani spatio identidem a se invicem separat, non tamen crebro, nisi ubi est interpunctio. Capitulum numeri nulli sunt: ubi tamen novum incipit capitulum, marginem phrygio ac versicolore opere exornat: ubi vero novus incipit in græco textu, et in Vulg. Int. versiculus, ibi vacuitas major præit in codice: apparet ergo pervetustam esse hanc versiculorum distributionem apud Ægyptios. Interpunctiones omnes, sive puncta rubro colore infecta sunt, item ut literæ omnes a capite, quæ ceteris grandiores sint. Si de codicis vetustate quid sentiam quæris, conicere posse mihi videor, codicem hunc minus antiquum esse, quam sit superior: valde vetustus tamen est, et ante decimum, ut opinor, seculum exaratus: Sed exscriptor valde negligens.

Pagina I.

IΩ α Ν Ν Η C

κθ

- ix. 17. Χωμμος δε ου ετβηητη · δε¹ αφορων ννεκβαλ .
 v. 18. ντοϑ δε πεχαϑ ναϑ δε ουπιροφητης πε · νεϑπι-
 στερε οε αν νοι νιοϑδαϊ ετβηητη δε νεϑβαλε πε
 εαϑναϑ εβολ · ψαντοϑμοϑτε ενειοτε μπενταϑ
 v. 19. ναϑ εβολ · αϑω αϑχνοϑοϑ εϑχωμμος · δε παι
 πε πετνωηρε · ετετν χωμμος δε ανχποϑ εϑο
 v. 20. νβαλε ναϑωνζε tenoϑ ϑναϑ εβολ · ανεϑειοτε οϑ-
 ωϑβ πεχαϑ ναϑ δε τνσοοϑν δε παι πε πενωηρε
 v. 21. αϑω δε ντανχποϑ εϑο νβαλε · ναϑωνζε tenoϑ
 ϑναϑ εβολ ντνσοοϑν αν · η νιμ πενταϑ οϑων
 ννεϑβαλ · ανον ντνσοοϑν¹ αν · ντοϑ² ζωωϑ
 v. 22. αϑερτε³ ετρεϑϑαξε ζαροϑ · νταϑξε ναι νοι νεϑ
 ειοτε δε νεϑρζοτε ζητοϑ ννιοϑδαϊ · νεαροϑω
 γαρ εϑμινε¹ μμοϑ νοι νιοϑδαϊ δεκας εϑϑαν
 οϑα ζομολογει² μμοϑ δε πεχϑ πε · εϑεϑωπε
 v. 23. ναιποϑναγωϑοϑ · ετβε παι ανεϑειοτε ϑοοϑ · δε
 v. 24. αϑρνοϑ μαχνοϑοϑϑ³ · αϑμοϑτε οε ον επρωμε
 μπμεζοϑναϑ¹ πετενεϑο νβαλε² πεχαϑ ναϑ ·
 δε τεοοϑ μπνοϑτε ανον τνσοοϑν δε πειρωμε
 v. 25. οϑρεϑρνοβε πε · αφοϑωϑβ¹ νοι πη · δε εϑξε
 οϑρεϑρνοβε πε ντσοοϑν αν · οϑα ανοκ πε τσο-
 οϑν μμοϑ · δε νειο νβαλε πε αϑω tenoϑ τναϑ
 v. 26. εβολ · πεχαϑ οε¹ ναϑ δε οϑ πενταϑδαϑ νακ νταϑ
 v. 27. οϑων ννεκβαλ ναϑωνζε · αφοϑωϑβ ναϑ δε αϑ-
 οϑω ειχωμμος νητν αϑω αντετνσωτμ · οϑ
 ον πε τετνοϑωϑω σωτμεϑ · μη ετετν οϑωϑ ζωτ-
 v. 28. τηϑτν εϑμαθητης ναϑ αϑω αϑαζοϑ¹ μμοϑ εϑ-
 χωμμος · δε ντοκ πε πμαθητης μπετμμϑ ·
 v. 29. ανον δε ανον μαθητης μμωϑχης · ανον τνσο-
 οϑν δε απνοϑτε ϑαξε μν μωϑχης · παι δε ν-
 τοϑ ντνσοοϑν αν δε οϑ εβολ

A D N O T A T I O N E S.

Cap. IX. Versiculus 17. initio caret.

¹ δε, *quia*. Ita græcus textus habens, ὅτι. Vulg. vero: *qui*. In hisce adnotationibus parcus ero, ne longior sim.

Vers. 21.) ¹ ντνσοοϑν. Hæc primum in ντν occurrit punctum, quod dixi, supra N, ad dextrum crus utrobique, respectu legentis.

² ντοϑ.

² ἦΤΟΥ. Punctum heic librarius superposuit sinistro cruri, ut et vers. seq. in voce ἠΑΠΟΟΥΝΑΓΩΓΟΣ. Nusquam alibi hujusmodi punctum est in hoc Fragmento.

³ ἀϰΕΡΤΕ. Locus mutilus, ab indiligenti librario vitiatu, atque ex alio codice, si reperiri poterit, supplendus, ac etiam ex vers. 23. ubi mox leges, ἀϰῖΝΟΟ · μαΧΝΟΥϞ, *atatem habet*, (*grandis natu est*): *ipsum interrogate*.

Vers. 22.) ¹ ἀΥΟΥ... ΕΥϞΜΙΝΕ, *erano già convenuti, jam conspiraverant*. De verbo ΟΥϞ optime Lacrozius. Vide et Tukium pag. 462. Verbo autem ΜΙΝΕ (quod memphitico ϞΕΜΙΝΕ forsitan respondet) *ponendi* significationem inesse didiceram ex Tukio pag. 328. in exemplo thebaidico. Quod vero significet etiam *conspirare*, hinc disco.

² Græca verba ὁμολογῆν, ἀποσυνάγωγος, aliaque e græco textu ducta, et in ægyptia Int. adoptata per se notet lector in posterum.

³ Nihil muto. Sed peritus lector judicet, utrum librarius scribere debuerit, μαΧΝΟΥϞ. In Thebaide ΧΝΕ, et ΧΝΟΥ est *interrogare*. An etiam ΧΝΟΥΟΥ? Non credo.

Vers. 24.) ¹ Compositæ huic dictioni lineolas a librario negatas sic restituo, ἈΠΜΕϞϞΙϞΝΑΥ, *secundò, per la seconda volta*. Gr. ἐκ δευτέρου. Vulg. *rursum*. Literam Ε in ϞΕΠ pro ϞΟΠ absorbet compositio. Vid. Tuk. p. 169, et Act. S. Coluthi p. 85.

² Diligens calligraphus scripsisset, ΠΙΕΤ ΕΝΕϞΘ ἠΒῶλλε, *qui fuerat cæcus*. Ego superius ita omnia exhibui ut sunt in codice.

Vers. 25.) ¹ Gr. et Vulg. addunt, οὖν, *ergo*. Æg. omittit.

Vers. 26.) ¹ Æg. et Vulg. *Dixerunt ergo illi* (i. e. ei). Græc. pro *ergo* habet *autem*, et addit πάλιν, *rursum*.

Vers. 28.) ¹ ἀΥΩ ἀΥϞδϞΟΥ, *et maledixerunt*. Ita et Vulg. Sed Græc. ἐλοιδόρησαν ἔν. Pro thebaico ϞδϞΟΥ Memphitæ dicunt ϞδϞΟΥΙ.

Pagina II.

ΝΚδτδ

λ

v. 30. ΤΩΝ ΠΕ · ἀΠΡΩΜΕ ¹ ΟΥΩϞϞ ΕϞΧΩΜΜΟϞ ΝΑΥ · ΧΕ

τδΙ ϞΩ ΤΕ ΤΕϞΠΗΡΕ ΧΕ ΝΤΩΤΝ ΝΤΕΤΝ ϞΟΟΥΝ ΔΝ

v. 31. ΧΕ ΟΥ ΕΒΟΛΤΩΝ ΠΕ · ἀΥΩ ἀϞΟΥΩΝ ΝΝΑΒδλ · ΤΝϞΟ-

ΟΥΝ ΧΕ ΜΕΡΕ ¹ ΠΝΟΥΤΕ ϞΩΤΜ ΕΡΕϞΡΝΟΒΕ ². ἀλλδ

ΕϞΩΠΕ ΟΥΡΜΝΝΟΥΤΕ ΠΕ ΟΥδ ἀΥΩ ΕϞΕῖΡΕ ΜΠΕϞ

v. 32. ΟΥΩϞ ϞαϞϞωτῶ ΕΡΟΥ · ΧΙΝ ΕΝΕϞ ΜΠΟΥϞΩΤΜ ·

e

ΧΕ

- ΧΕ ΔΟΥΟΝ ΟΥΩΝ ΝΝΕΒΔΛ ΝΟΥΔ • ΕΔΥΧΠΟΥ ΕΦΘ
 v. 33. ΝΒΛΛΕ ΕΝΕ ΟΥΕΒΟΛ ΔΝ ΖΥΠΝΟΥΤΕ ΠΕ ΠΑΙ ΝΕΦΝΔΥΡ
 v. 34. ΛΔΔΥ ΔΝ ΝΖΩΒ ΠΕ • ΔΥΟΥΩΥΒ ΕΥΧΩΜΜΟΣ ΝΔΥ
 ΧΕ ΝΤΑΥΧΠΟΚ ΤΗΡΚ ΖΥΠΝΟΒΕ ¹ ΔΥΩ ΝΤΟΚ ΕΚ-
 v. 35. ΝΔΤΩΒΩ ΝΔΝ ΔΥΩ ΔΥΝΟΧΥ ΕΒΟΛ • ΔΙ ¹ ΩΤΥ ΧΕ
 ΔΥΝΟΧΥ ΕΒΟΛ • ΔΥΩ ΝΤΕΡΕΥΖΕ ΕΡΟΥ ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ
 v. 36. ΝΤΟΚ ΚΠΙΣΤΕΥΕ ΕΠΩΗΡΕ ΜΠΡΩΜΕ ² . ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ
 v. 37. ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ ΝΙΜ ΠΕ ΧΕ ΕΙΕΠΙΣΤΕΥΕ ΕΡΟΥ • ΠΕΧΕ
 ΙΣ ΝΔΥ ΧΕ ΔΚΝΔΥ ΕΡΟΥ • ΔΥΩ ΠΕΤΥΑΧΕ ΝΜΜΑΚ
 v. 38. ΠΕΤΥΜΔΥ ΠΕ • ΝΤΟΥ ΔΕ ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ ΤΠΙΣ-
 v. 39. ΤΕΥΕ ΔΥΩ ΔΦΟΥΩΥΤ ΝΔΥ • ΠΕΧΕ ΙΣ ΝΔΥ ΧΕ ΝΤΑΙΕΙ
 ΔΝΟΚ ΕΠΕΙΚΟΣΜΟΣ ΕΥΔΠ ΧΕΚΔΣ ΝΕΤΝΣΕΝΔΥ ΕΒΟΛ
 ΔΝ ΕΥΕΥΝΔΥ ¹ ΕΒΟΛ • ΔΥΩ ΝΕΤΝΔΥ ΕΒΟΛ ΕΥΕΥΩΠΕ
 v. 40. ΝΒΛΛΕ • ΔΥΩΤΥ ΝΘΙ ΖΟΙΝΕ ¹ ΝΝΕΤΝΥΜΔΥ • ΕΒΟΛ ΖΝ
 ΝΕΦΑΡΙΣΣΑΙΟΣ • ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ ΧΕ ΜΗ ΔΝΟΝ ΖΩΩΝ ΔΝΟΝ
 v. 41. ΖΝΒΛΛΕ • ΠΕΧΕ ΙΣ ΝΔΥ ΧΕ ΕΝΕ ΝΤΕΤΝ ΖΝΒΛΛΕ ΝΕ
 ΜΝΝΟΒΕ ΕΡΩΤΝ ΠΕ • ΤΕΝΟΥ ΔΕ ΤΕΤΝΧΩΜΜΟΣ • ΧΕ
 x. 1. ΤΝΝΔΥ ΕΒΟΛ • ΠΕΤΝΝΟΒΕ ¹ ΔΣΕΡΑΤΥ • ΖΔΜΗΝ ΖΔΜΗΝ
 ΤΧΩΜΜΟΣ ΝΗΤΝ • ΠΕΤΕΝΥΝΗΥ ΕΒΟΛ ΔΝ ΖΙΤΥΠΡΟ
 ΕΖΟΥΝ ΕΠΟΖΕ ¹ ΝΝΕΣΟΟΥ • ΑΛΛΑ ΕΦΟΥΩΤΒ ² ΕΒΟΛ • ΖΙ
 ΚΕΣΔ ³ ΠΕΤΥΜΔΥ ΟΥΡΕΥΧΙΟΥΕ ΠΕ ΔΥΩ ΟΥΣΟΟΝΕ ΠΕ •
 v. 2. ΠΕΤΝΗΥ ΔΕ ΝΤΟΥ ΕΒΟΛ ΖΙΤΥΠΡΟ ΝΤΟΥ ¹ ΠΕ ΠΥΩΣ
 v. 3. ΝΝΕΣΟΟΥ ΠΑΙ ΕΥΔΡΕ ΠΕΜΝΟΥΤ ΟΥΩΝ ΝΔΥ • ΔΥΩ
 ΥΔΡΕ ΝΕΣΟΟΥ ΩΤΥ ΕΤΕΥ ΣΜΗ •

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 30.) ¹ Hunc versiculum affert Tukius pag. 123, sed typographus omisit ΝΔΥ, et ΔΝ.

Vers. 31.) ¹ Notanda hæc particula ΜΕΡΕ, cum eam non satis clare explicet Tukius pag. 136. Nimirum prima eius litera μ negandi vim habet. Vide Fragm. VII. pag. 262. Sed cum pro verbo ponitur, ΜΕΡΕ valet *diligere*.

² Gr. et Vulg. pluraliter, *peccatores*. Ægypt. *peccatorem*.

Vers. 34.) ¹ ΖΩ ΠΙΝΟΒΕ, *in peccato*. Gr. et Vulg. ἐν ἁμαρτίαις, *in peccatis*.

Vers. 35.) ¹ ΔΙΗCOYC. Supra ΙΣ compendii nota ubique atramento primum ducta, tum rubrica seu minio infecta.

² ΜΠΡΩΜΕ, *hominis*. Ita etiam codex Cantuariensis ap. Millium. Sed gr. τ. et Vulg. Int. τὸ θεῶ, *Dei*.

Vers. 39.) ¹ Ita codex. Scribendum puto ΕΥΕΝΔΥ.

Vers.

Vers. 40.) ¹ ΝΟΙ ΖΟΙΝΕ, *quidam (alguni)*. Ita et Vulg. Sed gr. text. οι ὄντες, *qui erant*.

Vers. 41.) ¹ Gr. addit οὖν, *ergo*. Vulg. et xgypt. omitunt.

Cap. X. vers. 1.) ¹ Gr. αὐλήν, Vulg. *ovile*. Noster ΟΞΕ. Memph. ΟΞΙ est *grex*. Videtur tamen in utraque dialecto sumi posse pro *ovili*.

² Gr. et Vulg. *ascendens*. Memph. ΟΥΩΤΕΒ est *transire*.

³ ΕΒΟΛΞΙ ΚΕ Cd, *ex alia parte*.

Vers. 2.) ¹ ΝΤΟϞ, *ipse*. Gr. et Vulg. non habent, sed habet cod. Cantuar. ut noster Ægyptius.

Pagina III.

ΙΩ Δ Ν Ν Η C

λδ

- αγω ψαφμογτε ενεφεσοογ κατανεγραν νηντογ ¹
v. 4. εβολ ζοταν εφωδανεινε εβολ ννετενογϞ νε τηιογ ¹.
ψαφμοοωε ζατεγζε • αγω ψαρε νεσοογ ογασογ
v. 5. νσωϞ ξε σεσοογν ντεφϞμη • ννεγογασογ ¹ ζεντοϞ
νca ογψωμο • αλλα σεναπωτ εβολ μμοϞ ξε
v. 6. νσεσοογν αν ετεϞμη μπψωμο ². τει παρσοιμια
¹ αφχοοc ναγ νοι ιc • νη δε μπογειμε ξε ογ
v. 7. νετϞχωμμοογ ναγ • πεχαϞ βε ον ναγ νοι ιc •
ξε ζαμην ζαμην †χωμμοc ννητην ¹ ξε ανοκ
v. 8. πε πψωc ² ννεσοογ • ογον νιμ ¹ ζενρεφϞιογε
νε • αγω ζενσοονε νε • αλλα μπε νεσοογτμεγοογ •
v. 9. ανοκ πε προ • ερψανογβωκ ¹ εζογν ζιτοοτ Ϟνα-
ογϞδι • αγω Ϟναβωκ εζογν - νκει εβολ-Ϟζε εγμμ-
v. 10. μοοωε ². πρεφϞιογε μεφει ¹ ετβε λddy - ειμητι ²
v. 11. ξεκαc εφεζωϞτ αγω νϞψωωτ - αγω νϞτακο • α-
νοκ πε πψωc ετνανογϞ - πψωc ετνανογϞ ψαϞ-
v. 12. κα τεφψϞχη ζα νεφεσοογ πϞδιβεκε δε ετενογ
ψωc αν πε παι ετεννογϞ αν νε νεσοογ • ψαϞναγ
επογωνω ¹ εϞνηγ αγω νϞκα νεσοογ νϞπωτ α-
v. 13. γω ψαρε πογωνω τορπογ νϞχοογογ εβολ • ξε
ογϞδιβεπε ¹ αγω μπεφροογω αν πε ζα νεσοογ •
v. 14. ανοκ πε πψωc ετνανογϞ • αγ†σοογν ¹ ννογι
v. 15. αγω νογι σοογν μμοι • καταθε ετερε πιωτ ¹ co-
ογν μμοι ανοκ ζω †σοογν μπιωτ αγω †νακω
v. 16. νταψϞχη ζα νδεσοογ ογνται ον μμαγ νζεν κε
εσοογ • νζεν εβολ αν νε ζμπιοζε ¹. αγω νετμ-

ΜΑΥ ΟΝ ΖΑΠΟ ΕΤΡΑΘΟΥΖΟΥ² . ΔΥΩ ΟΕΝΔΩΤΩ Ε-
 ΤΑΟΜΗ · ΝΟΕΥΩΠΕ ΝΟΥΟΖΕ ΝΟΥΩΤ ΜΝ ΟΥΩΩΟ Ν-
 v. 17. ΟΥΩΤ ΕΤΒΕ ΠΑΙ ΠΑΙΩΤ¹ ΜΕ ΜΜΟΙ · ΧΕ ΤΝΑΚΩ²
 v. 18. ΝΤΑΨΥΧΗ · ΧΕΚΑΟ ΟΝ ΕΙΕΧΙΤΟ · ΜΝ ΛΑΔΥ¹ ΨΙ Μ-
 ΜΟΟ ΝΤΟΟΤ · ΑΛΛΑ ΔΝΟΚ ΕΤΚΩ ΜΜΟΟ ΖΑΡΟΪ ΜΑΥΑΔΤ .

A D N O T A T I O N E S .

Vers. 3.)¹ ΝΨ ΝΤΟΥ ΕΒΟΛ, *et educit eas*. Vid. Matth. XXI. 2.

Vers. 4.)¹ ΤΗΡΟΥ, *cunctas*. Non est in gr. nec in Vulg. sed in Cod. Cantuariensi.

Vers. 5.)¹ Gr. *non sequentur*. Vulg. et Ægypt. *non sequuntur*.

² Gr. et Vulg. *alienoram*. Æg. *alieni (d' un estrange)*.

Vers. 6.)¹ Vox ΠΑΡΘΟΙΜΙΔ e gr. textu desumpta. Interpres de suo addit aspirationem & more Thebaico. At ea, si vocabuli etymon spectemus, extra locum est: nam οἶμος, *via*, lenem spiritum habet.

Vers. 7.)¹ ΝΝΗΤΝ. Mendose, ut puto. Scribe, ΝΗΤΝ.

² Gr. et Vulg. et omnes codices habent, *ego sum ostium ovium*. Qui ergo fit ut librarius non ΠΙΟ, *ostium*, scripserit, sed ΠΥΩΟ, *pastor*? Nimirum is, utpote indiligens, unum textum cum alio confundit.

Vers. 8.)¹ Hic versiculus mancus est, ac turpiter mendosus: ut appareat librarium cœnatum ac dormitantem hæc exarasse. Confer cum gr. et Vulg. et cod. etiam Cantuariensi. Pro ΤΩ ΕΡΟΟΥ scribe ΔΥΩΤΩ ΕΡΟΟΥ, *audiverunt eos*.

Vers. 9.)¹ ΟΥΒΟΚ. Tukijs pag. 312. hæc verba afferens legit multo rectius, ΟΥΔ ΒΟΚ, quo modo scribendum puto.

² Vereor ne hæc quoque exscriptor erraverit: nihil tamen ausim mutare. Gr. tex. habet νομήν, Vulg. *pascua*. An librarius scripsit ΕΥΜΑΜΜΟΟΥΕ pro ΕΥΜΑΜΜΟΟΝΕ? Oves non ambulacra quærunτ, sed pascua.

Vers. 10.)¹ Observa μεφει, idest ἄπεφει, *non venit non viene*. Sic etiam mox. XI. 9.

² Gr. εἰ μὴ, *nisi*. Æg. addit τι. Tukijs pag. 574. ait Thebaidenses scribere ΕΙΜΗΤΕΙ. Malim, ΕΙΜΗΤΟΙ. Notanda verba ΖΩΨΤ, *furari*, et ΨΩΩΤ (Memph. ΨΩΤ), *mactare*. Observanda etiam conjunctio ΔΥΩ bis addita, quamvis utrobique sequatur ΝΨ. An Ægyptius Interpres Johannis alius ab Ægyptio Interprete Matthæi? Hic particulam illam ΔΥΩ ut ferè supervacaneam omisisset, ni fallor.

Vers. 12.) ¹ ΟΥΩΝΩ, *lupus*. ΤΟΠΙ, *rapere*. ΧΩΩΡΕ ΕΒΟΛ (Memph. ΟΩΡ, et ΧΩΡ ΕΒΟΛ), *dispergere*.

Vers. 13.) ¹ Arctius heic dormit librarius. Non eum accuso, quod omiserit versionem verborum: *mercenarius autem fugit*: nam hæc desunt etiam in cod. Cantuariensi: itaque verisimile est omissa fuisse ab ipso Interprete. Sed pro ΟΥΧΔΙΒΕ ΠΕ scribere debebat, ΟΥΧΔΙΒΕΚΕ ΠΕ, *è un mercenario*. Memph. ΟΔΙΒΕΧΕ.

Vers. 14.) ¹ Mendum. Scribe, ΔΥΩ †COOYN, *et cognosco*. Mox pro ΔΥΩ ΝΟΥΙ scribe ΔΥΩ ΝΝΟΥΙ, *et mea*: nam heic etiam oscitasse puto exscriptorem.

Vers. 15.) ¹ Pro ΠΙΩΤ, et ἄΠΙΩΤ malim ΠΕΙΩΤ, et ἄΠΕΙΩΤ. Ita ipse librarius vers. 36.

Vers. 16.) ¹ Malim ΖἄΠΕΙΟΞΕ, *ex hoc ovili*. Librarius etiam qui exaravit Acta S. Coluthi, non recte scripsit pag. 85. ΕΠΙCΔ ΜΝ ΠΔΙ, cum debuisset scribere ΕΠΕΙCΔ ΜΝ ΠΔΙ, *in hanc partem, et hanc (sive illam)*. Tukius pag. 534. pauca ex hoc 16. versiculo affrens pro ΟΥΝΤΔΙ habet ΟΥΟΝΤΔΙ: pro ΝΞΕΝ habet ΝΞΝ: ac demum recte scribit Ζἄ ΠΕΙΟΞΕ.

² Cum suffixo, COOYΞ; sine suffixo, CWOYΞ, *congregare*. Vid. cap. seq. vers. 47.

Vers. 17.) ¹ Malim, ΠΔΕΙΩΤ, *pater meus*: nisi scribendum sit, ΠΕΙΩΤ, *pater*: pronomen namque nec in gr. est, nec in Vulg.

² Hæc affert Tukius pag. 124.

Vers. 18.) ¹ Tukius pag. 495. initium affert hujus commentis. Ibi legitur ἄΜΝΑΔΔΥ, tum ΝΤΟΤ, quod Memphiticum est, non thebaicum. Sed hæc, aliaque, typhotetæ menda sunt, non Tukii, quem honoris causa semper nomino.

Pagina IV.

λβ

ΝΚΔΤΔ

ΟΥΝΤΕΞΟΥCΙΑ ΔΚΔΔC ² ΔΥΩ ΟΥΝΤΤΕΞΟΥC ΕΞΙΤC • ΤΕΙ
 v. 19. ΝΤΟΛΗ ΝΤΔΙΞΙΤC ΕΒΟΛ ΖΙΤΜΠΔΕΙΩΤ . ΔΥCΧΙCΜΔ ²
 v. 20. ΟΝ ΨΩΠΙΕ ΖΝΝΙΟΥΔΔΙ ΕΤΒΕ ΝΕΙΩΔΞΕ • ΝΕΥΝΔΔΞ ΔΕ
 ΧΩΜΜΟC ΝΞΗΤΟΥ • ΞΕ ΟΥΝ ΟΥ ΔΔΙΜΟΝΙΟΝ ΝΜΜΔΥ.
 v. 21. ΔΥΩ ΥΛΟΞΕ ΕΤΒΕΟΥ ΤΕΤΝΩΤΜ ΕΡΟΥ • ΖΕΝΚΟΟΥΞ ²
 ΝΕΥΧΩΜΜΟC ΞΕ ΝΕΙΩΔΞΕ ΝΝΔΟΥΔ ΔΝ ΝΕ ΕΦΟ Ν-
 ΔΔΙΜΟΝΙΟΝ ². ΜΗ ΟΥΝΨΩΠΙΟΥ ΝΟΥΔΔΙΜΟΝΙΟΝ ΕΟΥ-
 v. 22. ΩΝ ΝΝΕΔΛ ΝΝΒΛΛΕ: — ΔΨΩΠΙΕ ΜΠΕΥΟΕΙΩ ΕΤΜ-
 v. 23. ΜΔΥ ¹ ΝΟΙ ΠΞΙΔΕΙC ² ΖΝΘΙΛΗΜ ³ ΝΕ ΤΕΠΡΩ ⁴ ΤΕ • ΔΥΩ
 ΝΕΥ-

- ΝΕΦΜΟΟΥΕ ΝΘΙ ΙC ΖΥΠΡΠΕ · ΖΑ ΤΕCΤΟΔ ² ΝCΟΛΟΜΩΝ
 v. 24. ΔΥΚΩΤΕ ² ΘΕ ΕΡΟΦ ΝΘΙ ΝΙΟΥΔΑΪ · ΔΥΩ ΠΕΖΔΥ ΖΕ
 ΥΔΤΝΔΥ ΚΦΙ ΜΠΕΝΖΗΤ · ΕΥΧΕ ΝΤΟΚ ΠΕ ΠΕΧC̄ Δ·
 v. 25. ΔΙC ΝΔΝ ΖΝ ΟΥΠΑΡΗCΙΔ· ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΔΥ ΝΘΙ ΙC ·
 ΖΕ ΔΙΔΟΟC ² ΝΗΤΝ · ΔΥΩ ΝΤΕΤΝ ΠΙCΤΕΥΕ ΔΝ ΕΙΟΙ ² ·
 ΝΕΖΒΗΥΕ ΔΝΟΚ ΕΤΕΙΕ ΜΜΟΥ ΖΜ ΠΡΔΝ ΜΠΑΙΩΤ ³
 v. 26. ΝΔΙ ΝΕΤΡΥΝΤΡΕ ΕΤΒΗΗΤ · ΔΛΛΔ ² ΝΤΩΤΝ ΝΤΕΤΝ ΠΙ-
 CΤΕΥΕ ΔΝ · ΖΕ ΝΤΕΤΝ ΖΕΝ ΕΒΟΛ ΔΝ ΖΝΝΔΕCΟΟΥ ²
 v. 27. ΝΔΕCΟΟΥ ΔΝΟΚ ΥΔ ² CΩΤΜ ΕΤΑCΜΗ · ΔΥΩ ΤCΟΟΥΝ
 ΜΜΟΥ ΔΥΩ CΕΝΔΟΥΔΕΟΥ ΝCΩΪ ΔΥΩ ΔΝΟΚ ΤΝΔΤ ΝΔΥ
 v. 28. ΝΟΥΩΝΖ ΥΔΝΕΖ · ΔΥΩ ΝΝΕΥΖΕ ΕΒΟΛ ΕΝΕΖ ΔΥΩ ΝΝΕ-
 v. 29. ΛΔΔΥ ΤΟΡΠΟΥ ΕΒΟΛΖΝ ΤΑΒΙΧ ΠΔΙΩΤ ² ΠΕΝΤΑΦΤΔΔΥ
 ΝΔΙ ΦΖΙΧΝ ΟΥΟΝ ΝΙΜ· ΔΥΩ ΜΝΥΘΟΜ ΝΛΔΔΥ ΕΤΟΙΠΟΥ ²
 v. 30. ΕΒΟΛ ΖΝ ΤΒΙΧ ΜΠΑΙΩΤ · ΔΝΟΚ ΜΝ ΠΔΙΩΤ ΔΝΟΝ ΟΥΔ
 v. 31. ΔΥΦΙΩΝΕ ΘΕ ΟΝ ΝΘΙ ΝΙΟΥΔΑΪ · ΖΕΚΔC ΕΥΕΝΟΥΧΕ ²
 v. 32. ΕΡΟΦ · ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΔΥ ΝΘΙ ΙC ΖΕ ΔΙΤCΑΒΩΤΝ ΕΖΔΖ
 ΝΖΩΒ ΕΝΔΝΟΥΟΥ ΕΒΟΛΖΙΤΜΠΑΙΩΤ · ΕΤΒΕ ΔΥ ΜΜΟ-
 v. 33. ΟΥ ΝΖΩΒ ΕΤΕΤΝΔΖΙΩΝΕ ΕΡΟΙ ΔΥΟΥΩΥΒ ² ΝΔΦ ΝΘΙ
 ΝΙΟΥΔΑΪ · ΖΕ ΝΕΝΝΔΖΙΩΝΕ ΕΡΟΚ · ΕΤΒΕ ΖΩΒ ΕΝΔΝΟ-
 ΥΦ · ΔΛΛΔ ΕΤΒΕ ΖΕ ΚΧΙΟΥΔ ² ΖΕ ΝΤΟΚ ΝΤΚ ΟΥΡΩΜΕ
 v. 34. ΕΚΕΙΡΕ ΜΜΟΚ ΝΝΟΥΤΕ · ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΔΥ ΝΘΙ ΙC · ΖΕ
 ΜΗ ΝΦΗΖ ΔΝ ΖΜΠΕ

A D N O T A T I O N E S.

² Quoniam librarium vidimus esse tam negligentem, libere iam illum emendare licet, quin injuriam ipsi inferamus. Scribe ergo audacter εκδδC pro δκδδC. Tum scribe ΔΥΩ ΟΥΝΤ-ΤΕΖΟΥCΙΔ pro ΔΥΩ ΟΥΝΤΤΕΖΟΥΔ, quod nihil significat. An scriptum fuerit ΟΥΝΤΔΙ pro ΟΥΝ, et pro ΟΥΝΤ, peritiores viderint: sed tunc addendum esset ἄλλΔΥ. Demum pro ΝΤΟΛΗ scribe animose ΕΝΤΟΛΗ.

Vers. 19.) ² Pro ΔΟΥCΧΙCΜΔ... ΥΩΠΕ. Sed ο absorbetur in compositione.

Vers. 21.) ² Hæc affert Tukijs pag. 534. Discrepantias lector observet, ac emendanda corrigat.

² ΕΦΘ ΝΔΔΙΜΟΝΙΟΝ. Sic vertit vocem gr. text. δαιμονιζομένω, *indemoniato*. Vox ΔΔΙΜΟΝΙΟΝ non sumitur heic ut nomen, sed ut verbum ægyptiaca licentia, aut consuetudine, ut ego arbitror. Itaque ΕΦΘ ΝΔΔΙΜΟΝΙΟΝ valet, *existens obsessus a demone*, δαιμονιζόμενος ὢν. Sic etiam ΕΖΟΥCΙΔ evadit verbum Matth. XX. 25: et ΠΛΗΓΗ Jerem. XIV. 17.

Vers. 22.) ² ἄπεροειω ἐτᾶλλΔΥ, *in illo tempore*. Hæc verba

verba nec in gr. textu sunt, nec in aliis codicibus. An ex Liturgia, nempe, ut nos loquimur, ex Missali huc irrepserunt? Porro ὠΠΕΥΘΕΙΩ est pro ὠΠΕΟΥΘΕΙΩ.

² Encæniorum festum Memphitice αἰκ, thebaice χιδεῖο, ut hinc disco. Nam Lacrozius in ἮΠΘε habet χιδαῖκ.

³ εἴθ θιλῆῶ. Librarius omisit compendii notam, quæ est linea supra ΗΛ ducta, quæque indicat legendum esse εἴθ θιερούσα λημ, in Hierusalem. Gr. et Vulg. ἐν ἱεροσολύμοις, in Jerosolymis. Porro ægyptius Matthæi Interpres græcum hujus urbis nomen Jerosolyma, quod in gr. textu est, ubique retinet. At vero ægyptius Johannis Interpres hebraicum nomen Jerusalem ubique adhibet, etsi ubique græcus habeat nomen græcum. Id quoque indicio est, hunc Int. alium ab illo esse.

⁴ ΠΡΩ, *biems*. Memph. ΦΡΩ.

Vers. 23.) ¹ εἰ τὸ δ τECTOδ. Ex gr. text. qui habet, ἐν τῇ στωῶ.

Vers. 24.) ¹ Hæc affert Tukius pag. 345. Confer, si libet.

Vers. 25.) ¹ Dixi. Ita et gr. text. sed Vulg. loquor.

² εἶποι, *mibi*. Nec in gr. est, nec in Vulg.

³ Scribe ὠΠΔΕΙΩΤ. Ita scribit etiam recte Tukius pag. 255. hæc afferens, item ut pag. 536.

Vers. 26.) ¹ Hunc etiam vers. affert Tukius p. 536. Errata typographi hinc ibi emenda.

² Gr. text. heic addit, *sicut dixi vobis*. Quæ nec in Vulg. sunt, nec in nostro Ægyptio, saltem heic.

Vers. 27.) ¹ Hinc apparet scriptorem librarium non modo parum accuratum fuisse, sed et suæ linguæ imperitum, et corrupto usum exemplari. Suum illud ἀΝΟΚ ὡς sibi habeat; nihil enim significat. Equidem conjicio rem sic se habuisse. Nimirum in fine vers. 26, ubi græc. textus habet, *sicut dixi vobis*, Interpres scripserat in hunc fere modum: κατὰ θε ἀΝΟΚ αὐψαξε Νῶμῆτῆν: aut in margine quis hæc addiderat: quæ ob imperitiam librarii in textum loco non suo ex parte tantum irrepserunt. Ne inverisimile quidem est illud ἀΝΟΚ ponendum esse in sequentibus, ac legendum ἀΥΩ ἀΝΟΚ ἄCOOYN: nam gr. text. ibi habet καὶ γῶ, *et ego*, versiculo autem 27. non habet id pronomen. At ægyptius verbum verbo plerumque redere consuevit.

Vers. 28.) ¹ εἰ εβΟλ, *perire*. Notandum.

Vers. 29.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 499. ubi pro τδδΥ Νδι perperam typographus τδΟΥαι. Pro υἰεἰχῆν vero non male εὑεἰχῆν.

² *Rapere eas*. Pronomen de suo addit. Nec in gr. est, nec in Vulg.

Vers. 21.) ¹ *Ejicerent*. Verbum verbo non reddit: nam gr. et Vulg. et omnes codices habent, *lapidarent*. Sensus tamen est idem, ut fere semper. An displicuit Ægyptio nimia similitudo verborum ϥΙ ΩΝΕ , et ΖΙ ΩΝΕ ?

Vers. 33.) ¹ Hæc affert Tukius pag. 536. ubi ante ΕΡΟΚ addit ΔΝ , quod placet.

² Gr. et Vulg. *de blasphemia*. Ægypt. *quia blasphemus*.

Pagina V.

 ΙΩΔΝΝΗΘ ΛΓ

- $\text{ΤΝΝΟΜΟϥ · ΧΕ ΔΝΟΚ ΔΙΧΟΟϥ ΧΕ ΝΤΕΤΝ ΖΝ ΝΟΥΤΕ ·}$
 v. 35. $\text{ΕΥΧΕ ΔϣΜΟΥΤΕ ΕΝΕΤΜΜΔΥ ΧΕ ΝΟΥΤΕ}^1$. ΝΑΙ ΝΤΑΠ
 $\text{ΥΔΧΕ ΜΠΝΟΥΤΕ ΠΩϥ ΥΑΡΟΥϥ · ΔΥΩ ΜΝΘΟΜ ΝΤΕ·}$
 v. 36. $\text{ΤΕΓΡΑΦΗ ΒΩΛ · ΕΙΕ ΠΕΝΤΑΠΕΙΩΤ ΤΒΒΟΥϥ · ΔϣΤΝΝΟΟΥϥ}$
 $\text{ΕΠΚΟϥΜΟϥ · ΝΤΩΤΝ ΕΤΕΤΝ ΧΩΜΜΟϥ ΧΕ ΕΚΧΙΟΥΔ}$
 v. 37. $\text{ΧΕ ΔΙΧΟΟϥ ΧΕ ΔΝΓ ΠΥΗΡΕ ΜΠΝΟΥΤΕ · ΕΥΧΕ ΝΤΕΙ·}$
 v. 38. $\text{ΡΕ ΔΝ ΝΝΕΖΒΗΥΕ ΜΠΕΡΠΙϣΤΕΥΕ ΕΡΟΙ · ΕΥΧΕ}^1$ ΤΕΙ·
 $\text{ΡΕ ΔΕ ΜΜΟΥϥ · ΚΑΝ}^2$ $\text{ΕΤΕΤΝ ΠΙϣΤΕΥΕ ΕΡΟΙ · ΠΙϣΤΕΥΕ}$
 $\text{ΕΝΕΖΒΗΥΕ · ΧΕΚΑϥ ΕΤΕΤΝ ΕΙΜΕ}^3$ ΔΥΩ ΝΤΕΤΝ Ο·
 ΟΥΝ^4 . $\text{ΧΕ ΠΕΙΩΤ ΥΟΥΠ ΖΡΑΙ}^5$ ΔΥΩ ΔΝΟΚ^6 ΖΜΠΕΙΩΤ
 v. 39. $\text{ΝΕΥΥΙΝΕ ΘΕ ΟΝ ΝΑ ΔΟΠΥ · ΔΥΩ ΔϣΕΙ ΕΒΟΛ ΖΝ ΤΕΥ·}$
 v. 40. ΘΙΧ · ΔϣΒΩΚ^1 $\text{ΟΝ ΕΠΕΚΡΟ ΜΠΙΟΥΔΑΝΗϥ · ΕΠΜΔ}$
 $\text{ΕΝΕΡΕ ΙΩΖΑΝΝΗϥ ΝΖΗΤΥ ΝΥΟΥΠ ΕϣΒΑΠΤΙΖΕ ΔΥΩ}$
 v. 41. $\text{ΔϣΘΩ ΜΜΔΥ · ΔΥΜΗΗΥΕ ΒΩΚ ΥΑΡΟΥϥ - ΔΥΩ ΝΕΥ·}$
 $\text{ΧΩΜΜΟϥ · ΧΕ ΙΩΖΑΝΝΗϥ ΜΕΝ ΜΠΥΡ ΛΑΔΥ ΜΜΔ·}$
 v. 42. ΕΙΝ - ΥΔΧΕ ΝΙΜ^1 $\text{ΝΤΑΙΩΖΑΝΝΗϥ ΧΟΟΥ ΕΤΒΕ ΠΑΙ ΖΕ·}$
 $\text{Ν ΜΕ ΝΕ · ΔΥΩ ΔΖΑΖ ΠΙϣΤΕΥΕ ΕΡΟΥ}^2$ ΖΜΠΜΔ ΕΤΜ·
 x. 1. $\text{ΜΔΥ : - ΝΕΥΝΟΥΔ ΔΕ ΥΩΝΕ ΧΕ ΛΑΖΑΡΟϥ · ΕΒΟΛΖΝ}$
 $\text{ΒΗΘΑΝΙΔ ΠΤΜΕ ΜΜΑΡΙΑ ΜΝ ΜΑΡΘΑ ΤΕϥΩΝΕ ΤΑΙ ΔΕ}$
 v. 2. $\text{ΤΕ ΜΑΡΙΑ ΤΕΝΤΑϣΤΕϥϥ}^1$ ΠΧΟΕΙϥ ΝΟΘΝ^2 . ΔΥΩ Δϣ·
 ΒΕΤ^3 $\text{ΝΕϣΟΥΕΡΗΤΕ ΖΜ ΠΕϥΒΩ}^4$. ΤΑΙ ΕΝΕΡΕ ΠΕϥϥΟΝ
 v. 3. $\text{ΛΑΖΑΡΟϥ ΥΩΝΕ · ΔΥΧΟΟΥ ΘΕ ΥΑΡΟΥϥ ΝΘΙ ΝΕϣΩ·}$
 $\text{ΝΕ ΕΥΧΩΜΜΟϥ ΧΕ ΠΧΟΕΙϥ · ΕΙϥΖΗΗΠΕϣΥΩΝΕ}^1$
 v. 4. $\text{ΝΘΙ ΠΕΤΕΚΜΕ ΜΜΟΥϥ · ΝΤΕΡΕϣΩΤΜ ΔΕ ΝΘΙ Ιϥ ΠΕ·}$
 $\text{ΧΑϣ · ΧΕ ΠΕΙΥΩΝΕ ΝϣΥΟΥΠ ΔΝ ΕΠΜΟΥ · ΑΛΛΔ}$
 $\text{ΕΤΒΕ ΠΕΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ · ΧΕΚΑϥ ΕΡΕΠΕϣΥΗΡΕ ΧΙΕΟ·}$
 v. 5. $\text{ΟΥ ΕΒΟΛ ΖΙΤΟΥΤΥ - ΝΕΡΕ Ιϥ ΔΕ ΜΕ ΜΜΑΡΘΑ ΜΝ ΜΔ·}$
 ΡΙΑ^1 $\text{ΤΕϥΩΝΕ · ΜΝ ΛΑΖΑΡΟϥ · ΝΤΕΡΕϣΩΤΜ ΔΕ ΧΕ}$
 ΥΥΩ·

v. 6. $\mu\omega\omega\upsilon\eta\epsilon \cdot \tau\omicron\tau\epsilon \mu\epsilon\lambda\upsilon \cdot \alpha\mu\beta\omega \nu\epsilon\sigma\omicron\upsilon \epsilon\lambda\delta\upsilon \gamma\upsilon\pi\mu\alpha \epsilon\lambda\epsilon\upsilon\eta$
 v. 7. $\nu\epsilon\eta\tau\eta \cdot \mu\eta\lambda\epsilon\omicron\varsigma \text{ }^1 \delta\epsilon \pi\epsilon\chi\alpha\eta \nu\eta\epsilon\eta \mu\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma \cdot \chi\epsilon$
 v. 8. $\mu\alpha\rho\omicron\lambda \epsilon\tau\omicron\upsilon\gamma\alpha\iota\delta \cdot \pi\epsilon\chi\alpha\eta \nu\alpha\eta \nu\omicron\iota \nu\epsilon\eta\mu\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma \cdot$
 $\chi\epsilon \text{ }^2$

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 35.) ¹ $\chi\epsilon \nu\omicron\upsilon\tau\epsilon$. Scribe $\delta\epsilon \bar{\nu}\nu\omicron\upsilon\tau\epsilon$; *Deos*.

² Gr. et Vulg. $\acute{\epsilon}\gamma\acute{\epsilon}\nu\epsilon\tau\omicron$, *factus est*. Æg. paulo aliter, sed eodem sensu. $\pi\omega\omega$ respondet memphitico $\phi\omicron\sigma$, ut puto.

Vers. 37.) ¹ Hunc vers. affert Tukius pag. 537, eumque optime. Inde corrigenda nostra membrana, et addendum omnino $\bar{\mu}\pi\alpha\delta\epsilon\iota\omega\tau$, *Patris mei*, post $\bar{\nu}\nu\epsilon\zeta\beta\eta\upsilon\epsilon$, *opera*.

Vers. 38.) ¹ Hunc etiam affert Tukius totum pag. 483. Mendosus est cum in membrana, tum in Tukii libro.

² $\kappa\alpha\lambda\upsilon \dots \epsilon\rho\omicron\iota$. Collatis inter se membranæ, et Tukii lectionibus sic scribendum puto: $\kappa\alpha\lambda\upsilon \epsilon\tau\epsilon\tau\bar{\nu} \pi\iota\varsigma\tau\epsilon\upsilon\epsilon$ (vel $\bar{\mu}\pi\pi\iota\varsigma\tau\epsilon\upsilon\epsilon$) $\epsilon\rho\omicron\iota \delta\lambda\upsilon$, *et si mihi non creditis*.

³ $\epsilon\epsilon\iota\mu\epsilon$. Tukius $\delta\epsilon\iota\mu\epsilon$, sed mendose.

⁴ $\varsigma\omicron\omicron\upsilon\gamma\eta\lambda$. Ita et membrana, et Tukius. Sed miror ægyptium Int. sic vertisse: nam primum gr. text. et Vulg. habent, *et ut credatis*: deinde $\epsilon\iota\mu\epsilon$ vix differt a $\varsigma\omicron\omicron\upsilon\gamma\eta\lambda$. Nonne ergo supervacaneum est alterutrum? *ut cognoscatis, et sciatis*. Nonne hoc est $\tau\alpha\upsilon\tau\omicron\lambda\omicron\gamma\acute{\epsilon}\nu$ fere, ac $\beta\alpha\tau\tau\omicron\lambda\omicron\gamma\acute{\epsilon}\nu$? Debebat ergo ægyptius vertere $\bar{\nu}\tau\epsilon\tau\bar{\nu} \pi\iota\varsigma\tau\epsilon\upsilon\epsilon$, si in suo exemplari græco habebat $\kappa\alpha\iota \pi\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\eta\tau\epsilon$. Quod si hæc in eo deerant, ut in cod. Cant., omittenda erant omnino.

⁵ $\gamma\rho\alpha\iota$. Adde ex Tukio $\bar{\nu}\epsilon\eta\tau$, *in me*.

⁶ Tukius addit \dagger , *sum*: quod necessarium quidem non est, sed non male additur.

Vers. 40.) ¹ Tukius pag. 430. hæc affert. Corrigenda ibi hinc corrige.

Vers. 42.) ¹ Cum præcesserit $\mu\epsilon\lambda\upsilon$, et græcus heic habeat $\delta\acute{\epsilon}$, crediderim legendum esse $\omega\delta\chi\epsilon \nu\iota\mu\alpha \delta\epsilon$.

² Librarius sive ex oscitantia, sive ex inscitia scripsit $\varsigma\rho\omicron\eta$.

Cap. XI. vers. 2.) ¹ $\tau\epsilon\zeta\varsigma$, et (ut cap. seq. vers. 3.) $\tau\omega\zeta\varsigma$ est *ungere*. Vide Tuk. p. 489. Memph. $\theta\omega\zeta\varsigma$, et $\theta\delta\zeta\varsigma$.

² $\varsigma\omicron\beta\bar{\nu}$ (memph. $\varsigma\omicron\chi\epsilon\bar{\nu}$) est *unguentum*. Ex hoc nomine, una cum articulo π , efformatum est a græcis, et ex Ægypto in Græciam transportatum nomen $\psi\acute{\alpha}\gamma\delta\alpha\varsigma$, quod Hippocrates habet, ac etiam, ut a Lacrozio didici, Eubulus ab Athenæo lib. 17. cap. 13. citatus his verbis: $\psi\acute{\alpha}\gamma\delta\alpha\varsigma$. $\epsilon\upsilon\beta\upsilon\lambda\omicron\varsigma$. $\alpha\iota\gamma\upsilon\pi\tau\iota\omega \psi\acute{\alpha}\gamma\delta\alpha\upsilon$ etc. Quod autem Eubulus dixit, $\alpha\iota\gamma\upsilon\pi\tau\iota\omega$

ψάγδαυι, idem est ac si diceret: *ægyptio progen* (ΠΙΣΟΧΕΝ), *sive, ægyptio unguento*. Græci tamen dicebant etiam ψάγδας, omisso articulo Π. Vide Notas in Hesychium in ψάγδας. Hinc apparet literam Ζ, qua Græci carent, aliquando saltem per literas γδ expressam fuisse, literam vero Ο in græcia, imo in ipsa ægypto pronunciatam interdum fuisse per d. Itaque mirum non est si literæ d, et ω in ægypto passim etiam inter scribendum permutarentur, ut nunc quoque vidimus in ΘΩΣΟ, et ΘΔΣΟ. Consule Tukium pag. 5, et Didymum Taurinensem pag. 43. Unguentum porro a Joanne heic memoratum, quo Maria unxit pedes Jesu, non qualecunque fuisse, sed ægyptium *psagdanem*, nempe unguentum in ægypto elaboratum, conjicere licet, præsertim cum sanctæ mulieres *μυροφόροι*, i. e. *unguentifere* a Græcis dictæ, in Theotociis pag. 22. vocentur ΝΙ ΣΙΟΥΙ ἄψαΙ COΧΕΝ, non vero ἄψαΙ ἄΥΡΟΝ: sacrum vero chrisma non COΧΕΝ, sed ΠΙ ΔΡΙΟΝ ἄΨΥΡΟΝ appellietur in *Ordine Ecclesiæ Alexandrinæ* apud Assemanum Codic. Liturgici lib. 3. pag. 82.

³ ΔΟΒΕΤ, *extersit*. ΒΕΤ, ac ΒΩΤ, et ΨΩΤΕ: memph. ΨΕΤ, ac ΨΩΤ, *extergere*.

⁴ ΒΩ, memph. ΨΩΙ, *capillus, coma*. Quin etiam in thebaico Textu ΨΩΙ legitur apud Tukium p. 488. Hanc ipsam literarum Β, Ψ permutationem videmus in ΣΡΝΟΒΡΕ, et ΣΡΝΟΨΡΕ, in ΒΕΙ et ΨΕΙ, etc. Itaque in epistola mystica S. Pachomii ad Syrum ægyptiace scripta ubi S. Hieronymus vertit: *quæque vocantur ægyptiace literæ Βει, et Θεϊ*, ibi videtur Βει quidem esse litera Ψ, Θεϊ vero (nisi scribendum sit Τει) esse litera sive nexus Τ. Quod ut magis confirmetur, animadvertendum est, S. Pachomii epistolas non ex ægyptiaco exemplari Latine redditas a Hieronymo fuisse, sed ex græca interpretatione: in qua scriptum sine dubio erat βει. Græca autem litera Β græco ore prolata proxime accessisse videtur ad sonum ægyptiæ literæ Ψ: adeo ut sonaret fere utraque ut litera v consonans Latinorum.

Vers. 3.) ¹ Suam heic quoque inscitiam prodit librarius, scribens Π pro Τ. Scribe: ΕΙΟΣΗΗΤΕ ΨΨΩΩΝΕ, *ecce agrotat*.

Vers. 5.) ¹ ἄΠΙΔ. Gr. text. non habet, sed habet Vulg. ut ægyptius.

Vers. 7.) ¹ ἄΝΝCOC. Mendum, ut puto. Scribe, ἄΝΝCOC, *post hæc*, ut mox vers. 11. Idem est ac ἄΝΝCα Nδι, et ἄΝΝCα Πδι, *post hoc*.

Pagina VI.

λδ

NKαTδ

- PδBBH¹. TENΟΥ ΕΡΕ ΝΙΟΥΔΑΙ ΥΙΝΕ ΝCα ΖΙΩΝΕ ΕΡΟΚ
 v. 9. ΔΥΩ ΟΝ ΚΝΑΒΩΚ ΕΜΑΥ • ΔΦΟΥΩΥΒ ΝΒΙ ΙC ΠΕΧΔQ
 ΧΕ ΜΗ ΜΝ ΜΝΤ CΝΟΥCΕΝΟΥΝΟΥ ΣΥΠΕΣΟΥ - ΕΡΥ-
 ΔΝΟΥΔ ΜΟΟΥΕ ΣΥΠΕΣΟΥ ΜΕΦΧΙΧΡΟΠ¹ ΔΕ ΦΝΑΥ
 v. 10. ΕΠΟΥΘΕΙΝ ΜΗΚΟCΜΟC². ΕΡΥΔΝΟΥΔ ΔΕ ΜΟΟΥΕ ΣΝ
 ΤΕΥΩΗ • ΨΑΦΧΙΧΡΟΠ - ΧΕ ΜΠΟΥΘΕΙΝ ΨΟΠ ΔΝ ΣΡΔΙ
 v. 11. ΝΣΗΤQ • ΝΔΙ ΔΦΔΟΥ - ΜΝΝCΩC - ΠΕΧΔQ ΝΑΥ ΧΕ
 ΛΑΖΑΡΟC ΠΕΝΨΒΗΡ ΔΦΝΚΟΤΚ¹ ΑΛΛΑ ΤΝΑΒΩΚ ΔΕ-
 v. 12. ΚΑC ΕΙΕΤΟΥΝΟCQ - ΠΕΧΔΥ ΘΕ ΝΑQ ΝΒΙ ΜΜΑΘΗΤΗC
 v. 13. ΧΕ ΠΧΟΕΙC ΕΨΧΕ ΝΤΑΦΝΚΟΤΚ ΦΝΑΤΩΟΥΝ¹. ΝΤΑ
 ΙC ΔΕ ΧΟΟC ΠΕ ΕΤΒΕ ΠΕΦΜΟΥ ΝΗ ΔΕ ΔΥΜΕΕΥΕ ΧΕ
 v. 14. ΕΦΧΕ ΠΕΝΚΟΤΚ¹ ΜΠΩΒΨ². ΤΟΤΕ ΘΕ ΔΙC ΧΟΟC
 v. 15. ΝΔΥ ΣΝ ΟΥΠΑΡΡΗCΙΑ ΧΕ ΛΑΖΑΡΟC ΔΦΜΟΥ • ΔΥΩ ΤΡΔ-
 ΨΕ ΕΤΒΕ ΤΗΥΤΝ ΧΕΚΑC ΕΤΕΤΝΑΠΙCΤΕΥΕ¹. ΧΕ ΝΕΙ
 v. 16. ΜΜΔΥ ΔΝ ΠΕ • ΑΛΛΑ ΜΑΡΟΝ ΨΑΡΟQ • ΠΕΧΕ ΘΩ-
 ΜΑC • ΠΕΝΨΔΥΜΟΥΤΕ ΕΡΟQ ΧΕ ΔΙΔΥΜΟC ΝΝΕΦΨ-
 ΒΗΡΜΑΘΗΤΗC • ΧΕ ΜΑΡΟΝ ΖΩΩΝ ΧΕ ΕΝΕΜΟΥ ΝΜ-
 v. 17. ΜΑQ • ΝΤΕΡΕΦΕΙ¹ ΘΕ ΝΒΙ ΙC ΔΦΖΕ ΕΡΟQ ΕΠΕΦQΤΟΥ
 v. 18. ΠΕ ΕΦΖΨΠΤΑΦΟC - ΒΗΘΑΝΙΑ ΔΕ ΝΕCΣΗΝ ΕΣΟΥΝ ΕΘΙ-
 v. 19. ΛΗΨ - ΝΔ¹ ΜΝΤΗ ΝCΔΔΔΙΟΝ². ΟΥΜΗΗΨΕ ΔΕ ΕΒΟΛ-
 ΣΝ ΝΙΟΥΔΑΙ ΝΕΔΥΕΙ ΠΕ ΨΔ ΜΑΡΘΑ ΜΝ ΜΑΡΙΑ ΧΕ
 v. 20. ΕΥΕCΛΩΛΟΥ¹ ΕΤΒΕ ΠΕΥCΟΝ - ΜΑΡΘΑ ΘΕ ΝΤΕΡΕC-
 CΩΤΜ ΧΕ ΙC ΝΗΥ - ΔCΕΙ ΕΒΟΛΣΗΤQ • ΜΑΡΙΑ ΔΕ ΝΕC-
 v. 21. ΣΜΟΟC ΠΕ ΣΥΠΗΙ - ΠΕΧΕ ΜΑΡΘΑ ΘΕ ΝΙC ΧΕ ΠΧΟΕΙC
 v. 22. ΕΝΕΚ ΜΠΙΜΔ¹ ΝΕΡΕ ΠΑCΟΝ ΝΑΜΟΥ ΔΝ ΠΕ • ΑΛΛΑ
 ΤΕΝΟΥ ΟΝ ΤCΟΟΥΝ ΧΕ ΖΩΒ ΝΙΜ ΕΤΕΚΝΑΔΙΤΕΙ Μ-
 v. 23. ΜΟΟΥ ΝΤΕΠΝΟΥΤΕ ΠΝΟΥΤΕ ΝΑΤΑΔΥ ΝΔΚ • ΠΕΧΕ ΙC
 v. 24. ΝΑC ΧΕ ΠΟΥCΟΝ ΝΑΤΩΟΥΝQ • ΠΕΧΕ ΜΑΡΘΑ ΝΑQ
 ΧΕ ΤCΟΟΥΝ ΧΕ ΦΝΑΤΩΟΥΝ¹ ΣΝ ΤΑΝΑCΤΑCΙC ΣΥΠ-
 v. 25. ΣΔΕ ΝΣΟΥ - ΠΕΧΕ - ΙC ΝΑC ΧΕ ΔΝΟΚ ΠΕ ΤΑΝΑCΤΑ-
 CΙC • ΔΥΩ ΠΩΝΣ • ΠΕΤΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ ΚΑΝ ΕΦΨΑΝ ΜΟΥ.
 v. 26. ΦΝΑΩΝΣ • ΔΥΩ ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΕΤΟΝΣ¹ ΕΤΠΙC

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 8.)¹ ΣΡΑΒΒΗ. Mendose, ut puto. Malim ΣΡΑΒΒΙ:
 Librarius tamen scripsit potius ΣΔΒΒΙΙ, quam ΣΡΑΒΒΗ, ne quid
 dissimulem. Tukius vero pag. 505. habet ΣΡΑΒΒΕΙ. Hujusmodi
 autem scripturæ vitia non thebaicæ dialecto tribuenda esse pu-
 to, sed librariorum inscitix. Aspiratio vero Σ heic thebaicæ

consuetudinis est, et pro spiritu græcorum aspero apponitur.

Vers. 9.) ¹ ΧΙΧΡΟΠ, *offendere (inciampare)*. Memph. ΟΙΘΡΟΠ.

² Scribe, ἄπεικοσμος, *hujus mundi*.

Vers. 11.) ¹ ἀφῆκοτῆ, *dormiuit (s'è addormentato)*. Gr. item præτ. κεκόμηται. Vulg. *dormit*. Egregie: hic enim est sensus, quidquid sit de grammatico tempore.

Vers. 12.) ¹ φηάτωοῦν. An scribendum φηάτωοῦνῆ *resurget?* Vide verss. 23, et 24. Gr. et Vulg. paulo aliter: σωθήσεται, *salvus erit*.

Vers. 13.) ¹ Nisi librarium haberemus parum diligentem, nihil heic suspicarer omisum: nam ΕΤΒΕ potest ex superioribus subintelligi. Sed clarior esset locus, si legeremus: ΕΥΧΕ ΕΤΒΕ ΠΕῆΚΟΤῆ.

² ἄπωβω *somni*. Gr. quoque et Vulg. τῆ ὕπνῃ, *somni*. Ceterum ΩΒΩ *oblivionem* etiam valet.

Vers. 15.) ¹ ΕΤΕΤΝΑΠΙCTEYE. Lectio suspecta: sed in Tukii Rudimentis talia occurrunt: sic pag. 548. legimus, ΧΕΚΑC ΕΤΕΤΝΑΧΩΩΡΕ ΕΒΟΛ, *ut dispergamini*. Lege ergo et heic ut habet codex, nisi magis placeat, ΕΤΕΤῆ ΠΙCTEYE, *credatis*: vel ΕΤΕΤῆ ΝΑΠΙCTEYE.

Vers. 17.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 118. Typographi errata ibi hinc emenda.

Vers. 18.) ¹ Notanda particula Να hoc sensu accepta. ὡς, *quasi, fere, circiter*. Memphitæ dicunt ΝαΥ.

² ΝCΔΔΙΟΝ. Scribe ΝCΤΑΔΙΟΝ, *stadiis*. Ita scripsisset, ut reor, superioris codicis exscriptor utpote accuratior, atque antiquior: sic etiam scribitur in Theotociis p. 174. Sed quia ægyptii literæ Τ pronunciationem corruperant, ad Δ illam redigentes (ut hodie quoque faciunt sæpius cum ipsi, tum græci), iccirco librarius noster etiam in scriptura heic posuit Δ pro Τ. Memphitica vicissim Psalmorum editio pro Δ habet Τ psalmo 72. vers. 18. pag. 207. Ibi enim cum græca versio habeat τὰς δολιότητας, memphiticus Interpres vocabulo græco a latinis etiam adoptato δόλος, *dolus*, uti maluit: quod ut abstractum nomen evaderet, particulam inseparabilem ΜΕΤ de more addidit, atque ita effecit ΜΕΤΔΟΛΟC, i. e. *dolositas*, ut sic dicam: librarii vero scripserunt ΜΕΤΟΛΟC, sive, ut est apud Lacrozium, ΜΕΤΤΟΛΟC. Ex librariis in Auctores minus antiquos hanc manasse licentiam apparet ex Theotociis pag. 51. Ibi enim cantici acrostichi quartus versiculus cum a litera Δ incipere debeat,

sic exorditur: ΔΕΚΜΕΤΑΓΓΑΘΟΣ, i. e. *tua bonitas*. Scribendum autem fuisset ΤΕΚΜΕΤΑΓΓΑΘΟΣ: sed necessitati cedens cantici auctor poetica, ut sic dicam, licentia eo modo scripsit, quo, nisi coactus fuisset, nunquam scripsisset. Eadem licentia, eademque ob causam alterius cantici auctor pag. 79. dixit ΖΜΑΡΩΟΥΤ pro ΚΟΜΑΡΩΟΥΤ, *benedictus es*: quod nisi necessitas excusaret, intolerandum videretur.

Vers. 19.) ¹ *Ut consolarentur eas*. Theb. ὙΛῶΣΑ, et, ut vers. 31, ΟΥΛῶΣΑ, valet *consolari*. Vide etiam Tukium pag. 407. Memph. valet *ornare, disponere*, et in Theotociis valet etiam *consolari*.

Vers. 21.) ¹ ἄΠΙΜΑ. Scribe ἄΠΕῖΜΑ, *heic* (qui), *hoc in loco*.

Vers. 24.) En rursus ΚΝΑΤΩΟΥΝ. Malim ΚΝΑΤΩΟΥΝῶ, ut vers. proxime superiore.

Vers. 26.) ¹ ΕΤΟΝΣ. Paulo ante ΚΝΑΩΝΣ, *vivet*. Memphitæ etiam scribunt ΩΝῆ, et ΟΝῆ.

Pagina VII.

ΙΩΔΝΝΗC

ΛΕ

- v. 27. ΤΕΥΕ ΕΡΟΙ - ΝΚΝΑΜΟΥ ΔΝ ὙΔΕΝΕΣ • ΤΕΠΙCΤΕΥΕ ΕΠΙΔΙ - ΠΕΧΔC ΝΑΥ ΧΕ CΕ ΠΧΟΕΙC ΔΝΟΚ †ΠΙCΤΕΥΕ ¹. ΧΕ ΝΤΟΚ ΠΕ ΠΕΧC ² ΠΨΗΡΕ ΜΠΝΟΥΤΕ ³ ΠΕΤΝΗΥ ΕΠΚΟC -
- v. 28. ΜΟC - ΔΥΩ ΝΤΕΡΕCΩΤΜ ¹ ΕΝΔΙ ΔCΒΩΚ ΔCΜΟΥΤΕ ΕΤΕCΟΝΕ ΜΑΡΙΑ ΕCΧΩΜΜΟC ΝΔC ΝΧΙΟΥΕ - ΧΕ ΔΠ -
- v. 29. CΔΖ ΕΙ ² ΔΥΩ ΚΜΟΥΤΕ ΕΡΟ • ΝΤΟC ΔΕ ΝΤΕΡΕC CΩΤΜ
- v. 30. ΔCΤΩΟΥΝC - ΖΝ ΟΥΘΕΠΗ - ΔCΕΙ ΕΒΟΛ - ΨΑΡΟΥ - ΙC ΔΕ ¹ ΝΕΜΠΑΤΕΥΕΙ - ΕΖΟΥΝ ΕΠΤΜΕ ΑΛΛΑ - ΕΤ ² ΝΕΚΖῶΠΙΜΑ
- v. 31. ΝΤΑΜΑΡΘΑ ΤΩΟΥΝΤ ³ ΕΡΟΥ ΝΖΗΤΥ • ΝΙΟΥΔΑΙ ¹ ΘΕ ΕΤΖΜΠΗΙ ΝΜΜΑC - ΔΥΩ ΕΤCΟΛCῶ ΜΜΟC ΝΤΕΡΟΥΝΔΥ ΕΜΑΡΙΑ ΧΕ ΔCΤΩΟΥΝC ΖΝ ΟΥΘΕΠΗ ΔCΕΙ ΕΒΟΛ ΔΥΟΥΔΟΥ ΝCΩC - ΕΥΧΩΜΜΟC ΧΕ ΕCΝΑΒΩΚ ΕΒΟΛ - ΕΠ -
- v. 32. ΤΑΦΟC - ΕCΕΡΙΜΕ ² ΜΜΑΥ ³. ΜΑΡΙΑ ΘΕ ΝΤΕΡΕCΕΙ ΕΒΟΛ ΕΠΜΑ ΕΝΕΡΕ ΙC ΝΖΗΤΥ - ΔΥΩ ΔCΝΔΥ ΕΡΟΥ • ΔCΝΟΧC ¹ ΖΔ ΝΕΦΟΥΕΡΗΤΕ • ΕCΧΩΜΜΟC ΝΑΥ • ΧΕ ΠΧΟΕΙC ΕΝΕΚ
- v. 33. ΜΠΙΜΑ ² ΝΕΡΕΠΑCΟΝ ΝΑΜΟΥ ³ ΙC ΘΕ ΝΤΕΡΕΥ ΝΔΥ CΡΟC ΕCΡΙΜΕ ΔΥΩ ΝΙΟΥΔΑΙ ¹ ΝΤΑΥΕΙ ΝΜΜΑC ΕΥΡΙΜΕ
- v. 34. ΔΥΨΤΟΡΤΡ ². ΖΥΠΕΠῆῶ ³. ΝΘΕ ΝΝΕΤΟΟΤ ⁴ ΔΥΩ ΠΕΧΔΥ ΧΕ ΝΤΑΤΕΤΝΚΑΔΥ ΤΩΝ • ΠΕΧΔΥ ΝΑΥ ΧΕ ΠΧΟ -
- v. 35. ΕΙC ΔΜΟΥ ΝΓ ΝΑΥ - ΔΥΡΙΜΕ ΝΘΙ ΙC • ΝΕΥΧΩ ΘΕ Μ -
- v. 36. ΜΟC ΝΘΙ ΝΙΟΥΔΑΙ • ΧΕ ΔΝΔΥ ΕΘΕΕΝΕΥΜΕ ΜΜΟΥ • ΖΟΙ -

- v. 37. ΖΟΪΝΕ ΔΕ ΝΖΗΤΟΥ - ΠΕΧΔΥ - ΧΕ ΠΔΙ ΕΝΤΑΥ • ΟΥΩΝ
 ΝΝΒΔΛ ΜΠΒΛΛΕ - ΕΙΕ ΝΕ ΜΝΒΟΜ ΜΜΟΥ ΕΤΑΥΤΡΕΠΔΙ
 v. 38. ΜΟΥ - ΙΘ ΘΕ ΟΝ ΕΦΟΟΤ ΖΡΑΙ ΝΖΗΤΩ ΑΦΕΙ ΕΠΤΑΦΟΣ •
 v. 39. ΝΕΥΣΠΗΛΔΙΟΝ ΔΕ ΠΕ ΕΡΕ ΟΥΩΝΕ ΖΙΡΩΥ • ΠΕΧΕ ΙΘ
 ΝΔΥ ΧΕ ΞΙ ΠΩΝΕ ΜΜΔΥ - ΠΕΧΕ ΜΑΡΘΑ ΝΔΥ ΤΩ-
 ΝΕ ΜΠΕΝΤΑΥΜΟΥ ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ ΗΔΗ ΑΥΡΟΤΟΙ • ΠΕΥ-
 v. 40. ΥΤΟΟΥ ΓΑΡ ΠΕ • ΠΕΧΕ ΙΘ ΝΔΟ ΧΕ ΜΠΙΧΟΟΟ¹ ΝΕ ΧΕ
 v. 41. ΕΡΨΑΝΠΙΣΤΕΥΕ ΤΕΝΔΝΔΥ ΕΠΕΟΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ • ΑΥΨΙ
 ΠΩΝΕ ΘΕ ΜΜΔΥ¹ ΙΘ ΔΕ ΑΥΨΙ ΝΝΕΥΒΔΛ ΕΖΡΑΙ ΕΤΠΕ².
 ΕΥΧΩΜΜΟΟ ΧΕ ΠΑΪΩΤ³ ΨΥΨΙΖΜΟΤ ΝΤΟΟΤΚ ΧΕ ΔΚ-
 v. 42. ΟΩΤΜ ΕΡΟΙ • ΔΝΟΚ ΔΕ ΝΕΙΟΟΟΥΝ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 27.)¹ ΨΙΣΤΕΥΕ, *credo*. Gr. et Vulg. *credidi*.

² Nimirum ΠΕΧΡΙΣΤΟΟ.

³ ΜΠΝΟΥΤΕ, *Dei*. Vulg. addit, *vivi*.

Vers. 28.)¹ Omnes librarii accurati esse debent: qui ve-
 ro divinos libros exscribunt, iis nefas est esse negligentibus.
 At noster heic initium versiculi 28. cum initio 29 intolerabili-
 ter confundit. Pro ΝΤΕΡΕΟ ΟΩΤΜ scribere heic debebat, Ν-
 ΤΕΡΕΟ ΧΕ, *ἐπέσχε*, *avendo essa detto*. Perbelle autem accidit,
 ut locum a librario male habitum Tukius attulerit pag. 119,
 ex quo emendandus noster codex. Sed Tukii quoque typogra-
 phus corrigendus qui ibidem impressit ΕΜΑΡΙΑ ΤΕΟΟΩΝΙ, cum
 legendum sit e nostra membrana ΕΤΕΟΟΩΝΕ ΜΑΡΙΑ, *sororem*
suam Mariam.

² Gr. et Vulg. *adest*. Æg. *venit*: è *venuto*.

Vers. 30.)¹ ΔΕ, *autem*. Ita et gr. sed Vulg. *enim*. Mil-
 lius ait, in Coptica versione heic legi, γάρ. Sed de Memphi-
 tica cum loqui putandum est.

² ΕΤ, *adhuc*. Non est in gr. sed in Vulg. Ceterum græcam
 hanc voculam sic malim scribere ΕΤΙ.

³ ΤΩΜΗΤ, *occurrere*. Vox ignota Lacrozio, sed nota Tu-
 kio pag. 119.

Vers. 31.)¹ ΝΙΟΥΔΔΙ. Nempe ΝΙΟΥΔΔΙ, *Judai*.

² Puto omissam fuisse a librario particulam. Itaque lego,
 ΧΕΚΔΟ ΕΣΕΡΜΕ, *ut ploret*. Sic enim habent gr. et Vulg.

³ ΜΜΔΥ, *illic*. ΕΜΔΥ, *illuc*.

Vers. 32.)¹ ΔΟΝΟΧΩ, *ipsa procidit*. Proprie: *essa si gettò*
(ai piedi).

² Scribe, ΜΠΕΪΜΔ, aut ΜΠΔΙΜΔ.

³ Nihil muto. Sed nonne clarior esset locus, si adderetur
 saltem particula negans ΔΝ?

Vers.

Vers. 33.) ¹ ΝΙΟΥΔΔΙ. Accusativus est in gr. et Vulg. Scribe igitur ΝΝΙΟΥΔΔΙ, *Judeos*.

² Gr. et Vulg. *infremuit... et turbavit se ipsum*. Sed Cod. Cant. ἐταράχθη τῷ πνεύματι ὡς ἐμβριούμενος, *turbatus est spiritu tamquam fremens*. Codicis hujus lectionem vertit Ægyptius. Theb. ΩΤΟΡΤΡ, Memph. ΘΘΟΡΤΕΡ, et ΩΤΕΡΘΩΡ est *turbari*. Vid. Tuk. pag. 217.

³ Græcum nomen ΠΝΕΥΜΑ scripsit librarius per compendium, ut solent græci, et hos secuti ægyptii, nimirum ΠΝΔ, linea supra literas Nd ducta.

⁴ ΝΘΕ ΝΝΕΤΟΟΤ, *instar eorum qui fremunt*. Notandum verbum ΟΟΤ, *fremere*.

Vers. 40.) ¹ ἈΠΙΧΟΟC. Scribe ἈΠΑΙΧΟΟC ΝΕ, *non dixi tibi?*

Vers. 41.) ² ἈΜΑΥ. Gr. text. addit: *ubi erat Mortuus (il morto) jacens*. Hæc neque in nostro Ægyptio, nec in Vulg. nec in Cod. Cant. nec in aliis leguntur.

³ Gr. et Vulg. *sursum*. Æg. *in cælum*.

⁴ ΠΑΙΩΤ. Scribe ΠΕΙΩΤ, *Pater*, ut est in gr. et Vulg. Aut saltem, ΠΔΕΙΩΤ, *Pater mi*.

Pagina VIII.

λς

ΝΚΔΤΔ

- ΧΕ ΚΩΥΤΜ ΕΡΟΙ ΝΟΥΘΕΙΩ ΝΙΜ • ΑΛΛΑ ΝΤΑΙΧΟΟC
 ΕΤΒΕ ΠΙΜΗΗΥΕ ¹ ΕΤΑΖΕΡΑΤΥ • ΧΕΚΑC - ΕΥΕΠΙCΤΕΥΕ
 v. 43. ΧΕ ΝΤΟΚ - ΠΕΝΤΑΚΤΝΝΟΟΥΤ - ΔΥΩ ΝΤΕΡΕΥΧΕ ΝΑΙ
 ΔΥΑΥΚΑΚ ² ΕΒΟΛ ΖΝ ΟΥΝΟC ΝCΜΗ • ΧΕ ΛΑΖΑΡΟC ³
 v. 44. ΑΜΟΥ ΕΒΟΛ - ΔΥΕΙ ΕΒΟΛ ΝΘΙ ΠΕΝΤΑΥΜΟΥ - ΕΥΜΗΡ
 ΝΝΕΥΟΥΕΡΗΤΕ ΜΝ ΝΕΥΒΙΧ • ΖΝ ΖΕΝΚΕΡΕΔ ⁴. ΔΥΩ ΝΕ
 ΡΕ ΠΕΥΖΟ ΜΗΡ ΝΟΥCΟΥΔΑΡΙΟΝ ⁵. ΠΕΧΕ ΙC ΝΑΥ ΧΕ
 v. 45. ΒΟΛ ΕΒΟΛ ΝΤΕΤΝΚΔΔΥ ΝΥΒΩΚ - ΟΥΜΗΗΥΕ ΔΕ Ε
 ΒΟΛΖΝ ΝΙΟΥΔΔΙ ΝΤΑΥΕΙ ΩΑΜΑΡΙΔ • ΝΤΕΡΟΥΝΔΥ ΕΠΕΝ
 v. 46. ΤΑΥΔΔΥ ⁶ ΑΥΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΥ • ΖΟΙΝΕ ΔΕ ΕΒΟΛΝΖΗΤΟΥ ΔΥ
 ΒΩΚ ΩΔ ΝΕΦΑΡΙCΔΙΟC • ΑΥΤΑΜΟΥC ΕΝΕΝΤΑ ΙC ΔΔΥ.
 v. 47. ΝΑΡΧΙΕΡΕΥC ΔΕ ΜΝ ΝΕΦΑΡΙCΔΙΟC • ΑΥCΩΟΥC ⁷ ΕΖΟ
 ΥΝ ΕΠCΥΝΖΕΔΡΙΟΝ - ΔΥΩ ΠΕΧΔΥ ΧΕ ΟΥ ΠΕΤΝΝΔΔΥ
 v. 48. ΧΕ ΠΕΙ ΡΩΜΕ ΕΡ ΖΔΖ ΜΜΔΕΙΝ • ΕΝΩΑΝ ⁸ ΚΔΔΥ ΝΤΕΙ
 ΖΕ • ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΝΑΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΥ • ΔΥΩ ΝCΕΕΙ ΝΘΙ
 ΝΕΖΩΜΔΙΟC - ΝCΕΥΙ ΝΤΟΟΤΝ ΜΠΝΜΑ • ΔΥΩ ΠΕΝΖΕ
 v. 49. ΘΝΟC • ΟΥΔ ΔΕ ΕΒΟΛ ΝΖΗΤΟΥ - ΧΕ ΚΑΙΦΑC • ΕΠΑΡΧΙΕ
 ΡΕΥC ΠΕ ΝΤΕΡΟΥΠΕ ΕΤΜΜΑΥ • ΠΕΧΔΥ ⁹ ΧΕ ΝΤΩΤΝ
 ΝΤΕ

- v. 50. ΝΤΕΤΝ ³ ΟΟΟΥΝ ΔΝ ΝΛΔΔΥ - ΟΥΔΕ ΝΤΕΤΝΛΟΓΙΖΕ ΔΝ
 ΧΕ ΟΡΝΟΥΡΕ ² ΝΔΝ ΧΕΚΔC · ΕΡΕ ¹ ΟΥΓΩΜΕ - ΝΟΥΩΤ
 ΜΟΥ ΖΔ ΠΙΔΟC · ΔΥΩ ΝΤΕΤΜΠΖΕΘΝΟC ΤΗΡΥ ΖΕ Ε-
 v. 51. ΒΟΛ - ΝΤΑΥΧΕ ΠΑΙ ΔΕ ΔΝ ΖΑΡΟΥ ΜΑΥΔΔΥ ¹ ΔΛΛΔ Ε-
 ΠΑΡΧΙΕΡΕΥC ΠΕ ΝΤΕΡΟΜΠΕ ΕΤΜΜΔΥ ΔΥΠΡΟΦΗΤΕΥΕ
 v. 52. ΧΕ ΕΡΕ ² ΙC ΝΔΜΟΥ ΖΔ ΠΖΕΘΝΟC · ΔΥΩ ΖΔ ΠΖΕΘΝΟC
 ΔΝ ΜΜΔΤΕ ΔΛΛΔ ΧΕΚΔC ΟΝ ΝΩΗΡΕ ΜΠΝΟΥΤΕ · ΕΤ-
 v. 53. ΧΟΟΡΕ ΕΒΟΛ ΕΦΕCΟΟΥΖΟΥ ΕΥΜΔ ΝΟΥΩΤ · ΧΙΝ - ΠΕ-
 ΖΟΥΥ ΕΤΜΜΔΥ · ΔΥΧΙΩΟΧΝΕ ΧΕΚΔC ΕΥΕΜΟΟΥΤ Μ-
 v. 54. ΜΟΥ: — ΙC ΔΕ ΕΥΜΟΟΥΕ ΔΝ ΠΕ ΖΝ ΟΥΠΑΡΡΗCΙΔ ΖΝ
 ΤΟΥΖΔΙΔ · ΔΛΛΔ ΔΥΒΩΚ ΕΒΟΛ ΖΜΠΜΔ ΕΤΜΜΔΥ Ε-
 ΤΕΧΩΡΔ ΕΤΖΗΝ ΕΤΕΡΗΜΟC · ΕΥΠΟΛΙC ΕΥΜΟΥΤΕ Ε-
 ΡΟC ΧΕ ΕΦΡΑΙΜ · ΔΥΨΩΠΕ ΜΜΔΥ ΜΝ ΝΕΨΜΔΘΗΤΗC ·
 v. 55. ΝΕΨΖΗΝ ¹ ΔΕ ΕΖΟΥΝ ΝΒΙ ΠΠΔCΧΔ ΝΝΙΟΥΖΔΙ - ΔΥΩ
 ΔΥΜΗΗΥΕ ² ΒΩΚ ΕΖΡΑΙ ΕΘΙΔΗΜ · ΕΒΟΛΖΝΤΕΧΩΡΔ ·
 ΖΔΘΗ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 42.) ¹ ΠΜΗΗΥΕ. Hoc non Thebaicum est, sed Memphiticum. Scribe, ΠΜΗΗΥΕ, *turbam*: aut saltem ΠΕΙ-
 ΜΗΗΥΕ, *hanc turbam*.

Vers. 43.) ¹ Verbum ΧΙΥΚΔΚ ΕΒΟΛ, *clamare*, ter vidi-
 mus in primo Fragg. XX. 30, et XX. 31, et XXI. 9. Idem
 videbis apud Tukium pag. 53, et alibi, et in Actis S. Coluthi
 pag. 87. Sed in secundo hocce Fragg. ter habemus ΔΥΚΔΚ
 ΕΒΟΛ, *clamare*. Vide XII. 13, et XII. 44. Id quoque indicio
 est hunc Interpretem alium ab illo esse. Verbum τautem ΔΥ-
 ΚΔΚ vide etiam apud Tukium pag. 264. Inferius rursum vide-
 bimus Fragg. XI. pag. 263.

² ΛΔΖΔΡΟC. Tukius p. 14. pauca hæc verba Thebaice affe-
 rens habet ΛΔΖΔΡΕ. Nihil tamen hac de causa heic mutaverim.
 In Actis quoque S. Coluthi pag. 84. legitur ΚΟΛΟΥΘΟC, vo-
 candi casu: ο *Coluthe*.

Vers. 44.) ¹ ΚΕΡΕΔ. Vox græca a librario, non ab Ægy-
 ptio Interprete corrupta. Gr. text. habet κερίαC, *institis*. emenda
 igitur, et sine hæsitacione scribe ΚΕΙΡΙΔ. Inelegans, multoque
 recentior, sed vetusta tamen manus deformi caractere scripsit in
 margine ΚΗ, ut indicaret scribendum esse ΚΗΡΙΔ. Sed emen-
 dacione indiget emendatio. Adjecit: ΤΚΥΡΙΔ ΝCΙΩΝ, respi-
 cians, ut opinor, postremos capituli 2. Isaia versiculos: sed pe-
 jus peccavit scribens ΚΥΡΙΔ pro ΚΕΙΡΙΔ.

² ΝΟΥCΟΥΖΔΡΙΟΝ. Vox e Latio in Græciam, e Græcia
 in ægy-

in ægyptum transportata, quam heic habet textus græcus. De *Sudario* docte ut solet, Mazochius in *Spicilegio*. Alia quoque non pauca vocabula ex Latio in ægyptum venerunt, postquam hac Romani potiti sunt, ut recte monet Kircherus in *Prodromo* pag. 179, et nos videbimus *Fragm. VII*, et alibi.

Vers. 45.) ¹ Gr. et Vulg. addunt, *Jesus*. Æg. omittit.

Vers. 46.) ¹ Hunc vers. affert Tukius pag. 429. emendate.

Vers. 47.) ¹ $\text{C}\omega\omega\gamma\text{z}$, *congregare*. Cum suffixis, $\text{C}\omega\omega\gamma\text{z}$, ut vers. 52.

Vers. 48.) ¹ Hujus vers. initium affert Tukius pag. 317. ubi pro $\text{EN}\omega\text{AN}$ legitur $\bar{\text{N}}\omega\text{AN}$, minus bene, ut puto: nam litera ϵ non debet heic esse quasi muta.

Vers. 49.) ¹ Tukius pag. 529. affert hunc vers. et 50. ac bonam partem 51^{mi}. Conferat lector nostrum codicem cum editione Tukii, et corrigenda corrigat.

² $\text{P}\epsilon\chi\alpha\text{q}$, *dixit*. Recte Tukius addit $\text{N}\alpha\gamma$, *ipsis*, ut est in gr. et Vulg.

³ $\bar{\text{N}}\text{T}\epsilon\bar{\text{T}}\bar{\text{N}}$. Apud Tuk. minus bene $\text{T}\epsilon\bar{\text{T}}\bar{\text{N}}$.

Vers. 50.) ¹ $\lambda\text{O}\Gamma\text{I}\text{Z}\epsilon$. Gr. text. $\text{d}\iota\alpha\lambda\omicron\gamma\iota\zeta\epsilon\theta\epsilon$. Sed Cod. Cant. $\lambda\omicron\gamma\iota\zeta\epsilon\theta\epsilon$, quem secutus est ægyptius.

² $\text{C}\bar{\text{P}}\text{N}\text{O}\text{C}\text{P}\epsilon$, *συμφέρει*, *expedit*. Tukius bis hæc afferens pag. 529, et 600. habet $\text{E}\text{C}\bar{\text{P}}\text{N}\text{O}\text{B}\text{P}\epsilon$.

³ $\chi\epsilon\kappa\alpha\text{C}\ \epsilon\text{P}\epsilon$. Tukius hæc tertio citat pag. 124, ubi locus a typographi erratis expurgandus ex nostro codice. Recte tamen ibi scribitur $\epsilon\text{I}\epsilon$, pro quo pagg. 529, et 600. perperam $\bar{\text{N}}\text{T}\epsilon$, omisso $\chi\epsilon\kappa\alpha\text{C}$.

Vers. 51.) ¹ $\mu\alpha\gamma\delta\alpha\text{q}$. Ap. Tuk. pag. 529. typographus perperam $\bar{\mu}\mu\delta\alpha\text{q}$.

² $\chi\epsilon\ \epsilon\text{P}\epsilon$. Apud Tuk. pag. 600: $\chi\epsilon\ \epsilon\text{N}\epsilon\text{I}\epsilon$.

Vers. 52.) ¹ Hæc affert Tukius partim pag. 600, partim pag. 124.

Vers. 54.) $\text{z}\bar{\text{N}}\ \dagger\text{O}\gamma\delta\alpha\text{I}\delta$, *in Judæa*. Gr. et Vulg. $\epsilon\bar{\nu}\ \tau\omicron\bar{\iota}\epsilon\ \iota\delta\delta\alpha\iota\omicron\iota\epsilon$, *apud Judæos*.

Vers. 55.) ¹ Hic vers. affertur a Tukiio pag. 428. ubi $\bar{\text{N}}\text{I}\text{O}\gamma\delta\alpha\text{I}$ non recte pro $\bar{\text{N}}\bar{\text{N}}\text{I}\text{O}\gamma\delta\alpha\text{I}$.

² $\alpha\gamma\mu\eta\eta\omega\epsilon$. Num, $\alpha\mu\eta\eta\omega\epsilon$? At potest et illud recte dici pro $\alpha\text{O}\gamma\mu\eta\eta\omega\epsilon$.

- v. 56. ΑΠΠΑΣΧΑ ΖΕΚΑΣ ΕΥΕΤΒΒΟΥ · ΝΕΥΩΙΝΕ¹ ΒΕ ΠΕ ΝCΑ
 ΙC · ΔΥΩ ΝΕΥΧΑΜΜΟC ΝΝΕΥΕΡΗΥ ΕΥΑΖΕΡΑΤΟΥ² ΖΜ-
 ΠΡΠΕ ΖΕ ΟΥ ΠΕΤCΔΟΓΙ³ ΝΗΤῆ ΖΕ ΝΥΝΗΥ ΔΝ ΕΞΡΑΙ
- v. 57. ΕΠΩΔ - ΝΑΡΧΙΕΡΕΥC¹ ΔΕ ΜΝ ΝΕΦΑΡΙCΣΑΙΟC · ΝΕΑΥΤ
 ΝΟΥΕΝΤΟΛΗ - ΖΕΚΑΣ ΕΡΩΑΝΟΥΑ ΕΙΜΕ ΖΕΥΤΩΝ Ε-
 ΧΙΙ. Γ. ΥΕΤΑΜΟΥC ΖΕΚΑΣ ΕΥΕΒΟΠΗ: — ΙC ΒΕ ΖΑΘΗ ΝCΟΥC
 ΝCΟΥC ΑΠΠΑΣΧΑ - ΔΥΕΙ ΕΒΗΘΑΝΙΑ ΠΜΑ ΕΝΕΡΕ ΛΑ-
 ΖΑΡΟC¹ ΜΜΟΥ ΠΕΝΤΑ ΙC ΤΟΥΝΟCΥ - ΕΒΟΛΖΝ ΝΕΤΜΟ-
- v. 2. ΟΥΤ - ΔΥΕΙΡΕ ΒΕ ΝΑΥ ΝΟΥΖΙΠΝΟΝ¹ ΜΠΜΑ ΕΤΜΜΑΥ
 ΔΥΩ ΝΕΡΕ ΜΑΡΘΑ ΔΙΔΚΟΝΕΙ - ΛΑΖΑΡΟC ΒΕ ΝΕ ΟΥΑ ΠΕ
- v. 3. ΝΝΕΤΝΗC² ΝΜΜΑΥ · ΜΑΡΙΑ ΔΕ ΔCΧΙ ΝΟΥΛΙΤΡΑ¹ Ν-
 CΟΥῆΝ ΝΑΡΤΟC ΜΠΙCΤΙΚΗ - ΕΝΑΥΕCΟΥΝΤC² ΔCΤΩC
 ΝΝΟΥΕΡΗΤΕ ΝΙC · ΔΥΩ ΔCΥΩΤΕ³ ΝΝΕΥΟΥΕΡΗΤΕ ΖΜΠ-
 ΒΩ ΝΤΕCΑΠΕ⁴ ΑΠΗΙ ΔΕ ΜΟΥC ΕΒΟΛΖΜΠΕCΤΟΙ⁵ ΜΠ-
- v. 4. CΟΥῆΝ - ΠΕΧΕ ΙΟΥΔΑC ΠΕCΚΑΡΙΩΤΗC¹. ΟΥ² ΕΒΟΛΖΝ
- v. 5. ΝΕΥΜΙΘΗΤΗC - ΠΕΤΝΑΠΑΡΑΔΙΔΟΥ ΜΜΟΥ ΖΕ ΕΤΒΕΟΥ
 ΜΠΟΥΤ ΜΠΕΙCΟΥῆΝ ΕΒΟΛ ΖΑ ΥΜΤΥΕ ΝCΑΤΕΕΡΕ ΝCΕ-
- v. 6. ΤΔΑΥ ΝΝΖΗΚΕ - ΝΤΑΥΧΕ¹ ΠΑΙ ΔΕ ΕΒΟΛ ΔΝ ΖΕ ΠΕΥ-
 ΡΟΥΩ ΠΕ ΖΑ ΝΖΗΚΕ - ΑΛΛΑ ΖΕ ΝΕΥΡΕΥΧΙΟΥΕ ΠΕ.
 ΔΥΩ ΕΡΕ ΠΕΓΛΟCΟΓΟΜΟΝ² ΝΤΟΥCΥ³ ΝΕΥΖΩΒΤ⁴ ΝΝΕ-
- v. 7. ΤΟΥΝΟΥΧΕ⁵ ΜΜΟΥC ΕΡΟΥ · ΠΕΧΑΥ ΒΕ ΟΝ ΝΒΙ ΙC ·
 ΖΕ ΔΛΩΤΝ¹ ΖΑΡΟC · ΖΕ ΕCΕΖΑΡΕC² ΕΡΟΥ ΕΠΕΖΟΥC
- v. 8. ΝΤΑΙΚΑΙCΕ³ ΝΖΗΚΕ¹ ΓΑΡ ΝΜΜΗΤΝ ΝΟΥΘΕΙΩ ΝΙΜ
- v. 9. ΔΝΟΚ ΔΕ ΝΤ² ΝΜΜΗΤΝ ΔΝ ΝΟΥΘΕΙΩ ΝΙΜ · ΟΥΜΗ-
 ΗΥΕ ΔΕ ΕΝΑΥΩΥ ΕΒΟΛΖΝ ΝΙΟΥΔΑΙ ΔΥΕΙΜΕ ΖΕ ΥΜ-
 ΜΑΥ ΔΥΩ ΔΥΕΙ ΕΤΒΕ ΙC ΔΝ ΜΜΑΤΕ · ΑΛΛΑ ΖΕΚΑC
 ΟΝ ΕΥΕΝΑΥ - ΕΛΑΖΑΡΟC ΠΕΝΤΑΥΤΟΥΝΟCΥ ΕΒΟΛΖΝ Ν-
- v. 10. ΕΤΜΟΥCΥΤ - ΔΥΧΙΩΟΧΝΕ ΒΕ ΝΒΙ ΝΑΡΧΙΕΡΕΥC ΖΕΚΑC
- v. 11. ΕΥΕΜΟΥCΥΤ ΜΠΚΕΛΑΖΑΡΟC - ΖΕ ΝΕΡΕ ΖΑC ΖΝ ΝΙΟΥ-
- v. 12. ΔΑΙ ΒΗΚ¹ ΕΤΒΗΗΤΥ ΔΥΩ ΕΥΠΙCΤΕΥΕ² ΕΙC: — ΠΕΥ-
 ΡΑCΤΕ¹ ΟΥΜΗ

A D N O T A T I O N E S.

Vers. 56.)¹ Hujus vers. primam partem affert Tukius pag. 149: totum vero pag. 427, et 428.

² ΕΥΑΖΕΡΑΤΟΥ, *stantes*. Apud Tukium pag. 149. typographus mendose ΕΑΥΖΕΡΑΤΟΥ.

³ ΟΥ ΠΕΤCΔΟΓΙ, *quid videtur?* Ex gr. textu qui habet, τί δοκῆ. Duo peccat exscriptor in ΔΟΓΙ: primum quod pro K scri-

κ scripserit Γ, quæ litera locum heic habere non debet, in thebaica saltem scriptura, quidquid sit de pronuntiatione: deinde quod scripserit ι pro ει. Apud Tukium pag. 428. legitur ΔΟΚΙ. Emenda etiam ibidem ΕΡΖΡΑΙ, et scribe ΕΖΡΑΙ. Memphitæ, aut Memphitarum librarii pro κ scribunt non raro Γ. Sic in Liturgia S. Gregorii pag. 221. editionis Romanæ scriptum est ΝΙΕΞΟΡΓΙΟΤΗΘ pro ΝΙΕΞΟΡΚΙΟΤΗΘ, *exorcista*: sed perperam, ut opinor. Apud Tukium e contrario pro Γ scribitur κ, et quidem in textu thebaico pag. 306, ubi græca vox γωνία, *angulus*, scribitur ΚΩΝΙΔ, sed non recte.

Vers. 57. juxta gr. text.) ¹ Hic vers. affertur a Tukio pag. 317. Conferat lector. Ego in omnibus librarii nostri scripturam probo, ubi differt ab impresso, exceptis semper lineolis, quas noster omittit.

Cap. XII. vers. 1.) ¹ λδδδρρρ. Gr. et Vulg. et omnes codices addunt, *mortuus*. Videtur hoc omissum ab imperito librario, qui scripserit ἄμμοϋ pro μμοϋ.

Vers. 2.) ¹ ἸΟΥ ΔΙΠΝΟΝ. Ex gr. textu qui habet δᾱπνοϋ. Scribe ἸΟΥΔΕΙΠΝΟΝ, *cenam*.

² Notandum verbum ΝΗΧ, *discumbere*, Lacrozio ignotum omnino.

Vers. 3.) ¹ Græcas voces λίτρα, νόρδος, et πιστικὴ e græco textu mutuatur Interpres: at secundam corrumpit librarius scribens ΝΑΡΤΟC. Emenda audacter, et scribe ΝΑΡΔΟC. Mendum inde ortum, quod literam τ pronunciabant ægyptii quasi Δ, ut hodie quoque facere dicuntur, et ut Tukius docet. Hujusmodi scripturæ depravationes non placent. Memphitis eas relinquare malim, qui in Liturgia S. Gregorii p. 205. edit. Rom. anni 1736. scribunt ΔΙΜΩΡΙΔ pro ΤΙΜΩΡΙΔ, et pag. 236. ΤΙΠΤΥΧΟΝ pro ΔΙΠΤΥΧΟΝ: quæ tamen librorum potius vitia esse puto quam dialecti. Nam ibi etiam ubi Diaconus, aut populus non ægyptiace, sed græce loquitur, ut pag. 312, similia errata (sic enim ea voco) observare licet. Nimirum ibi scriptum est ΔΕΥΔΕ pro ΔΕΥΤΕ, *venite, δεῦτε*: græce enim ibi acclamat populus. An ita desipiemus ut hæc quoque a Memphitis recte scripta existimemus? An memphitarum adeo studiosi erimus, ut quæ manifesta menda sunt, probare aut tueri valimus? Equidem hæc, aliaque hujusmodi in ægyptiis libris quum thebaice, tum memphitice scriptis emendanda esse credidrim.

² ΕΝΔΩΕCΟΥΝΤῸ, *magni pretii*. Memph. CΟΥΕΝ, *pretium*. ΝΔΩΕἸCΟΥΕΝ, πολῦτιμος, *pretiosus: che costa molto*.

³ ἀκούετε, *extersit*. Vide quæ dixi modo ad XI. 2.

⁴ ἑαυτοῦ, *capitis sui*. Nec in gr. est, nec in Vulg.

⁵ τοῦ, et memph. τοῦ, *odor*.

Vers. 4.) ¹ ΠΕΚΚΑΡΙΩΤΗΣ, *Scariotes*: nisi scribendum sit ΠΙΚΚΑΡΙΩΤΗΣ, ut habent Gr. et Vulg.

² οὐ. Scribendum crediderim οὐδ: nec enim articulo indefinito heic opus est, sed nomine.

Vers. 6.) ¹ Tukius pag. 530. hunc locum affert. E nostro codice typographi mendas lector corrigat.

² ΠΕΓΛΟΚΟΓΟΜΟΝ. Græci textus vocem γλωσσόκομον deformat ineruditus iste librarius. Scribe, ΠΕΓΛΩΚΟΚΟΜΟΝ. Hinc tamen apparet ab ægyptiis literam κ perinde interdum pronunciatam fuisse quasi esset Γ: quod superius etiam vidimus in ΔΟΓΙ pro ΔΟΚΕΙ, et in ΝΓ pro ΝΚ. Apud Tukium pag. 405, ubi ex alio Joannis loco hæc vox affertur, multo adhuc intolerabilius deformata est a typographo, ut opinor: ibi enim legitur ΚΛΟΥΚΟΓΩΜΟΝ.

³ ερε... ἔπαινον, *habebat*. Vox notanda. Memphitis quoque ἔπαινον est, *habere*.

⁴ ἔφερον, *portabat*. Magni interesset alia invenire loca, in quibus adhiberetur hoc verbum ἔφερον, ut constaret de genuina eius vi. Docet Mazochius tom. 3. Spicilegii pag. 213. βαστάζεν, *portare*, ab Euangelista hoc in loco adhiberi pro *auferre* (*portare via*). Si hoc ipsum valeret ἔφερον, rem acu tetigisset æg. Interpres. Apud Memphitas ἔφερον valet etiam *auferre*: quidni et thebaicum ἔφερον? An ergo librarius noster pro ἔφερον scripsit ἔφερον? An per metathesim ægyptiis non inusitatam Thebæi ex ἔφερον fecerunt etiam verbum ἔφερον? Meræ conjecturæ, non tamen inverisimiles.

⁵ De verbo ἔφερον, *jacere* (*gettare*), iam dixi.

Vers. 7.) ¹ ἀλὼν τὸ ἄρσεν. Gr. ἀφετε αὐτήν, *dimitte illam*. Aliquis codex: ἀφετε αὐτήν. Vulg. *Sinite illam*. Hunc sequitur noster. Ægyptiæ locutionis origo eadem, ut reor, ac memphitici vocabuli ἀλὼν, *tolle, aufer*, addito suffixo τὸν. Itaque psalm. 118. vers. 22. simili phrasi memphitice dicitur: ἀλὼν τὸ ἄρσεν, *aufer a me*.

² Gr. *servavit*. Vulg. et Cod. Cant. *ut servet*. Æg. noster: *quia servabit*.

³ ἑταίρειον. An legendum ἑταίρειον, *sepultura mea*? Memphitis κείριον est *lintheum sepulcrum*, si Kircheri nullum afferenti exemplum fides cum Lacrozio adhibenda est. Sepultura a Memphitis dicitur κείριον. Vers.

Vers. 8.) ¹ Totum hunc vers. omittit Cod. Cant. Non ergo semper eum codicem noster Æg. sequitur.

² Ν†. Notandum verbum † adhibitum pro *sum* etiam in thebaide. Sic etiam XIV. 10. apud Tukium pag. 541. Sed in Matthæo. XXVI. 11. apud Tukium pag. 533, et in Marco. XIV. 7. apud Tuk. pag. 535. pro Ν† legitur Ν†ϞΟΟΠ: utrobique autem eadem Domini verba referuntur, quæ Johannes refert hoc in loco.

Vers. 11.) ¹ Notandum verbum ΒΗΚ, *abire*, Lacrozio ignotum, quod ap. Tukium videbis pag. 421. et infra in Fragm. X. pag. 54.

² Post ΕΙΗCOΥC, finalem interpunctionem vides, quasi heic absolvatur capitulum, et novum postea incipiat, quod proinde in margine de more habet phrygium ac versicolore ornatum.

³ ΠΕΦΡΑCΤΕ, *postridie eius diei*, τῇ ἐπύχριον, *le lendemain*. Memphitæ quoque dicunt ΠΕΦΡΑC†. Vid. Tuk. p. 99, et 143. Notandum præfixum ΠΕΦ, quod simili modo adhibitum videbis Fragm. V. ubi ΠΕΦCΤΟΟΥ¹ est *Feria quarta, aut dies quartus*, εἰ ΠΕΦϞΟῤ̄, *Feria tertia*, et ΠΕΦCΝΑΥ, *Feria secunda*.

Pagina X.

λ Η

ΝΚΔΤΔ

ΗϞε ενδϞϞωϞ ΝΝΕΝΤΑΥΕΙ ² ΕΠϞΑ ³-ΝΤΕΡΟΥCΩΤΗ
 v. 13. ΧΕ ΙC ΝΗΥ ΕΘΙΛΗῤ̄ • ΑΥΧΙ ΝΖΕΝ ΒΔZ ¹ ΝΝΒΝΝΕ ².
 ΔΥΕΙ ΕΒΟΛ ΕΤΩ... ΕΡΟϞ ³. ΑΥΩ ΑΥΑϞΚΑΚ ΕΒΟΛ ΧΕ Ω-
 CΑΝΝΑ - ϞCΑΜΑΔΑΤ ⁴ ΝΘΙ ΠΕΤΝΗΥ ΖΜΠΡΑΝ ΜΠΧΟ-
 v. 14. ΕΙC ΠΡΡΟ ⁵ ΝΤΕΠΙΗΛ ⁶ ΙC ΔΕ ΝΤΕΡΕϞΖΕ ΕΥΕΙΩ ¹. ΔϞ-
 v. 15. ΔΛΕ ΕΡΟϞ ΚΑΤΑΘΕ ΕΤCΗZ • ΧΕ ΜΠΕΡΡΖΟΤΕ ¹ ΤϞΕ-
 ΕΡΕ ΝCΙΩΝ • ΕΙC ² ΠΟΥΡΡΟ ΝΗΥ ΝΕ ΕϞΖΜΟΟC ΖΙΧΝ
 v. 16. ΠCΗΘ ³ ΝΕΪΩ • ΝΕϞΜΑΘΗΤΗC ΜΠΟΥΕΙΜΕ ΕΝΔΙ ΝϞ-
 ΟΡΠ • ΑΛΛΑ ΝΤΕΡΕϞΧΙΕΟΟΥ ΝΘΙ ΙC • ΤΟΤΕ ΑΥΡΠΜΕ-
 ΕΥΕ • ΧΕ ΝΕΡΕ ΝΔΙ CΗZ ΕΤΒΗΗΤϞ • ΑΥΩ ΝΔΙ ΝΕΝ-
 v. 17. ΤΑΥΔΑΥ ΝΔϞ • ΝΕϞΡΜΝΤΡΕ ΝΘΙ ΠΜΗΗϞΕ • ΕΤΝΜΜΑϞ
 ΧΕ ΔϞΜΟΥΤΕ ΕΛΔΖΑΓΟC ΕΒΟΛ ΖΜ ΠΤΑΦΟC ¹. ΑΥΩ ΔϞ-
 v. 18. ΤΟΥΝΟCϞ ΕΒΟΛΖΝ ΝΕΤΜΟΟΥΤ • ΕΤΒΕ ΠΔΙ ΟΝ ΑΠΜΗ-
 ΗϞΕ ΕΙ ΕΒΟΛΖΗΤϞ • ΧΕ ΑΥCΩΤΗ ΧΕ ΔϞΡ ΠΕΙΜΔΕΙΝ.
 v. 19. ΝΕΦΑΡΙCΔΙΟC ΔΕ ΠΕΧΔΥ - ΝΝΕΥΕΡΗΥ ΧΕ ΤΝΝΑΥ ΧΕ
 ΝΤΗ†ΖΗΥ ΔΝ ΝΛΔΔΥ • ΕΙC ΠΚΟΚΜΟC ϞΒΩΚ ΖΙ ΠΔ-
 v. 20. ΖΟΥ ΜΜΟϞ: — ΝΕΥΝΖΕΝ ¹ ΟΥΕΕΙΝΙΝ ³ ΔΕ ΕΒΟΛΖΝ
 v. 21. ΝΕΤΒΗΚ ΕΖΡΑΙ ΕΟΥϞϞΥΤ ΖΜ ΠϞΑ • ΝΔΙ ΔΕ ΑΥ†ΠΕ-
 ΤΟΥΟΙ

- γΟΥΟΙ ΕΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΒΟΛΩΝ ΒΗΔΟΙΔΑ ¹ ΝΤΓΔΛΙΔ-
 ΙΔ • ΑΥΩ ΑΥΣΕΠΩΠΥ ΕΥΧΩΜΜΟΣ ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ ΤΗ-
 v. 22. ΟΥΩΥ ENΔΥ ΕΙΣ • ΑΦΙΛΙΠΠΟΣ ΕΙ ΑΥΧΟΟΣ ΝΑΝΔΡΕ-
 v. 23. ΔΣ • ΑΝΔΡΕΔΣ ΔΕ ΜΝΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΥΧΟΟΣ ΕΙΣ • ΙΘ ΔΕ
 ΑΦΟΥΩΥΒ ΝΑΥ ΧΕ ΑΤΕΥΝΟΥ ΕΙ ΧΕΚΔΣ ΕΦΕΧΙΕΟΥ
 v. 24. ΝΘΙ ΠΩΗΡΕ ΜΠΡΩΜΕ • ΣΔΜΗΝ ¹ ΣΔΜΗΝ ΤΧΩΜ-
 ΜΟΣ ΝΗΤΝ • ΧΕ ΕΡΕΤΥΤΒΛΒΙΛΕ ² ΝΣΟΥΟ ΖΕ ΕΣΡΔΙ
 ΕΧΜ ΠΚΔΣ ΝΣΜΟΥ ³. ΨΑΣΩ ΜΑΥΑΔΣ • ΕΨΩΠΕ ΔΕ
 v. 25. ΕΨΑΝΜΟΥ ΨΑΣΤ ΝΟΥΚΑΡΠΟΣ ΕΝΔΨΩΥ • ΠΕΤΜΕ Ν-
 ΤΕΨΨΥΧΗ ΦΝΑΔΟΡΜΕΣ ¹. ΑΥΩ ΠΕΤΜΟΣΤΕ ΝΤΕΨΨΥ-
 ΧΗ ΣΜΠΙΚΟΣΜΟΣ ² ΦΝΔΣΕ ³ ΕΡΟΣ ΕΥΩΝΣ ΨΑΕΝΕΣ.
 v. 26. ΕΨΩΠΕ ΟΥΝ ΟΥΔ ΝΔΔΙΔ

ADNOTATIONES.

Vers. 12.) ² ΝΝΕΝΤΑΥΕΙ. Hujus verbi litera Τ tabaco in-
 quinata, ac fere deleta est. Supplevi recte, ut puto. Si exem-
 plum, ceteroqui non necessarium, postulas, habes ap. Tuk. pag.
 360. ΝΝΕΝΤΑΥΝΚΟΤΚ.

³ ΕΨΩΔ, εἰς τὴν ἑορτὴν, *alla Festa*. Hoc ipsum nomen
 ΨΔ (Memph. ΨΔΙ) est etiam vers. 20.

Vers. 13.) ΝΣΕΝΒΔΣ. Græc. τὰ βῆλα, *ramos* (palmarum).
 Hinc Dominica Palmarum a Græcis dicitur τὰ βῆλα, vel κυρια-
 κὴ τῶν βῆλων: ab ægyptiis tamen ΤΚΥΡΙΑΚΗ ΝΤΕ ΝΙ ΧΩΙΤ
 nuncupatur, i. e. *Dominica Olivarum*, ut patet ex Rituali Ale-
 xandrino pag. 577. Memphita Interpres a Lacrozio citatus ha-
 bet in hoc Joannis loco ΣΔΝ ΒΔΙ. In Theotociis quoque pag.
 203. legimus: ΔΦΘΙ ΒΔΙ ΝΤΕ ΠΙ ΘΡΟ, i. e. *accepit palmam vi-*
ctorie. Cum autem in thebaide pro ΒΔΙ dicerent ΒΔΣ cum a-
 spiratione (sic enim in membrana clarissime scriptum est), pro-
 babile videtur, vocem ægyptiæ potius originis esse, quam græ-
 cæ, sed a græcis adoptatam: haud scio tamen utrum a profanis
 scriptoribus adhibita unquam sit. Quod si ea græcæ foret ori-
 ginis, græca terminatione, non ægyptiaca usus esset Interpres
 noster. Nunquam enim græci vocales in fine vocum aspirant,
 sed, ut recte Priscianus animadvertit lib. 1. pag. 549. editionis
 Putschii, *in Syrorum et Ægyptiorum dictionibus etiam in fine aspi-*
rantur vocales. Quin Memphita quoque non ΣΔΝ ΒΔΙ dixisset,
 sed ΣΔΝ ΒΔΙΟΝ, si vocem ut græcam habuisset. Quod vero
 de hebraica vocis hujus origine apud Ducangium ajunt plures
 Græci, non aliunde ortum videtur, quam ex imperitia quum he-
 braicæ linguæ, tum ægyptiæ. Vocem potius ΔΡΗΒ, *pignus*,
 hebraicæ originis esse puto. Nimirum ex hebraica radice עב,

spondit, Ægyptii duxerunt suum αΡΗΒ: ab ægypto autem in græciam transiens hoc vocabulum factum est ἀρρῆβων, *arriba*: ex græcia in Latium migrans evasit *arrhabo*: ac demum in vernaculo Itolorum sermone evasit *caparra*. Dicitur etiam αΟΥΩ' vocabulo mere ægyptiaco.

² Β̄ΝΒ̄ΝΕ *palmarum*. A Memphitis *palma* dicitur ΒΕΝΙ, in Thebaide Β̄ΝΕ. Quam vocem tamen alio sensu adhibitam videbis in Fragm. IX. pag. 91.

³ ΕΤΩ... ΕΡΟϞ. Scribo ΕΤΩΜ̄ΝΤ ΕΡΟϞ, *in occursum ei*: ut superius XI. 30. Membrana heic aliquantulum tabaco inquinata est: in spatio autem quod tribus literis Μ̄ΝΤ expleo, scriptæ sine dubio non fuerunt plures quam duæ literæ: nam tria duntaxat ibi sunt crura, quorum superior tantum pars evanuit. Puto librarium scripsisse ΕΤΩΜ̄Τ pro ΕΤΩΜ̄ΝΤ. Nec enim dici potest eum pro Μ̄ΝΤ scripsisse Μ, et monogramma literas ΝΤ complectens: tunc enim non tria, sed quatuor essent crura. Id monogramma in aliquibus ægyptiis codicibus conspicitur, sed ubi spatii angustia librarium illo uti cogit in extremo versu, non initio ut heic. Apud Tukium quoque pag. 292. habes: αΠ̄ΡΡΟ (sic enim scribendum ibi) ΕΙ ΕΒΟΛ ΕΤΩΜ̄ΝΤ ΕΔΒΡΔΔΜ, *rex egressus est in occursum Abrahamo*. Ceterum cum pro Μ̄ΝΤ non raro librarii scribant Μ̄Τ, non est inverisimile ipsos verbum ΤΩΜ̄ΝΤ scripsisse etiam ΤΩΜ̄Τ.

⁴ ϞΟΜ̄ΜΔΤ, *benedictus*. Hæc verba exstant etiam Matth. XXIII. 39. unde Tukius ea recte affert pag. 491, sed typographus mendose impressit ϞΟΜ̄ΜΔΤ.

⁵ Π̄ΡΡΟ, *rex, il Rè*. Græcus etiam textus habet articulum δ, ut æg. noster habet articulum definitum Π, non indefinitum ΟΥ. Vulg. ne habere quidem potest.

⁶ ἈΠΙCΡΔΗΛ, *d' Israello*. Librarius de more per compendium.

Vers. 14.) ΕΥΕΙΩ, *asinum, un asinello*. Memphitæ asinum dicunt ΕΩ. Utrum vero dicant etiam ΙΩ dubitat Lacrozius: nam ubi libri impressi habent ΙΩ apud Lucam, codex ipsius Lacrozii habet ΕΩ. Quidquid sit de Memphitis, Thebaidis incolæ sane dicebant ΕΙΩ.

Vers. 15.) ἈΠΕ̄ΡΡΟΤΕ, *ne timeas*. Ita librarius. Magis thebaicum esset ἈΠ̄ΡΡΟΤΕ. Ita scriptum in Actis S. Coluthi pag. 95, et apud Tukium p. 12., et in nostris Fragmentis.

² ΕΙC, *ecce*. Gr. non habet, sed Vulg. Apud Matth. tamen XXI. 5. etiam græcus habet.

³ ΠΟΗΘ, πῶλον, *pullum*. Theb. CHΘ, Memph. CHΞ. In Actis 5. Coluthi quo sensu accipiatur CHΘ, vide ibi pag. 91.

Vers. 19.) ΣΗΠΔΖΟΥ ἄμοϝ, *post eum*. In membrana tres literæ ΥΥ et Ο tabaco inquinatæ ac deletæ sunt. Sed ita legendum esse, ut supplevi, perspicuum est. Si exemplum desideras, vide apud Tukium pag. 279. Joelis thebaicum comma, ubi legitur ΣΗ ΠΔΖΟΥ ἄμοϝ, *post illum*. Apud Memphitas quoque ΦΔΖΟΥ idem valet. Interpunctio finalis post ἄμοϝ indicat absolutum esse capitulum.

Vers. 20.) ¹ Phrygius ornatus in margine, literæque multo grandiores, quibus primus hic versus exaratus est, novi capituli initium indicant.

² ΖΕΝ ΟΥΕΙΝΙΝ, *Græci: li greci*. Hujus vocis penultima litera I tabaco deformata est, ideoque a me suppleta. Memphitis quoque ΟΥΕΙΝΙΝ est *gracus*.

Vers. 21.) ΒΗΔCdΔd. Scribe sine hæsitatione ΒΗΘCdΔd, *Bethsaida*, ut postulat etymon: *Beth* enim hebraice est *domus*, quod nemo nescit. Lege quæ dixi ad Matth. XXI. 1. de nomine ΒΗΘΦΑΓΗ. Librarius hoc in loco scripsit ΒΗ, tum interposito inani et amplo spatio exaravit CdΔd: Sed postea ipsemet, aut alius quispiam alio atramento literam Δ exaravit. A memphitis quoque aut Memphitarum librariis literam Δ pro Θ scribi video: nam fons baptismalis cum græce dicatur κολυμβήθρα, i. e. *piscina*, ab Ægyptiis quoque baptisterium non modo *Jordanes* vocatur, et ΔΔΝ†ΩΜΟ, sed et ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΔ: verum in Liturgia S. Basilii Romæ impressa legitur pag. 8. ΚΟΛΥΜΒΗΔΡΔ: quam scripturam iis tantum probatum iri crediderim, quibus adulterata magis placent, quam genuina ac sincera. Ægyptii sane ipsi in Rituali scribunt ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΔ.

Vers. 24.) ¹ Versiculum hunc affert Lacrozius in Sylloge pag. 198. non memphitice solum, sed etiam thebaice: unde autem thebaicam versionem desumpserit, non indicat. Ejus apographum aliquod Londini asservari crediderim: quod an editum iam sit a Cl. Woideo, ignoro. Vide Didymum Taurinensem pag. 17.

² ΤΒΛΒΙΔΕ, *granum*, ὁ κόκκος. Vide Lacrozium in Sylloge, ubi nescio cur scribatur ΒΛΒΙΔΗ: postea tamen pag. 198. scribit ΒΛΒΙΔΕ. Hoc nomine Lacrozius ipse *semen* vocari ait lingua Africana apud Sextum Pompeium. At in Sexto Pompeio tres, quas consulai, editiones habent: *Billis apud Afros appellatur semen*. Josephus tamen Scaliger a Lacrozio citatus ita scripsit:

psit: *Bilbis*, aut *Bilbil* vocabatur (semen lingua Africana), ut scribit *Sextus Pompeius*. Quod sane qui sciunt Syriace, intelligunt *Bilbul* esse. Unde hanc lectionem desumpserit, non indicat *Scaliger*: sed ea ita probabilis est, ut non amplecti nequeam, utpote ægyptio vocabulo tam consentaneam.

³ ΝΕΜΟΥ, et moriatur. *Lacrozius* loc. cit. scribit ΝΕΜΟΥ: quod minus placet.

Vers. 25.) ΚΝΑΘΟΡΜΕΣ, perdet eam. An scribendum ΚΝΑΘΟΡΜΕΣ? Peritiores judicent.

² ΖΥΠΙΚΟΜΟΣ. Scribe ΖΥΠΕΪΚΟΜΟΣ. Nam Gr. et Vulg. habent, in hoc mundo.

³ ΚΝΑΘΕ ΕΡΟΣ. Gr. custodiet eam: Vulg. custodit eam. E tribus unum heic necessario dicendum: aut ΖΕ valet etiam *servare*; quod credere nequeo: aut æg. *Interpres* hoc voluit: *inveniet eam*; quod probare non possum: aut demum imperitus exscriptor locum depravavit, cum scribere debuisset, ΚΝΑΘΕΡΕ ΕΡΟΣ, *servabit eam*: quod mihi quidem præ ceteris arridet.

Pagina XI.

ΙΩΔΝΝΗΘ

ΛΘ

KONEI ¹ ΝΑΙ - ΜΑΡΕΦΟΥΔΖ ΝΩΪ • ΔΥΩ ΠΥΔ ΑΝΟΚ
 ΕΤ ΜΜΟΥ - ΠΑΚΕΔΙΑΚΟΝΟΣ ΝΑΥΩΠΕ ² ΜΜ... ΕΡΩΔ-
 v. 27. ΝΟΥΔ ΔΙΑΚΟΝΙ ³ ΝΑΙ ΠΑΕΙΩΤ ΝΑΤΑΕΙΟΥ • ΤΕΝΟΥ ¹
 ΤΑΨΥΧΗ ΨΤΟΡΤΡ • ΔΥΩ ΟΥΠΕΤΝΑΧΟΟΥ • ΠΑΕΙΩΤ
 ΜΑΤΟΥΧΟΙ ΕΒΟΛΖΝ ΤΕΙΟΥΝΟΥ • ΑΛΛΑ ΕΤΒΕ ΠΑΙ ΔΙΕΙ
 v. 28. ΕΣΡΔΙ ΕΤΕΙΟΥΝΟΥ • ΠΑΕΪΩΤ ΤΕΟΥ ΜΠΕΚΡΑΝ ΔΥΩΜΗ
 ΘΕ ΕΙ ΕΒΟΛΖΝ ΤΠΕ ΧΕ ΔΙΤΕΟΥ • ΔΥΩ ΟΝ ΤΝΑΤΕΟ-
 v. 29. ΟΥ: — ΠΥΗΗΨΕ ΔΕ ΕΤΑΔΕΡΑΤΥ ΕΤΩΤΑ ΝΕΥΧΩΜ-
 ΜΟΣ ΧΕ ΟΥΣΡΟΥΜΠΕ ¹ ΠΕΝΤΑΨΩΠΕ ΖΕΝΚΟΟΥΕ Ν-
 ΕΥΧΩΜΜΟΣ • ΧΕ ΟΥΔΓΓΕΛΟΣ ΠΕΝΤΑΨΩΨΧΕ ΝΜ-
 v. 30. ΜΔΥ - ΔΦΟΥΩΨΒ ΝΘΙ ΙΘ ΕΦΧΩΜΜΟΣ ΧΕ ΝΤΑΤΕΙΟΜΗ
 v. 31. ΕΙ ΔΝ ΕΤΒΗΗΤ • ΑΛΛΑ ΕΤΒΕ ΤΗΥΤΝ • ΤΕΝΟΥ ΤΕΚΡΙ-
 ΟΙΣ ΤΕ ΜΠΙΚΟΜΟΣ ¹. ΤΕΝΟΥ ΠΑΡΧΩΝ ΜΠΙΚΟΜΟΣ.
 v. 32. ΣΕΝΑΝΟΧΥ ΕΠΕΧΤ ². ΑΝΟΚ ΖΩ ΕΥΩΔΝ ΧΑΟΤ ΕΒΟΛ-
 v. 33. ΖΙΧΜΠΚΑΣ - ΤΝΑΟΕΚ ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΨΑΡΟΙ • ΕΥΧΩ ΔΕ
 v. 34. ΜΠΑΙ ΕΦΣΥΜΑΝΕ ¹ ΧΕ ΕΦΝΑΜΟΥ ΖΝ ΔΨ ΜΜΟΥ ² ΔΦΟΥ-
 ΨΩΨΒ ΘΕ ΝΑΥ ΝΘΙ ΠΥΗΗΨΕ ΧΕ ΑΝΟΝ ΑΝΩΤΜ
 ΕΒΟΛ ΖΜΠΝΟΜΟΣ - ΧΕ ΠΕΧΘ ΝΑΥΩΠΕ ΨΑΕΝΕΣ • ΔΥΩ
 ΝΑΨΝΣΕ ΝΤΟΚ ΚΧΩΜΜΟΣ • ΧΕ ΖΑΠΟ ΕΤΡΕΥΧΕΣΤ
 ΠΨΗΡΕ ΜΠΡΩΜΕ • ΝΙΜ ΠΕ ΠΨΗΡΕ ¹ ΝΤΕ ΠΡΩΜΕ

h

ΠΕ-

- v. 35. ΠΕΧΑϞ¹ δε ΝΑΥ ΝΒΙ ΙϞ • ΧΕ ΕΤΙ² ΚΕΚΟΥΪ ΝΟΥΘΕΙΩ
 ΠΕ ΕΡΕ ΠΟΥΘΕΙΝ ΨΟΟΠ ΝΜΜΗΤΝ • ΜΟΟΥΕ ΖΟϞΟΝ³
 ΟΥΝΤΕΤΝ ΠΟΥΘΕΙΝ • ΧΕ ΝΝΕ ΠΚΑΚΕ ΤΑΖΕ ΤΗΥΤἢ •
 ΔΥΩ ΠΕΤΜΟΟΥΕ ΖΗΠΚΑΚΕ - ΝΥϞΟΟΥΝ ΔΝ ΧΕ ΕϞ-
- v. 36. ΝΔ ΕΤΩΝ • ΖΟϞΟΝ ΤΗΤΝ⁴ ΠΟΥΘΕΙΝ ΠΙϞΤΕΥΕ ΕΡΟΥΘ-
 ΕΙΝ • ΧΕΚΑϞ ΕΤΕΤΝΕΨΩΠΠΕ ΝΨΗΡΕ ΝΤΕ ΠΟΥΘΕΙΝ •
 ΝΔΙ ΔϞΧΟΟΥ ΝΒΙ ΙϞ ΔΥΩ ΔϞΒΩΚ ΔϞΖΟΠϞ ΕΡΟΥΘ •
- v. 37. ΝΕΙΜΔΕΙΝ ΔΕ ΤΗΡΟΥ • ΔϞΔΔΥ ΜΠΕΥΜΤΟ ΕΒΟΛ ΜΠΟΥ-
- v. 38. ΠΙϞΤΕΥΕ • ΕΡΟΥ • ΧΕΚΑϞ ΕΡΕ ΠΨΑΧΕ ΝΗϞΔΙΑϞ ΠΕ-
 ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΧΩΚ ΕΒΟΛ • ΠΕΝΤΑϞΧΟΟΥ ΧΕ ΠΧΘΕΙϞ
 ΝΙΜ ΠΕΝ

A D N O T A T I O N E S .

Vers. 26.)¹ Utraque hujus membranæ pagina in superiori parte adeo inquinata tabaco fuit, ut mirer ipsemet potuisse a me fere totam exscribi, madefacta paulatim ac emaculata ipsa membrana. Id contigisse in navi puto, dum hæ membranæ ex Ægypto deportabantur: tabacum enim ubi crassius, ibi adhuc humidum erat: ita vero comparatum est, ut, cum liquefcit, atramentum madeficiat, quod, nisi cautissime emacules, diffunditur, literasque deformat, aut omnino delet.

² In quinto hoc versu post duo ΜΜ reliquæ literæ prorsus evanuerunt. Scribe aut ΝΑΨΩΠΠΕ ἄΜΟΥ, aut potius ΝΔΨΩΠΠΕ ἄΜΔΥ, erit ibi, ut est in Gr. et Vulg. Quin etiam cum in gr. sequatur καὶ, et, additum puto ΔΥΩ, ac legendum: ΝΑΨΩΠΠΕ ἄΜΔΥ ΔΥΩ ΕΡΨΔΝ ΟΥΔ etc.

³ ΔΙΔΚΟΝΙ. Scribe ΔΙΔΚΟΝΕΙ, ut superius.

Vers. 27.)¹ Inter ΤΕΝΟΥ, et ΤΑΨΥΧΗ litera fuisse videtur. Itaque scribendum puto, ΤΕΝΟΥ ΔΤΑΨΥΧΗ ΨΤΟΥΤἢ: nam gr. text. habet: *nunc anima mea turbata est* (τετάρακται): per literam vero Δ verbum ΨΤΟΥΤἢ fit præteriti temporis.

Vers. 29.)¹ ΖΡΟΥἌΠΕ, tonitru. Vide Tuk. p. 22, 25, et 26.

Vers. 31.)¹ ἄΠΙΚΟΜΟϞ. Scribe heic, et paulo post, ἄΠΕΪΚΟΜΟϞ, *hujus mundi*.

² ΕΠΕϞΗΤ. Gr. et Vulg. ἔξω, foras. Sed ΕΠΕϞΗΤ valere solet, *deorsum*, giù. ϞΕΝΔΝΟΧἢ ΕΠΕϞΗΤ, *sarà cacciato giù*.

Vers. 33.)¹ ΕϞΟΥΜΔΝΕ. Scribe ΕϞΗΜΔΝΕ, vel ΕϞΗΜΔΝΕ, *significans*. Gr. text. σημείων. Hinc sumpta vox; quæ in memphiticis libris, Theotociis puta p. 54, et 71, magis adhuc deformata scribitur, ϞΥΜΕΝΙΝ, et ϞΥΜΜΕΝΙΝ, pro ϞΗΜΔΝΕΙΝ.

² Ζἢ ΔΨΜΜΟΥ. Recte: pro ΔΨ ἢΜΟΥ: ut ΔΨ ἄΜΙΝΕ, *qualis*.

Vers. 34.) ¹ ΠΙΨΗΡΕ. Scribe ΠΕΪΨΗΡΕ, *iste filius*.

Vers. 35.) ¹ Hujus commatis bonam partem affert Tukius pag. 493. Tria typographi errata ibi hinc corrige.

² ΕΤΙ, *adhuc*. Recte librarius græcam vocem scripsit suis literis.

³ ΖΟCΟΝ, *quamdiu, dum*. Vox græca: subintellige, χρόνον, vel ΟΥΟΕΙΩ. Græcus tamen textus: ἕως.

⁴ ΖΟCΟΝ ΤΗΤῆ. Videtur omissum aliquid: debet enim significare, *dum habetis*, ut paulo ante.

Pagina XII.

μ

ΝΚδΤδ

	ΠΙCΤΕΥΕ ¹ ΕΠΕΝΖΡΟ ΟΥ ² . ΔΥΩ ΠΕΒΒΟΙ ³ μ	ΕΠΕΘΟΥ ΜΠΝΟΥΤΕ v. 44. ἸC ΔΕ ΔΥΔΥΚΑΚ ΕΒΟΛ ΕΥΧΩΜΜΟC ΧΕ ΠΕΤ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ • ΝΕΥ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ ΔΝ ΔΛΛΔ ΕΠΕΝΤΑΥΤΔ
v. 39.	ΒΩΛΠ • ΕΝΙΜ • ΕΤ ΒΕ ΠΔΙ ΜΠΟΥ. Ψ ΒΜΒΟΜ ¹ ΕΠΙCΤΕΥΕ ΧΕ ΔΥΔΟΟC ΟΝ ΝΒΙ	v. 45. ΟΥΟΙ • ΔΥΩ ΠΕΤ ΝΔΥ ΕΡΟΙ ΕΥΝΔΥ - Ε ΠΕΝΤΑΥΤΔΥΟΙ.
v. 40.	ΗCΔΙΔC ΧΕ ¹ ΔΥΤΩΜ ΝΝΕΥΒΔΛ • ΔΥΩ ΔΥ ΤΩΜ ² ΜΠΕΥΖΗΤ ΧΕΚΔC ΝΝΕΥΝΔΥ ΖΝ ΝΕΥΒΔΛ • ΔΥΩ ΝCΕΝΟΙ ³ ΖΜΠΕΥΖΗΤ ΝCΕΚΟΤΟΥ ΤΑΤΔΛ	v. 46. ΔΝΟΚ ΠΕ ΠΟΥΟΕΙΝ ΝΤΑΙΕΙ ΕΠΚΟCΜΟC ΧΕΚΔC ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΕΤ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΙ ¹ ΝΝΕΥ
v. 41.	ΘΟΥ • ΝΔΙ ΔΥΧΟΥ ΝΒΙ ΗCΔΙΔC • ΧΕ ¹ ΔΥ ΝΔΥ ΕΠΕΘΟΥ ΜΠ ΝΟΥΤΕ - ΔΥΩ ΔΥ ΨΔΧΕ ΕΤΒΗΗΤΥ.	v. 47. . . . ΜΠΚΑΚΕ ² . ΔΥΩ Ε. . . . CΩΤΜ ¹ ΕΝΔΙ ΨΔΧΕ ΝΥΖΑΡΕC ΕΓΟΥ ΔΝ ² . . . ΝΔΚΡΙΝΕ ΜΜΟΥ ΔΝ ³ . ΝΤ. . . ΕΙ ΓΔΡ ΔΝ ΧΕ Ε. . . ΚΡΙΝC ⁴ ΜΠΚΟC ΜΟC • ΔΛΛΔ ΧΕΚΔC Ε. . .
v. 42.	ΖΩΜΟC ¹ ΜΕΝΤΟΙ ΕΒΟΛ ΖΝ ΝΔΡΧΩΝ ΔΖΔΖ ΠΙCΤΕΥΕ ΕΡΟΥ. ΔΛΛΔ ΕΤΒΕ ΝΕΦΔ ΡΙCΔΙΟC ΝΕΥΖΟ ΜΟΛΟΓΙ ² ΔΝ ΠΕ ΧΕ ΚΔC ³ ΝΝΕΥΨΩΠΕ ΝΔΠΟCΥΝΔΓΩΓΟC.	v. 48. Ν. . . ΜΕΥ ⁵ . ΠΕΤΔΘΕ ΤΕΙ ΜΜΟΙ • ΝΥΧΙ ΔΝ ΝΝΔΨΔΧΕ • ΟΥΝΤΥ ΠΕΤΝΑΚΡΙΝΕ ΜΜΟΥ ΠΨΔΧΕ ΝΤΑΙΖ ΟΟΥ • Ν ΤΟΥ ΠΕΤΝΑΚΡΙΝΕ ΜΜΟΥ ΖΜΠΖΔΕ Ν
v. 43.	ΔΥΜΕΡΕ ΠΕΘΟΥ ΓΔΡ ΝΝΓΩΜΕ • ΕΖΟΥ ¹	v. 49. ΖΟΥ - ΧΕ ΔΝΟΚ ¹ ΠΕΝ ΤΑΨΔΧΕ ΔΝ. . . .

αἰγὰτ². ἀλλὰ π
 εἰωτ νταϗτ. . . ³
 ντοϗ πεντα. . . ⁴
 νοϑεντολη χ. . . ⁵
 πετναχοοϗ· αἰω
 οϗπετναταϑοϗ⁶.
 v. 50. αἰω τσοοϑν· χε τεϑ
 εντολη¹ οϑωνε
 ωδενεε τε· νετ¹
 χω θε μμοοϑ ἀνοκ
 κατθε νταπαιωτ

χοοο ναι· ταιτεθε
 ετ¹ωαχε μμοο
 xiii. εαθη¹ δε μπωα μπ
 v. 10. πασχα εϑσοοϑν
 νοι ιϑ χε ατεϑοϑ
 νοϑ ει· χεκαο εϑε
 πωωνε εβολεμ
 πεικοομοο· νϑ
 βωκ² ωα πειωτ· ε
 αμμερε³ νετενοϑϑ
 νε ετμπκοομοο⁴

A D N O T A T I O N E S.

Postremam hanc paginam retenta versuum distributione, quæ est in codice, exhibuimus: in eo tamen prior columna versibus quadraginta constat, altera totidem.

Vers. 38.) ¹ ΝΙΩ ΠΕΝΠΙΣΤΕΥΕ. Scribendum sine dubio: ΝΙΩ ΠΕΝΤΑΠΙΣΤΕΥΕ, *quis credidit?* Sed librarius a fine unius paginæ ad initium sequentis transiens omisit literas ταϑ. Tuki-
 kius pag. 277. hunc Isaia versiculum afferens habet, ΝΙΩ ΠΕΝ-
 ΤΑϑΩΤΩ, *quis audivit?* Verum et in libro Isaia, et in hoc
 Joannis loco, et in ep. ad Rom. X. 16. legitur: *quis credidit?*

² ΕΠΕΝΣΡΟΟΥ, *clamori nostro, voci nostræ.* ΣΡΟΟΥ, et
 memph. ηρωου est *clamor.* Gr. et Vulg. τῆ ἀκοῆ ἡμῶν, *audi-*
tui nostro.

³ ΠΕΒΟÏ, *brachium.* Dicitur etiam χβοï pro οβοï. Vide
 Didymum Taurinensem pag. 115. Apud Tukium typographus
 hæc vitiavit.

Vers. 39.) ἄποϑ.. ωδῶδομ, *non poterant.* Inter ἄ-
 ποϑ, et ωδῶδομ spatium est, ubi videtur scripta fuisse a
 librario litera, quæ nunc discerni nequit. Videtur fuisse litera
 ε. Vide Tuk. pag. 428.

Vers. 40.) ¹ Hunc Isaia versiculum ex Joanne illum citan-
 te, non ex ipso Isaia libro affert Tukius pag. 493.

² αϑτωμ. Idem verbum τωμ bis hæc adhibet ægyptius
 noster et de oculis, et de corde. De oculis Gr. text. τετύφλω-
 κεν, *excæcavit*: de corde, πεπώρωκεν, *obduravit, callo obduxit.*
 An utramque significationem verbo τωμ subesse putabimus,
 ut valeat et *excæcare*, et *obdurare*? Crediderim potius utrobique
 valere, *obtundere, callo obducere*, oculos quidem excæcando, cor
 autem indurando. Vide Lacrozium in memphitico Θωμ: nam
 de thebaico τωμ nihil habet.

³ Ν̄CENOI. Quanto melius Tukius Ν̄CENOEI. E græco verbo νοῦν, quod legitur in textu. Corrige ex Tukio. Ubi autem Tukii typographus subdit ἄΠΕΥΣΗΤ, corrige e nostro codice.

Vers. 41.) ¹ ΧΕ ἀϋΝΑΥ. Gr. et Vulg. *quando vidit*. Aut ergo ΧΕ heic valet *quando*; de quo dubito: aut æg. in suo codice pro ὅτε legit ὅτι, *quia*.

Vers. 42.) ¹ ΖΩΜΟC ΜΕΝΤΟΙ, *verumtamen*. E græco textu hæc Interpres mutuatus est, librarius vero græcæ linguæ ignarus vitiavit. Scribe ΖΟΜΟC.

² Scribe, ΝΕΥΣΟΜΟΛΟΓΕΙ. Ita recte Tukius, hæc afferens pag. 570. perperam vero typographus pag. 521.

³ Hæc affert Tukius pag. 494: sed typographus mendis fœdavit.

Vers. 43.) ¹ Hunc etiam versiculum attulit ibidem Tukius, ubi habet ΕΣΟΥΕ. Nostra membrana clare ΕΣΟΥΟ. Sed utrumque idem valet.

Vers. 46.) ¹ Secunda huius paginæ columna tabaco adeo inquinata, contracta, et alicubi manca est, ut a linea tertia usque ad 22. plurium literarum ne vestigia quidem supersint. Equidem versiculi 46. et 47. lacunas sic expleo: Ν̄ΝΕϞΩΩ Ζ̄Ἄ ΠΚΑΚΕ. ἀΥΩ ΕΡΩΔΝ ΟΥΔ CΩΤἌ ἘΝΔἰ ὡΔΧΕ Ν̄ϞΖΔΡΕΖ ΕΡΟΥ ΔΝ Ν̄†ΝΑΚΡΙΝΕ ἄΜΟϞ ΔΝ. Ν̄†ΔΙΕΙ ΓΑΡ ΔΝ ΧΕ ΕΙ ΕΚΡΙΝΕ ἄΠΚΟCΜΟC. ἀλλὰ ΧΕΚΔC ΕΙΕΝΔΖΜΕϞ.

² Ν̄ΝΕϞΩΩ Ζ̄ἌΠΚΑΚΕ. Gr. et Vulg. *in tenebris non maneat*. Spatium quod explevi, plures quam tres literas non capit: ideo non addidi ΔΝ. Verbum autem ΩΩ, *manere*, passim occurrit, et nos iam vidimus X. 40, XI. 6., et XII. 24.

Vers. 47.) ¹ ἀΥΩ ΕΡΩΔΝ ΟΥΔ CΩΤἌ, *et si quis audierit*. Nihil in hoc supplemento difficultatis, ut puto: passim enim hæc locutio alibi occurrit. Vide XI. 9. et Matth. XXI. 3.

² Gr. *et non crediderit*. Vulg. et Cod. Cant. *et non custodierit*. Sic etiam noster: *et non servaverit ea*.

³ Ν̄†ΝΑΚΡΙΝΕ ἄΜΟϞ ΔΝ. Non videtur posse aliter suppleri quod deest.

⁴ Ν̄†ΔΙΕΙ ΓΑΡ ΔΝ ΧΕ ΕΙΕΚΡΙΝΕ. Spatiorum angustia plura non capit quam suppleverim.

⁵ ΧΕΚΔC ΕΙΕΝΔΖΜΕϞ, *ut salvem eum*. Scripsissem ΕΙΕΝΔΖΜἘ, nisi litera Ε conspicua foret in membrana, cujus scriptura minus thebaica. Memphitice ΝΟΖΕΜ, et cum suffixis ΝΔΖΕΜ, *salvare*. Sic Ps. 3. ΝΔΖΟΥΕΤ, *salva me*. Thebaice vero ΝΟΥΖἌ, ut mox videbis Jer. XIV. 9. et ap. Tuk. pag. 20. In

Fragmento autem X. pag. 62. occurret ΝΕΣΩ. Heic supplendo scripsi ΕΙΕΝΔΩΜΕΩ, quia literarum ΔΣ vestigia supersunt.

Vers. 49.) ¹ Hujus versiculi lacunas sic repleo. ΧΕ ΔΝΟΚ ΠΕΝΤΑΪΩΔΧΕ ΔΝ ΖΑΡΟΪ ΜΑΥΔΑΤ · ΑΛΛΑ ΠΕΙΩΤ ΝΤΑΥΤΑ-ΥΟΪ ΝΤΟΩ ΠΕΝΤΑΥΤΑΔΟ ΝΔΪ ΝΟΥΕΝΤΟΛΗ ΧΕ ΟΪ ΠΕ ΤΝΔΧΟΟΩ etc.

² ΖΑΡΟΪ ΜΑΥΔΑΤ. Vide superius X. 18.

³ ΝΤΑΥ ΤΑΟΥΟΪ (vel ΤΑΥΟΪ), *qui misit me*. Vide Tuk. pag. 542.

⁴ ΝΤΟΩ ΠΕΝΤΑΥΤΑΔΟ ΝΔΪ, *ipse dedit mihi*. Vide superius X. 29. et XI. 22.

⁵ ΧΕ ΟΪ ΠΕ ΤΝΔΧΟΟΩ, *quid dicam*. Supplementum non indiget defensione.

⁶ Verbum theb. ΤΑΥΟ, *nunciare*, habes apud Tukium pag. 298, et 565. Pag. vero 556. ap. eundem valet *dicere*, ubi tamen scribitur ΤΑΟΥΟ. Vide et Jer. XIV. 9. in seq. Fragm. Græcus, et Vulg. *quid loquar*. Æg. *quid nunciem: quid dicam*.

Vers. 50.) ¹ Vocis ΕΝΤΟΛΗ postrema litera in membrana non est Η, sed Π. An volens librarius scribere ΕΝΤΟΛΗ ΠΟΥΩΝΣ, e duabus literis Η, et Π unam omisit?

Cap. XIII. vers. 1.) ¹ Tukius pag. 263. hæc affert. Ibi pro ΑΠΠΔΟΧΔ legitur ΑΠΔΟΧΔ.

² ΝΩΒΩΚ, *et vadat*. Hæc neque in gr. sunt, nec in Vulg. Æg. Int. addit ut suæ linguæ indoli obsequatur.

³ Hæc affert Tukius pag. 77. ubi pro ΜΕΡΕ typographus scripsit ΜΕΕΙΕ. Corrige e nostro codice.

³ Versiculum e Tukio sic perface: ΔΩΜΕΡΙΤΟΥ ΩΔΒΟΛ, *dilexit eos in finem*.

I I I.

Ægyptii codicis fragmentum, duabus membranis constans longis uncias 10 $\frac{1}{2}$, latis uncias 8 $\frac{1}{2}$.

Continet Jeremiæ librum a vers. 14. Capitis XIII. usque ad vers. 19. Capitis XIV. Progreditur a pag. 37. usque ad pag. 40. Desunt igitur initio duodeviginti membranæ. Vide Specimen pag. XXX. num. 3.

Huius librarii propria hæc sunt. Literæ ab eleganti illa ac genuina forma, quam in duobus superioribus vidimus, quamque vigintiquatuor græcæ, sola Μ excepta, in vetustissimis qui super-

supersunt codicibus græcis habent, aliquantulum recedunt. Litera N nunc primum conspicitur cruribus distortis atque divaricatis. Litera B basim quidem inferne non habet, sed duos ventres turpiter inæquales. Litera ϕ superne utrinque aperta, ut aliquam cum ψ habeat similitudinem. Lineolas supplendæ vocalis defectum indicantes omittit plerumque librarius; ubi vero eas superscribit, accentuum vice funguntur. Voces a vocibus non disjungit, nisi ubi interpungat: ubi vero interpungit, ampla intervalla vacua relinquit. Literæ majores rubricam habent atramento superinductam. Demum litera princeps cum in nullo ex hisce fragmentis hanc formam habeat, A, in hocce ita semel efformata est pag. λΗ initio capitis XIV, ut non solum aliis major sit, sed ad eam quam dixi formam valde accedat. Ex hisce omnibus illud colligere posse mihi videor, codicem hunc recentiorem esse duobus superioribus, quamvis antiquus tamen sine dubio sit.

Pagina I.

λζ

xi. οΥΡΩΜΕ¹. ΜΝ ΠΕϕ ΤΩΝ
¹⁴ ΝΕΥΕΙΟΤΕ · ΜΝ ΝΕΥΨΗ
 ΡΕ ΖΙΟΥΣΟΠ² ΠΕΧΕ ΠΧΟ
 ΕΙΣ · ΝΤΝΑΟΥΑΨΟΥ ΔΝ³
 ΟΥΔΕ ΝΤΝΑΤΣΟ ΔΝ⁴.
 ΟΥΔΕ ΝΤΝΑΨΕΝΕΣΤΗΙ⁵
 ΔΝ ΖΔ ΠΕΥΤΑΚΟ.
 v. 15. ΟΥΤΜ ΝΤΕΤΝΤΣΤΗ
 ΤΝ¹. ΝΤΕΤΝΤΜΧΙ
 ΣΕ ΜΜΩΤΝ². ΧΕ ΔΠΧΩ
 v. 16. ΕΙΣ ΨΑΧΕ · ΤΕΟΥ¹ Μ
 ΠΧΟΕΙΣ ΠΕΤΝΝΟΥΤΕ
 ΜΠΑΤΕ ΠΚΑΚΕ ΨΩ
 ΠΕ · ΔΥΩ ΜΠΑΤΕ
 ΝΕΦΟΥΕΡΗΤΕ² ΧΙ ΧΡΩΠ³
 ΖΙΧΝ ΝΤΟΥ ΝΚΑΚΕ
 ΤΕΤΝΑΩΨΤ⁴ ΖΗΤϕ Μ
 ΠΟΥΟΕΙΝ⁵. ΟΥΖΑΙΒΕΣ⁶
 ΝΤΕ ΠΜΟΥ ΤΕΨΟΟΠ
 ΜΜΑΥ · ΔΥΩ ΣΕΝΑΚΑ
 v. 17. ΔΥ ΕΥΚΑΚΕ · ΕΨΩ
 ΠΕ Ζ Ε ΤΕΤΝΤΜΩΤΜ
 ΖΝ ΟΥΖΩΠ¹ ΣΝΑΡ¹ ΜΕ²

ΝΒΙ ΤΕΤΝΨΥΧΗ · Μ
 ΠΕΜΤΟ ΕΒΟΛ ΜΠΕΤΝ
 ΟΨΨ³. ΔΥΩ ΝΕΤΝΒΑΛ⁴
 ΕΥΕΨΟΥΕΡΜΕΙΗ⁵ ΕΠΕ
 ΣΗΤ · ΧΕ ΔΦΟΥΨΨ⁶
 ΝΒΙ ΠΟΖΕ ΜΠΧΟΕΙΣ.
 v. 18. ΔΧΙΣ¹ ΜΠΡΦΩ² ΜΝ ΝΕΤ
 . . ΜΒΟΥ³. ΧΕ ΘΒΒΙΕ
 . . . ΤΝ⁴ ΝΤΕΤΝΣΜΟ
 ΟΣ · ΧΕ ΔΥϕΙ ΜΠΕΚΛΟΜ
 ΜΠΕΤΝΕΩΟΥ⁵ ΖΙΧΝ
 v. 19. ΤΕΤΝΑΠΕ · ΜΠΟΛΙΣ
 ΕΤΜΠΣΑΜΠΡΗΣ¹. ΔΥ
 ΨΤΑΜ ΜΜΟΥ². ΔΥΩ
 ΜΝΠΕΤΝΑΟΥΩΝ³ Μ
 ΜΟΥ · ΙΟΥΖΑΣ ΔΥΠΟ
 ΟΝΕϕ⁴ ΕΒΟΛ · ΕΔϕΧΑΚ⁵
 ΕΒΟΛ ΝΟΥΝΟΒ ΜΠΩΩ
 ΝΕ⁶ ΕΒΟΛ.
 v. 20. ϕΙ ΝΟΥΒΑΛ ΕΣΡΑΙ ΘΙΕ
 ΛΗΩ¹ ΝΤΕ ΝΔΥ ΕΝΕΤ
 ΝΗΥ ΕΒΟΛ · ΣΜ ΠΕΜ
 ΖΙΤ · ΕϕΤΩΝ ΠΟΖΕ
 ΝΤΔΥ-

ΝΤΑΥΤΑΔΥ ΝΕ • ΝΕCΘΟΥ
 v. 21. ΜΠΟΥΕΘΟΥ • ΟΥΠΕ ΤΕ
 ΝΔΧΟΟΥ ΕΥΩΑΝΘΩ
 ΠΟΥΩΙΝΕ¹. ΧΕ ΝΤΟ²
 ΔΤCΔΒΟΟΥ ΕΞΕΝCΒΟΟΥΕ
 ΕΤΡΕΥΤΩ'ΟΥΝ ΕΞΔΙ
 ΕΧΩ³ ΧΙΝΤΕCΟΥΕΙΤΕ⁴
 ΝΞΕΝΝΔΚΕΔΝ⁵ ΝΕΤ
 ΝΔΔΔCΤΕ ΜΜΟ

ΝΘΕ ΝΟΥCΖΙΜΕ ΕC
 v. 22. ΝΔΜΙCΕ. ΔΥΩ ΕΡ
 ΩΑΝΧΟΟC CΜΠΟΥ
 ΖΗΤ. ΧΕ ΕΤΒΕΟΥ Δ
 ΝΔΙ ΤΩΜΝΤ ΕΡΟΙ.
 ΕΤΒΕ ΠΑΩΔΙ ΝΝΟΥ
 ΧΙΝΘΟΝC¹. ΔΝΔΠΟΥ
 ΠΔCΟΥ ΘΩΛΠ ΕΒΟΛ

A D N O T A T I O N E S.

Huius paginæ prima cera, seu columna, versus habet triginta duos, altera vero columna triginta et unum. Infra vigesimum nonum prioris versum laceratæ utriusque membranæ frustum interiit.

Vers. 14.)¹ Prima hujus commatis verba, et dispergam eos, erant in præcedenti membrana: sequitur in hacce, ΟΥΓΩΜΕ ΜΝ ΠΕΥCΟΝ, ἀνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, virum, et fratrem eius. Vulg. virum a fratre suo. Sed Ægyptius noster, quod semel monuisse sufficiat, ad verbum vertit græcam versionem, non vero hebraicum exemplar, nec Vulgatam Interpretationem, quibuscum quoad sensum quidem consentit, non tamen quoad singula verba. Itaque ægyptiam Int. cum græca tantum conferam in posterum. Longa linea supra CON, accentus est.

² ΖΙΟΥCΟΠ, in una volta, simul. Vox nota ex Tukio pag. 591, et 593, et ex Actis S. Coluthi pag. 91. Gr. ἐν τῷ αὐτῷ, eodem sensu.

³ Ter in hoc versiculo extat particula negans ΔΝ. Librarius ubique lineolam quæ ipsi accentus loco est, ducit supra Ν. Ex quo patet, in legendo eam particulam cum præcedenti voce conjunctam quasi encliticam fuisse. Gr. ἐκ ἐπιποθήσω, non desiderabo. Æg. ad verbum: non li vorrd.

⁴ Non parcam. Verbum ἴCΟ, parcere, habes in Tuk. p. 255.

⁵ Non miserebor. ΩΝΖΗΤ est miserebor. ἴΝΔΩΕΝΕΖΗΤΗ; miserebor. Vide Lacrozium in memph. ΩΕΝΖΗΤ.

Vers. 15.)¹ ἴCΤΗΤΝ, attendite. ἴCΗΤ est attendere: dante mente.

² ΝΤΕΤΝ ΤΑΧΙCΕ ΜΜΩΤΝ, ne extollatis vosmetipsos, siue, ut Vulg. nolite elevari. Particula inseparabilis ΤΑῪ addita initio verbi ΧΙCΕ, exaltari, vim habet negandi in sermone thebaico: in ipsa vero literam Ω subintelligi non dubito, ut sit perinde ac ΩΤΑῪ, seu ΩΤΕΜ memphitarum, quod ap. Tuk. pag.

pag. 410. habes in voce ΕΥΤΕΛΩΤΕΛ, ad non exaudiendum: i. e. ut non exaudiat. Crebro hanc particulam Τῷ vidimus in Matthæo, ut XVIII. 35; in Joanne, ut XI. 50; et in Tukio pag. 422, et alibi. Unum placet locum e Tukio afferre. Apud ipsum pag. 305. ΝΟΕΤῸΣΕ significat, et non invenient. Quæ vox composita est ex litera coniungente Ν, ex nota tertiæ personæ pluralis ΟΕ, ex particula Τῷ, et ex verbo ΣΕ, invenire. Simili plane modo componitur vox ΝΟΕΤῸΛΟ a scriptore Miraculorum S. Coluthi pag. 82. adhibita, quæ Cl. Georgio molestiam attulit, ut ipsemet fatetur pag. 126. Verba ægyptii scriptoris hæc sunt: ΠΕΧΕ ΠΕΣΔΑΙ ΝΑC ΔΝ ΟΥΜΝΤΑΤΝΑΣΤΕ ΧΕ ΖΜΟΟC ΝΕ· ἄπῤῥῖπαῖ μῆπότε ΝΟΕΤῸΛΟ ΕΥΩΒΕ ΝCΩῖ. Suspisor autem librarium lapsum esse, ac pro ΝCΩῖ, me, scribi debere ΝCΩ, te, generis fem. idque apparet ex piæ feminæ responsione. Sed hoc obiter. Nunc antequam mariti verba explicem, tria perspicuitatis gratia præmoneo. Primo illud ΧΕ heic non valet, quia, (perchè), sed est, ut apud græcos ὅτι, indicium initii verborum mariti, nec latine verti potest: huiusmodi enim idiotismo græcis, ægyptiisque communi caret latina lingua: quod si a Vulg. Int. sæpius vertitur in Novo Test. quia (che), id non alia de causa ab eo fit, nisi quia singula verba singulis reddere voluit, grammaticas leges merito interdum parvi faciens. Deinde ΖΜΟΟC ΝΕ alius est ægyptius idiotismus, ad verbum, sede tibi, mettiti a sedere, vel, fermati: illud namque ΝΕ pronomen est fem. tibi. Sic apud Tukium pag. 402. S. Marcus scripsit: ΠΕΧΔC... ΧΕ ΖΜΟΟC ΝΗΤΝ, Dixit (Jesus): Sedete (vobis): assedetevi, assiyez vous, vel, fermatevi (qui). Demum vocis ΛΟ peculiaris constructio notanda est: quamvis enim ΛΟ, item ut ΟΥΩ, construatur tamquam verbum, utrumque tamen adverbii fere vim habet. De ΟΥΩ vide Lacrozium. Quod vero spectat ad ΛΟ plura in promptu habeo exempla et ex Tukio, et e Fragmentis nostris deprompta: sed Tukii paginam 462. citasse sufficiat, in qua utrumque verbum extat. Ibi ΝΤΕΡΕCΛΟ ΕCΝΔΥ valet, cum amisit visum, sed, verbum e verbo, cum cessavit videns (quæ locutio nostris auribus intolerabilis est), nempe, cum non amplius vidit: cum cessavit videre. His præmissis apparet allatum locum sic tandem vertendum esse: Dixit ejus maritus ad eam cum diffidentia: sede (siste): noli hoc facere, ne forte incessanter irridearis.

Vers. 16.) ¹†ΕΟΟΥ, date gloriam. Nomen ΕΟΟΥ (Memph. WOY) omnibus notum. Sed non æque notum vocabulum inde

efformatum, ΕΚΖΑΕΘΟΥ, *gloriosus*, quod extat in Actis S. Coluthi pag. 87, ubi legimus, ΕΚΖΑΕΘΟΥ ΠΝΟΥΤΕ, *o gloriose Deus*: sic enim verti debet. In Fragn. VII. pag. 265. leges ΕΥΖΑΕΘΟΥ, *gloriosus*: et in X. pag. 58: ΕΥΖΑΕΘΟΥ, *gloriosi*.

² ΝΕΦΟΥΕΡΗΤΕ, *pedes eius*. Credibile non est ægyptium ita vertisse. Cuius enim pedes dixisset? An Dei? an τὸ ΠΚΔΚΕ, idest *tenebrarum*? At hæc ne ferenda quidem sunt. Hebraica Veritas, et Gr. Int. habent, *pedes vestri*. Non est ergo dubitandum, quin æg. Interpres scripserit ΝΕΤῆ, librarius vero mendose ΝΕΦ.

³ ΧΙΧΡΟΠ (Memph. ΘΙΘΡΟΠ) habes Joh. XI. 9. Ibi vide. Librarius hic supra I lineolam duxit: pro duobus punctis, opinor: et supra O accentum scripsit.

⁴ ΘΩΥΤ (memph. ΧΟΥΥΤ) *expectare*, et *respicere*, ut in Actis S. Coluthi pag. 85, et ap. Tuk. pag. 320.

⁵ ΖΗΤῆ ἄΠΟΥΘΕΙΝ. Vertit græca: εἰς φῶς.

⁶ ΖΑΪΒΕC (memph. ΗΗΙΒΙ) *umbra*. Lacrozius in Sylloge verterat, *victoria*. Sed recte Woideus emendavit.

Vers. 17.) ¹ ΖῆΟΥΖΩΠ, *clam*. ΖΗΠ, et ΖΕΠ, et ΖΟΠ, et ΖΩΠ valent, *abscondere*.

² CΝΑΡΙΜΕ, *plorabit*, fem. gen. Supra I accentus est in membrana.

³ CΩΥ est *ignominia*, ἰβρις, etiam vers. 26, et in Fragn. VI. pag. 233. Sed quid valeat in Actis S. Coluthi pag. 91, necdum novi.

⁴ Thebaic. ΥΟΥΟ aut ΥΟΥΕ (memph. ΥΟΥΩ) est *effundere*. Vid. vers. 17. cap. seq. et Tuk. pag. 446.

⁵ ΠΜΕΙΗ, est *lacrima*. ΠΜΕΙΟΥΕ pluraliter, *lacrima*, ut didici ex Fragn. VII. pag. 270. Memphitis ΕΡΜΗ, *lacrima*: ΕΡΜΩΟΠ, *lacrima*. Sed hoc in loco ΠΜΕΙΗ debet esse accusativus, *lacrimam*; nota vero accusativi deest. Aut ergo legendum ΕΥΕΥΟΥΟ ΕΡΜΕΙΗ, aut absorpto O unum est verbum ΥΟΥΕΠΜΕΙΗ, *lacrimari*. Memphitæ ex ΜΕΝΠΙΤ, *dilectus*, ΜΟCΤ, *odisse*, ΤΔΙΟ, *honorandus*, et ΥΟΥ, faciunt ΥΟΥΜΕΝΠΙΤ, ΥΟΥΜΟCΤ, ΥΟΥΤΔΙΟ, *valde dilectus*, *valde odiosus*, *valde honorandus*: utrum vero ad verbum ΥΟΥΩ referenda hæc sint, viderint peritiores. Nomen porro ΠΜΕΙΗ habemus in Actis S. Coluthi pag. 87. ubi sic loquitur scriptor: ΔΟΥΩΝ ἄΜΟΥΟ. ΑΥΤ ἄΝΟΥΔΩΗ ἄΠΜΕΙΗ: quæ verba priusquam interpreter, animadverto voce ΔΩΗ non noctem designari, sed multitudinem, copiam: nox enim non dicitur ΟΥΔΩΗ, sed ΟΥΩΗ;

et cum

et cum articulo, absorpto O, dicitur ΤΕΥΩΗ. At vero vox theb. ΔΩΗ non heic solum, sed et in Fragm. IV. pag. 206, est, *copia, multitudo*: id ipsum valet ΔΩδι non memphitice solum, sed et thebaice, ut mox videbis vers. 22. sicut ΝΔΩΕ ΝΝΟΒΕ vers. 7. valet, *multa peccata*. Sic ergo vertendus locus: *aperuit illos (oculos), et magnam copiam lacrimarum dederunt*, i. e. effuderunt, emiserunt. Eodem enim modo heic dicit † ΝΡΜΕΙΗ, *mandat fuori lagrime*, quo pag. 84. dixerat † ΜΟΟΥ, *dar acqua, mandat fuori acqua*. ΔΝΕΥΒΑΛ (inquit) † ΜΟΟΥ ΔΥΩ ΔΥΩΩΣ ΕΜΑΤΕ, *oculi eius aquam emiserunt, et pruriebant valde*: nam ΩΩΣ (memph. ΗΩΗ) est *prurire*, non vero *defluere*, ut equidem puto.

¹ ΔΦΟΥΩΩΥ, *contritus est, συντριβη*. Vide et vers. 27. cap. seq. Verbum memphiticum ΟΥΩΥ, *conterere*, affert Lacrozius e psalm. 2. vers. 9: sed dubitat legendum ne ibi sit ΕΚΕΟΥΩΦΟΥ, ut est in libris impressis, an vero ΕΚΕΟΥΟΧΠΟΥ, *conteres eos*. Dubitatio nunc videtur evanescere: ΟΥΩΥ usitatum fuisse saltem in thebaide et hinc discimus, et ex Tuk. pag. 205.

Vers. 18.) ¹ Membrana heic lacera est, ac mutila: quod deest, sic suppleo: ΔΧΙC ΜΠΡΟ ΜΝ ΝΕΤΩΒΟΥ. ΧΕ ΘΒΒΙΕ ΤΗΥΤΝ ΝΤΕΤΝ ΖΜΟΟC. Porro ΔΧΙC accentum heic habet supra I. Valet autem quum *dic*, tum *dicite*. Text. hebr. et Vulg. Int. habent, *dic*: Gr. επατε, *dicite*. Literarum ΔΧ huius vocabuli vestigia supersunt tantum, sed manifesta.

² ΜΠΡΟ, *regi, al Rè*. Supra O librarius lineolam scripsit, quæ ipsi accentus est.

³ ΜΝ ΝΕΤΩΒΟΥ, *et dynastis; potestatibus*. Ita supplendum sine dubio: nam neque spatii angustia plures capit literas quam duas, et literæ Μ dextrum crus adhuc superest.

⁴ ΘΒΒΙΕ ΤΗΥΤΝ, *humilissimi*. Ideo sic supplevi, quia etiam Fragm. VII. pag. 259. legi: ΘΒΒΙΕ ΤΗΥΤΝ.

⁵ ΜΠΕΤΝΕΟΥ, *gloria vestra*. Librarius supra primum O accentum scripsit suo modo, nempe lineolam.

Vers. 19.) ¹ ΕΤΜΠCΔΜΠΡΗC, *qua sunt versus Notum*. Librarius supra H lineolam duxit pro accentu habendam. ΡΗC est *auster* sive *Notus*, ut omnes sciunt.

² ΔΥΩΤΔΜ ΜΜΟΥ, *clausa sunt*. ΥΤΔΜ (memph. ΥΘΔΜ, et ΜΩΥΘΔΜ) est *claudere*. Vid. Tuk. pag. 312.

³ ΟΥΩΝ est *aperire*. Memphitæ dicunt etiam ΟΥΕΝ. In Actis S. Coluthi pag. 84. legimus: ΕΝΤΕΙΟΥΩΩΤΥ ΔΕ ΔΦΟΥΩΝ

ΩΝ ὤμοον, idest, ut ego interpretor, cum autem eam (aquam, sive ὕπομον) imbibissent (oculi eius), aperuit illos.

⁴ ἀρπονεῖ ἐβολ, transmigrarunt. Idiotismo ægyptio, et græco numerum pluralem adhibet: nos cogimur dicere, transmigravit (Judas, seu populus tribus Juda). Græcus tamen Int. hoc in loco numerum habet singularem et ipse.

⁵ ἐδὲ κωκ. Accentus est supra ω.

⁶ ὕπωνε. Accentus est supra secundum ω.

Vers. 20.) ¹ θιερωσαλημ, o Hierusalem.

Vers. 21.) ¹ ἐψωανὸ ὕποψωνε, cum visitaverint te. Interpositum ΠΟΥ est pronomen 2. personæ fem. ὕποψωνε (memph. χεμπωινι) est visitare.

² ἦτο, tu. Accentus verus est supra ο.

³ ἐτρετωοὺν ἐρπὶ ἐχω, ut insurgant adversus te. Librarius supra ω in prima, et in tertia ex his dictionibus accentum gravem scripsit. Hebræus Textus, græc. et Vulg. Intr. aliter: idem tamen sensus.

⁴ χιν τεροειτε, ab initio: sin da principio. Gr. εἰς ἀρχήν, quod in Bibliis Complut. vertitur, in principatum. Ægyptius noster ἀρχήν heic pro initio sumpsit.

⁵ νακε est dolor parturientis, partitudo, partura. Memphitice dicitur νακσι.

Vers. 22.) ¹ ναπουπαζου, posteriora tua. De vocula Na hoc sensu accepta vide Tuk. pag. 6.

λΗ

Pagina II.

<p> ^{v. 23.} χε ἐρενοϋτβε ² οϋω νε ἐβολ ³. εψχε οϋν ¹ ογεδωω ² ναωβτ ³ παγ δαν ⁴ ὑπερωμα ⁵. αγω οϋπαρδαλιε εψωπεσναωτβε νεστοε ⁶ ειε ⁷ ν τωτην ζωττητην τετῆαω ⁸ ππετνα νοϋ ⁹. εατετντσα βο ἐρ ππεθοου. ^{v. 24.} αγω ἀχοορου ἐβολ ν θε νεβδλμ. ερεπτηγ ηἰ μμοου επχαεἰε. </p>	<p> ^{v. 25.} παἰπε πεκκλ ηροσ. αγ- ταἰ τε τεκμεριε. (ω ετιετῆρατναστε ³. εροἰ πεχε πχοειε. νεεταρππαωω ⁴. αγ- δεαπἰζε εεεμυτ (ω ^{v. 26.} νοϋχ. ἀνοκρω τῆαδωλπ ἐβολ ννα πουπαζου. ετραεῆ του νναρε ¹. αγω φηδοϋωνε ἐβολ νοἰ ^{v. 27.} ποϋωω. μν τυντ ωμμο ¹ ντοϋπορνια ². αγω τουμυτνεικ μν </p>
---	--

ΑΥΝ ΠΟΥΣΩΣΑ³. ΑΙ
 ΝΑΥ ΕΝΟΥΒΟΤΕ ΖΙΧΝ
 ΝΤΑΛ⁴. ΑΥΩ ΖΝΝΩ
 ΥΕ⁵. ΟΥΟΙ⁶ ΝΕ ΘΙΕΛΗ⁷
 ΧΕ ΜΠΕΤΒΒΟ' ΕΟΥΑΖΕ⁸
 ΝΩΙ· ΨΑΝΤΕΟΥ' ΘΕ
 ΨΩΠΕ: —

xiv. 1. ΠΥΑΧΕ¹ ΜΠΧΟΕΙΣ
 ΑΥΨΩΠΕ ΨΑΙΕΡΗ
 ΜΙΑΣ² ΕΤΒΕΧΕ ΜΠΕ
 ΖΟΥ³ ΜΠΕΨΩΠΕ: —

v. 2. ΑΣΡΗΒΕ ΝΒΙ ΤΟΥΣΑΙΔ
 ΑΥΩ ΝΕΣΠΥΛΗ ΑΥ
 ΨΩΠΕ ΕΥΨΟΥΕΙΤ
 ΑΥΡΚΑΚΕ ΖΙΧΜΠΚΑΣ
 ΑΥΩ ΠΕΖΓΟΥ ΝΘΙΕΛΗ·

v. 3. ΑΥΒΥΚ ΕΣΡΑΙ· ΑΥΩ (Α
 ΝΕΣΜΕΓΙΣΤΑΝΟΣ¹ ΑΥ
 ΧΟΥ ΝΝΕΥΣΡΨΙΓΕ

ΝΟΑ ΜΟΥ· ΑΥΕΙ ΕΧΝ
 ΝΨΩΠΕ ΜΠΟΥΘΙΝΕ
 ΑΥΚΤΟ² ΝΝΕΥΣΝΑΥ³
 ΕΥΨΟΥΕΙΤ.

v. 4. ΝΕΣΒΗΥΕ¹ ΜΠΚΑΣ ΑΥΩ
 ΧΝ². ΧΕ ΜΠΕΖΟΥ ΜΠΕ
 ΨΩΠΕ· ΑΥΧΙΨΙΠΕ
 ΝΟΙ ΝΟΥΟΕΙΗ³. ΑΥΩ

v. 5. ΒΟ ΝΤΕΥΑΠΕ· ΝΕΙΟΥΛ
 ΑΥΜΙΣΕ ΖΝ ΤΩΨΕ
 ΑΥΩ ΑΥΚΑΤΟΥΤΟΥ ΕΒΟΛ
 ΧΕ¹ ΜΜΗΝΕΤΗΘ² ΨΟ
 ΟΠ ΝΑΥ ΕΟΥΩΜ³.

v. 6. ΑΝΕΙΔΑΝΤΟΥ ΑΣΕΡΑΤΟΥ¹
 ΖΙΧΝ ΜΜΑΝΨΗΝ²
 ΑΥΣΕΚ ΤΗΥ ΝΑΥ.

v. 7. ΑΝΕΥΒΑΛ ΧΩΤΣ³ Χ...⁴
 ΜΜΗΧΟΡΤΟΣΨΟ...⁵
 ΝΑΥ· ΕΨΧΕ ΝΕ...

ADNOTATIONES.

² *Calcanea tua*. τῆς (memph. ΘΙΒΟ) *calcaneum*. Vide Tuk. pag. 408.

³ ΧΕ ΕΡΕ... ΟΥΩΝΣ ΕΒΟΛ, *ut appareant*, et conspiciantur ab omnibus. In Bibliis Complut. παραδειγματισθησαν. Sed Cod. Vaticanus, παραδειγματισθησαι: quam lectionem habuit in suo codice Ægyptius noster.

Vers. 23.) ¹ ΟΥΝ, *ergo*. Nec in hebr. est, nec in gr. Cur autem librarius supra literas ΥΝ longam lineam utrasque complectentem duxerit, quasi literam Ν omisisset, ignoro. Huiusmodi enim linea literam Ν omisam denotare solet, ut diximus, et in extremo versu, ut heic, adhiberi.

² ΟΥΕΩΨ, *æthiops: un Ethiopæ*. Librarius supra Ψ lineolam pro accentu habendam ducit. Memphitice æthiops dicitur ΕΘΩΨ: thebaice vero apud Lacrozium in Sylloge, ΕΘΩΩΨ, heic vero ΕΩΨ. Etiam in Fragm. VI. pag. 238. ΝΕΘΩΩΨ sunt *Æthiopes*, sive *Æthiopia*.

³ ΝΑΨΒΤ, *mutabit*. Memphitice ΨΟΒΤ, et ΨΙΒΤ, et ΨΕΒΙΕ, *mutare*. Thebaice ΨΒΤ, ut hinc discimus.

⁴ ΠΑΥΔΑΝ, *colorem*. Deest nota accusativi. Memphitice ΔΟΥΑΝ est *color*, χρώα, τὸ ποικίλον, seu varietas colorum in pelle.

pelle. Thebaice ap. Lacrozium in Sylloge, δΥΔΝ: heic vero, δΥΔΔΝ. Gr. aliter heic, nempe, τὸ δέριμα, *pellem*. Pellis autem thebaice dicitur 2ΩΒ, ut didici ex Tuk. pag. 202: itemque ΩΔΔΡ in Fragm. XIV. pag. 114, et in Sylloge Lacrozii. In libro Pontificali Ecclesiæ Alexandrinæ Parte 2. pag. 47. edit. Rom. legitur, ΟΥ ΔΒΔΝ ΕΩΩΒΗΗΟΥΤ, *color varius*: sed ibi mendum latere puto, scribendumque esse ΔΟΥΔΝ pro ΔΒΔΝ. Nimirum eo venerunt licentiæ, ne dicam imperitiæ, memphitici librarii minus antiqui, ut etiam pro ΟΥ scribant interdum Β. Sed Nanianis in Fragmentis nihil tale usquam occurrit. Huiusmodi menda nonnullam aliquando afferunt utilitatem, sæpius vero molestiam: utilia tunc sunt, cum alicuius literæ ægyptiam prononciationem nos docent: ubi enim Β, exempli gratia, scribitur pro ΟΥ, ibi ipsum ΟΥ prononciari ut V consonantem non immerito censemus. Molesta vero tunc potissimum sunt, cum viros etiam doctissimos in errorem inducunt: quod in seq. Fragmento aliquibus exemplis confirmabo.

⁵ ἄπερσωμα, *corporis sui*. Hebr. et gr. habent duntaxat: *suam* (pellem).

⁶ ΔΥΩ ΟΥΠΑΡΔΑΛΙΣ ΕΩΩΠΕ CΝΔΩΥΤΒ̄ΕΝΕCΤΟΕ. Pro hisce gr. habet tantum: καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, *et pardus varietates suas*: subintellige ex præcedentibus, εἰ ἀλλάξεται, *si mutabit*. Ægyptii vero Interpretis verba sic reddi debent: *et cum (vel, si) pardus mutabit (vel, mundabit) varietates colorum suorum*. Memphitice ΘΟΙ est *nævus*: et ΘΟ, *varietas*: et ΘΟΙ ΘΟΙ dicitur, qui est *varii coloris*. Thebaice ergo ΤΟΕ significat hancce colorum varietatem: et ΕΝΕCΤΟΕ valet, *suas maculas: suas coloris varietates*. Librarius mendose scripserat; ideo duo veluti asterisci appositi sunt in margine. Similis autem nota occurret mox ad vers. 25, ubi sine dubio mendum indicat corrigendum, quod postea correctum fuit. Hic vero locus emaculatus saltem ex parte fuit, deletis nonnullis literis; an vero totus, nescio. Lege aut, CΝΔΩΥΒ̄Τ̄ ΕΝΕCΤΟΕ, aut potius pro CΝΔΩΥΒ̄Τ̄, *mutaverit*, lege CΝΔΩΥΤΒ̄ΒΕ, *poterit mundare*. Nam theb. ΤΒ̄ΒΟ, et ΤΒ̄ΒΕ (memph. ΤΟΥΒΟ, et ΤΟΥΒΕ) valet, *mundare*. Vid. Tuk. p. 286, et 539. Videtur autem heic unium factum esse vocabulum CΝΔΩΥΤΒ̄Β̄ΕΝΕCΤΟΕ, absorpto Ο, vel Ε vocis ΤΒ̄ΒΟ, vel ΤΒ̄ΒΕ, ut nuper vidimus vers. 17. in ΕΥΕΩΟΥΕΡ̄ΑΙΗ.

⁷ εἰε. De hac particula vide Tuk. pag. 111, et 112. Additur majoris perspicuitatis causa cum præcessit ΕΩΧΕ, *si*. Græcia, et Latium respondente particula carent. ⁸ τε-

⁸ ΤΕΤΝΑΨΡ̄, *poteritis facere*. Vid. Did. Taurin. pag. 98, et Tuk. pag. 351.

⁹ ΠΠΕΤΝΑΝΟΥϚ', *quod bonum est*. Supra Ϛ lineola, i. e. accentus.

Vers. 24.) ¹ ΖΕΒΛ̄Ḳ, *stipula*. Vox ignota Lacrozio.

² ΕΠΧΔΕΙΕ, *in desertum*. Ap. Tuk. pag. 316. ΧΔΙΕ, et ap. Lacrozium in Sylloge, ΧΔΙΕ', *desertum*. Librarius noster e contrario accentum scribit supra Ε penultimum.

Vers. 25.) ΠΔΙ, *iste*. Videtur græcus Ægyptii nostri codex habuisse, οὔτος, *hic, questo*. Nunc omnes libri habent, ἔτως, *sic*.

² ΠΕΚΚΛΗΡΟΣ, *sors tua*. Cur Interpres non scripsit ΠΟΥΚΛΗΡΟΣ, et mox ΤΟΥΜΕΡΙΣ? In versiculis superioribus utitur pronomibus femininis, quia Jerosolymam alloquitur propheta; nomen vero *Jerusalem* ægyptiis est femininum: eadem de causa in versiculis qui sequuntur, utitur pronomibus femininis. Cur in hoc intermedio utitur masculinis? Divinare non possum.

³ ΑΤΝΔΖΤΕ (memph. ΔΘΝΔΖΤ̄), *inobediens: ΠΑΤΝΔΖΤΕ, disubbidire*.

⁴ ΝΤΑΡΡΠΑΩΒΩ, *oblita es mei*. ΩΒΩ est *oblivio: ΠΠΩΒΩ, oblivisci*.

Vers. 26.) ¹ ΕΤΡΔΕΝΤΟΥ ΝΝΔΖΡΕ. De prima voce dixi ad Matth. XXI. 2. Altera idem valet quod Memphitice ΝΝΔΖΡΔC. Porro ΖΡΔ est, *facies, vultus*: hinc ap. Tukium pag. 407. theb. ΝΝΔΖΡΔΚ.

Vers. 27.) ¹ Ordinem verborum græci codicis invertit æg. noster, ut conferenti utrumque inter se patebit. ἂν τῶν τῶν ἂμο, *ἢ ἡ ἀπαλλοτριώσις, et abalienatio*.

² ΝΤΟΥ ΠΟΡΝΙΑ, *tua fornicationis*. Scribe elegantius, magisque thebaice, ΠΟΡΝΕΙΑ.

³ ΠΟΥΖḲΖḲ, *hinnitus tuus*. Vox ΖḲΖḲ Lacrozio ignota in utraque dialecto. Derivari crediderim ex memphitico ΗΕḲ, vel ΗΗḲ, *fervere, incallescere*, aut memphiticum verbum ex thebaico, utrumque autem ex hebraico זיה.

⁴ ΒΟΤΕ (memph. ΒΟΤ̄) *abominatio*. ΤΔΛ (m. ΘΔλ), *collis*.

⁵ Vox CΩΨΕ, *ager*, plane thebaica: nota erat ex Tukio pag. 295, ubi alius e Jeremia locus affertur. Apud Memphitas ΜΕΨΨΟΤ̄ sunt *campi*: quo nomine vocant etiam illos, quos Græci dicunt ægypti *Nomos*. Vid. Lacrozium.

⁶ ΟῩΟΙ, *va*. Cur supra literas ΥΟ linea ducitur utrasque complectens? Videtur pro accentu heic quoque habenda. Particula

cula hebraica ¹¹⁸, græca οὐαί, latina *ua*, italica *guai*, ægyptia ΟΥΟΙ utrique dialecto communis, idem valent, ac similes sunt.

⁷ ΝΕ ΘΙΕΡΟΥCΑΛΗΜ, *tibi o Hierusalem*. In ΝΕ est lineola pro accentu habenda.

⁸ ΕΟΥΑΞΕ ΝCΩΙ, *sequens me, secuta me*. Græcus: *post me*. ΟΥΑΞ adlito suffixo, et sequente ΝCα, valet, *sequi*, ut sæpius iam vidimus.

Cap. XIV. vers. 1.) ¹ Primus hic versiculus scribitur quasi titulus Capitis: Caput vero ipsum exorditur librarius a vers. 2. ideoque primam ejus literam δ rubro colore inficit, ceterisque multo majorem facit.

² ΩΙ ΙΕΡΗΜΙΑC, *ad Jeremiam*. Malim ΩΑ ΙΕΡΗΜΙΑC. Quin miror quod scriptum non fuerit ΣΙΕΡΗΜΙΑC: græci enim non inna Jeremiæ, ac Jerusalem scribunt cum spiritu aspero, quasi vero a voce græca ἱερός, *sacer*, derivarentur, ut dixi in Notis ad Didymum pag. 80: thebæi vero græcorum scripturam imitari consueverunt: attamen apud Tukium pag. 249. et alibi thebaice, ac memphitice scriptum est, ΙΕΡΗΜΙΑC. Illud quoque heic obiter notandum, Ε pro Η, aut vicissim Η pro Ε ab aliis etiam librariis aliquando scribi: ex quo colligi posse videtur, literam Η in ægypto interdum saltem pronunciatam fuisse ut *e*, non ut *i*. Duo solum affero exempla. In psalmo 134, qui incipit, *ecce nunc*, græca versio habet, ἰδὲ δὴ, memphitica vero editio, ΣΙΠΠΕ ΔΕ: at vero ibi ΔΕ scriptum esse pro ΔΗ perspicuum est; nec enim a particula ΔΕ, *autem*, exordiri psalmus potest. In Fragmento autem XI. pag. 172. scriptum vicissim esse mirabimur ΤΡΔΠΗΖα, *mensa*, pro ΤΡΔΠΕΖα: quo modo recte scriptum vidimus Matth. XXI. 12, in Theotociis pag. 73. et alibi.

³ Gr. περὶ τῆς ἀβροχίας, *de siccitate: ad verbum, de carentia pluvia*. Ægyptius: *quia pluvia non erat*. Memphitice *pluvia* dicitur ΣΩΟΥ. En quomodo dicatur thebaice.

Vers. 3.) ¹ ΝΕCΜΕΓΙCΤΑΝΟC, *illius optimates: ex etymo, Maximates*. Gr. οἱ μεγιστάνες: quod nomen singulari caret: ægyptius vero Int. singulari indigebat, ac minus bene excogitavit ΜΕΓΙCΤΑΝΟC.

² ΔΥΚΤΟ', *reportaverunt: riportarono indietro*. Thebæi præter verbum ΚΟΤ, *convertere*, habent etiam verbum ΚΤΟ, ut videre licet etiam ap. Tuk. pag. 375, ubi de Juda proditore dicitur, quod ΔΥΚΤΟ, *reportavit* (triginta argenteos).

³ ΝΝΕΥΞΝΔΔΥ, *sua vasa: suas hydrias*. Gr. τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν.

τῶν. Voce thebaica 2NddY significari *vas*, jam didiceram ex Tuk. pag. 210. Quin de hydria peculiariter dicitur apud eundem pag. 205, ut hoc in loco. Sic et memph. ΜΟΚΙ.

Vers. 4.) ¹ ΝΕ2ΒΗΥΕ, *opera: i lavoro*. 2ΩΒ ergo designat etiam, *opus, il lavoro*.

² ΔΥΩΧΝ̄, *cessaverunt*. Verbum theb. ΩΧΝ̄, et cum suffixo, ΟΧΝ̄, habes et ap. Tuk. pag. 258. Mox vers. 12. active sumetur.

³ ΝΟΙ ΝΟΥΟΕΙΗ', *agricola, γεωργοί*. Memph. ΟΥΩΙ, *agricola*, et plur. ΟΥΙΗ, *agricola*.

Vers. 5.) ¹ ΔΥΚΑΤΟΤΟΥ ΕΒΟΛ. Gr. ἐγκατέλιπον, *deseruerunt*. Memphitis ΧΑΤΟΤ ΕΒΟΛ est *recedere, cessare*'.

² ΕΝΤΗΘ̄. Gr. βοτάνη, *herba*. Apud Matthæum XIII. 25. in versione memphitica ΕΝΤΗΧ̄ valet *zizania*. Thebaicum vero nomen ΝΤΗΘ̄ rursus videbimus in Fragm. XI. pag. 151, et in Fragm. XVI.

³ ΝΔΥ ΕΟΥΩΜ, *ipsis ad vescendum*. Hæc de suo addit æg. noster. Nec in hebr. sunt, nec in gr. Subintelliguntur quidem: sed qui Divinos libros vertit, religiosior esse debet, nihilque omnino addere. Huiusmodi porro additamenta quum in ægyptiacis versionibus non raro invenerim, ea ex margine, ubi totidem scholia, aut glossæ fuerint, in textum ob exscriptorum incuriam aut inscitiam irrepsisse suspicatus sum: sed tam crebro ea occurrunt, ut non semper librariis tribui queant. Huiusmodi est quod pag. 39. notavimus ad Joann. X. 22: ibi enim memphita etiam Interpres addit, ἔπι χοῦ ἐτεμμάδ, *in illo tempore*, ut videre licet in Pontifical. part. 2. pag. 95.

Vers. 6.) ¹ ΔΝΕΙΔΝΤΟΥ ΔΣΕΡΔΤΟΥ, *onagri (asini montani) steterunt*. Gr. ὄνοι ἀγριοὶ ἔστησαν. ΕΙΔΝΤΟΥ vox composita ex ΕΙΩ, *asinus* (in compositione enim Ω evadit Δ) et ΤΟΥ, *collis, mons*. Memphitæ dicunt, ΙΔΝΤΩΟΥ, *onager*.

² ΜΔΝΩΗΝ, *saltus, nemorosus locus*. Vox notanda. Componitur ex ΜΔ, *locus*, et ΩΗΝ, *arbor*: quæ thebaice sic vocatur superius Matth. XXI. 8, et ap. Tuk. pag. 298, et alibi.

³ Gr. ἐξέλιπον, *defecerunt*. Notandum theb. verbum ΧΩΤ2, *deficere*. Lacrozius neque hoc, neque affine aliud habet in Lexico, nec in Sylloge: utrobique enim plurima desunt verba.

⁴ Supplendum Ε, ac legendum ΧΕ, *quia*. Græcus, ὅτι.

⁵ Supple ΟΠ, et lege ΩΟΟΠ.

Vers. 7.) ¹ Suppleo, ac lego: ΕΩΧΕ ΝΕΝΝΟ (ΒΕ), *si nostra peccata*.

- βε θε αγαγερατου ερω̄ν² πχοεις αριρε³ ναν ετβε
 πεκραν⁴. xe ναωε nennoβε μεκεμτοεβολ • xe
 v. 8. αν̄ρνοβε εροκ πχοεις ντκ θυπομονη μπ̄ηλ̄ •
 εκετογχο̄ν̄ γυπεγοεῑω̄ νυπεθοοῡ. ετβεοῡ α-
 κωωπε nθε νογρυνδοιλε⁵ γ̄ῑχμκκας • αγω nθε
 v. 9. νογρυντμε⁶ εαφρικε ευμανδοιλε μη εκναρ θε³
 νογρωμε εφοβ̄ω̄². η̄ nθε̄ νογρωμε εμνδομ μ-
 μογ ενογμ. ντοκ ζωωκ πχοεις κωοοπ nζητη̄.
 αγω πεκρᾱν̄ ατταγογ³ εγρᾱῑ εκω̄ν̄ μπ̄ρ̄πενω̄.
 v. 10. β̄ω̄ τᾱιτεθε ετερειχοεις χωμμοσ μπ̄ειλαοσ xe
 αμμερε κ̄ιμ̄ nνεγογερητε. μπ̄ογτ̄κο̄¹. μπ̄επνογ-
 τε τωτ̄n̄ζητ² γρᾱῑ nζητογ̄ τενογ̄ θε̄ γ̄ναρπμεεγε
 v. 11. nνεγχῑn̄δοnc • αγω πεχε πχοεις νᾱῑ xe μπ̄ρ̄ω̄.
 v. 12. ληλ̄ γα.̄ εῑλαοσ¹ ευπετ̄n̄ανογ² • xe ευγ̄αν̄νηc-
 τεγε̄ n̄τ̄n̄αcωτ̄μ̄ αν̄ επεγcοπc. αγω ευγ̄αν̄εῑne
 nzenγ̄ογcοογ̄ω̄ε¹ μ̄n̄ zenθ̄γc̄īa • n̄τ̄n̄ατ̄ωτ̄ n̄ζητ̄
 αν̄ n̄ζητογ̄ • xe αν̄οκ̄ τ̄n̄αοx̄noγ̄ zn̄ ογcηγε̄ μ̄n̄
 v. 13. ογ̄z̄κο̄ • μ̄n̄ ογ̄ᾱογ̄² αγω πεχᾱῑ xe πετ̄ω̄οοπ¹ π-
 χοεις • εῑc̄ neγ̄προφ̄ητ̄ηc̄ προφ̄ητεγε̄ • εῡχωμμοc̄
 xe n̄τετ̄n̄αn̄αγ̄ᾱn̄ εc̄ηγε̄ • ογ̄δε̄ n̄νεz̄κ̄ω̄ω̄πε n̄-
 ζητ̄τηγ̄τ̄n̄ xe ογ̄με̄ • μ̄n̄ ογ̄εῑρη̄νη̄ τ̄n̄ατ̄αγ̄ εκ̄-
 v. 14. μ̄πεῑκας • αγω γρᾱῑ γυπεῑμᾱ • αγω πεχε πχοεις
 νᾱῑ xe nēῑπροφ̄ητ̄ηc̄ εῡπροφ̄ητεγ̄ε̄ n̄zenμ̄n̄τ̄no-
 γ̄x̄ εκ̄μ̄παρ̄ᾱn̄ • μ̄πεῑτ̄n̄noογ̄c̄ε̄ • ογ̄δε̄ μπ̄εῑz̄ω̄n̄
 ετοοτογ̄ • ογ̄δε̄ μπ̄εῑω̄ᾱxē n̄μ̄αγ̄ • xē zenz̄οp̄a-
 c̄īc̄ n̄noγ̄x̄ μ̄n̄ zenγ̄īne¹. μ̄n̄ z̄ē̄n̄

A D N O T A T I O N E S.

² ΕΡΟΝ. Gr. ἡμῖν, nobis. Nos vertere cogimur: contra nos (steterunt). Supra litteras ON librarius lineam duxit perlongam: nonne sufficiebat accentus?

³ ΑΡΙΡΕ, fac. Memphita diceret tantum αρι, ni fallor.

⁴ propter nomen tuum. Ita hebr. et Vulg. At gr. ἕνεκέν σε, propter te. Græcum ergo heic non sequitur æg. Interpres, ac in his etiam quæ subjiciuntur, ab eo aliquantulum recedit.

⁵ Ρᾶνδοιλε, peregrinus, hospes. Memph. χωιλι, hospitio excipi, et hospitio excipere.

⁶ Ρᾶντμε, ἀυτόχθων, indigena: cittadino: castellano: uno del paese.

Vers. 9.) ¹ εκνᾱϑε, *eris. sicut.* ϑε adhibetur pro $\bar{\nu}\theta\epsilon$, nisi exscriptor omisit $\bar{\nu}$.

² εϑοβω, *dormiens.* Gr. ὑπνῶν. Vidimus ωβω, *oblivisci.* En οβω, *dormire.* Sic et ap. Tuk. pag. 446.

³ ἀϑταροϑ. Gr. ἐπικέκληται, *invocatum est.* Vid. superius Johann. XII. 49. et Deut. XVI. 2.

Vers. 10.) ¹ ἄποϑτσο', *non repercerunt.* †σο (m. †ασο), *parcere.* Vide Tuk. pag. 255.

² Gr. juxta edit. Complut. ἐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς, *non complacuit (sibi) in eis.* Alia editio, εὐώδωσεν pro εὐδόκησεν. τωτ $\bar{\nu}\zeta\eta\tau$ (m. θωτ $\bar{\nu}\zeta\eta\tau$) valet, *complacere.* Vid. Lacroz. in τμα†, et heic vers. sequentem.

Vers. 11.) ¹ Supple, et lege, ϑαπεῖλαος, *pro hoc populo.*

² εϑπετνανοϑ, *in bonum.* Ita Ed. Complut. Sed alia, εἰς ἀγαθὰ, *in bona.*

Vers. 12.) ¹ $\bar{\nu}\zeta\epsilon\bar{\nu}\omega\gamma\omega\upsilon\sigma\omega\upsilon\omega\epsilon$, *holocausta.* Non video cur librarius supra penultimam literam ω longam lineam duxerit: sed accentum sine dubio scribere voluit. Memphitis ωογωωωωι est *sacrificium.*

² ογμοϑ, *morre:* subintellige $\zeta\bar{\nu}$ e præcedentibus. Heic quoque librarius lineam duxit supra literas γμ.

Vers. 13.) ¹ πετωοοπ, *is qui es.* Respicit nomen Dei ὁ ὦν: *ens: qui est.* Sed hebr. et Vulg. hoc in loco habent πππ *aaa.* Alexandrini Intt. videntur paulo aliter legisse in textu hebr. Jeremiæ, et vocem duxerunt e verbo πππ, *fuit.*

Vers. 14.) ¹ ζενωινε. Gr. μαντεύας, *divinationes.* Notandum nomen ωινε hoc sensu acceptum.

Pagina IV.

μ

μντρεϑξῖμαεῖν ² μν νογωω ντεπεγζητ νετοϑ
 v. 15. προφητεγε μμοϑ νητν ετβε παῖ ναῖ νετερεπχο-
 εἰς χωμμοϑ • ετβε νεπροφητς ναῖ εππροφη-
 τεγε εχμπαρην $\bar{\nu}\zeta\epsilon\bar{\nu}\mu\tau\eta\sigma\chi$ • ενανοκ αν πεν-
 ταιτννοϑσε • εγχωμμοϑ $\chi\epsilon$ $\bar{\nu}\eta\epsilon\chi\eta\epsilon$ • ογδε ζκῶ
 ωωπε ζῖχμπεικαδ • σενατακο ζνογμῶ $\bar{\nu}\omega\omega\eta\epsilon$.
 αγω σεναωχν ζν ογζκῶ νοῖ νεῖπροφητς μν π-
 v. 16. λδοϑ ετοϑπροφητεγε ναϑ • $\bar{\nu}\zeta\epsilon\bar{\nu}\omega\omega\omega\omega\omega\omega$ ¹ ζν
 νεζῖοογε ² $\bar{\nu}\theta\epsilon\lambda\eta\eta$ μπεμτοεβολ ντςηε • μν
 πζεωωω ³ μν πετνατομῶϑ νεγζῖομε • μν νεγ-
 ωηρε ⁴ †ναπωστ ⁵ εχωϑ $\bar{\nu}\eta\epsilon\gamma\pi\epsilon\theta\omega\omega$. αγω εκε-

- v. 17. ΧΩ ΝΑΥ ΜΠΕΪΨΑΧΕ · ΧΕ ΜΑΡΕ ΝΕΤΝΒΑΛ ΨΟΥΟ Ε-
 ΠΕCΗΤ ΝΖΕΝΡΜΕΪΟΥΕ ΜΠΕΖΟΥ · ΜΝ ΤΕΥΨΗ · ΑΥΩ
 ΜΠΡΤΡΕΥΩΧΝ̄ ΕΥΨΟΥΟ¹. ΧΕ ΖΝ ΟΥΟΥΨΥ · ΔΟΥ-
 ΨΥ ΝΟΙ ΤΨΕΕΡΕ ΜΠΑΛΔΟΣ ΑΥΩ ΔCΠΛΥΓΗ ΖΝ ΟΥ
- v. 18. ΠΛΥΓΗ ΕCΜΟΚΖ ΕΜΑΤΕ². ΕΪΨΑΝΒΩΚ ΕΒΟΛ ΕΤCΩ-
 ΨΕ ΕΪC ΖΕΝΖΩΤΒ ΝΤCΗΦΕ · ΑΥΩ ΕΪΨΑΝΒΩΚ ΕΖΟΥΝ̄
 ΕΤΠΟΛΙC · ΕΪC ΟΥΑΚΑΖ ΝΖΚΟ · ΧΕ ΟΥΠΡΟΦΗΤΗC · ΜΝ
 ΟΥΟΥΗΗΒ ΑΥΒΩΚ ΕΥΚΑΖ ΝCΕCΟΥΝ̄ ἄμοφ ἀν̄ · ΜΗ
- v. 19. ΖΝ ΟΥCΤΟΕΒΟΛ³. ΔΚΤCΤΟΕΒΟΛ² ΝΪΟΥΔΑ · ΑΥΩ ΔΤΕΚ-
 ΨΥΧΗ ΟΥΕ³ ΕΒΟΛ ΝCΪΩΝ · ΕΤΒΕΟΥ ΑΚΘΜΚΟΝ⁴. ΑΥΩ
 ΜΠΕΤΑΔΒΟ ΨΩΠΕ...⁵ ΝΑΝ · ΑΝΖΥΠΩΜΙΝΕ⁶ ΕΥΕΪΡΗ-
 ΝΗ · ΑΥ...⁷

A D N O T A T I O N E S.

² ΜΝΤΡΕΦΞΙΜΔΕΙΝ est *augurium*: et ex etymo, *signorum captio*.

Vers. 16.) ¹ ΝCΕΨΩΠΕ ΕΥΝΗΧ, et erunt *projecti, jacentes*. De voce ΝΗΧ vide Joh. XII. 2, et *Fragm. IX. pag. 94, ac Fragm. XVI.*

² ΖΝ ΝΕΖΙΟΥΕ, in *viis*. ΖΙΗ, *via*. ΖΙΟΥΕ, *via*.

³ ΖΕΒΩΩΝΕ, *fames*. *Memph. ΖΒΩΝ*.

⁴ ΜΝ ΝΕΥΨΗΦΕ, et *fili eorum*. *Hebr. Gr. et Vulg. addunt, et filia eorum*. Ægyptius aut *Interpres, aut librarius omisit*. Equidem puto librarium similitudine vocum ΨΗΦΕ, et ΨΕΕΡΕ, *filia*, *deceptum*, alterum hoc nomen omisisse.

⁵ Verbum theb. ΠΩΖΤ, et cum suffixo ΠΔΖΤ, *effundere*, vide etiam ap. *Tuk. pag. 299.*

Vers. 17.) ¹ ΕΥΨΟΥΟ, *effundentes*. Hoc de suo addit *æg. noster*. In *hebr. et gr. subintelligitur*.

² ΑΥΩ ΔCΠΛΥΓΗ ΖΝ ΟΥΠΛΥΓΗ ΕCΜΟΚΖ ΕΜΑΤΕ. *Castigandus heic est librarius: castigandus etiam Interpres videtur, nisi satius foret eum revereri, atque excusare; nam sententiam non mutat. Interpres quidem nimia licentia uti videtur. Hebr. et Gr. hæc tantum habent: et plaga dolorosa valde. Æg. vero noster: et percussa est plagâ dolorosa valde. ΠΛΗΓΗ in ΔCΠΛΗΓΗ ex nomine fit verbum. Vid. Joh. X. 21, et quæ ibi notavi. Librarius vero græcæ linguæ imperitus bis mendose scripsit ΠΛΥΓΗ. Emenda, et scribe ΠΛΗΓΗ: quo modo recte scripsit etiam Tukius pag. 466. Neque vero hæc parvi facienda quis putet: interdum enim contingit ut vitiata scriptura viros etiam doctissimos in errorem inducat. Quis Ægyptiaci sermonis peritior in Europa Lacrozio? At ipse quoque in voce*

παρω labitur, non imperitia, sed imprudens, dum vocabulum pessime exaratum φδΔΙΚΙΝΟΝ¹ interpretatur *Dikinionensis*: quod ei sane non contigisset, si depravata non fuisset scriptura a librariis, ut dicam ad Fragm. VII. Vocem quoque ΒΟΝΟΥ quæ centies in Theotociis legitur, eandem fere ob causam parum feliciter, ut equidem arbitror, vertit, *favvi*, item ut vocem ΝΓΕΝΝΕΟC pag. 136. in ΩΩΙΧ, non recte interpretatur, quasi valeat *genuinus*. Quod si recte scriptum invenisset, ΦΔΤΚΟΙΝΩΝ², ΟΥΟΝΟΥ, et ΓΕΝΝΑΙΟC, recte et ipse interpretatus foret: quarum dictionum prima *institutor*, sive *auctor vita communis* monasticæ significatur: altera notissima est, et seorsum ab aliis vocibus verti vix potest: postrema vero *generosum* valet. Interdum vero evenit, ut qui de recta scribendi ratione solliciti non sunt, in ridicula et turpia labantur, quæ ne nominare quidem possumus, nisi honorem præfati: ut cum apud Tukium pagg. 212, 446, et 457. scribitur ΠΥΓΗ pro ΠΗΓΗ, *fons*. Aliquando autem ambiguum ii sermonem reddunt: ut cum in Diurno pag. 222. pro ΧΟΡΟC, *chorus*, scribitur ΧΩΡΟC, *locus*: et quum ibidem pag. 137. pro ΘΕΟΤΟΚΟC, *Deipara*, scribitur ΘΕΟΔΟΚΟC: hic enim non B. Virginis titulus est, sed Sancti Simeonis, qui θεοδόχος, seu θεοδόχος dicitur eo quod puerum Jesum *in ulnas susceperit*.

Vers. 19.) ¹ ΖΝ ΟΥCΤΟ ΕΒΟΛ, *reprobatione*. Gr. ἀποδοκιμάζων, *reprobans*.

² ΔΚΤCΤΟ' ΕΒΟΛ, *reprobasti*. Notet lector verba CΤΟ, et TCTO.

³ ΟΥÈ (memph. ΟΥΕΙ) est, *recedere*.

⁴ ΔΚΘῪΚΟΝ. Gr. ἐπαισας ἡμᾶς, *percussisti nos*. Verbum ΘῪΚΟ (memph. ΤΣΕΜΚΟ) valet *cruciare, cadere*.

⁵ Supple, ΩΩΠΕΔΝ ΝΔΝ.

⁶ ΔΝΖΥΠΟΜΙΝΕ, *expectavimus*. Sic supplere me coegit librarius, qui post ω exaravit literam, cui superscripsit duo puncta, quæ adhuc supersunt: huiusmodi vero litera alia esse non potest, quam Ι, aut fortasse Υ. ceterum ego scriberem ΖΥΠΟΜΕΙΝΕ: nam zg. Interpres certe uti voluit verbo græcæ versionis, quæ habet ὑπομέναιμεν. Simili modo ex aoristo tempore verbi περραγγέλλω Auctor Fragmenti XIV. pag. 114. per thebaicam dettuncationem fecit verbum thebaicum ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕ. Memphita heic diceret: ΔΝΕΡΖΥΠΟΜΟΝΙΝ. Thebaice tamen apud Tukium pag. 363. scribitur etiam ΠΕΤΝΔΖΥΠΟΜΟΝΗ, *qui perseveraverit*.

⁷ Sic supple: ΕΥΕΙΡΗΝΗ ΔΥΩ...: nam græcus habet: εἰς εἰρήνην· καὶ...

+ *Expliciunt Biblica Fragmenta, Deo favente: quorum impressionem absolvit typographus mense Novembri ann. Dom. 1784.*

ΔΝΟΚ ΔΕ ΝΕΛΙΟΥΩ ΕΙΣΔΑΪ ΝΝΕΙΣΧΟΛΙΟΝ' ΝΔΪ ΠΕ ΖῪ
 ΒΟΝΩΝΙΔ ΖῪ ΠΗΙ ΝΤΕ ΝΚΑΝΟΝΙΚΟΣ' ὸΠΖΑΓΙΟΣ' ΣΩΤΗΡ',
 ΔΥΩ ΔΙΧΟΚΟΥ ΕΒΟΛ ΖΡΔΪ ΖῪ ΠΕΒΟΤ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ ΝΤΕ ΤΔΪ
 ΡΟΜΠΕ ΘΔΪ ΕΤΑΪΧΟΟΣ· ΜΑΡΟΥ ΩΨ ΝΝΔΙ ΔΥΩ ΤΣΟ ΝΔΙ,
 ΕΨΧΕ ΔΙΣΟΡῸ, ΝῸΙ ΠΟΥΔΑΠΕΡΓΑ ΜῸ ΠΟΥΟΙΔΕ ΜῸ ΠΓΙΩ-
 ΡΓΙ ΝΗΕΤΟΙ ΝῸΑΒΕ ΝΡΕΨΤΣΒΩ ΝΤΕΪΔΣΠΕ ΘΔΪ· ΕΙΨΔΧΕ
 ΟΥΤΩΪ ΜῸ ΝΔΙ· ΚΑΤΑΘΕΝΤΕ ΙΣΜΗΝΙΑΣ' ΝΕΨΖΩΣ ΝΔΨ ὸ-
 ΜΙΝ ὸΜΟΨ ΔΥΩ Ε ΖΕΝ ΜΟΥΣΔ':—

I V.

Ægyptii codicis Fragmentum, duabus membranis constans, longis uncias fere 10 $\frac{2}{3}$, latis uncias fere 8 $\frac{1}{2}$. Vid. Specimen pag. XXX. num. 4.

Continet homiliæ cujusdam, seu Sermonis partem, in qua perpetua fit comparatio inter Medicum ægrotorum corpora curantem, et Dom. N. Jesum Christum ut medicum animarum.

Desunt initio 204. paginæ. Prima e duabus hisce membranibus erat postrema decimitertii quaternionis; quæ autem sequitur, erat prima quartidecimi, ut ex numeris ΙΓ, et ΙΔ apparet. Quaterniones vero erant octaptychi.

Hujus librarii propria hæc sunt. Literæ eleganter ab ipso efformatæ vetustam ac genuinam formam habent. Character illi valde similis, quo Borgianæ membranæ S. Coluthi Miracula continentis exaratæ sunt, ut ex earum specimine, quod in ære insculptum Cl. Præsul edidit, comperi: ac lector ipse aliquatenus comperiet, si specimen illud cum eo quod superius pag. 30. num. 4. edidimus, contulerit. Librarius valde accuratus est: nullam omittit lineolam, nullam interpunctionem, nullum accentum. Græcas voces emendate scribit cunctas, una excepta: crebræ autem sunt in hoc fragmento. Vocabula a vocabulis de more non disiungit nisi ubi sit interpungendum. Si de codicis antiquitate dicere aliquid cogerer (quod tamen haud libenter facio: res enim est periculi plena, cum ægyptium codicem, cujus certo ætas constet, nullum adhuc viderim), quartum hoc Fragmentum tribus superioribus vetustius esse arbitraret.

rer. Porro si multos huiusmodi codices, aut hunc saltem integrum haberemus, genuina thebæorum orthographia nobis, opinor, innotesceret: etsi cuiuslibet plane mendii expers ne hic quidem sit.

Denique numeri, quibus signatæ olim paginæ fuerunt, librario recentiores sunt, ut puto: alio certe calamo, alio atramento, alia manu exarata, ut in specimine videre licet: ubi decimanona litera, seu ducenarii nota, C, (ita enim G illam accipio, nec aliter accipi posse reor, nec pro U scilicet, neque pro B parvo græcorum amanuensium, nec pro O, quibuscum duntaxat aliquam habet similitudinem) novo quodam ac singulari modo efformata est, ut septimæ Latinorum literæ G maiusculæ pene similis videatur. Bini illi doctissimi ac perdiligentes Monachi Sancti Mauri, qui eximium opus sex constans tomis de Re Diplomatica Gallice scripserunt, quamvis cunctas ægyptiarum literarum formas, quæ ipsis quidem notæ forent, attulerint tomo 1. pag. 703, tamen eam literæ C figuram, quam in nostri Fragmenti numeris quater conspiciamus, nequaquam afferunt.

Jam vero ut clarius appareat, ea quam dixi nota ducenarium designari, quoniam litteris numeri etiam apud ægyptios designantur, antequam ulterius progrediar, pauca de verusto ægyptiarum literarum ordine, ex quo numerorum ratio pendet, nempe de ægyptiaco Alphabeto, placet adjicere. Itaque apud hebræos, ægyptios, et græcos (de Rutenis enim aliisque nationibus loqui meum non est) quum literæ numeros etiam denotent, certus quidam et constans literarum ordo fuerit necesse est. De hebræis, græcisque nulla est controversia. Sed quod spectat ad ægyptios, de genuino, aut saltem vetustissimo omnium literarum ordine non consentiunt qui eorum Alphabetum in Europa tradiderunt: de postremis præsertim literis dissensio est a litera X, *Cbi*, usque ad finem Alphabeti. Kircherus quidem ægyptium alphabetum in Prodomo disposuit in hunc modum. d, B, Γ, Δ, E, ζ, Z, H, Θ, I, K, λ, μ, N, ξ, O, Π, P, C, T, γ, Φ, X, ω, υ, q, h, z, x, σ, τ, ψ. Lacrozius integrum alphabetum non affert, sed literam ψ ultimum in locum et ipse rejicit. Hi quamnam ob causam literam ψ loco moverint, postremumque ei assignaverint, nescire me fateor. Septingentos enim cum valeat, inter X, et ω collocanda est, quarum illa sexcentos, hæc octingentos notat. Bini vero Monachi S. Mauri, qui de re diplomatica gallice scripserunt,

serunt, literas hoc ordine disponunt tom. 1. pag. 703: A, B, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ϟ, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ω, Υ, Η, Θ, Ζ, Χ, Β, †, Ψ. Litera Ϟ, inquit, valet nonaginta: id autem vere dici, videbimus in Fragmento nono: itaque literæ Π, quæ octoginta denotat, proxime subjungenda est. Didymus Taurinensis denique (nam de ægyptio Prasule Tukio dicam postea) huiusmodi proponit alphabetum: α: Β: Γ: Δ: Ε: Ζ: Η: Θ: Ι: Κ: Λ: Μ: Ν: Ξ: Ο: Π: Ρ: Σ: Τ: Υ: Φ: Χ: Ψ: Ω: Ϟ: Ζ: Η: †: Ϛ. Nonnullis itaque literis novum ordinem tribuit, characterem autem sextum Ϛ, eo quod litera proprie apud ægyptios non sit, sed senarii nota, in alphabeti fines amandat, eoque ex loco ejicit, quem in hebraico alphabeto habet, ubi et litera est, et senarii nota. Hebræorum enim *Vav*, græcorumque et ægyptiorum *episemon bav*, idest *Vav*, unius ejusdemque originis ac formæ sunt, converso duntaxat e sinistro in dextrum latus uncini apice. Quæ sit Scholtzii opinio, quum eius Grammaticam necdum viderim, ignoro.

Hanc opinionum diversitatem animo mecum reputans cum ægyptiæ linguæ operam dare institui, diu anceps hæsi: probabilia enim singuli scriptores afferre videbantur: sed cum tandem in acrosticha illa psalmata, sive rhythmos, seu cantica dicere mavis, incidissem, quæ in Pontifical. part. 2, et in Theotociis ægyptii recitant, omnis continuo evanuit dubitatio: nec enim illud quaerendum est, quo ordine disponi elementa debuissent: quæ disputatio et inanis est, ac si institueretur, nullum unquam exitum ne in Latino quidem græcove alphabeto esset habitura: sed quo ordine ab ægyptiis ipsis disposita fuerint antiquitus, scire operæ pretium est. Ex illis vero quæ dixi canticis, quorum singuli versiculi a singulis ex ordine literis incipiunt, ex illo autem potissimum quod pag. 51. Theot. Rom. editionis extat, incipitque ΔΙΚΩ† ΝCΩΚ, apparet vetustum literarum ordinem non alium ab illo fuisse, quem Tukius tradidit. Nimirum prima litera est α: 2. Β: 3. Γ: 4. Δ: 5. Ε: 6. Ϛ: 7. Ζ: 8. Η: 9. Θ: 10. Ι: 11. Κ: 12. Λ: 13. Μ: 14. Ν: 15. Ξ: 16. Ο: 17. Π: 18. Ρ: 19. Σ: 20. Τ: 21. Υ: 22. Φ: 23. Χ: 24. Ψ: 25. Ω: 26. Υ: 27. Ϟ: 28. Η: 29. Θ: 30. Ζ: 31. Β: 32. †. Duo igitur characteres in hocce alphabeto irreperunt, quos de possessione dejicere iniquum esset, sextus videlicet, ac trigesimus secundus: horum ille tam vetustus est quam hebræorum lingua, etsi non litera ægyptiis sit, sed senarii nota: hic

hic vero a S. Pachomio inter literas numeratus, non litera proprie est, sed duarum literarum TI nexus: qui utrum ab ethnicis ægyptiis inventus sit, aut e Græcia desumptus, aut tam crebro saltem ab iis adhibitus; an vero a christianis in honorem vivificæ crucis (instar alterius nexus pag. XXIII, et insequente a me commemorati, et ex literis T et P constantis) creberime usurpatus fuerit, ideoque tandem quasi litera alphabeto adiectus, extremoque loco positus, ignoro. Simili fere modo in græcum alphabetum literæ, seu potius literarum nexus ξ, et ψ irrepserunt.

Quod si conjecturam subiungere licet, equidem crediderim ægyptios quum primum græca elementa adoptarunt, duodevigesimo loco, nempe inter Π, et Ρ, characterem quoque illum habuisse, inter numerandum saltem, qui in græcorum alphabeto, aut numeratione, respondet literæ hebræorum קופ, ρ, quæ apud hebræos ipsos nonagenarium denotat: hic autem græcorum character est litera ipsa hebraica קופ inversa, valetque et ipse nonaginta, et vocatur nunc a grammaticis ἡ σκόπητα, sed nuncupatus olim fuit, ac vocandus est Κορρα. Quum vero huiusmodi character ægyptiacæ literæ Q persimilis foret, hinc factum forsitan est, ut character Κορρα paulatim obsoleverit in ægypto, eique litera Q in numerorum serie duntaxat subrogata fuerit; quæ tamen, prout est litera, loco suo, nempe vigesimo septimo, remanserit.

Verum alia mihi nunc in mentem venit coniectura, quam lectori expendendam propono. Marius Victorinus pag. 30. hæc scribit: „ F vero, G, et Q in græcis etiam literis fuisse, et „ nunc esse, sed G numero servire, atque nonaginta significare. „ re.“ Num ergo coniciemus, ægyptiis quoque nonagenarii numeri notam fuisse G, aut G, ideoque nostram Q heic non ducentarium, ut putabam, sed nonagenarium significare? Quaternionum quidem numeri ΙΓ, et ΙΔ coniecturæ huic adversari possunt: sed si eam amplecti velimus, quaterniones ipsos non octaptychos, sed tetraptychos fuisse dicendum erit, in paginarum vero numeris errorem esse, ac pro numero 105. scriptum fuisse numerum 95. in prima huius Fragmenti pagina.

Numeri ergo apud ægyptios ab unitate usque ad octingentos, eodem modo notantur, quo a græcis. At nongentos denotans litera, vel nota quænam est? Vilkinsio est P̄, ut p. 58. Didymus Taurinensis testatur, ea nempe ipsa litera quæ centenarium designat. Sed quis hoc probet? Equidem etsi nulla ad-

huc possim auctoritate opinionem hac de re meam confirmare, adduci tamen non possum, ut dubitem, quin nongenti ab ægyptiis *episemo Sampi* ἠ notentur, ut apud græcos. Millenarius etiam, alique majores numeri, nempe duo millia, tria millia, et reliqui, ita ab ægyptiis notantur, ut a græcis: quod ex Psalterio Romæ impresso apparet, ubi pag. 423. liber psalmodum constare dicitur Ἐφθε, id est 5575. versibus. Sed de his satis, ne dicam nimis. Redeo ad catechesim.

Auctoris nostri stylus in hocce Fragmento humilis est, ac simplex, qualem in Theodori Studitæ Catechesibus, in Antiochi monachi sermonibus, iisque in epistolis, sive potius homiliis, quas S. Antonius Abbas ægyptiace scripsit, observare licet. Quamquam styli tenuitas non tam Auctoris esse videtur, quam ægyptiæ gentis, ac linguæ: ut proinde merito S. Hieronymus Præfatione in Regulam S. Pachonii scripserit: *Simplicitatem ægyptii sermonis imitati sumus*. Verum hæc lingua, ut libere dicam quod sentio, non modo simplex mihi videtur, sed etiam rudiuscula. Hebraica quoque simplex est, sed sublimi quadam, nobili, et eleganti simplicitate, si de illa tamen sermo sit, quæ sacri libri conscripti sunt: ridicula enim, et absurdissima scurræ illius, qui se Voltærium ipse cognominavit, hisce de rebus iudicia nihili planè faciunt qui sapiunt, ut in meis ad Pindari Odas *Conjecturis* dixi, ac nihili revera facienda esse ostenderam in Notis ad Didymum Alexandrinum pag. 379. Ægyptia vero insuavis, stridula, compositis quidem vocabulis abundans, inops tamen potius, quam copiosa, ideoque ambiguis vocibus ac locutionibus referta, multoque minus in summa elegans meo quidem iudicio est, quam illa qua populus servitute ab ægyptiis oppressus loquebatur. Græca ipsa verba quæ adsciscit, videntur sæpe quasi purpureus pannus plebeix ac laceræ vesti adsutus. Eadem vero ægyptii sæpenumero sive Auctores, sive librarii, memphitici præsertim, depravant, corrumpuntque. Passim itaque in eorum libris invenias ΚΥΒΩΤΟΣ exempli gratia pro ΚΙΒΩΤΟΣ, ΧΡΥΣΤΑΛΟΣ pro ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ΚΕΒΕΡΝΙΤΗΣ pro ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ, ΔΕΣΠΟΥΤΗΣ pro ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΚΕΝΔΜΩΝΟΝ, et ΚΥΝΔΜΩΝΟΝ pro ΚΙΝΝΔΜΩΜΟΝ, ΕΠΕΙΘΥΜΕΙ pro ΕΠΙΘΥΜΕΙ, ΤΑΠΑΝΗ pro ΔΑΠΑΝΗ, ΚΥΝΔΗΝΕΥΕ pro ΚΙΝΔΥΝΕΥΕ, ΟΥΤΕΣΤΙΝ pro ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ, τῆτ' ἔστι, ΣΥΤΔΛΙΔ pro ΙΤΔΛΙΔ, sive ΣΙΤΔΛΙΔ, ΑΠΟΤΔΖΕΘΕ pro ΑΠΟΤΔΣΕΘΕ, ἀποτάσσεισθαι, ΔΝΔΓΚΗΟΝ pro ΔΝΔΓΚΔΙΟΝ, ΕΞΟΥΣΙΔ' pro ΕΞΟΥΣΙΔ', ΚΟΥΛΗΜΒΗΘΡΔ, et ΚΟΥΛΗΜΒΗΔΡΔ pro ΚΟΥΛΗΜ-

ΛΥΜΒΗΘΡΑ, ΔΝΕΘΕΜΑ pro ΔΝΑΘΕΜΑ, ΠΟΛΥΜΟΣ pro ΠΟ-
 ΛΕΜΟΣ, ΘΛΥΨΙΣ pro ΘΛΙΨΙΣ, ΚΑΤΑΚΛΗΘΜΟΣ pro ΚΑ-
 ΤΑΚΛΥΘΜΟΣ, ΟΚΕΟΣ pro ΟΚΕΥΟΣ, ΚΥΘΑΡΑ pro ΚΙΘΑΡΑ,
 ΕΤΗΜΑ pro ΑΙΤΗΜΑ, ΕΠΙΚΗΣ pro ΕΠΙΕΙΚΗΣ, ΖΥΣΟΣ pro
 ΖΙΣΟΣ, ἴσος, ΕΠΙΣΤΙΜΙ pro ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΣΑΜΒΗΚΗ pro
 ΣΑΜΒΟΥΚΗ, ΔΙΑΚΟΝΙΣΤΗΣ pro ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΗΣ, ἸΝΑΝΤΙΟΝ
 pro ΕΝΑΝΤΙΟΝ, ΠΟΛΗΤΙΑ' pro ΠΟΛΙΤΕΙΑ', ΑΠΟΤΑΚΔΙΚΟΣ
 pro ΑΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ, ΟΚΟΜΟΡΕΑ pro ΟΥΚΟΜΟΡΕΙΑ, vel ΟΥ-
 ΚΟΜΟΡΕΑ, ΛΥΜΨΑΝΟΝ pro ΛΕΙΨΑΝΟΝ, ΑΡΧΗΔΕΛΩΝΗΣ
 pro ΑΡΧΙΤΕΛΩΝΗΣ, ΟΥΜΕΣΔΑΛΙΟΝ pro ΟΕΜΙΣΔΑΛΙΟΝ, ΚΑ-
 ΠΗΛΩΣ pro ΚΑΠΗΛΟΣ, ΕΠΙΤΥΜΑΝ pro ΕΠΙΤΥΜΑΝ, ΠΟ-
 ΤΗΡΙ pro ΠΩΔΗΡΗ, ΜΗΤΡΑ pro ΜΙΤΡΑ, ΧΑΛΥΝΟΣ pro
 ΧΑΛΙΝΟΣ, ΚΑΘΗΚΕΣΙΣ pro ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, ΚΑΘΗΚΙΝ pro
 ΚΑΤΗΧΕΙΝ, ΠΙ ΑΠΟΜΕΡΟΣ, τὸ ἐκ μέρους, *quod ex parte est*,
 ΟΜΟΙΩΣ pro ΟΜΩΣ, ὅμως, *tamen*, ΖΕΒΔΩΜΑΣ pro ΖΕΒ-
 ΔΟΜΑΣ, ΦΑΣΙΣ pro ΒΑΣΙΣ, ΧΡΙΝΟΝ pro ΚΡΙΝΟΝ, ΖΥΛΟΣ
 pro ΖΕΛΟΣ, ἔλος, *palus, stagnum*, ΞΔΙΡΗΤΩΣ pro ΕΞΔΙΡΕ-
 ΤΩΣ, ΣΠΕΛΕΟΝ, et ΣΠΛΕΟΝ pro ΣΠΗΛΑΙΟΝ, ΑΠΟΓΔ-
 ΛΥΜΨΙΣ pro ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ, ΠΟΛΕΥΙΝ pro ΑΠΟΛΑΥΙΝ, ἀπο-
 λάυειν, ΝΥΜΦΙΝ pro ΝΗΦΙΝ, νήφειν, ΕΥΦΟΜΙΝ pro ΕΥΦΗ-
 ΜΙΝ, εὐφημῆν, ΕΡΣΚΙΝ pro ΕΡΔΣΚΙΝ, ἀσκήν, ΑΚΤΙΖΟΜΕ-
 ΝΟΣ pro ἀκτιστος, *incretus*, et alia innumerabilia, de quibus
 lectorem moneri non inutile foret: eorum enim aliqua græcæ
 etiam linguæ peritum morari queunt.

Huius Catecheseos auctor quisnam fuerit, neque novi, nec
 mihi vacat inquirere in præsentī. Perantiquus sane est, ut ipsa
 quoque membranæ vetustas indicat. Illud tantum animadverto,
binas disputationes, idest catecheses, per singulas hebdomadas a Præ-
posito quolibet compleri debuisse, ut loquitur S. Hieronymus,
 caput CLVI. Regulæ S. Pachomii latine vertens: quæ tamen
 verba de Pachomiani tantum instituti Præpositis accipienda sunt.
 In aliis vero conventibus, ecclesiisve quibus diebus haberi homi-
 liæ consueverint, satis a me disputatum fuit in Notis ad Didy-
 mum pag. 305.

BE¹ ETNAΩΥΤ^a
 NΘEETCHE²
 XEETBEOΓ³Υ
 ΠΓEΓEΓPAI⁴N
 BHTAΛΘO⁵N
 TΩEERE⁶ ἄΠΑ
 ΛAOC⁷. ΠEΤᾶ
 KΩᾶΠΩAΞE
 NTECBΩM⁸N
 NENTOLA⁹H'.
 M¹⁰N¹¹KEΠAZPE
 THPOYETNA
 EΠIΩΩN¹²E¹³ ZI
 XΩY . TΩIN
 ZΩN¹⁴ ΔE¹⁵ ἄΠEΤ
 PΠAZPEEPO¹⁶N
 ETRENKΩᾶ
 ΠΠAZPEZIX¹⁷N
 NEΠA¹⁸HTHTE
 TA¹⁹I . XEΠAΩYH
 PEZAPEZ'ENA
 ΩAΞE , AYΩ
 ZEΠ'NAENTO
 ΛH²⁰ZAZTHK'.
 AYΩXEZAPEZ'
 ENAENTOΛH'
 TAP EKΩN²¹Z .
 AYΩXE EKΩAN
 KAA²²Y²³ ZᾶΠEK
 ZHT'KNA²⁴TZH²⁵Y .
 ΠC²⁶AEIN'EΩA²⁷Y
 BOKANEPA²⁸T²⁹Y

NOPYONNIΩza
 ΠAΩC'E³⁰PTA
 ZPEEPOOY .
 MOΓICΓAP'N³¹Y
 BOKEPAT³²Y
 ΠAPXΩN'³³ H
 ΠP³⁴MMAO'E³⁵TE
 OYNTOYzaZ
 N³⁶XPHMA' . ΠE
 X³⁷ΩΔE NTOT³⁸Y IC
 ΠΩANZTHY³⁹N
 NAHT' . NTAY
 EIE⁴⁰PTAZPEE
 OYONNIW'E
 TOYZI⁴¹MMOY
 N⁴²ON⁴³TEBOA
 ZIT⁴⁴YI⁴⁵ZI⁴⁶BO
 ΛOC' . ΠXO
 EIC' ME⁴⁷NTCY⁴⁸ZHN'
 EZOYNEOY
 ONNIW'NOYO
 EIC⁴⁹YNIW'ET
 ZEAPIZEEROY .
 YMOY⁵⁰Z'ΓAI NTPE
 AYΩYMOYZ'
 ἄPKAZ' . AAZA
 AYE⁵¹IΩAΓO⁵²N⁵³N
 OYCO⁵⁴Π'NOY
 WT' . XEERE
 ΠGENOC'TH
 P⁵⁵Y⁵⁶N⁵⁷NE⁵⁸XPEIC
 TIANOC' ⁵⁹NOY

A D N O T A T I O N E S .

Antequam Fragmentum hocce, aliaque deinceps scholiis illustrare aggrediar, illud a lectore peto, ut plura a me, quam pollicitus initio fuerim, non exposcat: nec miretur si qua identidem loca non interpretabor: si enim horum editio tandiu differenda foret, quoad omnia probe clareque intellexerim, nunquam hæc fortasse in lucem emissem. ¹ Sup-

¹ Suppleo : . . . ΕΤΒΕ, *de vel propter*. Sententia tamen cum pendeat e præcedentibus, quæ desiderantur, mutila adhuc et manca est. Quæ supersunt, sic interpretor :

² . . . ,, *De eo qui induratus sit, sicut scriptum est (Jerem. VIII. 22.) : Quare non ascendit (non crevit) sanatio filix populi mei? qui verbum doctrinæ, et præcepta, et alia omnia medicamenta quæ huius morbi sunt propria, sibi non applicat. Medicamentum* ,, etc.

³ Sequitur Auctor, ut solent ægyptii Sacrorum Bibliorum Interpretes, græcam sive Alexandrinam Interpretationem, quæ habet: διὰ τί ἐκ ἀνέβη ἰασις θυγατρὸς λαῶ μᾶ; Vulgatus paulo aliter, et clarius.

⁴ Observa græcas voces scribi ab hoc librario cum accentu postremæ vocabuli literæ apposito: ut λᾰΟC', ἀΓᾰΠΗ', ἀγάπη; ΚΟΛᾰCIC', κόλασις; ΔΙᾰΒΟΛΟC', διάβολος; ΓΕΝΟC', γένος, etc.

⁵ Malim: ΕΠΕΙΨΩΝÈ, ut mox recte scribit noster librarius ipsemet pag. CH, sive postrema.

⁶ Nomen ΤΩΙΝᾰΩΝ illud denotat, ut reor, quod vulgo dicimus, *la ricetta del Medico*. Sic igitur interpretari pergo:

⁷ ,, *Medicamentum autem quod nobis ille præscribit qui nos curat (Christus), ut illud plagis nostris applicemus, huiusmodi est: nempe: Fili mi serva meos sermones, et absconde mea præcepta apud te (Prov. VI. 1.): Et: Serva mandata mea, et vives (Prov. VII. 2.): Et: Si posueris ea in corde tuo, lucrificies. Medicus non ad omnes omnino se confert, ut iis medeatur: vix enim ad Præsidentem venit, aut ad divitem, quibus multæ sunt pecuniæ. Christus vero Jesus miserator et misericors, venit ipsemet ad medendum iis omnibus qui a diabolo laesi fuerint. Dominus quidem Jesus prope semper adest iis omnibus, qui in illum sperant; implet enim calum, et implet terram: sed semel tantum ad nos venit, ut genus omne Christianorum ad eum quocumque tempore usque ad consummationem seculi confugiat, ad gloriam et exaltationem: sicut Sanctus dixit (Psalm. III. vers. 4.): Tu es gloria mea, et exaltans caput meum: Et rursus (Prov. XVIII. 10.): Iusti exaltabuntur in confugiendo ad eum. Medicus* ,, etc.

⁸ ΕΚΨΩΝΚᾰΔᾰΥ, *Si posueris ea etc.*) Hæc ipsa verba in græcis Bibliis non inveni. Simile quid Papebrochio contigit, aureum vetustissimi Scriptoris de S. Pachonii, eiusque sociorum vita librum adnotationibus illustranti ad diem XIV. Maii. Nam cap. IX. num. 73. græcus ille auctor sic loquitur: καὶ τὸ γε-

γᾰμ.

γραμμένον πληρωθήσεται ἐπ' αὐτόν • Πᾶσα φωνὴ ἐπαναστήσεται σοὶ εἰς κρίσιν, καὶ πάντα αὐτὸς ἠτήσῃς: idest, ut vertit Cardonus: *Et in eo* (h. e. in S. Athanasio) *implebitur illud quod scriptum est*: „ Quicumque contra te voce sua insurgent, in iudicium „ illis erit, et universis hostibus evades superior. „ Ad quæ Scripturæ verba Notam hanc apposuit Papebrochius pag. 325: *Nescio, quis hic Scripturæ locus indicetur*. Verum quod frustra in Vulgato Interprete quæsit vir doctus, id in græco quærendum erat, ubi a me inventum fuit. Nam Isai. LIV. 17. legimus: Πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σέ εἰς κρίσιν • πάντα αὐτὸς ἠτήσεις, i. e. *omnis vox surget adversum te in iudicium; universos ipsos vinces*. Quod Papebrochio evenit in præsens, id mihi forsitan continget in posterum, ut ea verba, quæ et in græco, et in latino Interprete incassum quæsi (eorum enim sententia pluribus in locis deprehenditur), ab aliquo alio reperiantur. Ceterum additamenta in ægyptiacis versionibus crebro occurrere (quacunque tandem id ex causa fiat) et paulo superius jam monui, et quamplurimis exemplis, quæ mihi eas percurrenti occurrerunt, probare possem: sed nonnulla tantum, brevitatis ergo, indicasse sufficet, nonnullasque etiam omissiones, quas deprehendet quisquis cum græca versione contulerit memphiticam ad Johann. V. 3, ubi quartus etiam versiculus plane omittitur; ad Isai. XL. 1; ad Ezech. XXXVI. 26, et 27; ad 1. Tim. IV. 6; ad Deuter. XVI. 10; ad Exod. XV. 26, ubi additur: *Et facies ea quæ placent coram illo*; et alibi sæpe: ut nihil dicam de celebri illo additamento quod ex Tukio affert Didymus Taurinensis pag. 29.

⁷ Accuratus etiam librarius in mendum heic incidit. Scribe, ΝΝΕΧΡΙCΤΙΔΝΟC, ut recte scriptum videbis Fragm. VI. pag. 227, et in Liturgia S. Gregorii pag. 289, quamvis pag. 259. scriptum perperam fuerit ΧΡΗCΤΙΔΝΟC: quasi vero dictionis etymon sit ΧΡΗCΤΟC, non vero ΧΡΙCΤΟC. Hanc scripturæ varietatem cum in hac, tum in aliis vocibus passim occurrentem animo reputans in eam descendi opinionem, ut putem librorum incuriæ ac imperitiæ, non dialecto thebaicæ, imo fortasse ne memphiticæ quidem, tribuendas esse has græcarum vocum depravationes: itaque recte non posse scribi nisi ΧΡΙCΤΙΔΝΟC, exempli gratia; alias vero scripturas, ΧΡΕΙCΤΙΔΝΟC, ΧΡΗCΤΙΔΝΟC, ΧΡΥCΤΙΔΝΟC, e sola Exscriptorum inscitia derivari. Quæ de plurimis quidem aliis, sed de græcis potissimum vocibus ægyptiaca civitate donatis dicta volo: de ægyptia-

ptiacis enim dicere spectat ad peritiores, ubi menda non sint manifesta, ut sæpe sunt.

ⲟϥ

Pagina II.

ⲒⲘ

ⲟⲉⲓⲱⲛⲓⲱⲛⲁ
 ⲡⲱⲧⲉⲣⲁⲧⲓ̅
 ⲱⲁⲧϥⲛⲧⲉ
 ⲗⲉⲓⲁⲁⲓⲡⲁⲓⲱⲛⲁ
 ⲉⲃⲉⲟⲟⲩⲱⲛⲟⲩ
 ⲗⲓϥⲉ̅. ⲛⲟⲉ
 ⲛⲧⲁⲡⲡⲉⲧⲟⲩ
 ⲁⲁⲃ¹ ⲗⲟⲟϥⲗⲉ
 ⲛⲧⲟⲕ² ⲡⲉⲡⲁ
 ⲉⲟⲟⲩⲁⲩⲱⲉⲧ
 ⲗⲓϥⲉⲛⲧⲁⲁⲡⲉ̅.
 ⲁⲩⲱⲟⲛⲗⲉ³ ⲛⲁⲓ
 ⲕⲁⲓⲟϥⲛⲁⲗⲓϥⲉ̅
 ⲗⲁⲓⲡⲡⲱⲧⲉⲣⲁ
 ⲧⲓ̅. ⲡⲥⲁⲉⲓⲛ⁴
 ⲉϥⲗⲓⲡⲉⲓⲣⲁⲁⲓ̅
 ⲡⲱⲱⲛⲉⲗⲛ̅
 ⲛⲉϥⲡⲁⲗⲣⲉ.
 ⲡⲗⲟⲉⲓϥ ⲁⲉ̅ ⲓϥ
 ⲉϥⲗⲱⲁⲓⲱⲟϥ
 ⲛ̅ⲛⲉⲧⲱⲱⲛⲉ̅
 ⲗⲁⲓⲡⲱⲱⲛⲉⲛ̅
 ⲁⲛⲟⲩⲁⲁⲛⲓⲱⲛⲁ
 ⲗⲉⲛⲉⲧⲛ̅ⲛⲟ
 ⲃⲉ⁴ ⲕⲏⲏⲏⲧⲛ̅
 ⲉⲃⲟⲗ⁵. ⲁⲩⲱⲛ̅
 ⲧⲉⲩⲛⲟⲩⲱⲱⲁⲩ
 ⲧⲁⲗⲃⲟ⁶. ⲡⲥⲁ
 ⲉⲓⲛ⁷ ⲗⲟⲓⲟⲓⲱⲟϥ
 ⲉϥⲗⲓⲁⲓⲡⲉϥⲃⲉ
 ⲕⲉ̅. ⲓϥ ⲁⲉ̅ⲛ̅
 ⲧⲟϥ ⲛⲧⲁϥⲧⲁⲁϥ

ⲛ̅ⲟⲱⲧⲉ ⲗⲁⲟⲩ
 ⲟⲛⲛⲓⲱⲉⲧⲉⲱ̅
 ⲁⲛⲧⲟⲩⲱⲗⲉⲗ
 ⲡⲓϥⲁⲓⲱⲱⲁⲓⲛ̅ⲥⲁ
 ⲃⲗⲗⲁϥ⁵. ⲡⲥⲁ
 ⲉⲓⲛ⁴ ⲛⲉϥⲡⲁⲗⲣⲉ⁶
 ⲗⲉⲛⲉⲃⲟⲗⲛⲉ⁷
 ⲗⲛ̅ⲗⲉⲛⲛ̅ⲧⲏⲃ̅
 ⲱⲛ̅ⲗⲉⲛⲕⲉⲁ
 ⲱⲏⲁⲓⲱⲓⲗⲓⲱⲁ⁸
 ⲡⲗⲟⲉⲓϥⲁⲉ̅ ⲓϥ
 ⲛⲉϥⲡⲁⲗⲣⲉ̅ⲗⲉⲛ
 ⲉⲃⲟⲗⲛⲉⲗⲛ̅
 ⲛⲉϥⲱⲛ̅ⲧⲛⲁ
 ⲏⲧ⁹, ⲱⲛ̅ⲛⲉϥ
 ⲱⲛ̅ⲧⲱⲁⲛⲗⲏⲧⲏⲗ̅
 ⲱⲛ̅ⲛⲉϥⲱⲛ̅ⲧⲁ
 ⲗⲁⲃⲟϥ¹⁰. ⲱⲛ̅
 ⲛⲉϥⲱⲛ̅ⲧⲗⲁⲣⲱ̅
 ⲗⲏⲧ¹¹. ⲱⲛ̅ⲛⲉϥ
 ⲁⲛⲟⲗⲏ¹². ⲱⲛ̅
 ⲛⲉϥⲱⲛ̅ⲧⲗⲏⲣⲏ
 ⲥⲧⲟϥ¹³. ⲱⲛ̅ⲛⲉϥ
 ⲱⲛ̅ⲧⲱⲁⲓⲣⲱⲓⲉ.
 ⲡⲥⲁⲉⲓⲛ¹⁴ ⲉϥⲱⲁϥ
 ⲉⲓⲱ¹⁵ ⲉⲃⲟⲗⲛ̅ⲛⲉ
 ⲡⲗⲏⲗⲏⲏ̅ⲛ̅ⲛⲉⲧ
 ⲱⲱⲛⲉⲗⲁⲓⲡⲓⲱⲟϥ
 ⲟⲩ. ⲓϥⲁⲉϥ
 ⲕⲁⲃⲁⲣⲓⲗⲉⲛ̅ⲛⲉ
 ⲡⲗⲏⲗⲏⲏ̅ⲛ̅ⲛⲉⲛ
 ⲛⲟⲃⲉⲗ ⲛ̅ⲧⲉϥⲁ

ADNOTATIONES.

Numerus 17, quem supra secundam columnam librarius apposuit, lectorem monet, aut bibliopegum, paginam hancce tertii-decimi quaternionis postremam esse.

¹ ΠΠΕ-

¹ ΠΠΕΤΟΥΔΔΒ, *Sanctus*: nempe David. Sacros Scriptores, in Ægypto præsertim, *Sanctos* sine addito vocatos fuisse animadverti in Notis ad Didymum Alexandrinum de Trinitate, pagg. 64, et 172.

² Hoc psalmi comma, seu capitulum affertur a Tukio pag. 59.

³ Gr. habet: αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψῶνται, *qui autem ad eum cucurrerint justī, exaltantur*.

^c Hæc ita verto: „ *Medicus suis phar-
macis morbi experimen-
tum capit. Dominus autem Jesus iis qui cujusvis iniquitatis mor-
bo laborant, dicit: Remittuntur vobis peccata vestra: et statim
sani fiunt. Medicus pariter mercedem accipit: Jesus autem se ipse
redemptionem dedit pro omnibus qui in alio, præter illum, spem
non collocant.* „ *Medici etc.*

⁴ Notanda hæc locutio, ΚΗ ΕΒΟΛ', *remittere*. Memph. ΧΔ ΕΒΟΛ. Thebæi dicunt etiam ΚΩ ΕΒΟΛ (memph. ΧΩ ΕΒΟΛ), ut videbis Fragm. IX. pag. 87.

⁵ ΝCΔΒ̄ΛΔϚ', *fuor di lui: excepto illo*. Sic etiam Fragm. VII. pag. 267: ac Fragm. XVI. ΝCΔΒ̄ΛΔΚ, *præter te*.

^d Reliqua usque ad finem paginæ sic verto: „ *Medici phar-
maca ex herbis constant, aliisque pluribus misturis: Domini au-
tem Jesu medicamenta constant ex ipsius misericordiis, et mise-
rationibus, et bonitatibus, et patientiis, et tolerantiis, et beni-
gnitatibus, et hominum dilectionibus. Medicus aqua agrorum pla-
gas abluit: Jesus autem peccatorum nostrorum plagas mundat sua
caritate. Qui verberibus* „ etc.

⁶ De hoc idiotismo ægyptio, *medicus, pharmaça ipsius sunt*, vide Didymum Taurinensem pag. 96.

⁷ De hac locutione ΖΕΝ ΕΒΟΛ ΝΕ ΖΝ̄ etc. vide Tuk. pag. 550, et 545, ubi ΝΤΩΤΝ̄ ΖΕΝ ΕΒΟΛ ΔΝ ΖῶΠΚΟCΜΟC valet, *Vos non estis de mundo*.

⁸ Græcum nomen μίγμα ab ægyptiis adoptatum vide etiam ap. Tuk. pag. 195.

⁹ ΕΙΩ, et ap. Tuk. pag. 277. ΕΙΩῖ, et in Act. S. Coluthi pag. 87. ΕΙΔ, et memphitice ΙΩΙ, est *lavare*.

12

Pagina III.

αζ

ΓΑΠΗ'. ° NE TE
 ΨΑΥΧΕΥ' 1 GENCH
 ΨΕ' 2 ΨΑΥΧΟΚ
 ΜΟΥΣΝΟΥΜΟ
 ΟΥΕΥΜΤΟΝ'
 ΝΑΥΕΒΟΛΖΙΤΝ
 ΝΕΤΓΙΪΠΕΥ
 ΡΟΥΨ' . ΝΘΕ
 ΝΤΑ ΠΕΤΖΙΧΪ
 ΠΕΨΤΕΚΟ'Δ
 ΔΟ'ΑΠΑΥΛΟΟ'
 ΜΝΟΙΧΔΟ' . ΕΑΥ
 ΧΙΤΟΥ'ΔΥΧΟΚ
 ΜΟΥΕΒΟΛΖΝ
 ΝΕΥΧΗΨΕΝ
 ΘΕΕΤΧΖ' .
 ΨΑΥΠΩΣΤΔΕ
 ΟΝΕΧΩΟΥΝ
 ΟΥΝΕΣ' ΜΝΟΥ
 ΗΡΠΝΘΕΕΤ
 ΧΗΖ'ΖΜΠΕΥΔΓ
 ΓΕΛΙΟΝ'ΕΤΒΕ
 ΠΟΑΜΑΡΙΤΗΟ'
 ΝΤΑΨΥΑΝΣΤΗΥ
 ΕΧΜΠΕΝΤΑΝ
 ΛΗΟΤΗΟ'ΧΝΑΥ 3
 ΖΕΝΟΗΨΕΔΥ
 ΒΩΚΔΥΚΔΔΥ
 ΕΦΟ'ΑΠΨΜΟΥ . 4
 ΙΟ ΔΕ ΝΤΟΥ ΕΝ
 ΤΑΨΒΑΠΤΙΖΕ
 ΑΜΟΝ'ΣΝΟΥ

ΠΝΑΕΦΟΥΔΑΒ'
 ΕΥΟΒΩ'ΝΑΝ' .
 ΕΑΥΠΩΣΤ ΔΕ
 ΟΝ'ΕΣΡΑΙΕΧΩΝ'
 ΝΤΔΩΡΕΔ'Α
 ΠΕΥΝΑΕΥΘΕ
 ΡΑΠΕΙΔ'ΝΤΕ
 ΨΥΧΗ'ΜΝΠΩ
 ΜΑ'ΝΝΕΝΤΑΝ
 ΔΑΙΜΩΝ'ΑΔΥΑ
 ΠΨΜΟΥΣΝΝ
 ΟΗΨΕΑΠΝΟ
 ΒΕ . ΠΑΠΕΤ
 ΨΙΡΟΥΨ' ΓΑΡ
 ΖΑΡΟΝ'ΕΤΒΕ
 ΠΕΪΨΩΝΕ'Ε
 ΘΟΟΥ'ΠΕΤΟΑ
 ΒΟΝ'ΕΜΠΑΣΡΕ
 ΕΤΝΔΕΡΟΦΗ
 ΕΤΨΡΠΑΣΡΕ'Ε
 ΡΟΝ ° ΝΖΗΤΟΥ .
 ΠΩΝ 7 ΔΕ 8 ΨΩΩΝ'
 ΠΕΧΙΤΟΥΗΕ
 ΚΑΔΥΖΙΩΩΨ' 8
 ΝΤΝΤΑΨΙΤΟΥ
 ΑΜΑΥ 9 ΖΙΧΩΨ' .
 ΨΝΣΤΗΝ ΖΑΡΟΝ' 10
 ΑΠΨΤΡΕΝΝ
 ΖΕΝΖΙΟΕ'ΕΥ
 ΚΗΒΕΣΡΑΙΕ
 ΧΩΝ'ΑΔΥΑΔΝ' . 11
 ΝΑΝΤΙΜΩΡΙΑ'

A D N O T A T I O N E S .

Quid valeat numerus 12 superne ad sinistram legentis adscriptus, iam monui.

° „ Qui verberibus casi fuerunt (inquit Catechista noster), „ illorum plaga ab iis qui ipsorum curam suscipiunt, ad comparandum „ dum

„ dum eis levamentum, ac requiem aquâ ablui solent: quemadmo-
 „ dum Paulo, et Sila fecit carceris custos, qui, ut scriptum
 „ est (Act. XVI. 33.), tollens eos lavit plagas eorum. Oleum
 „ etiam, ac vinum super eos effundere consueverunt, sicut in Euan-
 „ gelio scriptum est (Luc. X. 34.) de Samaritano, qui misertus
 „ est illius quem latrones, plagis ei impositis abeuntes, semi-
 „ mortuum reliquerunt. At Jesus Spiritu Sancto nos ipsemet ba-
 „ ptizavit, suam nobis doctrinam tradens: donum vero insuper mi-
 „ sericordiae suae super nos effudit, ut illorum animam corpusque
 „ curaret, quos demones peccati plagis semimortuos reddiderunt.
 „ Qui enim nostrum pessimo hoc morbo laborantium curam suscipit,
 „ is medicamenta nobis indicat illius propria, aut quibus ipse nos
 „ curat: sed nostri etc.

¹ ΖΕΥ, idem, opinor, atque ΖΗΥ: hoc videbis Frag. VII. pag. 263, ubi ΖΗΥ ΝΘΟΝΕ est injuriam pati: quod Memphitæ dicunt ΘΗΟΥ ΝΧΟΝΕ.

² ΖΕΝ ΧΗΥΕ', *plaga, verbera*. Memph. ΖΑΝ ΩΗΩΙ.

³ ΖΝΔΥ. An respondet verbo memphitico ΘΝΕ, adeo ut Thebæi dixerint etiam ΖΝΔ? quemadmodum Memphitæ dicunt et ΩΥΔ, et ΩΥΕ. Viderint peritiores.

⁴ ΠΩΜΟΥ, *semimortuus, ἡμιθνής*, sive, ut nos loquimur, *semi-vivus*. Memph. ΦΔΩΟΥ.

⁵ Hanc locutionem, *ϥΙΡΘΟΥΩ*, vide etiam ap. Tukium pag. 147. Notanda vocula ΠΔ, de qua Tukius pag. 6. sed a nostro Catechista aliter construitur.

⁶ ΠΠΔΣΡΕ ΕΡΟΝ. Simili modo Memphita Interpres Luc. IX. 11. in Diurno pag. 210: ΕΡΦΔΗΡΙ Ε'ΡΩΟΥ, *eos curare*: et alibi passim.

⁷ Ab hoc versu usque ad Fragmenti finem nonnulla mihi difficiliora visa sunt, de quibus peritiorum sententiam exposcere mallet, quam ea interpretari. Peritiores autem cum dico, Voideum dico, Valpergam dico τὸν καλῶσιώτην, et si qui sunt alii ægyptiæ linguæ doctores in Europa, multoque magis in Ægypto. Quod si venerandus senex ac Præsul Tukius nec nonagenarius, nec hebetiore iam oculorum acie foret, eum in primis consularem: ægyptiæ enim linguæ Rudimenta ab illo edita quamvis ob menda quibus passim, imo alicubi tertio quoque verbo, ne dicam verbatim, ac syllabatim, a typographo fœdata sunt, maximum mihi tædium initio attulerint, ac laborem; nunc mihi tamen utilissima esse sentio. Horum itaque iudicio meas hasce, ac reliquorum Fragmentorum interpretationes libentissime subijcio.

„ Sed nostri etiam officii est ea sumere, aut morbo illa applicare. Ac ne ipsa inde removeamus: sed nostrum nosmetipsi misereamur: neque supra nos duplices plagas ipsimet adducamus, pœnas scilicet peccato debitas, atque cruciatus, quos nobis nunc Deus infligit in corpore, ac supplicia insuper, quæ in iudicii die illis omnibus parata sunt, qui per pœnitentiam non resipuerint. Qui ergo „ etc.

8 $\zeta\iota\omega\omega\upsilon'$) Pronomen heic suffixum quo referri possit, nisi ad $\omega\omega\upsilon\eta'$, morbum, non video.

9 Locutionem hanc, $\kappa\iota\ \bar{\alpha}\mu\alpha\upsilon$, mox videbimus etiam Fragm. V. pag. 184, tum Fragm. VI. pag. 240. Sic et Jo. XI. 39. p. 46: $\kappa\iota\ \pi\omega\eta\epsilon\ \bar{\alpha}\mu\alpha\upsilon$, *levate via il sasso*. Simile est quod Memphiticus Int. habet Ps. CXXXVI. vers. 3. $\text{NH ETAYOZEN } \bar{\alpha}\mu\alpha\upsilon$, *qui abduxerunt nos*: et quod in Theotociis pag. 62. legitur: $\omega\alpha\epsilon\ \phi\text{NOY}\tau\ \omega\lambda\iota\ \bar{\text{N}}\text{NI NOBI } \bar{\text{N}}\text{TE } \text{PI } \lambda\alpha\text{OC}$: *tollebat (auferebat) Deus peccata populi*: et pag. 73: $\omega\alpha\upsilon\omega\lambda\iota\ \bar{\alpha}\mu\alpha\upsilon\ \bar{\text{N}}\text{NI NOBI}$. Et pag. 262. Beata Virgo dicitur $\phi\text{H ETAC } \omega\lambda\iota\ \bar{\alpha}\mu\alpha\upsilon\ \bar{\alpha}\pi\kappa\iota\alpha\delta\text{OM } \bar{\text{N}}\text{TE } \alpha\delta\alpha\mu$: *quæ sustulit gemitum Adami*. Ubi $\bar{\alpha}\mu\alpha\upsilon$ sane significare non potest, *ibi*.

10 Sic in Actis S. Coluthi pag. 93: $\alpha\upsilon\omega\omega\alpha\text{N}\zeta\text{TH}\zeta\ \zeta\alpha\text{PO}\zeta$, *ipsius misertus est*. Memphiticus vero Interpres Psalm. IV. 2. $\omega\omega\eta\text{N}\zeta\text{TH}\zeta\ \zeta\alpha\text{POI}$, *miserere mei*: et Ps. LIX. 1. $\alpha\kappa\omega\omega\eta\text{N}\zeta\text{HT } \zeta\alpha\text{PON}$, *miseratus es nostri*. Et in Theotociis pag. 151: $\omega\omega\eta\text{N}\zeta\text{HT } \zeta\alpha\text{PON } \text{THPEN}$, *miserere omnium nostrum*. Similia alibi passim.

11 $\alpha\mu\gamma\alpha\delta\text{N}'$ valet heic, *nos soli*, aut potius, *nosmetipsi*. Alteram hanc significationem omittit Lacrozius. Sed Luc. IV. 23. apud Tukium legimus: *Medice cura* $\epsilon\text{POK } \bar{\alpha}\mu\alpha\gamma\alpha\delta\text{TK}$, et memphitice $\bar{\alpha}\mu\alpha\gamma\alpha\text{TK}$, i. e. *te ipsum*. Apud eundem pag. 276. $\text{N}\alpha\gamma\ \bar{\alpha}\mu\alpha\gamma\alpha\upsilon$ valet, *sibi ipsis*. Vide etiam Joann. X. 8, et XII. 49. in tertio Fragmento.

$\overline{\alpha\eta}$

Pagina IV.

$\bar{\alpha}\pi\text{NOBE} \cdot \bar{\alpha}\text{N}\bar{\alpha}$
 $\mu\text{OK}\bar{\zeta}\text{ETERE}^{\text{b}}$
 PNOYTEEINE
 $\bar{\alpha}\mu\text{OYEXON}'$
 $\text{TENOY}\bar{\zeta}\bar{\alpha}\text{PCW}$
 $\mu\alpha' \cdot \mu\bar{\text{N}}\bar{\text{N}}\text{KO}$
 $\lambda\alpha\text{CIC}'\text{ETC}\bar{\omega}$

$\text{TW}\tau'\bar{\zeta}\bar{\alpha}\text{PEZO}$
 $\text{OY}\bar{\alpha}\text{P}\bar{\zeta}\bar{\alpha}\text{P}'\bar{\text{N}}\text{NE}$
 $\text{TE}\bar{\text{N}}\text{CEN}\alpha\mu\epsilon$
 $\text{TA}\text{NOE}\hat{\iota}^{\text{b}}\alpha\text{N}'$
 $\text{NETN}\alpha\text{KW}^{\text{b}}\ \bar{\omega}\epsilon'$
 $\text{N}\alpha\gamma\bar{\text{N}}\text{NE}\hat{\iota}\text{PA}$
 $\bar{\zeta}\text{PE}'\bar{\text{N}}\text{TA}\gamma\text{KW}$

ΝΔΥ³ ἈΠΤΑΛΒΟ'
 ΝΤΕΥΨΥΧΗ
 ἈΝΠΕΥΩΜΑ'.
 ΝΕΤΝΑΚΔΑΥΓΑΡ
 ΝΔΥΝΘΕΝΔΕΙ'
 ΡΩΑΝΕΤΟΟ
 ΤῴἈΠΕΪΨΩΝΕ'.
 ἈΠΩΡ'ΘΕΤΕΝΟΥ
 ΕΤΡΕΝΧΙΤΟΥ
 ΝΤῆΚΑΔΥΖῆ
 ΝΕΝΜΑΔΧΕῆ
 ΘΕῆΖΕΝΠΑ
 ΖΡΕ'ΖῆΖΕΝΖΝΔ
 ΔΥΝΤῆΤῆΤῆ
 ΔΥΕΧῆΝΕΠΛΗ
 ΓΗ'. ΧΕ^h ῆΝΕΝ
 ΟΥΩῆΖΕΒΟΛ'
 ΧΕ⁴ ΔΝΟΝ'ΖΕΝ⁵
 ΜΑΟΤ⁶ ΠΕΝῆ
 ΤΟΝ'. ΔΥΩΖΔ
 ΜΟΪΟΝ'⁷ ΕΔΝΟΝ'⁸
 ΖΕΝΜΑΪΠΕΝ
 ἈΤΟΝ'ΔΝ'Ζῆ
 ΖΩΒΝΙῆ'. ΨΔ
 ΤῆΠΑΠΕΪΨΩ

ΝΕ'ΜΑΥΔΔΥ'ῆ
 ΠΟΝΗΡΟΝ'.
 ΖΕΚΔΟΕΝΝΔ
 ἸΒΟΛΕΤῆΧΙ⁹
 ἈΠΕΧΠΙΟ'ῆ
 ΤΕΝῆΤΑΤΩ
 Τῆ. ΠΜΔ¹ ῆΧΙ
 ΠΔΖΡΕ'Η'ῆΡΠΑ
 ΖΡΕ'ΕΡΟΝῆΖΗ
 ΤῴΠΕΤΕΚΚΛΗ
 ΣΙΑ'ΜῆΤΟΠΟΣ'¹⁰
 ΝΙῆ'ΕΤΟΥΤ'
 ΣΒῆῆΖΗΤΟΥ
 ΖῆΟΥΜΕ'¹¹.
 ΤΕΝΘΙΝΨΟῆΠῆ
 ΖΕΕΡΑΤῴῆΘΕ
 ΕΤΧΗ'ΖΕΤ'
 ΨΩΡῆ¹² ῆΜΟΪΕ
 ΡΟΚΠΝΟΥΤΕ
 ΠΔΝΟΥΤΕ'.
 ΠΕ¹³ ῆΠΙΣΤΟΣ'
 ΧΙΝΤΕΝῆΤ
 ΨΗΓΕΨΗῆ'.
 ΧΕῆΝΕΨΩ
 ΠΕΡῆῆΖΗΤῆ

A D N O T A T I O N E S.

¹ An CETERE pro ETERE? Probabilius videtur literam C esse suffixam, ut legendum sit ῆΜΟΚῆῆ, *dolores eius, quos* etc. et pronomen referatur ad ΤῆΨΩΡῆ'.

² ΟΕΝΔΜΕΤΑΝΟΕῆ. Egregie. Sed apud Tukium pag. 485, et apud alios minus recte: ΜΕΤΑΝΟΙ.

³ „ Qui ergo hæc sibi applicabant medicamenta (pergit cate-
 „ chista), sanitatem sibi applicabunt animæ et corporis: qui enim
 „ illa sibi metipsis applicabunt, in eundem morbum non recident.
 „ Absit ergo ut nunc quidem ea sumamus, et in auribus nostris,
 „ tamquam medicamenta in vasis, recondamus, plagis vero ea non
 „ applicemus: ne videamur, etc.

³ Idest, sibi applicabunt, aut, habebunt: nam apud Tukium pag. 126. græci Textus verba, ἴνα ἔχωσι, ut habeant, thebaice sic vertuntur: ΖΕΚΔΟ ΕΥΕΚΩ ΝΔΥ. h Per-

^h Perplexa heic, et aliquanto obscurior est oratio. Equidem sic verto: „ *Ne videamur nos nostram ipsorum requiem odisse: uti-
„ nam vero nostram insuper requiem omni alia in re non amemus,
„ prater quam in iis solummodo qua ad pessimum hunc morbum
„ curandum pertinent, ut nostra inobedientia reprehensionem effu-
„ giamus. Locus* „, etc.

⁴ Vocula $\chi\epsilon$ paulo ante adhibita est pro $\dot{\iota}\nu\alpha$, ut: heic ve-
ro aut per idiotismum ægyptium abundat, ut alibi dixi, aut si-
mili fere modo accipitur ac in vers. 6. Psalm. 117. thebaice
apud Tukium pag. 218: et memphitice Psalm. 49. vers. 21: ac
Psalm. 84. vers. 9: et alibi.

⁵ $\alpha\text{NON } \zeta\text{EN}$, *nos sumus*. Sic epist. 1. ad Cor. XIV. 12.
apud Tuk. pag. 116: $\bar{\text{N}}\text{TETEN } \zeta\text{EN}$, *vos estis*.

⁶ $\mu\alpha\text{CT}$ pro μOCTE , et μECTE , *odisse*, non memini me
alibi legere.

⁷ Fragmento etiam XIV. pag. 113. col. 1. videbimus, $\delta\text{ΥΩ}$
 $\zeta\alpha\mu\text{OION}$. Nusquam alibi hanc locutionem invenire potui. E-
xistimo autem eam valere: *et utinam etiam: e Dio anche voles-
se che*... Nimirum thebaice $\zeta\alpha\mu\text{OI}$ idem valere puto ac mem-
phitice $\delta\mu\text{OI}$, *utinam*.

⁸ Johann. IV. 9. græci textus verba, $\delta\sigma\eta\varsigma \gamma\upsilon\upsilon\upsilon\alpha\iota\kappa\acute{o}\varsigma \sigma\alpha\mu\alpha\rho\acute{\iota}\tau\iota\delta\omicron\varsigma$,
cum sim femina Samaritana, Memphiticus Interpres vertit
in Pontifical. part. 2. pag. 391: $\epsilon\delta\text{NOK OYCEIM I NCdM-
PITHC}$.

⁹ $\epsilon\text{T}\bar{\text{U}}\chi\text{I}$. Ad verbum: *ut elabamur, nec inobedientia re-
prehensionem accipiamus*. Sic Matth. II. 12. ap. Tuk. pag. 28:
Admoniti sunt $\epsilon\text{T}\bar{\text{U}}\text{KOTOU } \omega\text{Jd } \zeta\text{HP}\omega\Delta\text{HC}$, *ne redirent ad Hero-
dem*: et pag. 176: $\epsilon\text{T}\bar{\text{U}}\text{NdY}$, *ne videant*.

¹ „ *Locus* (inquit sermonis auctor) *in quo huiusmodi medi-
„ camenta sumuntur, aut in quo curamur, Ecclesia est, et qua-
„ libet ades, in qua vera tradatur doctrina. Illuc autem diluculo
„ veniamus, juxta id quod scriptum est* (Psalm. 62.): *Deus
„ Deus meus ad te de luce vigilo. Idest, fideles ab adolescentia
„ nostra esse* (debemus), *ne idem contingat in nobis, quod* „, etc.

¹⁰ Quamvis ægyptia vox $\mu\alpha$, et græca $\tau\acute{o}\pi\omicron\varsigma$ ab ægyptiis
adoptata *locum* significant, ex his tamen Catechistæ nostri ver-
bis, et ex Actis S. Coluthi, atque ex Theotociis conjici potest,
ægyptios græco nomine usos peculiariter esse ad designandam
ædem sacram, aut Ecclesiæ usui destinatam: in iis enim Actis ter
saltem $\tau\omicron\text{ΠΙOC}$ Sancti Coluthi commemoratur, ubi Sancti illius
martyris intercessione miracula patrabantur, et quo ægri perge-
bant

bant ut valetudinem recuperarent. In Theotociis vero pag. 223. Ædes Sancti Menæ Martyris, ubi ejus corpus requiescebat, vocatur ΤΟΠΟΣ: hæc enim ibi legimus: ΧΕΡΕ ΠΕΚΩΜΑ ΕΘΟΥΑΒ... ΧΕΡΕ ΠΕΚΤΟΠΟΣ, quæ sic verto: *saluto sanctum corpus tuum: saluto Locum tuum* (i. e. ædem tuam). Simili modo templum psalm. 25. vers. 8. dicitur ΠΤΟΠΟΣ, itemque in Pontif. P. 1. pag. 336, et in Theotociis pag. 26. Id tamen non ita accipi velim, quasi nomen ΤΟΠΟΣ nunquam *locum* simpliciter denotet: nam in Theotociis ipsis pag. 70. Paradisus vocatur ΠΤΟΠΟΣ ἈΠΟΥΝΟQ, i. e. *gaudii locus*. Porro græcas voces ab ægyptiis adoptatas Lacrozius in Lexico prorsus omisit: et merito quidem: alioquin novum fere græcum Lexicon conficere debuisset. Plura tamen sunt vocabula græca, quæ ab ægyptiis quo sensu adhibeantur, scire operæ pretium esset, et qua ratione inflecti, detruncari, deformari, terminari, aut omnino mutari ac scribi ægyptiace possint, vel debeant: ægyptii enim librarii, nisi eruditi sint, modo recte, modo perperam unum idemque vocabulum scribunt: quod passim videre licet in eorum libris: ubi nunc ΚΚΗΝΗ, nunc ΚΚΥΝΗ, exempli gratia, ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟΣ, et ΠΡΕCΒΗΤΕΡΟΣ etc. videas: quin pauca fortasse sunt græca verba quæ uno semper, et eodem modo, etsi minus recte, ut ΖΥCOC pro ΖΙCOC: multoque pauciora quæ recte semper ab iis exarentur: ut ΕΥΦΡΑΝΕ, ΛΑCOC, etc. Quin aliqua sic a Memphitis ipsis deformantur, ut vel ab homine græco vix agnosci queant: cuiusmodi est Isai. III. 12. ΕΥΕCΧΗCΤΗC, *findetur ea, arabitur*: ubi verbum σχίζω ita veluti personatum prodit, ut ægre agnoscatur. Vox vero CΦΟΡΤΟΝ, quæ extat Isai. I. 23. juxta versionem allatam in Pontificali parte 2. pag. 204, ne a græco quidem homine intelligitur: valet autem, ut reor, *sporta, seu sportula*: ibi enim græca Isaiæ versio habet ἀνταπόδομα, et elegantior alia versio, quæ ibidem affertur pag. 61, habet ἑξῆς, *retributio*. Lexico igitur ægyptiaco non omnes quidem græcas voces ab ægyptiis adoptatas addi velim, sed eas tantum quæ in ægypto aut deformatæ sint, aut novo sensu, vel nova constructione adhibitæ, aut demum e latina lingua deductæ.

¹¹ 2Ἰ ὈΥΜΕ', *cum veritate*. Num ita Auctorem loqui conjiçiemus eo quod aliæ essent in ægypto tunc Ecclesiæ, Ariano-
rum puta, in quibus falsa doctrina traderetur?

¹² Hæc psalmi verba Tukius affert pag. 56. eodem plane modo, quo heic leguntur.

¹³ Vocula, ΠΕ, quid valeat hoc in loco, nescio, nisi valeat, ΕΤΕ ΠΑΙ ΠΕ, IDEST. Hoc fere sensu adhibita est Matth. IX. 13. apud Tukium pag. 222, ubi legitur: ΟΥ ΠΕ, nempe, *quid significat? quid valet? quid est? quid vult* (Osee, cum ait: *Misericordiam volo*, etc.)

Nunc antequam manum de tabula tollam, ut dici solet, et ad quintum Fragmentum veniam, quum in quarto hocce aliqua de Medicis parum honorifice dicta invenerimus, illud placeat animadvertere, ægyptios hosce Medicos, de quibus Catechista sermonem habet, valde nostratibus dissimiles fuisse, maximeque bononiensibus: hi sane ægrotos, etiamsi pauperrimi fuerint, nec invisere dedignantur, et gratis etiam sapius curant; imo, si extrema illos inopia laborare compererint, subministrata non raro illis pecunia opem ferunt.

*. ΧΩΡ ΕΒΟΛ ΝΝΙ ΧΑΧΙ ΝΤΕΤΕΚΚΛΗCΙΔ' (πωic): ΔΡΙ-
COBT ΕΡΟC, ΝΝΕCΚΙΜ ΩΔ ΕΝΕC: ΕΚΕΤΑΔ ΟΟ ΝΝΙ ΩΩΝΙ
ΝΝΕΝΨΥΧΗ, ΝΕΜ ΝΕΝCΩΜΔ: — *Theotoc. pag. 151.*

V.

Ægyptii codicis fragmentum, cuius una tantummodo superest membrana, eaque mutila, longa uncias fere 11 $\frac{2}{3}$, et lata uncias fere 8 $\frac{2}{3}$. Vide Specimen pag. XXX. num. 5.

Huius librarii propria hæc sunt. In literis efformandis vetustam, ac genuinam figuram servat: de orthographia valde sollicitum se prodit: nullam lineolam, nullum accentum omittit, nullam interpunctionem: interpunctionis autem quatuor habet notas, punctum, virgulam nostræ similem non positione, sed figura, duo puncta solitaria, ac demum duo puncta cum lineola ad dextrum latus adiecta. Supparem quarto Exscriptori crediderim, aut paulo saltem recentiore, secundo autem ac tertio vetustiore. Paginarum numeri in hoc, item ut in aliis fere omnibus Fragmentis, literis exarati sunt minoribus quam sint cæteræ: sed in hocce literis multo minoribus. Desunt initio 183. paginæ.

Continet monastica quædam decreta parvi momenti, quorum duo sunt de pane Monachis subministrando, quo etiam extra mensam, seu vescendi locum, ut vertit S. Hieronymus in Regula S. Pachomii, sive, ut nunc loquimur, extra Refectorium vesci ipsis liceat, si esuriant. Tria heic sunt capitula ex

uno eodemque libro a Collectore excerpta: sed unum duntaxat integrum, alia duo imperfecta. Pro Tabennesiotis autem, seu Pachomianis Monachis condita fuisse videntur.

Pagina I.

ΠΓΔ

.. αν' ο̄νοϋρω
 .. ε̄σραϊ̄νη̄στη̄ν
 .. σ̄αμ̄ε̄ε̄σ̄α
 .. αν̄'εν̄ω̄οῡω̄τ̄
 .. μᾱ'η̄τᾱγ̄τα
 .. ε̄το̄ο̄το̄ῡ'ᾱν̄
 νε̄σ̄β̄η̄ε̄'² η̄τᾱγ̄
 τᾱν̄σο̄ῡτο̄ῡ'³ ε̄ρο̄
 ο̄ῡ'⁴ ᾱγ̄ω̄ν̄σε̄σ̄ω̄ν̄
 ε̄το̄ο̄το̄ῡ'η̄νο̄ῡσο̄π̄
 η̄'σ̄νᾱγ̄'⁵ η̄'ω̄οῡω̄τ̄⁴
 ε̄τ̄ρε̄ῡρο̄ε̄ῑς'· ᾱγ̄ω̄
 η̄το̄ο̄ῡ'η̄σε̄τ̄ᾱρ̄'
 ρο̄ο̄ῡω̄'νᾱγ̄'ε̄τ̄ρε̄ῡ
 σ̄ᾱρε̄σ̄'² η̄νο̄ῡω̄π̄χ'⁵
 ε̄ῡε̄ψ̄ῑτο̄ῡ'ᾱμᾱγ̄
 η̄νο̄ῡσ̄το̄ρ'⁶ η̄ν̄ᾱ
 μᾱ'ε̄το̄ῡη̄σ̄η̄το̄ῡ
 ᾱν̄νε̄σ̄β̄η̄ε̄'η̄
 τᾱγ̄τω̄ω̄ο̄ῡ'² ε̄ρο̄ο̄ῡ:
 ⁷ το̄ῡᾱγ̄το̄ῡ': —
 β̄ ε̄η̄τᾱνε̄νε̄ῑο̄τε'⁸
 σ̄ῡν̄χω̄ρ̄ε̄ι'⁹ η̄αν̄'
 η̄η̄τε̄γ̄ᾱη̄τᾱγα
 θ̄ο̄ς'ε̄τ̄ρε̄ῡτ̄η̄αν̄'
 η̄σ̄ε̄ν̄κο̄ῡῑη̄ο̄ε̄ῑκ'¹⁰
 ᾱπ̄βο̄λ'ᾱπ̄μᾱ'η̄·
 ο̄γ̄ω̄μᾱ'ε̄τ̄βε̄τ̄η̄
 ᾱη̄τ̄β̄ω̄β'ᾱμᾱ
 τε̄'αν̄'. ᾱλ̄ λ̄ᾱ'χε̄η̄
 νε̄γ̄ρ'σ̄αλ'η̄νο̄γ̄ᾱ'ᾱ
 μ̄ο̄ν'² η̄νο̄ῡχ̄ιο̄ῡε̄'.¹¹
 ᾱη̄νο̄ῡτω̄ρ̄π̄' ᾱλ̄
 λ̄ᾱ'χε̄'η̄τᾱγ̄τᾱγ̄'

η̄αν̄' ε̄βο̄λ'χε' σ̄ε̄κ̄η̄'
 η̄αν̄'ε̄σ̄ρᾱῑς̄η̄νο̄ῡ
 σ̄το̄ρ'¹² ε̄βο̄λ'σ̄ῑτο̄ο̄
 το̄ῡ'σ̄ῑν'ε̄γ̄ο̄η̄ς
 ε̄τ̄ρε̄πο̄γ̄ᾱ'πο̄γ̄ᾱ'
 ᾱμ̄ο̄ν'ο̄γ̄ω̄μᾱ'ᾱ
 πε̄ρο̄ε̄ῑκ'ε̄ψ̄η̄η̄'¹³
 η̄η̄τ̄μᾱω̄ε̄' ᾱγ̄ω̄
 ε̄βο̄λ' ο̄η̄ χ̄ε̄ᾱγ̄η̄ᾱγ̄
 ε̄σ̄ᾱσ̄ε̄μᾱτε̄'σ̄ρᾱῑ
 η̄σ̄η̄τ̄η̄ε̄γ̄σ̄ο̄ε̄'
 ε̄μᾱτε̄'η̄η̄σ̄ε̄ν̄νο̄β̄
 ᾱπο̄λ̄η̄τ̄ῑᾱ'¹⁴ η̄η̄
 ο̄γ̄σ̄κο', ᾱη̄ο̄ῡε̄ῑ
 β̄ε', ε̄ᾱγ̄ρ̄π̄μ̄ε̄ε̄γ̄ε̄'
 ᾱπ̄ᾱῑς̄η̄τε̄γ̄ᾱη̄τ̄
 ω̄ᾱη̄σ̄η̄τ̄η̄' η̄β̄ι
 η̄νε̄νε̄ῑο̄τε̄'η̄η̄ᾱη̄τ̄'.
 χ̄ε̄μ̄η̄πο̄τε'¹⁵ η̄σε̄
 π̄χ̄ρ̄ε̄ῑᾱ'η̄νο̄ῡκο̄ῡῑ
 η̄ο̄ε̄ῑκ'η̄νο̄ῡσο̄π̄'ε̄γ̄
 σο̄π̄'ᾱη̄η̄σε̄ᾱτ̄ρε̄ῡ
 τ̄ω̄ο̄γ̄η̄'² ᾱπ̄μᾱ'
 η̄νο̄γ̄ω̄μᾱ'ᾱπο̄γ̄
 ε̄ω̄'δ̄ᾱδ̄ο̄μ̄'ε̄ο̄γ̄ω̄μᾱ
 ᾱπε̄ρο̄ε̄ῑκ'² ᾱ
 πᾱω̄ᾱῑ'ᾱπ̄ρω̄
 κ̄² ᾱπ̄κᾱγ̄μᾱ'¹⁶
 ε̄τ̄κο̄λ̄ᾱζε̄'ᾱπε̄γ̄
 η̄η̄τ̄', η̄σ̄ο̄γ̄ο̄'² ε̄'
 χ̄ε σ̄κ̄η̄'νᾱγ̄'αν̄'ε̄
 σ̄ρᾱῑ'η̄η̄το̄λ̄η̄'ε̄τ̄
 ρ̄ε̄γ̄κ̄το̄ο̄ῡ'η̄κε
 σο̄π̄'η̄σε̄ο̄γ̄ω̄μᾱ

¹ Membranæ frustum deest. Tres primi huius paginæ versus e sequenti pagina sic forsitan supplendi sunt: ΕΥΨΑΝΟ Ν ΟΥΡΩΜΕ' ΔÈ ΣΡΑΪ ΝΖΗΤΝ, Η' ΟΥΣΙΜΕ, *si inter nos autem inventus fuerit vir, aut mulier, qui* etc. Utrum vero quod sequitur sic supplendum sit, ΕΥΣΔΡΕΣ ΔΝ' ΕΝΨΟΥΤ, *qui non custodiant claves, viderint peritiores.* Simili fere modo incipit caput CL. Regulæ S. Pachomii: *Si inventus fuerit unus e Fratribus aliquid per contentionem agens* etc. Porro quum in omnibus hisce capitulis et masculi, et feminæ commemorantur, pro eo Monachorum cœtu sive ordine condita fuisse hæc decreta perspicuum est, in quo Sanctimonialium quoque Monasteria erant. Huiusmodi autem fuit S. Pachomii institutum: is enim non modo septem pro viris monasteria fundavit, sed unum insuper in Mene pro feminis in gratiam sororis: quin et S. Theodorus S. Pachomii discipulus in pago Bêchre non longe a monasterio Bou aliud Virginum cœnobium fundavit. Locum vero Bou vocari etiam Bau dicemus alibi. Horrida hæcce, ac barbarica nomina ne mireris, Lector: de Africa enim, libri V. Hist. Natur. initio scribit Plinius: *Populorum eius, oppidorum nomina vel maxime sunt ineffabilia præterquam ipsorum linguis.*

² ΝΕΣΒΗΥΕ, *opera (i labori)*; nam storeas texebant ægyptii illi monachi, ligna cædebant, juncos, sarmenta, lapsania colligebant, aliisque id genus laboribus et opificiis operam dabant.

³ Thebæis ΤΔΝΖΟΥΤ est, *credere*: ut etiam apud Tukium pag. 321: nam quod scribitur pag. 312. ΤΔΝΖΙΤ, mendosum videtur. Sed memphitæ dicunt ΤΕΝΖΟΥΤ.

⁴ De commonitione modo bis, modo ter, modo etiam sexies delinquenti Monacho ante gravioris pœnæ inflictionem faciendâ sollicitum fuisse S. Pachomium patet ex 160, et 161, et sequentibus capitulis Regulæ ab ipso scriptæ.

⁵ ΖΝ ΟΥΩΡΧ. In Fragm. VII. pagina num. 268. mendose signata, legimus, ΤΝΟΟΥΝ ΖΝ ΟΥΩΡΧ, idest, *certo scimus, probe novimus.* Heic ergo ΣΔΡΕΣ ΖΝ ΟΥΩΡΧ valet, ἀκριβῶς (*diligenter*) *custodire, servare.* Itaque Luc. I. 3. apud Tukium pag. 12. adverbium græci Textus, ἀκριβῶς, *diligenter*, thebæus Interpres vertit, ΖΝ ΟΥΩΡΧ.

⁶ Quid valeat, ΖΝ ΟΥΣΤΟΡ', docebunt ægyptiarum literarum peritiores. Ter quidem hocce in Fragmento, semel autem in decimoquarto hæc locutio occurrit: alibi enim necdum reperi: attamen quid proprie ac certo denotet, nondum queo dicere. Memphiticum sane nomen plurale ΖΘΩΡ equos designans

nihil admodum huc pertinere perspicuum est. Donec itaque maior lux affulserit, interpretor, *rigorosamente, con rigore, irremissibilmente, per obbligo di coscienza*. Quin capitulo LXXXI. Regulæ S. Pachomii ubi S. Hieronymus transtulit, *præter hæc quidquid inveneris, absque contradictione auferes*, ibi ægyptiace forsitan S. Pachomius dixerat, ΕΥΝΑΚΙΤΟΥ ΖΝ ΟΥΣΤΟΥ'. S. Paulus diceret, ἀπορούως: et Memphita ΗΕΝ ΟΥΩΥΩΤ ΕΒΟΛ.

^a His præmissis superiora sic interpretor: „ *Inter nos autem, si quis inventus fuerit vir, aut femina, qui locorum, quæ ipsis tradita sunt, aut opificiorum quæ iisdem credita fuere, claves non custodiant, eisque semel, aut bis, vel ter indictum fuerit, ut vigilantiores sint, ipsi vero diligentius custodiendo magis soliti non fiant, removeantur sine remissione ex locis, quæ ipsis credita fuere, atque ex opificiis, quæ illis præscripta fuerant.* „ Qui se tunc maxime sapere atque εὐδοκίμειν existimant, cum veneranda, et reipublicæ etiam utilissima monachorum instituta irriserint, ii ridebunt sine dubio, si forte hæc, et quæ sequuntur decreta legerint, aut intellexerint: sed ridendi potius ipsi sunt, qui ea quæ nemo sanus non probet, nec ullus paterfamilias domi proportionem servari nolit, in solis monachis derideant.

⁷ ΤΟΥΑΥΤΟΥ'. Græcum hoc plane est, et rubris litteris scriptum, quia tituli locum tenet: τῆ αὐτῆ (dello stesso): *eiusdem* sive Abbatis, sive Auctoris, sive libri: quid enim præcesserit, nescii sumus. Ægyptiis diversæ casuum terminationes ignotæ sunt: ideo autem genitivum hunc ab ipsis adoptatum fuisse crediderim, quia ægyptiace eadem res tam bene, tam clare, tam breviter dici non poterat. Similia in memphiticis Liturgiis passim occurrunt, ut ex. gr. (plurimis aliis prætermisissis) ΚΥΝ ΘΕΩ, σὺν θεῷ, quod ne latine quidem tam breviter dici potest: quis enim intelligat quid velis, si dixeris, *cum Deo?* Simili de causa græci, latini, et ægyptii hebraicam vocem *Amen* adoptarunt.

^b Sic interpretor: „ *Et Patres nostri pro sua ipsorum benignitate nobis concessere, ut parvi panes nobis darentur extra cœnaculum (refectorium) non ob nostram tantummodo infirmitatem, sed etiam ne nostrum quispiam deceptus (aut, dementatus) furti ac rapina reus fiat, eos furando, sed ii nobis præbeantur: quia* „ etc.

⁸ ΝΕΝΕΙΟΤÈ, *Patres nostri*) S. Pachomius puta, S. Theodorus, S. Orsiesius, S. Macarius, aut alii ex iis qui in ægypto
Patres

Patres Monachorum, seu Abbates, et a singulis Monachis *Patres nostri* vocabantur. Inseparabile illud additamentum ΝΤΔ indicat aliqua alia præcessisse, quæ collector noster omittit.

⁹ CYNΧΩΡΕΙ'. Scribendum erat CΥΓΧΩΡΕΙ'. Sed quia Γ heic effertur ut Ν, ideo excusatione dignus est librarius, præsertim cum græci ipsi vetustissimi sic interdum scripserint. In Psalterio etiam Romanæ editionis ps. LXXIII. 8. lego CYN-ΓΕΝΙΔ pro CΥΓΓΕΝΕΙΔ: mendum enim duplex ibi est CΥΝ-ΓΕΝΙΔ.

¹⁰ ΝΖΕΝ ΚΟΥΙ ΝΟΕΙΚ, *parvos panes.*) Regulæ S. Pachomii capitulum LXXX. sic transtulit S. Hieronymus: *De parvulis autem panibus qui dantur domorum Præpositis, ut his eos distribuunt, qui nolunt in commune vesci cum ceteris, & quasi majori abstinentiæ se dedicant, ita observare debent, ut nulli dent iuxta gratiam..... sed quando comedere volunt, cum disciplina dantur in cellulis, et cum his nihil aliud comedent, nisi salem tantum.*

¹¹ Furto. In epistola Ammonis Episcopi ad Theophilum Archiepiscopum seu Papam Alexandrinum (iam enim Papæ titulus Alexandrinis Præsulibus tribui cœperat) cap. 3. pag. 353. apud Bollandistas die XIV. Maii, de quodam Monacho sermo est, qui *panes clam subduxerat*: ea vero occasione S. Pachomius *ad Monachos conversus*, Nemo, inquit, *ultra vires suas jejunandi tempus producendum sibi esse existimet, quandoquidem per assiduos exercitationum monasticarum labores corpora vestra exhauriri necesse est.*

^c ΕΒΟΛΧΕ etc. Idest: „ *quia severe nobis præscriptum ab ipsis fuit iam ab eo tempore quo in vivis erant, ut nostrum unusquisque congruam panis portionem statera ponderatam comedat: et quia insuper nostrum plurimos, maiorum austeritatum tempore, fame ac siti valde cruciari viderunt, hoc præ oculis habentes ac animo reputantes pro sua ipsorum misericordia misericordes Patres nostri (ac dicentes): Ne forte frusto panis identidem opus habeant (Monachi) postquam in refectorio surrexerint, et pane vesci nequeant in magno astu atque ardore cruciari: multoque magis quia præceptum eis datum non fuit, ut iterum redeant, et in refectorio comedant postquam inde exierint.* „ S. Hieronymus in Reg. S. Pachomii *vescendi locum* vocat quod nos dicimus *refectorium.*

¹² En iterum, ΖΝ ΟΥΣΤΟΡ'.

¹³ ΕΦΩΗΥ. Interpretor, *congruum, convenientem.* Nam ΩΔΥ valet etiam πρέπειν, *decere.*

¹⁴ ΖῆΝ ΖΕΝ ΝΟΒ ἄΠΟΛΗΤΙΑ', *in magnis austeritatibus*.) In Theotociis pag. 297, et in Diurno pag. 255. edit. Romanæ scribitur ΠΟΛΗΤΕΙΑ', cum Η. Sed scribendum etiam sine dubio ἄΠΟΛΗΤΕΙΑ', ut in Pontif. part. 1. pag. 169. De voce hac πολιτεία ab Ecclesiasticis scriptoribus hoc sensu græce adhibita, ut austeritates in monasticis Regulis præscriptas, strictioremve vitæ rationem denotet, vide Ducangium in Glossario græco. Ita et in Theotociis videtur accipi: sed in Diurno *vita ducenda rationem* simpliciter, sive, ut veteres nostri loquebantur, *conversationem* valet: quo sensu loquens Hieronymus, Præfationem in Regulam S. Pachomii conclusit his verbis: *quos sanctæ conversationis studia delectant*. Et capitulo 188. eiusdem Regulæ: *De conversatione sanctæ vitæ docebunt*. Hoc sensu in libro Pontificali pag. citata scriptum est: †ΠΟΛΗΤΕΙΑ. . . . ΝΤΕ † ΜΕΤΜΟΝΑΧΟΣ, *monasticæ vitæ ratio*. Itemque pag. 198: ubi tamen scribitur ΠΟΛΕΤΕΙΑ'.

¹⁵ Particula μήποτε ab Origene, Didymo, aliisque accipitur pro *fortasse*.

¹⁶ Æstate magnos in Thebaide calores fuisse S. etiam Hieronymus testatur Præf. in Reg. S. Pachomii inquires: *In cæna similiter mensa ponitur propter . . . astus gravissimos*.

ΠΠΕ

Pagina II.

ΖῆΠΜἄΝΟΥΩΜ'
 ΜῆΝῆCΑΤΡΕΥΕΙ'ΕΒΟΛ':
 ΔΥΩ^d ΤΑΙΤΕΘἔΝΤΑΥ
 ΟΒΨΟΥ'¹ ΝῆΘΙΝΕΝΕΙ
 ΟΤἔΑΥ†ΝΑΝ'ΝΖΕΝ
 ΚΟΥῆΝΟΕΙΚ'ἄ
 ΠΒΟΛ'ἄΠΜἄΝΟΥ
 ΩΜ'² ἄΠCΟΠ'ΕΤῆ
 ΠΧΡΕΙΑ'ἄΜΟΥ'.
 ΕΥCΟΟΥΝ'ΧΕΟΥΝΟ
 ΒἔΝΑΝ'ΑΝ'Π'Ε'ΕΝ
 ΨΑΝΧΙΤῆΖῆΝΟΥ
 ΨῆΖΜΟΥ'ἄΠΝΑΥ'
 ΕΤῆΝΔἔ³ ΝΑΥ'ΝΑΜἔ
 ΕΤΡΕΝΟΥΟΥῆΑΝ'
 ῆΧΝΙΣ'⁴ ΖῆΝΟΥΔ
 ΠΑΤΗ'ῆΤῆΖΚΔ

ΕΙΤ'⁵ ΔΝ'. ΟΥΔἔΕΤ
 ΡΕΝΧΙ'ΑΝ'ΖῆΝΟΥ⁶
 ΜῆΤΕΙΕΡ'ΒΟΟΝΕ.
 ΕΝCΩΟΥΖ'ΝΑΝ'Ε
 ΖΟΥΝ'ΝΟΥΖΟΥΟ'ΧΕ
 ῆΝΕΥΨΩΠΕ'ΝΑΝ
 ΕΥΚΡΙΑ':
 ΕΥΨΑΝῆΝ⁷ ΟΥΡΩ
 Μἔ'Δ'Ε'ΖΡΑῆΝΖΗ
 ΤῆΝ'Η'ΟΥCΖΙΜἔ'Ε'
 ΟΥῆΖΟΥΟ'ΕΥΟΕΙΚ'⁷
 ΨΗΜ'⁸ ῆΤΟΟΥ
 Η'CΝΑΥ', Η'ΨΟΥΜῆ
 ΤΗΡΟΥ', ΕΥΝΑΥΙ
 ΤΟΥ'ῆΤΟΟΥ.
 ΖῆΝΟΥΖΤΟΥ', ΝCΕῆ
 CΑΒΒΑΤΟΝ'CΝΑΥ'⁹

ῆΠΟ.

Ἰ̄ΝΠΟΥΕῩΝ̄Χ...
 Ρ̄Θ̄Ϛ: ΤΟΥ¹⁹ ΔΥ...^f
 ΠΕΖΜΕ̄Ν̄ΖΟΥ...
 ΡΟΜΠΕ̄Ν̄ΝΕ..
 ΜΕ̄ΕῩΚΑΘΕΙΚ
 Ἰ̄ΝΤΟΟΤ̄ῆΠΤΗ..
 ΖΡᾹῙΝ̄ΖΗΤ̄ῆ · ΕΙΤΕ̄
 ΖΟΥΤ̄' . ΕΙΤΕ̄ ΣΖΙ
 ΜΕ̄' . ΕΙΤΕ̄ ΝΟΒ̄ . ΕΙΤΕ̄
 ΚΟῩῙ¹¹ ΨΑΝ̄Τ̄Ϛ
 ΧΩΚ'ΕΒΟΛ̄ΤΗΡ̄ῆ
 ΧΙΝ'ΠΨΟΡ̄Π̄Ἰ̄
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ'ΨΑΝ
 ΤΟΥΕΙ'ΕΒΟΛ'Ζ̄Μ̄
 ΠΝΟΒ̄ῶΠΑΣΧΑ':
 ΑΛΛΑ⁸ Ζ̄Μ̄ΠΕΖΟΥ'Ε
 ΤΕΡΕΠΟΥΔ'ΠΟΥΔ'

ΝΑΟΥΩΜ'Ἰ̄ΝΖΗΤ̄ῆ
 ΕΙΤΕ'ΕΦΝΑΟΥΩΜ'
 ῶΠΕΦϚΤΟΥ',¹²
 Η'ΠΕΦΨΟΜ̄Τ, Η'
 ΠΕΦΣΝΑΥ' . ΕΥΨΑΝ
 ΕΙ'ΕΒΟΛ'Ζ̄Μ̄ΠΜᾹἸ̄
 ΟΥΩΜ', ΕΥΝΑΤ̄
 ΝΑΥ'Ἰ̄ΝΤΕΦΤΟ'Ἰ̄ῆ
 ΟΥΩΜ'ῶΠΕΤ̄ῆΝΑ
 ΟΥΟΜ̄ῆ · Ἰ̄ΝΣΕΦΙ
 ΤΟΥ'Ἰ̄ΝΤΟΟΤ̄ῆ ΕΡΟΥ
 ΖΕ'ΕΒΟΛ'Ζ̄ΙΤΟΟΤΟΥ
 Ἰ̄ΝΝΕΤΔΙΔΚΟΝΕΙ':
 ΔΥΩ ΤΑΙΤΕΘΕ' ΕΤ
 ΝΑΨΩΠΕ'ῶΠΕΝ
 ΣΨΟΥΖ'ΕΖΟΥΝ'ΤΗ
 Ρ̄ῆ . ΕΙΤΕ'ΖΟΥΤ̄',

A D N O T A T I O N E S .

^a ΔΥΩ etc. Idest: „ *Et similiter Patres nostri conviverunt,*
 „ *et parvos panes nobis extra refectorium dederunt, quotiescunque*
 „ *illis indigemus: nos enim nequaquam peccare noverant, si panem*
 „ *cum gratiarum actione illa hora sumamus, qua verè necessitas*
 „ *premit, ut illum Ἰ̄ΝΧΝΔΖ' fraudulenter non comedamus, et ne*
 „ *esuriamus: neque simul congregamur ut sumamus cum ῶΝ-*
 „ *ΤΕΙΕΡ' BOONE, multoque minus sunt nobis in condemnationem.*
 „ *Sin autem,* „ etc.

¹ Ἰ̄ΝΤΑΥΟΒΨΟΥ.) Transtuli, *conviverunt*: ut ΟΒΨ valeat
 non modo *oblivisci*, et *dormire*, sed et *convivere*. Quod si cui
 magis placeat, *qui dormierunt*, idest, *mortem obierunt*, is mex
 interpretationi valedicat. Verba, ΔΥΩ ΤΑΙΤΕΘΕ', *et similiter*,
 quæ infra iterantur, videntur esse Collectoris decretorum heic
 citati, qui ea præmittat ubi novum Decretum afferre vult, aut
 exponere.

² ΜΑΝΟΥΩΜ, *refectorium transtuli*. Delicati illi ac ridicu-
 li, quibus vocabulum hocce stomachum movet, quod et mona-
 chismum sapiat, neque a Cæsare, aut Cicerone, cum de mo-
 nasticis institutis scriberent, adhibitum usquam fuerit, ii *cœna-*
culum, aut *communem mensam*, aut *vescendi locum*, aut *triclinium*,
 aut *cœnationem* vertere poterunt. Ceterum calamistrati isti, qui
 mona-

monastica omnia fastidiunt, iidem ipsi monasticos *Abbatis, Præpositi, Prioris*, et si qui sunt alii id genus, titulos ambiunt, etsi minime Tullianos; plerique vero ex ipsis quo sensu *Abates* dici vere possint, ignoratur.

³ ΕΤΝΔΖΕ.) Genuinam huius dictionis significationem peritiores indicabunt. Equidem ex coniectura præterpropter trans tuli. Apud Tuk. pag. 132. ΠΕΤΝΔΔΖΕ ΕΠΙΚΑΝΩΝ (seu potius ΕΠΕΙΚΑΝΩΝ) valet: *qui hanc regulam secuti fuerint*. Sed hoc nihil ad rem, aut ferme nihil.

⁴ Quid valeat ΝΧΝΔΖ, nondum invenire potui. An, *clanculum*? Si vocabuli huiusce, aliorumque huiusmodi germanam significationem, antequam voluminis impressioni finis imponatur, assequi potuero, eam in extremo ipso volumine adiciam.

⁵ ΝΤΝΖΚΑΕΙΤ). Verbum thebaicum ΖΚΑΕΙΤ, *esurire*, ex Tuk. pag. 342. notum iam erat: legendum enim ibi, ΕΚΖΚΑΕΙΤ, *esurientem te*.

⁶ ΖΝ ΟΥ ΜΝΤΕΙΕΡ' BOONE.) Peritorum opem heic etiam exposco. Malo enim ignorantiam fateri, quam inanes proferre coniecturas, aut lectori (quod absit) imponere. Ne tamen laborem refugere videar, quasi ne conatus quidem fuerim lectori locum hunc perspicue, aut pro viribus exponere, pauca subiungo. Memphitis ΙΠΙ, et ΡΕ, et ΕΡ, Thebæis vero ΕΙΡΕ, et Π, et ΕΡ valent *facere*: quod si abstractum nomen hinc efformare quis velit, id Memphitæ quidem erit ΜΕΤΙΡΙ, Thebæo autem ΜΝΤΕΙΡΕ, *actio, factum*. An ergo ΜΝΤΕΙΕΡ' idem est ac ΜΝΤΕΙΡΕ? Nomen vero thebaicum BOONE idem valere verisimile est ac memphiticum ΒΩΝ. Quid autem hoc denotet, e Liturgia S. Basilii colligitur: nam pag. 51. ed. Rom. Sacerdos thus adolens a Deo petit, ut holocaustum huiusce ΘΘΟΙΝΟΥÇΙ, seu thuris acceptet, atque eos qui adstant, ab omni peccati ΘΘΟΙΒΩΝ emundet: ex quo patet opponi alterum alteri, ΘΘΟΙΝΟΥÇΙ, et ΘΘΟΙΒΩΝ: itaque cum ΘΘΟΙΝΟΥÇΙ sit *odor bonus* e thure emissus, erit ΘΘΟΙΒΩΝ e contrario *odor malus* ex re foetida, sordida, ac foeda emissus. Si ita se res habet, ΖΝ ΟΥ ΜΝΤΕΙΕΡ' BOONE valebit, *foedâ, malâ, ac sordidâ actione*.

^e ΕΥΩΑΝΘΝ). Capituli huius hancce qualemcunque interpretationem habeto a peritoribus fortassis emendandam.
 „ *Sin autem vir inter nos, vel femina, aut duo, aut tres simul*
 „ *omnes deprehensi fuerint qui exiguorum panum residua penes se*
 „ *retinuerint, auferantur hac eis sine remissione, et duobus sabbatis*
 „ *panem hi non accipiant. Eiusdem.* „, etc. ⁷ Quid-

⁷ Quidquid esculenti residuum erat monacho, aut superfluum, illud ad Totihoc reportare debebat, idest, ut S. Hieronymus primo Pachomianæ Regulæ capitulo interpretatur, ad *Præpositum domus suæ*. Ægyptiaca enim sine dubio habenda hæc vox est, si recte tamen a librariis scripta ad nos pervenit: nam litera illa sive aspirationis nota, h, in græca versione quæ Hieronymo tradita fuit, esse non potuit. Quibusnam vero ex vocibus nomen hocce componatur, an ex ΤΟΤ (nam †ΤΟΤ in Act. Apostol. XIII. 11. valet *præesse*), et ex ΗΙ, *domus*, et ΖΙΩΚ, peritiores inquirent. Quidquid autem de hac derivatione statuendum sit, tribus Pachomianæ Regulæ capitulis mirifice nostrum hocce illustratur. Primum superius attuli adnotatione 10. Alterum vero, nempe LXXIX. sic vertit S. Hieronymus: *Nullus in cellula sua reponat aliquid ad vescendum, absque his quæ a Dispensatore acceperit*. In capitulo demum trigesimonono sic statuit S. Pachomius: *Ea quæ acceperint, per triduum eis sufficient: et, si cui residuum fuerit, reportabit ad Præpositum domus, et ille reponet in cellarario, donec misceatur cum aliis, et cunctis fratribus præbeatur*.

⁸ (ΩΗΜ). Memphitice dictiones ΩΔΜ, et ΩΟΥ, ac etiam (ut in Theotociis scriptum reperio) ΩΩΜ, prout nomina quidem sunt, *tenuem* denotare solent; prout verba vero, valent *attenuari, comminuere*. Ita Gen. xli. 3. boves, seu vaccæ λεπτά, *macræ*, memphitice dicuntur ΝΙ ΩΟΥ: et Exod. IV. 10. suam Moyses vocem appellat ἰσχυρήν, *tenuem, gracilem*, memphitice ΩΟΥ: et Dan. II. 35. ferrum λεπτυθὲν, *comminutum, pestato*, dicitur memph. ΩΔΜ. Sed in Theotociis pag. 73. ubi intellectus dicitur ΕΤΩΩΜ, *subtilis* potius, quam *tenuis* videtur dici. At vero Thebæi dicunt ΩΗΜ quoque, ut non ex hoc tantum loco, sed etiam ex Fragm. VI. pag. 229, et ex Fragm. IX. pag. prima numero 81. signanda, apparebit: quibus in locis *exiguum, parvum, parum* significat. Quin etiam e ΩΗΜ thebæi ipsi fecerunt ΩΗΜΩΗΜ; quæ vox et apud Tukium pag. 205. extat, et ab incognito Miraculorum S. Coluthi scriptore adhibetur. Apud Tukium Isaïæ locum ex cap. XXX. vers. 4. thebaice afferentem, ΩΗΜΩΗΜ nomen esse videtur: ubi enim græcus Interpres habet λεπτά, *tenuia, minuta*, thebaicus habet: ΝΟΕΚΩΤ (sic ibi scribitur) ΕΟΥΟΝ ΩΗΜΩΗΜ, i. e. ni fallor, (*vas*) *quod conversum fuit in minuta fragmenta*. In iis autem quæ dixi Miraculis pag. 87. ΩΗΜΩΗΜ valet *sensim: a poco a poco*. Quin imo vir clariss. Augustinus

stinus Georgius pag. 157. de thebaico hoc vocabulo docte dis-
serens: *Ex hoc derivatum puto* (inquit) *Latinorum SENSIM*,
quod et Cicero aliquando adhibuit. Obloqui equidem heic non
auderem, nisi Latinos Ciceronis ætate, aut aliquot potius ante
illum seculis adverbium ab Ægyptiis mutuatos esse, parum cre-
dibile videretur. Propria quidem deorum, urbium, locorum
quorundam nomina ex Ægypto in Latium, aut verisimilius ex
Ægypto in Græciam, e Græcia in Latium iis temporibus migras-
se non inficior: sed parum et hæc Latinis arriserunt, si mere
forent ægyptiaca: nunquam sane *Chemi*, aut *Keme* nominave-
runt, sed semper *Ægyptum*: nunquam *Racotim*, aut *Racotem*,
nunquam *Ameiri*, nunquam *Pana*, aut *Bana*, nunquam *Panuf*
etc.: sed *Alexandriam* semper, *Nilum*, *Panopolim*, *Memphim* etc.
dixerunt. At Ægyptios contra post Octaviani ætatem Latina,
aut Latinæ originis vocabula adscivisse compertum est, sive a
Latinis per Græcos, sive a Latinis ipsis ea acceperint: itaque in
Rubricis Euchologio, Liturgicoque potissimum Codici ab incon-
cinno, minusque, ut reor, vetusto auctore additis passim inve-
nias, ΜΑΠΠΑ, *mappa*, ΟΡΑΡΙΟΝ, *orarium*, ΛΕΝΤΙΟΝ, *lin-*
teum, ΚΑΤΑ ΟΡΔΙΝΟΝ, *ex ordine, iuxta ordinem*, ΦΑΚΙΔ-
ΛΙΟΝ, etc. Verum his multo vetustiora in Ægypto sunt Latina
Dignitatum, officiorum, aliaque id genus nomina fere propria,
puta ΝΟΤΑΡΙΟC *notarius*, ΚΟΜΗC, *Comes*, ΠΡΕΤΩΡΙΟΝ *præ-*
torium, ΜΙΛΛΙΟΝ *milliarium*, ΜΕΛΙΤΟΝ *miles* etc. Demum
quod maiorem initio mihi admirationem peperit, in memphiti-
co Isaïæ Interprete occurrit vox ΟΦΟΡΤΟΝ, ut superius dixi;
in Theotociarum vero canticis pag. 70, et 225. vox ΣΤΡΑΤΑ,
strata, la strada.

⁹ ΟΔΒΒΑΤΟΝ' ΟΝΔΥ, *duo sabbata*. Verti etiam forsitan po-
test, *duas hebdomadas*. Itaque S. Hieronymus Præf. in Reg. S.
Pachomii: *Bis in hebdomada* (inquit), *quarta, et sexta Sabbati*,
ab omnibus ieiunatur, excepto tempore Paschæ, et Pentecostes: ubi
vox *Sabbatum* pro dierum hebdomade accipitur.

¹⁰ Peritiores hæc supplebunt. Ego sic interpretabor quasi
legendum esset: ΤΟΥΔΥΤΟΥ': — ΠΕΖΜΕ' ΝΖΟΥ' ΝΤΡΟΜΠΕ'
ΝΝΕΡΩΜΕ' ΕΥ'ΚΑ ΟΕΙΚ' ΝΤΟΟΤῶ ΕΠΤΗΡῶ ΣΡΑΙ etc. En igitur
primæ huius capituli partis versionem:

^f „ *Eiusdem*. In *Quadragesima* quotannis nemo inter nos panem
„ sibi ullo modo reponere poterit, sive ille masculus fuerit, sive femina,
„ sive grandis natu, sive parvulus, donec tota *Quadragesima* com-
„ pleta fuerit, a primo sabbato (vel, a prima hebdomada) usque ad
„ exitum (finem) magni Paschatis. Sed „ etc. 11

¹¹ ΕΙΤÈ ΚΟΥÌ, *sive parvulus.*) Pueros quoque a S. Pachomio in monasteria admissos fuisse constat. S. Hieronymus præfat. in ipsius Regulam: *In cæna similiter (inquit) mensa ponitur, propter laborantes, senes, et pueros.* Pachomius vero ipse capitulo 172: *Pueri (inquit) si in domo fuerint dediti lusibus et otio, et correpti non possint emendari etc.* Et cap. 173: *omnes autem pueri, qui non timent confundi pro peccato..... verberentur quamdiu disciplinam accipiant et timorem.*

⁸ ἀλλὰ etc.) „ *Sed eo die, quo unusquisque comedit, sive comedat feria quarta, sive feria tertia, sive feria secunda (vel, sive comedat die quarto, sive tertio, sive secundo), quum e resectorio exierint, datur ei sua portio, et comedit. Et quod non comederit, id ministri vespere tollant atque asportent. Et similiter qui in tota nostra Congregatione fuerit, sive masculus, ... Reliqua desiderantur.*

¹² ἀπεψυτοογ') Videtur idem esse thebaice ΠΕΨΥΤΟΟΓ', ac memphitice ΨΤΟΥΦΟΟΥ. Sensus, ni fallor, est huiusmodi: *sive post tres jejunii dies, sive post duos, sive post unum manducet.* Feria hebdomadis sexta, sive Parasceve in Diurno Alexandrino Romæ edito pag. 174. vocatur memphitice non ΠΕΨ, sed ΠΙ ΕΞΟΟΥ ἄμαρς, i. e. *dies sextus.* In Zacharia autem VIII. 19. hæc verba: *νηστεία ἢ τετράς, καὶ νηστεία ἢ πέμπτη, καὶ νηστεία ἢ ἐβδόμη καὶ νηστεία ἢ δεκάτη, jejunium diei mensis quarta, quinta, septima, ac decima,* sic vertuntur memphitice: Ἰ-ΝΗCΤΙΔ' ΠΕ ΨΤΩΟΥ, ... Ἰ-ΝΗCΤΙΔ' ΠΕ ΤΙΟΥ... Ἰ-ΝΗCΤΙΔ' ΠΕ ΨΑΨ... Ἰ-ΝΗCΤΙΔ' ΠΕ ΠΜΕΤ ἄΠΙ ΔΒΟΤ. Hieronymus autem Præf. in Reg. S. Pachonii: *Qui ad mensam ire noluerit (inquit), in cellula sua panem... accipit, sive in uno die voluerit, sive post biduum.*

* ΘΜΗΙ ΝΙΒΕΝ... ΕΥΞΕΧΩΧ, ΕΥΒΙΕΜΚΔΣ, ΕΡΕ ΠΙ ΚΟC-ΜΟC ΕΜΠΨΔ ἄΜΩΟΥΔΝ... ΤΩΒΣ ἄΠΨΩΙC ΕΣΡΗΙ ΕΧΩΝ:— *Theotoc. pag. 196. in Prec. ad Sanctos Monachos. Idest: Justi omnes... angustiati, afflicti, quibus dignus non erat Mundus (Hebr. XI. 37.), orate Dominum pro nobis.*

VI.

Ægyptii codicis fragmentum, septem constans membranis, longis uncias fere 10 $\frac{1}{2}$, latis uncias fere 8 $\frac{2}{3}$.

Desunt initio 226. paginæ, seu, quod idem est, 113. membranæ. Progreditur a pagina 227. usque ad paginam 240. Membrana, quæ nunc prima est, erat secunda decimiquinti quaternionis, ut apparet ex numero 1E, qui in dextro ultimæ paginæ latere notatus est superne, et inferne. Quaterniones igitur erant octaptychi. Vide Specimen pag. XXX. huius voluminis num. 6.

Librarii propria hæc sunt. Character nitidus, et elegans: literarum forma vetusta et genuina: literæ ζ peculiaris figura, nempe ζ: interpunctio uniusmodi, scilicet punctum duntaxat: lineolæ crebræ, sed sæpe accentuum loco positæ, non raro autem superflue, imo delendæ: vacua spatia crebra, tamque ampla non raro, ut paucis literis integer constet versus: nulla litera rubro colore infecta: in margine flosculi identidem, aut asteriscus parvæ crucis instar, qualem in Speciminibus vides pag. XXX. num. 2, et 6. Librarius ipse non omnino indiligens, sed haud satis eruditus: græca sane vocabula potissimum mendose scribit ut ΠΥΚΗ̄ pro ΠΗΓΗ', ΓΕΝΗΜα pro ΓΕΝΝΗΜα, ΧΙΜΑΡΡΟΣ pro ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ, ΜΕ pro ΜΗ, ΠΛΥΓΗ pro ΠΛΗΓΗ, ΠΝΙΚΤΙΚΟΡ̄Ξ pro ΠΝΥΚΤΙΚΟΡαζ', ΟΥΔΕ pro ΟΥΤΕ, *inter*, ΚΗΦαC pro ΚΕΦαζ. Novum versum a capite exordiri non solet nisi absolutâ sententiâ: incipit autem creberrime a capite: itaque singulos paragraphos perbreves facit. Secundi, ac tertii Fragmenti Exscriptoribus vetustior videtur, ac fortasse primi Fragmenti calligrapho suppar est, aut etiam antiquior.

Continetur hocce Fragmento mutilus Sermo, sive homilia (in Cantica fortasse): in qua Gentiles, et Hæretici impugnantur; de Ecclesia sermo habetur; et plura Cantici Canticorum loca exponuntur. Aliquam vero cum Origenis homiliis videtur habere similitudinem, quisquis sit huiusce Auctor, quem ante quintum Ecclesiæ seculum floruisse affirmare non audeo, quamvis id verisimile videatur.

χε¹ ζῆ² ΝΕΤΕΝΟΥϚ
 ΝΕ² †ἄμωτῆ
 ΕΤΟΟΤῆῦπῶωϚ³
 ΕϚΧῶἄμοϚ
 ΧΕΖΕΝΔΔϚ ΕΥ
 ΖΗΛ⁴ ΕΥΨΑΝΜΟΥ
 ΨΑΥΤΑΚῶ ἄ
 Πῶωῤῥῶ⁵ ΝΟΥΝΕΖ
 ΝῶΟῦῤῥ.
 ΔΤΕΤῆ ΜΟΥ ΔΤΕ
 ΤῆΤΑΚῶ ἄΠῶω
 ῤῶἄΠΩΝῆ ῆ
 ΖΗΤΤΗΥΤῆ.
 ΠΑΪΕΤΟΥΖΔΡΕΖ
 ΕΡΟΥΝΔΥῆΤΟΥ
 ῆΖΗΤΟΥ ῆῆΙ
 ΝΕΧΡΙΣΤΙΑΝΟϚ.
 ΕΨΧΕ ῆΤΕΤΝΔ
 ΨΙΠΕΑΝ ῆΚΤΕ⁶
 ΤΗΥΤῆ ΕΠΝΟΥ
 ΤΕ . ΝΙΜ⁷ ΠΕΤ
 ΝΔΨΙΠΕ ΕΝΕῶ
 ΝΕῶ⁸ ΤΗΥΤῆ
 ΖΙΤῆ ΖΕΝ ΕΛΔ
 ΧΙΣΤΟΝ ῆΖΩ
 ÷ ΟΝ⁹ ΟΥῆ
 ΖΕΝΔΔϚ ΕΥΜΟΥ
 ΤΕ ΕΡΟΥΥ ΖΙΤῆ

ΟΥΟΝΝΙΜΧΕ ΔϚ
 ÷ ῆΟΥΖῶΡ.
 ΜΔΡΕΝΧΟΟϚΖΩῶΝ
 ΕΡΩΜΕ ΝΙΜΖῆ
 ΜΔΝΙΜ ῆΤΟΥ
 ΩΨΑΝ ῆΡΧΡΙ
 ΤΙΑΝΟϚ ΧΕ ῆ
 ΡΩΜΕ ῆῆΔΔΙ
 ΜΩΝ . ΝΕΥΜΕ
 ΡΙϚ ΝΕῆῆΕ ΕΤῆῆΖ¹⁰
 ΧΕ ΣΕΝΔΨΩΠΙΕ
 ÷ ῆΤῶ ῆΒΔΨΟΥΡ.
 ΠΕϚΟΟΥΠΑΝΕΘΗ
 ΡΙΟΝΔΝΠΕ .
 ΔΛΛΔΠΑΠΨΩϚ
 ΠΕ ΕΥΨΑΝΜΟΥ
 ΖΕ ΨΑϚῤ ΠΩΟΥ
 ΨΑϚΨΩΠΕΓΑΡ
 ΝΔΥ ῆΖΡῆ Ζῆ
 ΠΤΡΕΥΤΔΔϚΝΔΥ .
 ΕΙΧῶ ἄΠΑΪ ΧΕ
 ῆΝΕΤῆΧΟΟϚ¹¹
 ΧΕ ΟΥῆΤΕΠῆΔ
 ΤΔΝΔϚ ΟΥΜΕΡΙϚ
 Ζῆ ῆΡΩΜΕ . ΜΕ¹²
 ΓΕΝΟΙΤῶ .
 ΤΑΜΙΟ^b ΓΑΡ ΝΙΜ
 ΟΥΜΟΝΟΝ ΧΕ¹³

ADNOTATIONES.

¹ Genuina horum sententia e superioribus pendet, quæ perierunt. Ethnicos vero heic Auctor alloquitur, capta forsitan occasione ex celebri Canticorum loco, *Unguentum effusum* etc., quem paulo ante attulerit.

² Idest: „... quia in suis vobis opprobrat, dicens (Ecclesiastes X. 1.): Muscæ volantes, si moriantur, perdunt condimentum olei unguenti. Vos mortui estis, vos condimentum vitæ, quod Christiani sibi ipsis inter se conservant, in vobis met ipsis

„ *ipsis perdidistis. Si vos non pudebit averti a Deo, quisnam vo-*
 „ *bis minimorum animalium exemplum exprobrare erubescet? Quæ-*
 „ *dam sunt muscæ, quæ ab omnibus musca canina appellantur.*
 „ *Quibuslibet hominibus quovis in loco existentibus, qui Christiani*
 „ *fieri nolint, dicamus nos quoque: Damonum partes eritis, o vi-*
 „ *ri, iuxta id quod scriptum est (Ps. LXII. 10.): Partes vul-*
 „ *pium erunt. Ovis, belluarum non est, sed pastoris: at si mo-*
 „ *riatur, belluarum est; harum enim cibus evadit, quum eis da-*
 „ *tur. Hoc dico, ne illud vos dicatis quod in hominibus partem*
 „ *habeat Satan. Absit. Quælibet enim creatura, etc.*

² ἘΝ ΝΕΤΕΝΟΥΥ ΝΕ, *in suis.*) Videtur neutro genere accipiendum, quasi dicat, *per sua animalcula.* Joann. XIII. 1. seu pag. lx. huius voluminis, ΝΕΤΕΝΟΥΥ ΝΕ valet, *suos.*

³ †... ἁΠΩΥ) Memphitis †ΥΥΥ est *exprobrare, im-*
properare. Vide Tuk. pag. 344. Thebæi vero dicunt †ΩΥ. Quod ergo memphitis est ΥΥΥ, et ΥΕΥ, et ΥΗΥ, id thebæis est ΩΥ. In Actis S. Coluthi pag. 91. legitur ΩΥ, et ΩΥΕ: sed quid ibi significant hæc verba, nescio. Perdifficilis sane ad explicandum est ille locus, nisi librarii, aut ty-pothetæ mendum ibidem latere suspicemur. En illum: ΕΒΟΛ ΧΕ ΔΥΩΥ ΑΛΛΑ ΝΕΥΩΥΕ ἁΠΕΥΩΜΑ ἘΠΚΑΖ. Si pro ΝΕΥΩΥΕ scriptum esset ΝΕΥΩΥΤΕ, aut ΝΕΥΩΚ, verti posset: *sed corpus suum per terram (humi) traherat.* Sed illud ΝΕΥΩΥΕ quomodo vertendum est? ΩΥΕ sunt *agri.*

⁴ Græca Ecclesiastæ interpretatio sic habet: μύια θανάτῳσσι (ed. Complut. θανῶσσι) σαπρίῳσι σκευσίαν ἐλάτῃ ἡδύτμητος, i. e. *musca morientes (aut, mortue) corrumpent (putrefacient) præparationem (condimentum) olei suavitatis.* Vulgatus Interpres: *Musca morientes perdunt suavitatem unguenti.* Aut ergo Ægyptius noster memoriter fortasse hæc citans, aut thebaicus Ecclesiastæ Interpres de suo addidit ΕΥΖΗΛ, *volantes.* In huiusmodi additamenta sæpius iam incidimus: certum vero de illis iudicium ab eo ferri nequit, qui integros divinæ Scripturæ libros memphitice, aut thebaice conversos nunquam viderit, ut ego nunquam vidi: excerpta enim illa duntaxat, sive ἀναγνώσεις, i. e. *Lectio-*
nes videre huc usque licuit, quæ in Liturgicis libris afferuntur, ubi non raro aut demendo fortasse, aut addendo interpolantur, et ad ægyptiacæ *acoluthie*; aut Liturgiæ usum accommodantur. Ceterum ea de quibus loquimur, additamenta non in ægyptiacis tantum versionibus, sed in græcis etiam quibusdam Biblio-rum exemplaribus habuisse Alexandrinos, sive ægyptios constat, idque

idque ostendi in Notis ad Didymum pag. 405, et 369, et 402, et alibi. Quod vero spectat ad hunc Ecclesiastæ locum, quo S. Cypriani ætate abutebantur Rebaptizantes, is a S. Pachomio in longiore epistola ad Syrum Patrem monasterii Chnum, et Joannem Præpositum domus eiusdem Monasterii sic citatur, Hieronymo interprete: *Sapiens et continens homo non ungetur unguento, quod demolita sunt muscæ morientes.*

⁵ Thebaice ΘΟΡΘ condimentum sonat, σκευσιάν, *preparationem*, ut vides. Memphitice tamen ΧΟΡΧ est *laqueus*, et *captura*.

⁶ Verbum thebaicum ΚΤΕ, *avertere*, habes et apud Tukium pag. 515, ubi leges: ἈΠΡΚΤΕ ΠΕΚΣΟ, *ne avertas faciem tuam*.

⁷ ΝΙΛ.) Huius vocis causa superiora, ἘΚΤΕ ΕΠΝΟΥΤΕ, interpretatus sum, *averti a Deo*. Quod si cui magis placeat interpretari, *converti ad Dominum*, vocula ipsa ΝΙΛ heic pro unoquoque accipienda erit, ac vertendum, *unumquemque pudebit*: nisi forte malit quis addere ΔΝ, ac legere, ΝΙΛ ΠΕΤΝΔΥΠΤΕ ΔΝ, *quem non pudebit?* etc.

⁸ Apud Tuk. pag. 344, et Fragm. XIV. col. 2. habemus thebaicum verbum, ΝΟΘΝΕΘ, *exprobrare*. Heic, ΝΕΘΝΕΘ, idem sonat.

⁹ *Per minima animacula: cuiusmodi sunt muscæ.*

¹⁰ ΝΘΕ ΕΤΗΖΕ', *sicut scriptum est.*) Græcus Int. et Vulg. et Memphiticus consentiunt: nam habent: μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται: *partes vulpium erunt*: ΕΥΕΩΩΠΙ ΝΖΔΝ ΤΟΙ ΝΤΕ ΖΔΝ ΒΔΥΟΡ. Sed Thebaicus Interpres, aut noster Auctor numero singulari, ΝΤΟ' ΝΒΔΥΟΡ, *partes vulpis*: nisi scribendum fuerit ΝΝΒΔΥΟΡ, *vulpium*.

¹¹ *Ne dicatis* etc.) Manichæorum de duobus Diis, sive Principiis errorem respicit ac propulsat, quod ab ethnicis in ægypto fortasse adoptatus esset. Itaque S. Athanasius lib. 1. contra Apollinarium pag. 746. tom. 1: *Neque enim (inquit) diabolus naturæ creator fuerit, ut Manichæorum fert impietas*. Ac pag. 749: *Manichæus... ajens, Hominem duobus subiacere opifibus, malo et bono.*

¹² ΜΕ.) Miror ita scriptum heic fuisse. Scribe, ΜΗ: atque hinc etiam collige illud confirmari quod superius pag. 72. intuli, literam Η in Ægypto tamquam Ε, sive Ε prolatam interdum esse.

¹³ Notanda hæc particula, ΧΕ: videtur enim heic valere, *scilicet*.

„ traditi estis, juxta illud quod Sermo (idest Scriptura) ait (1.
 „ ad Tim. I. 20.): Quos tradidi Satanæ. Plura enim sunt mu-
 „ scis habitacula: aliàs quidem supra mel insident, si id inveniant;
 „ aliàs super pane consistunt; aliàs in rimis * commorantur; quin
 „ etiam in hominum domibus inveniuntur, sed odio ab hominibus
 „ ipsis habentur. Quod autem nunc de muscis dictum a me fuit,
 „ id in Græcos (ethnicos), atque Hæreticos quoslibet, qui duplici
 „ corde sint, convenit. Hi interdum quidem Dei verbum audiunt
 „ in gymnasio catechesibus habendis destinato: aliquando autem il-
 „ lius, qui panis (ex Joann. VI. 32.) verus est, ac de cælo
 „ exiit, et christianorum vita (ex Jo. XI. 25.) existit. Domi-
 „ ni JESU nomen honorant: nonnumquam verò in Ecclesia etiam,
 „ quæ filiorum Dei domus (ex ep. ad Hebr. III. 6.) est, repe-
 „ riuntur: aliàs denique „ etc.

¹ ΝΕΤΖΝ̄ ἄΜΟΥΝΕΙΟΥΥΕ.) Phrasi hacce pisces, et aqua-
 tilia omnia animantia, sive, ut cum Scriptura loquar, ea quæ
 moventur in aquis, designari perspicuum est. At genuina com-
 positi vocabuli, ἄΜΟΥΝΕΙΟΥΥΕ, derivatio quænam est? No-
 men quidem ΜΟΥΥ, aqua, heic latere video, ut in ΜΟΥΝ-
 ΖΩΟΥ, *pluvia*. Sed alterius vocis etymon, et radix quænam
 sit, necdum reperire potui. Docebunt peritiores. Equidem in-
 scitiam malo fateri meam, quam leves (quod plerisque etymo-
 logis placuisse video), aut etiam frivolas atferre coniecturas,
 easque vel ex memphitico verbo ΝΕΒΙ, *natare*, deducere, ver-
 bi gratia, vel e thebaicis verbis ΕΙΩ, *lavare*; ΝΕΖΙΟΥΥΕ, *via*;
 et ΝΟΕΙΝ, *moveri*: quod postremum verbum apud Tukium ha-
 bemus pag. 279, ubi ΤΠΕ ΝΑΝΟΕΙΝ valet, *cælum movebitur*,
 et pag. 308, ac demum etiam pag. 305, si tamen ibi pro CE-
 ΝΔΟΕΙ legendum est CΕΝΔΝΟΕΙ, *commovebuntur*.

² ΠΩΔΞΕ, *Sermo*, λόγος.) Alexandrinos Patres, Græcos-
 que, Didymum vero nominatim, vocabulo, λόγος, divinam
 sæpe Scripturam sine addito nuncupare, idque sic acceptum vo-
 ce, *Sermo*, latine verti a S. Hieronymo, alibi ostendi. Ne di-
 cta repetam, vide libr. 3. Didymi de Trin. cap. 3. pag. 334.
 Not. 2. Thebzos quoque ita locutos esse, hinc discimus.

³ ΖΕΝ ΔΥ, *musca*. Paulo ante dixit Auctor, ΖΕΝ ΔΔΥ: hic
 vero ΖΕΝ ΔΥ. Lineolam quidem supra literas ΔΥ duxit librarius
 utrasque complectentem, sed eam pro accentu habere malim:
 nam passim cum ipse, tum alii accentum sic notant, si quarti,
 et quinti Fragmenti exscriptores excipias, qui raro accentum
 per huiusmodi lineolam notant.

⁴ ΓΔΡ, *enim*.) Quid heic faciat hæc particula, vix intelligo. Ad superiora forsitan, quæ desunt, referebatur: nisi eam ab ægyptiis interdum pro causali adhibitam non esse suspicemur.

⁵ ΕΞΝ̄ ἈΠΑΖ̄C.) En alia rursus vox mihi fere ignota, ΠΔΖ̄C. An *rimam*, *scissuram*, *foramen* (*fessura*, *buco*) denotat, ut respondeat memphitico nomini ΦΩῆ? At obstat litera illa C. In Fragm. IX. pag. 54. legemus, ΕΞΝ̄ ΟΥΠΑΖ̄C̄ ἈΠΕΤΡΑ'. Si ergo plurale nomen ΖΕΝΔC̄ Auctor non præmisisset, litera C pro suffixo feminino singulari pronomine haberi posset, ut ΠΔΖ̄C valeret, *rima eius* (*il buco di essa*): etenim nomen ΔC̄ est femininum. An per figuram illam, quam nos solœcismum nuncupamus, singularem numerum posuit pluralis loco? Apage huiusmodi suspiciones.

⁶ Quarto Christi seculo plurimos adhuc in Ægypto Græcos, idest Ethnicos, superfuisse ostendi in Notis ad Didymum Alexandrinum lib. 3. cap. 24. Not. 3. pag. 416. Illis vero circiter temporibus Homiliæ huius Auctor forsitan scripsit.

⁷ ΖἸ ΠΑΝ̄Τ̄CΒΩ') Non ait, *in Ecclesia*: Ethnici enim, Hæreticique ab ea, Synaxium saltem tempore, plane arcebantur. Ad eum vero τόπον, sive ædem, in qua Catechista docebat, accedere ipsos quoque potuisse dubitandum non est. Nomen autem ΠΑΝ̄Τ̄CΒΩ in huiusmodi locum optime quadrat: ex etymo. enim *locum institutionis*, *doctrinæ*, *catecheseos* sonat.

⁸ Lineola supra O ducta in ΠΟΕΙΚ accentus est, ut puto: alioquin delenda foret. Sed talia lector ipse per se notet.

⁹ *In Ecclesia*) Ethnicos etiam homines (proh flagitium execrabile!) a schismaticis in Ægypto Melitianis Episcopos ordinatos fuisse testatur S. Athanasius in Historia Arianorum n. 78. p. 309.

* pag. superiore lin. 29. sic emenda: Legendum est, CΕΝΔΝΟΕΙΝ, *commovebuntur*, ut puto: quæ lectio confirmatur ex Fragm. I. pag. 27. Matth. XXI. 10.

CKΘ

Pagina III.

COΠΔΕΟΝ ὡδρει
 ΡΕ Ν̄ΝCΩΝΤ̄.
 Η ΝΕCΜΟΤ ΕΤΟΥ
 ὡῦῶε ΝΔΥ.
 COῩΝ ΠΕΤ̄ΝCΩῦ
 ΕΒΟΛΖ̄ΝΝΑῙ. ΕΙ
 ὡΔΧΕ ΕΡΩΤ̄Ν

ΝΕΤΝΔΕΤΕΚΚΛΗ
 CΙΔ Ζ̄ΝΟΥΖΥΠΟ
 ΚΡΙCIC ΕΤΒΕΘΟΤΕ
 ÷ Ν̄ΝΡῶμε.
 Ν̄ΤΩΤΝ ΓΑΡ ΝΕ
 ΤΕΡΕ ΠῶΔΧΕ
 ΧῶῦῦOC Ε̄Ρῶ

Τ̄Ν

τῆν • δε ψοοοπῶ
 πῶν ἡδὴν ἐτερεῖς
 ἡνεσβηγε ἡ
 πσοεῖς ἡνοῦα
 ÷ μελῖα.
 μεψακ' νεῖζων
 ψῆμετῶμαγ⁴
 ἐτῆνεκῶ⁵
 εψαγψωψ
 μῆπτηγ⁶ ἡ
 πτρεψωψ
 ἡπεκῶ.
 νεγμεεγε γαρ
 πε ἡπατογε
 ἔβολεποοεῖν
 δε νεψοοπῶ
 ÷ ἡενταμῖον⁷ εγ
 μεῖς ἡοοεῖν.
 ἡτεῖζε ἡωοῦῆ
 ἡελλην • μῆ
 ἡαιρετικος νῖμ
 εγμεεγε ἡναῖραγ⁸

δε εγψοοπῶ
 ποοεῖν. δε
 σεεῖρε ἡνετεμῶ
 ψε⁹. εγναγδε
 εποοεῖν ἡπεγ
 ἀγγελῖον ἡπε
 χῶ εαψμογῶ ἡ
 πκαῖς τηρῶ.
 ογμονον δε δε¹⁰
 ψαγῶωβ. ἡ
 σε ὁ ἡῶωβ¹¹. ἀλλὰ
 ἡπεσοοον
 ἡπεγμογ σε να
 ῶωβ. ἡ
 πτρεκταρῶε¹²
 ἡῶι νεγμοτ ἡ
 πονηρον.
 μῆ νεγσῆθηῖα¹³
 ἡδαμῶνῖον¹⁴
 ἡεψωψ μῆ
 πτηγ. ἡἡπτε

A D N O T A T I O N E S.

° СОП ΔΕ ΟΝ etc.) „ Aliàs denique simulacrorum figmenta
 „ faciunt, quibus cultum præstent, atque obsequium. Ex hisce igno-
 „ miniam vestram agnoscite. Alloquor vos, o qui ad Ecclesiam ob
 „ hominum timorem cum simulatione venitis. Vos enim estis quibus
 „ Verbum (vel, Scriptura) dicit (Jerem. XLVIII. 10.): Male-
 „ dictus qui facit opera Dei negligenter. Heu misera! parva il-
 „ la animalcula, quæ in putaminibus inclusa manent, ac rupto pu-
 „ tamine, in auras celeri volatu abeunt: priusquam enim in lu-
 „ cem prodirent, semetipsos in penetralibus luce plenis habitare exi-
 „ stimabant. Simile quid Græcis (ethnicis) quoque omnibus, at-
 „ que Hæreticis contingit, qui intra semetipsos reputant, atque ar-
 „ bitrantur se in luce versari, quia faciunt ea quæ non debent
 „ (vel, quæ non decent), quamvis lucem videant Evangelii Chri-
 „ sti, quæ terram omnem implevit. Non solum autem miseri so-
 „ lent fieri, aut miseri nunc sunt, sed in suæ quoque ipsorum mor-
 „ tis die miseri erunt, cum improba illorum simulacra, eorumque

„ cum demonio familiaritates exinanientur (inanes et inutiles
 „ reddentur) atque in auras evanescent, cum „, etc.

¹ ἸΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, *maledictus* etc.) Jeremiæ verba in græca versione sunt: ἐπικατάρχτος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς: quæ thebaicus Interpres, aut thebæus Auctor ad verbum fidelissime transtulit, sed librarius aliquantulum vitiauit, ut nunc dicam.

² ΝΕΤΕΙΡΕ, *qui faciunt*) Mendum librarii manifestum. Scribe, ΠΕΤΕΙΡΕ, *qui facit*: non solum enim græcus Interpres habet, ὁ ποιῶν, *faciens*; sed superior etiam vox, *maledictus*, hanc exposcit emendationem.

³ ΜΕΥΑΚ) Diu vox hæcce me torsit. Quum vero bis in septimo etiam Fragmento occurrat, collatis inter se tribus hisce locis visa tandem est nihil aliud esse quam dolentis ac miserantis interiectio: *o me miserum: o te miserum: o vos miseros: heu* etc. Neque vero mirum illud videatur quod desinat in κ: alia enim nonnulla similiter desinunt et apud Memphitas, ut ΙΟΧΕΚ, ΟΔΚ, СОК, etc. Peritiores iudicabunt, ac vocis etymon invenient, ut tutius aliquid ac certius de vocabuli significatione statuamus.

⁴ ΝΕΙ... ΕΤῸΜΑΥ. Sic etiam pag. seq. ΠΕΙ... ΕΤῸΜΑΥ. Et memph. Joh. XI. 39: ὀπίδι ὠνι ῶμαυ, *quella pietra là. ΖΩΝΩΨΗ* est *animalculum*, ut ΨΗΡΕΨΗΛ *pueri*, quasi *filioli*.

⁵ ΝΕΛΚΩ) Hoc quoque nomen molestiam diutius attulit, et affert adhuc: nusquam enim alibi reperi. Post perpensam tamen totius periodi sententiam, *corticem, folliculum, putamen* denotare visa est, quo insecta inclusa manent, aut involuta, quamdiu chrysalides sunt, nec alas emisertunt. Locum hunc, Plinii verba mire illustrant lib. XI. cap. 32. scribentis: *ErUCA araneo accreta, quam chrysalidem appellant: rupto deinde cortice volat papilio*. Lacrozius in voce ΕΛΚΟ *angulum* ea denotari in Act. XXVI. 26. affirmat. Si pro ΕΛΚΟ typographus scripsisset mendose ΕΛΚΟ, memphiticum vocabulum, cui nostrum hoc utcumque responderet, haberemus.

⁶ Locutio hæc, ΨΩΨ Μῆ ΠΤΗΥ (verbum e verbo, *aquari cum vento*) significat *avolare, in auras evolare*, et præterea, *in auras evanescere, andare in fumo*. In hac ipsa pagina mox videbis. Porro verbum utriusque dialecti ΨΗΨ, et thebaicum ΨΑΨ, *aquari*, cum particula Μῆ vel memphitica ΝΕΨ construi ex his etiam exemplis patet. Nimirum Psalm. LIV. vers. 13. legimus memphitice: ΕΤΨΗΨ ΝΕΨ ΤΑΨΥΧΗ, *unanimis mihi*: et ep. ad Philipp. II. 6. apud Tuk. pag. 572. thebaice: ΨΑΨ Μῆ ΠΝΟΥΤΕ, *aqualem esse Deo*. Sic et Matth. XX. 12.

⁷ Malim, $\zeta\bar{\eta}\ \zeta\epsilon\bar{\nu}\ \tau\alpha\mu\epsilon\iota\omicron\bar{\nu}$, *in penetralibus*.

⁸ $\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\alpha}\delta\bar{\rho}\delta\gamma$, *apud semetipsos: intra se: dentro di se: $\zeta\bar{\eta}\ \bar{\nu}\epsilon\gamma\zeta\eta\tau$, in cuor loro*. Ita et mox pag. 239. $\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\alpha}\delta\bar{\rho}\delta\epsilon$, et $\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\alpha}\delta\bar{\rho}\delta\zeta$: et apud Tuk. pag. 278, 266, et 495. similes locutiones.

⁹ $\bar{\eta}\bar{\nu}\epsilon\tau\epsilon\bar{\alpha}\omega\omega\epsilon$). Pro $\bar{\eta}\bar{\nu}\epsilon\tau\tau\bar{\alpha}\omega\omega\epsilon$, ut puto: *nempe, ea quæ indecentia sunt: actiones indecoras*. Matth. XVIII. 33. pag. 7. huius voluminis vidimus, $\bar{\eta}\omega\omega\epsilon$... $\delta\bar{\nu}$, *nonne oportebat? nonne decebat?* Memph. $\epsilon\omega\omega\epsilon$ pro $\omega\omega\epsilon$.

¹⁰ Particula $\chi\epsilon$ hoc in loco aut $\pi\alpha\rho\acute{\epsilon}\lambda\chi\epsilon$, aut valet, *nimirum, scilicet*.

¹¹ $\bar{\eta}\bar{\omicron}\omega\bar{\beta}$, *miseri*.) $\bar{\omicron}\omega\bar{\beta}$ (memph. $\chi\omega\bar{\beta}$) est cum *infirmus*, tum *miser*. Occurret mox rursus hæc vox pag. 232. col. 2. In epist. quidem 1. ad Cor. IX. 22. ap. Tuk. pag. 237. valet, *infirmus*: pag. vero 113. apud eundem $\mu\bar{\eta}\tau\bar{\omicron}\omega\bar{\beta}$ (sic enim ibi legendum puto pro $\mu\bar{\eta}\bar{\omicron}\omega\bar{\beta}$) valet, *infirmitas*. Sed Psalm. XVI. 9. quod græca versio habet, $\tau\alpha\lambda\alpha\upsilon\pi\omega\rho\eta\sigma\acute{\alpha}\nu\tau\omega\bar{\nu}\ \mu\epsilon$, *qui me afflixerunt*, seu potius, *qui miserum me reddiderunt*, id memphiticus Interpres vertit, $\bar{\nu}\bar{\eta}\ \epsilon\tau\iota\iota\ \bar{\alpha}\mu\omicron\iota\ \bar{\eta}\chi\omega\bar{\beta}$.

¹² $\zeta\bar{\alpha}\pi\tau\bar{\rho}\epsilon\gamma\kappa\alpha\tau\alpha\rho\epsilon\iota$) Verbum Biblicum, et hellenicum $\kappa\alpha\tau\alpha\rho\gamma\acute{\alpha}\nu$ activum est, sed Auctor noster ægyptiaca consuetudine ac licentia passive id accipit. Significat *exinanire; inanem et inutilem reddere*. Ita ex. gr. in ep. ad Rom. IV. 14. $\kappa\alpha\tau\acute{\eta}\rho\gamma\eta\tau\alpha\iota\ \eta\ \acute{\epsilon}\pi\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\iota\alpha$, valet: *inutilis et inanis effecta est promissio*.

¹³ Malim, $\bar{\nu}\epsilon\gamma\epsilon\gamma\eta\theta\epsilon\iota\delta$, cum diphthongo.

¹⁴ Scribe, $\bar{\eta}\delta\iota\omega\bar{\nu}\omicron\bar{\nu}\omicron\bar{\nu}$, cum O parvo, ut Jo. X. 21. p. 27.

$\overline{\epsilon\lambda}$

Pagina IV.

$\bar{\pi}\epsilon\bar{\pi}\bar{\eta}\delta\ \bar{\alpha}\pi\bar{\nu}\omicron\gamma$
 $\tau\epsilon\ \bar{\nu}\epsilon\gamma\tau\omicron\gamma\ \bar{\epsilon}\bar{\beta}\omicron\lambda^1$.
 $\bar{\eta}\theta\epsilon\ \epsilon\tau\epsilon\bar{\rho}\epsilon\ \bar{\nu}\epsilon\gamma\bar{\rho}\alpha$
 $\phi\bar{\eta}\chi\omega\bar{\alpha}\mu\omicron\epsilon$
 $\zeta\bar{\eta}\ \delta\alpha\zeta\ \bar{\alpha}\mu\alpha$. $\chi\epsilon$
 $\pi\tau\eta\gamma^2\ \bar{\nu}\alpha\psi\tau\omicron\gamma$
 $\epsilon\tau\epsilon\bar{\pi}\alpha\iota\ \bar{\pi}\epsilon\bar{\pi}\bar{\omicron}\omega$
 $\bar{\nu}\bar{\tau}\bar{\alpha}\pi\bar{\nu}\omicron\gamma\tau\epsilon$.
 $\delta\gamma\omega\ \theta\alpha\tau\eta\gamma\ \bar{\nu}\alpha$
 $\theta\lambda\omicron\omicron\gamma^3\ \bar{\epsilon}\bar{\beta}\omicron\lambda$. $\epsilon\tau\epsilon$
 $\tau\omicron\gamma\bar{\eta}\tau\epsilon\ \epsilon\tau\bar{\nu}\alpha$
 $\bar{\omicron}\omega\lambda\bar{\iota}\bar{\pi}\epsilon\bar{\beta}\omicron\lambda\zeta\bar{\eta}$

$\tau\pi\epsilon^4$.
 $\epsilon\omega\chi\epsilon\ \omicron\gamma\bar{\eta}\ \omicron\gamma\bar{\alpha}$
 $\delta\epsilon\ \omicron\gamma\omega\bar{\omega}\ \epsilon\chi\bar{\nu}\epsilon$
 $\omicron\gamma\zeta\epsilon\lambda\lambda\eta\bar{\nu}$. $\bar{\eta}$
 $\omicron\gamma\zeta\alpha\iota\bar{\rho}\epsilon\tau\iota\kappa\omicron\epsilon$
 $\epsilon\gamma\zeta\omega\bar{\beta}$. $\mu\alpha$
 $\bar{\rho}\epsilon\gamma\chi\bar{\nu}\epsilon\ \bar{\pi}\epsilon\iota\zeta\omega$
 $\omicron\bar{\nu}^5\ \acute{\epsilon}\bar{\nu}\epsilon\lambda\delta\chi\iota\kappa$
 $\tau\omicron\bar{\nu}\ \acute{\epsilon}\tau\bar{\alpha}\mu\alpha\gamma$.
 $\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\gamma\phi\gamma\iota\kappa$
 $\pi\epsilon\kappa\iota\mu\ \bar{\eta}\tau\epsilon\gamma$
 $\delta\pi\epsilon\ \epsilon\pi\epsilon\chi\tau$

αΥΩ Ν̄κατπε .
 ετεψαρε Ν̄ψ̄η
 ρε ψ̄ημ χνοϋϋ
 εϋωβε . Η̄ εϋ
 χῑ Ν̄ζραϋ⁶ . εϋχ̄ω
 μ̄μοc χε̄ ε̄νε
 ÷̄ πμοοϋ Ν̄ηϋ .
 ζεντεμινεον
 νενετ̄νᾱ εμ
 μᾱνψ̄ινε⁷ . μ̄ν
 ÷̄ νετε̄ινε⁸ μ̄μοοϋ .
 πετοϋωϋ δε
 ον̄ εεπετε̄ιμα⁹
 ναϋ ετβε̄ τεϋ
 μ̄ντ̄ζαζ̄ Ν̄ψ̄α

χε¹⁰ . χε̄ σεχ̄ω̄ Ν̄
 νετε̄ν̄σεωοοπ
 αν̄ ζ̄ᾱπεϋσοοϋν
 ÷̄ Ν̄νοϋ̄χ̄ .
 μαρεϋχοοc ναϋ Ν̄
 τε̄ιζε̄ χε̄ ν̄ιμ
 πετ̄χνοϋ̄ Ν̄νε
 κροϋρ¹¹ ετβε̄
 πμοοϋ χε̄ νε̄
 ϋνηϋ . Ν̄θε̄
 ετεψαϋχε̄πᾱι
 Ν̄ο̄ινετ̄χῑν̄ .
 ζραϋ¹² . εβολ̄χε̄
 σεωϋ εβολ̄ζι
 νεκρωοϋ Ν̄ᾱ

A D N O T A T I O N E S .

ὁ ζῶππρὲ πε πῆα etc.) „ cum Spiritus Dei perdet (de-
 „ lebit, destruet) eos, iuxta id quod multis in locis dicunt Scri-
 „ ptura: nempe, Ventus, videlicet ira Dei, de medio tollet eos,
 „ et procella (nimirum ira qua revelabitur de caelo) disperget eos.
 „ Si quis vero est qui Graecum (Ethnicum), aut Hereticum de
 „ aliqua re percontari velit, is parvum illud animal sciscitetur,
 „ quod sic natura comparatum est, ut deorsum, ac sursum caput
 „ moveat, quodque pueri per iocum, aut serio * interrogare
 „ solent, ac dicere: Erit ne pluvia? Tales sunt illi etiam qui ad
 „ oracula (aut hariolorum loca) veniunt, itque pariter qui hos
 „ illuc adducunt. Quisquis autem illos insuper ob eorum multilo-
 „ quium redarguere voluerit, quia mendaci sua scientia ea dicunt,
 „ quae nequaquam existunt, is dicat illis in hunc modum: Quis
 „ ranas interrogat de pluvia, num ventura sit, sicut ii dicere so-
 „ lent qui χῑν̄ζραϋ, quia ex eorum locorum ripis coaxantes vo-
 „ ciferantur, in quibus aquarum fluenta sint? . . . „ etc.

¹ ΝΕϋτοϋ εβολ) Ex verbo thebaico, ac memphitico,
 ϋετ εβολ, delere, exterminare. In thebaicis textibus apud Tu-
 kium habemus pag. 418, ε̄ϋετ, ad exterminandum: Et p. 515.
 μ̄ροϋϋτοϋ εβολ, deleantur: et pag. 456. τ̄ναϋωτε
 εβολ, delebo.

² Π̄τηϋ, ventus etc.) Quae haec e divinis libris allegat Au-
 ctor, ac interpretatur, ea quoad sensum pluribus in locis ex-
 tare

tare ait: nempe Jobi IV. 9, exempli gratia, et alibi; in eo enim capite legimus: ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτῆ ἀφανισθήσονται, a spiritu autem ira eius consumentur (delebuntur). Verba vero ipsa, quæ Auctor affert, in Isaia bis leguntur: nam. cap. 41. vers. 16. græcus Int. habet: ἄνεμος λήφεται αὐτῆς, καὶ καταυγίς διασπερῆ αὐτῆς, *Ventus capiet eos, et procella disperget eos*: cap. autem 57. vers. 13: τέττες γὰρ πάντας ἄνεμος λήφεται, καὶ ἀποίσει καταυγίς, *hos enim omnes ventus capiet, et auferet procella*.

³ ΝΔΘΛΟΟΥ). Notandum thebaicum hoc verbum, ΘΛΟ (seu ΘΛΩ) ΕΒΟΛ, *dispergere, de medio tollere*. Nusquam enim alibi reperire hucusque potui.

⁴ Verba Pauli mutuatur ex ep. ad Rom. I. 18, suamque simul interpretationem confirmat.

⁵ Quodnam est animal hocce, quod caput modo attollere solet, modo deprimere? Num anas? num anser? At vox ΕΛΔΧΙCΤΟΝ *minimum* sonat, saltem apud Græcos, non *parvum*. Verum nec omnia Ægypti animantia nobis probe nota sunt, et fieri potest ut ΕΛΔΧΙCΤΟΝ, etiam quod *exiguum* sit, dixerint Thebæi: noster tamen Auctor epithetum hocce sæpius muscis, culicibus, bruchis applicat in hac homilia.

⁶ ΕΥΧΙΝῚΡΑΥ). Quanti laboris, ac molestiæ opus, meisque impar viribus aggressus fuerim quum Fragmenta hæc interpretari institui, identidem sentio: tam pauca enim thebaice scripta in lucem hactenus prodierunt, ut innumerabilia pene sint vocabula nobis ignota, quorum vim expiscari perdifficile, aut nullo modo valeas, si similium aliorum exemplorum copia destituaris. Sed tanto tunc tædio afficio, cum una eademque locutio, aut dictio sæpius occurrit, quin eius vim assequi certo possim, ut suscepti operis me pæne interdum poeniteat. Locutio hæc, ΟΙΝῚΡΑ, ΟΙΝῚΡΑΥ, ΟΙΝῚΡΑϞ, etc. bis in quinto hoc Fragmento occurrit, semel autem in octavo pag. 280: attamen quid valeat, certo dicere necdum queo. Memphitice ΟΙῚΡΑϞ est, *solicitum ac distractum esse, sollicite et anxie curare aliqua*, quumque apud Lucam X. 40. respondeat græco verbo περισπᾶσθαι, *in diversa trahi, esser distratto in varie cose*, verbo etiam, ΟΙῚΡΑϞ, eadem tribui potest significatio: ut ubi Lucas ait, μάθητα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, *Vulgatus autem vertit, satagebat circa frequens ministerium*; ibi utriusque sensus sit: *era distratta in molte faccende, e in molti servizj*: quam interpretationem ea confirmant, quæ mox vers. 41. subiungit Dominus:

soli-

solicita es, et turbaris erga plurima. Thebaica igitur locutio, ΕΥΧΙΝΩΠΑΥ, videri potest alicui valere, serio, et *solicite agentes*. Non omnibus tamen, quæ dixi, locis hæc congruit interpretatio, ut lectori manifestum erit cum ad ea ventum fuerit. Quod si ad vocis etymon confugias, nihil proficies: in ægyptiaca enim lingua, item ut in aliis, non semper vocabuli notatio, seu derivatio certum est germanæ significationis indicium. Ita †20, si etymon spectes, valet, *vultum dare*; si usum, *precari*: eademque ratione, ΧΙΝΩΠΑ, si etymon sequi velis, vertes, *vultum accipere*. Sed hoc ad vocis intelligentiam nihil admodum conducit. Vertendum enim videtur aliquo ex his modis: aut *subsannare*, aut *se se oblectare*: *prenderi divertimento*: *far del bordello*: aut *contendere*, aut *decipere*. Vides quam anceps hæream. Utinam cito Voideus, Giorgius, et Adlerus sua illa thebaica fragmenta edant, ut si non omnia, pleraque saltem ex obscuris ignotisque hisce vocabulis, similibus inter se locorum comparatione, illustrari possint.

⁷ ἄμαΝΩΥΙΝΕ, *loca in quibus divini, sive harioli responsa dant*. Vide Jerem. XIV. 14. pag. 75. huius voluminis. Memphitice quoque ΠΕΥΩΥΙΝΙ, et ΠΕΥΩΙΝΙ est *hariolus*.

⁸ ΝΕΤΕΙΝΕ ἄμωοοϚ.) Ambigua locutio: nam thebaicum verbum ΕΙΝΕ valet quum *adducere* (memph. ΙΝΙ), tum *assimilari* (memph. ΙΝΙ, et ΟΝΙ). Primæ significationis exemplum habes superius pag. 37; clarius autem ap. Tuk. pag. 335: alterius cum ibid. pag. 203, tum in hoc ipso Fragmento pagg. 231, et 235. Quin hæc ipsa verba, si solitaria forent, atque a præcedentibus abstracta, vertere liceret: *qui adducunt aquas*. Ac si scriberes, ΝΕΤΕΙ ΝἄμωοοϚ, valerent: *qui veniunt cum eis*. Vide quanta sit nonnunquam in ægyptiis scriptis ambiguitas, ibique potissimum ubi verba a verbis intercapedine non secernuntur.

⁹ ΕΕΠΕΤΕΙΜΑ.) Duplex mendum una in dictione. Scribe, ΕΕΠΙΤΙΜΑ', ut bis Fragm. I. Vide quæ dixi pag. 16. ad Matth. XIX. 13.

¹⁰ Impostorum, cuiusmodi sunt harioli, proprium est multiloquium. Ethnicos generatim ob id ipsum notat Didymus lib. 3. de Trin. cap. 1. pag. 365. sed illorum preces, hymnosque potius, quam consuetudinem quotidianam respicit.

¹¹ ἸΝΕΚΡΟϚΡ, *ranas*) Memph. ΧΡΟϚΡ, *rana*. Scite Cicero ad Atticum lib. XV. epist. 16: *Pluvias metuo, si prognostica nostra vera sunt: rana enim ῥητορῆύβειν*. Ægyptios porro, quum

quum fluvios, fontes, aquas, reptilia tam aquatilia, quam terrestria (teste S. Athanasio) tamquam Deos colerent, ranis etiam cultum aliquem exhibuisse verisimile est. Mirum est quo processerit illorum insania, et superstitio.

¹² ΝΟΙ ΝΕΤΧΙΝΣΡΑΥ) En rursus locutio illa ad explicandum difficilis, de qua modo Nota 6.

Pagina V.

αλδ

μανησατε¹ νῦ
μοογ.
ερε² τεϊζε³ ρουετρε
νηπε ρηθς
απλογος³ νρω
μαδ⁴ επετειμα⁴
νητη⁵ νσεχοος
χε ειε⁵ νετναγε
βολ⁶ νετναχνε
νβλλεεγ⁷ ενεγι
οογε . η πογοειν
πετναχνε πκα
κε επογοειν .
η νρωμε νετ
ναχνε γεν τβ
νοογε ετβε
γεν μυστηριον
μν γενπεθηπ⁸
ντεπνουτε .⁹
ετβε παϊ ατεϊ
ση¹⁰ αμε τη
τη¹⁰ τητη εν
τβνοογε νατει
με ατετη¹¹ ωω
πε ετετη¹¹ εινε
÷ αμοογ .
νη¹² ετογχωα
μος χε πρωμε¹¹

, εχσνουταιο α
, πεγ ειμε ερογ
, αγνοχ¹² μν ν
, τβνοογε νατει
, με αχεινε αμοογ .
ηογμοϊ γε¹³ ννα
ζητη¹⁴ πε . χε
νετφορει¹⁴ α
πσοογν¹⁵ αμε¹⁵ ζν
νεγσποτογ ν
θε ετχς¹⁶ σωβε
νσωτη¹⁶ . νθε
ον ετογμοκ¹⁷ ν
ζητ ε¹⁷ σωτη¹⁷ .
χε νδιδιων
σωβε νσωτη¹⁸ ν
τετη¹⁸ σοογν αν .
εβολ¹⁸ χε ατετη¹⁸
÷ πα¹⁹ θητ .
μη ετβε τετη¹⁹
μνη¹⁹ πετωογ
ειταν εατσοφιδ¹⁶
, χοος χε τ¹⁶ νασω
, βε¹⁷ νκαπετη¹⁷ τα
, κο . τ¹⁷ ναραμε
, δε¹⁸ αμωτη¹⁸ ερωαν¹⁸
, πτακ¹⁸ ειει ε¹⁸ σωτη¹⁸ .

ADNOTATIONES.

¹ Νμανησατε νμμοογ, loca, in quibus est aquarum decursus. Memphitice ηδ[†] est, fluere, emanatio, fluxio: lo scorrere.
² ερε

² ΕΡΕ usque ad ΕΡΗΤΗC) Davus sum, non Ædipus. Quartum hunc et quintum versum explicandum relinquo peritioribus. Librarium heic dormitasse non aio, ne inscitiam meam videar excusare velle. Sed quid, malum, est istuc, ΕΡΗΤΗC? An ΕΡΗΤΟΝ ἈΠΛΟΓΟC, *Dictum* (textum, locum) *Sermonis*, i. e. *Scripturæ*? Ea sane quæ mox sequuntur, ΤΕΙ CΜΗ ἄΜΕ, *Vox hæc verax*, indicare videntur, Sacram Scripturam paulo superius citatam fuisse. Sed ulterius progredi satius est, quam in his oleum et operam perdere. Interpretemur ergo ut possumus, non ut deberent hæc verti.

^e ΕΡΕ ΤΕΙZE etc.) „ *Simili modo abscondita . . . ser-*
 „ *mon . . . divitis* (aut, *divites*) *vos arguunt, et inquirunt: Qui*
 „ *ergo cæci non sunt, ex cæcis vias sciscitantur; aut lux tenebras*
 „ *de luce interrogat; aut ex iumentis homines mysteria, et Ab-*
 „ *scondita Dei percontantur. Propterea hæc Veritatis vox cum ir-*
 „ *rationalibus iumentis, quibus similes facti estis, vos comparat,*
 „ *iuxta id quod scriptum est* (Psalm. 48. græcis 49. verss. 13,
 „ et 21): *Homo in honore existens non intellexit: compara-*
 „ *tus est cum pecudibus ratione carentibus: assimilatus est il-*
 „ *lis. Aut . . . in conspectu vestro (apud vos) est: quod (quia)*
 „ *qui scientiam veritatis in suis ipsorum labiis ferunt, sicut*
 „ *scriptum est* (Prov. XVI. 23.), *vos irrident, quemadmodum super*
 „ *vobis (vestrum causa) etiam contristantur, quia vos demones*
 „ *derident (vobis illudunt) idque vos ignoratis, quia stulti (in-*
 „ *sipientes) facti estis. Nonne de vestra vanitate dixit Sapientia*
 „ (Prov. I. 26. iuxta græc. edit.): „ *Irridebo vestram perdi-*
 „ *tionem: gaudebo autem de vobis, quum perditio veniet su-*
 „ *per vos.* „ *Hoc enim tempore* „ etc.

³ An vox ΛΟΓΟC eo sensu heic adhibetur, quo superius Not. 2. ad pag. 2. dixi accipi vocem ΠΩΔΞΕ? An respicit Auctor quod in Proverbiorum libro legitur XXVIII. 11: σοφός παρ' ἑαυτῷ ἀνήρ πλάσιος, *sapiens apud semetipsum est (sibi videtur) vir sapiens?*

⁴ ΕΠΕΤΕΙΜΑ) Rursus ad eundem lapidem offendit librarius, ut ajunt. Scribe etiam heic, ΕΠΙΤΙΜΑ'.

⁵ Particulam, ΕΙΕ, in hunc ipsum modum adhibitam vidimus pag. 19. Matth. XIX. 25.

⁶ ΝΕΤΝΔΥ ΕΒΟΛ, *qui vident: qui cæci non sunt.*) Quamvis ΝΔΥ ΕΒΟΛ *visum recuperare* sæpius denotet, aliquando tamen simpliciter, *videre*, significat, ut Joann. IX. 39. pag. 34. huius voluminis vidimus.

⁷ ἸΒΛΛΕΕΥ) *Cacos* Thèbæi pluraliter dicunt et ἸΒΛΛΕ, ut vidimus in Matthæi Interprete, et ἸΒΛΛΕΕΥ: quo modo Memphitæ dicunt etiam ΒΕΛΛΕΥ.

⁸ ΖΕΝΠΕΘΗΠ) Quamvis ΠΕΘΗΠ singulare nomen duntaxat videatur, quia est pro ΠΕΤΖΗΠ, pluraliter tamen adhiberi vides. Ita mox femininum nomen ἈΝΤΙΠΕΤΩΟΥΕΙΤ inclusam in ventre habet notam masculini generis.

⁹ *Abscondita Dei*. Locutio Biblica. *I segreti di Dio*.

¹⁰ ΤῆΤῆ) Vidimus verbum ΤῆΤῶΝ Matth. XX. 1. pag. 19. huius voluminis: mox videbimus pag. 238. ΤΟΝΤῆ.

¹¹ ΠΡΩΜÈ, l' uomo.) Memphiticus Int. capitulum hocce ita vertit: ΟΥΡΩΜΙ (*un uomo*) ΕΦΗΕΝ ΟΥΤΑΙΟ' ΕΦΕΜΙ ΕΡΟΥ ΑΝ. ΑΦΤΕΝΘΩΝΤ ΕΝΙΤΕΒΝΩΟΥΙ' ΝΑΤΕ'ΜΙ, ΟΥΟΣ ΑΦΙΝΙ ἈΜΩΟΥ. Sic et Græcus: sed hebraicus fons paulo aliter habet tum vers. 13, tum 21: nec enim eodem utrobique modo ibi legitur hæc Psaltis sententia.

¹² ΑΥΝΟΧῆ etc.) Verbum e verbo: *fu cacciato colle bestie: trà le bestie*. Cur ita verterit thebaicus Interpres, aut noster Auctor, divinare licet. Nimirum græca versio in nostris exemplaribus quidem nunc habet: παρασυνεβλήθη pro παρεβλήθη, *comparatus est*. Sed in codice, qui alterutri præ manibus erat, legebatur forsitan συνεβλήθη, quod verti etiam potest: *coniectus fuit*. Nempe græcum verbum βάλλειν, item ut thebaicum ΝΟΧ *iaciendi* significationem habet. Vide superius pag. 46. ad Joann. XI. 32. Quamquam ambigux huius radicis tam multæ sunt apud thebæos acceptiones, ut pigeat illas recensere.

¹³ En alius scopulus. Quid valeat ΟΥΜΟΙΖΕ, ignoro. Et enim gubernatore, navarcho, acu nautica, poli aspectu idem destitutus in alto vehor, et nauigo, non in Pado, aut Nilo, si parva licet componere magnis, ac inter seria aliquantisper interdum ludere, ut laborem fallam.

¹⁴ ΝΕΤΦΟΡΕΙ) Verbum retinet thebæus Interpres, aut Auctor noster, quod græca libri Proverbiorum Editio habet: ibi enim legitur: ἐπὶ δὲ χείλεσι φηρέσει (nempe, ὁ σοφός) ἐπιγνωμοσύνην, *In labiis autem feret (sapiens) scientiam (prudentiam: cognitionem)*.

¹⁵ ἈΜΕ, *veritatis*) En unum e consuetis additamentis, aut glossema sive ab Auctore nostro, sive a thebæo Interprete adiectum. In sacra enim Scriptura locus heic citatus non habet huiusmodi vocem nec in hebraico fonte, neque in Græca Interpretatione, nec in Vulgata.

¹⁶ σοφία, *Sapientia*) Proverbiorum librum hoc nomine appellat, quod is unus ex iis sit, quos *Sapientiales* dicimus. Simili modo S. Athanasius in epistola ad Amunem pag. 768. Ecclesiastici librum vocat *Sapientiam Sirachi*, nempe Sirachidæ.

¹⁷ τῆς ὑμετέρας ἀπώλειας ἐπιγελάσομαι · καταχαζῆσαι δὲ ἡμῖνα ἔρχεται ὑμῖν ὄλεθρος, *super vestra perditione ridebo, gaudebo autem quum venerit vobis exitium.*

¹⁸ ἄμωτῆ) Hoc de suo addit, explicationis gratia, aut Interpres thebaicus, aut noster Auctor. Non est in hebr. nec in græco, nec in Vulgato: etsi nonnulli locum hunc sacris in concionibus citantes dicere soleant, *subsannabo vos*. Parvi tamen momenti varietas est.

C>B

Pagina VI.

ἄπειογοειω^f γαρ¹ πε
τῆειωτ ἦναωτ²
ζητφραω. ἦ
ταπνουτε ωαρ²
ε'ροϋ' αν' ζῆ ουπλυ
γη³ ἦχνουϋ ἦβρ⁴
βρ⁴ ἄματε . ἦ
ουκακε . ἦνουβω
τε⁵ εβολζῆουτακῶ
αγω' ε'αφογοωϋϋ⁶
ζῆπαλῆπε⁷.

ἀλλὰ ζραῖον ζῆ
πεκροϋρ ἦ ἦ πεβ
ρουχος⁸ . ἦ ζεν
αῖ ἦουζοορ⁹ . ἦ
ζεν σκνοφος¹⁰
ἦταφθῆκοϋ¹¹ ἔ
πουωῆε εβολ
ἦπεϋ ωπτε .

ἦ¹² νε ἦῆοουῆπχῶ
εις πνουτε ἔτῆ
νεϋ¹³ ουαγγελος
εβολζῆτπε ἦϋ
μοϋοϋτ ἦφραω
÷ ἦἦπεϋ ἦἦωε .

ἦθε ἦτα ουαγγε
λος ἦοϋωτ πα
τασσε¹⁴ εβολζῆτπα
ρεμβολῆ ἦἦνασ
συριος . ἦἦτ
ωμην ἦτβα οϋ
ῶος ζῆ οϋοϋωἦ¹⁵
ἦοϋωτ .

ἀλλὰ πεῖ ἦρο ντεῖ
μινε¹⁶ ετωοϋωοϋ
ἦμοϋ ζωστϋ
ραῆνος ἀπνοϋ
τε ααϋ ἦῶω'β ζῆ
ζενελδχιστον
÷ ἦζων .

οϋῦρο εϋχωῆμοσ
ξε ἦἦπετῆαω
αζερατῆ ε'ροῖ .
ἀπχοεις πνοϋ
τε ταμοϋ ετεϋ
ἦἦτατῶομ ζι
τῆζενααϋ ἦοϋ
ζοορ ἦἦ ζεν
κροϋρ . ἦἦζεν
÷ σκνοφος .

οϋ-

ΟΥΟΝΝΕ¹⁸ ΖΕΝΚΕ
 ΖΝΔΔΥ¹⁹ ΝΘΕ ΝΝΕΙ
 ΩΟΕΙΩ ἄΠΕΥ
 ΕΥΧΙ ΖΑΡΟΥ²⁰.
 ΟΥΖΕ ἄΠΕΥ ΔΙΘΘΑ
 ΝΕ ΟΝ ΕΨΟΥΝ²¹ ΠΝΟΥ

ΤΕ ΖΝ ΝΕΝΤΑΥ
 ΖΔΔΔΖΕ ἄΜΟΥ
 ΝΖΗΤΟΥ ΤΗΡΟΥ
 ΝΘΕ ΝΤΑΥ ΤΡΕΝΙ
 ΕΡΩΟΥ ΚΤΟΥΥ

A D N O T A T I O N E S.

¹ „, Hoc enim tempore patrem vestrum obdurato corde pradi-
 „ tum Pharaonem percussit Deus non solum plagâ ΝΧΝΟΥΥ ΝΒ-
 „ ΠΒΠ, ac tenebrarum, et destructionis, et exitii, eumque gran-
 „ dine contrivit, sed ipsum insuper, ad manifestandam illius con-
 „ fusionem (ignominiam), per ranam, per bruchum, per cynomyiam
 „ (seu muscas caninas), et per scinipbes afflixit. Numquid Ange-
 „ lum de calo mittere non poterat Deus, ac Pharaonem una cum
 „ ipsius populo interficere, quemadmodum unus Angelus duodevi-
 „ ginti myriades ac dimidiam ex Assyriorum castris una nocte
 „ percussit? Sed regem hunc, qui tali modo ut tyrannus gloria-
 „ batur, Dominus per minima animalcula miserum reddidit. Ac ei
 „ regi, qui aiebat, Nemo est qui resistere possit mihi, Dominus
 „ Deus imbecillitatem eius per muscas caninas, et ranas, et cini-
 „ pbes notam fecit. Aliqua etiam vasa sunt instar horum vaporum,
 „ quos tollere non poterat *, neque insuper ea sentiebat ad cogno-
 „ scendum Deum in iis omnibus, quibus illum domuit, sicut flu-
 „ mina in sanguinem convertit. Nunc ergo „, etc.

¹ ἄΠΕΙΟΥΟΕΙΩ ΓΔΡ, nam hoc tempore.) Quonam tempo-
 re? Non alio, ni fallor, nisi illo quo venit perditio super Pha-
 raonem, ut proxime superius locutus est Auctor.

² ΩΔΔΡ, percutere. Memphitice, ΩΔΡΙ.

³ Scribe, ΠΛΗΓΗ'.

⁴ ΝΧΝΟΥΥ ΝΒΠΒΠ) Pudet me duo hæc verba probe
 non intelligentem, etsi de rebus heic sermonem habeat Auctor,
 quibus nihil notius. Apud Memphitas ΟΝΕ valet *subdere*: ΔΤ-
 ΟΝΕ, *sine*: ΔΤΟΝΟΥΥ, *sine illo*. Verba vero memphitica ΒΕΡ-
 ΒΩΡ, et ΒΟΡΒΕΡ, et ΒΕΡΒΕΡ, ambigua sunt, ac duplicem ha-
 bent significationem, ut videbis in Lacrozio, et apud Ezechie-
 lem XLVII. 9. Pontifical. part. 2. pag. 259, et 294. Cetera ex-
 pedient peritiores. Illud tantum addo, verbum ΒΕΡΒΩΡ a Mem-
 phitico Interprete ibi usurpari, ubi de Pharaonis submersione
 sermo est. Ita Exod. XV. 1. in Cantico Moysis legimus: ΔΥ-

ΒΕΡΒΩΡΟΥ ΕΒΡΗΙ ΕΦΙΟΥ, *proiecit eos in mare*: et Psalm. 135. vers. 15: αΨΟΡΒΕΡ, *excussit (Pharaonem in mare)*.

⁵ ΟΥΒΩΤΕ ΕΒΟΛ, *destructio*. Memph. ςΩΤ ΕΒΟΛ. Nimirum Auctor noster, aut potius librarius literam Β posuit pro ς.

⁶ De verbo ΟΥΩΨ̄, et ΟΥΩΨ̄, satis dixi pag. 67.

⁷ Apud Tukium pag. 22. dicitur ΤΑΛΝΤΠΕ, *grando*: Sed apud eundem pag. 25. ex Psalmo 77. vers. 47. affertur ΠΔΛῪΠΕ, ut heic. Ac sane Memphitæ ipsi dicunt ΠΙ ΔΛῪΦΕ.

⁸ ΠΕΒ! ΟΥΧΟΣ, (*bruchus*) In Exodo, ubi ea describuntur, quæ attingit Auctor, non extat vox βῤῥχος, sed tantummodo ἀκρίς, *locusta*. Respicit ergo Psalm. 104. vers. 34: εἶπε ἡ ἦλθεν ἀκρίς ἡ βῤῥχος, *dixit, et venit locusta, et bruchus*. (Memph. ΝΧΕ ΟΥΨΧΕ ΝΕΜ ΟΥΒΡΟΥΧΟΣ).

⁹ ΟΥΖΟΟΡ) Paulo ante dixit, ΟΥΖΟΡ, quod Memphiticum etiam est.

¹⁰ ΖΕΝ ΟΚΝΟΦΟΣ, (*sciniphes, aut pediculi*) Græcam vocem, σκνίφες, vel, σκνίπες, heic deformatam vides. Thebæorum forsitan usus, penes quem, ut ille ait, ius est, et norma loquendi, dictionem hanc ΟΚΝΟΦΟΣ thebaicam reddiderat, aut thebaicus Bibliorum Interpres ea usus fuerat: in huiusmodi autem rebus malim et ipse errare cum plerisque, aut omnibus, quam sapere cum paucis. At si consuetudinem prætexere non poterat Auctor Homiliæ, aut Memphitico nomine ΛΕΖΛΕΛ, seu ΛῪΛῪ ῪῪ uti debebat, aut ΖΕΝΟΚΝΙΨ dicere, vel saltem ΖΕΝ ΟΚΝΙΦΕΣ.

¹¹ αΨΘῪΚΟΨ) Vide pag. 77. superius ad Jerem. XIV. 19, et apud Tukium pag. 613.

¹² Particulam, Η', valere interdum, *numquid*, ut heic interpretor, vidimus pag. 21. Matth. XX. 15.

¹³ Verbum ΤῪΝΕΥ, *mittere*, occurret etiam Fragm. XIII. col. 1. Apud Tukium vero pag. 243, et 318. ΤῪΝΟΟΥ, *mittere*: unde superius pag. 47. Joann. XI. 42. αΚΤῪΝΟΟΥΤ, *misisti me*.

¹⁴ Ex lib. 4. Reg. XIX. 35: ubi græca Editio habet: νεκτὸς... ἄγγελος κυρίου... ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀσσυρίων ἐκκτὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας, *noctu... angelus Domini percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia*. Eadem fere verba in Isaia XXXVII. 36. leguntur, quæ thebaice Tukius affert p. 451. Hanc vide. Mox scribe, ΝῪῪΑΟΟΥΡΙΟΣ.

¹⁵ ΟΥΨΗ, *nox*, et cum articulo per crasim, ΤΕΨΗ.

Primum vocabulum est apud Tukium pagg. 274, et 456: alterum in Actis S. Coluthi pag. 93, et 95.

¹⁶ Adde lineolam a librario omissam, et scribe ΝΤΕΙΜΙ-ΝΕ, ut recte exaravit Fragmenti I. exscriptor pag. 16. huius voluminis.

¹⁷ ΠΡΟ') Modo scripsit sine accentu, nunc eum superscribit: tanta est quoad hæc in librariis aut varietas, aut negligentia, ut certam ac fixam scribendi rationem statuere vix queas.

¹⁸ Inter ΟΥΟΝΝΕ et ΖΕΝ spatium intercedit, in quo una videtur fuisse litera exarata, cuius aliqua supersunt vestigia, ex gr. Ν, sed utrum consulto, an casu deleta fuerit, me latet. —

¹⁹ An aliqua heic omisit librarius? Equidem hæcce cum superioribus quomodo iungi queant non video, neque integram hinc, et congruam elicere valeo sententiam. Singula verba sic interpretatus sum, ut sonant: sed nihil sonant, aut parum, si locus est mutilus. Auctoris mens huiusmodi, opinor, fuit: sicut nonnulla sunt vasa testæ, de qua Horatius, odorem diu servanti dissimilia, quæ vaporibus odoribusque non imbuuntur, ita Pharao ex prodigiis a Moyse patratæ veri Dei cognitione potitus non fuit.

²⁰ Apud Memphitas quoque verbum ϣδι, quod thebaicum etiam esse vidimus pag. 37, construitur cum ἡδ, — ut heic, et Marth. XIX. 11. pag. 13. verbum ϣι, quod eiusdem ferme significationis est.

²¹ ΟΥΝ (addenda enim est lineola, quam librarius omisit hoc in loco, non vero mox pag. 234.) respondet memphitico verbo ΟΥΕΝ, *cognoscere*. Videbimus rursus Fragm. XII. p. 165.

Pagina VII.

—
CΛΓ

÷ ΕΥCΝΟΥ.

ΤΕΝΟΥ ὅε ε'ρεπλο'

ΓΟC' ἄππνοϣτε'

ϣπιο ἄμωτῆ

ἂν ἄωαχε ἄνε'

Γραφῆ - ϣε πᾶ

, ΝΟΥΤΕ' κᾶδ ἄνε

, ΝΟΥΤΡΟΧΟC-

, δϣω' ἄνε' ἄουροϣε' ὅ

, ἄπᾶτῶ εβολ ἄ

, ΠΤΗΥ - ἄνε'

, ΝΟΥΚΩΣΤ' εϣαϣ

, ΡΩΚῆ ΝΟΥ ἄδ

, ἄωῆῆ . δϣω

, ἄνε' ἄουωαδ εϣ

, ΡΩΚῆ ἄζεντοϣ

, ε'κε' πᾶτ ἄωϣ

, ΝΤΕΙ'ζε' ἂν τε'κ

, ζατηΥ - δϣω

, ε'κε' ὣτῆτρωϣ

, ἂντεκορη' μεζ

, ΝΕΥΖΟ ἄωω².

ἄδ-

ΜΑΡΟΥ ΧΙ ΨΙΠΕ
 , Ν̄CEΨΤΟΡΤ̄
 , ΨΔΕΝΕΖ ΝΕ
 , ΝΕΖ - ΜΑΡΟΥΩ
 , Λ̄C̄ Ν̄CΕΤΑΚ̄C̄.
 , ΔΥΩ ΜΑΡΟΥ ΕΙ
 , ΜΕ ΧΕ ΠΕΚΡΑΝ
 , ΠΕ ΠΧΟΕΙC.
 ΔΥΩ Ν̄ΨΤΨΙΠΕ ΔΕ
 ΟΝ Ν̄ΤΕΤ̄Ν Μ̄ΝΤ
 ΔΘΗΤ Ζ̄Ν ΖΕΝΖ̄Ω
 ÷ Ο̄Ν Ν̄Ε'ΛΑΧΙCΤΟΝ.
 ΜΔΛΙCΤ̄Α . ΧΕ' Ε'ΤΕ'
 Τ̄Ν Τ̄Μ̄C̄ΔΖΩΤ̄Ν
 Ε'ΒΟΛ Ν̄ΝΕ' ΖΒΗΥΕ'³
 Ν̄ΝΔΙΜΩΝΙΟΝ⁴
 ΝΑΨ̄ΝΖΕ' Ε'ΤΕ
 ΤΝΔ̄ΡΒΟΛ Ε'ΠΕΝ
 ΤΑΥΧΟΟΨ ΧΕ' ΜΑΡΟΥ

ΒΩ'Κ Ε'ΠΕCΗ'Τ Ε'
 ΑΜ̄ΝΤΕ' ΕΥΟΝ̄Z̄.
 ΚΟΥΨ Ε'ΔΟΚΙΜΔ
 ΖΕ ΑΠCΟΟΥΝ Α
 ΠΟΥΟΕΙΝ Ν̄ΝΒΔΛ
 Ν̄ΝΖΕΛΛΗΝ - Μ̄Ν
 Ν̄ΖΔΙΡΕΤΙ'ΚΟC.
 †ΖΤΗΚ Ε'ΠΟΥΘΕΙ'Ν
 Ν̄ΝΒΔΛ Ν̄ΤΘΙΝ
 ΟΛΩ⁵. Μ̄Ν ΠΝΙΚ
 ΤΙ'Κ̄Θ̄Ρ⁶.
 ΚΔΙ ΓΑΡ ΝΙ'ΚΟΟΥΕ'⁷
 ΟΝ CΕCΟΤ̄Τ̄ Ε'
 ΡΟΥ . ΧΕ Ν̄CΕΠΛΔ
 ΝΔΔΝ Ζ̄Ν ΝΔ
 ΤΕΥΦΥCΙC Ν̄ΤΕ
 Τ̄ΝΖΕ.⁸ Ε'
 ΒΟΛ ΧΕ ΔΝΤΙ'⁹
 ΤΡΕΤΕΤ̄Ν Ρ̄Ρ̄Μ̄¹⁰

A D N O T A T I O N E S .

³ „ *Nunc ergo Verbum Dei hisce Scripturae verbis* (Psalm. 82.
 „ vers. 14, et seqq.) *vos arguit*: Deus meus, pone illos ut
 „ rotam, et sicut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis com-
 „ burens silvam, et sicut flamma comburens montes: sic per-
 „ sequêris illos in tua procella, et conturbabis eos in tua in-
 „ dignatione. Imple facies eorum ignominia. Erubescant, et
 „ conturbentur usque in seculum seculi: pudore afficiantur,
 „ et pereant: et cognoscant, quod nomen tuum est, Domi-
 „ nus. *Sed vestram quoque stultitiam per minima animalcula con-*
 „ *fundit, prasertim quia demoniorum opera palam in vobis non re-*
 „ *darguitis; qua ratione effugeretis illud quod scriptum est* (Psalm.
 „ 54. vers. 16): *Descendant in infernum viventes. Vis ne co-*
 „ *gnitionem, ac lucem probare (explorare), qua Græcorum (ethni-*
 „ *corum), et Hæreticorum oculi afficiuntur? Animum adverte ad*
 „ *lumen oculorum, quibus noctua *, et nycticorax (corvus noctur-*
 „ *nus) praditi sunt. Aliqui enim ipsis meliores sunt, quia eos qui-*
 „ *buscum communem habent naturam, non seducunt, ut vos faci-*
 „ *tis: etenim pro Dei cultoribus atheos (Deo carentes) efficitis (vel,*
 „ *pro eo quod Dei cultores sitis, athei (Deum non agnoscentes) estis.*
 „ *Huiusmodi homines* „ etc. ¹ ΡΟ-

¹ ΡΟΥΡΕ', *stipula*) Memphitice, ΡΩΟΥΙ.

² ΝΩΩΥ) Psaltes heic addit: *et quarent nomen tuum, Domine*. Quæ verba non ab Auctore omissa videntur, sed a librario: nam et opportuna heic sunt, et in hebraico fonte, atque in græca, ac Vulgata, et Hieronymi versione reperiuntur.

³ ΝΕ' ΖΒΗΥΕ') Cur tres accentus superscripserit librarius, aut duos accentus et lineolam, me fugit. Sed initio iam monui eum in his nimium esse.

⁴ Scribe, ΝΝΔΔΙΜΟΝΙΟΝ.

⁵ Quænam proprie avis nomine, ΤΟΙΝΘΛΩ', designetur, docebunt peritiores. E nocturnis una sine dubio est, ut vesperilio, noctua, etc.

⁶ ΠΝΥΚΤΙΟΡΑΞ') Multa heic peccat librarius, ut vidisti: ita enim vocem meo more superius exhibui, ut scripta est in membrana, sine d.

⁷ Ita in codice scriptum est.

⁸ Ne suspiceris aliquid heic deesse. Ideo enim tam pauca hoc in versu exarata sunt, quod membrana hoc in loco nimis pellucida, neque ad excipiendum atramentum apta sit. Quod de aliis ita brevibus versibus dictum puta.

⁹ Particulam græcam ἀντί, *invece di...*, *pro*, ab ægyptiis adoptatam non memini me alibi invenisse.

¹⁰ Quod in græco Textu Joann. IX. 31. legitur, θεοσεβής, *Deum colens*, id pag. 33. huius voluminis thebaice vertitur, ΡἈΝΝΟΥΤΕ. Videtur autem dici ΟΥΡἈΝΝΟΥΤΕ quasi ΟΥΡΩΜΕ' ΝΝΟΥΤΕ, *vir Dei, un uomo di Dio*: quo titulo ab ægyptiis S. Antonius Abbas adhuc vivens decorabatur.

Ⲑⲗⲁ

Pagina VIII.

ἸΝΝΟΥΤΕ . ΔΤΕ
 ÷ ΤἸ ΠΑΤΝΟΥΤΕ.
 ΖΕΝΡΩΜΕ ΝΤΕΙ
 ΖΕ' ΕΥΜΕΖ ἈΜἸΤ
 ΥΟΥΥΩ . ΕΥ
 ΜΕΥΕ' ΕΡΟΥΥ ΖΕ
 ΔΝΟΝ ΖΕΝΟΦΟΣ
 ΠΑΡΑΖΑΖ . Ν
 ΟΕ'ΝΔΥΖΩΠΑΝ
 ΤΕΝΟΥ ἈΠΕΥ
 ΩΩΥ . ΜἸΠΕΥ

÷ ΩΠΕ.
 ΖἈΠΤΡΕ ΠΛΟΓΟΣ
 ἈΜΕ' ΟΥΟΝΖΟΥ
 ΕΒΟΛΝΤΕΙΖΕ' ΕΥΩ
 ÷ ΝΑΤΩΑΥ.
 ΚΟΥΩΥ Ε'ΟΟΥἸ
 ΠΖΗΤ Ν ΟΥΟΝ
 ΝΙΜ Ε'ΤΩ ΝἈΠΙΟ
 ÷ ΤΟΣ.
 ΠΕΖΕ ΠΕΤΟΥΩ
 ΝΖ ΕΒΟΛ ΝΤΥἸΤ

Ḡaī

Θαίε' ἰ ΤΗΡῸ ΝΤΕΥ
 ψΥΧΗ' . ΧΕ ΕΥ
 μεζ ἄπνευμα
 ΝΑΚΑΘΑΡΤΟΝ² .
 †ΣΤΗΚ ΕΝ
 ΒΗ'Β ἄ
 ΖΟΪΤΕ³ . ἄΝ
 ΝΑΝΚΕΘΗΡΙΟΝ
 ΤΗΡΟΥ ἄΘΕ' Ε'
 ΤΟΥΜΕΖ ἄΚΕΕῸ⁴
 ἄΜΙ'ΝΕ' ἄΜΙ'ΝΕ' .
 ΚΟΥΩΨ ΖΩΩΨ
 ΕΝΔΥ Ε'ΠΖΗΤ
 ἄΝΟΥΟΝ ΝΙΩ
 ΕΤΜΕ ἄΠΝΟΥΤΕ
 ÷ ΕΤΡΕΚ ΟΥῸΝΟΥ .
 ΠΕΧΕ ΠΕΤΟΥῸ

Νῆ ἔΒΟΛ ἄΤΜῆΤ
 Θαίε' ἄΠΤΕΥΨΥΧΗ
 ΧΕ ΕΥΜΕΖ ἄ
 ΠΝΕΥΜΑ ΕΦΟΥΔῸ⁵
 Ζἄ ΖΩΒ ΝΙΩ
 ἄΝΓΑΘΟΝ ἄΜΙ'
 ΝΕ ΜΙ'ΝΕ .
 †ΣΤΗΚ ΕΝΟΥΩΨ
 ἄΝἄΠΕΤΡᾶ⁶ ΕΤ
 ΜΕΖ ἄΝῸΡΟΟΜ
 ΠΕ . ἄΝ ἄΜ
 ΝΙΩ ἔΤΟΥΗ'Ζ⁷ ἄ
 ÷ ΖΗΤΟΥ .
 ΝΟΥΩΨ ἄΠΠΕ
 Ρᾶ⁸ ΟΥᾶ ἄΝΟΥ
 ΨΥΤ ΝἄΜᾶΟ ΝΕ

A D N O T A T I O N E S .

^b „ Huiusmodi homines iactantia pleni, qui intra semetipsos
 „ reputando iniquiunt: Nos sapientes sumus, ac multitudini doctri-
 „ nâ antecellimus: suum ipsorum dedecus, suamque ignominiam
 „ nunc occultare non poterunt, quum illos Verbum veritatis (verax)
 „ hac ratione inutiles declaret ac reprobos. Vis ne cor eorum om-
 „ nium cognoscere qui Infideles sint? Ille qui omnem ipsorum ani-
 „ mæ turpitudinem manifestat, te docebit: ait enim ipsos spiritu
 „ immundo plenos esse. Observa malis (taxi), aliarumque ferarum
 „ omnium cavernas ac latibula quomodo ossibus (seu cadaveribus)
 „ varii generis plena sint. Vis ne eorum etiam omnium cor vide-
 „ re, qui Deum diligunt, ut eos agnoscas? Ille qui omnem ipso-
 „ rum animæ pulcritudinem ornatumque manifestat, te docebit: ait
 „ enim, illos Spiritu Sancto plenos esse in omni opere bono hac
 „ vel illa ratione. Inspice animumque adverte ad petrarum (ru-
 „ pium) foramina columbarum plena, aliave loca omnia, in qui-
 „ bus ipsæ degant. Petra foramina unum idemque columbis, earum-
 „ que pullis habitaculum sunt; nec ab ipsa petra unquam separan-
 „ tur. Fidelium itidem corda „ etc.

¹ Paulo post ἡ ἄΝΤῸΘαίε' τὴν ἄΝΤΟθαίε' opponit. Itaque
 quum hæc sit pulcritudo, consequens est, ut illa sit deformitas.
 Ac Memphitice reipsa ΖΑΙΩΟΥ turpis dicitur.

² Marc. I. 23, et alibi.

³ 2OITE) Animal quod a Memphitis nuncupatur 2OIT, idest melis, aut, quod idem esse a plerisque creditur, taxus. Qui ægyptiorum animalium historiam callent, certiora tradent.

⁴ Quæ argumento mihi fuerunt ut κεεε' sine hæsitatione vertendum statuerem, os, ossis, aut, *cadaver*, huiusmodi sunt. Apud Thebæos καιεε est *sepultura*, ut vidimus pag. 52. ad Joann. XII. 7. Fragmento autem VII. pag. 268. κωωω valet *sepelire*: ac demum Fragm. X. pag. 96. αϰϰωωω significat: è *divenuto un cadavere*. Memphitice autem κεεε, et κωωω, et κωωω *sepultura* est, et *sepelire*: καιεε vero est, os, ossis. Singularum interpretationum, quum in nova incidimus vocabula, rationem reddere cogor, quia nulla hisce in studiis, in quæ paucis ab hinc mensibus incumbere cœpi, auctoritate polleo.

⁵ Act. VI. 3. et alibi.

⁶ Tacite respicit illud Cantic. II. 14: *Columba mea in foraminibus petrae*.

⁷ Memphitice ΟΥΩΩ, et ΟΥΟΩ: thebaice autem ΟΥΗΩ (apud Tuk. pagg. 158, et 540), et ΟΥΩΩ (mox pag. 240, atque ap. Tuk. pagg. 89, et 485) sæpe valent *habitare*. Quod autem ap. Tuk. pag. 200. legitur, ΟΥΩΩΩ, mendum est typhothetæ; legendum enim ibi, ΟΥΩΩΩ. Verbi porro ΟΥΗΩ altera significatio, quam vidimus pag. 37. Matth. XXI. 9, huc minime pertinet.

⁸ ΝΤΠΕΡΔ') Mendum librarii manifestum. Scribe, ΝΤΠΕΤΡΔ', *petra, saxi, rupis*.

ⲈⲘⲚ

Pagina IX.

ⲁϣⲱ ⲛⲥⲉⲡⲠⲠⲰⲈ
 ÷ ⲁⲛ ⲉⲣⲠⲠ.
 ⲛⲒⲒⲛⲧ ⲛ̅ ⲁⲡⲓⲘⲠⲠⲠ
 ⲛⲁⲙⲉ ⲛ̅ ⲟⲩⲁ ⲛ̅ⲟⲩ
 ⲱⲧⲛⲉ ⲙ̅ⲛ ⲡⲈⲠⲠ
 ⲉⲓⲘⲠⲠ . ⲧⲡⲉⲧⲠⲁ
 ⲉⲧⲱⲟⲩⲉ ⲉⲛⲓⲱ
 ⲉⲛⲟⲩ . ⲧⲡⲉⲧⲠⲁ
 Ⲓⲁⲣ ⲛ̅ⲉ ⲛ̅ⲡⲉⲕⲥⲠ ⲡⲉ .
 ÷ ⲁϣⲱ ⲛⲥⲉ ⲡⲠⲠⲰⲈ
 ⲁⲛ ⲉⲣⲠⲠ.
 ϣⲒⲱ ⲛ̅ Ⲓⲁⲣ ⲙ̅ⲙⲠ

ⲕⲉ ⲁϣⲧⲣⲉϣⲟⲩ
 ⲱⲙ ⲛ̅ⲟⲩⲉⲛⲓⲱ
 ⲉⲛⲟⲩⲒⲛ̅ ⲟⲩⲡⲉⲧ
 Ⲡⲁ . ⲁϣⲱ ⲟⲩⲛⲉⲒ
 ÷ ⲉⲛⲟⲩⲒⲛ̅ ⲟⲩⲡⲉⲧ
 Ⲡⲁ ⲛ̅Ⲡⲓⲛⲧ ⲛ̅.
 ⲁϣⲱⲉ ⲡⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱ
 ⲛ̅Ⲡⲁⲡⲱⲁⲕⲉ
 ⲙ̅ⲛ ⲧⲉⲠⲠⲱ ⲛ̅ⲛⲉ
 ⲒⲠⲁⲒⲛ̅.
 ⲛⲓⲱ Ⲓⲉ ⲡⲉⲧⲠⲁ
 ⲛ̅Ⲡⲁ ⲡⲉⲕⲥⲠ ⲡⲛⲟⲩ

ΤΕ^ς. ΟΥΠΕ
 ΠΝΕΣ ΕΒΟΛΖΝ ΟΥ
 ΠΕΤΡΑ ΝCIBT'.
 ΕΙΜΗΤΕΙ ΕΤΕ
 ΧΑΡΙC^ς ΝΤΑ⁷ ΝΕΧΡΙCΤΙ
 ΔΝΟC ΟΥΧΔΙ ΝΖΗ
 ÷ ΤC.
 ΠΜΟΟΥ ΕΥΩΑΝ
 ΤΑΖQ⁸ ΜΝ ΠΗΡΠ
 ΨΑQ^ρ ΟΥΑ Ν ΟΥ
 ÷ ΩΤ.
 ΠΡΩΜΕ ΔΕ ΖΩΩQ
 ΑΠΝΟΥΤΕ ΕQ
 ΨΑΝ ΜΕΤΕΧΕ
 ΕΠΕ ΠΝΔ ΕΤΟΥ
 ΔΑΒ ΨΑQ^ρ ΟΥΑ ΝΟΥ
 ÷ ΩΤ ΝΜΑQ:—

ΝΙΩ ΤΕ ΤΑΙ^ς ΕΤΕΡΕ
 ΠΕΤΨΑΧΕ ΖΝ
 CΟΛΟΜΩ'Ν¹⁰ ΧΩ¹
 ΑΜΟC ΕΡΟC ΧΕ
 ΤΑΨΒΕΕΡΕ¹¹. ΤΑ
 ΒΡΟΟΜΠΕ ΕΤΝΕ
 CΩC . ΕΙ'ΜΗΤΕΙ
 ΤΕΚΚΛΗCΙΑ
 ΕΤΧΠΟ ΝΝΕC
 ΨΗΡΕ ΝΧΡΙCΤΙ
 ΔΝΟC ΕΥΕΙΝΕ Α
 ÷ ΜΟC¹².
 ΝΤΟC ΟΝ ΤΕΤΟΥΧΩ¹
 ΑΜΟC ΕΡΟC ΧΕ
 ΤΑΨΒΕΕΡΕ ΤΑ
 ΒΡΟΟΜΠΕ ΕΤΧΗΚ¹³

A D N O T A T I O N E S .

¹ ΝΖΗΤ etc.) „ *Fidelium itidem corda unum idemque sunt cum Domino JESU, qui petra est, mel effundens: Petra enim erat Christus (ex 1. ad Cor. X. 4.), atque ab illo non separantur. Ait enim (Scriptura):, Cibavit eos melle ex petra, et oleo ex petra rupis,,. Jam vero quidnam est Mel, nisi Scripturarum Sermo, et Doctrina? Quanam vero est Petra, nisi Christus Deus? Quidnam est Oleum ex Petra rupis, nisi ea gratia, in qua (per quam) Christiani salvantur? Aqua si cum vino misceatur, unum cum ipso fit: itidemque homo Dei et ipse, si Spiritus Sancti particeps fiat, unum cum ipso fit. Quanam ista est, cui is qui in Solomone loquitur, dicit (Cantic. II. 10): Amica mea (vel, proxima mea), columba mea, formosa, nisi Ecclesia quæ suos filios Christianos generat sibi similes? Ipsa etiam est, cui dicitur (Cant. V. 2): Amica mea, columba mea, perfecta: Una est,, etc.*

¹ ΝΔΜΕ', *veramente*) Thebaicum hoc adverbium in Fragmento proxime superiore, et proxime sequenti rectius, ut videtur, scriptum est cum accentu, qui heic omittitur. Illud apud Tukium quoque invenies pag. 554.

² ΝΕ', *erat*) E duabus lineolis una saltem inducenda est: altera accentui famulari potest.

⁸ QXΩ',

³ ϣϞω', ait) Quoniam ægyptii græcam ut plurimum, Alexandrinamve Sacrorum Librorum Interpretationem præ oculis habent, quum aut eos ægyptiace convertunt, aut commata ex iis mutuuntur, allegantque, ut sæpissime iam experti sumus; videamus quomodo capitulum hocce græca in Editione se habeat. In Deuteron. quidem XXXII. 13. legimus: ἔθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας, i. e. *suxerunt mel ex petra, et oleum ex solida (prædura) petra*. Psalmo autem lxxx. vers. 17: ἐψώμισεν αὐτὰς ἐκ στέατος πυρῆ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχώρτασεν αὐτὰς, *cibavit (buccellis pavit) eos ex adipe frumenti, et ex petra saturavit eos*. Auctor ergo noster non de scripto forsitan citans, sed memoriter, e duobus capitulis tertium cudit, Deuteronomii tamen locum potissimum respiciens.

⁴ Thebaicum nomen CIBῚ, quatenus *collem* denotat apud Tukium habes pag. 381. Parum absimile est nomen COBῚ, *maceria, murus*, quod mox occurret.

⁵ *Quanam est petra, nisi Christus?*) De Scripturæ Textibus, in quibus *Petra, Lapis*, etc. dicitur Christus, non est huius loci disserere. Illud tamen libet animadvertere, sexagesimum Psalmum a Sanctis Patribus Augustino, Hieronymo, aliisque de Christiana Ecclesia exponi: ac revera si eum sic accipiamus, ut Deum non Psaltes ibi, sed Ecclesia alloquatur, optime omnia quadrabunt. Porro ibidem, omissis ceteris, hæc legimus memphitice: ἀκῶακτ ζιχεν οὐ πέτρα, ἀκῶιμουτ νηι, *exaltasti me in Petra, dux via mihi fuisti*. Petram heic dici Christum Dominum consentiunt quos dixi Patres. Verum ille ipse Christus, qui Ecclesiæ Petra est, ac Lapis angularis, ille ipse, inquam, Petrum Apostolorum Principem Petram et nominari, et esse voluit, super qua Ecclesiam ædificaret. Qui ergo a Petra Petro se se disiungunt, cum Petra Christo iuncti esse nequeunt, neque ad ædificium a Christo super hac Petra erectum pertinere: quæ *domus Dei* est, ut Paulus loquitur.

⁶ NTd) Hoc omiserat librarius: sed addidit postea supra vocem ΧΑΡΙC, literis minoribus.

⁷ ΧΑΡΙC, *Gratia*) Hæc illa est quam enixe omnes a Deo petimus. De hacce quæcunque Fides docet, ac Romana Ecclesia, Ecclesiarum omnium Suprema, et Magistra, Fide credendum definit, firmiter credimus. Sed sapientem quemlibet virum ab iis plane alienum remur, qui suas de divina Gratia opiniones non modo tuentur (quod modeste, atque illæsa, quod caput est, charitate, ac sine malevolentia nemini facere non licet),

sed mordicus rabidorum instar canum pro illis pugnant, ac se se invicem insectantur, proscindunt, lacerant, dum digladiantur, pub iceque ita scribunt, ut privatim vilissima loquuntur mancipia, ut nuper quidam: dissensiones vero perpetuare dum student, per quas claros fieri se putant, ea quæ in centenis librorum millibus allata sunt argumenta, denuo repetunt, atque in adversarios quum catholicos, tum Dei ut plurimum Sacerdotes, a Petri Cathedra utpote firmissima petra divelli prorsus recusantes, perinde invehi non erubescunt, quasi Voltærium aliquem, aut Raynalianum impugnarent: quod multo maiori cum utilitate, ac sine suo ipsorum dedecore facere possent. $\alpha\mu\omicron\iota, \pi\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma, \epsilon\eta\epsilon\tau\acute{\eta}\nu\epsilon\eta\delta\gamma \epsilon\beta\omicron\lambda \alpha\eta \epsilon\gamma\epsilon\eta\delta\gamma \epsilon\beta\omicron\lambda . \alpha\lambda\lambda\alpha \epsilon\gamma\epsilon\chi\omega \bar{\alpha}\mu\omicron\varsigma \cdot \chi\epsilon \cdot \mu\eta \alpha\eta\omicron\eta\epsilon\gamma\omicron\epsilon \bar{\eta}\theta\epsilon\omicron\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma \alpha\eta\omicron\eta\epsilon\gamma\epsilon\eta \bar{\beta}\lambda\lambda\epsilon; \tau\omicron\gamma\omega\omega\bar{\beta} \cdot \epsilon\eta\epsilon \bar{\eta}\tau\epsilon\tau\bar{\eta} \bar{\gamma}\bar{\eta}\bar{\beta}\lambda\lambda\epsilon, \mu\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\beta}\epsilon \epsilon\bar{\rho}\omega\tau\bar{\eta} \pi\epsilon \cdot \tau\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\delta}\gamma \bar{\delta}\epsilon \cdot \pi\epsilon\tau\bar{\eta} \bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\beta}\epsilon \alpha\bar{\gamma}\epsilon\bar{\rho}\alpha\tau\bar{\eta} \cdot \bar{\gamma}\bar{\alpha}\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{\rho}\epsilon \bar{\eta}\tau\omega\tau\bar{\eta} \epsilon\tau\epsilon\tau\bar{\eta} \omega\omega\omega\bar{\varsigma} \bar{\eta} \tau\bar{\eta}\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\delta}\gamma \tau\bar{\kappa}\alpha\theta\epsilon\bar{\epsilon}\bar{\delta}\bar{\rho}\alpha \bar{\alpha}\bar{\pi}\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\rho}\omicron\varsigma \epsilon\bar{\tau}\omicron\gamma\alpha\bar{\delta}\bar{\beta}, \bar{\gamma}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\iota}\bar{\kappa}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\eta} \bar{\mu}\bar{\eta}\bar{\phi}\bar{\lambda}\bar{\omega}\bar{\rho}\bar{\epsilon}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\iota}\bar{\alpha}, \epsilon\bar{\gamma}\bar{\omicron}\bar{\gamma}\epsilon \alpha\bar{\gamma}\alpha\bar{\delta}\bar{\varsigma} \bar{\gamma}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\rho}\epsilon\bar{\gamma}\epsilon\bar{\rho}\omicron\iota \bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\iota}\bar{\phi}\bar{\epsilon}\bar{\beta}\bar{\rho}\omega\bar{\eta}\bar{\iota}\bar{\omicron}\varsigma \pi\alpha\bar{\iota} \tau\epsilon\bar{\eta}\bar{\omicron}\gamma \epsilon\bar{\gamma}\bar{\omicron}\gamma\omega\bar{\mu} \bar{\eta}\bar{\gamma}\bar{\theta}\bar{\eta}\bar{\gamma} .$ Quid? quod horum nonnulli summos Pontifices ridiculo æque ac execrabili quodam odio, ut Lutherus olim, prosequuntur? imo ne Sanctis quidem Cælitibus parcere videntur, quos cultu publico universa veneratur Ecclesia? S. Innocentius sane, S. Victor, S. Stephanus Papa, cuius nomine præclarissimus Equitum ordo in Etruria merito gloriatur, in eiusmodi hominum scriptis nominantur passim, *Papa Innocenzio, Papa Vittore, Papa Stefano*. Immo Sanctus Gregorius Septimus ne Gregorius quidem ipsis iam est, sed, *Ildebrando*. Miror S. Irenæo illos hactenus pepercisse: etsi enim Lugduni Episcopus fuerit, non Romæ, per ipsum tamen ab Apostolicis temporibus, aliosque continua serie Patres ad nos usque derivata traditio est, non solum quanto Romanam Ecclesiam honore prosequi debeant Catholici, sed quanta hæc etiam in universos orbis terrarum *Fideles* polleat auctoritate, ut ostendisse me puto in *Notis ad Didymum lib. 2. de Trin. cap. 3. pag. 126. ex voce illa, principalitatem*, a veteri S. Irenæi Interprete adhibita, pro qua S. Martyrem græce dixisse *ἡγεμονίαν* probavi, i. e. non principatum modo, sed *gubernationem, rectionem, auctoritatem*, qua potitur in toto Orbe (*in omnes qui sunt undique Fideles*). Id si animadverterint isti, Sanctus ille martyr, doctissimusque Episcopus, et vir Apostolicus, atque celebris Doctor, erit fortasse ipsis iam non *S. Irenæus*, sed, *il Vescovo Ireneo*. Quid ipsi hac in vita lucratu-
se es-

se esse confidunt, nescio: in altera sane nihil inde lucri se percepturos sperant, ut opinor. Quod ad me attinet, nihil equidem scire malo, quam ita sapere. Ipsi vero qua gravitate hisce de rebus scribendum sit, utinam discant ex recenti libro veteris amici mei, nunc vero clarissimi, ac religiosissimi Antistitis Brixianorum.

⁸ ΕΥΨΑΝΤΑΖῶ) Memphitice ΘΩῖ est *miscere*: Thebæi vero et Τα2 dicunt, ut hinc disco, et ΤΩ2, ut non solum e similibus verborum analogia colligo, sed etiam ex Tukii pagina 182: ibi enim quod S. Paulo est περίεργος, *curiosus*, id thebæo Interpreti est ΡΕΥΤΩ2, nempe, ut puto, quia curiosus homo in alienis rebus sese *immiscet*, eas nimia sedulitate investigans.

⁹ Abruptum ad alia transitum facit: indicio id est, nihil aliud fuisse hoc opusculum nisi homiliam in Cantica, in qua post explicatum unum capitulum ad aliud sine ullo exordio, aut transitione progredi licet: alioquin nimis amplius foret hinc hiatus.

¹⁰ ΣΟΛΟΜΩΝ') Cur primæ syllabæ accentum, sive lineolam superposuit librarius? Salomon porro in græca Veteris Test. Editione vocari solet σαλωμών *Salomon*, in Novo Testamento σολομών *Solomon*, eodemque modo a Didymo, S. Athanasio, et Ægyptiis cum thebaice, tum memphitice scribentibus. Vide pag. 38. lin. 1. Hebræi neutro modo, sed *Shelomoh*.

¹¹ Canticorum secundum caput citat, non quintum. Versiculo autem decimo secundi capituli græcus Interpres habet: ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστέρα μου, *Proxima mea (sodalis mea), pulchra mea, columba mea*. Minima igitur est varietas. Nam ΩΒΕΕΡΕ et *amicam* denotat, et *proximam*, seu *sodalem (sociam)*: quo modo masculinum nomen ΩΒΗΡ et *socium* passim significat, et *amicum* pag. 21. huius voluminis Matth. XX. 13.

¹² ἄμοος, *ad essa*) Aut *amica*, de qua proxime superius, aut *Ecclesiæ* ipsi.

¹³ Infra postremum hunc versum infimo in margine alia manus, ut videtur, alio certe caractere, et, ut sic loquar, *cursivo* scripsit, ΕΧΝ ΤΕΚΚΛΗΟΙΔ. Aliam etiam adnotationem videbis in margine pag. 113. Fragm. XIV.

ΕΒΟΛ · ΟΥΕΙ^κ ΤΕ^τ Ν
 ΤΟΟΤ̄ ΝΤΕC ΜΑΔΥ
 ΕCΟΤῙΝΤΟΟΤ̄
 ΝΤΕΝΤΑCΧΠΟC.
 εἴτα² ΟΝΧΕ^τ ΤΩΟῩΝ³
 Δ'ΜΗΤ · ΕΤΖΙΤΟΥ
 ΩΙ⁴ ΤΑΒΡ̄ΟΜΠΕ
 ΕΤΝΑΝΟΥC⁵. ΝΤΕ
 ΕΙ' ΝΤ̄Ο ΤΑΒΡ̄ΟΜ
 ΠΕ Ζ̄ΜΠΟΥΩΩ
 ΝΤΠΕΤΡΑ' ΖΙΤΟΥ
 ΩΨ' ΜΠCΟΒΤ' ΕΤ
 ÷ ΖΙΒΟΛ.
 ΠΕΙΪ ΩΑΧΕ ΔΕ ΠΕ
 ΧΕ ΠΕΤΖ̄ΜΠΠΙ'
 ΡΕ⁶. Η'ΠΟΥΩ'ΝΖ'
 Ε'ΒΟΛ̄ Μ ΠΟΥΟ'ΕΙΝ
 ΜΠΕΝΤΑΨ ΕΙ Ε'
 ΠΚΟCΜΟC ΠΕΧC̄.
 ΖΙ'ΤΟΥΩΨ ΜΠCΟ'
 ΒΤ' ΔΕ ΕΤΖΙΒΟΛ
 ΠΕ.
 ΕΠΕΙΔΗ' ΜΩ'ΥCΗC⁷
 ΖΩΩΨ ΑΨCΖΑΙ
 ΕΤΒΗΗΤ̄ Ζ̄Μ
 ΠΝΟΜΟC.
 ΠΕCCON⁸. Η' ΠΕC
 ΩΒΗ'Ρ Ο' Μ̄Μ̄ΝΤ
 ΡΕ ΜΠΕCCA' - Μ̄Ν
 ΠΕCΕΟΟΥ · Μ̄ΝΠΕC

Δ'ΝΔῙ · Μ̄Ν ΤΕC
 ΟΜ ΧΕ ΝΑΝΟΥ⁹
 ΤΑΩΒΕΕΡΕ ΝΘΕ
 ΜΠΟΥΩΩ¹⁰.
 ΝΕCΩ' ΝΘΕ ΝΘΙ'
 Ε'ΛΗ̄Μ¹¹. Ε'ΡΕΤΖΟ'
 ΤΕ ΝΘΕ Ν̄Ν̄ΟΜ
 ΕΤΑΖΕΡΔΤΟΥ ·
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ ΕΙCΖΗΗ
 ΤΕ ΝΕCΩ' ΤΑΩ
 ΒΕΕΡΕ · ΕΙCΖΗΗ
 ΤΕ ΝΕCΩ' - ΝΟΥΒΑΛ
 ΖΕΝΒΑΛ Ν̄ΟΡΟΜ
 ΠΕ ΝΕ · ΕΤΕΝΔῙ
 ΝΕ ΝΕΠΡΟΦΗΤΗ ..¹²
 Μ̄Ν ΝΑΠΟCΤΟ'ΛΟ ..
 ΕΤΜΕΖ ΜΠ̄ΝΔ
 ÷ ΕΨΟΥΔΔ'Β.
 ΝΤΟΥ ΟΝ ΝΕΤ̄
 ΧΩ' Μ̄ΜΟC Ε'ΡΟΥ .
 ΧΕ Ε'ΡΕΤΟΥ Ε'ΚΙΒΕ
 C̄ΝΤΕ Ο'ΝΘΕ Μ̄
 ΜΑC CΝΔΥ ΝΖΔ
 ÷ ΤΡΕΕΥ' ¹³ Ν̄ΒΑΖCΕ¹⁴.
 ΝΔῙ ΟΝ ΝΕ . Ε'Τ̄ΧΩ'
 Μ̄ΜΟC Ε'ΡΟΥ
 ΖΩΩC · ΧΕ ΟΥ
 ΜΔΙΡΕ ΝΤΕCΤΑΚ
 ΤΗ' ¹⁵ ΠΕ ΠΑ CΟΝ ΝΔῙ
 ΕΨΖ̄ΝΤΜΗΤΕ¹⁶

A D N O T A T I O N E S .

k ΟΥΕΙ' etc.) „ Una est (Cant. VI. 9, seu 10.) matris suæ,
 „ Electa eius quæ ipsam genuit. Deinde etiam dicit: Surge (Cant.
 „ II. 13.), veni, Proxima mea, columba mea, bona, et ve-
 „ ni: tu columba mea in foramine petrae prope murum exte-
 „ riorem. Hæc autem verba ille dicit qui in germinatione (i. e.
 „ germinationis tempore) versatur, aut in manifestatione lumi-
 „ nis, quod in Mundum venit, nempe Christi. Proximus autem

„ est

„ est muro exteriori: quoniam Moyses et ipse de illo scripsit in
 „ Lege. Dilectæ frater (fratruelis), aut amicus (sodalis) deco-
 „ rem, gloriam, pulchritudinem, ac virtutem, qua Dilectæ ipsa
 „ prædita est, testatur: et ait (Cant. VI. 4.): „ Bona (es) ami-
 „ ca mea, sicut complacentia, speciosa sicut Hierusalem, ter-
 „ ribilis sicut virtutes (exercitus) stantes (in acie). „ Et insu-
 „ per ait (Cant. I. 15.): „ Ecce pulchra (es) amica mea: ecce
 „ pulchra: oculi tui sunt oculi columbæ. „ Qui sunt Propheta,
 „ et Apostoli Spiritu Sancto pleni. Hi etiam sunt, quibus ille ait
 „ (Cant. IV. 5, et VII. 3.): „ Duo ubera tua sunt sicut duo
 „ hinnuli (foetus recens nati) gemelli capræ. „ Hi etiam sunt,
 „ quibus ipsa quoque dicit (Cant. I. 13.): „ Fasciculus stactes
 „ est fratruelis meus mihi, existens in medio uberum meorum. „
 „ Dicit et ille „ etc.

¹ A secundo Canticorum capite ad sextum repente transit, nihil interponens, quasi hæc proxime post allata sequerentur in sacris Bibliis. Id argumento est, opusculum hocce non enarrationem, sed homiliam esse in Canticum Canticorum, ut ego conieci.

² ΕΙΤΑ, deinde) Redit ad secundum caput. Hæc igitur particula non ad proxime superiora verba referenda est, sed ad penultima.

³ Quam multæ heic supervacaneæ sint lineolæ, vides.

⁴ ΔΥΗΤ.) Post literam Τ punctum est. Attamen lego, ΔΥΗ, ΤΕ ΤΣΙΤΟΥΩΙ, *veni, tu es proxima mea*, etsi in græca versione non legatur illud, *tu es*, sed tantum, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, *veni proxima mea*. Nimirum non memphitæ solum, sed thebæi quoque, ut mox videbis pag. 240, dicunt non ΔΥΗΤ, sed ΔΥΗ', idest, *veni*, imperativo feminino, ἐλθὲ, ἔρχε, *veni tu*. Tamdiu vero sic legam, quamdiu alicubi pro ΔΥΗ' non invenero dictum etiam fuisse ΔΥΗΤ.

⁵ ΤΑΒΡΟΥΠΕ ΕΤΝΔΝΟΥΣ, *columba mea, bona*) Græcus Int. habet: καλή μου, περισσότερά μου, quod verti etiam potest, o bona mea, o columba mea. Ita vocem καλή accepit Auctor noster, sed hebraico fonti magis consentaneum est, *formosa mea*; quod et Vulgatus Int. habet.

⁶ ΠΕΤΣῪΠΠΙΡΕ) Memphitis ΦΙΡΙ est, *germinare, pullulare*. Id thebæi dicunt, ΠΙΡΕ. Respicit vero Auctor verba illa, *ficus protulit grossos* etc., quæ allatis superius verbis proxime præeunt.

⁷ ΜΩΥΧΗC) De ægyptio hoc nomine dicam aliqua ad
 Frag-

Fragmentum X. Interim legere potes quæ Kircherus scribit in Prodromo cap. 5. pag. 135.

⁸ ΚΑΚΚΟΝ, *il fratello di lei*) Qui sponsam in Cantico alloquitur, dicitur in græca Interpretatione ἀδελφιδός. Vox ergo ΚΟΝ, quæ *fratrem* valet, heic verti etiam potest, *fratruelis*, ut S. Hieronymus eum vocat, aut *patruelis*, aut *fraternus*, ut nonnulli vertunt, aut etiam *Dilectus*, ut est in hebraico exemplari.

⁹ ΝΑΝΟΥ) Heic etiam græcus Int. habet, καλή εἶ, ut superius.

¹⁰ ΠΟΥΩΥ, *voluntas*) Vertitur heic græca vox, εὐδοκία, i. e. *beneplacitum*, *bona voluntas*: *compiacenza*, *contentezza*.

¹¹ ΘΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ) Nomen urbis Jerusalem vides quomodo scripserit librarius per compendium. Lineolæ supra literas Ι, et Ε ductæ inducendæ videntur: longa linea superducta, ac tres literas ΛΗΜ complectens per typos commode exhiberi non potest: compendium denique ipsum ab eo diversum est, quod in Fragmento secundo vidimus pag. 37, 39, et alibi; idem autem cum eo quod ter in tertio Fragmento occurrit. Apud Tukium pag. 486. bis mendose typographus, primo ΗΕΙΛΗΜ, deinde ΗΙΛΗΜ pro ΘΙΕΛΗΜ, et ΘΙΛΗΜ.

¹² Membranæ exiguum frustum heic deest: sed perspicuum est, legendum esse ΠΡΟΦΗΤΗΣ, et versu sequenti, ΝΔΠΟ-
CΤΟΛΟΣ.

¹³ ΝΖΑΤΡΕΕΙ') Interpretor, *gemelli*, *gemini*, ex græca versione, quæ habet, δίδυμοι. Ceterum vocem alibi necdum reperi.

¹⁴ Memphitice ΒΑΖΟΙ, theb. ΒΑΖΟΕ est *caprea*, δορκάς.

¹⁵ ΝΤΕΤΑΚΤΗ', *stactes*) Græcus Int. τῆς στακτῆς. De stacte, seu stacta, sive gutta disserere meum non est. Locum duntaxat S. Athanasii afferre placet e pag. 855. tomi 1. *Est autem stacte (inquit) sive gutta, myrrha genus tenuissimum. Nam contrito aromate, quidquid fluidum in illo habetur, in stacten dividitur: quod vero crassius residuum est, myrrha vocatur.* Solinus in descriptione Judææ cap. 35. de gutta loquitur, quam et *lacrymam* vocat, e balsamo arbore emanante.

¹⁶ ΖΝ ΤΜΗΤΕ, *nel mezzo*) Apud Tukium quoque pag. 593, et 595. ΜΗΤΕ dicitur, ac scribitur, τὸ μέσον, *medium*: sed pag. 540. ΜΗΗΤΕ legimus, nisi mendum est. Memphitice dicitur, † ΜΗ†.

ἦΝΝΑ ἘΚΙΒΕ.

ϣΧΩ̄ζωωϣ ἄμμοC
 ΕΡΟC ΧΕΤἦΝΝΑ
 ΜΕΡΕ¹ ΝΟΥΚΙΒΕ
 ἦΖΟΥΘ̄ Ἐ ΠΗΡἦ.
 ΕΤΕΤΠΑΛΑΙἄ
 ΤΕ ΜἦΤΚΑΙ
 Νἦ² ΕΤΜΕΖ ἦ
 ΛΟΓΟC ἦΤΕΠΝΟΥ
 ΤΕ.

ϣΧΩ̄ ζωωC ἄ
 ΜΟC ΕΡΟΥ ΧΕ ΕΙC
 ΖΗΗΤΕ³ ΝΑΝΟΥΚ¹
 ΠἄCΟΝ - ΑΥΩ
 ΝΕCΩΚ ΕἸΩϣἦ
 ἦCΩΚ - ἘΚᾠ ἦ
 ΖΑΙΒΕC ἘΒΟΛ ἘΧἄ
 ΠΕΝΜΑἦἦΚΟΤἦ.

ϣΧΩ̄ ΔΕ ΖΩΩϣ
 ἄμμοC ἘΡΟC ΧΕ
 ΝΙΜ ΤΕ ΤΑἶ ΕΤ
 ΝΗΥ ἘΖΡΑἶ ΖΙ
 ΠΧΑἶἘ⁴ ἦΘΕ ἦ ΟΥ
 ὩΔἦ⁵ ἦΨΟΥΖΗ
 ΝἘ ἘΑΥΤΑΛΟΥ
 ἘΖΡΑἶ⁶ ΕϣἦΚΑΠ
 ΝΟC ἦCΤΟἶ ἘΒΟΛ⁷.

ΕΤΕΤΑἶ ΤΕ ΤΕΚ
 ΚΛἦCἶἄ ἦἦΖΕΘ
 ΝΟC ἦΤΑCΕἶ Ἐ

ΖΡΑἶ ἘΒΟΛΖἦΤΜἦΤ
 ΡΕϣ ὩἄϣἘ⁸ Εἶ
 ΔΩ ΛΟΝ⁹ ἘἄC
 Ὡἄ ΠΕ ἦ ΟΥCΤΙ
 ΝΟΥϣἘ⁸ ἦΤΕ⁹ ΠΕ
 Χᾠ.

ϣΧΩ̄ ΔΕ ΖΩΩC
 ἄμμοC ἘΡΟΥ ΧΕ
 ΝΑΝΟΥ ΝΕΚ
 ἘΚΙΒΕ ἦΖΟΥἘ¹⁰ ἘΠἦ
 Ρἦ. ΑΥΩ ΠΕCΤΟἶ
 ἄΠΕΚCΟἸἦ Ὡἄἄ
 ἘΒΟΛ¹⁰ ἘΖΟΥἘ ΕἦΖἦ
 ΝΕΤΗΡΟΥ. ΑΥΩ,
 ΟΝ ΧΕ ΠΕΚΡΑΝ
 ΟΥCΟἸἦΠΕ Εϣἦἦ
 ΝἘ¹¹ ἘΒΟΛ¹¹.

ϣΧΩ̄ζωωϣ ἄμμοC
 ΧΕ ΝΙΜ ΤΕ ΤΑἶ
 ΕἸἸΩϣἦ ἦΘΕ
 ἄΠΝΑΥ ἦΨΩ
 Ρἦ. ἘΤΕ ΤΑἶ ΤΕ
 ΤΕCἸΝΖΕΛΠΙΖΕ.
 ἦΤΕCἸΝ ΠΡΟC
 ἘΧΕ ΟΥΒΕ ΠCΩ
 ΤΗΡ¹² ἦΡΩΜΕ
 ΝΙΜ ΧΕ¹² ὣΝΗΥ.

ΕΝΕCΩC ἦΘΕ ἄ
 ΠΡἦ. ΕCἸΟἸἦ
 ἦΘΕ ἄΠΡΟC.

A D N O T A T I O N E S.

¹ „ Dicit et ille ipsam alloquens (Cant. I. 4.): Diligemus
 „ ubera tua plusquam vinum. Quod est, Vetus, ac Novum (Te-
 „ stamentum) verbo Dei plenum. Ipsa quoque illum sic alloquitur
 „ (Cant. I. 16, seu 15): Ecce bonus es, ὀ fratruelis meus,
 „ et pulcher es ad expectandum te (ad respiciendum te): tu
 „ es umbraculum (umbram emittens) super nostrum lectulum.

„ *Illam autem ipse quoque sic alloquitur* (Cant. III. 6.): *Quæ*
 „ *est ista, quæ ascendit per desertum* (*vel, ex deserto*) *sicut*
 „ *virgula* (*vel, effluuium, emanatio*) *aromatis oblati, emittens*
 „ *fumum odoris* (*vel, suaveolentem*). *Hæc Gentium Ecclesia*
 „ *est, quæ ex Idolorum cultu ascendit* (Italice, *ascese*), *Christi*
 „ *bonus odor effecta. Dilecto autem et ipsa dicit* (Cant. I. 2.
 „ *et 3.): Bona ubera tua plusquam vinum, et odor unguenti*
 „ *tui æqualis est, et plusquam aromata omnia. Et ait ipsa in-*
 „ *super* (Cant. I. 3.): *Nomen tuum est unguentum effusum*
 „ (*vel, exinanitum*). *Ille quoque ait* (Cant. VI. 10.): *Quæ*
 „ *est ista expectans* (*vel, respiciens*) *ut aurora* (*vel, hora*
 „ *prima, vel, diluculum*)? *Quod Dilectæ spem significat, aut*
 „ *attentionem, qua Salvatoris omnium hominum adventum atten-*
 „ *dit. Pulcra ut sol, electa ut luna. Nimirum admirabilis, ut-*
 „ *pote quæ est prædestinata* (*segregata: destinata*). *Illa quo-*
 „ *que* „ etc.

¹ ΤῆΝΔΜΕΡΕ, *diligemus*) Ita græcus Interpres: sed Vulgatus vers. 3. paulo aliter.

² ΚΑΙΝΗ) Ne suspiceris aliquid omissum esse, nempe ΔΙΔ-ΘΗΚΗ, *Testamentum*. Ægyptii enim sic loqui amant, ut videre potes in Theotociis pagg. 305, et 312: ubi ΤΠΑΛΑΙΔ, ἡ παλαιά, et ΤΚΑΙΝΗ, ἡ καινή sine addito, et antonomastice valent, *Testamentum Vetus: Testamentum Novum*.

³ En consueta additamenta. Sextumdecimum hocce capituli primi capitulum ita vertit sive thebaicus Interpres, sive homiliae Auctor, ut nec hebraicæ Veritati, neque græcæ Editioni fideliter respondeat atque adamussim. Græci hæc tantum habent: ἰδὲ εἶ καλὸς, ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραὸς πατρὸς κλίνῃ ἡμῶν σύσχιος, *ecce tu pulcher* (*vel, bonus*), *o patruelis meus, et quidem speciosus apud lectulum nostrum umbrosus*.

⁴ ΝΘΕ etc.) Ne hoc quidem in commate perfecta est consensus thebaicæ huius versionis cum græca, et Vulgata, atque hebraico exemplari, ut quisque facile videre potest. Græca tantummodo affero, verbum e verbo: *Sicut virgula fumi: evaporans myrrham, et thus ab omnibus pulveribus unguentarii*.

⁵ ΟΥΨΑΥ) Utrum e verbo thebaico ΨΟΥΟ, et ΨΟΥΕ (memph. ΨΟΥΟΥ), *fluere, effundi*, derivetur nomen hoc ΨΑΥ, docebunt peritiores. Nam prout sonat memphitice, ac thebaice, *utile*, non est ex re.

⁶ Apud Tukium quoque pag. 333, et alibi passim, ΤΑΛΟ ΕΞΡΔΙ valet, *offerre*: ΝΔΙ ΕΨΑΥΤΑΛΟΟΥ ΕΞΡΔΙ, *quæ offeruntur: oblationes*.

⁷ εϕ†... ΕΒΟΛ) Verbi † cum ΕΒΟΛ usitatio significatio est, *vendere (dar via)*. Quod valeat etiam, *emittere (mandar fuori)*, hinc disco.

⁸ ΣΤΙΝΟΥϞΕ) Pro ΣΤΟΙΝΟΥϞΕ (memph. ΣΘΟΙΝΟΥϞΙ), *bonus odor, εὐωδία*. Respicit Auctor ep. 2. ad Cor. II. 15. *Christi bonus odor sumus*.

⁹ ἸΝΤΕ) Hanc particulam, quatenus genitivi nota est (Italice, *di*), tertio quoque verbo apud Memphiticos scriptores non sine nausea reperimus. Thebæi non tam crebro usurpant, sed interdum, ac in Bibliorum versionibus potius, quam alibi. Eam vidimus Joann. XII. 34, et 36; Jerem. XIII. 16. etc.

¹⁰ ΨΩΨ ΕΒΟΛ) In Græca Interpr. nihil est quod huic verbo, aut locutioni respondeat. Vereor ut recte transtulerim. Nam etsi de radice ΨΩΨ superius dixerim satis, tamen ΨΩΨ ΕΒΟΛ novam aliam significationem heic fortassis habet, præsertim cum proxime sequatur ΕΖΟΥΕ. Loci sententia exposcere videtur verbum, quod odoris *expansionem, effusionem, effluvia* indicet, cuiusmodi esset ΨΟΥΟ, ΠΗΝΕ, et alia eiusdem modi.

¹¹ ΕϞΠΗΝΕ' Ε'ΒΟΛ, *effusum*) ΦΗΝ, et ΦΩΝ, et thebaice ΠΗΝΕ est *effundere*. Et ΦΗΝ ΕΒΟΛ vertitur etiam *exinanire*, *ἐκκενθῆν*. Quum vero Græcus Int. habeat, *ἐκκενωθῆν, exinanitum*, id ipsum in animo thebaici Interpretis fuisse crediderim.

¹² ΧΕ ΞΗΗΥ) Verti potest ad verbum: *iam venientem*, vel, *utrum veniat*, vel, *quia venit*, (Ital. *viene*), *venturus est*.

ΣΛΗ

Pagina XII.

ΕΣΟ Ἰ ΠΥΠΗΡ Ἐ
 ἸΘΕ ἸΤΕΤ
 ΤΗΨ¹.
 ΣΧΩ^m ΖΩΩC
 ἸΜΟC ΖἸΠΤΡΕΥ
 ΧΝΟΥC ΧΕ ΟΥΠΕ²
 ΠΟΥCΟΝ . ΕΒΟΛ
 ΖἸΠΤΟΝΤἸ Ἰ
 ΟΥCΟΝ ΤΕΤΝΕ
 CΩC ΖἸ ΝΕΖΙΟ
 ΜΕ . ΧΕ ΠΕ
 CΜΟΤ ἸΠΑCΟΝ
 ΠΕ ΠΑἸ ΕϞΟΥḐΒἸ

ΑΥΩ ΕϞΜḐΡἸ³
 ΕϞΡΑΖΕ⁴ ΤΗἸ⁵ Ε'
 ΒΟΛ ΟΥΔΕ⁶ ΟΥΤΒἸ.
 ΕΡΕ ΤΕϞἸΠΕ Ḑ Ἰ
 ΘΕ ἸΟΥΝΟΥḐ Ἰ
 ΚΗΦΑC⁷. ΝΕϞ
 ἸἸ Ε'ΤḐΛἸ⁸ CΕ
 CἸΤ⁹ ΕΥΚΗΜ Ἰ
 ΘΕ ἸΖΕΝ ἸΒΟΟΚΕ¹⁰.
 ΠΕἸ ΨΑΧΕ ΔΕ ΠΕ
 ΧΕ ΝΕḐΟΩ¹¹ ΝἸ
 ἸΨΟΡἸ Ἰ†ΖἸ
 ΝΕΥḐΙΧ ἸΠΝΟΥ

TE. CENΔΟΥΩ
 ΥΤ¹² ἄπερ ἄτῶ
 ΕΒΟΛ ΝΟΥ ἄπα
 ΤΙἰ ἄ ΤΗΡΟΥ ἄ ἄ
 ÷ ΖΕΘΝΟC.
 ΝΕΥΒΑΛ¹³ ΕΥΟ ΝΘΕ
 ἄπεῖνε ἄζεν
 ΒΡΟΟΜΠΕ ΕΥΖΙ
 Χἄ ἄζεν ΜΟΥ ΕΥ
 ΒΟΟΡΕ Ε'ΒΟΛ¹⁴ ΕΔΥ
 ΧΟΚΜΟΥ ΖἄΠΕ
 ΡΩΤΕ ΕΥΖΜΟΟC
 ÷ ΖΙΧἄ ἄζεν ΜΟΥ
 ΕΥΒΟῶΡΕ Ε'ΒΟΛ.
 ΥΧῶ ΔΕ ΖΩΩΥ
 ἄμοC ΧΕ ΝΙΜ
 ΤΕΤἄῖ ΕΤΝΗΥ

ε'εραῖ¹⁵ εCΟΥΟΒῶ
 ΤΗΡC¹⁶ εCΩΟΥ
 ΩΟΥ ἄμοC¹⁷ ε'Χἄ
 ΠΕCCON - ΤΕΚ
 ΚΛΗCΙΔ ΠῶΡΧ'ἄΝ¹⁸
 Ε'ΤCῶΦΙΔ¹⁹. ΟΥΔΕ
 ΝΤCΟΦΙΔ ΠῶΡΧ'
 ἄΝ Ε'ΤΕΚΚΛἄCΙΔ
 ἄΛΛἄ ΟΥΕΙ ΝΟΥ
 ΩΤ ΝΕ.
 ΕCΩΑΧΕ ΔΕ Μἄ
 ΠΕΤΕCΩΑΧΕ Νἄ
 ΜΑΥ ΕCCOΟΥἄ
 ἄΤΟC Ε'ΡΟΥ ΧΕ
 ΝΙΜΠΕ. ΕC
 ΧῶἄΜΟC ΧΕ ἄ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΤΤΗΩ) Memphitice ΘΩΩ, et ΘΗΩ, ac thebaice
 ΤΩΩ, et ΤΗΩ, et ΤΩΩ valent, *statuere, determinare, præ-*
destinare.

^m CΧΩ etc.) „ *Illa quoque, dum in hunc modum interro-*
gatur (Cant. V. 9.): *Quinam est (vel, qualis est) fratruelis*
(vel, Dilectus) tuus ex similitudine (effigie) fratruelis (vel,
Dilecti), o pulchra inter mulieres? respondet: Forma (effigies)
mei fratruelis est hac: „ Candidus est (Cant. V. 10.), et ru-
 „ fus (rubicundus), electus totus inter decem millia (ex my-
 „ riade): illius caput est sicut aurum Cephaz: cincinni eius
 „ elatæ * (vel, caudati), nigri ut corvi „. *Huc autem illud*
(Psalmis) Dictum spectat (Psalm. lxxvii. vers. 32.): „ Æthiopes
 „ prævenient dare suis ipsorum manibus Deo „. Adorabunt
 „ (Psalm. xxi. vers. 28.) in conspectu eius universæ patriæ
 „ (familiæ) gentium „. „ Oculi (Cant. V. 12.) eius (*Italice,*
 „ di esso) sunt sicut similitudo (forma) columbarum, quæ sunt
 „ super aquarum plena fluenta: ablutarum in lacte, et insiden-
 „ tium super aquas plene fluentes „. *Ait autem ipse quoque*
 (Cant. VIII. 5.): „ Quænam est ista, quæ ascendit (*Italice,*
 „ ascende), candida tota, quæ gloriatur super fratruële suo „?
Ecclesia a Sapientia non separatur, neque Sapientia ab Ecclesia;
sed

sed unum ambæ sunt. Loquens autem ipsa cum eo quem alloquitur, etsi eum cognoscat, dicit: „ Quis est? Inquiens „ Ego „ etc.

² ΟΥΓΙΕ) Græcus Int. τι, quid? Quod ægyptiacus habet, verti potest et, quid est?, et, quinam est?

³ ΕΦΜΟΡΩ) Græcus Int. habet, πυρόδος: ideo interpretor, rufus. Ceterum vox ΜΟΡΩ) nec Lacrozio nota, nec mihi aliunde perspecta est.

⁴ ΕΦΡΑΖΕ: vel, ΕΦΡΑΖΕ... ΕΒΟΛ) Græcus Int. habet, ἐκλελοχισμένος, quod vertunt, electus. Sed memphitica verba ΡΑΒΙ, et ΡΩΒΙ, lavare, et dealbare per fullonem, significant. Num ergo heic, ΕΦΡΑΖΕ, valet ablutus; per lotionem mundus? Andabatarum more identidem incedam necesse est.

⁵ ΤΗΡῶ, totus) En aliud additamentum. Hoc neque in hebraico textu est, nec in versionibus græc. et Vulgata.

⁶ ΟΥΔΕ) Mendum est. Scribe, ΟΥΤΕ, inter: nam ΟΥΔΕ et in græcia, et in ægyptiis regionibus quum memphitica, tum thebaica valet, neque.

⁷ ἩΘΕ ἩΟΥΝΟΥΒ' Ἡ ΚΗΦΔC, come un oro di Cefas) Quocunque te vertas, vocem ΚΗΦΔC perperam scriptam esse comperies. Hebraicum exemplar habet, Chétem Paz: quod S. Hieronymus vertit, aurum optimum. Quod si illud, Paz, quasi nomen proprium habuit Interpretes, vertere debebat ἩΠΔΖ', oro di Paz. Sed ipse græcam versionem sine dubio spectavit, quæ habet, χρυσίον κεφάζ, oro di Cefaz: itaque scribendum erat heic non ΚΗΦΔC, sed ΚΕΦΔΖ'.

⁸ ΝΕΦΦΩ' ΕΤΟΛῶ, capilli eius cincinnati) Græcus Interpres: βόστρυχοι αὐτῆ, cincinni eius. Apud Tukium pag. 447. locum alium Canticatorum ex cap. V. vers. 2. afferentem, ΠΔΒΩ ΤΩΛῶ valet, οἱ βόστρυχοί μου, cincinni mei. Nimirum literæ φ substituens ibi librarius literam Β, dicit ΒΩ ΤΩΛῶ pro φΩ ΤΩΛῶ.

⁹ CECHT', sunt instar caudæ longi ac plicati) Græc. Int. iuxta aliquas editiones habet, ἐλάττι, elata, seu cortices palma: iuxta Complut. vero, ἐλάττι, ductiles. Sed memphitice CHT est cauda. Judicent ergo peritiores, utrum CECHT' verti possit, sunt cauda, i. e. sunt instar caudæ.

¹⁰ ΖΕΝ ΔΒΟΟΚΕ, corvi) Memph. ΔΒΩΚ, corvus.

¹¹ ΝΕΘΟΟΥ, æthiopes) Vide quæ dixi pag. 69. ad Jerem. XIV. 23. Locus Psaltis ab homilix Auctore allatus in græca Editione sic se habet: αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ, Æthiopia præveniet manum suam Deo. S. Hieronymus vertit: æthiopia

pia festinet dare manus Deo. Memphita Interpres: ΝΙ ΕΘΑΥΩ
 ΕΥΕΨΟΡΠ ΝΤ ΤΟΤΟΥ ὪΦΝΟΥΤ, *athio pes prevenient dare ma-*
num suam ipsorum, Deo. Animadvertendum heic obiter, thebæum
 Psalmorum Interpretem ab Auctore nostro citatum non vertere
 græcam interpretationem. Hæc habet, *athio pes*; thebæus, *athio-*
pes. Hæc non habet, *dare*; thebæus habet. Hæc habet, *ma-*
num; thebæus, *suis ipsorum manibus: colle loro mani.*

¹² E duobus Psalmis loca citat, alterum ex lxxvii., alte-
 rum e xxi; attamen alterum alteri, nihil interponens, proximi-
 me subiungit, quasi ex uno eodemque psalmo desumpta sint.

¹³ Heic quoque, nihil interponens, Psaltis capitulo capi-
 tulum e Canticis proxime subiicit.

¹⁴ ΖΕΝΜΟΟΥ ΕΥΒΟΟΡΕ ΕΒΟΛ) Quum e græca versione,
 tum ex Vulgata, tum etiam ex Hebraico exemplari apparet hac
 locutione *plena aquarum fluenta* designari. Sed quænam verbi
 huius, ΒΟΟΡΕ, genuina derivatio est, quod bis hoc in loco
 occurrit, nusquam vero alibi repertum a me quidem hactenus
 fuit? Num respondet memphitico ΒΩΛ ΕΒΟΛ, *fluere, dissolvi*,
 ut literæ λ thebæi literam Ρ subrogaverint? An memphitico
 itidem ΥΟΡΥΕΡ, *diffluere*, ut pro Υ thebæi posuerint Β, sicut
 in ΥΒΕ pro ΥΥΕ etc.?

¹⁵ ΕΤΝΗΥ ΕΣΡΔΙ, *ascendens*) In hebraico Textu, in Vul-
 gata versione, et in græca iuxta Editionem Complutensem heic
 additur, *min hammidbâr; από ἐρήμης, de deserto.* Id et Auctor
 noster, et Editio græca Amstelodamensis anni 1725. omittit.

¹⁶ *Candida tota*) En aliud additamentum. Illud, *tota*, in
 nullo est exemplari. Editio græca Complutensis hoc totum
 omittit: Amstelodamensis vero habet tantummodo, λελευκκνθισ-
 μένη, *albescens, albo flori similis.*

¹⁷ ΕΥΩΟΥΨΟΥ ὪΜΟC, *glorians*, si ita dicere licet: *quæ*
gloriatur: vantandosi: che si vanta: quæ se iactat) Cur ita ver-
 terit thebæus iste Interpres, divinare nequeo. Græca sane ver-
 sio habet, ἐπιστηριζομένη, *innixa*. Sed cum hebraici exemplaris
 verbum, *hitbrappék*, nusquam alibi occurrat in sacris libris, et
 ignota sit germana eius significatio, ideoque ab aliis aliter, ut
 apud Marcum Marinum in *Arca Noe* videre potes, exponatur,
 ceteris interpretationibus, quas ipse affert, hæc etiam thebaicæ
 versionis addi poterit.

¹⁸ *Non separatur*) Allatum e Cantico textum ita nunc ex-
 ponit quasi legerit, aut verterit, *adbarens Dilecto suo*, quemad-
 modum nonnulli interpretantur; non vero, *quæ gloriatur* etc.
 Quis hæc expedire valet?

¹⁹ Τσοφία', *Sapientia*) Respicit, opinor, nomen illud, quo Christus Dominus vocatur *Sapientia*: sub quo titulo celebris olim Constantinopoli Servatori humani generis dedicata fuit, sed nunc, heu! profana ædes, et alia Beneventi.

Pagina XIII.

ⲓⲗⲑ

ΝΟΚ ⲧ̅ⲱⲟⲟⲡ ⲁⲛⲁ
 CON . ⲁⲩⲱ ⲛⲁ
 CON ⲉⲓⲱⲟⲟⲡ ⲛⲁⲓ̅ .
 ⲁⲩⲱ ⲐⲚ ⲭⲉ ⲛⲁⲐⲐⲐ
 ⲁⲓⲃⲱⲕ ⲉ̅ⲑⲣⲁⲓ̅ ⲧ̅ ⲉ̅ⲛⲉⲓ
 ⲕⲚⲞⲐⲐⲐ - ⲉⲛⲉⲓⲃⲁ
 ⲗⲚ̅ ⲁⲛⲁⲓⲟⲩⲱⲑⲑⲑⲛⲉ
 ⲉⲧⲣⲉⲓ ⲙⲟⲟⲛⲉ ⲑⲚ̅
 ⲛ̅ⲕⲚⲞⲐⲐⲐ . ⲛ̅ⲓ
 ⲕⲱⲧ̅ⲓ̅ ⲛ̅ⲛⲉⲕⲣⲓ
 ⲛⲐⲚ .

ⲁⲩⲱⲟⲚ ⲭⲉ ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲁ
 CON ⲧ̅ⲃⲱⲕ ⲉ̅ⲑⲣⲁⲓ̅ ⲧ̅
 ⲉ̅ⲛⲉⲓ ⲕⲚⲞⲐⲐⲐ .
 ⲛ̅ⲓ ⲟⲩⲱⲙ ⲁⲛⲕⲁⲣ
 ⲛⲟⲐ ⲛ̅ⲛⲉⲓ ⲱⲚⲚ .
 ⲓⲭⲱ' ⲑⲱⲱⲓ ⲙ̅ⲙⲟⲥ
 ⲭⲉ ⲧⲁⲐⲱⲛⲉ .
 ⲧⲁⲐⲱⲛⲉ ⲧ̅ . ⲧⲁ
 ⲱⲉⲗⲉⲉⲧ ⲉⲐⲟ̅ ⲛ̅
 ⲑⲉ ⲛ̅ⲟⲩⲕⲚⲞⲐⲐⲐ
 ⲉⲓⲟ̅ⲣⲭ' ⲧ̅ . ⲉⲓⲟ̅ⲣⲭ'
 ⲑⲚ̅ⲛⲧⲛⲓⲥⲧⲓⲥ - ⲙ̅ⲛ̅
 ⲧⲉⲛⲧⲟ̅ⲗⲚ̅ . ⲙ̅ⲛ̅
 ⲧⲉⲥⲃⲱ' ⲁⲛⲁⲓⲱ'ⲛ̅ⲑ̅ .

ⲟⲩⲕⲚⲞⲐⲐⲐ ⲉⲓⲱⲟ̅
 ⲧ̅ⲁ̅ . ⲟⲩⲛ̅ⲓⲕⲚ̅'
 ⲉⲥⲧⲟ̅ⲟⲃⲉ ⲑⲁⲛⲧ̅ⲃ̅
 ⲃⲟ̅ . ⲙ̅ⲛ̅ ⲑⲉⲗⲛⲓⲥ
 ⲛ̅ⲑⲱⲃ ⲛⲓⲙ ⲛ̅ⲁ̅
 ⲓⲁⲑⲐⲚ .

ⲉⲩⲥⲓⲑⲣⲁⲓⲑⲓⲑⲉ ⲑⲉ ⲙ̅
 ⲙⲟⲥ ⲑⲚ̅ⲟⲩⲱ . ⲑⲁ̅
 ⲧ̅ ⲛⲉ ⲛ̅ⲛ̅ⲁ̅ ⲉⲧⲟⲩⲱⲁⲁ'ⲃ̅ .
 ⲛ̅ⲑⲉ ⲛ̅ⲧⲁⲛⲁⲛⲟⲥ
 ⲧⲟⲗⲟⲥ ⲭⲟⲟⲥ
 ⲭⲉ ⲙ̅ⲛ̅ⲣ̅ⲗⲱⲛⲉⲓ̅
 ⲙ̅ⲛⲉⲛ̅ⲛ̅ⲁ̅ ⲉ̅ⲧⲟⲩⲱⲁⲁ'ⲃ̅
 ⲙ̅ⲛⲛⲟⲩⲱⲧⲉ ⲛⲁⲓ̅
 ⲛ̅ⲧⲁⲓⲉⲓⲑⲣⲁⲓⲑⲓⲑⲉ
 ⲙ̅ⲙⲱⲧ̅ⲛ̅ ⲛ̅ⲑⲑ
 ⲧ̅ⲓ̅ ⲉ̅ⲛⲉⲑⲟⲟⲩⲱ ⲙ̅
 ⲛⲉⲱⲱⲧⲉ .

ⲛⲁⲗⲓⲛ ⲐⲚ ⲛⲉⲭⲁⲓⲓ
 ⲛ̅ⲛⲁⲑⲣⲁⲥ ⲭⲉ ⲁⲓ̅
 ⲃⲱⲕ ⲉ̅ⲑⲟⲩⲱⲛ ⲉ̅ⲛⲁ
 ⲕⲚⲞⲐⲐⲐ ⲧⲁⲥⲱ
 ⲛⲉ ⲧⲁⲱⲉⲗⲉⲗⲉⲉⲧ
 ⲁⲓ̅ⲭⲱ'ⲱ'ⲗⲉ ⲙ̅
 ⲛⲁⲱⲁⲗ . ⲙ̅ⲛ̅
 ⲛⲁⲓⲟⲩⲱⲑⲑⲑⲛⲉ ,
 ⲁⲓ̅ⲟⲩⲱⲙ ⲙ̅ⲛⲁ
 ⲟⲉⲓⲕ ⲙ̅ⲛ̅ ⲛⲁ
 ⲉⲃⲓⲱ' . ⲁⲓ̅ⲥⲱ'
 ⲙ̅ⲛⲁⲛ̅ⲣ̅ⲓ̅ⲧ̅ . ⲙ̅ⲛ̅
 ⲛⲁ ⲉ̅ⲣⲱⲧⲉ .

ⲟⲩⲱⲙ ⲑⲱⲧⲧⲚⲓⲱ
 ⲧ̅ⲛ̅ ⲛⲁⲥⲛⲚⲚⲓⲱ ⲧ̅ .
 ⲛ̅ⲧⲉⲧ̅ⲛ̅ ⲧ̅ⲑⲉ ⲛⲁ
 ⲱⲃⲉⲉⲣ .

ⲛⲉⲭⲁⲥ ⲑⲱⲱⲥ ⲐⲚ
 ⲛ̅ⲛⲁⲑⲣⲁⲓⲓ . ⲭⲉ

A D N O T A T I O N E S.

ⁿ „ *Inquiens* (Cant. VI. 3, seu 2.): „ Ego sum fratriuelli
 „ meo, et fratriuelis meus mihi est „. *Et insuper* (ib. VI. 2,
 „ sive 1.): Fratriuelis meus ascendit in suum hortum, ad phia-
 „ las aromatis, ut pascatur (*vel*, pascat) in hortis, et colligat
 „ lilia „. *Et insuper* (ib. IV. 16, vel iuxta Vulgatam V. 1.): „
 „ Fratriuelis meus ascendat in hortum suum, et comedat fru-
 „ ctum arborum suarum „. *Ipsa quoque ait* (ib. IV. 12.): „
 „ Soror mea, soror mea, Sponsa mea, tu es (*vel*, quæ es)
 „ tamquam hortus conclusus „. *Conclusus in fide, et in prace-*
 „ *pto, et in Doctrina vitæ (vivificâ)*. „ Hortus (*ibid.*) clau-
 „ sus, fons signatus „. *In munditia (videlicet), atque in bonæ*
 „ *cuiuslibet rei spe*. Obsignatus autem, in quo? *In Spiritu San-*
 „ *cto. Quo modo Apostolus ait* (ad Ephes. IV. 30.): „ Ne con-
 „ tristetis (*i. e.* nolite contristare) Spiritum Sanctum Dei, in
 „ quo obsignati estis in diem redemptionis „. *Rursus etiam ip-*
 „ *sam sic allocutus est* (Cant. V. 1, sive 2.): „ Ingressus sum
 „ in hortum meum, o soror mea, sponsa mea; vindemiavi
 „ myrrham meam cum aromate meo; manducavi panem meum
 „ cum melle meo; bibi vinum meum cum lacte meo. Come-
 „ dite vos quoque, o fratres mei; inebriamini, o sodales mei „.
 „ *Illa quoque sic ipsum allocuta est* (ib. VI. 10, sive 11.):
 „ Ego veni „ etc.

¹ ἀφωκ ἐρπάι, *ascendit*: Italice, *ascese*) Textus hebrai-
 cus contra, et versiones græca, atque latina habent, *jarád, κα-*
τέβη, descendit. Dubitandum itaque amplius non videtur, quin
 homiliæ auctor memoriter Scripturam citet, non de scripto.

² ετρε.. φκωτῆ) Interpretatus sum, *ut colligat, per*
raccogliere, quia hebr. Textus, et græca, latinaque versio ha-
 bent, *velilecôt, συλλέγειν, ut.. colligat*. Ceterum difficultate
 non caret verbum κωτ hoc in loco. Radicum κωτ, *adifica-*
re, et κωτ, aliarumque huic affinium significationes non re-
 censeo, nam obviæ omnibus sunt. Sed verbum ipsum κωτ
 cum suffixo *conversionem* sonans, quum sexcenties mihi occur-
 rerit suffixo præditum, nunquam cum ω megalò, seu magno
 scriptum vidi, sed semper cum O micro, seu parvò, ut exem-
 pli gratia, ἀφκωτῆ, *si voltd*. Verbum vero κωτε (memph.
 κωτ), *circuire, querere*, quæ postrema significatio huic loco
 congrueret, non solet ita construi, ut heic, sed sine suffixo,
 et cum ἸCd, aut cum ΕΡΟϕ, ΕΡΟϐ, etc. ut pag. 38. Joann.
 XX.

XX. 24, aut alio simili modo. Peritiorum esto iudicium.

³ Hocce comma Tukius affert pag. 446: sed pro ἄνικαρ-
 πος ἡνεψυήν habet ἡκάρπος ἡνψυήν. Quum vero per-
 longi illius capituli, quod ibidem is excripsit, nonnulla com-
 mata ab homiliæ huius auctore citentur, Tukiique typheta
 mendis locum, ut solet, inquinaverit, non inutilem rem factu-
 rum me reor, si illum ita expurgatum exhibuero, ut emendan-
 dum esse conicio. ΟΥΨΑΛ ἡν ΟΥ ΑΛΛΩΙ ἡν ἡζήνε
 τηρου ετσοππ (lego, ετσοππ) εγο' ἡθε ἡου πηγῆ
 (scrib. ΠΗΓΗ) ἡκάρπος (leg. ἡκῆπος), ἀψ οψωτε
 ἄμοου (deest vox valens, *τίνα*.) εψωγο εβολῶ ἡλι-
 βανος (scrib. ΠΛΙΒΑΝΟΣ). τωοῦντ πμζιτ (leg. ΠΕΜ-
 ζιτ), ἀμοῦ ἐπτοῦρῆς, ἡγ νι χε (scrib. νιχε) εζοῦν
 ῶ ἡκακῆτος (leg. ἡακῆπος), ἡτε ἡαζήνε † ἡνεγ-
 στοί. μαρε πασον βωκ εζραι επεψ κῆπος, ἡψοῦω
 ἡν κάρπος (scribe, ἡψοῦω ἡκάρπος) ἡνψυήν. δι-
 βωκ εζοῦν ἐπακῆπος τὰςωνε, τὰψελεετ, διχῶ-
 ωλε ἄπαψαλ ἡν παψοῦζήνε, διοῦω ἄπασεικ
 ἄπα (leg. ἡν πα) εβίω, διῶ ἄπαῆρπ ἡν παερῶ-
 τε. οῦω ῶητ (scribe, ῶητ) τηῦτῆ ἡαψβῆρ, ἡτε-
 τῆ σεi (*satiamini*: fortasse legendum σε, *bibite*), ἡτετῆ
 †ζε ἡασηῦ. ἀνοκ †οβψ, ἀψ παζῆτ ρῆς εἰς (leg.
 ροεἰς). πεζροῦ ἄπασον εψτωῶ ἄπρο χε διοῦω
 (leg. διοῦω) ἡδι τὰςωε (leg. τὰςωνε), τὰψελεετ,
 τὰδροῦπε ετχῆκ εβολ. χε ἀτἀπε μοῦζ ἡίωτ ε
 διοῦω (scribe, ἡίωτε, ἀψ) ἀπαβωτῶλῶ (fortasse scri-
 bendum ψω pro βω) ἀψμοῦζ ἡχαψ, δικατ κἀζηῦ ἡ-
 τὰψτην ἡτεῦψῆ. Quam vellem ut totus ille liber a men-
 dis expurgatus denuo typis exscriberetur.

⁴ Huc quoque pertinent quæ modo dixi Not. 1. Nam heic
 quoque græca versio habet, *descendat*, non vero, *ascendat*. Apud
 Memphitas sono parum diversa sunt, εζρηι, *in sù, sursum*; et
 εβρηι, *in giù, deorsum*. Sed thebæi quum litera β careant, di-
 cunt βωκ επεσῆτ, *descendere*: et βωκ εζραι, *ascendere*.

⁵ Græca, et lat. versio, et hebr. Textus semel tantum ha-
 bent, *soror mea*.

⁶ ΟΥ Κῆπος εψορξ', *un orto chiuso*) Vox hæc εψορξ'
 nisi bis eodem modo scripta heic esset, suspecta mihi foret,
 hoc sensu accepta. Suspiciarer scilicet scribendum esse, εψο-
 ρξ', *segregatus* a reliquis agris, ideoque *conclusus*: sed dicen-
 dum potius esset, εψορξ ἄμοῦ.

⁷ ΟΥ ΠΥΚΗ', *una fontana*) Duo menda uno in vocabulo, ΠΥΚΗ'. Scribe, ΠΗΓΗ', *fons*.

⁸ Quanto accuratius hæc apud Tukum exscripta sint, iam paulo ante vidisti. Noster Auctor memoriter, opinor, citans omittit, *et bibite*: quod et in hebr. et in gr. et in Vulg. et apud Tukum legitur.

CM

Pagina XIV.

IC

αἴβωκ ἑπακτηπος
 Ἰκαρῦα . ἑτρα
 ναυ γῆπγενημα¹
 ἄπεχιμαρρος²
 χενεατβω νε
 λοολε τογω'.
 αγωχενεατβω'
 Ἰκῆτε³ τογω'
 εβολ . εινατ Ἰ
 να ἐκῖβενακ γμπμα
 ἐτῦμαγ⁴. ἄπε
 ταψῦχῆ εἰμε.
 ÷ αχκαατ γῆ Ἰγαρ
 μα Ἰαμιναδδβ.
 μἸἸσω'ς ςμογτε
 ον ἐρος χε τω'ογν
 αμῆ ταυβεερε
 ταδρ'ομπε ετ
 νεσωσ χε εἰς⁵
 τε πρ'ασογεἰνε⁶.
 ἑτε παῖ πε χε
 εἰσπωδῖ Ἰτμῆτ
 ατναστε ἸἸἸογ .
 δαῖ αχ ςῖμαγ⁷.
 αγω αχσορρες⁸
 επεσῆτ.
 πτογω' Ἰτπιςτις
 μἸἸεελπις.
 μἸἸ ταγαπη . ἐ
 σογν ἐπνογτε⁹
 αγωγω'νῆ εβολ

÷ γῆπενκαδ.
 πογοειω ἄπχω'
 ω'λε¹⁰ αχει . ἑτε
 παῖ πεχε πογδ
 εἰω ἄπ'σβω'
 ἸἸωμε νιμ
 ἐ'ζωβνιμ ἸἸαγδ
 θον αχει αχμογς¹¹
 ÷ ἄπκαδ τηρῖ.
 πεγροογ ἄπεδρῦ
 πωαν¹² αγσωτῦ
 τῦ¹³ ἐρογ γῆπεν
 καδ . πτα
 ωε δειω ἄπεγ
 αγγελιον ἸἸς
 πεχῶ . πλογοσ
 ἸἸαγ Ἰσαρζ . αχ
 ογω'ς νῦμαν
 ωαντεςταν
 ζον ενμοογτ.
 σμογτε δε ζωωσ
 ερογ εσχωῦ
 μος χε αμογ ναῖ
 πασον ἸἸἸ
 βωκ ἐ'βολ ἐ'τσω'
 ωε - ἸἸἸ
 ωωπε γῆ Ἰκω
 μἸἸ . ἸἸἸ ωορ
 ἸἸἸ ἐ'βολ ἐ'μμα
 ἸἸἸε'λοδλε ἐ'τρεν
 ναγ χε ενε ατβω'

A D N O T A T I O N E S.

° „ Ego veni in hortum meum nucis, ut viderem in ge-
 „ nimine torrentis, an arbor uvæ (vel, an vitis) germinaverit,
 „ et an arbor fici germen emiserit. Dabo tibi illic ubera mea.
 „ Anima mea non cognovit: posuit me in curribus Aminada-
 „ bi „. Rursus postea illam vocat (invitat) inquiring (Cant. II.
 „ 13.): „ Surge, veni, o amica (vel, sodalis) mea, columba
 „ mea formosa „. „ Quia (ib. II. 11.) ecce hiems recessit (si-
 „ bi) „. Idest: Ecce gelu incredulitatis Judaorum sublatum est,
 „ et deorsum décidit. Germen fidei, et spei, et charitatis in Deum...
 „ Apparuerunt (ib. II. 12.) in terra nostra: tempus putationis
 „ venit (Italice, è venuto) „. Idest: Tempus docendi homines
 „ quamlibet bonam rem iam venit (venne), ac terram omnem im-
 „ plevit (vel, accendit) huiusmodi doctrina. „ Vox turturis (ib.
 „ II. 12.) audita est in terra nostra „. Prædicatio scilicet Evan-
 „ gelii Jesu Christi. „ Verbum caro factum est, et habitavit no-
 „ biscum „, donec mortuos nos vivificaret. Vocat vero et ipsa il-
 „ lum, inquiring (Cant. VII. 11.): „ Veni mihi, frater mi, et
 „ egrediamur in agrum, commoremur in pagis: diluculo sur-
 „ gentes eamus ad vineas, ut videamus, utrum arbor... „ Re-
 liqua desiderantur.

1 ΓΕΝΗΜΑ) Scribe, ΓΕΝΝΗΜΑ, *genimen*.

2 ΧΙΜΑΡΡΟΣ) Scribendum, ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ', *torrens*, etsi
 apud Tukium quoque pag. 401. scriptum sit, ΧΙΜΑΡΡΟΣ. Hu-
 iusmodi menda tam antiqua sunt, quam vetusta est in librariis
 græcæ linguæ imperitia.

3 ΤΒΩ'ΝΚΝ̄ΤΕ, *arbor fici*) Hebr. exemplar, græcus, lati-
 nusque Interpres habent, *harimmonim*, αὐ̄ φοῦ, *mala punica*. Sed
 thebaico magis placent ficus, quam mala punica.

4 Dabo tibi illic ubera mea) Hæc verba habent hebraica Ve-
 ritas, græca, et latina editio capite sequenti, nempe VII, vers.
 12. Sed hoc in loco, quem e capite sexto citat homilia Au-
 ctor, non extant neque in hebraicis, nec in latinis Bibliis, nec
 in græca editione Complutensi Cardinalis Ximenii, sed extant
 in Amstelodamensi anni 1725, et extabant in exemplari quo
 thebæus Interpres utebatur.

5 Hæc rursus retrograditur, et a capitulo 13. redit ad
 undecimum.

6 ΔΟΥΕΙ ΝΕ, *se n' è andata via*) Græcus Int. παρήλθεν,
transiit. Sed mox de pluvia in hoc ipso commate dicit, ἐπο-

σειῶθη ἑαυτῶ, *se n' è andata*. An intermedia imprudens omisit Auctor noster, aut librarius? Crediderim potius memoriter hæc citari, ideoque minus accurate. Pro ΟΥΕΙ, *recedere*, thebæi dicunt etiam, ΟΥΕ', ut vidimus pag. 76. Jerem. XIV. 19.

⁷ Vide Fragm. IV. pag. 207. seu pag. 91. huius voluminis.

⁸ ἀφροφρεφ) Verbum, φροφρεφ, non aliunde mihi cognitum est, quam e Fragm. XIV. col. 2. Ibi de foliis florum, sive arborum dicitur, quæ accedente hieme exarescunt ac in terram decidunt. Hac tantum de causa interpretatus sum, *et deorsum décidit*: ut glacies e tegulis.

⁹ Videtur verbum aliquod deesse in membrana, quod superiorem sententiam perficiat: ac præterea vox significans ἀνθη, *flores*, nempe ΖΕΝ ΖΗΗΕ (*apparuerunt*).

¹⁰ ἄπρωωλε, *putationis*) πρωωλε paulo ante cum omnibus Interpretibus ita accepi ut *windemiam* denotet: heic vero *putationem* omnes interpretantur. Græcus habet, τομῆς, *amputationis*. Memphitice ψωλ, et ψελ, et ὀωλ, et ὀελ valent, *windemiare*.

¹¹ Verbum, μοϋϋ, ambiguum est. Valet, *repleri, implere*, Johann. XII. 3. pag. 50, et Fragm. IV. pag. 84. huius voluminis. Denotat autem, *accendi, ardere* apud Tukium pag. 279, 445, et alibi.

¹² ἄπεῶρἄπωαν) *Turturem* genere feminino ὄρωπωαν vocant Memphitæ. Thebæi vero ὄρἄπωαν genere masculino.

¹³ Librarius ab extremo versu undecimo ad duodecimum transiens syllabam τῶ perperam iteravit. Itaque alterutro in loco dele: ego membranas ita exhibeo, ut scriptas invenio, quantum typi sinunt.

* ἀπὶ φῶγι' πῶωις ἦτ ζιρηνη ἦτε τεκογι' ἄμαγῆτς
εῶογῆβ ἦκῆθολικη ἦἀποστολικη ἦεκκῆχῆα: —

Sic precatur Ægyptia Ecclesia in Pontificali libro part.

2. p. 90. Idest: *Memor esto, Domine, pacis Ecclesia tua, quæ Una est, et Sancta, et Catholica, et Apostolica.*

* κολωων μογτ' ε'ρο βεν πι χω ἦτε νι χω, χε
τῆωνι ογοϋ τῶφερ: — Ita canit Ægyptia Ecclesia

de Deipara in Theotociis pag. 160. Idest: *Salomon*

vocat te in Cantico Canticorum, cum ait: „ O soror

„ mea, et amica mea. „

V I I.

Ægyptii codicis fragmentum, constans octo membranis, qua longa sunt uncias fere 11 ½, lata uncias fere 9.

Desunt initio sexdecim octaptychi quaterniones, ac prima decimi septimi quaternionis membrana, ut clare patet ex numeris quum paginarum, tum quaternionum. Progreditur vero Fragmentum, si paginarum numeros antiquitus appositos spectemus, a pagina codicis 257. ad 270.: sed quia error est in numeris, progreditur revera usque ad 272.: hoc enim numero postrema quæ superest pagina signanda erat. Vide Specimen superius pag. XXX. num. 7.

Huius librarii propria hæc potissimum sunt. Literarum elegans est, ac vetusta forma: illæ quibus paginarum numeri exarati fuere, ceteris, ut solent, minores sunt, sed vetustam et ipsæ formam habent: in extremis versibus litera Υ sic efformatur, ut $\tau\tilde{\omega}$ *Zade finali* Hebraico plane similis sit: quam formam in vetustissimis quoque codicibus græcis habet, ut videre licet etiam tom. 1. pag. 686. tabula XII. Artis diplomaticæ a Toustaino eiusque collega Parisiis editæ. Nulla usquam litera rubro colore heic infecta: in margine flosculi, arborum folia, et aviculæ calamo et atramento pictæ conspiciuntur: nullus usquam asteriscus, sed horum loco clavi, qualem vides in octavo Specimine, iique interdum uncinati. Interpunctionis denique notæ tres heic sunt, modo scilicet punctum, modo bina puncta, modo virgula. Quod si de codicis vetustate quid sentiam dicere cogerer, equidem hunc superiore, nempe sexto, recentiorem non esse opinarer.

Non modica membranis hisce continetur pars Vitæ Sancti Theodori. Quoniam vero plures hoc ipso nomine Sancti viri vocati sunt, Theodorus videlicet Syceotes, Theodorus Trichinas, Theodorus Tyron, qui et Stratelates, i. e. militum præfectus dicitur, Theodorus Studites, aliique nonnulli; iccirco ut noster hicce ab aliis omnibus secernatur, pauca de ipso adjicere et lectori in memoriam revocare necesse est. Ægyptius ergo in Thebaide monachus fuit Theodorus noster, et S. Pachomii discipulus, eidemque in omnium Pachomiani Instituti monasteriorum regimine, post Petronium quidem, et Horsiesium, paucis tamen a Pachomii obitu annis, successit: nam Petronius quidem paucis mensibus S. Pachomio qui anno 348. excessit e vita, su-

ta, superstes fuit; S. vero Horsiesius Petronii successor cito ea præfectura se abdicavit: quam rursus, Theodoro vita functo, suscipere coactus fuit. De Theodori nostri vita Epistolam scripsit Ægyptius Episcopus Ammon ad celebrem illum Theophilum, qui Alexandrinæ Ecclesiæ Præsul anno Domini 387. electus fuerat, et cuius rogatu eam literis mandavit. Is Theodorum non semel ἡγιασμένον vocat, idest *sanctificatum*: quo titulo postea Sanctus etiam Sabba a græcis in Hemerologio ad diem 5. Decembris decoratus est. Sanctorum vero Pachomii simul, et Theodori vitam uno opere ac libro ante Ammonem alius quidam complexus fuerat, cuius nomen adhuc ignotum est; sed eum S. Theodori fere æqualem fuisse compertum habemus. Utrumque opus dignum omnino est quod legatur: maximæque Papebrochio gratiæ habendæ sunt, quod tam insignia monumenta græce ac latine ad diem XIV. Maii ediderit: sed Anonymi scriptum potissimum una cum eiusdem Paralipomenis sive Auctario ab eo legendum est, qui septimum hoc Fragmentum, itemque octavum ac nonum probe intelligere desideret: vix enim dubito quin tria hæc Fragmenta unius eiusdemque operis partes sint, ex quo græcus ille Anonymus multa desumpserit: tanta est inter ea, quæ in utraque scriptura narrantur, similitudo. Quin imo si titulus aliquis quum ægyptiaco, tum græco scripto præponendus a me foret, equidem utrumque, sed ægyptium potissimum non tam *De Vita Sanctorum Pachomii, et Theodori* inscriberem, quam in hunc modum: *De origine, ac progressu Congregationis Monachorum S. Pachomii Narratio*: a Congregationis initio scilicet usque ad quartum quintumve Abbatem Generalem. Quorum primus Pachomius ipsemet fuit, alter Petronius, tertius Horsiesius, quartus Teodorus, quintus Horsiesius iterum: de his enim omnibus agitur in hoc opere. Quid? quod fieri etiam potest, ut ejusdem operis pars decimum quoque Fragmentum fuerit: sed de hoc alias. Quod si hæc ita sunt, septimum hoc Fragmentum post illud, quod nono edam loco, sine dubio collocandum est, si rerum, quæ in hisce narrantur, ordinem spectemus: verum ego in Fragmentis disponendis non auctorum, sed librariorum vetustatem spectavi: noni vero illius exscriptorem librarium et alium omnino ab hoc esse manifesto apparet, et aliquanto recentiore esse existimo, quam eum, qui septimum simul, et octavum exscripsit. Qui vero cum editis a Papebrochio monumentis hæc nostra contulerit, is non pauca comperiet Fragmentis hisce contineri, quæ in illis aut omittuntur

tur omnino, aut vix attinguntur. Longis Fragmentum hocce, et ea quæ proxime subjicientur, dissertationibus illustrare facile possem; sed mei hoc instituti non est, multoque minus ea excribere quæ a Tillemontio aliisque dicta iam sunt: brevibus itaque scholiis, qualia res exposcet, contentus ero.

Pagina I.

CNZ

ἀγὼ² νεφάιοι
 κει¹ ἡνεσνη²
 ζῆζωβνιμε¹
 τοῦζνοῦἄμοϋ
 εροοῦκατάνεϋ
 τῶϷ . ἦτερεϋ
 εἰμε δέ³ ξε ὡρε
 νεσνη², βωκ³
 ερακοτε⁴ ἦτε
 ρουπε ετἄμαϋ
 ετβε πδἄπϷι
 νε ἄπαρχιεπι
 σκοπος⁵ . ἀγῶε
 τβε τεχρεἰδ ἦ
 νεσνη² ετῶϷ
 νε, ἀμoyτε ε¹
 θεοδωρος⁶ ἀϷο
 οῦϷ¹ μῆζενκε
 σνη² εἴτβε τζι
 ἀκονειἄ ἦθ . . νε
 ετε⁷ . εαϷοζαἰ ναϷ
 ἦοϷεπιστολῆ
 ὡπαρχιεπισκο
 πος¹ ετβε πδἄ
 πϷινε ἄπenei
 ωτ⁸ . ἀγῶμῆἦ
 σῶε ἀϷασπαζε
 ἦθεοδωρος¹ μῆ
 νετῆνἄμαϷ . πε
 ζαϷναϷξεϷι
 νε⁹ επειωτ¹ ἦ
 τπιστικ¹⁰ τονοῦ¹¹
 ἀγῶ τῶινεον
 εἶωτῆ . ξε πολ

λαικic εννηδνἄ¹²
 ενενεϷη¹ ζαζ
 τῆ πενειωτ¹
 μῆνετῆνἄμαϷ .
 νεσνη² δεαϷεἰε
 βολζιτοοτῆ ζῆοῦ
 ἄκαζ ἦζητ¹ ἀγῶ
 λε¹⁴ εἴπεϷοἰ¹⁵ . εβολ
 ξε ἀϷοοοο ξε ἦτεϷ
 νδνἄϷ ἀν¹ εροἰ ἦ
 κεσοπ . εϷοβῆρ¹⁶
 δε ζιπεϷοἰ, εν
 σαῦζιτ¹⁷ ὡαντοῦ
 πῶε εαντινοοῦ¹⁸
 τπολιc . ἀγῶ
 ὡβε¹⁹ ἄπεϷοἰ¹ ἄ
 πμαετἄμαϷ .
 νεσνη² δε ἀγῶ
 με¹ ἀγῶ ἀγλυπει
 εματε . ἀγῶπε
 ζαϷ ξεπαἰπε
 πμαεἰν ναμε¹ .
 ξε ἀπνοῦτε οβ
 ὡῆερον¹ ζἄπτρε
 πενειωτ²⁰ ἦκο
 τῆ εἴβολξε ετι
 εϷζἄπσωμα
 νἄμαν ἄπε
 ζῶβ ἦτεἰμῆνε
 τῶμῆτερον
 ενεε: ἀϷογῶ
 ὡβ¹ δε ἦδι ἀπαθε
 οἴωρος¹ εϷττωκ¹
 ἦζητ²¹ ναϷ . εϷϷῶ
 AD-

^a Primam hanc paginam, ægyptii sermonis servata simplicitate, sic interpretor: „ *Et Fratres in omnibus rebus, de quibus iuxta illorum Statuta interrogatio facta esset, dirigebat. Cum autem scires, Fratres illo anno Alexandriam pergere debere, quum ut Archiepiscopum inviserent, tum etiam ob agrotorum Fratrum necessitates, Theodorum vocavit, eumque una cum aliis Fratribus misit, contubernio ministrandi causâ, scriptâ tamen prius, eique tradita epistola ad Archiepiscopum, ut Patrem nostrum inviseret. Postea vero Theodorum eiusque in itinere socios amplexus est: ac Theodorum ita est affatus:* „ Salutem dicite Patri Fidei: Surgite: illud vobis prænuncio, non amplius futurum esse, ut sæpe nos invicem conspiciamus nisi apud Patrem nostrum, eiusque (sanctos in cælo) collegas. „ *Disscesserunt autem ab eo Fratres, suumque in navigium inscenderunt, sed valde mœsti, propterea quia illis dixerat: Me rursus non videbitis. Ac septentrionem versus suo ipsorum vecti navigio velificarunt, donec Antinoopolim pervenirent, ubi inhibita fuit ipsorum navis. Plorare tunc Fratres, ac magno opere contristari, inquietes: Indicio revera hoc manifesto est Deum post Patris nostri obitum oblitum nostri esse: si enim is in corpore nobiscum adhuc foret, nihil tale nobis unquam occurreret. Theodorus vero Abbas animos eis addens, Ne timeatis, inquit: etenim,* „ etc.

¹ De Petronio Pachomianorum Monachorum secundo, proxime post S. Pachomium, Abbate Generali sermonem heic esse non dubitabit quisquis omnia diligenter expenderit. De ipso valde pauca quidem, sed admiratione digna scribit vetustissimus Auctor græcus, quem paulo ante nominavi: de illo autem loquitur num. 74, et 75. apud Bollandianos tom. 14. pag. 324, et aliquanto copiosius num. 49. pag. 315. Obiit duobus circiter post S. Pachomium mensibus ex contagione, quæ tunc in Thebaide grassabatur.

² ΝΝΕCΝΗΥ, *Fratres*) Idest, Monachos: nec enim eo tunc provecta erat fastidiosa, mollitudo dicam, an consuetudo? ut ab honestissima hacce, et Apostolici ævi, Christianoque homini maxime consentanea *Fratri* denominatione quasi minus honorifica, et humanæ superbix nequaquam blandiente alieniores essent, aut fastu turgidi magnificis titulis inhiarent, quod nonnulli faciunt, illis, quos consuetudo adoptaverit, aut toleraverit,

rit, non contenti. Quamobrem illud mihi semper animadversione summaque laude dignum atque admiratione visum fuit, quod Romani Pontifices, etsi Episcopis totius Orbis omnibus semper a S. Petri ætate ad nostram usque præeminuerint, horum vero plurimi venerando Episcopi titulo non contenti, temporis decursu aut Patriarchas se se appellarint, aut Primates, aut Archiepiscopos, aut alios etiam minus Ecclesiasticos titulos affectarint, Summi tamen Pontifices nullum alium sibi ipsi titulum tribuant, quam *Episcopi*, aut *Papæ*, hoc est Patris, aut Patrum Patris: imo se ipsi servos servorum Dei usque a duodecim saltem seculis nuncupent.

³ Virgula, quam ante ΒΟΥΚ scripsit librarius, delenda est. Alia huius modi ipse per se lector animadvertat in posterum.

⁴ ΕΡΑΚΟΤΕ) Memphitis ΡΑΚΟΤ, *Racoti*, Thebæis vero ΡΑΚΟΤΕ, *Racote*, est Alexandria. Quo modo Thebæi potissimum vetus illius urbis nomen retinentes nuncupant: Memphitæ enim recentiori etiam nomine Alexandriam interdum appellant. Profanis scriptoribus ignota non fuit antiqua illa appellatio. Nam nomen ῥακότις, *Rbacotis*, in Strabone, Pausania, et Stephano Byzantio legi monet etiam Lacrozius in ΡΑΚΟΤ. Sed hisce Plinius addendus est, qui lib. 5. Hist. Nat. num. 12. pag. 76. Venetæ editionis, quæ nuperrime in lucem prodiit: *Sed iure laudetur (inquit) in littore ægyptii maris Alexandria, a Magno Alexandro condita in Africa parte... qui locus antea Rbacotes nominabatur.* Porro bis Zacchæum Abbatem, et una cum ipso, ut probabile mihi videtur, Sanctum etiam Theodorum Alexandriam navigasse (anno scilicet Domini 347, et rursus post obitum S. Pachomii, ut heic etiam narratur, anno 348.) affirmat accuratissimus scriptor Tillemontius in S. Pachomio art. 17. pag. 206. Equidem brevis esse cum studeam, in chronologicis spinetis me nunc implicare non possum.

⁵ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, *Archiepiscopum*) Sanctum nempe Athanasium. Nimirum Alexandrinus Episcopus Athanasii ipsius ætate et Archiepiscopus, et *Papas*, seu *Papa* vocari cœperat: ambos enim hosce titulos ipsemet tribuit S. Alexandro in secunda Apologia; epistolæ autem suæ de Synodis Ariminensi ac Seleuciensi inscriptæ Arianorum epistolam inserit tom. 1. pag. 583. edit. Patav. hunc habentem titulum: *μακαρίῳ πάπῃ ἢ ἐπισκόπῳ ἡμῶν ἀλεξάνδρῳ, beato Papa, et Episcopo nostro Alexandro.* Græcus quoque scriptor, aut fortasse Interpres Vitæ S. Pachomii etc. modo Archiepiscopum vocat, modo Papam S. Athanasium.

⁶ ἘΘΕΟΔΩΡΟΣ, *Theodorum*) Hicce est Sanctus ille Theodorus, quem superius dixi, Sancti Pachomii discipulus. Obiit anno Christi Domini 368. Legenda autem sunt quæ copiose de ipso scripsit Ægyptius Episcopus Ammon in epistola ad Theophilum Papam Alexandrinum, ac S. Athanasius tom. 1. pag. 693, et seqq. et accuratissime Tillemontius tomo 7. Ægyptia Ecclesia in iis Precibus, quas *Litanias* vocare nos consuevimus, Sancti huius opem implorat, ut videre licet in Theotociis pag. 43, et in libro Pontificali part. 1. pag. 153.

⁷ ΝΘ..ΝΕΕΤΕ', *della camerata*) Zacchæi nempe, ceterorumque in itinere comitum monachorum. Tertia litera fere evanuit in membrana: sed legendum haud dubie, ΝΘΕΝΕΕΤΕ', quod thebaico more scriptor noster dicit pro ΝΤΖΕΝΕΕΤΕ'. *Diversas cellulas, et ternos per unam cellulam habitantes* monachos Pachomianos commemorat Auctor Vitæ S. Pachomii etc. num. 15. pag. 301. Ægyptius vero Episcopus Ammon cap. 3. num. 18. pag. 833, et 354: τῷ προστῶτι τῆς οἰκίας (inquit)... παρήγγειλεν, *Præposito contubernii præcepit* (S. Theodorus). Sozomenus demum Hist. Eccl. lib. 3. cap. 13: *Præscripsit* Angelus Pachomio (inquit), *ut multas ædiculas extrueret, et in singulis tres monachi commorarentur, in una tamen domo omnes cibum caperent*. Jam vero nomine ΖΕΝΕΕΤΕ' (sive, ut mox librarius scribit, ΖΕΝΕΕΤΗ') trium aut plurium monachorum simul in monasterio habitantium, aut peregre proficiscentium, aut opificiis vacantium coitio vocabatur apud Tabennesiotas, ut hinc didici: quod nos *contubernium*, aut cum S. Hieronymo, atque Ammone οἰκίαν, seu *domum*, aut etiam *ædiculam* interpretari possumus. Huiusmodi autem contubernia in uno eodemque monasterio Pachomiano plura erant.

⁸ ἈΠΕΝΕΙΩΤ, *Patrem nostrum*) S. Athanasium ipsum vide licet, ut reor: quem mox scriptor noster appellat etiam ἈΠΕΙΩΤ ΝΤΠΙCΤΙC', *patrem fidei*.

⁹ ΩΙΝΕ) *Salutate*, vel *invisite*, *visitate*: vel *saluta*, *invisite*.

¹⁰ *Patrem Fidei*. Hoc est S. Athanasium.

¹¹ ΤΟΝΟΥ) Interpretor, *surgite*. Memphita Interpres Psalm. 16. vers. 13: ΤΩΝΚ, *surge*: et Psalm. 24. vers. 11. ΔΥΤΩΝΟΥ, *surrexerunt*.

¹² ΕΝΝΔΝΔΥ) Verbum aliquod, puta ΝCα, vel ΝCαΒΗΛ, nisi, *præterquam*, quo sententia perficiatur, a librario omissum esse existimo post ΕΝΕΝΕΦΥ. Loci sententia sane illa esse debet, quam in Versione expressi, ut ex iis apparet quæ continuo

nno noster subdit historicus. Huc accedit, quod vocis ipsius ΕΝΝΔΝΔΥ (pro qua scribendum potius fuisset ΝΤΝΔΝΔΥ ΔΝ) prima litera Ε ita exarata est, ut videatur librarius scribere initio voluisse ΤΝΔΝΔΥ, *videbimus*; sed ex inchoata litera Τ literam Ε postea nova plane ratione efformavit, prorsus similem videlicet latinæ literæ *minuscule* e.

¹³ ΠΕΝΕΙΩΤ, *Patrem nostrum*) Pachomium scilicet, qui paucos ante menses vita functus erat anno Martyrum sexagesimo quinto, Christi 348. Titulo autem hoc ΠΕΝΕΙΩΤ, seu memphitice ΠΕΝΙΩΤ, nihil frequentius apud Ægyptios. Ita Abbatem Monachi antonomastice ac sine addito, ita universi (addito nomine) Patriarcham, Æpiscopum, Abbatem appellabant. Exempla occurrunt passim in Theotociis, et in Liturgicis quibuslibet codicibus. Sanctus ipse Athanasius in epistola, quæ extat tom. 1. pag. 693. sic loqui non dubitavit: τῆ πατρὸς ἡμῶν παχωμίε, *Patris nostri Pachomii*. De Sancto Pachomio diligentissime, ut solet, Tillemontius scripsit tomo septimo.

¹⁴ ἀναλε, *inscenderunt*) Theb. αλε, memph. αληι, hebraice אלה, *hhalé*, est *ascendere*. Vide Didymum Taurinensem pag. 108.

¹⁵ ΕΠΕΥΧΟΪ, *in ipsorum navigium*) Duo habebat Tabennesiotarum monasterium, eaque vitilia, opinor, navigia, *ex papyro, scirpo, et arundine*, ut Plinius lib. 7. Hist. Nat. num. 57. indicat: quorum uno, cum opus erat, Alexandriam per Nilum navigabant, vivente S. Pachomio: sed eorum numerus post huius obitum auctus fuit.

¹⁶ ΕΥCΘHP) CΘHP ZI ΠΧΟΪ est *navigare, vehi nave*. Apud Tukium quoque pag. 286. thebæus Actorum Apostolicorum Interpres eodem modo loquitur, sed emendatione indiget locus. Quod enim Textus græcus habet, ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ, et Vulg. Int. *navigavimus*, id ibi est, αCΘHP ZIEΥΧΟΙ: legendum vero est ΔNCΘHP pro αCΘHP, ac fortasse OΥΧΟΙ pro ΕΥΧΟΙ. Verbo igitur solitario CΘHP significari videtur, *velificare, vehi*.

¹⁷ ΝCαῦZIT, *versus septentrionem*) Nempe Alexandriam versus ex Bou per Nilum.

¹⁸ ΔNTINOOY') Merito librarius scribit non per †, sed per TI et heic ΔNTINOOY', et mox ETI: græca enim hæc sunt, non mere ægyptia. Quamvis autem græcis ἀντινός, *Antinoi*, sit genitivus, quem casum ægyptii non norunt, eo tamen hi utuntur quasi nomine indeclinabili, ut ipsorum fert lingua. De pudentia eius denominationis origine lege S. Athanasium Orat.

contra Gentes num. 9. Lucius Antinoopolis episcopus, Sancto Alexandro Alexandrinorum Pontifice, schismaticus erat Melitianus, ut constat ex Breviario apud S. Athanasium exscripto tom. 1. pag. 148.

¹⁹ ἀγκωωβε, *inhibuerunt*, idest, *inhibita fuit: fu arrestata*) Arianorum machinationibus, et ægyptii Ducis, aut Constantii Imperatoris iussu facta hæc esse non dubito, idque ex Ammonis etiam epistola num. 21. pag. 356. colligo. Verbum ΚΩΩΒΕ, sive, ut paulo post librarius scribit, ΚΩΩϞΕ, interpretor, *inhibere: sistere: vetare ne ulterius progrediatur navis*. Illud tamen ε radicale esse certo asseverare nequeo: fieri enim posset, ut radix foret ΚΩΩΒ, litera vero ε' casus nota: sed quum pag. 259. mox scribatur ΚΟΟΒΕϞ, non vero ΚΟΟΒῶ, literam illam ε radicalem esse existimo.

²⁰ Pater noster. Hoc est, S. Pachomius.

²¹ ἐϞττωκ ἡζητ, *confortans, consolans*) ττωκ ἡζητ, vel τηκ ἡζητ est *animos addere: far coraggio: animos inflammare: memphitice enim θωκ est, accendere*. Apud Tukium pag. 305. Zachariæ locum thebaice afferentem quod græcus Interpres dicit, *habitabit Jerusalem πεποιθώς, confidenter*, Thebæus vertit, ΕCΤΗΚ ἡζητ, *coraggiosa: fiducia ac securitatis plena*.

СNH

Pagina II.

ἄμοσ' χε ἄπρῖρο
 τε^b ἡαСNHΥ, πχο
 εic γαρ πνουτε
 ετωοοῖμῆνε
 τοῦαδβτηροῦ
 ἀτω μῆπenei
 ωτ' ἡωοοπῆ
 μαν ζωων οη:
 εωχε οὔρωμε¹ γαρ
 ἄποοῦ εφο ἡ ωβηρ'
 επρρο ἄπεῖκοσ
 μοσ' καν'εφοῦ
 ηῦ ἄμοσ' μεϞρ
 ζοτε εζητ ῆῆ:
 λαδῦ² ἡρωμε
 χε φο ἡωβηρ' ε

πρρο . ἀτω οὔμιον
 οη χε μερελαδῦ
 ἡρωμε' εωῖπε
 θοοῦναϞ . ἀλα
 ωαρεκεμῆηϞε
 τοῦοῦ³ εφοῦ ἡῶ
 καρπαζε⁴ ἄμο
 οῦ, χε σεσοοῦη
 χεπρρομεῖμοσ'.
 λοιπον' μῆῆα
 ογοειω' ἡῶκα
 τεϞπολιс ἡωωϞ
 ἡῶωκετπο
 λιс ἄπρρο'μῆ
 ἡαδῶῆζοῦεπαρ
 ρηсia ἀη' χε αϞ

ζωων'

ΖΩΝ' ΕΖΟΥΝ' ΕΠ̄Ρ
 ΡΟ' ΕΠ̄ΡΡΟ ἈΠΕΪ
 ΚΟCΜΟC ΡΩ ΠΕ.
 ἈΝΟΝ ΖΩΩΝ' ΟΝ
 ΕΥΧΕἈΠΕΥΟ
 ΕΙΨ' ΕΝΕΨΥΟΟΠ
 ΝῦΜΑΝ' ΖΙΧῦ
 ΠΚΑΔ' ΝΘΙΠΕΝ
 ΕΙΩΤ. ΝΕΡΕΠ̄Ρ
 ΡΟ' Ν̄Ν̄ΡΡΩΟΥ
 ΠΧΟΕΙC ἈΠΤΗ
 Ρῦ ΕΙΡΕ Ν̄ΖΕΝΝΟΘ
 ἈΠΕΤΝΑΝΟΥC
 ΝῦΜΑΝ' ΕΤΒΕ
 ΝΕΨΟΠ̄CΜῦ
 ΝΕΨΥΛΗΛ ἘΤῦ
 ΕΙΡΕ ἈΜΟΟΥ ΖΑ
 ΡΟΝ' Ζ̄Ν ΖΩΒ ΝΙῦ

εἶε ΤΕΝΟΥ Ζῦ
 ΠΤΡΕΨΩΝ' Ε
 ΖΟΥΝ ΕΠΙΝΟΥΤΕ
 Ἀἦ ΝῦΝΑCΩ
 ΤῦΑΝ ΕΡΟΨΕΠΕ
 ΖΟΥΟ' ΕΨΟῦΜΕ' ΖΑ
 ΡΟΝ' ΕΨΥΟΟΠ
 Ζ̄ΝΝΕCΚΗΝΗ
 Ν̄Ν̄ΔΙΚΑΙΟC
 καὶ ΓΑΡ' ΕΨῦΑΝ
 ΖΟΚΙΜΑΖΕ Ἀ
 ΜΟΝ' ΝῦΤῦΒΟ
 ἩΘΕΙΕΡΟΝ, ΝΟΥ
 ΠΙCΤΙC ΝΑΝΑΝ
 ΤΕΤΑΙ ΕCΤΑ
 ΧΡΗῦ ΕΤΡΕΝΧΟ
 ΟC' ΧΕ ἈΠΧΟΕΙC
 ΚΑΔΝ' ΝCΩΨ' Ζῦ

A D N O T A T I O N E S.

ὁ ἈΠ̄ΡΡΖΟΤΕ etc.) „ Ne timeatis, inquit, Fratres mei: e-
 „ tenim Dominus Deus, qui cum Sanctis omnibus, et cum Patre
 „ nostro est, nobiscum etiam est. Nam si quis hodie homo mun-
 „ dani Regis amicus fuerit, ille quamvis longe postmodum abiens
 „ ab hoc se se amoveat, nullum tamen hominem timet, propterea
 „ quia Regis amicus est: ac non modo nullus ei homo mali quid-
 „ quam facit, sed multitudo etiam ipsi adhaeret, hancque ille de-
 „ frugat, quia ipsum Regi charum esse populus non ignorat. Idem
 „ ille igitur si sua post aliquantum temporis relicta civitate ad
 „ Regiam urbem postea revertatur, nonne maiorem fiduciam, ac
 „ loquendi libertatem acquireret, quia ad Regem propius accessit?
 „ At mundi huius tamen (ac terrenus) Rex ille est, (non cele-
 „ stis). Id ipsum de nobis etiam dico: si enim nobiscum Pater noster
 „ in terra nunc esset, magna nobis Rex Regum Dominus ob illius
 „ preces, orationesque, quas pro nobis quacunque occasione funde-
 „ bat, beneficia conferret: Nonne ergo nunc Dominus, cui propius
 „ adest, illum magis quam antea exaudiet pro nobis intercedentem,
 „ atque in tabernaculis iustorum habitantem? Etenim si dum nos
 „ Dominus probare, nec opem nobis ferre vult, talis nobis, tam-
 „ que parum firma fides est, ut dicamus, a Domino derelictos

„ nos esse, dum navis nostra inhibita fuit : si ergo terrena „ etc.

¹ ΕΥΧΕ ΟΥΡΩΜΕ, *se un uomo*) Parabolis atque exemplis ea illustrare quæ dicebat, a magistro suo Pachomio didicerat Theodorus.

² Perperam librarius, Ἰ : λ α δ γ. Dele duo illa puncta, et lege ΕΖΗΤῸ Ἰ λ α δ γ.

³ ΤΟΘΟΥ) Theb. verbum, τωθε, *adharere*, vidimus pag. 13. Matth. XIX. 5. Illud memphitico verbo τωμ, spectata utriusque significatione, respondere ibidem dixi : nunc vero spectata grammatica derivatione affinia esse aio theb. τωθε, et memphiticum τωχι, *plantare, inseri planta*. Propter suffixum vero, cum ο micro scribitur ΤΟΘΟΥ.

⁴ ΚΑΡΠΑΖΕ) Notandus accentus. Græci non καρπάζεσθαι dicunt, sed καρπίζεσθαι, *defrugare : nimia fetura exhaustire*. Sed Alexandrini forsitan vocem corruperant : atque hinc thebæis, ΚΑΡΠΑΖΕ, nisi mendum est in membrana.

⁵ ἄΠΕΥΘΕΙΩ) Accipio quasi scriptum sit ἄΠΕΙΟΥΘΕΙΩ, *hoc tempore*.

⁶ Σῦμῃ, *intercedere, deprecari*) Memph. Σεμ.

⁷ εϋςῦμῃ εἰδρον, *intercedentem pro nobis*) En illa Sanctorum intercessio, cui nostra innititur invocatio, quam Luthe- ro duce hæretici de medio sublatam vellent : Sed quo plura in lucem emittentur veterum monumenta, eo magis magisque ca- tholica dogmata confirmata videbimus.

⁷ Locutio Biblica e Psalm. 117. vers. 15.

Pagina III.

 CΛΖ

ΠΤΡΕΥΚΩΩΨῃ
 ἄΠΕΝΧΟΐ : εἰε
 ΕΥΩΠΠΕ ΕΥΩΑΝ
 ΕΖΩΡΙΖΕ ἄΜΟΝ
 ἸΘΙΝΕΖΟΥCΙΑῦ
 ΠΚΑΖ • ΖΩCΤΕ Ε
 ΤΡΕΝΩΩΠΠΕ ΖἸ
 ΟΥΜἸΤΖῸΖΑΛ
 ἸΘΕἸΔΑΝΙΗΛ
 ΜἸΝΕΨΩΒΕΕΡ
 ΝΑΐ ΕΝΤΑΥCΖΑΐ
 ΝΑΝ' ΕΤΒΗΗΤΟΥ
 ΧΕ ΝΕΥΩΟΠ ΠΕ'

ΖἸ ΤΑΥΛΗῦΠῚ
 ΡΟ' ἸΑΝΟΜΟC' ΝΑ
 ΒΟΥΧΟΖΟΝΟCΡ
 ΕΥΟ' ΝΑΨ ἸΖῸΖΑΛ
 ΟΥ', ΠΕΤἸΝΑΧΟ
 ΟΨ • ΝΕΤῸΜΑΥ
 ΓΑΡ ΝΕΥΖΥΠΟΤΑC
 CΕ ΝΑΨ' ΖἸΖΩΒ
 ΝΙΜ' ΧΩΡΙCΟΥ
 ΖΩΒ' ΕΥΝΑῚΝΟ
 ΒΕ ΕΠΝΟΥΤΕ Ἰ
 ΖΗΤῸ :
 ΜἸἸCΩC ἸΤΕΡΕΨ

ΤΑΞΟ' ΕΡΑΤΩ Ν
 ΘΙΚΩΝ' ² ΝΝΟΥΒ
 ΕΥΧΟΟCΝΑΥ ΧΕ Ε
 ΤΕΤΝΤΑΟΥΩ
 ΥΤΝΑC' ΤΝΑΔΙ
 ΜΩΡΕΙ' ³ ΜΜΩΤΗ .
 ΝΤΟΥ ΔΕ ΔΥCΩ
 ΤΠΝΔΥΜΠΑΙ' ⁴ ΔΥ
 ΠΑΡΔΙΔΟΥ' ⁵ Ν ΝΕΥ
 CΩΜΑ' ΕΠΚΩΣΤ
 ΕΖΟΥΕ ΕΡΟC Ε' ΤΡΕΥ
 ΔΡΝΑ' ⁶ ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΝΝΕΥΕΙΟΤΕ :
 ΕΤΒΕ ΠΑΙΡΩ ΑΠΜΑ
 ΚΑΡΙΟC ΝΑΠΟCΤΟ
 ΛΟCΠΕΤΡΟC' CΑΙ
 ΝΑΝ' ΧΕ ΘΒΒΙΕ
 ΤΗΥΤΗ ΝCΩΝΤ
 ΝΙΜ' ΝΡΩΜΕ' ΕΤΒΕ
 ΠΝΟΥΤΕ' ⁷ . ΕΙΤΕ ΟΥ
 ΡΡΟ' ΖΩC ΕΥΧΟCΕ .

ΕΙΤΕ ΖΗΓΕΜΩΝ' ⁸
 ΖΩC' ΕΥΤΗΝΝΟΥ
 ΜΜΟΥ ΕΒΟΛΖΙΤΟ
 ΟΥ' ΕΠΧΙΚΒΑ' Ν
 ΝΕΤΕΙΡΕ ΜΠΠΕ
 ΘΟΥ, ΕΠΤΑΕΙΟ'
 ΔΕ ΝΝΙΕΥΡΠΕΤ
 ΝΑΝΟΥ' . ΕΥΖΥ
 ΠΟΤΑCCE ΝΝΔΙ
 ΝΤΕΙΜΙΝΕ ΕΤΒΕ
 ΠΧΟΕΙC . ΔΥΩ Ε
 ΤΡΕΤΕΥΖΟΤΕΥΩ
 ΠΕΡΙΧΩΟΥ, ΝCΕ
 ΔΡΝΑ' ΜΜΟΥΑΝ
 ΟΥΔΕ ΝCΕΡΝΟΒΕ
 ΕΡΟΥΑΝ' ΕΤΒΕ
 ΖΕΝΡΩΜΕ ΕΥΩΟ
 ΟΠ' ΑΠΡΟΥΖΝΟΥ
 ΕΖΟΥCΙΑ ΚΑΤΑCΑ
 ΡΞ' ⁹ . ΚΑΤΑΠΥΑΧΕ' ⁴
 ΟΝ' ΜΠΜΑΚΑΡΙΟC'

A D N O T A T I O N E S .

* ΕΙΕ etc.) ,, *Si ergo terrena Potestates in exilium nos miterent, adeo ut in servitute essemus ut Daniel, eiusque sodales, de quibus scriptum nobis est, eos in aula iniqui Regis Nabuchodonosori habitasse, eique servivisse; quid diceremus? Regi enim qualibet in re subdebantur, iis tantum exceptis quæ si ab ipsis fierent, peccaturi fuissent in Deum. Cum vero aureum postea simulacrum erexisset, ait eis: Vos illud non adoratis: pœnas summam de vobis. Sed supplicium ipsi potius elegerunt, ac sua corpora igni tradidere, quam ut patrum suorum Deum abnegarent. Hanc ipsam ob causam beatus Apostolus Petrus nobis scripsit (ep. 1. II. 13.): ,, Humiliate vosmetipsos cuilibet creaturæ humanæ propter Deum, sive Regi tamquam elevato, sive Ducibus tamquam missis ab eo in ultionem illorum qui male agunt, in honorem vero eorum qui bene agunt,,. Subiecti igitur huiusmodi hominibus esse debent Christiani quum propter Dominum, tum etiam ut ipsius Dei timor sit super illos, eumque non abnegent, neque in ipsum peccent illorum hominum causa qui ho-*
 ,, die

„ die carnali (terrena) potestate funguntur, juxta illud etiam „ quod beatus Paulus ait „ etc.

¹ ΕΞΩΡΙΖΕ) Scribe, ΕΞΟΡΙΖΕ, e græco verbo, ἐξορίζεν, relegare.

² ΝΘΙΚΩΝ', *statuam, imaginem*) Scribe, ΝΘΕΙΚΩΝ', quod dicitur pro ΝΤΖΕΙΚΩΝ': græce enim εἰκὼν, thebaice ΖΕΙΚΩΝ est, *imago*.

³ †ΝΔΤΙΩΩΡΕΙ, *puniam*) Scribe, †ΝΔΤΙΩΩΡΕΙ', ac rursus animadvertite quam vetustæ sint hæ depravationes, cuiusmodi et illa est quam pag. 37. Joann. X. 22. vidimus, ubi ΤΕ scriptum est pro ΔΕ. Græce τιμωρεῖν est, *supplicio afficere*.

⁴ ὨΠΔī, *hoc*) nempe, *supplicium, pœnam*. Librarius postremam huius voculæ literam quum heic, tum alibi haud semel ita formavit, ut, nisi quod duo puncta superne gerat, ceteroqui similis plane sit nonæ Latinorum literæ qualem duobus circiter ab hinc seculis exhibere solent typographi tum consonans est, non vocalis: veteres enim eiusmodi in scriptura discrimen non noverunt. Eodem modo in Pontificali part. 2. pag. 7. scriptum videbis Ι in ΕΡΟΙ.

⁵ ΔΥΠΑΡΔΔΙΔΟΥ', *tradiderunt*) Ex παραδίδδν infinito verbi græci pene obsoleti παραδίδδω, hoc est, ut crebrius loquimur, παραδίδδωμι, suum ΠΔΡΔΔΙΔΟΥ efformarunt Thebæi, quod passim in Tukio occurrit.

⁶ ΕΤΡΕΥΔΡΝΔ', *ut negarent*) Græcum verbum ἀρνέσθαι, *negare*, corrumpentes thebæi suum ΔΡΝΔ' excuderunt, ut videre potes apud Tukium quoque pag. 551, et 554.

⁷ ΕΤΒΕ ΠΝΟΥΤΕ, *propter Deum*) Græcus textus S. Petri, *propter Dominum*: quo modo Auctor etiam noster mox indicat se legisse.

⁸ ΖΗΓΕΜΩΝ', *Duci*) Scribendum sine dubio, ΝΖΗΓΕΜΩΝ, *Ducibus*. Non scilicet enim Græcum exemplar, et Vulg. Int. ita habent, sed plurale etiam pronomen ἄΜΟΟΥ, quod subiungitur, lectionem hanc exposcit.

⁹ ΚΑΤΔΟΡΞ', *secundum carnem*) Locutio Biblica. Vide Tukium pag. 235. Dicitur autem *potestas secundum carnem*, idest temporalis, ut a potestate spirituali Ecclesiæ solius propria discernatur. Sed illud etiam animadvertere supervacaneum omnino haud erit, hocce ΚΑΤΔΟΡΞ' unius instar vocabuli ab ægyptiis haberi, ac pronuciari, ideoque literam Ξ accentu affici a librario, et articulum femininum omitti. Simili modo in ægyptiis scriptis passim inveniēs ΚΑΤΔΓΕΝΟC, ΚΑΤΔΠΟΛΙC, ΚΑ-

ΤΑΜΔ,

Ταυα, κδταμερος, etc. Ægyptia enim lingua item ut vernaculæ dialecti nostræ ex pluribus vocabulis unum facere amat ac scribere: quam ob rem maiori excusatione ægyptii librarii, quam græci veteres, latinique calligraphi digni sunt, quod verba a verbis inter scribendum non disiungerent: sæpe enim ægyptia ne disiungi quidem commode possunt, ut superius vidimus in ΝCETῸΛΟ, aliisque innumerabilibus. Sic in bononiensi etiam dialecto si seorsum dixeris *a*, et *n*, et *i*, nihil significabis: sin autem scripseris *anisonstá*, valebit, *io non ci sono stato*.

ΚΝΘ

Pagina IV.

ΠΑΥΛΟΣ' ΧΕ ΕΨΧΕ
 ΟΥΝΨΘΟῦΑΡΙΑΠΑ
 ΤΟΤ ΤΗΥΤῆ' ΕΡ
 ΕΙΡΗΝΗ' ² Μῆ ΡΩ
 ΜΕΝΙΜ . ΖῸΠΤΡΕΥ
 ΧΟΟΣ ΔΕ ΧΕ ΕΨΧΕ ΟΥ
 ΝΨΘΟΜ' ΕΦΟΥ
 Νῆ ἄΠΖΩΒ ΝΑΝ
 ΕΒΟΛΧΕ ΕΨΧΕ ΝΓ
 ΝΑΡΝΟΒΕ ΔΝ' ΕΠΝΟΥ
 ΤΕ ³ ΖῆΤΕΚΕΙΡΗ
 ΝΗ' ΕΤΚΝΑΔΔC
 ΕΙΕΔΡΙ ΕΙΡΗΝΗ
 Μῆ ΟΥΟΝΝΙΜ ⁴.
 ΕΨΩΠΕ ΔΕ ΖΩΩΥ
 ΟΥΖΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΠΕ
 Η ΚΕΛΔΑΥ ῆΡΩΜΕ .
 ΕΚΝΑΡΝΟΒΕ ΕΠΝΟΥ
 ΤΕ Ζῆ ΤΕΦΕΙΡΗ
 ΝΗ' ΕΙΕΠΩΤΕΒΟΛ
 ἄΜΟΥ ΕΠΟΥΕ' ῆ
 ΘΕ ἄΠΕΤΠΗΤ ΖΗ
 Τῆ ΝΟΥΖΟΥ' ΧΕ ῆ
 ΝΕΚΜΟΥ' ΖῆΤΕΥ
 ÷ ΜΑΤΟΥ ΕΘΟΥ:
 ΝΕCΝΗΥ ΔΕ ῆΤΕ
 ΡΟΥCΩΤῸ ΕΝΕΐ
 ΨΑΧΕ ῆΤῆΝΑΠΑ ⁶
 ΘΕΟΔΩΡΟΣ' ΔΥCΟΛ

Cῶ ΕΜΑΤΕ . ΔΥΩ ῆ
 ΤΕΡΕΡΟΥΖΕ' ΨΩΠΕ
 ἄΠΕΖΟΥ ΕΤῸ
 ΜΑΥ . ΠΕΧΔΥ ῆ
 ΝΕCΝΗΥ, ΧΕ ΜΑΡῆ
 ΤΩΟΥΝ' ῆΤῆ
 ΨΛΗΛΕΖΡΑΐ ΕΠΧΟ
 ΕΙC, ΦΝΔΝΔΖΜῆ
 ΕΒΟΛΖῆΝΝΕΤΠΟ
 ΝΗΡΕΥΕ' ΕΡΟΝ . ῆ
 ΤΟΥ ΔΕ ΔΥΤΩΟΥΝ
 ΔΥΨΛΗΛΕΖΡΑΐ Ε
 ΠΧΟΕΙC . ΖῆΖΕΝΝΟC
 ῆCΟΠC . ΖΩCΤΕ' ῆ
 CΕCΩΚ' ΕΒΟΛΖῸ
 ΠΕΨΛΗΛ' ΨΑΤΠΑ
 ΨΕ ῆΤΕΥΨΗ .
 ΖΤΟΟΥΕ ΔΕ ἄΠΕΖΟ
 ΟΥΕΤΜ' ΜΑΥ . ΔΦΗ
 ΓΕΜΩΝ' CΕΥΖ' ΝΕΥ
 ΝΟCΤΗΡΟΥΕΖΟΥΝ
 ΔΥΨΑΧΕ ΝῸΜΑΥ
 ῆΤΕΐΖΕ' ΧΕ ΔΙΝΑΥ
 ΕΖΕΝΝΟC ῆΨΤΟΡ
 Τῆ ῆΤΕΐ ΟΥΨΗ'
 ΖΩCΤΕ ΠΑΡΔΟΥ
 ΚΟΥΐ ῆCΕΦΙ ῆ
 ΤΑΨΥΧΗ ⁷. ΤΕΝΟΥ
 ΔΐΧΟΟΣ ΧΕ ΜΕΨΑΚ ⁸

x

ῆΤΑ.

ΝΤΑΝΔΙ ΤΑΖΟΪ
 ΕΤΒΕ ΠΧΟΙ ΝΝΡῸ
 ΤΑΒΝΝΗCΕ' Ὁ ΝΤΑ
 ΤΕΤΝΚΟΟΒΕϞ
 ΠΩΤ' ὉΝΟΥΘΕ

ΠΗ'ΝΤΕΤΝΚΑ
 ΔΥΝΔΥΕΒΟΛ' ΧΕ
 ὉΝ ὉΜΩΔΛ' ΝΤΕ
 ΠΝΟΥΤΕ ΝΕ · Ν
 ΤΕΥΝΟΥ' ΔΥΕΙ ΕΒΟΛ

A D N O T A T I O N E S .

° ΚΑΤΑΠΥΑΧΕ etc.) „ iuxta illud etiam quod beatus Paulus ait (ep. ad Rom. XII. 18.) : „ Si possibile sit, quantum in vobis est, pacem habetote cum omnibus hominibus „. „ Dum vero ait, si possibile est, suam nobis mentem declarat hanc esse: Si pace, quam facies, in Deum peccaturus non es, cum omnibus pacem fac (habeto): sin autem hereticus est, aut alius quilibet homo tanta improbitate, ut pacem cum ipso facere nequeas quin pecces in Deum, longe ab ipso fuge, instar illius qui longe a serpente fugit, ne pessimo illius veneno interficiaris. Fratres vero quum hæc Theodori Patris verba audivissent, haud mediocri affecti sunt consolatione. Quumque vespera illo die facta est, Fratres in hunc modum est allocutus: Surgamus, et Dominum oremus; et ipse nos ab iis, qui maligne contra nos agunt, eripiet. Surrexerunt vero Fratres, ac prolixis Dominum precibus orare, adeo ut ab oratione usque ad mediam noctem non distrahentur. Ac matutino illius diei tempore universos Optimates suos Dux (vel Præses) congregavit, eosque in hunc fere modum affatus est: Magnis hac nocte perturbationibus, ac visis vexatus fui, adeo ut parum abfuerit quin animam meam a me tollerent. Nunc vero hæc animo reputans intra memetipsum dixi: Heu me miserum? Propter Tabennesiotarum navigium a vobis inhibitum hæc mihi obtigerunt. Currite festinanter, ac ipsis illud liberum dimittite: nam servi Dei sunt. Statim vero Præsidis, etc.

¹ ΑΠΑΤΟΤ ΤΗΥΤῸ) Notanda ægyptia hæc locutio, qua thebæus Interpres reddit Pauli illud: τὸ ἐξ ὑμῶν, quantum in vobis est: per quanto dipende da voi. Non audeo suspicari de mendo: sed primum illud d molestiam mihi aliquam creat. Peritiores viderint.

² ΔΡΙ...ΕΡ' ΕΙΡΗΝΗ', pacem habetote) S. Paulus, εἰρηνεύοντες, pacem habentes: stando in pace con tutti. Sed scriptor noster, aut Sanctus Theodorus memoriter fortasse Paulum citat, vel sensu non mutato verba Pauli aliquantulum mutat. Porro

mem-

memphitici librarii cum leniori aspiratione (recte, an secus, ipsi viderint) scribere consueverunt, ΘΙΨΗΝΗ: sed thebæi sine aspiratione, et cum diphthongo. Vide superius pag. 76 ad Jerem. XIV. 19. Itaque quod apud Tukium pag. 314. scriptum est, ΝΤΡΗΝΗ, *pacem*, mendosum videtur, ac scribendum ΝΤΕΙΡΗΝΗ.

³ ΠΝΟΥΤΕ) Diphthongum ΟΥ per compendium ita scribunt græci librarii, ut supra Ο parvum, scribant Υ; ægyptii e contrario prius scribunt Υ, tum superscribunt Ο micron.

⁴ En quomodo privati homines impios, hæreticosve debeant tolerare. Tolerantiæ amantem se esse simulabat ille qui exilem, suoque auctore dignum de ea libellum edidit, quia tolerari volebat, non tolerare: nemo enim acerbius in catholicos scriptores, qui ab illo non dissentire non poterant, invectus est. Eadem plane ratione nunc quoque nonnulli se gerunt, quorum scripta audaciæ atque adeo impudentiæ plena stomachum movent, neque confutatione iam, sed contemptu digna iudicantur.

⁵ ΖΩΩΥ) Thebaicum ΖΩΩΥ, quod Fragm. etiam decimoseptimo videbimus, et memphiticum ΖΩΥ non semper valent, *etiam ille*, sed interdum, *ille*, duntaxat. Ita Psalm. 23. vers. 8, et 10. memphitica hæc: ΝΙΩ ΖΩΥ ΠΕ ΠΔΙ ΟΥΡΟ ΝΤΕ ΠΩΟΥ, significant, *Quis est iste rex gloria?*

⁶ ΔΠΔ *Pater spiritalis*) Tres præ ceteris ab Ægyptiis titulos usurpari animadverti, quoties Episcopum aliquem, aut Abbatem, aut Sanctum Cælitum quoque, honoris causa nominant: nimirum ΔΠΔ, et ΔΒΒΔ, et ΠΔΠΔ, seu ΠΔΠΔC. Primus Thebæis, Memphitisque usitatus in Litanis Sanctorum Sancto Martyri Menæ tribuitur ab ægyptia Ecclesia in Theotociis pagg 172, et 222: ibi enim is vocatur ΠΙ ΔΓΙΟC ΔΠΔ ΜΗΝΔ, i. e. *Sanctus Apa (Pater) Menas*: similique modo Sanctus Pgiol (nec enim melius ægyptium illius nomen ΠΧΩΛ latinis literis fideliter reddi potest) aut, si malis ita vocare, Sanctus Pegiolus, quamvis presbyter tantum, pag. 42. nominatur ΔΠΔ ΠΙΧΩΛ ΠΙ ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC, *Apa (Pater) Pgiol presbyter*. Alterum Memphitæ crebro in ore habent: utrum vero thebæi quoque, necdum novi. Ita Deiparæ Sponsus S. Josephus in Theotociis pag. 216. ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ ΙΩCΗΦ, *Pater noster Abba Joseph*, appellatur. Hunc ipsum vero titulum Præsuli cuilibet, sive Abbas is fuerit, sive Episcopus, sive Archiepiscopus, sive Patriarcha, sive Papa, passim attribui, ac proprio cuiusque nomini præponi, ex Liturgicis codicibus manifestum est. De tertio autem ti-

tulo Πάπδ, seu ΠάπδC, quatenus Græcis usitatus est, nihil dicam: res enim est notissima. De ipso autem quatenus ægyptius est, maximeque apud Ægyptios honorificus, examinanda hæc aliis relinquo: utrum a primi tituli origine diversam plane habeat, atque e Græcia in Ægyptum migraverit; an vero ex articulo masculino, et δΠδ componatur, aut etiam ex δΠδC, *Senior*, et ex ægypto in Græciam, et Latium delatum sit: eo fere modo quo in Europa ex hoc ipso vocabulo, *Senior*; derivarunt Itali, *Signore*, Hispani *Señor*, Galli *Seigneur*. Illud sane constat *Papa* titulum ab Ægyptiis nulli alteri tribui, quam Alexandrino Præsuli, Romanoque Pontifici: quorum ille etsi passim, crebriusque ἀρχιεπίσκοπος, *Archiepiscopus*, in Liturgicis eorum libris vocetur, huic tamen titulo interdum adjungitur Πάπδ, ΟΥΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΝΤΕ † ΡΑΚΟ†, *Papa, et Patriarcha Alexandria*: Romanus vero Pontifex Πάπδ simpliciter dicitur, nisi forte alicubi ab Alexandrino Præsule ad tollendam ambiguitatem distinguendus sit: tunc enim Πάπδ ΝΤΕ † ΡΩΜΗ, *Papa Roma*, ab ipsis denominatur. Præter titulos hosce Alexandrino cuilibet Episcopo communes, proprium quemdam singulis, si Sancti sint, attribuunt plerumque Ægyptii, ut alteri cuilibet Sancto Cœliti fere solent. Ita primus eorum Præsul S. Marcus Euangelista vocatur ΝΘΕΟΡΡΗΜΕΝΟC (idest θεορρήμων, *divinitus loquens*), sive, ut est apud Lacrozium, ΘΕΟΡΙΜΟC, nisi tamen ob compendium perperam acceptum, ut suspicor, ex ΘΕΟΡΡΗΜΕΝΟC factum sit ΘΕΟΡΙΜΟC. Sanctum vero Athanasium vocant ΝάποστολικόC, *virum Apostolicum*: et S. Petrum Alexandrinum, ΝιερομάρτυροC, *Hieromartyrem*.

⁷ *Animam meam tollent*) Locutio Biblica ex Joann. X. 24.

⁸ De hac interiectione superius dixi pag. 114.

⁹ De nomine τὰβννησε' dicam paulo post, ad paginam 265, huius Fragmenti.

Pagina V.

CZ

ΕΥΠΗΤ' ΕΥCΔΝΕΥ
ΕΡΗΥ ΝΒΙΝΣῶΣΑΛ
ἈΠΣΗΓΕΜΩΝ.
ΑΥΩΑΥΧΙCΜΟΥ
ΕΒΟΛΣΙΤΟΟΤΟΥ
ΑΥΚΑΠΕΥΧΟΪ Ε
ΒΟΛ • ΑΥΚΤΟΥ

ΔΕ ΝΒΙ ΑΠΑΘΕΟΔΩ
ΡΟC ΠΕΧΑΥ ΝΝΕ
CΝΗΥ ΧΕ ΔΝΑΥ Ε
ΤΥΝΤΑΓΑΘΟC Ἀ
ΠΝΟΥΤΕ ΝΘΕ ΕΝ
ΤΑΥ ΕΙΡΕΝῶΜΑΝ'
ΝΤΕΙ ΝΟΒΝΔΩ

ped

ρεα • και γαρ ετβε
 ΝΕΝΔΙΚΑΙΟΥ
 ΝΗ ΔΝ • αχειρε
 ΝΑΜΑΝ ΑΠΑΙ.
 ΑΛΛΑ ΕΤΒΕ ΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΝΔΙΚΑΙΟΣ
 ΕΝΤΑΦΒΩΚΕΡΑ
 Τῆ ΑΠΙΝΟΥΤΕ.
 ΜΝΝΕΨΛΗΛΟΝ'
 ΜΠΕΝΕΙΩΤ' Ε
 ΤΟΥΔΑΒ' ΕΤΖΕΝ
 ΤΕΝΜΗΤΕ ΑΠΟ
 ΟΥ ΑΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟΣ² ΠΡΩΜΕ ΝΑ
 ΜΕ'ΕΤΕ ΜΝΚΡΟΨ
 ΝΖΗΤῆ. ΝΕCΝΗΥ
 ΔΕ ΔΥΡΨΠΗΡΕ Ν
 ΤΠΙCΤΙC ΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤΘΕΟΔΩΡΟC'
 ΕΖΟΥΝΕΠΙΝΟΥΤΕ'
 ΜΝΤΕΨΠΑΡΡΗ
 CΙΑ' ΕΤΖΗΚ ΕΒΟΛ •
 ΖΝ ΖΩΒΝΙΜ ΕΝΔ
 ΝΟΥΨ: ΔΥΩ
 ΔΥCΘΗΡ' ΖΙΠΕΥΖΟΙ
 ΕΠCΑΨΠΕΜΖΙΤ.
 ΝΤΕΡΟΥΠΩC' ΕΠ

ΤΟΥΥ ΝΤΛΟΧ'³ ΔΥ
 ΨΙΝΕ ΕΤΒΕ ΠΑΔ
 ΚΑΡΙΟC ΑΠΑ ΔΝΤΩ
 ΝΙΟC⁴ ΠΑΝΔΧΩΡΗ
 ΤΗC'. ΔΥΤΑΜΟΟΥ⁶
 ΖΕ ΨΖΑΠΕΨΜΟΝΔ
 CΤΗΡΙΟΝ' ΕΤΖΑ
 ΠΤΟΟΥ' ΕΤΖΙΒΟΛ⁷
 ΕΨΝΚΟΤΚ ΕΨ
 ΨΩΝΕ. ΝΤΕΥ
 ΝΟΥ ΔΥΜΑΝΕΠΖΟΙ⁸
 ΕΠΕΚΡΟ' ΔΥΒΩΚ
 ΕΖΡΑΙ ΕΤΡΕΥΑΠΑΝ
 ΤΑ ΕΡΟΨ' ΝCΕΘΑ
 ΠΕΨΨΙΝΕ. ΔΥΩ
 ΝΤΕΡΟΥΤΑΜΟΥ
 ΖΕ ΝΕCΝΗΥ ΝΕ
 ΝΤΚΟΙΝΩΝΙΑ
 ΝΤΑΒΝΗΝΗCÈ ΕΥ
 ΟΥΩΨ ΕΘΑΠΕΚ
 ΨΙΝΕ. ΝΤΕΡΕΨ
 CΕΤΑ⁹ ΠΕΥΡΑΝ ΔΕ'
 ΔΨΤΡΕΟΥΔ' ΝΝΕΤ
 ΖΑCΤΗΨ ΤΤΟΟΥῆ
 ΔΨΤΟΥΝΟCῆ, ΕΒΟΛ
 ΖΕ ΔΨΩCΚ ΖΑΠΨΩ

A D N O T A T I O N E S .

^e ΝΤΕΥΝΟΥ etc.) „ Statim vero Præsidis servi discesserunt,
 „ ac certatim perniciousiter cucurrere, et benedictionem a Tabennesiotis
 „ cum accepissent, navigium ipsis liberum dimiserunt. Ad Fratres
 „ autem conversus Theodorus Pater, Videte, inquit, bonitatem Dei,
 „ quomodo eximiam hanc gratiam nobis impertivit: nec enim iu-
 „ stitia nostra intuitu nobis hoc fecit (nobiscum ita se gessit),
 „ sed propter Patrem nostrum iustum (Pachomium); qui ad ipsum
 „ Deum perrexit, ac propter orationes insuper Patris nostri sancti,
 „ qui in medio nostrum hodie versatur, Petronii Abbatis, magna
 „ veracitate viri, in quo non est dolus (ex Jo. I. 48). Fratres
 „ vero, Patris nostri Theodori fidem in Deum, ac perfectam illius

„ in

„ in omni re bona fiduciam admirati sunt : ac sui navigii cursum
 „ septentrionem versus direxere . Ut vero ad montem Tilog perve-
 „ nerunt , de beato Abbate Antonio Anachoreta , ubinam esset , sci-
 „ scitati sunt . Illum autem in suo monasterio , quod in monte ex-
 „ teriore situm est , dormire (iacere in lecto) infirmum resciverunt :
 „ ac navigium illico ad ripam appulere , atque in montem ascende-
 „ runt , ut ei obviam irent , eumque inviserent . Quumque huius rei
 „ nuntium allatum ei fuisset , ipsique dictum : Sunt Fratres Commu-
 „ nitatis Tabennesiotarum qui volunt te invisere : ubi eorum nomen
 „ audivit , unum ex illis qui apud ipsum erant , manum sibi porri-
 „ gere opemque ferre iussit , qui eum erexit , quia in infirmitate
 „ iamdiu ob decrepitam aetatem detinebatur . Qui vero „ etc.

¹ Verbum e verbo : fecit nobiscum magnam hanc gratiam .
 Locutio Biblica . Vide Tob. XIII. 6 , sive 8 .

² ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ) Magnæ sanctitatis , et euangelicæ simpli-
 citatis virum Petronium hunc fuisse ex iis locis constat , quæ
 superius pag. 152. citavi . Ea ut legas , rogo : ne exscribere cog-
 gar . Ipsum utpote totius Congregationis Patrem , atque Abba-
 tem Generalem a moribundo Pachomio propositum ac nomina-
 tum , a Senioribus autem approbatum atque electum monachi
 nostri observabant .

³ ἘΠΤΟΟΥ ΝΤΙΛΟΧ al monte di Tiloge : vel : al monte En-
 tiloge) Proprium huius montis nomen nusquam alibi forsitan
 reperias . Itaque quomodo latine scribam , nescio , illudque vere
 a Plinio dictum esse experior , aliqua ægyptiorum nomina inef-
 fabilia esse præterquam ipsorum lingua . Quocunque me vertam ,
 hæreo . Si scribam Tilog , literæ Χ , qua caret latinus sermo ,
 sonum non attingam : si Tiloge , literam adiiciam , quæ in ægy-
 ptio nomine haud reperitur . Quod si prior litera Ν genitivi
 nota est , latine hanc exprimere nequeo , nisi græca latinis mi-
 sceam , et vertam : ad montem τῆ Tiloge ; aut , ad montem τῆς
 Loge . Sin autem pro radicali habenda foret , nulla ratione ex-
 primi posset nisi scribendo Entiloge , addendo scilicet literam e ,
 quæ ægyptiis quidem heic fere muta est , sed latinis vocalis fo-
 ret . Quid ? quod vertendum forsitan quis putet , ad montem ces-
 sationis , vel , ad montem sanationis ? quod tamen parum aridet :
 perspicuum est enim nomen proprium esse . Ad evitandam igi-
 tur quamlibet difficultatem satius esse videtur montem hunc Ti-
 logium , aut Entilogium dicere .

⁴ ΑΝΤΩΝΙΟΣ) Hic est celeberrimus ille sanctissimusque
 Abbas Antonius , homo Dei , dum adhuc viveret , S. Athanasio
 teste ,

teste, ab ægyptiis nuncupatus: quem non ægyptia solum Ec-
clesia tenerrimo amore, cultuque prosequitur, eum ΝΙΩΥ†, idest
Magnum vocans, sed et græca, et Antiochensis, et Ecclesiarum
omnium Suprema, et Dux, et Magistra Romana, atque hac
præeunte Occidens Novusque Orbis universus. Illum summope-
re S. Athanasius vivum diligebat, eiusdemque postea defuncti
vitam exaravit. In Pontificali part. I. pag. 219. eius laudes pro-
lixè canit Populus, dum monastico habitu femina aliqua ab Epi-
scopo induitur: ibique inter cetera hæc legimus: ΑΝΤΩΝΙΟC
ΠΙ ΝΙΩΥ†, ΟΥΟZ ΝΑΡΧΗΓΟC ΝΤΕ ΝΙ CΥΝΩΔΙΔ (sed le-
gendum forsitan ΝΤΕ ΝΙ CΥΝΟΔΙΔ, vel ΝΤΕ † CΥΝΟΔΙΔ,
ut mox videbis): *Antonius Magnus, et Auctor vitæ conventualis*
Anachoreticæ.

⁵ ΠΑΝΑΧΩΡΗΤΗC', *anachoreta*) Ægyptii Sancto cuilibet
Cælitæ quum proprium plerumque titulum, item ut Græci, tri-
buere consueverint, Sanctum quidem Antonium memphitice et
anachoretam vocant, et ΦΑ †CΥΝΟΔΙΔ', Sanctum vero Pachomium
ΦΑ † ΚΟΙΝΩΝΙΔ': quia ille quidem *vita conventualis*
primus anachoretis auctor fuit atque institutor; hic vero postea
vita communis monasticæ, seu cœnobiticæ.

⁶ ΑΥΤΑΜΟΟΥ, *furono informati*) Hæc in Vita quoque S. Pa-
chomii etc. num. 77. pag. 326. narrantur.

⁷ ΕΤΣΙΒΟΛ, *exteriore*) Memphitice, ΕΤCΔΒΟΛ. S. Atha-
nasius in Vita S. Antonii num. 51. εἰς τὸ ἔσω ὄρος, inquit, i.
e. *in montem interiorem*; et num. 61: ἐν τῷ ὄρει τῷ ἔξω, *in mon-
te exteriori*. Modo in hoc, modo in illo habitabat S. An-
tonius.

⁸ ΑΥΜΑΝΕΠΞΟΪ *navigium appulerunt*) Loci sententia hanc
postulat interpretationem. Ceterum huiusmodi verbum nusquam
alibi legi.

⁹ CΕΤῸ pro CΩΤῸ, *audire*, notandum.

Pagina VI.

CEd

ΝΕ' ΕΤΒΕ ΠΑΥΔΙ' †
ἄΠΕΧΡΟΝΟC:
ΔΝΕCΝΗΥ † ΔΕ ΕΤCΟΟΥZ
ΕΡΟΦ ῥΩΠΗΡΕ · ΑΥΩ
ΔΥΑΜΑZΤΕ ἄΜΟΦ.
ΔΦΜΟΟΥΕ' ΔΦΕΙE
ΒΟΛΖΗΤΟΥ ΩΔ

ΠΡΟ' ἄΠΕΦΜΟΝΔ
CΤΗΡΙΟΝ · ΔΦΔC
ΠΑΖΕ ἄΜΟΟΥ ΖΝ
ΟΥΠΕΙ, ΕCΟΥΔΔΒ' †.
ΜΝῆCΩC ΔΔΠΔΘΕ
ΟΔΩΡΟC ΔΜΑΖΤΕ
ΝΤΕΦΒΙΧ ΝΟΥ

NdU

Ναυ . ἀπα ζακ
 χαίος ζωωφ ἀφ
 ἀμαστὲ ἤτεφ
 οἱχ' ἤζβοϋρ . ἀφ
 μοοϋε νῦμαφ
 ερε ἤκεσνηϋ
 τηροϋ οϋηζ' ἤ
 ρωφ ψαντῆει
 εζοϋν ἐπμα' ἐτῆ
 ἤκοτῆ ἤζητῆ
 μἤἤρωσ ἀϋψληλ
 ἀγζμοοσ ἐζραϊ .
 νεσνηϋδε τηροϋ
 ἀγζμοοσ ἄπεφ
 κωτε . ἐϋἤοϋνοβ
 ἤραϋε ζιπεφζο
 ἤθε ἤοϋαγγελοσ
 ἤτεπνοϋτε .
 ἀϋω ἀφαρχει ἤψα
 χε' νῦμαϋ' ἐφπα
 ρακαλει ἄμοοϋ
 ἐφχωῦμοσ χε ἄ
 πῆλϋπειῶνε
 σνηϋ' ἐτβε πρω
 με ἤδικαίος ἀ
 πα παζωμ' ἄ χε ἀφ

ἤκοτῆ . καίγαρ
 ἀτετνωωπε
 ναφ ἤρωμα .
 ἀϋω ἀτετῆχι' ε
 βολζῦπεφπῆἄ .
 οντωσ' ἀϊζισει
 ἐπιθῦμει ἐτρα
 ναϋ εροφ ἀτεϊ ὀ
 ἐφζῦτιρωμα .
 ἀϋω μεψακ' ἄ
 πῆῦπῦα ὀ . καί
 γαρ νεψϋχη ἐν
 ταφ ροοϋζοϋ ε'
 ζοϋν' ψαροφ' ε
 παρζιστα ἄμο
 οϋ ἐϋοϋαδβ ἄ
 πχοεισ . πζωβ
 οϋονῆεβολ . χε
 ρχοσε ερον' . ἀϋω
 τε ζιη' ἤναποσ
 τολοσ ὀ τετεφ
 μοοϋε ἤζητῆ
 ἐτεταϊ τετκοι
 νωνια . ἀφοϋω
 ψῶ ἤδι ἀπαθεο

A D N O T A T I O N E S .

* ἐτβε παψαι ἄπεχρονος') Hæc nihil aliud sine du-
 bio valent, nisi, *decrepita ætatis causâ*. Annos enim tunc na-
 tus erat S. Antonius nonaginta et octo: quippe qui anno Do-
 mini 356. annos natus centum et quinque obiit. Sed cur sin-
 gulari nomine, ΠΕΧΡΟΝΟΣ, usus est Auctor noster? Si
 ΧΡΟΝΟΣ pro *anno* heic sumeretur, quo sensu a Memphitis,
 græcisque scriptoribus, ac minus vetustis præsertim, usurpatur
 hoc nomen, non singulariter ἄΠΕΧΡΟΝΟΣ', sed pluraliter,
 ἤΠΕΧΡΟΝΟΣ', dicendum fuisset. Videtur ergo ΧΡΟΝΟΣ *vi-*
ta tempus, sive *ætatem* heic designare.

(ἀνεσνηϋ etc.) ,, *Qui vero ad eum convenerant Fratres*
 ,, *admiratione perculsi eum sustentarunt, ipseque incedens, et ab eis*
 ,, *rece-*

„ *recedens, usque ad monasterii sui ianuam venit, advenasque Fra-*
 „ *tres in osculo sancto amplexus est. Tum Abbate Theodoro dexte-*
 „ *ram eius manum tenente, sinistram autem similiter Zacchæo Ab-*
 „ *bate sustentante, una cum ipso uterque incedere cœperunt, illos-*
 „ *que universi Fratres reliqui secuti sunt, donec in Antonii cubi-*
 „ *culum, in quo is quiescere consueverat, ingressi essent. Orare*
 „ *postea, tum assederunt. Cuncti autem Fratres in orbem circa*
 „ *ipsum consederunt, qui magnum in vultu gaudium, quasi unus*
 „ *ex Angelis Dei, præseferbat. Advenas deinde alloqui cœpit, et*
 „ *consolari. Nolite, inquit, contristari, o Fratres, ob virum in-*
 „ *stum, Abbatem Pachóm (Pachomium), eo quod obdormierit (ob-*
 „ *ierit): Vos enim ei instar corporis fuistis, et de illis spiritu ac-*
 „ *cepistis: equidem vere ingenti dolore affectus sum, qui eum dum*
 „ *adhuc in corpore (in vita) sum, videre cupiebam: sed heu me*
 „ *miserum! solatio hoc dignus non fui. Ille enim animas ad se*
 „ *(apud se) congregavit, ut eas Domino sanctas exhiberet: quæ*
 „ *res manifestum facit, quod ipse supra nos extollitur (vel, ipse*
 „ *nos superat), et Apostolorum via (Apostolica vivendi ratio) est*
 „ *ea, in qua ambulat (incedit), videlicet cœnobitica (vita com-*
 „ *munis Monastica). Respondit Abbas Theodorus, etc.*

¹ Locutio Biblica. Hisce iisdem verbis Apostolus in ep. ad Rom. XVI. 16: ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ, *amplectimini vos mutuo (salutate invicem) in osculo sancto.*

² Ζακχαῖος, *Zacchæus*) Abbas iste Zacchæus in Vita S. Pachomii etc. memoratur num. 73. pag. 324, et rursus non sine magna laude pag. 341. num. 23. in Paralipomenis, sive Auctario.

³ ἀρχαί' ἡρώδε, *cœpit loqui*) Fratres ægyptiaca lingua alloqui consuevit S. Antonius, ut testatur S. Athanasius in Vita ipsius num. 16. Quæ igitur heic subiiciuntur, sunt ipsa fortasse verba quæ is dixit: nec enim dubito quin S. Antonii æqualis, aut suppar fuerit scriptor, etsi post illius mortem scripserit.

⁴ Παχώμ, *Pachóm, i. e. Pachomius*) Memph. Παῦμ. Huius opem Ægyptii passim implorant in Liturgicis, aut Ecclesiasticis Precibus. Ita in Pontifical. part. 1. pag. 153, et in Liturgia S. Basilii pag. 125: utrobique autem vocatur ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ Παῦμ φά † ΚΟΙΝΩΝΙΑ: quod paulo superius iam explicavi. Obiit anno Domini aut 349, ut Papebrochius ait pag. 306, aut anno 348, ut Tillemontius tomo 7, et Gallandius tomo 4. affirmant, postquam Monachorum monasteria no-

vem, et Sanctimonialium unum fundaverat, ut recte ait Tillemontius. Porro *monasteriorum in Thebaide Pachomii disciplinam* (inquit S. Hieronymus *epist. 127. ad Principiam*) primus in Urbem invexit S. Athanasius, *quasi ad tutissimum communionis portum Romam confugiens.*

⁵ ΔΙΤΕΙ) Mendum, ut puto, idque librario parum honorificum. Lego, ΕΤΙ, *adhuc.* Nam ΔΙΤΕΙ, addito suo affixo, valeret, *petii*: quod non est ad rem, si nihil omisit exscriptor librarius.

⁶ ὤπιρῶπῳα) Malim, ὤπαιρῶπῳα, *dignus non fui.* Alia mox occurrent menda: dormire itaque heic cœperat Exscriptor librarius, nobisque Auctoris interpretationem reddet difficiliorem.

⁷ Parum perspicua hæc sunt. Interpretatus sum ut potui: alii melius vertent.

⁸ Simili fere modo antiquissimus Scriptor Vitæ S. Pachomii etc. num. 77. Sanctum Antonium loquentem inducit, ac monachis hisce nostris dicentem: *μὴ κλαίετε • πάντες ὑμεῖς ἐγεννήθητε ὡς ἀββας παχέμιος... τὴν τῶν ἀποστόλων ὁδὸν πορεύεται,* i. e. *Nolite flere: omnes vos facti estis sicut Abbas Pachomius... qui in Apostolorum via incedit.* Dicendum videbatur *ἐπορεύθη, incessit, ambulavit, pro πορεύεται, graditur.* Pachomium enim iam obiisse intellexerat S. Antonius.

Pagina VII.

CΞB

ΔΩΡΟC¹ ὁ ΖῆΟΥΝΟC
 ὤμῆτρῶπῳα²
 ΖΕΚΤΜΔΙΗΥ¹, Ε
 ΖΟΥΕ ΕΡΟΝ¹ ΠΙΣΕΕ
 ΠΕ ἸΝΕΠΡΟΦΗ
 ΤΗΣ • ΑΠΑΧΑΚ
 ΧΑΙΟC² ΔΕ ΝΕῦΠῶ
 ΕΥΦΙ ΕΡΟΥ • ΑΛΛΑ
 ΑΦΟΥΩΥΒ¹ ΝΑΦ
 ΕΦΑCΩΟΥ³, ΖΕ ΠΟΛ
 ΛΑΚΙC⁴ ΓΑΡ⁵ ΕΚΡῶΔΑ
 ὤμΟΝ • ΕΥΧΕ ΤΕ
 ΖΙἪ ΕΤΧΟCΕ ἸἺ
 ΑΠΟCΤΟΛΟC¹ ΤΕ
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΑ⁶

ΕΤῶΜΟΟΥΕ ἸΖΗ
 ΤC ἸΟἸ ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΕΙΕCΤΒΕΟῦΖΩ
 ΩΚ ὤΠΚῶΥΠΕ
 ΖἺ ΟΥΚΟΙΝΩ
 ΝΙΑ¹ ἸΓCΑΝῶἺ
 ΟΥ ΜΗΗΥΕ ὤΨΥ
 ΧΗ² ἸΘΕ ΕΝΤΑΚ
 ΧΟΟC • ΤἺCΟΟΥΝ
 ΓΑΡΤΗΡἺ ΖΕ Ἰ
 ΤΚΟΥΡΩΜΕ Ἰ
 ΔΙΚΔΙΟC ΕΚΧΗΚ
 ΕΒΟΛ ὤΠΟΛΥΤΙ
 Δ⁸ ΝΙΜ ΕΝΑΝΟΥΥ⁹
 ΠΧΟΕΙC ΠΕΤCΟ

ΟΥΝ

ΟΥΝ ΧΕ ΜΕΡΕ ΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΛΟ' ¹⁰ ΕΦΩΔ
 ΧΕ ΝῦΜΑΝ' ΕΤΒΗ
 ΤῚ ΝΝΔΥΝΙῤ'
 ΕΦ'ΤΚΩΤ' ¹¹ ΝΔΝ'Ε
 ΖΟΥΝ ΕΠΕΚΒΙΟC
 ΝΝΕΖΟΥ ΕΦΖῤ
 ΠCΩΜΔ ΝῦΜΑΝ.
 ΔΦΟΥΩΨΒ, ΔΕ ΝΘΙΔ
 ΠΔ ΑΝΤΩΝΙΟC
 ΠΕΧΔΦ ΧΕ †ΝΔ
 ΠΙΘΕ ¹² ᾠΜΟΚ'ΠΚΟΥΪ
 ΖΑΚΧΑΙΟC ¹³, ΕΠΕΙ
 ΔΗ ¹⁴ ΟΥΚΟΛΟΒΟC
 ΠΕ' ΖᾠΠΕΤῚΧΝΟΥ
 ᾠΜΟΪ ΕΡΟΦ. ΚΑΙ
 ΓΑΡ ΖᾠΠΕΥΟΕΙΩ
 ΝΤΑΪΡΜΟΝΑΧΟC ¹⁵

ΝΕ ΜῚΛ ΔΔΥ ΝΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ' ΖΙΧᾠ
 ΠΚΔΖ. ΕΤΡΑΨΩ
 ΠΕ Ζᾠ ΖῚΝ ΟΥΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ. ΔΛΛΔ ΖΕΝ
 ΟΥΔ ΟΥΔ ΝΕΤΕΨΔΥ
 ΡΠΒΟΛ ᾠΠΕΥΤ
 ΜΕ ΝΟΥΚΟΥΪ, Ν
 CΕ CᾠΡΔΖΤ' ¹⁶ ΕΡΟΥ.
 ΕΤΒΕΠΔΪ ΔΝΟΚ
 Ζᾠ ΔΪΩΨΠΕ ΖῚΝ
 ΟΥΔΝΔΧΩΡΗCΙC.
 ΛΟΙΠΟΝ' ^h ΝΤΕΙΕC
 ΟΥΔΝῚ ΕΒΟΛ Ν
 ΘΙΤΕΖΙΗ ΝῚΝΔ
 ΠΟCΤΟΛΟC ΖΙΧᾠ
 ΠΚΔΖ. ΕΤΕΠΖΩΒ
 ΠΕ ΝΤΑΦΙΤΟΟΤῚ

A D N O T A T I O N E S.

^g ΔΦΟΥΩΨΒ etc.) „ Respondit Abbas Theodorus magna cum
 „ alacritate: Plusquam nos tu reliquorum Prophetarum instar hono-
 „ randus es *. Abbas autem Zaccheus se tenere non potuit, sed
 „ leniter ei respondit: Numquid sapius * nobiscum iocaris? Si su-
 „ blimis Apostolorum via (vel, Apostolica vivendi ratio) est cœ-
 „ nobitica vita, in qua Pater noster graditur, quidni ergo cœno-
 „ biticam vitam tu quoque amplecteris? cur animarum multitudi-
 „ nem, ut nunc dicebas, non alis etiam tu? Te enim iustum esse
 „ virum, et perfectum, et in omni conversatione (vitæ ratione)
 „ bonum, universi novimus. Scit Dominus, quod Pater noster
 „ (Pachomius) de te qualibet hora nobiscum loqui non cessabat,
 „ quotidianam vitam tuam nobis describens *, dum nobiscum cor-
 „ poraliter (vel, in corpore existens) versabatur. Respondit vero
 „ Abbas Antonius, et, Te persuasum, inquit, reddam, o parve
 „ Zacchæ: quoniam ea in re, de qua me interrogas, mancus es,
 „ ac pusillus. Quo enim tempore Monachus factus sum, nullum us-
 „ quam terrarum Cœnobium erat, in quo cœnobiticam (communem)
 „ vitam amplecti et ipse possem ac profiteri: sed singuli extra par-
 „ vum suum oppidum (vicum, pagum) manentes quietam in se-
 „ cessu quisque suo vitam ducebant. Hanc ob causam ego quoque

„ in eremo fui. Postea vero quum Apostolorum via (Apostolica vi-
 „ ta ratio) in mundo apparuit, quam vir fortis (potens) Pater
 „ noster Puchomius capessivit (invexit, excogitavit) „ etc.

¹ ΚΤΥΔΙΗΥ, honorandus tu) Obscurus mihi est hic locus. Num aliquid desideratur? exempli gratia, ΝΘΕ, sicut reliqui propheta? Memphitis ΘΥΔΙΗΟΥΤ valet, iustificatus: sed ΠΙ ΘΥΔΙΟ ΝΝΟΥΧ est, vana gloria. Thebaice autem, ΖΝ ΟΥΤΥΔΙΟ' significat, honorificè: con onore. Itaque ΤΥΔΙΗΥ est, honore afficiendus. Reliqua expedient peritiores.

² ΧΑΚΧΔΙΟC) Mendum manifestum. Scribe, ΖΔΚΧΔΙΟC, Zacchæus. Vulgatus Int. scribit ubique, Zacchæus. Græcus Interpres, et ægyptii, Zacchæus. Hebræi cum daghesh, Zaccai.

³ ΕΥΔΙΩΟΥ) Memphitis ΔΙΩΟΥ est levis: et plurale ΕΥΔΙΩΟΥ, κήφως, leviter: leves (venient). Itaque singulare heic nomen verti, leniter (lenis).

⁴ ΠΟΛΛΑΚΙC') Græce valet, sapius, seu thebaice, ΝΖΔΖ ΝCΟΠ, et memphitice, ΝΟΥΜΗΥ ΝCΟΠ. Sed a thebæis paulo aliter adverbium hocce, ΠΟΛΛΑΚΙC', forsitan accipitur: nisi forte S. Antonium hi Monachi sapius invisebant. Id ipsum de aliis nonnullis vocabulis græcis suspicor. Ita ἀμελεία, ἀμελῶς græcis valent, negligentia, negligenter: sed apud ægyptios significare videntur, delictum: cum delicto: delinquendo. Nam Psalmo 67. vers. 22, seu 21. quod græcus Int. dicit, ἐν πλημμελείαις αὐτῶν, in delictis suis ipsorum, id Memphita vertit, ΒΕΝ ΟΥΜΕΤΔΜΕΛΕC. Itaque superius pag. 113. ubi verti, qui facit opera Dei negligenter, libentius vertissem, cum delicto, pro negligenter; ea enim interpretatio et hebraicæ veritati, et Auctoris menti magis consentanea videbatur: sed cum ibi thebaicum ΖΝ ΟΥ ΔΜΕΛΕΙΔ' manifesto respondeat græcæ versionis vocabulo, ἀμελῶς, veritus sum, ne nimia uterer libertate. Simili ratione adverbium ΛΟΙΠΟΝ, ut mox etiam videbis, apud ægyptios crebrius valet, postea, deinceps, quam, ceterum, cetera, de reliquo.

⁵ ΓΑΡ) Hæc particula prout valet, enim, locum heic non habet, si nihil omisum est a librario: alioquin Zacchæus sic loqui inciperet, ut in comœdiis scurra: Sapius enim: quum nihil præmiserit. In salebris identidem hære me cogit aut Auctoris obscuritas, aut librarii incuria, aut potius inscitia mea: nec enim eorum alterutri culpam, quæ mea sit, adscribere auisim, nec eos accusare, ubi errata, ac menda omnibus non pateant, et confessa sint.

⁶ ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ') Voce hac ipsa κοινωνία ad designandam mona-

monasticæ vitæ *communione*, seu vitam communem monachorum, utitur S. Gregorius Naz. Oratione in S. Athanasium.

⁷ Hanc locutionem, *animas alere*, græcus etiam scriptor Vitæ S. Pachomii etc. habet num. 77. ubi S. Antonius ait: ἐκ ἧν κοινόβιον τρέψαι ἄλλας ψυχάς, *non erat ullum tunc cœnobium, in quo aliorum animæ alerentur*: idest, in quo aliis animæ, et corporis alimenta præberentur.

⁸ ὙΠΟΛΥΤΙΔ) Scribe, ὙΠΟΛΙΤΕΙΔ'.

⁹ ΕΝΔΝΟΥÇ, *bonum*) An legendum, ΕΝΔΝΟΥÇ, *bonâ* (*conversazione*)?

¹⁰ μερε... λο' εἰψαχε, *non cessabat loqui*) De verbo λο (memphitice λοϫ) dixi pag. 65. Nunc de omnibus generatim verbis græce, ac ægyptiæ *cessationem* designantibus, ut παύσμαι, τελευτάω, οὖω, λοϫ, κην etc. animadverto, ea græce, memphitice, ac thebaice sic construi ut hoc in loco. De οὖω vide exempla in Lacrozio. De λοϫ vide Isai. XXXVII. 20. De κην vide Hebr. X. 2. ubi ΝΑΥΝΑΚΗΝ ΠΕ ΕΥΙΝΙ ὙΜΩΟΥ ΕΘΟΥΝ valet, ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, *cessassent offerri*. De græcis autem, quæ dixi, verbis obvia sunt exempla in Demosthene, aliisque.

¹¹ εἰτκωτ) Verti, *describens*. Ceterum quæ sit genuina verbi τκωτ significatio, docebunt peritiores.

¹² τῆναπιθε, *persuadebo*. Vel, *morem geram*. Utrumque enim valet πείθομαι, unde hoc desumptum est. Fragmento IX. pag. 84. pro ΠΙΘΕ scriptum videbis, ΠΕΙΘΕ, quod magis arridet.

¹³ ΠΚΟΥΙ ΖΑΚΧΔΙΟÇ, *parve Zacchæe*) Per iocum sic loquitur Sanctus Abbas: nec enim dedecet sanctos etiam viros urbane interdum iocari. Respicit autem ea quæ apud Lucam de Zacchæo publicano leguntur nemini non nota: ac fortasse Zacchæus quoque noster *staturâ*, ut ille, *pusillus erat*. Nomen hocce in Rituali memphitico pag. 172. scribitur, ΖΑΚΧΕΟÇ.

¹⁴ ΕΠΕΙΔΗ') Verti, *quoniam*: ita enim sonat apud græcos hæc particula. Ceterum hoc in loco item ut initio octavi Fragmenti videtur potius accipi pro ὅτι, *quod*: *che*: quo tamen sensu a græcis nunquam adhibetur.

¹⁵ ΟΥΚΟΛΟΒΟÇ) Græcam vocem, κολοβός, *mutilus*, ab ægyptiis adoptatam vides. Lege nunc, quæso, Tillemontii Adnotationem XVIII. in suum de S. Pachomio commentarium, tomo 7. pag. 285. Ibi videbis monachum quemdam S. Pachomii discipulum a græco scriptore, seu potius Interprete ægyptia-

ptiacæ Vitæ S. Pachomii etc. vocari Athenodorum, a Surio autem, et Dionysio Exiguo Zacchæum, a Zacchæo tamen hoc plane diversum. Is multis annis infirmus fuit, et a græco, quem dixi, scriptore dicitur κελεφός, apud Dionysium, *regio morbo correptus*, apud Surium, *mutilatus*. Ducangio autem κελεφός est, *leprosus*. Sed semibarbara hæc dictio profanis scriptoribus ignota fuit. Numquid ii qui Athenodorum cum Zacchæo confuderunt, ex voce ΚΟΛΟΒΟΣ perperam ab ægyptiis librariis scripta per Ω, aut perperam quoque in ægypto pronuntiata, fecerunt κελεφός?

¹⁶ *Quo enim tempore factus sum Monachus*) Simili modo loquitur S. Antonius apud scriptorem, quem dixi, Vitæ S. Pachomii etc. num. 77.

¹⁷ ΝΟΕΟΒΡΑΖΤ) Verbum ΟΒΡΑΖΤ quater hisce in Fragmentis occurrit, nempe heic, et Fragm. IX. pag. 83, tum rursus pag. 87, ac demum Fragm. XII. pag. 184. Ex locis vero hisce simul omnibus inter se collatis nihil aliud eo significari infero, quam ἡσυχάζειν: ἡσυχίαν: ἀναχωρεῖν: *quietem: vitam quietam* et asceticam *ducere*, ut anachoretæ faciunt, ac cœnobitæ. Huic interpretationi locus quidam e Sacris Bibliis a Tukio pag. 488. thebaice, ac memphitice allatus adversari initio mihi videbatur, sed detecto postea errore ac mendo ibi latente comperi, illam eo ipso capitulo, seu verbis a Tukio allatis confirmari. Ut autem res clara sit, altius repetenda est. Libro 3. Regum XIX. 11, et 12. græca versio latine reddita hæc habet: *Stabis coram Domino in monte. Ecce transibit Dominus. Et ecce spiritus (ventus) magnus validus... Non in spiritu Dominus. Et post spiritum concussio: Non in concussione Dominus. Et post concussionem, ignis: Non in igne Dominus.* Tum hæc subiiciuntur: καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐραὶ λεπτῆς. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡλὶς, etc.: *Et post ignem vox aura tenuis. Et factum est ut audivit Elias*, etc. Postrema verba affert Tukius latine in hunc modum: *Et post ignem vox aura tenuis, et concussio magna, et Dominus ibi.* De qua versione hæc adnotanda mihi visa sunt. Nimirum primo ea verba, *Et concussio magna: et Dominus ibi*, neque in hebraico fonte extant, nec in Vulgata, nec in græca Interpretatione: unum ergo sunt e consuetis additamentis, quæ in ægyptiacis Bibliorum interpretationibus tam sæpe iam vidimus. Secundo additamentum hocce memphitice quidem sic se habet: ΝΕΜ ΟΥ ΝΙΩΨ ΝΟΧΡΕΣΤ. ÈΡΕ ΠΩΩΙΟ ἄμαγ: thebaice autem: Μῆ ΟΥ ΝΟΘ ΝΘΡΕΣΤ. ÈΡΕ ΠΧΟΕΙΟ ἄμαγ.

Ter-

Tertio in thebaicis hisce typographi mendum esse censeo, ac pro ΝΟΡΕΣΤ scribendum esset, ΝCΟΡΕΣΤ, nisi scribendum sit potius, ΝCΟΡαεΤ̄. Denique vox ipsa CΟΡΕΣΤ, seu CΟΡαεΤ̄ (memphitice CΧΡΕΣΤ) non recte, ut puto, ibi a Tukio vertitur, *concussio*: sed vertendum e contrario est, *quies, tranquillitas*, qualem *tenui aura* validum post ventum flante oriri potius, quam *concussionem*, credibile est. Illud quoque non inutile erit animadvertere, verbum hoc CΟΡαεΤ̄ construi cum dativo ΕΡΟΟΥ, *sibi ipsis*, item ut græcum verbum eiusdem fere significationis, et ab ægyptiis adoptatum, ἀναχωρεῖν, construitur mox pag. 264. cum dativo Ναί, *mibi*: quæ constructio græcis ignota est.

CΞΓ

Pagina VIII.

ΕΡΟΥ^h ΝCΟΙΠΕΝΔΥ
 ΝΑΤΟΣ' ΑΡΑΡΑ
 ΖΩΜ · ΑΥΩΥΠΕ
 ΝΛΙΜΗΝ' ΝΟΥΟΝ
 ΝΙΜ' ΕΤΚΙΝΔΥ
 ΝΕΥΕ, ΝΤΟΟΤῆ
 ἈΠΕΤΠΟΝΗΡΕΥΕ
 ΧΙΝΤΕΖΟΥΕΙΤΕ^z.
 ΤΕΝΟΥ ΔΕ' ΕΙΨΑΝ
 ΟΥΩΥΖῶ ΕCΩ
 ΟΥ'Z ΕΖΟΥΝ' ΝΟΥ
 ΚΟΙΝΩΝΙΑ · Ν
 †ΝΑΥΘῦΘΟΜ
 ΑΝ' ΕΒΟΛΧΕῦΠΙ
 ΕΙ^z ΕΖΡΑΪ ΖΝΖΩΒ
 ΝΤΕΪΜΙΝΕ ΧΙΝ
 ΝΨΟΡῆ ΕΤΡΑ
 ΧΠΟΝΑΪ ἈΠΕΤΕΨ
 ΨΕ ΕΤΡΑΔΔΥ Μῆ
 ΠΟΥᾶ ΠΟΥᾶ · ΕΪ
 ΨΑΝΟΥΨΑ ΔΕΟΝ'
 ΕΤΡΑΒΩΚ' ΨΑ
 ΖΕΝCΝΗΥ' ΕΥCΟ
 ΟΥ'Z ΕΖΟΥΝ ΖῦΠΕΪ
 ΒΙΟC ΝΤΕΪΜΙΝΕ
 ΕῶΨ ΖΑΖΤΗΥ · ΖΩ

CΤΕ' ΕΤΡΑΖΥΠΟ
 ΤΑCCE ΝΘΕ ΝΟΥΑ
 ΝΝΚΟΥΪ, ἸΝ
 ΨῶΟΜ ΟΝ ἸΜΟΪ
 ΕΡΠΑΪ, ΕΒΟΛΧΕ ΑΪ
 ΠΡΟΚΟΠΤΕ' Ζῆ
 ΤΜΝΤῆΛΛΟ · Ε
 ΤΒΕΠΑΪ ΔΙCΟΤ
 ΠCΝΑΪ ΕΤΡΑῶΨ
 ΝΘΕ' ΕΤῶῦΜΟC:
 ΚΑΙΓΑΡ CΟΠΝΙΜ'
 ΕΨΑΪΕΙΕΒΟΛΖῦ
 ΠΤΟΟΥ' ΕΤΡΑῶΨ
 ΠΨΙΝΕ ΝΝΕCΝΗΥ.
 ΠΑCΚΟΠΟC ΤΗ
 Ρῆ ΠΕ ΠΑΪ, ΧΕΜΕ
 ΨΑΚ' ^zΕΝΤΑΨΑ
 ΧΕ ΜΝΟΥΑΖῆΝΕ
 CΝΗΥ, ΕΪΤΑΧΡΟ'
 ἸΜΟΪ ΖῦΠΨΑ
 ΧΕ ἸΠΝΟΥΤΕ
 ΧΕΚΑC ΕΡΕ ΟΥΒΕ
 ΚΕ' ΨΩΠΕΝΑΪ
 ΖῦΠΑΪ ΝΝΑΖΡῦ
 ΠΧΟΕΙC. †ΧΩ ΓΑΡ
 ἸΜΟC ΝΗΤῆ ΧΕ

ΠΕΪ-

ΠΕΙΣΩΒ ὀ ΝΔΙ Ν
 ΟΥΝΟΒ ΝΣΠΟΥΖΗ'
 ΖἈΠΧΟΕΙΟ' ΕΤΡΕ
 ΟΥΨΥΧΗ ΝΟΥΩΤ
 ΟΥΧΔΙ ΖἈΠΧΟΙΟ' 4
 ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤ • ΔΥΩ
 ΜΝΝΟα ΝΔΙ ΝΣΕ
 ΚΩ ἈΜΟΙ ΔΝ'Κα
 ΤΑΠΔΟΥΩΩ.

ΑΛΛα ἈΠΝΔΥΕΤΕ
 ΩΔΥΩΤἈ ΧΕ
 ΔΙΕΙΒΟΛ ΕΠΤΟΟΥ
 ΕΤΖΙΒΟΛ' ΩΔΡΕ
 ΖΕΝΜΗΗΩΕ Ν
 ΛΕΣΧΗ • ΜΝΖΕΝ
 ΠΕΡΙΟΤΑΟΙΟ' Ν
 ΝΕΤΧΗΥ' ΝΒΟΝΟ

A D N O T A T I O N E S.

^h ΛΟΙΠΟΝ' etc.) ,, *Postea vero quum Apostolorum via (Apo-
 ,, stolica vitæ ratio) in mundo apparuit, quam vir potens (fortis)
 ,, Pater noster Pachomius capessivit (invexit, instituit), portus
 ,, præsto fuit cuilibet periclitanti adversus eum, qui ab initio ma-
 ,, lignatur (malignus fuit). Nunc ergo si cœnobium aliquod (mo-
 ,, nachos in commune viventes) congregare et ipse vellem, non
 ,, possem, quia in huiusmodi re (opere) non ita profeci ab initio,
 ,, ut quidquid oporteret cum unoquoque (monacho) agere, mihi
 ,, comparaverim. Quod si etiam vellem ad Fratres in huiusmodi
 ,, vivendi norma institutos congregatosque me conferre, ut apud
 ,, illos manerem ita, ut tanquam e pusillis unus subditus forem,
 ,, ne hoc quidem facere valerem, quia ætate atque adeo senio pro-
 ,, vectus sum. His de causis manere statui qualis sum. Etenim
 ,, quotiescunque ex monte foras egredior, omnis scopus meus in eo
 ,, est, ut cum aliquo (o me miserum!) inter Fratres colloquar,
 ,, eumque in Dei verbo confirmem, ut hanc ob rem mercedem ha-
 ,, beam apud Deum. Dico enim vobis, magnopere mihi in Domino
 ,, cura esse, ut vel una anima per me in Domino salvetur. Ast
 ,, hi liberum me postea non dimittunt (non sinunt esse solita-
 ,, rium): sed qua hora me in montem exteriorem abiisse audi-
 ,, rint, garrula turbæ, et hominum de iniuriis, quas sibi invicem
 ,, intulerint, conquerentium multitudines currunt, et ad nos ve-
 ,, niunt, et illuc, ubi fuerim, ingrediuntur, et moram trahunt,*
 etc.

¹ Respicit illud Joannis epist. I. III. 8: *Diabolus ab initio peccat.*

² ἈΠΙΕΙ) Malim, ἈΠΔΙΕΙ.

³ ΜΕΩΑΚ') Vide quæ dixi pag. 115. Non dissimulo ta-
 men ægre huic loco eam significationem aptari, quam ibi indi-
 cavi.

cavi. Sed aut. scriptor eos respicit ac fere indigitat, qui parum in Dei verbo firmi erant, atque hac de causa particulam, $\mu\epsilon\psi\alpha\kappa'$, *cheu*, interposuit; aut librarius aliquid omisit. Sed hæc melius expedient peritiores.

⁴ $\zeta\bar{\alpha}\pi\chi\omicron\iota\varsigma$, *in Domino*) Scribe, $\zeta\bar{\alpha}\pi\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma$, ut alibi semper scribitur. De hoc Dei titulo, quatenus memphitice scribitur $\Theta\omega\iota\varsigma$, agit vir perdoctus Barthelemyus in opusculo, quod extat tomo 57. ab Academia *Inscriptionum humaniorumque litterarum* nuncupata edito. Quamvis autem humani aliquid alicubi vir clarissimus passus sit, ac nonnulla scripserit pag. 407. emendatione sine dubio digna, eo quod aliis distentus studiis ægyptiæ linguæ diutius vacare forsitan minime potuit; ubi tamen plura nitent, paucis ego maculis non offendor. Plurima sane ibi sunt lectu digna, utpote erudite, ingeniose, acute excogitata. Quæ vero pag. 421. scribit de nomine *Sios*, quod unum idemque esse ait cum ægyptio *Sois* (etsi illud *Deum*, hoc *Domini*, *herum*, *possessorem* denotet), ideoque *ex ægyptio vocabulo* $\Sigma\iota\omicron\varsigma$, *vel* $\Sigma\omicron\iota\varsigma$ *derivari* $\Theta\epsilon\omicron\varsigma$, $\text{Ζ}\epsilon\upsilon\varsigma$, $\Sigma\Delta\epsilon\upsilon\varsigma$, *Deus*; ea ingeniose quidem dicta sunt, sed utrum etiam vere, aliorum esto iudicium. Equidem illud etiam ignoro, num vetustissimi in ægypto ethnici ante Christi adventum Deo, aut potius alicui e plurimis numinibus quæ colebant, *Domini*, seu $\Theta\omega\iota\varsigma$ titulum, qui de quolibet hero dicitur, per antonomasiam tribuerent.

Quæ heic, et paginis proxime sequentibus narrat historicus noster, ea in Vita S. Pachomii etc. a Papebrochio edita non attinguntur.

Pagina IX.

 $\overline{\text{C}\xi\Delta}$

$\bar{\text{N}}\bar{\text{T}}\bar{\text{N}} \text{N}\epsilon\gamma\epsilon\rho\eta\gamma$
 $\text{Π}\omega\tau' \bar{\text{N}}\text{C}\epsilon\epsilon\iota \epsilon\zeta\omicron\upsilon\bar{\text{N}}$
 $\psi\alpha\rho\omicron\bar{\text{N}}. \bar{\text{I}} \bar{\text{N}}\text{C}\epsilon\delta\omega$
 $\epsilon\gamma\epsilon\bar{\text{N}}\omega\chi\lambda\epsilon\iota \bar{\text{I}} \bar{\text{N}}\bar{\text{a}}\bar{\text{i}}$
 $\epsilon\tau\rho\alpha\zeta\alpha\bar{\text{i}} \psi\alpha \text{N}\epsilon$
 $\zeta\omicron\upsilon\zeta\alpha\bar{\text{i}} \bar{\text{M}}\bar{\text{N}} \bar{\text{N}}\alpha\rho$
 $\chi\omega\bar{\text{N}}' \epsilon\tau\beta\epsilon \text{N}\epsilon\gamma$
 $\chi\iota\bar{\text{N}}\delta\omicron\bar{\text{N}}\bar{\text{C}} \cdot \alpha\bar{\text{N}}\omicron\kappa$
 $\Delta\epsilon \psi\alpha\bar{\text{i}} \bar{\text{N}}\alpha\gamma \chi\epsilon \bar{\text{M}}\bar{\text{N}}$
 $\zeta\eta\gamma' \zeta\bar{\text{N}} \bar{\text{N}}\bar{\text{a}}\bar{\text{i}} \kappa\alpha\tau\alpha$
 $\text{Π}\epsilon\bar{\text{N}}\text{C}\chi\eta\mu\alpha' \bar{\text{I}} \psi\alpha\bar{\text{i}}$

$\text{T}\omega\omicron\upsilon\bar{\text{N}} \zeta\bar{\text{N}}\omicron\upsilon\delta\epsilon$
 $\text{Π}\eta' \bar{\text{N}}\tau\alpha\alpha\bar{\text{N}}\alpha\chi\omega$
 $\rho\epsilon\bar{\text{i}} \bar{\text{N}}\bar{\text{a}}\bar{\text{i}} \epsilon\zeta\omicron\upsilon\bar{\text{N}} \bar{\epsilon}$
 $\text{Π}\tau\omicron\omicron\gamma' \bar{\text{N}}\tau\alpha\delta\omega'$
 $\zeta\alpha\rho\iota\zeta\alpha\bar{\text{i}} \omicron\bar{\text{i}} \bar{\text{I}} \bar{\text{N}}\bar{\text{a}}\bar{\text{i}}$
 $\Delta\epsilon \epsilon\psi\chi\omega\bar{\text{M}}\mu\omicron\omicron\gamma$
 $\bar{\text{N}}\delta\bar{\text{i}}\pi\mu\alpha\kappa\alpha\bar{\text{i}} \text{I}\text{T}\eta\text{C} \bar{\text{I}}$
 $\alpha\bar{\text{Π}}\alpha \alpha\bar{\text{N}}\tau\omega\bar{\text{N}}\iota\omicron\varsigma.$
 $\epsilon\psi\tau\alpha\epsilon\iota\omicron' \bar{\text{N}}\tau\pi\omicron$
 $\lambda\gamma\tau\bar{\text{i}}\alpha \bar{\text{I}} \bar{\text{N}} \text{N}\epsilon\text{C}\bar{\text{N}}\eta\gamma$
 $\epsilon\tau\omicron\gamma\alpha\delta\bar{\text{B}} \bar{\text{N}}\tau\kappa\omicron\bar{\text{i}}$

ΝΩΝΙΔ · ΝΕΥΝ̄
 ΖΕΝΝΟΒ ΔΕ ὤΜΗ
 ΗΨΕ ΖΑΣΤΗΨ̄ ὤ
 ΠΝΔΥ ΕΤῸΜΔΥ.
 Μ̄Ν ΖΕΝΚΛΗΡΙ
 ΚΟC' Μ̄Ν ΖΕΝΔΖΙ
 ὤΜΑΤΙΚΟC⁶. Ε
 ΔΥΕΙ' ΨΑΡΟΥ ΖΕ
 ΕΥΝΔΟῦ ΠΕΨΥ
 ΝΕ, Ν̄CΕΧΙCΜΟΥ'
 ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤΨ̄.
 Ν̄ΤΟΥ ΔΕ ΕΝΕΔΨ
 ΕΙΜΕ ΕΠΕΨΜΟΚ
 ΜΕΚ' ΖΕ ΔΥΚΡῸΡῸ
 ΕΧ̄Ν ΘΕ ΕΤΨ̄ΤΔΕΙΘ̄
 Ν̄ ΝΕCΝΗΥ Ν̄ΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ. ΔΥΩ
 ΠΕΧΔΨ ΝΔΥ'ΖΙΟΥ
 CΟΠ' ΖΕ ΨΧῸΜΟC
 ΝΗΤ̄Ν ΖΕΠΟΛΛΔ
 ΚΙC' ΔΤΕΤ̄ΝΔΓΔ
 ΝΑΚΤΕΙ' Ζ̄ΝΝΕΤ̄Ν
 ΖΗΤ' ΖΕ Δ̄ΙΤΔΕΙΕ
 ΤΠΟΛΥΤΕΙΔ⁷ Ν̄ΝΕ

CΝΗΥ. ΔΥΟΥΨΨ̄Β
 ΔΕ ΝΑΨ Ν̄ΟΙ ΝΕΚΛΗ
 ΡΙΚΟC' ΖΕ ΜΗ' ΓΑΡ
 ΕΠΨΙΝΨΗ' ΔΝΑΓΔ
 ΝΑΚΤΕΙ', ὤΜΟΝ.
 ΔΛΛΔ ΕΝΤΑΝΔΓΔ
 ΝΑΚΤΕΙ' ΖῸΠΕΝ
 ΖΗΤ. ΖΕ ΕΙC ΟΥΝΟΒ
 Ν̄ΟΥΘΕΨ ΨΙΝ Ν̄
 ΤΑΚΨΩΝΕ. ΔΥΩ
 ΟΥΟΝΝΙΜ ΕΤΝΗΥ
 ΨΑΡΟΚ ΕΒῸΠΕΚ
 ΨΙΝΕ. ΕΙΤΕ ΕΠΙ
 CΚΟΠΟC. ΕΙΤΕ
 ΤΡΙΒΟΥΝΟC⁸. ΕΙ
 ΤΕ ΚΟΜΙC⁹. ΕΙΤΕ
 ΔΖΙΩΜΑΤΙΚΟC.
 ΖΔΠΔΖ ΖΔΠΛΩC
 ΝΕΜΕΚΕΨΤΩ
 ΟΥΝ ΕΖΡΑΪ ΕΔCΠΔ
 ΖΕ Ν̄ΛΔΔΥ ὤΜΟΝ.
 ΔΛΛΔ^k ΕΨΔΝΠΔΖ
 Τ̄Ν ΕΖΡΔΪ ΕΧΩΚ'

A D N O T A T I O N E S.

ⁱ Ν̄CΕΒΩ etc.) „ et moram trahunt (diutius manent) mihi
 „ molestiam afferentes, rogantesque ut ad Potestates ac Prasides
 „ (Principes) de illorum querelis, acceptisve iniuriis scribam. Ego
 „ vero quum hæc instituto nostro monastico nullius utilitatis esse
 „ vidi, magna cum festinatione surrexi, in montem secessi, ac so-
 „ litarius (incomitatus) maneo. Hæc autem dicens beata memoria
 „ Pater (Apa) Antonius, sanctorum Fratrum in commune viven-
 „ tium regimen (conversationem) honore prosequabatur. Erant
 „ vero apud eum quamplurimi illa hora viri, et Clerici quoque, et
 „ Axiomatici (Dignitates: Proceres: in Dignitate constituti viri),
 „ qui ad eum venerant, ut ipsum inviserent, ac benedictionem ab
 „ illo acciperent. Horum vero cogitationes (quid cogitarent) ipse
 „ cognoverat, quod nempe ii de modo, quo Fratres cœnobitas hono-
 „ rabat, murmurarent: eosque simul cunctos ita affatus est:

Dico

„ Dico vobis, quod vos plus vice simplici (sæpius: haud semel)
 „ in cordibus vestris indignati estis, eo quod Fratrum regimen
 „ (conversationem, institutum) honoraverim. Ei vero Clerici re-
 „ sponderunt: Numquid gratis ac sine causa indignati sumus? Ne-
 „ quaquam. Sed ideo in cordibus nostris indignati sumus, quia ec-
 „ ce iam longum elapsum tempus est ex quo infirmus factus es, et
 „ cuncti ut te invisant, huc veniunt, sive Episcopi, sive Tribu-
 „ ni, sive Comites, sive Axiomatici (Proceres, Dignitates) de-
 „ nique fuerint, neque ad amplectendum quemquam nostrum surge-
 „ re consuevisti: sed nos tibi nosmetipsos inclinare solemus, etc.

¹ ΝΟΕΘΩ ΕΥΕΝΩΧΛΕΙ) De hac locutione dicam ad pag. 279. Fragmenti octavi. Scribe ΕΥΕΝΟΧΛΕΙ'.

² ΚΑΤΑ ΠΕΝΟΧΗΜΑ', secundo il nostro abito: atteso il nostro instituto) Monasticus Habitus vocatur a Græcis τὸ ἅγιον σχῆμα, sanctum schema: eodemque modo et Ægyptij loquuntur, ut videre licet in Pontificali part. 1. pag. 175. ubi ea omnia recensentur, ac describuntur, quæ ab episcopo peragenda sunt, ac recitanda quum is virum aliquem aut feminam habitu monastico induit. Sed Auctor noster hoc in loco schema videtur potius dicere institutum ipsum monasticum.

³ ΖΑΡΙΣΔΡΟΪ, da per me) Idest, solus: incomitatus.

⁴ ΠΛΑΚΑΡΙΤΗΣ) Græce, ὁ μακαρίτης: quo titulo non nisi illi decorantur qui obierunt, et quorum memoria in benedictione est. Itaque historicus noster post S. Antonii obitum hæc scripsit, nempe post annum Martyrum septuagesimum septimum, Domini 356.

⁵ ΝΤΠΟΛΥΤΙΔ') Scribe, ΝΤΠΟΛΙΤΕΙΔ': il regolamento: il governo.

⁶ ΖΕΝ ΔΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ) Cur supra ω lineola conspicitur? Delenda videtur: etenim ne accentus quidem vices gerere ibi potest. De voce ἀξιωματικός lege Cangium: nec enim quæ ab alijs dicta sunt, repetere placet.

⁷ Scribe et heic, ΝΤΠΟΛΙΤΕΙΔ'.

⁸ ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ, Tribunus) De vocabulis quoque τριβῆνος, et κόμης, quæ Latina quidem sunt, sed a græcis etiam adoptata, vide Cangium. De huiusmodi vocibus aliqua superius dixi. Eas ab ægyptiis non ægyptiace solum, sed græce etiam scribentibus adhibitas esse videbis apud S. Athanasium in Apologia ad Constantium tom. 1. p. 239, ubi nominantur et Δεξ, Dux, et Μάγιστρος, Magister, et Κόμης, Comes, et Ἀγεντισήριβος (malim, Ἀγεντισιήριβος), Agentes in rebus, etc.

ῥ ΚΟΜΙC', *Comes*) Alii scribunt, ΚΟΜΗC. Recentiores græci scribere dicuntur, κόμις: nec video cur peregrina Græcis dictio illo potius, quam hoc modo scribenda sit.

—
CZE

Pagina X.

ἸΤῆΔCΠΔZE^k ἸΤΕΚ
 ΔΠΕ · Ἡ ΤΕΚΤΑΠΡΟ'²
 Ἡ ΤΕΚΜΕCΘΗΤ'
 ΖΩC ΖἸ ΟΥΨἸ
 ΖΜΟΤ · ΛΟΙΠΟΝ'
 ἸΤΕΡΟΥ Ἰ ΠΟΥῶ²
 ΝΔΚ' ΕΤΒΕ ΝΕCΝΗΥ
 ἸΤΑΒἸΝΗCἸ Ἰ
 ΤΕΥΝΟΥΔΚCΔΖῶΚ'³
 ΕΖΡΑἸ ΔΚΚΑΔΝ' ΤΗ
 ΡἸ ἸΝΖΜΟΟC ΕΖΡΑἸ
 ΔΚΜΟΟΥΕ ΕΒΟΛ
 ΖΗΤΟΥ' ΕΚΖἸΟΥ
 ΝΟΥ ἸΡΑΨΕ' ΔΚ
 ΔCΠΔZE ἸΜΟΟΥ
 ΖἸ ΟΥΝΟῸ ἸΟΥΨΨ⁴.
 ΔΦΟΥΨΨΒ ΔΕ ΝΔΥ
 ἸῸΙ ΔΠΔ ΔΝΤΩ
 ΝΙΟC' ΖΕ ἸΝΑΠΙ
 ΘΕ ἸΜΩΤἸ ΖἸ
 ΠΑἸ, ἸΤΑΧῶ ΕΡΩ
 ΤἸ ἸΠΩΡΧ'⁵ Ἰ
 ΤΜἸ ΕΝΤΑCΨΨ
 ΠΕ · ΠΧΟΕΙC ΠΕΤ
 CΟΟΥΝ ΖΕ ΕΤΒΗΗ
 ΤΟΥΔΝ' ἸΤΑἸΒΩΚ
 ΕΒΟΛ ΕΔΠΑΝΤΔ Ε
 ΡΟΥ ἸΜΑΤΕ · ΔΛ
 ΛΔ ΟΥΔΓΓΕΛΟC Ν'ΤΕ
 ΠΝΟΥΤἸ ΕΦΖΑΕΟΥ
 ΠΕΝΤΑΦΕΙ ΕΖΟΥΝ
 ΖΑΤΕΥΖΗ · ΔΨΤΔ
 ΜΟἸ ΖΑΘΗ' ἸΠΑΤΟΥ

Ἰ ΠΟΥῶ ΝΔἸ, ΖΕ
 ΕΙC ἸΨΗΡΕ ἸΠΔ
 ΖΩΜ' ἸΤΑΒἸΝΗ
 CἸ ΔΥΕΙ ΨΑΡΟΚ.
 ΔΥΩ ΕΤΕΙ'⁶ ΕΨΨΔ
 ΖΕ ΝἸΜΑἸ ἸῸΙ
 ΠΑΓΓΕΛΟC · ΔΠΟΥῶ
 ΕΙ ΕΖΟΥΝ ΝΔἸ ΖΙ
 ΤἸ ΝΕCΝΗΥ, ΖΕ
 ΕΙC ΝΕCΝΗΥ' Ἰ
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΑ
 ΔΥΕΙ ΨΑΡΟΝ' ΖΕ
 ΕΥΝΔῸ ἸΠΕΝ
 ΨΙΝΕ · ἸΤΕΥ
 ΝΟΥ ἸΟΥῸΜ' Ἰ
 ΤΕΠΧΟΕΙC ΟΥΩΖ'
 ΕΡΟἸ, ΔἸΤΩΟΥΝ
 ΔἸΠΩΤ ΕΒΟΛΖΗ
 ΤΟΥ, ΔἸΔCΠΔZE
 ἸΜΟΟΥ · ΚΑΙ ΓΑΡ
 ΔΛΗΘΩC' ΝΔἸΔ
 ΤΟΥ' ΕΥΨΑΝΧΩΚ
 ΕΒΟΛ ΖἸ ΝΕΝΤΑΦ
 ΖΟΝΟΥ ΕΤΟΟΤΟΥ
 ἸῸΙΠΕΥΕΙΩΤ
 ΔΠΔ ΠΔΖΩΜ'
 ΠΡΩΜΕ ἸΤΕΛΙ
 ΟC ΖἸ ΖΩΒΝΙΜ ·
 ΖΟΜΟΙΩC⁷ ΔΥΟΥΨ
 ΨΒ ΖΩΟΥ ἸῸΙ
 ΝΕCΝΗΥ' ΕΤΖἸ
 ΠΕΦ ΜΟΝΑCΤΗ
 ΡΙΟΝ · ΖΕ ΕΨΖΕ

A D N O T A T I O N E S.

^k δλλδ etc.) „ *sed nos tibi nosmetipsos inclinare solemus, tuumque caput, aut vultum, aut pectus quasi cum gratiarum actione osculamur. Quum vero tibi postea de Tabennesiotarum Fratrum adventu nunciatum est, remetipsum commovisti (vel, surrexisti), universos nos, qui heic considebamus, reliquisti, ad eos excipiendos magno gaudio plenus perrexisti, illosque ingenti cum hilaritate complexus es atque osculatus. Eis vero sic respondit Apa (Pater) Antonius: Quoad hanc rem persuasos vos redam, et illud fideliter et accurate narrabo, quod vere contigit. Dominus novit, quod non solum eorum causa obviam ipsis ivi, sed gloriosi Dei Angelus, priusquam illi, ad me ingressus est, et antequam de ipsorum adventu nuncium mihi allatum esset, mihi eum notum fecerat (inquiens): Ecce Pachomii Tabennesiota filii ad te veniunt. Dumque adhuc mecum Angelus loquebatur, nuncium mihi per Fratres allatum est (inquentes): Ecce Fratres cœnobita ad nos veniunt, ut nos visitent. Ac statim Domini virtus mihi addita est, surrexi, in illorum occursum perrexi, illos amplexus sum. Etenim vere illi beati sunt, si ea perfecerint quæ ipsis illorum Pater, Pachomius Abbas, vir in omni re (opere) perfectus, pracepit. Fratres tamen, qui in ipsius Antonii monasterio habitabant, sic et ipsi responderunt: Si Fratres cœnobita, etc.*

¹ ΤΕΚΤΑΠΡΟ) Nomen fem. ΤΑΠΡΟ habet Lacrozius in Sylloge, sed non interpretatur. In exemplo tamen thebaico quod affert, accipiendum videtur pro *imagine*. Ego heic *vultum, faciem, ora* interpretor. Apud Tukium pag. 55. legimus, 2N ΤΑΠΡΟ, *in ore meo: colla mia bocca*. Sed diversa inter se sunt nomina hæc feminina ΠΡΟ, seu ΤΕΠΡΟ; et ΤΑΠΡΟ, seu ΤΤΑΠΡΟ.

² N ΠΟΥΩ') Illud, N, verbum est ab ΕΙΝΕ, *afferre*. Et nomen ΟΥΩ' cum articulo valet, *nuncium: la nuova*. Sic apud Tukium pag. 297. locum ex Genes. XLVIII. 1. thebaice afferentem: ΔΥΧΙΠΟΥΩ ΝΙΩΧΗΦ, *fu portata la nuova a Giosefo: nunciatum est Josepho*.

³ ΝΕCΝΗΥ ΝΤΑΒΝΝΗCÈ, *Fratres Tabennesiota*) Locum, ubi primum Monasterium fundavit S. Pachomius, thebaice vocatum fuisse ΤΑΒΝΝΗCÈ', *Tabennese*, ex hoc Fragmento discimus. Itaque monachi etiam, qui in Bou. aliisve a Pachomio erectis monasteriis degebant, dicebantur *Tabennesiota*, aut *Tabenne-*

bennesii. Ita Ammon ægyptius Episcopus initio Epistolæ ad Theophilum, τῶν παρὰ θεβαίους (inquit) καλεμένων ταβεννησίων: h. e. eorum qui apud Thebas (sive, in thebaide) vocantur *Tabennesii*. S. Hieronymus (Præf. in Reg. S. Pachomii) ipsos nominat *Tabennenses*. Verum haud scio an locus ille, quem dixi, *Tabenna* unquam ab ægyptiis vocatus sit: credibilis videtur nuncupatum semper fuisse ΤΑΒΝΗΗCΕ', *Tabennesé*, aut; si mavis latina terminatione uti, *Tabennesum*, aut *Tabennesim*, ut num. 28. Vitæ græcæ S. Pachomii etc. ubi legimus, εἰς ταβέννησιν. Quidam Nili insulam fuisse eum locum existimant, et apud Sozomenum lib. 3. cap. 14. legunt, ἐν ταβέννη νήσῳ τῆς Θεβαΐδος, in *Tabenna insula Thebaidis*; sed merito Tillemontius Adnotatione 5. pag. 678. tom. 7. aliorum codicum lectionem amplectitur, in quibus non ἐν ταβέννη νήσῳ, sed ἐν ταβεννήσῳ, in *Tabenneso*, scriptum fuit. Lege, quæso, eam Adnotationem. Suspiciari tamen quis potest, nomen ipsum ΤΑΒΝΗΗCΕ' ex ΤΑΒΝΗ, et ΝΗCΕ' compositum esse, nomine autem ΝΗCΕ' *insulam* designari. Hanc suspicionem absurdam omnino esse non ausim equidem affirmare: animadvertendum tamen est insulam thebaice, ac memphitice non ΝΗCΕ' dici, sed ΝΗCOC, vocabulo e Græcia in Ægyptum delato: ut ex ægyptiis Actorum Apostolicorum Interpretibus patet apud Tukium pag. 286: ac ne illud quidem omittendum est, a græco scriptore, aut Interprete Vitæ S. Pachomii etc. eundem locum num. 7. non νῆσον appellari, sed κώμην, i. e. vicum, pagum: imo ne ταβεννήσον quidem ab eo nuncupari, sed ταβεννήσιν, *Tabennesim*.

⁴ ΔΚCΔΖΩΚ') Notanda lineola supra Ω ducta etsi addatur postea accentus. Quod vero spectat ad genuinam vocis vim, rursus hæreo, ac peritiorum virorum, aut aliorum Fragmentorum eam habentium opem exposco. Memphitice CΔΖΩ est *arguere*: sed hoc ad rem non facit. An vox componitur ex CΔ, et ΖΩΚ seu ΖΩΩΚ? Apud Tukium pag. 242. verba quæ Pilati uxor Matth. XXVII. 19. dixit, εἰδέν σοι κ' τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ, *nihil tibi et iusto illi*, thebaice sic afferuntur: CΔΖΩΩΚ ΕΒΟΛ ὨΠΕΙ ΔΙΚΔΙOC. Superius vero in septimo hoc Fragmento vidimus paulo ante, ΕΥCΔ ΝΕΥ ΕΡΗΥ. E contrario apud Tukium pag. 464. quod Job. I. 1. legitur, ἀπεχόμενος, *abstinens (ab omni re mala)*, thebaice sic redditur: ΕΥCΔΖΗΥ ΕΒΟΛ ΝΖΩΒ ΝΙΩ ΕΤΖΟΟΥ.

⁵ ΝΟΥΩΩ) Nomen ΟΥΩΩ eodem, quo heic, sensu adhibitum vidimus superius p. 136. ita ut sit *animi alacritas: contentezza: contentezza*.

⁶ ὨΠΩ.

⁶ ὀπωρξ') De nomine ωρξ, ἀκριβεῶς, dixi ad Fragm. V. pag. 97.

⁷ ετεῖ) Scribe, ετι, *adhuc*: ut recte apud Tukium scribitur pag. 189. etsi pagina postmodum 354. perperam scribatur ετεῖ, ut heic.

⁸ ζομοιωσ') Hoc adverbium, quod apud Tukium modo recte, modo perperam scripsit typographus, græcis quidem semper valet, *similiter*, nunquam vero, *tamen*. Ab Ægyptiis autem qui accurate scribant, eodem modo usurpatur. Sed nonnunquam aut Auctores, aut potius librarii minus diligentes ibi etiam habent, ζομοιωσ', ubi scribendum esset, ζομωσ, *tamen*. Rem ita esse perspicuum est ex Pontificali part. 2. pag. 360, ubi memphitice ομοιωσ legitur, quamvis ibi sine controversia dicendum sit ομωσ, *tamen*: nam et Apostolus, cuius verba in eo loco recitantur ex ep. 1. ad Cor. XIV. 7., habet ὁμωσ, *tamen*. Apud nostrum vero historicum hoc in loco videtur potius vertendum esse, *tamen*, quam *similiter*: sive librarius, sive ipsemet Auctor is fuerit qui scripsit ζομοιωσ pro ζομωσ.

Pagina XI.

CZ5

σεῦπυα' ἦνεῖ
 τδειο τηρου ἦ
 τὰκ χοοῦ ετβη
 ητου ἦδι νεσνη
 ἦτκοινωνια·
 εἰε πωσ' ερωαν
 τεχρεῖδ' ὑώπε
 ἦτενπαργε
 ζιτῆ νεγzenee
 τη' . ὑατ'ζισε
 ναν' ἀγανκρη
 νε ὕμον' ξε εν
 τωτῆ ζενμε
 λιτιανος' ὕαν
 ζισε ενζομολο
 γει' ξε ενηπ'εδ
 πα αντωνιος.
 πεχαγ' ξε ὑαρε
 ζαζ ει επειμα

ἦσεερμῆτρε
 ξε ενηπ'εροϋ
 ἦτῆωποϋ' ε
 ρον' κατaten
 τολη ὕπεγαγ
 γελιον· μῆἦ
 σωσ' ερωανβωκ
 εβολζιτοοτῆ
 ὑανῶινε ετβη
 ητου, ἦτῆξε ε
 ροοῦ, εζενμελι
 τιανος νε· ζο
 μωσ' ἦζισε ξε
 ενηπ, εροκ'μετ
 πιστεγε ναν.
 ἀφοῦωῦβ δε ἦ
 δι ἀπα αντωνι
 ος, πεχαγ ναν'
 ξε ω' ἦζαπλογς'

ετε-

ΕΤΕΥΝΤΑΥ ἄμαυ
 ΝΤΔΙΔΚΡΙCIC' Ν
 ΝΕΓΡΑΦΗ • ΔΥΩ
 ΕΤΥΩΠ' ΕΡΟΥΥ Ν
 ΟΥΟΝ ΝΙΜ' ΔΧΝ ΔΟ
 ΚΙΜΔΖΕ • ΜΗ'ΕΤΕ
 ΤΝ ΟΥΩΥ ΕΤΡΕ
 ΝΕCΝΗΥ ΝΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ' ΕΤΟΥΔΔΒ
 ΡΤΕΤΝΖΕ ΝCΕΤἄ
 ΥΩΠΕ ΝΡΕΥΔΟ
 ΚΙΜΔΖΕ ΝΛΔΔΥ • Ν
 ΤΟΥΥ ΓΑΡ' CΕΕΙΡΕ ἄ
 ΠΜΕΕΥΕ ἄΠΥΔ

ΧΕ ΕΤCΗΖ' ΖἄΠΕΥ
 ΔΓΓΕΛΙΟΝ • CΕΥΩ
 „ ΟΠ'ΖΝΖΔΡΕΖ ΝΙΜ •
 „ ΝΘΕ ΕΤΕΡΕΠΕΝ
 „ ΧΟΕΙCΧΩἄΜΟC
 „ ΧΕ ΤΖΤΗΤἄ ΕΡΩ
 „ Τἄ ΕΝΕ ΠΡΟΦΗ
 „ ΤΗC ΝΝΟΥΧ Νἄἰ
 „ ΕΤΝΗΥ ΥΔΡΩ
 „ Τἄ Ζἄ ΖΕΝΖἄCἄ
 „ ΝΕCΟΥΥ, ΠΕΥΖΟΥΝ
 „ ΔΕ ΖΕΝ ΟΥΩΝἄ
 ΝΡΕΥΤΩΡἄ ΝΕ:
 ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ ΔΟΚΙΜΔ

ADNOTATIONES.

¹ ΧΕ ΕΥΧΕ etc.) „ *si Fratres canobita (in commune vi-*
 „ *ventes) omnibus hisce, quos de iis loquens dixisti, honoribus di-*
 „ *gni sunt, qui ergo fit, ut cum opus nobis fuerit per illorum*
 „ *contubernia transire, nobis molestiam afferant, nosque examinent*
 „ *sciscitantes: Num Melitiani estis vos? donec fatigati (tadioque*
 „ *affectedi) profiteamur e numero Fratrum Abbatis Antonii nos esse?*
 „ *Nobis vero ipsi subiungendo dicunt: Multi huc venire solent,*
 „ *seseque de numero illius Fratrum esse protestantur, itaque ipsos*
 „ *iuxta Evangelii praeceptum hospitio excipimus: sed postea, quum*
 „ *a nobis discesserint, de ipsis cuiusmodi sint percontamur, et Me-*
 „ *litianos fuisse comperimus. Ipsi tamen agre ferentes quod tui re-*
 „ *putemur, fidem nobis non adhibent. Abbas vero Antonius eis re-*
 „ *spondens ait: O simplices, qui Scripturarum discretionem non ha-*
 „ *betis, et quilibet (quemlibet) sine examine admittitis (exci-*
 „ *pitis). Numquid vultis, ut sanctae communitatis Fratres ita se*
 „ *gerant ut vos facitis, et nihil (vel, neminem) examinent?*
 „ *Illi enim verbi, quod in Evangelio scriptum est, recordantur,*
 „ *et servant omnia (ex Matth. XXVIII. 20.) iuxta illud quod*
 „ *Dominus noster aiebat (Matth. VII. 15.): „ Attendite vobis*
 „ *a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium,*
 „ *intrinsicus autem sunt lupi rapaces „. Et insuper „, etc.*

² Alibi scriptum video, ΖΕΝΕΕΤΕ. Heic scribitur ΖΕΝΕ-
 ΕΤΗ' fortasse quia pluraliter ponitur.

³ ΖΕΝ ΜΕΛΙΤΙΑΝΟC', *Melitiani*) Ita vocabantur in Ægy-
 pto

pto Schismatici quidam homines celebrem illum Melitium (aut si mavis, Meletium), Lycopolitam in ipsa Ægypto Episcopum, schismatisque auctorem ac ducem secuti, cuius crebro meminit S. Athanasius. Sanctum vero Antonium *cum Melitianis nunquam communicasse* testatur idem S. Athanasius in huius Vita num. 68.

Pagina XII.

ΟΞΖ

ΖΕ ΝΖΩΒ^μ ΝΙΜ'Α
 ΜΑΣΤΕ' ΑΠ'ΠΕΤ
 ΝΑΝΟΥΓ· ΕΒΟΛ
 ΖΕ ΟΥΝ ΟΥΑΓΑΠΗ
 ΡΕΠΡΩΜΕ ΜΕΕΥΕ
 ΕΡΟΣ ΖΕ ΝΑΝΟΥΣ'
 ΕΡΕΤΕΣΑΗ ΠΗΖ'
 ΕΔΜΗΤΕ': ΝΕΣΝΗΥ
 ΔΕ' ΜΗ ΝΕΚΛΗΡΙ
 ΚΟΣ', ΑΥΠΙΘΕ' ΕΞΗ
 ΖΩΒΝΙΜ ΝΤΑΕΙΟ'
 ΕΝΤΑΥΧΟΟΥ ΝΒΙ
 ΑΠΑ ΑΝΤΩΝΙΟΣ'
 ΕΞΗ ΝΕΣΝΗΥ' Ν
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ.
 ΑΥΩ ΜΗΝΩΣ ΑΥ
 ΤΩΟΥΝ ΑΥΨΛΗΛ
 ΝΜΑΥ, ΑΥΕΙΕΒΟΛ
 ΖΙΤΟΟΤΥ' ΕΠΕΥ
 ΧΟΙ, ΖΗΟΥΕΙΡΗΝΗ.
 ΕΑΥΧΟΟΥ' ΖΙΤΟΟ
 ΤΟΥ ΝΟΥΕΠΙΣΤΟ
 ΛΗ' ΨΑΠΜΑΚΑ
 ΡΙΟΣ ΑΠΑ ΑΘΑΝΑ
 ΣΙΟΣ ΠΑΡΧΙΕΠΙ
 ΣΚΟΠΟΣ:
 ΑΥΩ ΕΤΕΙ' ΕΡΕΝΕ
 ΣΝΗΥ ΖΗΡΑΚΟΤΕ
 ΑΥΚΑΣ' ΖΗΠΨΩ
 ΝΕ ΖΗΠΒΟΟΥ', ΝΒΙ
 ΑΠΑ ΠΕΤΡΩΝΙ
 ΟΣ', ΑΥΩ ΠΕΧΑΥ
 ΝΝΕΣΝΗΥ, ΕΤΣΟ

ΟΥΣ' ΕΡΟΥ' ΤΗΡΟΥ
 ΖΕ ΕΙΣΖΗΗΤΕ
 ΠΤΩΨ ΠΕ ΠΑΙ
 ΕΤΡΑΒΩΚ ΖΗΤΕ
 ΖΙΗ ΑΠΚΑΣ ΤΗ
 ΡΥ' ΚΑΤΑΝΕΓΡΑ
 ΦΗ' ΤΕΝΟΥΘΕ' Α
 ΝΑΥ, ΖΕ ΕΤΕΤΗ
 ΟΥΕΨ ΝΙΜ' ΕΤΡΕΥ
 ΨΩΠΕ ΝΗΤΗ
 ΝΕΙΩΤ' ΝΨΜΟ
 ΟΝΕ' ΜΨΩΤΗ
 ΖΗΤΕΝΤΟΛΗ Α
 ΠΧΟΕΙΣ· ΑΥΟΥΩ
 ΨΒ ΔΕ ΝΑΥ' ΖΙΟΥ
 ΣΟΠ, ΕΥΡΙΜΕ' ΖΕ
 ΜΗΝΣΑ ΠΝΟΥ
 ΤΕ ΕΒΟΛ ΜΗΠΕΝ
 ΕΙΩΤ', ΝΤΗΝΣΟ
 ΟΥΝΑΝ' ΝΛΑΔΥ
 ΝΣΑΒΛΛΑΚ· ΑΥΩ
 ΝΤΟΚΟΝ' ΠΕΝ
 ΤΑΠΕΝΕΙΩΤ'
 ΤΑΔΑΝ ΕΤΟΟΤΚ
 ΕΥΝΑΝΚΟΤΚ.
 ΑΥΟΥΩΨΒ ΔΕ ΝΑΥ
 ΖΕ ΑΝΟΚ ΡΩ' Α
 ΠΤΩΨ' ΟΥΩ ΕΥ
 ΨΩΠΕ ΕΤΡΑΚΑ
 ΠΑΣΩΜΑ ΕΣΡΑΙ,
 ΝΘΕΝΟΥΟΝ ΝΙΜ'
 ΤΕΝΟΥ ΘΕ' ΠΕΝΤΑΥ

A D N O T A T I O N E S.

„ αὐτῶν ON etc.) „ *Et insuper* (ep. 1. ad Thess. V. 21.):
 „ *Probate omnia: tenete quod bonum est* „ *quia charitas* (dilectio)
 „ *quædam est, quam homo putat bonam esse, et illius novissima*
 „ *ad infernum perveniunt* (ex Prov. XIV. 12, et XVI. 25).
 „ *Fratres vero, Clericique de iis omnibus persuasi sunt, que Ab-*
 „ *bas Antonius honorifice dixerat de Fratribus Cœnobitis. Atque is*
 „ *postea surrexit, et una cum his oravit: hi vero ab eo disceden-*
 „ *tes ad suum ipsorum navigium in pace reversi sunt, quum epi-*
 „ *stolam per ipsos misisset* (Antonius) *ad beatum Patrem* (Apa)
 „ *Athanasium Archiepiscopum. Quumque adhuc Alexandria* (in Ra-
 „ *cote) essent Fratres, morbo correptus afflictusque est in Bou Ab-*
 „ *bas Petronius, et Fratres, qui apud eum cuncti congregati erant,*
 „ *ita allocutus est: Ecce statutus finis hinc est, ac tempus, ut in*
 „ *via universæ terræ vadam juxta Scripturas. Videte ergo nunc,*
 „ *quemnam vobis in Patrem esse velitis, qui vos in Domini præ-*
 „ *cepto (lege) regat. Cuncti vero simul plorantes responderunt:*
 „ *Post Deum, et* (Pachomium) *Patrem nostrum nos neminem no-*
 „ *vimus præter te: ac tute insuper ille es cui Pater noster moribun-*
 „ *dus nos tradidit. Respondit vero eis* (Petronius): *Quod ad me*
 „ *quidem spectat, statutum iam est, ut corpus meum, aliorum*
 „ *omnium instar, derelinquam. Nunc ergo* „ etc.

¹ ΤΕCΖΑΗ etc. *il fine di essa: novissima illius*) Locutio Bi-
 blica. Vide loca in textu citata.

² ΕΤΕΪ) Heic quoque, ut paulo ante, scribe, ΕΤΙ, *adhuc.*

³ ΖῸΠΒΟΥ, *nel Bou: nel monastero del Bou*) Græci pron-
 nunciant, scribuntque Βχῦ, Bau, nec non in Vita S. Pachonii
 passim Παβχῦ, Pabau, hoc est, *quello di Bau*; sicut monaste-
 rium Chnum dicitur etiam Παχνῦ, Pachnum: *quello di Chnum.*
 Ægyptius quoque episcopus Ammo in Epist. ad Theophilum
 num. 1. ait: τῷ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ ἦν ὁ δῆλος τῆ θεῶ θεόδωρος,
 ἐπίστημεν, ὃ καλεῖται Βαῦ, *ad monasterium, in quo erat Theo-*
dorus servus Dei, propius accessimus, quod vocatur Bau. Sed
 equidem propria ægyptiorum nomina suis literis, quantum fie-
 ri potest, reddere amo: de recentiori vero, aut etiam vetusta,
 sed singulis literis non respondente pronuntiatione parum soli-
 citus sum, quia neque hanc alteri anteponendam puto, nec
 ægyptius magister quem hisce de rebus consulam, præsto est,
 neque cum ægyptiis me unquam locuturum spero. Primum por-
 ro monasterium in Tabennese fundavit Sanctus Pachomius, se-
 cun-

cundum autem, idque maiori amplitudine, in Bou: ad quod ex monasterio *Men* (sive, ut rectius legit Tillemontius, *Tismen*) venerat Petronius noster, illuc quamvis ægrotans accersitus, et a Sancto Pachomio moribundo successor designatus. Primum tamen monasterium secundo ita vicinum erat, ut Sanctus Theodorus Tabennesiis præfectus quotidie ex Tabennese ad Bou pergeret, Sanctum Pachomium invisendi causa. Lege Papebrochium, et Tillemontium. Quod vero alterum hoc monasterium in latinis græcisve libris interdum appelletur etiam *Baum*, et *Paban*, et *Pibi*, et *Prou*, ortum puto ex genuini nominis *Bou* depravatione: nec enim credibile videtur, unum eundemque locum tam multis modis nuncupatum esse. Qui latine scripserunt *Baum*, ut legitur in quintæ sextæque S. Pachomii Epistolæ inscriptione, et apud Gennadium, ii græcorum, aut forsitan ægyptiorum quorundam prononciationem secuti ex Bou fecerunt *Bau*, tum Latinam terminationem in *m* addiderunt. *Paban* vero mendum est, ut existimo, librariorum, pro *PaBau*, seu *PaBou*: *quello di Bou*. Lectio quoque *Pibi*, quam latinis quibusdam in libris inveniri aiunt Papebrochius, et Tillemontius, mendosa sine dubio est, mea quidem opinione: tolerabilior autem esset, si scriptum foret *Piby*: dici enim posset pro thebaico articulo memphiticum *Pi* adhibitum esse, in vocula vero *By* literam *y* prononciatam fuisse tanquam *u*: nam revera *Y* psilon ita ferme efferebatur ut *u*. Demum *Προου*, sive *Prou*, mendum itidem videtur eorum, qui prononciare *Pbou* quum nequissent, literæ *B* græcum *P*, seu latinam literam *R* subrogarunt.

⁴ Locutio Biblica ex lib. 3. Regum II. 2, ubi David ait: πορεύομαι ὁδῶ πάσης τῆς γῆς, *ingredior (vado) viam universa terra.*

⁵ *ΕΥΡΩΜΕ*, *flentes*) Vir Cl. Barthelemyus in eo, quod superius citavi, opusculo pag. 398. de verbi memphitici *ΠΙΜΙ* (theb. *PIWE*) origine coniecturam hanc affert: *Le mot ΠΙΜΙ, qui signifie des pleurs, paroît venir de la racine ΠΙ, c'est-à-dire, faire ou produire, et de la racine ΜΙ, qui signifie de l'eau; par conséquent faire ou produire de l'eau, c'étoit pleurer... le mot aqua se disoit originairement, chez les Egyptiens, ΜΗ, ΜΙ, ou ΜΔ. Verum aqua ægyptiace non dicitur nec ΜΙ, nec ΜΗ, nec ΜΔ, sed aut memphitice ΜΩΟΥ, aut thebaice ΜΟΟΥ, mo·u: vocula vero ΜΔ locum significat, aut, date, vel, da: ΜΙ nihil valet: et ΜΗ græca est particula ab ægyptiis adoptata: præterquamquod nimis ingeniose videntur hæc excogita-*

ta, et parum credibilia, etsi constaret aquam in ægypto dictam esse etiam $\mu\iota$: quod tamen nullo argumento confirmari potest.

CZH

Pagina XIII.

ὄολπῶ^α ἐροῖ ἦσαζ'
 ἦσοπ, ἐτρεῦκετ
 νετῆψυχῆ' ἦ
 ἦοτε ἠπχοεῖς
 πε ζωρσιῆσιος^α.
 ἦτοῦ δε νεῦζμο
 ος ἐραῖ^α, ἀγω νεῦ
 ριμῆ' ἕε ἦταβου
 ἀν' πε πεῖζωβ.
 ἀφοῦω^{ωβ} δε ναῦ
 ἦοῖ ἀπα πετρω
 νιος' ἕε ἀνοκ
 ἀν' πετ τω^ω ἠ
 μοκ' ἐπεὶ ζωβ.
 οὔδε ρωμῆ ἀν
 πε. ἀλλὰ πνοῦ
 τεπε' ἠἦπεν
 εἰωτ. ἀγω ἠἦ
 ἦσα οὔκοῦῖ ἀφοῦ
 ων' ἦρωῦ' ἀῦ
 † ἠπεῦπῆ^α ἦ
 ὀι πρωμῆ ἦδι
 κλιος' ἀπα πε
 τρωνιος' ἦσοῦ
 χούτῆ^α ἠπεβοτ
 ἐπιφ^α. ἀγω ἀπα
 ζωρσιῆσιος ῥτεῦ
 ῶη τηρῶ^α ἠἦνε
 σνηῦ, ἐγω^ω ἐγ
 ῶληλ ἠπεῦκω
 τε. ἕτοοῦε δε ἠ
 πῆαῦ ἦτσυναξίς
 ἀῦτρεῦκωωσ

ἠμοῦ καλως'
 ἀγω ἀταλο' ἐραῖ
 ἐχωῦ ἦτε πρὸς
 φορα^α. ἀψαλλει'
 ἕατεῦ ἕη^ω ἀν
 τοῦχίτῶ ἐπτο
 οῦ ἦσετομῶ ἕαζ
 τῆ πeneιωτ.
 ἦαρχαιος δε' ἐτ
 ἕἦ νεσνηῦ, ἀγ
 ῶαῦε ἠἦ νεγε
 ρηῦ' ἐῦχωῦμοσ
 ἐῦμοκῶ ἦζητ.
 ἕε ἀρῶ ἦτῆἠπῶα
 ἀν' ἦρῆβε ἦσοῦο'
 ἐῦἦ πενταῦ ἦ
 κοτῶ. παῖεντα
 πeneιωτ' ἦδι
 κλιος' καθίστα
 ἠμοῦ ἐχωῦν' ἐ
 τρεῦ μοονε ἠμον
 ἦε ἦοῦμοονε
 ἐσθαλπει ἦνεσ
 ῶηρε^α. καὶ γαρ
 ἐνω^ω ἀν χόος ἕε
 ἀῦηῦ, ἐνταπχο
 εἰς ὀωνῆτερον,
 οῦἠἦταῦητ τε
 τενοῦθεον' ῥσμα
 μαατ' ἦὀπεν.
 ταῦτα^α ἀν' ἐτοοτῶ
 ἐῦεῦωπε να^αν'

A D N O T A T I O N E S.

ⁿ ΤΕΝΟΥ ΘΕ etc.) „ Nunc ergo ille, de quo mihi sapius
 „ revelatum est, fore ut is animas vestras in timore Domini ad-
 „ ficet, est Horsiesius. Ipse vero Horsiesius ibi sedebat, ac flens
 „ ait: Meis viribus par non est hoc opus (onus). Sed respondit
 „ ei Apa (Pater) Petronius in hunc modum: Is qui sic decrevit,
 „ ac tibi hocce onus imponit, non ego sum, neque ullus homo
 „ (huius Mundi), sed Deus, et Pachomius Pater noster. Et paulo
 „ post, aperto ore, spiritum suum tradidit Vir iustus Abbas Petro-
 „ nius die vigesima mensis Epiph. Abbas vero Horsiesius, et Fra-
 „ tres totam noctem circum Petronii cadaver legendo, atque oran-
 „ do transegerunt. Mane autem, horâ synaxeos, exequias ipsi rite
 „ fieri curavit, atque Oblatio (Missa) super ipso oblata est, Psal-
 „ mique coram illo (vel, pro illo) recitati (vel, cantati) donec
 „ in montem asportaretur, et prope Patrem nostrum (Pachomium)
 „ humaretur. In Fratrum autem cœtu qui Seniores erant, sibi in-
 „ vicem mœstitia pleni aiebant: Digni ergo non sumus qui amplius
 „ (vel, satis) super hanc qui obiit lugeamus, quem Pater noster
 „ iustus (Pachomius) nobis præfecerat, ut nos regeret ac pasceret,
 „ sicut nutrix fovet filios suos. Si enim Deum nobis forsitan ira-
 „ tum esse dixerimus, insipienter loquemur (insipientia hoc erit).
 „ Nunc ergo etiam ille benedictus, cui nos a Petronio traditi sumus,
 „ utinam diutissime nobis conservetur. Etenim, etc.

¹ ΖΩΡCΙΗCΙΟC) Huius Sancti Abbatis nomen varie a lati-
 nis librariis scriptum, ac sæpius deformatum, nunc a plerisque
 scribitur, *Orsiesius*, a græcis vero Ὠρσίσιος, *Orsisius*. Ægyptii
 scribunt cum aspiratione quum thebaice, ut heic, tum mem-
 phitice, ut in Theotociis pag. 44, ubi vocatur ΠΙ ΔΓΙΟC ΔΠΔ
 ΖΩΡCΙΗCΙ, *Sanctus Apa (Pater) Horsiesi*. De ipso, eiusque
 opusculis scripserunt plures, ac præ ceteris nuper vir perdoctus
 Gallandius ὁ μὲν ἀρίστος tom. 5. Bibliothecæ Veterum Patrum.
 Lege ibi Præfationem: nec enim instituti mei est ea repetere,
 quæ alibi facile invenire lector potest.

² ΝΕΨΖΜΟΟC ΕΞΡΔΙ, *sedebat*) Apud Tukium quoque pag.
 458. ΖΜΟΟC ΕΞΡΔΙ valet, *sedere, considerare*.

³ ΝCΟΥΧΟΥΤΗ', *die vigesima: ad vinti del mese*) Προ
 ΧΟΥΤΗ', *viginti*, Memphitæ dicunt ΧΩΤ. Thebaice vero
 apud Tukium pag. 457. ΝCΟΥΧΟΥΤ.. ὨΠΕΒΟΤ valet, *ad vinti
 del mese: die vigesima... mensis*. Et pag. 449. ΠΜΕΖΧΩΤ
 thebaice itidem (nisi typhotheta erravit) est, *vigesimus*. Et pagg.
 458,

458, ac 459. etsi memphitica, et latina versio utrobique habeat, *die vigesima septima mensis*, thebaica tamen in versione ibi allata uno quidem in loco totum hoc plane omittit typographus, in altero autem est ΝCOYΩHT CΔΩYΩ ἸΠΕΒΟΤ, *adi 17. del mese*. Lacrozius demum in Sylloge habet thebaice ΧΟΥΩΤ, et ΧΟΥΤ, et ΧΩΟΥΤΕ, *viginti*.

⁴ ΕΠΙΦ) Undecimus ægyptiaci anni mensis Quintili nostro, quem Julium dicunt, maiori ex parte respondens, memphitice a Lacrozio dicitur ΕΠΗΠ: sed alibi postea ipse ait, *undecimum mensem* esse ΠΔΩΠΙ, seu ΠΔΟΠΙ: quod mirum sane videtur. Thebaice vero, et memphitice apud Tukium pag. 392. dicitur ΕΠΗΠ, in græcis Lexicis ἐπιφή, et in celebri epigrammate de mensibus Ægyptiorum (Anthologia pag. 72.) ΕΠΗΦΙ'. Crediderim itaque scribendum heic esse ΕΠΗΦ. Hic porro mensis incipit die septima Quintilis. Obiit ergo Abbas Petronius die 26. Quintilis nostri. Verum Historico huic græcus Scriptor Vita S. Pachomii etc. ex parte saltem adversatur: Nimirum is num. 75. obitum Sancti Pachomii contigisse narrat *die decimaquarta mensis Παχών*, Pachon: quæ dies nonæ diei Romani mensis Maii respondet. Nonum enim ægyptiaci anni mensem, vigesima sexta Aprilis die incipientem, Græci vocant παχών: idque nomen memphitico ΠΔΩΩΝC, quod Lacrozius habet, tantum respondet, quantum fieri poterat: nam græci cum careant elemento Ω, seu litera S aspirata, eam reddunt per Χ: quam literam græci aliquando, et ægyptii pronunciant ut Ω, ideoque χαῖρε, ex. gr. pronunciant *shere*: et pro ΔΡΧΙΩΔΝΔΡΙΤΗC scribunt non recte ΔΡΩΙΩΔΝΔΡΙΤΗC: terminationem vero in ΝΣ græca lingua non admittit; atque hac de causa non παχώνC dixerunt græci, sed παχών. Ægyptii vero nostra ætate pronunciant, *bescezes*, teste doctissimo Præsule Borgia (Præfatione in Acta S. Coluthi pag. 58.): ideoque pro p dicunt de more b: pro a dicunt e: pro ω megalō (sive pro ΩΟΥ, ut ab Ægyptiis vocatur) dicunt itidem e: quod idem plane est, ac omnia sus deque vertere. Tukius cap. 44. thebaice quidem scribit ΠΔΧΩΝC, memphitice vero ΠΔΩΩΕΥC: sed postremam hanc scripturam mendosam esse nemo, opinor, negabit, scribendumque fuisse ΠΔΩΩΝC. Redeo ad græcum historicum. Ille ergo postquam S. Pachomium mense Pachon obiisse tradidit, Abbatem Petronium mortuum esse affirmat ἐπι φητοῦ αὐτῆ μηνὸς ἐβδόμη κ' εἰκάδι (scribendum, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι, vel εἰκοστῆ): sive, ut vertit Daniel Cardonus pag. 325, *septimo et vigesimo die*

die eiusdem mensis (nempe Pachon). Hinc fit, ut Tillemontius tredecim tantum dies S. Pachomio Petronium superstitem fuisse scribat, Papebrochius vero hunc mensis Maii 21. die obiisse. Sed quod ad mensem spectat, quo e vita Petronius excesserit, græcus scriptor, mea quidem sententia, cum ægyptio consensit. Id ut clarius appareat, hæc animadverto. Auctor *Annotatorum* in græcum textum, sive Papebrochius fuerit, seu potius Cardonus, ad verba a me prolata hæc adnotat: *Ecgraphum quidem nostrum* $\phi\iota\tau\tilde{\epsilon}$ $\mu\eta\nu\acute{o}\varsigma$, *sed errorem corrigendum monuit ipsa temporis brevitatis... addens quod nullus eo nomine mensis Ægyptiis sit.* Ita ille. Apographum ergo habebat $\phi\iota\tau\tilde{\epsilon}$, quod nihil significat; Cardonus vero pro $\phi\iota\tau\tilde{\epsilon}$ legendum censuit, $\alpha\upsilon\tau\tilde{\epsilon}$, eiusdem. Perperam itaque illud $\alpha\upsilon\tau\tilde{\epsilon}$ textui typographus inseruit post $\phi\iota\tau\tilde{\epsilon}$, reiciendum enim erat in marginem, aut in scholium, et pro $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\phi\iota\tau\tilde{\epsilon}$ $\alpha\upsilon\tau\tilde{\epsilon}$ $\mu\eta\nu\acute{o}\varsigma$, scribendum erat, $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\phi\iota\tau\tilde{\epsilon}$ $\mu\eta\nu\acute{o}\varsigma$, ut erat in apographo quod Cardono traditum fuit. Apographi vero ipsius scripturam alio modo emendandam esse equidem puto, ac legendum in hunc fere modum: $\acute{\iota}\pi\iota\phi\iota$ $\tau\tilde{\epsilon}$ $\mu\eta\nu\acute{o}\varsigma$, mensis *Epiphi*: ideoque Petronium non mense Maio, sed Quintili, duobus nempe, et amplius mensibus post S. Pachomium, obiisse. Quod vero spectat ad mensis diem, haud scio an maior ægyptio nostro fides sit adhibenda: græci sane Codices manuscripti, quos exscripsit Cardonus, mendis passim inquinati erant.

⁵ Lege Vitam S. Pachonii etc. num. 75. pag. 325, ubi proxime post S. Pachonii obitum peracta videbis in eius funere eadem fere ac ea quæ heic pro Abbate Petronio iam vita functo peracta narrantur. Ibi tamen Synaxis, et Missa diserte non commemorantur, ut heic, etsi neutram omissam fuisse existimandum sit.

⁶ $\bar{\nu}\tau\epsilon$ $\pi\rho\omicron\sigma\phi\omicron\rho\alpha$, *Oblationis*, i. e. Missæ) Vide clariss. Georgii Scholia in Acta S. Coluthi pag. 131., et S. Athanasii Apologiam contra Arianos num. 28. Vocatur Missa etiam $\alpha\bar{\nu}\delta\phi\omicron\rho\alpha$, quod idem valet ac $\pi\rho\omicron\sigma\phi\omicron\rho\alpha$.

⁷ $\epsilon\upsilon\psi\alpha\lambda\lambda\epsilon\iota$) Verbum $\psi\alpha\lambda\lambda\epsilon\iota\nu$, *psallere*, hoc in loco nihil aliud denotat, quam *psalmos recitare*, aut fortasse etiam *eos cantare*. In funere S. Pachonii quoque $\tau\acute{o}$ $\sigma\acute{\omega}\mu\alpha$ $\acute{\alpha}\pi\eta\nu\acute{\epsilon}\chi\theta\eta$... $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\psi\alpha\lambda\mu\acute{\omega}\nu$ $\acute{\epsilon}\iota\varsigma$ $\tau\acute{o}$ $\acute{\omicron}\rho\omicron\varsigma$, *corpus* (Pachonii) *cum psalmis in montem fuit delatum*.

⁸ Ex ep. 1. ad Thess. II. 7. ubi legimus: $\acute{\omega}\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu$ $\tau\rho\phi\acute{o}\varsigma$ $\theta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\pi\eta$ $\tau\acute{\alpha}$ $\acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\acute{\eta}\varsigma$ $\tau\acute{\epsilon}\kappa\nu\alpha$, *tamquam si nutrix foveat filios suos*.

ⲛⲟⲩⲛⲟⲃ ⲛⲟⲩⲟⲩⲉⲓⲱ
 και γαρ ° ⲛⲧⲟⲩⲗⲱ
 ⲱⲩⲟⲛ' ⲟⲩⲙⲉⲗⲟⲥ
 ⲡⲉ' ⲉⲃⲟⲗⲗ̅ⲛ̅ ⲛⲉⲛ
 ⲧⲁⲩⲛ̅ⲕⲟⲧ̅ⲕ̅, ⲉⲧⲉ
 ⲁⲡⲁ ⲗⲱⲣⲥⲒⲎⲘⲒ
 ⲟⲥ ⲡⲉ • ⲡⲁⲓⲉⲱⲁⲛ
 ⲥⲱⲧⲱ̅ ⲉⲡⲉⲛⲉⲓ
 ⲱⲧ' ⲉⲩⲧⲁⲅⲟ' ⲉⲣⲟⲩ
 ⲛ̅ⲗⲉⲛ ⲥⲟⲩⲟⲩ ⲛ̅ⲗⲁⲗ
 ⲛ̅Ⲙⲟⲡ . ⲁⲅⲱⲱⲛ
 ⲁⲩⲭⲟⲟⲥ ⲛ̅ⲃⲓ ⲁⲡⲁ
 ⲡⲉⲧⲱⲛⲓⲟⲥ' ⲉⲙ
 ⲡⲁⲧ̅ⲩ̅ ⲛ̅ⲕⲟⲧ̅ⲕ̅
 ⲗⲉ ⲛ̅ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲛ' ⲉⲧ
 ⲧⲱⲱ̅ ⲱ̅ⲙⲟⲕ ⲉ
 ⲡⲉⲓ ⲗⲱⲃ • ⲁⲗⲗⲁ ⲡⲛⲟⲩ
 ⲧⲉ ⲡⲉ' ⲙ̅ⲛ̅ⲡⲉⲛ
 ⲉⲓⲱⲧ • ⲧ̅ⲛ̅Ⲙⲟⲟⲩⲛ
 ⲗ̅ⲛ̅ ⲟⲩⲱⲣⲭ' ⲗⲉ ⲙ̅ⲛ̅
 ⲗⲁⲁⲩⲩ̅ ⲛ̅ⲃⲟⲗ' ⲛ̅ⲛⲩ
 ⲉⲃⲟⲗ ⲗ̅ⲛ̅ ⲧⲉⲩⲧⲁ
 ⲡⲣⲟ: ⲛ̅ⲧⲟⲩ ⲗⲉ
 ⲁⲡⲁ ⲗⲱⲣⲥⲒⲎⲘⲒⲟⲥ'
 ⲁⲩⲩⲁⲗⲉ ⲉⲣⲁⲧ̅ⲩ̅ ⲗ̅ⲛ̅
 ⲟⲩⲧⲁⲭⲣⲟ' ⲉⲗ̅ⲛ̅
 ⲧⲕⲟⲓⲛⲱⲛⲓⲁ
 ⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ' ⲉⲣⲉ ⲛⲉ
 Ⲙⲛⲩⲩⲩ ⲧⲒⲣⲟⲩ
 ⲥⲱⲧⲱ̅ ⲛ̅Ⲙⲱⲩ'
 ⲗ̅ⲛ̅ⲟⲩ ⲛⲟⲃ̅ⲛ̅ⲑ̅ⲃ̅
 ⲃⲓⲟ • ⲙ̅ⲛ̅ ⲟⲩⲗⲩⲡⲟ
 ⲧⲁⲅⲒ' ⲉⲛⲁⲱⲱⲥ
 ⲁⲅⲱ ⲙ̅ⲛ̅ⲛ̅Ⲙⲱⲥ'

ⲁⲩⲭⲟⲟⲥ ⲁⲩⲩⲁⲗⲉ
 ⲗⲉ ⲙ̅ⲛ̅ ⲛⲉⲘⲘⲛⲩⲩ
 ⲗⲉ ⲡⲭⲟⲩⲥ ⲡⲉⲧ
 Ⲙⲟⲟⲩⲛ' ⲗⲉ ⲛ̅ⲧ̅ⲡⲓ
 ⲑⲉ ⲁⲛ' ⲉⲡⲉⲓⲗⲱⲃ
 ⲛ' ⲟⲩ ⲗⲟⲟⲩ ⲛ̅ⲟⲩⲱⲧ •
 ⲁⲗⲗⲁ ⲛ̅ⲧⲱⲧ̅ⲛ̅ ⲉ
 ⲧⲱ̅ⲡⲱⲁ' ⲛ̅ⲧⲉⲓ
 ⲧⲁⲗⲓⲟⲥ' ⲗⲉ ⲛ̅ⲧⲉⲧ̅ⲛ̅
 ⲗⲉⲛ ⲁⲣⲭⲁⲓⲟⲥ' ⲉⲗⲟⲩ
 ⲉⲣⲟⲓ . ⲙⲁⲗⲓⲘⲧⲁ'
 ⲡⲉⲧⲱ̅ⲡⲱⲁ' ⲱ̅
 ⲡⲗⲱⲃ ⲛⲁⲙⲉ' ⲡⲉ
 ⲁⲡⲁ ⲑⲉⲟⲗⲱⲣⲟⲥ
 ⲉⲃⲟⲗ ⲗⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲩ
 ⲟⲩⲁⲗⲩ̅ⲩ̅ ⲡⲉ' ⲛ̅Ⲙⲁ
 ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ' ⲛⲁ
 ⲙⲉ' ⲗ̅ⲛ̅ⲗⲱⲃ ⲛⲓⲱ'
 ⲁⲗⲗⲁ ⲗⲟⲙⲱⲥ' ⲉⲱ
 ⲗⲉ ⲡⲟⲩⲱⲱ̅ ⲱ̅
 ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉⲡⲁⲓ
 ⲙ̅ⲛ̅ⲗⲁⲁⲩⲩ̅ ⲛⲁⲱⲧ
 ⲟⲩⲃⲉⲡⲧⲱⲱ̅ ⲱ̅
 ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ: ⲧ̅ⲡⲁ
 ⲣⲁⲕⲁⲗⲉⲓ ⲛ̅ⲧⲉⲧ̅ⲛ̅
 ⲙ̅ⲛ̅ⲧⲱⲁⲓⲛⲟⲩⲧⲉ'
 ⲉⲧⲣⲉ ⲧⲉⲧ̅ⲛ̅ⲱⲗⲒⲗ
 ⲉⲗⲱⲓ, ⲛ̅ⲧⲉ ⲡⲭⲟ
 ⲉⲓⲟⲥ ⲧ̅ⲧⲟⲟⲧ' ⲗ̅ⲛ̅ ⲗⲱⲃ
 ⲛⲓⲱ' ⲉⲛⲁⲛⲟⲩⲩⲩ .
 ⲁⲅⲱ ⲉⲱⲱⲡⲉ ⲟⲛ
 ⲡⲟⲩⲱⲱ̅ ⲙ̅ⲡⲛⲟⲩ
 ⲧⲉ ⲡⲉ' ⲙ̅ⲛ̅ ⲡⲉⲧ̅ⲛ̅
 ⲟⲩⲱⲱ̅' ⲧⲟⲩⲱⲱ̅

ADNOTATIONES.

° Kdi ΓdP etc.) „ Etenim ex illorum numero, qui nunc
 „ obierunt (obdormiverunt), membrum (vel unus) est, nempe Ap̅a
 „ (Pater) Horsiesius. Quem Pater noster (Pachomius) si (ipsi
 „ Pa-

„ Patri nostro Pachomio) obedientes sumus, multis vicibus bene-
 „ dictionibus prosecutus est. Quin etiam Abbas (Apa) Petronius
 „ priusquam ex hac vita migraret, dixit: Non ego ille sum, qui
 „ te huic ministerio (operi) destinat, sed Deus, et Pater noster
 „ (Pachomius): ac certo scimus, nullum ex huius ore mendacium
 „ exivisse. Ipse vero Horsiesius Abbas in sancta monastica vitæ
 „ communionē (Fratres gubernando) firmiter stetit, cunctique
 „ Fratres ei magna cum humilitate, et subiectione obtemperabant.
 „ Postea vero consedit, ac Fratres ita allocutus est: Dominus no-
 „ vit, quod de hac re ne uno quidem die persuasus sum: sed hoc
 „ loco (dignitate, munere) digni estis vos, qui me seniores estis:
 „ et Abbas Theodorus potissimum hocce munere vere dignus est,
 „ quia Patrem nostrum (Pachomium) qualibet in re secutus ve-
 „ re, atque imitatus est: attamen si huiusmodi est voluntas Dei,
 „ et decreto Dei nemo resistere valet; vestram in Deum dilectio-
 „ nem exhortor, ut pro me oretis, ut Dominus in omni re bona
 „ me adiuvet. Quod si insuper Dei voluntas est, ac si vestra
 „ etiam voluntas non adversatur, ad universos Fratres,, etc.

IH

Pagina XV.

ⲐⲗⲐ

ⲉⲃⲱⲕ' ⲡ ⲱⲁ ⲛⲉⲐⲛⲏⲏ
 ⲧⲏⲣⲟⲩ' ⲛ̅ⲧ̅ⲛ̅Ⲕ̅ⲱ̅ⲡⲉⲩ
 ⲱⲓⲛⲉ' ⲕⲁⲧⲁⲡⲱⲁ
 ⲗⲉ ⲱⲡⲓⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲐⲐ
 ⲡⲁⲓⲗⲟⲥ'. ⲁⲩⲟⲩⲱ
 ⲱⲃ ⲗⲉ ⲛ̅Ⲕ̅ⲓ ⲛⲁⲣⲭⲁⲓ
 Ⲑⲥ' ⲉⲧ̅ⲛ̅ⲗⲏⲧⲟⲩ
 ⲗⲉ ⲉⲣⲉⲡⲗⲟⲉⲓⲕ' ⲛⲁⲧ̅
 ⲧⲟⲟⲕ' ⲗ̅ⲛ̅ ⲗⲱⲃ
 ⲛⲓⲙ' ⲛ̅ⲗ̅ⲭⲁⲣⲓⲗⲉ
 ⲛⲁⲕ ⲱⲡⲓⲡ̅ⲛ̅ⲁ
 ⲉⲛⲧⲁⲕⲧⲁⲁⲕ ⲱ̅
 ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ, ⲛ̅ⲗ̅
 ⲕⲱ̅ ⲛ̅ⲧⲉⲕⲉⲓⲣⲏ
 ⲛⲏ' ⲉⲗⲣⲁⲓ ⲉⲗⲱⲕ
 ⲱⲁⲃⲟⲗ. ⲙ̅ⲛ̅ⲛ̅ⲥⲱⲥ
 ⲁⲕⲧⲱⲟⲩⲛ ⲁⲕ
 ⲱⲗⲏⲗ' ⲁⲡⲟⲩⲁⲡⲟⲩ
 ⲁ ⲃⲱⲕ' ⲉⲡⲉⲕⲙⲁ
 ⲛ̅ⲱⲱⲡⲉ. ⲉⲩⲗ̅ⲛ̅

ⲟⲩⲛⲟⲃ̅ ⲛ̅ⲥⲟⲗⲟⲥ̅ⲗ̅.
 ⲗⲧⲟⲟⲩⲉ ⲗⲉ ⲱ̅ⲡⲉⲕ
 ⲣⲁⲕⲧⲉ. ⲁⲕⲭⲓ ⲛ̅ⲱ̅
 ⲙⲁⲕ ⲛ̅ⲕⲉⲥⲐⲛ
 ⲥⲛⲁⲩ. ⲁⲕⲧ̅ ⲡⲉⲕ
 ⲟⲩⲟⲓ ⲉⲃⲟⲗⲗ̅ⲛ̅ ⲛ̅ⲗⲉ
 ⲛⲉⲉⲧⲉ ⲧⲏⲣⲟⲩ -
 ⲉⲕⲟⲓⲛⲉ ⲱ̅ⲡⲱⲓ
 ⲛⲉ ⲛ̅ⲛⲉⲥⲛⲏⲏ.
 ⲉⲕⲧⲁⲭⲣⲟ̅ ⲱ̅ⲙⲟ
 ⲟⲩ ⲗ̅ⲛ̅ⲑⲟⲧⲉ ⲱ̅ⲡⲗⲟ
 ⲉⲓⲕ' ⲱ̅ⲛ̅ ⲛ̅ⲕⲱⲧ'
 ⲱ̅ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ'. ⲛ̅
 ⲧⲉⲣⲉ ⲡⲟⲩⲱ̅ ⲗⲉ ⲧⲁ
 ⲗⲉ ⲛⲉⲥⲛⲏⲏ' ⲉⲣⲁ
 ⲕⲟⲧⲉ' ⲗⲉ ⲁⲕⲱⲧⲟⲛ'
 ⲱ̅ⲙⲟⲕ ⲛ̅Ⲕ̅ⲓ ⲁⲡⲁ
 ⲡⲉⲧⲣⲱⲛⲓⲐⲥ' ⲁⲩ
 ⲗⲙⲟⲟⲥ ⲉⲗⲣⲁⲓ ⲁⲩⲣⲓ
 ⲙⲉ. ⲙⲓⲡⲛⲁⲩ ⲗⲉ ⲛ̅

b b

ⲧⲁⲩ̅ⲛ̅

ΤΑΥΝ³ ΠΟΥΩ ΝΑΥ
 ΖΙΠΕΥΧΟΙ, ΝΕΡΕ
 ΑΠΑ ΘΕΟΔΩΡΟΣ.
 ΟΥΟΤΥ⁴ ΕΣΡΑΪ ΖΝ'
 ΤΠΟΛΙΟ' ΜΝ ΚΕ
 ΟΝ ΟΝΑΥ. ΑΥΩ
 ΝΤΕΡΕΥΕΙ ΕΒΟΛ
 ΝΥΖΕ ΕΙΡΟΥ ΕΥ
 ΡΙΜΕ · ΠΕΧΑΥ ΝΑΥ
 ΧΕ ΑΣΡΩΤΝ ΕΤΕ
 ΤΝΡΙΜΕ' ΑΠΟΥ.
 ΝΤΟΥ ΔΕ ΠΕΧΑΥ
 ΝΑΥ ΧΕ ΕΝΡΙΜΕ

ΟΝ' ΝΤΑΝΤΕΒΙ
 ΗΝ' ⁵ ΝΤΑΚΤΑΖΟΝ'
 ΧΕ ΑΥΧΟΟΟ' ΧΕ ΑΥ
 ΑΤΟΝ ΑΜΟΥ Ν
 ΟΙ ΑΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟΟ. ΑΥΩ ΠΕ
 ΧΑΥ ΧΕ ΑΥΚΑΘΙΟ
 ΤΑ' ΝΑΠΑ ΖΩΡΟΙ
 ΗΟΙΟΟ' ΝΥΝΕΟΗΤ'⁶
 ΕΠΕΥΜΑ · ΑΥΡΙΜΕ
 ΖΩΩΥ ΟΝ' ΝΟΙ ΑΠΑ
 ΘΕΟΔΩΡΟΟ' ΕΧΑ
 ΠΟΩΚ ΕΒΟΛ ⁷ ΝΑ

A D N O T A T I O N E S.

Ρ ΤΟΥΩΥ ΕΒΟΚ' etc.) „ ad universos Fratres ire volo,
 „ illosque iuxta beati Pauli Dictum visitare. Qui vero ex illis
 „ Seniores erant, responderunt: Dominus quacunq̄ue in re te
 „ adiuvabit, atque spiritum, quem Patri nostro (Pachomio) de-
 „ dit, tibi largietur, et super te pacem suam relinquet usque in
 „ finem. Surrexit postmodum (Abbas Horsicsius), et oravit, ac
 „ singuli in suum quisque cubiculum se receperunt, magna pleni
 „ consolatione. Postridie autem eius diei mane binos alios Fratres
 „ secum sumpsit, et ad omnia (Fratrum) contubernia accessit
 „ (venit) Fratres ipsos visitans, singulosque in timore Domini,
 „ et in adificatione (imitatione, Regula) Patris nostri (Pachonii)
 „ confirmans. Cum vero nuncium Alexandriam ad Fratres ex im-
 „ proviso pervenisset, Abbatem Petronium requievisse (obiisse),
 „ ipsi considerantes in lacrimas erumpebant. Qua autem hora nun-
 „ cium ipsis per eorum navigium allatum est, Abbas Theodorus in
 „ civitate una cum duobus fratribus erat (circumibat, ambula-
 „ bat); quumque ex ea egressus est, illos flentes invenit, eisque
 „ dixit: Cur hodie ploratis? Ipsi vero responderunt ei: Ob novam
 „ arumnam, qua nobis supervenit, rursus flemus: nam Petronium
 „ Abbatem requievisse relatum nobis est, atque Abbatem Horsie-
 „ sium in eius locum successisse, et ab ipso Abbate Petronio suc-
 „ cessorem constitutum esse perhibent. Abbas Theodorus flere et ipse
 „ propter Abbatis Petronii mortem cepit, quod is precessisset. Ac
 „ paulo post „ etc.

¹ Respicit Act. XV. 36.

² Locutio Biblica ex Johann. XIV. 27.

³ ἀγῆ) Idest, *attulerunt*.

⁴ οὐοῦ) Genuinam huius verbi significationem certius indicabunt peritiores. Apud Memphitas verbum οὐοῦ idem interdum valet ac οὐοῦεβ.

⁵ ἡντιῆβην) Nomen thebaicum ἡντιῆβην habes etiam in Actis S. Coluthi pag. 92. Lege quæ de eo scripsit vir Cl. Augustinus Georgius pag. 194. *Vilitatem* ipse interpretatur, sed scriptor noster *calamitatem* potius atque infortunium, aut fortasse etiam *indigentiam* dicere videtur. Ac reipsa apud Tuk. pag. 55. οὐεβην valet, *un provero*: et pag. 109. εβην denotat ἔλεεινόν, *miserabilem*.

⁶ ἡωῆεχτ επεμα) Idest, *a succedere nel suo luogo: ut eius loco subrogaretur*. Ex verbo ωε, *ire*, cui demunt thebæi literam ε, et ex εχτ. Memphitis ωε ἐπεεχτ est, *descendere*.

⁷ εχῆ πωκ εβολ, *eo quod is processisset*). Ideo sic transtuli, quia Matth. XIV. 22. ωκ est, *præcedere*.

CO

Pagina XVI.

πα πετρωνιος.
 αγω⁶ μῆῆσα οὐκοῦι
 πεχαμ ἡνεσνηγ'
 χε ἡπῆρτρηνριμε
 ω νεσνηγ · ἀλλδ
 μαρῆχοοο ἡτομ²
 χε πογωω' ἡπχο
 εις μαρεμωπε.
 εωχε απχοεις μι
 ἡτοοτῆ ἡογει
 ωτ ἡαγαθoo' εγ
 canῶ ἡnenψγχη'
 ἀλλδ' ειςζηητε ον.
 ατεμῆτωδν
 ζηηγ' ετῆαωωο
 ῆπμεεγέ ἡῆσιε
 ἡπeneιωτ' ἡῆ
 νεφῆειοογε.
 αμτογνoo nan
 ον' ἡκειιωτ' ἡ

δγνατοο' εμδῆ
 οομ' ῆππεῆῆ
 ετογδδβ. παῖ ἡα
 με πεπρωμε ἡ
 ἡοαηλιθηο² ετε
 ἡμῆκρομ ἡζη
 τῆ. παῖ, ἡαμε πε ·
 ἡῆο³ ἡαγῆ' εντα
 πνογτε ταμ ἡ
 διατοχοο⁴ ἡμω
 γχηο. παῖ ζωωμ
 ον' νεμοῖ πέ εβολ
 ῆπωομῆτ⁵ ἡ
 δγνατοο · αγω⁶
 ον: ὄῆ · χεωοῦτ⁷
 πεχαμ' νετμοο
 ωε καλωο · πε
 χαμ⁸ ον · χε νεγεπομ
 αμογδ χι ἡαμ αν
 ἡπταειο · ἀλλδ

b b 2

εγει.

ΕΥΕΙΝΕ ἄμοϋε
 ΒΟΛΖΙΤἄΠΝΟΥ
 ΤΕ· ΔΥΩ ΟΝ' ΧΕ⁹
 ΔΟΠΩΩΝΕ ΔΟ
 ΕΙ ΕΞἄ ΠΑΔΟΝ'
 ΕΒΟΛ' ΖΙΤἄΠΝΟΥ
 ΤΕ . και γαρ'
 ΔΛΗΘΩΣ' Ω ΝΕC
 ΝΗΥ, ΕΝΕΪΤΑΕΙΟ'¹⁰
 ἄΠΕΝΕΙΩΤ' Ε
 ΤΟΥΔΔΒ ΔΠΑ ΖΩΡ
 ΣΙΗCΙΟC ΖΑΡΟΪ
 ΜΑΥΔΑΤ ΔΝ· ΔΛ

ΛΔ ΠΧΘΕΙC ΠΕΤ
 ΤΑΕΙΟ' ἄμοϋ .
 ΔΥΩ ΕΤCΥΝΖΙ
 CΤΑ' ἄμοϋ' ἑἄ
 ἄΤΑΠΡΟ' ἄΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΝΔΙΚΑΙ
 ΟC· ΠΧΘΕΙC ΠΕΤ
 CΟΟΥΝ ΧΕ ΔΙCΩ
 Τἄ ΕΠΕΝΕΙΩΤ
 ΝΔΙΚΑΙΟC ΝΟΥ
 CΟΠ· ΔΥΩ ΟΝ'
 ΠΟΛΛΑΚΙC' ΟΥἄ

A D N O T A T I O N E S .

⁹ ΔΥΩ etc.) „ *Ac paulo post Fratribus dixit: Ne ploremus,*
 „ *o Fratres; sed dicamus: Fiat voluntas Domini. Si optimum Pa-*
 „ *trem, qui animas nostras alebat, nobis abstulit Dominus, ecce*
 „ *labrum (cruciatuum) saltem, et lacrimarum Patris nostri in-*
 „ *gens ipsius misericordia recordata est, aliumque rursus nobis Pa-*
 „ *trem suscitavit, eumque validum, et potentem in Spiritu San-*
 „ *cto. Hic vere est homo Israelita in quo non est dolus (ex*
 „ *Johann. I. 48): Hic vere est Jesus Naue, quem Moysis suc-*
 „ *cessorem dedit Deus: Hic præterea e numero Trium potentium*
 „ *erat unus et * tres etiam dixit qui recte ambulant. Dixit etiam:*
 „ *Non unusquisque (nemo) sibi sumit honorem (Ep. ad Hebr.*
 „ *V. 4.), sed adductus a Deo. Et insuper: Migravit (illa),*
 „ *et venit super fratrem meum a Deo. Vere enim, o Fratres,*
 „ *honorem Sancto Patri nostro Horsiesio Abbati non ex memetipso*
 „ *(per me) solum (defero), sed Dominus eum honoravit, eumque*
 „ *in ore Patris nostri insti posuit. Dominus novit, quod Patrem*
 „ *nostrum iustum non semel, sed multis vicibus audiui* „ Reliqua
 desiderantur.

¹ ΝΤΟϋ) Voculam hanc, seu pronomen ΝΤΟϋ simili idio-
 tismo inserviens, aut fere supervacaneum habes superius pag.
 35. Joh. X. 5. itemque Joh. IX. 29: et X. 2. et apud Tukium
 pag. 337, atque in Fragm. VIII. p. 274. Et memphitice ΝΘΟϋ
 Psalm. 32. vers. 11. ac CII. 17, et alibi.

² Sanctus quoque Antonius Abbas Sanctum Horsiesium vo-
 cabat *verum Israelitam*, ut in Fragm. VIII. videbimus. Id te-
 statur

statum etiam scriptor græcus Vitæ S. Pachomii etc. num. 77. pag. 326. Haud absimile Abbatis Petronii elogium vidimus paulo ante.

³ ΙΗ̄C̄) Idest, ΙΗCOYC *Jesus*. Nomen hocce proprium quoties de Servatore dicitur, scriptum semper compendiose per duas literas reperi hisce in membranis. Heic ubi de Josue sermo est, tribus scribitur. A memphitis vero non ΙΗCOYC, sed ΙΗCOY vocari solet Josue, ut in Pontif. part. 1. pag. 534.

⁴ ΔΙΔΤΟΧΟC') Scribe, ΔΙΔΔΟΧΟC, *successor*. In Pontificali itidem part. 1. pag. 280 scribitur mendose ΔΙΔΤΟΧΗ' pro ΔΙΔΔΟΧΗ'.

⁵ Quinam sint Tres isti, de quibus hic sermo est, ignoro: nec enim illud Geneseos respici videtur: *Tres vidit, et unum adoravit*. Ternarii illustrium virorum numeri exempla mox habebis in Fragmento octavo pag. 276.

⁶ ΔΥΩ) Post hanc vocolam librarius scripsit, ON·ON·ΧΕ, deinde cum animadvertisset se in mendum incidisse, per lineolas et puncta indicavit delendum esse secundo loco, ON, ac fortasse etiam literam Χ, nam usque ad hanc lineas superne duxit.

⁷ ΨΟΜ̄Τ) Videtur positum pro ΨΟΜ̄ΝΤ. Ceterum aliqua deesse videntur vocabula: locus sane est obscurus.

⁸ ΠΕΧΔQ ON, *ait insuper*) Nempe Sacra Scriptura, quam proxime superius etiam citatam fuisse hinc apparet.

⁹ ΔCΠΩΩΝÈ, *migravit*: genere feminino) Ex quonam Scripturæ libro hæc desumpta sint, aliis investigandum relinquo. Num ea Moses de Aarone fratre eiusque unctione alicubi dicit in ægyptiacis versionibus?

¹⁰ ΕΝΕΙΤΔΕΙΟ') Pro, ΝΕΙΤΔΕΙΟ'... ΔΝ, *non honoro*.
* ΤΩΒΖ ΑΠΩΙC ΕΞΡΗ ΕΧΩΝ Ω' ΝΑΘΙCΕΥ ΝΙΟΤ' ΑΜΜΙ-
ΝΟΥΨΗΡΙ ΑΝΤΩΝΙΟC ΝΕΜ ΔΒΒΔ ΠΑΥΛΟC ΝΤΕΥΧΔ
ΝΕΝΝΟΒΙ ΝΔΝ ΕΒΟΛ: — ita precatur Ægyptia Ecclesia in Litanis Sanctorum, pag. 43. Theotociarum.

Idest: *Orate Dominum pro nobis, o Domini nostri, et Patres nostri, et amantes filiorum suorum, Antoni, et Abbas Paule, ut dimittat nobis peccata nostra.*

Et pag. 44. ΤΩΒΖ... ΔΒΒΔ ΠΔΒΩΜ ΦΔ ΤΚΟΙΝΩ-
ΝΙΔ', ΝΕΜ ΘΕΟ'ΔΩΡΟC ΠΕΥ ΜΑΘΗΤΗC,
ΝΤΕΥΧΔ.....

Ægyptii codicis fragmentum, constans quatuor membranis.

Quamvis Fragmenti proxime superioris membranæ paulo longiores sint, quam huius, quia tamen eiusdem cum hisce latitudinis sunt, ac parem versuum numerum qualibet membranarum pagina, seu facies continet, librariique manus utrobique est simillima, ac vetusta denique paginarum numeratio, aliaque omnia consentiunt, ideo Fragmentum hocce septimi continuationem esse existimo. Progreditur a pagina 273. ad paginam 280. Vide Specimen pag. XXX. num. 8.

Insertæ sunt huic Fragmento, ut mox videbis, S. Antonii cognomento Magni duæ epistolæ, seu potius fragmenta epistolarum, quas ægyptiace, ut de aliis compertum habemus, a Sancto Abbate scriptas esse verisimile est. Hæ ceteris S. Antonii opusculis, a Gallandio collectis tomo 4. *Bibliotheca Patrum*, addi possunt.

Pagina I.

COT

τὲ ἂ ἐφολοῦ ἰ ἡνε
 CNHY ETBHHHTḲ²
 ἐϫωῦμοσ' ἄε
 †οὔωω' εταωω
 τῆ ᾠ NECNHY
 ᾠμᾶινοὔτε: ε
 ΠΕΙΔΗ ΔΙΩΤᾠ
 ΕΤΒΕ ΠΠΕΤΟΥΔ
 ΔΔΒ ΔΠΑ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟС' ἄε ΔϫῆΚΟ
 Τῆ ΠΔΙ ἡταϫκαϫ
 ΕΧῆ ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ
 Μῆῆσωϫ' ἡβι
 ΠΕΝΕΙΩΤ' ΠΔ
 ΖΩΜ · ΔΙΛΥΠΕΙ
 ΜΕΝ ᾠμᾶτε ἂ ΕΤΒΗ
 ΗΤḲ ἄε ΜΗΠΩС
 ἡσεωωπε ἂ ΟΥ
 ΜῆῆτορφᾶНОс.
 ἡβι NECNHY ε

ΤΟΥΔΔΒ · ΔΥΩ ΔΙ
 ΤΕΙ⁴, ΕΪΨΟΟΠ ΖῆΟΥ
 ΝΟḲ ἡῦκαδ ἡ
 ΖΗΤ · ἡΤΕΥΝΟΥ
 ΔΥСМΗ' ΕСНОТᾠ⁵
 ΤΔΖΕ ΝΔΜΔΔἄε'
 ἄε ΔΠḲΟΕΙС ΝΕΖ
 Сῆ ἡКЕΕΙΩΤ' ἡ
 ΔΥΝΔТОС' ΕΧῆ
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ
 ΕΤΟΥΔΔΒ' ἄε ΔΠΑ
 ΖΩΡСΙΗСΙОС · ΕΥ
 ἡβου ᾠμοϫ' εϫι
 ΠΡΟΟΥω' ἡNETῆ
 ΨΥΧῆ' Μῆ ΠΕΤῆ
 Сωμᾶ⁶ ΖΙΤᾠΠΕ
 Πῆᾠ ᾠΠНОḲḲTE
 ΕΤῆΖΗΤḲ · ΕΔΠωω
 ἄε ᾠΠΕΝḲΟΕΙС
 ΖΩК ΕΒΟΛ' ΕΧῆ ΤΕ

τῆ

Τῆ ἈΝΤΙΜΑΙΝΟΥ
 ΤΕ' ⁷ ΧΕ ΕΝΤ'ΝΑΚΑ
 ΤΗΥΤῆ ΔΝ' ΕΤΕ
 Τῆ Ο' ΝΟΓΦΑΝΟC
 Τ'ΝΗΥ ΟΝ' ⁸ ΨΑΡΩ
 Τῆ · ΤΕΝΟΥ ΟΕ ΝΕ
 CΝΗΥ ΕΤΟΥΔΔΒ'
 ΑΠΡΤΡΕΝ ΜΟΥΤΕ
 ΕΡΟΥ ΧΕ ΖΩΡCΙΗ
 CΙΟC, ΑΛΛΑ ΠΙCΡΑΗ
 ΛΙΤΗC ⁹. ΕΤΕΠΕΤ
 ΝΔΥ ΕΠΝΟΥΤΕ ¹⁰ ΠΕ
 Ζῆ ΝΒΔΛ ΕΤΖΙΖΟΥΝ
 Μῆ ΝΕΤΖΙΒΟΛ ¹¹.

ΝΤΩΤῆ ΔΕ' ΝΕ
 CΝΗΥ, ΝΤΕΤῆ
 ΖΕΝΜΑΚΑΡΙΟC
 ΧΕ ΑΠΝΟΥΤΕ ΕΡ
 ΤΗΥΤῆ ΝΑΠΨΑ
 ΝΟΥΕΙΩΤ' ΕΥ
 ΟΥΔΟΜ' ΖΥΠΕ ΠῆΑ
 ΑΠΝΟΥΤΕ · ΨΛΗΛ
 ΔΕ' ΕΖΡΑΪ ΕΠΧΟΕΙC
 ΠΝΟΥΤΕ ΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΠΑΖΩΜ'
 ΧΕΚΑC ΕΥΕΤΑΧΡΕ
 ΤΗΥΤῆ Ζῆ ΤΕΥ

A D N O T A T I O N E S .

^a . . . ,, consolans Fratres propter illum, et inquiring: Cer-
 ,, tiores vos facere volo, o philothei (o Dei amantes) Fratres, me
 ,, audivisse quod Sanctus Abbas Petronius mortem obierit, ille quem
 ,, Pater noster Pachomius post se suorum cœnobiorum omnium Præfe-
 ,, ctum (Prasidem, vel, Abbatem Generalem) reliquit. Equidem
 ,, valde hac de causa contristatus sum, (metuens) ne forte in or-
 ,, bitate manerent sancti Fratres. Et quum adhuc in magna ver-
 ,, sarer cordis afflictione, statim ad aures meas vox ΕCΝΟΤῆ
 ,, pervenit, quod alium Patrem, eumque idoneum ac strenuum cun-
 ,, ctis sanctæ communis vitæ monasteriis præpositum excitavit Do-
 ,, minus, nempe Abbatem Horsiesium, qui animarum vestrarum,
 ,, corporumque curam per Spiritum Dei qui in ipso est, suscipere
 ,, valet, quique super vobis Deum diligentibus Domini illud (Jo.
 ,, XIV. 18.) implevit: ,, Non relinquam vos orphanos: venio
 ,, rursus ad vos ,, . Nunc ergo illum vocare nolite, o Sancti Fra-
 ,, tres, Horsiesium, sed Israelitam, idest Videntem Deum oculis
 ,, quum interioribus, tum exterioribus. Beati igitur vos estis, o
 ,, Fratres, propterea quia eo patre, qui in Dei Spiritu fortis est
 ,, ac potens, dignos vos fecit Deus. Orate ergo Dominum Deum
 ,, Patris nostri Pachomii, ut vos in sua pace confirmet. Vos ve-
 ,, ro ,, etc.

¹ . . . ΤΕ' ΕΥCΟΛῆΛ) Syllabam ΤΕ' postremam heic esse
 conicio vocis ΕΡΑΚΟΤΕ', Racotem, sive Alexandriam: ad Ales-
 sandria: alla Città di Racote. Nam de Sancto Abbate Antonio
 litte-

litteras Alexandriam ad Sanctum Theodorum eiusque comites scribente sermonem esse hoc in loco perspicuum est.

² ΕΤΒΗΗΤΥ', *ob illum, vel, de illo*) Nempe de obitu Abbatis Petronii.

³ ἄματε, *duntaxat*) Ita scriptum est in membrana. Sed legendum videtur Εματε, *valde: ut ego interpretatus sum*.

⁴ αΙΤΕΙ) In superiore Fragmento vidimus αΙΤΕΙ mendose scriptum pro ΕΤΙ, *adhuc*. Eodem modo videtur hic locus emendandus, et legendum etiam heic ΕΤΙ. Alioquin αΙΤΕΙ accipiendum esset ob superiora pro αΙαΙΤΕΙ', *petii, oravi: quod minus placet*.

⁵ ΕCNOTῪ) Quid denotet verbum NOTῪ, necdum reperire potui. Exponent peritiores.

⁶ ἄν ΠΕΤῪΝ CΩμα', *et corporis vestri*) Ego ita interpretatus sum quasi scribendum fuerit, ἄν ΝΕΤῪΝ CΩμα', *et corporum vestrorum: nec enim crediderim corpus ab ægyptiis pro cætu dici*.

⁷ ΤΕΤῪ ἄΝΤῪΔῪΝΟΥΤΕ) Latina lingua hunc titulum commode exprimere non potest: vertendum enim esset, *vestra in Deum dilectio: sed aliud valet ægyptia locutio, nempe, vos qui Deum diligitis, idque abstracto nomine expressum*.

⁸ Tukius hunc ex Johanne locum afferens pag. 541. particulam hanc, ON, *rursus, denuo*, non habet nec in thebaico textu, neque in memphitico.

⁹ ἀλλὰ ΠΙCΡΑΗΛΙΤΗC', *mà l' Israelita*.

¹⁰ De hebraici nominis, *Israel*, etymo illam opinionem sequitur Sanctus Antonius quæ communis fere tunc fuisse videtur, ut valeat, *Vir videns Deum*. De qua satis olim dixi in *Hebraorum Sex Cantorum Explanazione* pag. 32. aliam plane diversam amplectens sententiam.

¹¹ ἄν ΝΕΤΖΙΒΟΛ, *et exterioribus*) Benigna interpretatione indiget hæc Sancti Abbatis locutio; Deum enim carnis oculis nemo vidit unquam, nec videre quisquam potest. Respicit fortasse Sanctus Vir illud Apostoli: *Invisibilia Dei* etc. nemini non nota.

COZ

Pagina II.

ΕΙΡΗΝΗ ὁ. ἀΥΩῪ
ΤΕΤῪ ΖΥΠΟΤΑC
CΕΝαϛ' ΝΟΥΘΕΙΥ

ΝΙῪ' ΝΘΕ ΝΝΕΤΟΥ
αδΒ ΤΗΡΟΥ' ἄν ΝΕΤ
ΖΑΡΑΤΟΥ, ΟΥΧαῪ':

ἄν

„ *mius ipse, itidem defunctus erat, videlicet Apa (Pater) Petro-*
 „ *nus. Huiusmodi enim erant ipsius (Antonii) verba: „ Nec*
 „ *enim indiges ut pro Fratribus sanctam cœnobiticam vitam du-*
 „ *centibus filiis Pachomii, qui nunc apud te sunt, quisquam*
 „ *ad te scribat, quia illorum Patri, ac ei etiam quem hic post*
 „ *se ipsis præfecerat, requiem dedit Deus, eos intra gloriosa*
 „ *sua habitacula recipiens. Nos vero magna in afflictione ver-*
 „ *sati sumus, veriti, ne Fratrum in commune viventium socie-*
 „ *tas denuo dispergeretur, aut ne sancti Fratres in orbitate*
 „ *permanerent. Quod reliquum est, per sanctarum tuarum ma-*
 „ *num elevationem ora (pro ipsis), antequam res in longum*
 „ *protrahatur. Illud insuper audivimus, quod beatus Apa (Pa-*
 „ *ter) Petronius beati, sanctique Abbatis Pachomii successor*
 „ *alium quemdam sui loco constituit (præfecit), nempe Abba-*
 „ *tem Horsiesium: atque hunc magnum Cœnobitarum (vel,*
 „ *cœnobiticæ societatis) Luminare fore credimus: et existima-*
 „ *mus etiam „ etc.*

¹ ΟΥΧΔΙ) Hoc est, *salus sit (vobis): vel, Valet*, ut Latini loquuntur. Mox rursus occurret hæc clausula: quæ indicio est, ipsam Sancti Antonii epistolam a nostro scriptore allatam esse. Librarius in margine crucem, quasi christianæ salutationis symbolum, adscripsit.

² ΩΔ ΠΥΘΕΙΧ) Thebaice ΠΥΘΕΙΧ, memph. ΠΥΘΙΧ, est, *un Campione: Heros: athleta inclytus*. Vide, si libet, Lacrozium: sed noveris typographum ibi (pag. 136.) mendose scripsisse ΠΥΘΙΩ pro ΠΥΘΙΧ. Palladius in præmio Hist. Laus. Sanctos Monachos vocat ἀθλητὰς τῆ χριστιῆ, *athletas Christi*. Eodem modo passim loquuntur quum græci, tum ægyptii.

³ ΕΠΠΡΟΤΡΕΠΕ etc.) Verbum e verbo: *exhortans eum erga Fratres*. Quæ locutio valet, *commendans ei Fratres*. Nec enim ægyptia semper ad verbum latine converti possunt, ut passim animadvertere potes.

⁴ ΔΝΒΩΚ, *venimus: venimmo: siamo venuti*) Ne hæc quidem latine verti possunt, nisi quid addatur, aut mutetur.

⁵ ΤΚΟΙΝΙΔ) Emenda, scribens, ΤΚΟΙΝΩΝΙΔ'.

⁶ Verbum e verbo transtuli. Verti etiam potest: *sanctas tuas manus sursum attollendo*. Christianos porro omnes elatis sursum manibus orare consuevisse, ut nunc quoque feminæ in Corsica faciunt, nemo nescit. Id clare testatur præ ceteris Tertullianus. Hunc vero ritum etiamnum servant Sacerdotes in Missa.

⁷ ΔΙΤΕΙ) Transtuli, *ora: fa orazione*. Ceterum locus satis per-

perspicuus non est. Aut Sanctus Antonius suæ linguæ genio indulgens verborum valde parcus fuit, aut aliquid omisit librarius.

COE

Pagina III.

ἘΝ ΤΚΟΙΝΩΝΙΑ
 ΔΥΩ ° ΝΤΕΣΔΣ ΖΙ ΣΟΛ
 ΣΧ ΖΙ ΤΑΧΡΟ' ΖΙΚΩΤ'
 ΖΙΤῸΠΟΥΩΝ' Ν
 ΡΩΥ' ΜΝ ΠΩΔ
 ΧΕ ΝΤΕ ΧΑΡΙΣ .
 ΕΤΕΡΕ ΠΧΟΕΙΣ' ΝΔ
 ΚΩ ἄμοϋ εϋραϊ
 ΕΧΩΥ¹. ΠΑΙ ΘΕ ΔΝ
 ΤΩΤ' ΝΖΗΤ ΕΧΩΥ
 ΕΤΡΕΝΜΟΥΤΕ' Ε
 ΡΟΥ ΧΕ ΙΣΡΑΗΛΙ
 ΤΗΣ · ΤΝΠΑΡΑ
 ΚΑΛΕΙ ΘΕ ΤΕΝΟΥ
 ΝΤΕΚΜΗΤΑΡ
 ΧΙΕΡΕΥΣ' ΕΤΡΕΚ
 ΣΧΣΧ ΝΕΤΣΑΣΤΗΚ .
 ΝΓΨΟΥΡΟΥ² ΝΔΥ
 ΕΣΟΥΝ ΕΡΟΥ · ΔΥΩ
 ΝΓΧΩΚ ΟΝ ΕΒΟΛ
 ΝΤΕΥΧΡΕΙΑ ΤΗ
 ΡΣ ἘΝ ΖΩΒ ΝΙΜ ·
 ΝΓΨΛΗΛ ΕΧΩΝ'
 ΠΟΥΟΕΙΝ' ΝΔΤ
 ΧΕΝΔ³. ΤΠΗΓΗ'
 ΝΝΟΗΡΟΝ · ΠΩΟΥ
 ΨΟΥ ΝΝΕΤΟΥΔΔΒ'
 ΟΥΧΔΙ⁴: ΔΠΑ
 ΘΕΘΔΩΡΟΣ ΔΕ' ΜΝ
 ΔΠΑ ΖΑΚΧΑΙΟΣ'
 ΜΝ ΝΚΕΣΝΗΥ' ΕΤ
 ΝῶΜΑΥ · ΝΤΕΡΕ
 ΤΕΠΙΣΤΟΛΗ' ΝΔ

ΠΑ ΔΝΤΩΝΙΟΣ ΒΩΚ'
 ΨΑΡΟΥ ΕΡΑΚΟΤΕ
 ΕΥΣΔΙ ΕΥΣΟΛΣΧ
 ἄμοϋ, ΔΥΡΩΥΕ
 ΕΜΑΤΕ · ΝΖΟΥΟ ΔΕ
 ΟΝ ΧΕ ΔΥΣΔΙ ΨΑ
 ΠΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ
 ΠΟΣ ΠΕΙΩΤ' Ν
 ΤΠΙΣΤΙΣ' ΕΤΒΗΗ
 ΤΟΥ ΕΥΣΥΝΣΙΣΤΑ
 ἄμοϋ' ΕΤΟΟΤῸ
 ΧΕ ΝΨΗΡΕ ἄΠΙΣΡΑ
 ΗΛΙΤΗΣ · ΕΤΡΕΥ
 ΠΡΟΣΕΧΕ' ΕΡΟΥ
 ἘΝ ΖΕΝ ΝΟΘ ἄΠΕΤ
 ΝΔΝΟΥΟΥ · ΔΥΩ
 ΠΕΧΔΥ ΝΔΠΑ ΘΕΟ
 ΔΩΡΟΣ ΝΘΙ ΝΕΣΝΗΥ'
 ΧΕ ΔΝΟΝ ΖΕΝΜΑ
 ΚΑΡΙΟΣ' ΔΝΟΝ' ΧΕ
 ΔΝΡΠΕΜΠΨΑ' Ε
 ΤΡΕ ΝΕΙ' ΝΟΘ ΝΤΡΕΥ
 ΡΟΥΟΕΙΝ' ΨΝΣΤΗΥ
 ΖΑΡΟΝ, ΕΥΦΙ ἄΠΡΟ
 ΟΥΩ' ΝΝΕΝΨΥΧΗ
 ΕΤΒΕ ΠΕΥΟΥΨ
 ΕΤΟΥΨ' ΕΣΟΥΝ ΕΠΕΝ
 ΕΙΩΤ . ΔΟΥΩ
 ΨΒ ΔΕ ΝΔΥ ΝΘΙ ΔΠΑ
 ΘΕΘΔΩΡΟΣ' ΧΕ Ν
 ΖΙΣΕ ἄΠΕΝΕΙΩΤ'
 ΜΝ ΝΕΥΡῸΕΙΟΟΥΕ⁶
 ΜΝ ΠΠΕΤΟΥΔΔΒ' Δ

ÆGYPTIORUM CODICUM
A D N O T A T I O N E S.

° δΥΩ ΝΤΕ etc.) ,, et existimamus etiam, quod per firmitatem, per ædificationem, per aperitionem oris eius, et per gratiosum sermonem, quem ei Dominus largietur, multi consolatione afficientur. Hunc igitur ut vocaremus Israelitam, persuasi sumus. Nunc ergo tuam Archiepiscopalem excellentiam (vel, Dignitatem) exhortamur, ut eos qui apud te (coram te) sunt, consoleris, utque illos ipsius respectu hilares reddas *, atque insuper ut quamlibet illorum necessitatem (indigentiam) quacunque in re perficias (suppleas), et ut ores pro nobis, o Lumen inextinguibile, o Fons intelligibilis (mystice: spiritali sensu ita dicte), o Gloriatio (Gloria) Sanctorum. Vale ,, Abbas vero Theodorus, et Abbas Zachæus, ceterique Fratres qui una cum his erant, quam Alexandriam ad eos pervenit Abbatis Antonii epistola scribentis eosque consolantis, magna completi sunt lætitia, eoque magis lætati sunt, quia de (pro) ipsis ad Archiepiscopum Patrem Fidei scripserat, illos ei commendans utpote Israelitæ filios, ut illorum curam suscipiens quibuscunque eos beneficiis (bonis officiis) prosequeretur. Atque Abbati Theodoro dixerunt Fratres: Beati nos sumus ac felices, propterea quia digni facti sumus ut magna hæc Luminaria (inclyti isti Viri) nostri misereantur, animarum nostrarum curam capessendo, ob magnam eorum erga Patrem nostrum propensionem (affectum). Abbas vero Theodorus in hunc modum eis respondit: Patris nostri (Pachomii) labores (perpeffiones), ac lacrima, et Sanctus Abbas ,, etc.

¹ Illos idiotismos qui latinis auribus intolerabiles sunt, evitare studeo, etsi fideliter quantum fieri potest interpretari coner. Alioquin verbum e verbo sic vertendum esset: *et gratia sermonem quem Dominus super eum ponet*. Id semel monuisse sufficiat.

² ΝῚ ΤΟΥΤΟΥ ΝΔΥ ΕΖΟΥΝ ΕΡΟΥ) Sensus fortasse est: καὶ εὐφραίνης αὐτὸς ἐπ' αὐτῶ: *et efficias ut de pretiosa Pachomii morte lætentur*. In hisce vertendis utrum Auctoris mentem probe assecutus sim, nescio. Peritiores fortasse, aut thebaica alia Fragmenta a clarissimis Viris Woideo, Giorgio, Adlero in lucem edenda maiorem lucem suppeditabunt. Verbum sane ΟΥΤΟΥ valet εὐφραίνω, *lætare*, Sophon. III. 14. Itaque ΤΟΥΤΟΥ videtur valere, *lætificare*. S. Athanasius in epistola encyclica tom. I. pag. 89. sic loquitur: τῶν λαῶν εὐφρανομένων ἐπὶ τῆς συνά-

συνᾶξαι, h. e. cum populi in synaxibus latarentur: nim. synaxes alacri animo celebrarent.

³ Notanda hæc dictio, ἀτχενδ, quæ, ut equidem censeo, idem valet ac memphitica ἀτθενο, *inextinctus: inextinguibilis*. Num ex eadem radice derivandum illud χנד, quod vidimus pag. 89: ut ἀνλhcтнc' χндq valeat: *latrones extinxerunt (occiderunt) eum?* Id verisimile mihi videtur. Vide utrum eodem referri possit illud χноуq, quod vidimus pag. 122: si enim huc referri posset, duorum verborum, quæ probe necdum intellexeram, significationem reperissem.

⁴ ΟΥΧαι, *Vale*) En clausula secundæ Sancti Antonii epistolæ, quæ item ut superior a nostro scriptore allata, tanquam pretiosum, rarissimumque antiquitatis monumentum habenda est. Nam e Sancti Abbatis opusculis nullum in Europa extat thebaice conscriptum, etsi eius epistolas *adhuc ante trecentos annos extitisse ægyptiæ scriptas in Thebaidis monasteriis, Abulbircat, et alii testentur*, ut scribit Renaudotius in Collectione Liturg. Orientalium pag. lxxxii.

⁵ ΕΤΩω) Memph. Οω, *multus*. Ita Luc. VII. 47: ΝΕC-ΝΟΒΙ ΕΤΩω iuxta Memphiticam Interpr. idest, *i molti peccati di essa*.

⁶ Ρῠειοοϋε, *lacrima*) Malim, Ρῠειοοϋε. Vide quæ dixi pag. 66. huius voluminis.

CCV

Pagina IV.

ΠΑ^δ ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ
 ΝΕΤΠΡΕCΒΕΥΕ ΖΑ
 ΡΟΝ' ΖῠΜΑΝΙῠ.
 ΕΤΕΙ^τ ΔΕ ΟΝ ΕΙC ΠΕΝ
 ΚΕΕΙΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡ
 CΙΗCΙΟC' ΥΝΑΨΩ
 ΠΕ ΝΑΝ ΟΝ' ΝΡΕϷ
 ΤΑΝΖΟ' ΝΝΕΝ
 ΨΥΧΗ' Ζῠ ΖΩΒ ΝΙῠ
 ΕΝΑΝΟΥϷ:
 †ΖΩ ΔΕ ῠΜΟC ΝΗ
 Τῠ ΝΑCΝΗΥ, ΧΕ
 ΔΙCΩΤῠ ΕΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΝΟΥΖΟΥ'
 ΔΥΩ ΝΑΡΧΑΙΟC

ΟΝ' ῠΠΕΥΟΕΙΩ
 ΕΤῠΜΑΥ' ΔΥCΩ
 Τῠ ΕΡΟϷ· ΧΕ ΖΕΝ^τ
 ΤΕΝΓΕΝΕΔ ΤΕΝΟΥ
 ΖΕΝ ΚΗΜΕ· †
 ΝΔΥ ΕΨΟΜῠ^τ Ν
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ' ΕΥΔΥ
 ΖΑΝΕ' ΖΙΤῠΠΝΟΥ
 ΤΕ' Μῠ ΝΓΩΜΕ.
 ΠΨΟΡῠ ΠΕ ΠῠΑ
 ΚΑΡΙΟC ΝΨΟΕΙΧ'
 ῠΠΕΤΟΥΔΑΒ ΑΠΑ
 ΔΘΑΝΑCΙΟC ΠΑΡ
 ΧΙΕΠΙCΚΟΠΟC
 ΝΡΑΚΟΤΕ' ΕϷΜΙ

ωε'

ωε' εχ̄ñ τπισctic
 ωαζραϊ επιμου .
 πμεζcnaυ πε πεn
 πετογδδβ̄ ñειωτ .
 απδ̄ αντωνιος'
 εφo' ñoycμoτ' εφ
 χηκ εβολ̄ ᾠπβι
 oc ññanaχωρητης'
 πμεζ̄ ωουñτ
 πε τεϊκοινω
 ñia' εco ñτυποc
 ñoyon ñia' ετ
 ογωω' εσωογ̄z'
 εζογñ ñzenψy
 χη' κατaπnoy
 τε' εττοοτοy ωαν
 τοyχωκ εβολ̄ .
 ñτερε ñecñny
 δε cωτᾠ enāi

ñτñ απδ̄ θεoδω
 poc . ayρ̄ωπηρε
 ñτπισctic ᾠπnoy
 τε' ετζραϊ ñζη
 τᾱ̄ . μñ πεφθβ̄
 bio' ετñαωωq'
 εαφπωρκ̄ ᾠπε
 θooy ñia' ζραϊ ñ
 ζητᾱ̄ . ñθε ñoy
 εcooy ñβαλζητ' ⁴
 εμñλδδy ñχβιν' ⁵
 ñζητᾱ̄ . οyμoñ ⁶
 χε ñεφ̄ πpokoπ
 τε' ζñ ᾠπολυτι
 ᾱ̄ ⁷ ετοoyoñz̄ εβολ̄
 δλλδ̄ ζñ ñκαρ
 ποc oñ ᾠπεπñā
 ετοyδδβ̄ ⁸ . ετε πdi

A D N O T A T I O N E S .

^d ñζice... απδ̄ etc.) ,, *Patris nostri* (Pachomii) *perpes-*
 ,, *siones, ac lacrima, et Sanctus Abbas Petronius pro nobis quo-*
 ,, *cunque in loco simus, intercedunt (orant). Ecce autem adhuc*
 ,, *(nobis Deus opem fert), et alius Pater noster (vel, Prases Ge-*
 ,, *neralis) nobis (datur, qui) animas nostras et ipse in quibuslibet*
 ,, *bonis operibus vivificabit. Vobis autem, Fratres, dico, quod Pa-*
 ,, *trēm nostrum (Pachomium) quodam die audiui, ac Seniores*
 ,, *etiam qui illo tempore (in monasterio) erant, audiverunt hæc*
 ,, *dicentem: Tria nunc in Ægypto video capita in nostra genera-*
 ,, *tione (vel, nostra atate) apud Deum, et homines (proficere,*
 ,, *et in dies) crescere. Primus est beatus (ille) Athleta (strenuus-*
 ,, *que vir) Sanctus Abbas (vel, Pater) Athanasius Alexandria*
 ,, *(vel, Racotis) Archiepiscopus pro Fide usque ad mortem decer-*
 ,, *tans. Secundus est Sanctus Pater noster, Abbas Antonius, qui*
 ,, *exemplar perfectum est vitæ anachoreticæ. Tertio loco Cænobiti-*
 ,, *cam hanc vivendi rationem pono, quæ illorum omnium typus*
 ,, *(ac forma) est, qui animas secundum Deum congregare volunt,*
 ,, *ut eas invenit donec perfectæ evadant* ,, *Quum vero hæc a Theo-*
 ,, *doro Abbate audiverunt Fratres, Fidem Dei, qua in ipso erat,*
 ,, *admi-*

„ admirati sunt, magnamque illius humilitatem, per quam omne
 „ malum evellebat (de medio tollebat) instar ovis (vel, agni)
 „ innocentis, in quo nullus est XBIN '. Non solum scilicet in ma-
 „ nifesta austera vita ratione proficiebat, sed in fructibus quoque
 „ Spiritus Sancti, cuiusmodi sunt mentis (cordis) humilitas, at-
 „ que obedientia (vel, subjectio). Ab illa enim hora,, etc.

¹ ETEI) Scribe, ETI , adhuc.

² $\text{ZEN TENGENE} \dots \text{ZENKHEUE}$) Notandum bis heic scri-
 bi ZEN pro $\text{Z}\bar{\text{N}}$, in: quamvis articulus quidem pluralis exprimi
 soleat per ZEN , præpositio vero, in, per $\text{Z}\bar{\text{N}}$.

³ $\text{E}\omega\omega\omega\tau$, tria) Simili modo Constantinus Imperator victor
 inclytum virorum ternionem laudavit dicens (ut narrat antiquus
 Collector Sententiarum S. Antonii apud Gallandium tom. 4.
 Bibl. PP. pag. 709.): Gratias ago Domino Christo, quod tria di-
 vina luminaria sint in diebus meis, scilicet B. Abbas Antonius,
 Abbas Ellenius, et Abbas Euchinus. Et ibid. pag. 712: Fertur S.
 Abbatem Antonium dixisse: Vidi Spiritum Dei descendentem super
 tres personas: super Abbatem Athanasium, et datus est ei patriar-
 chatus: super Abbatem Pachomium, et datus est ei primatus Cœno-
 bitarum: super Abbatem Macarium, et data est ei gratia cura-
 tionum.

⁴ $\text{B}\delta\lambda\text{ZHT}$, malitia carens, innocens) Hoc sensu adhibitam
 thebaice hanc dictionem habes Prov. I. 4. apud Tukium pag.
 245, ubi Interpres græcus vertit, ἀκάκοις, thebæus vero, $\bar{\text{N}}\text{B}\delta\lambda\text{-}$
 ZHT , malitia carenti: Et Jerem. XI. 19. ibid. pag. 382, ubi
 græc. Int. habet, ἀγνίον ἀκακον, agnus innocens, thebæus vero,
 $\text{OY ZIEIB } \bar{\text{N}}\text{B}\delta\lambda\text{ZHT}$, un agnello senza malizia: incapace di fare
 altrui del male. Huiusmodi erat S. Theodorus. Vocabuli vero
 etymon statuere non audeo, quin parum hæc curo. Viderint ta-
 men peritiores, utrum ex $\text{B}\omega\lambda$, et ZHT derivetur.

⁵ $\bar{\text{N}}\text{XBIN}$) Ignotum plane mihi est hactenus hoc vocabu-
 lum. Videtur heic ex contextu vertendum, risentimento, aut no-
 xa, aut memphitice $\text{B}\bar{\text{I}}\bar{\text{N}}\text{XONC}$, violentia, aut thebaice Xt-
 KBd , ultio.

⁶ OYMON) Emenda, et scribe, OY MONON , non solum.

⁷ Scribe, $\bar{\text{U}}\text{ΠOZITEI}\delta$.

⁸ Respicit ep. ad Gal. V. 22. quamvis ibi inter fructus
 Spiritus Sancti humilitas, et obedientia expresse non nominen-
 tur, sed tacite, aut æquivalenter.

ΠΕ ΠΕΘΒΒΙΟ Ν
 ΖΗΤ · ΜΝ ΘΥΠΟ
 ΤΑΓΗ · ΚΑΙ ΓΑΡ °
 ΧΙΝ ΜΠΝΑΥ ΝΤΑΥ
 ΟΥΤΩ · ΧΕ ΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡ
 ΟΙΗ ΟΙΟΣ' ΔΖΕΡΑ
 Τῆ ΝΕΙΩΤ' ΕΧΝ
 ΤΚΟΙΝΩΝΙΑ'
 ΕΥΩΑΝΧΝΟΥΥ
 ΕΥΩΑΧΕ ΖΝ ΤΕ
 ΓΡΑΦΗ' ΕΤΡΕΥ
 ΒΟΛῆ ΕΡΟΥ · ΝΕ
 ΩΑΦΟΥΩΩΒ ΝΑΥ
 ΠΕ ΖΝ ΟΥΘΒΒΙΟ'
 ΧΕ ΝΤΝΝΑΖΕ ΔΝ
 ΕΠΒΩΛ' ΜΠΕΖΡΗ
 ΤΟΝ' 1 ΕΙΜΗΤΕΙ Ν
 ΤΝΡΖΑΡΕΥΖΗΤ' 2
 ΩΑΝΤΝΒΩΚ Ε
 .. ΗΟ' 3 ΝΤΕΠΕΝΕΙ
 ΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡΟΙΗ
 ΟΙΟΣ ΒΟΛῆ ΕΡΟΝ ·
 ΝΕΤΧΝΟΥ ΔΕ Μ
 ΜΟΥ ΝΕΩΑΥΡ
 ΩΠΗΡΕ · ΜΠΕΥ
 ΘΒΒΙΟ ΕΤΝΑΩΩΥ
 ΖΜΠΤΡΕΥΧΩ
 ΝΑΥ ΜΠΑΪ, ΕΒΟΛ
 ΧΕ ΜΝΩΑΧΕ ΖΗΠ'
 ΕΡΟΥ' ΖΝ ΤΕΓΡΑ
 ΦΗ' ΝΘΕΕΤΕΩΑΥ
 ΩΑΧΕ 4 ΕΡΟΥ ΖΑΘΗ
 ΜΠΝΑΥ 5, ΕΥΤΕΒΩ

ΝΑΥ ΕΒΟΛΖΝ ΝΕ
 ΓΡΑΦΗ ΕΤΟΥΔΔΒ.
 ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΕΥ ΕΙΡΕ
 ΟΝ' ΜΠΑΪ, ΝΖΔΖ
 ΝΟΟΠ · ΕΥΖΩΠ' Μ
 ΜΟΥ' ΕΤΩΩΠΕ
 ΖΝ ΟΥΠΑΡΡΗΟΙΑ
 ΧΕΚΑΟ ΝΝΕΠΖΗΤ'
 ΝΝΕΟΝΗΥ ΡΙΚΕ
 ΕΡΟΥ, ΑΛΛΑ ΕΠΕΝ
 ΕΙΩΤ' ΑΠΑ ΖΩΡΟΙ
 ΗΟΙΟΣ - ΕΥΧΩΜ
 ΜΟΣ ΕΡΟΥ ΧΕ ΠΡΩ
 ΜΕ ΠΕ ΝΖΥΝΑΤΟΣ 6
 ΖΜΠΩΑΧΕ ΜΝ
 ΠΖΩΒ : ΜΝΝ
 ΟΔ ΖΕΝΚΟΥΪ ΔΕ Ν
 ΖΟΥΥ, ΔΥΤΕΛΙΟΥ' 7
 Ν'ΝΕΥΚΟΥΪ Ν
 ΖΒΗΥΕ ΖΝ ΤΠΟ
 ΛΙΟ ΡΑΚΟΤΕ · ΔΥΩ
 ΔΥΧΙ ΝΟΥΕΠΙΟΤΟ
 ΛΗ ΖΙΤΝ ΠΑΡΧΙ
 ΕΠΙΟΚΟΠΟΣ ΕΡΑ
 Τῆ ΝΑΠΑ ΖΩΡΟΙ
 ΗΟΙΟΣ · ΔΥΩ ΔΥ
 ΧΙΟΜΟΥ ΝΤΟΟΤῆ
 ΕΥΧΩΜΜΟΣ ΧΕ
 ΩΛΗΛ ΕΧΩΝ'
 ΠΩΟΕΙΧ' ΜΠΕΝ
 ΧΟΕΙΟ ΙΟ ΠΕ ΧΟ ·
 ΔΥΕΙ ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤῆ
 ΖΝ ΟΥ ΕΙΡΗΝΗ :

ADNOTATIONES.

° ΚΑΙ ΓΑΡ etc.) „ *Ab illa enim hora, qua Patrem nostrum,*
 „ *Abbatem Horsiesium cœnobitarum omnium patrem constitutum*
 „ *fuisse auditum est (nunciatum est), si de aliquo Scripturae textu*
 „ (ca-

„ (capitulo, loco, Dicto) a Fratribus interrogabatur, ut eum ip-
 „ sis exponeret, (ac difficultatem) solveret, respondere illis humi-
 „ liter solebat in hunc modum: Huius capituli (Dicti) solutionem
 „ (h. e. explanationem) non inveniemus, nisi patienter expectemus
 „ donec ad Austrum (in Thebaidem) veniamus, et Pater noster
 „ Horsiesius Abbas illud nobis explicet. Qui vero eum interroga-
 „ bant, magnam illius humilitatem admirabantur, dum ipsis hoc
 „ dicebat, quia nullus erat in (Sacra) Scriptura textus qui eum
 „ lateret, sicut ipsis (Fratribus præ humilitate) solebat ille dicere,
 „ dum eos doctrina e Sanctis Scripturis desumpta imbuebat (erudie-
 „ bat): id enim saepe faciebat, se ipse (suamque scientiam) abs-
 „ condens, ne confidenter (sed timide) loqui videretur: ut Fra-
 „ trum corda (scilicet) non erga ipsum, sed erga Patrem nostrum
 „ Horsiesium Abbatem inclinarentur, quem aiebat in sermone, et
 „ in opere potentem esse. Paucos autem post dies parva sua ne-
 „ gotia in urbe Racote (Alexandria) ad finem perduxerunt, atque
 „ epistolam ab Archiepiscopo ad Abbatem Horsiesium (scriptam)
 „ accepere, ac benedictionem ab eo sumpserunt inquires: Ora pro
 „ nobis, o Aibleta Domini nostri Jesu Christi: tum ab ipso disces-
 „ serunt in pace. Quum vero ad,, etc.

¹ ἈΠΕΡΗΤΟΝ) Legendum forsitan ἈΠΕΙΣΤΗΤΟΝ, di-
 questo testo. Locus, seu capitulum Sacræ Scripturæ a Græcis
 ῥητόν, a Thebæis pariter ῥΗΤΟΝ sæpe vocatur, itemque ΛΟ-
 ΓΟΣ, ut alibi vidimus, et ΛΕΞΙC, ut in decimo Fragmento
 videbimus.

² Ἰσαρῶς ἡσυχία, aver pazienza) Superius p. 10. ad Matth.
 XVIII. 29. vidimus, ῥοῦ ἡσυχία, patientiam habe: et pag.
 87. ἡσυχία, patientia.

³ Ε. . ΗC) Membranæ frustulum heic deest, in quo una
 tantum exarata erat litera. Non video autem quænam alia esse
 potuerit, nisi Ρ. Itaque confidenter lego, ΕΗC, in Austrum,
 idest in Thebaidem: ita enim loqui solebant Thebæi. Qui ex
 Thebaide per Nilum Alexandriam navigabant, septentrionem ver-
 sus navigare dicebantur: qui vero Alexandria in Thebaidem,
 Austrum versus. Vide pag. 278. huius Fragmenti, et Lacrozium
 in ΡHC, et Tukium pag. 305. Zachariæ locum afferentem.

⁴ ἡσυχία etc.) Paulo obscurior videtur hic locus. Scriptoris
 mens huiusmodi est, ni fallor: In sacris Scripturis, earumque
 expositione valde versatus erat, etsi se ipse inruditum, in eisque
 minime versatum dicere soleret. etc.

⁵ ἡσυχία ἡσυχία) Verbum e verbo ante horam. Sed vide-
 d d tur

tur adhiberi pro *antea*: $\zeta\alpha\theta\eta$ $\bar{\alpha}\pi\epsilon\bar{\iota}\nu\alpha\gamma$: *ante illud tempus*.
Vide Tukium pag. 239, et sequentibus.

⁶ $\bar{\nu}\delta\gamma\bar{\nu}\alpha\tau\omicron\varsigma$ etc.) Ex Luc. XXIV. 19. ubi legitur: $\delta\upsilon\upsilon\alpha\tau\omicron\varsigma$ $\bar{\iota}\nu$ $\bar{\epsilon}\rho\gamma\omega$ $\eta\bar{\iota}$ $\lambda\acute{o}\gamma\omega$, *potens in opere et sermone*.

⁷ $\alpha\gamma\tau\epsilon\lambda\iota\omicron\gamma'$) Scribe, $\alpha\gamma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omicron\gamma'$, *absoluerunt: terminarono*. Ex verbo $\gamma\rho\alpha\varsigma\omicron$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omicron\upsilon\bar{\nu}$, thebaice truncato fit $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omicron\gamma'$, sicut ex verbo $\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\bar{\nu}$, fit $\sigma\tau\alpha\gamma\tau\omicron\gamma'$, *crucifigere*: quod enim apud Tukium pag. 132, et 291, atque in Theotociis pag. 480. legitur $\kappa\tau\alpha\gamma\tau\omicron\sigma\omicron\gamma$, id librariorum mendum esse puto, qui perperam intellexerint, ac resolverint compendium illud, quod habes superius, pag. 30, et 23, Matth. XX. 19. Tukius sane pag. 63. et 378. legit etiam ipse, ac scribit $\sigma\tau\alpha\gamma\tau\omicron\gamma'$

COH

Pagina VI.

$\bar{\nu}\tau\epsilon\rho\omicron\gamma\epsilon\iota$ ϵ $\delta\epsilon$ $\omega\alpha$
 $\pi\iota\mu\alpha$ $\bar{\nu}\alpha\pi\alpha$ $\alpha\bar{\nu}\tau\omega$
 $\bar{\nu}\iota\omicron\varsigma$ $\alpha\gamma\omega\iota\bar{\nu}\epsilon$ $\bar{\nu}$
 $\omicron\omega\eta$ \cdot $\epsilon\tau\tau\epsilon\gamma\delta\bar{\nu}$
 $\pi\epsilon\eta\omega\iota\bar{\nu}\epsilon$ - $\alpha\gamma\tau\alpha$
 $\mu\omicron\omicron\gamma$ $\chi\epsilon$ $\alpha\eta\beta\omega\kappa$
 $\epsilon\pi\tau\omicron\omicron\gamma'$ $\epsilon\tau\zeta\iota\zeta\omicron\gamma\bar{\nu}$.
 $\bar{\nu}\tau\omicron\omicron\gamma$ $\delta\epsilon$ $\alpha\gamma\bar{\tau}\zeta\omega\tau$ ¹
 $\epsilon\gamma\bar{\nu}\eta\gamma$ $\epsilon\rho\eta\varsigma$ \cdot $\epsilon\rho$
 $\omega\alpha\bar{\nu}\omicron\gamma\bar{\alpha}$ $\zeta\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\epsilon\varsigma$
 $\bar{\nu}\eta\gamma$, $\chi\bar{\nu}\epsilon$, $\alpha\pi\alpha$ $\theta\epsilon$
 $\omicron\delta\omega\rho\omicron\varsigma$ $\epsilon\omicron\gamma\omega\alpha$
 $\chi\epsilon$ \cdot $\bar{\eta}$ $\omicron\gamma\bar{\alpha}\kappa\alpha\zeta$ $\bar{\nu}$
 $\zeta\eta\tau$ \cdot $\bar{\nu}\epsilon\omega\alpha\eta\pi\iota$
 $\theta\epsilon$ $\bar{\alpha}\mu\omicron\omicron\gamma'$ $\epsilon\eta\chi\omega$
 $\bar{\alpha}\mu\omicron\varsigma$ $\chi\epsilon$ $\mu\alpha\rho\bar{\nu}$
 $\chi\rho\bar{\omega}$ ² $\bar{\nu}\omicron\gamma\mu\bar{\nu}\tau$
 $\zeta\alpha\rho\epsilon\omega\zeta\eta\tau$, $\omega\alpha\bar{\nu}$
 $\tau\bar{\nu}\beta\omega\kappa$ $\epsilon\rho\eta\varsigma'$ $\bar{\nu}$
 $\tau\bar{\nu}\chi\bar{\omega}$ $\epsilon\pi\epsilon\bar{\nu}\epsilon\iota$
 $\omega\tau'$ $\bar{\alpha}\pi\bar{\nu}\bar{\alpha}\kappa\alpha\zeta$
 $\bar{\nu}\zeta\eta\tau$ - $\alpha\gamma\omega$ $\pi\chi\omicron$
 $\epsilon\iota\varsigma$ $\bar{\nu}\alpha\tau\bar{\alpha}\bar{\mu}\tau\omicron\bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\alpha\bar{\nu}'$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\zeta\iota\tau\omicron\omicron$
 $\tau\bar{\eta}$ \cdot $\alpha\gamma\omega$ $\bar{\nu}\tau\epsilon$
 $\rho\omicron\gamma\epsilon\iota$ $\epsilon\rho\eta\varsigma$ $\epsilon\pi\beta\omicron$

$\omicron\gamma'$, $\alpha\gamma\alpha\sigma\pi\alpha\zeta\epsilon$
 $\bar{\nu}\bar{\nu}\epsilon\gamma\epsilon\rho\eta\gamma$, $\bar{\nu}\omicron\bar{\iota}$
 $\alpha\pi\alpha$ $\theta\epsilon\omicron\delta\omega\rho\omicron\varsigma$
 $\mu\bar{\nu}$ $\alpha\pi\alpha$ $\zeta\omega\rho\iota\eta$
 $\varsigma\iota\omicron\varsigma$ $\zeta\bar{\nu}$ $\omicron\gamma$ $\pi\epsilon\bar{\iota}$,
 $\epsilon\omicron\omicron\gamma\alpha\delta\beta$ - $\mu\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\epsilon$
 $\varsigma\bar{\nu}\eta\gamma$ $\tau\eta\rho\omicron\gamma$.
 $\bar{\nu}\tau\epsilon\gamma\bar{\nu}\omicron\gamma'$ $\alpha\alpha\pi\alpha$
 $\theta\epsilon\omicron\delta\omega\rho\omicron\varsigma$ $\tau\bar{\nu}\alpha\eta$
 $\bar{\nu}\bar{\nu}\epsilon\varsigma\alpha\bar{\iota}$ $\bar{\alpha}\pi\alpha\rho$
 $\chi\iota\epsilon\pi\iota\varsigma\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma'$
 $\epsilon\tau\omicron\gamma\alpha\delta\beta$ - $\alpha\gamma\omega$ $\bar{\nu}$
 $\tau\epsilon\rho\epsilon\eta\omicron\omega\gamma\omicron\bar{\nu}\epsilon\bar{\nu}\epsilon$
 $\varsigma\bar{\nu}\eta\gamma$, $\alpha\gamma\bar{\nu}\omicron\delta$
 $\bar{\nu}\bar{\nu}\omicron\lambda\omicron\varsigma\bar{\alpha}$ $\omega\omega\pi\epsilon$
 $\bar{\nu}\alpha\gamma'$ $\zeta\iota\tau\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\omega\alpha$
 $\chi\epsilon$ $\bar{\nu}\omega\bar{\nu}\zeta$ ³ $\epsilon\tau\chi\eta\zeta$
 $\bar{\nu}\zeta\eta\tau\omicron\gamma$ \cdot $\lambda\omicron\iota\pi\omicron\bar{\nu}$
 $\alpha\eta\tau\bar{\nu}\alpha\eta$ $\omicron\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\tau\epsilon$
 $\pi\iota\varsigma\tau\omicron\lambda\eta$ $\bar{\nu}\alpha\pi\alpha$
 $\alpha\bar{\nu}\tau\omega\bar{\nu}\iota\omicron\varsigma'$ $\bar{\nu}$
 $\tau\alpha\eta\varsigma\alpha\zeta\bar{\varsigma}$ $\epsilon\rho\alpha\kappa\omicron$
 $\tau\epsilon$ $\bar{\nu}\alpha\gamma$ \cdot $\bar{\nu}\tau\epsilon\rho\epsilon\eta$
 $\omicron\omega\bar{\varsigma}$ $\delta\epsilon$ $\omicron\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\epsilon\bar{\nu}\epsilon$
 $\varsigma\bar{\nu}\eta\gamma$ \cdot $\alpha\gamma\varsigma\mu\omicron\gamma$
 $\epsilon\pi\bar{\nu}\omicron\gamma\tau\epsilon$ $\epsilon\gamma\chi\omega$

 $\bar{\alpha}\mu\omicron\varsigma$

ἄμωοc κε κωμω
 μωωτ εἰν νεκ
 εἰβηγε τηροϋ
 κε ακχωριζε
 ναν νοϋνοοῦ
 ἄπαρρηκωδ' ε
 εοϋν ενεκεεῦ
 εδλ ετοϋωδδ' ε

τβε νεωληλ
 ἄπενειωτ' ἦ
 εικωιοc: δω
 ἦτερε ἀπδ θεο
 εωροο νδϋ ενε
 κνη' ἦθε ετοϋ
 πητ' εεοϋν εροϋ

A D N O T A T I O N E S.

† ἦτεροϋει etc.) „ Quum vero ad Abbatis Antonii locum
 „ pervenissent, de illo sciscitati sunt (quasi verunt illum), ut eum
 „ inviserent, sed ipsam ad interiorem montem sese contulisse audi-
 „ verunt. Ipsi vero versus Austrum (in Thebaidem) venientes iter
 „ suum continuarunt. Quod si quis e Fratribus Abbatem Theodo-
 „ rum de aliquo Scripturæ loco, aut de aliqua cordis afflictione
 „ consulebat (interrogabat), os eis obstruere (persuadere) consue-
 „ verat, inquit: Patienter expectemus donec in Thebaidem perve-
 „ nerimus; tunc Patri nostro cordis nostri afflictionem manifestabi-
 „ mus, ac per eum Dominus tranquillitatem (requiem) nobis da-
 „ bit. Quumque ad Βοῦ (vel, Ρβοῦ) in Thebaidem pervenere, se
 „ se invicem in osculo Sancto amplexati sunt Abbas Theodorus,
 „ et Abbas Horsiesius, et cuncti Fratres. Statim vero Sancti Ar-
 „ chiepiscopi literas ei tradidit Abbas Theodorus: quumque illas
 „ Fratribus legeret, magna hos consolatione verba vitæ, quæ in
 „ iis scripta erant, repleverunt (affecerunt). Postea Abbatis
 „ quoque Antonii epistolam, quam ipsis Alexandriam scripserat,
 „ eidem tradidit. Quum vero hanc etiam Fratribus legeret (Abbas
 „ Horsiesius), Deum benedixerunt, inquentes: Benedictus tu (es)
 „ in omnibus operibus tuis, quia magnam nobis fiduciam in san-
 „ ctis servis tuis (erga sanctos servos tuos) largitus es propter
 „ Patris nostri Justi orationes. Quumque Fratres Abbas Theodorus
 „ videret ad eum magis veluti confugere, (quam ad Abbatem Hor-
 „ siesium), hanc ob rem, etc.

¹ εϋπρωτ) Quid valeat verbum πρωτ, neque probe no-
 vi, neque leves coniecturas afferendo investigare nunc placet.
 Ad peritiores te amando.

² μαρπρω) En aliud verbum πρω, cuius germanam
 significationem indicabunt peritiores: nisi forte a verbo πρῶ-
 μου, utor, deducendum sit.

A D N O T A T I O N E S.

ἢ ΝΤΟQ etc.) ,, hanc ob rem contristatus est, atque in contubernium aliquod ad breve tempus ire voluit (statuit), donec Abbas Horsiesius stabiliretur pacifice (vel, in pace). Hanc vero ob rem orationes fundere, atque ad Deum fletus mittere noctu et interdiu non cessabat. Quumque adhuc afflictus hac de causa esset, ac mœstus, supervénit Apa (Pater) Macarius (monasterii) Cbnum Hegumenus (Præfectus), ut Abbatem Horsiesium inviseret (visitaret). Ad illum Theodorus Abbas accessit, et cum eo seorsum (secreto) locutus est, eique omnia narravit (quæ contigerant) inquiring: Velim petas ab Abbate Horsiesio, ut me tecum versus Austrum mittat, et paucis diebus apud te manebo: quia ecce tuis ipsemet oculis vides quacumque in sancto hoc loco contingunt. Abbas autem Macarius morem ei gerens fecit sicut ei dixerat (pollicitus fuerat), et ad Patrem nostrum Horsiesium adiit, atque his verbis eum rogavit: Vellem ut Theodorum mecum versus Austrum mitteres, donec parum nostri panis faciamus, quia pistoriam artem bene callet, ac ea etiam de causa ut consolatio Fratribus ab illo afferatur. Quum vero Abbatem Theodorum id ipsum velle atque optare nosset (Abbas Horsiesius), eum cum Macario misit. Quumque adhuc in navigio essent, antequam ad contubernium pervenirent, Fratrum unus,, etc.

¹ αϥῶ εϥωληλ) Notanda hæc locutio, quæ valet: in oratione perseveravit: diutius oravit. Nempe ῶ contrarium est verbis οῦω, λο etc. de quibus dixi pag. 65, et 173.

² αϥειεζητ) In prima hacce columna a versu vigesimo ad 25. deest membranæ frustulum transversim corrosum, et exiguæ latitudinis. Itaque literæ ε ante ι superest solum superior pars: non dubito tamen quin sit revera ε, non vero c. Simili modo in Fragm. IX. pag. 84. legitur: αϥει' εζητ. Sed quid proprie valet εζητ' hisce in locis? Non sane, ad cor. An, opportune? an repente? an celeriter? Peritiorum iudicium expecto, aut alia similia loca.

³ Hæc narrat græcus etiam scriptor sive Interpres Vitæ S. Pachomii etc. num. 78.

⁴ ΠΕΝΟΥΜ') Græci scribunt, παχνούμ, Pachnum. Heic ob membranæ corrosionem, quam dixi, deest litera ς, præter superiorem eius partem. Thebaice scribendum videretur potius, ΠΕΖΝΟΥΜ', sed literæ ε nullum exstat vestigium, imo ne locus quidem superesse videtur ubi exarata esse potuerit.

⁵ ἸΝCΘΟΥCΔ', *secreto: da parte*. Vide Tukium pag. 342, ubi græcus textus habet, κατ' ἰδίαν.

⁶ ΕΤΡΕΚΑΙΤΙ') Scribe, ΕΤΡΕΚΑΙΤΕΙ', *ut petas*.

⁷ Thebæis panes per integrum annum incorruptos durare testatur S. Athanasius in Vita Sancti Antonii num. 12. Itaque panis nauticus, seu buccellatum, erat panis ille, quo vescebantur, bis nempe excoctus (*biscotto*). Hinc orta, ni fallor, illa *parvorum panum* denominatio, quam superius vidimus Fragma. V. Magnus ille Joannes Chrysostomus, cuius sanctitatem non minus, quam eloquentiam nunquam satis admirari queo, se semet ipse redarguit libro 1. ad Demetrium tom. 1. pag. 132, quia *cum decrevisset, relicta urbe, in monachorum tabernacula se recipere, sciscitatus prius fuerat, ei δυνατόν ἄρτον ἐσθίειν ἐφημερόν τε καὶ νέαρὸν, utrum fieri posset, ut pane singulis diebus cocto, ac recenti vesceretur*.

⁸ ΕΤΕΙ') Scribe, ΕΤΙ', *adhuc*.

СП

Pagina VIII.

ΝΕΕΤΕ' ἢ ἀϋτπεϋ
 ΟΥΟΪ ΕΡΟϋ ΝΘΙ ΟΥ
 CΟΝ' ΠΑΪ ΕΝΕϋCΟ
 ΟΥΝ ἄμοϋ ἀΝ Zα
 ΘΗ' ἄπεZοΟΥ ΕΤἄ
 ΜΑΥ · ΑΛΛα ΕϋΜΕΕΥΕ
 ΖΕ ΕΝΤΑϋΕΙ ΕZΟΥΝ
 ΕΝΕCΝΗΥ ΝΒΡΡΕ'
 ΕϋCΟΟΥΝ' ΝΤΑΝΤ
 ΑΥΡΕ · ΑΥΩ ΠΕΧΑϋ
 ΝΑϋ' ΖΕ ΑΚΟΥΗΡ' Ν
 ΡΟΥΠΕ ZΙΝ ΝΤΑΚ
 ΕΙ ΕΝΕCΝΗΥ.

ΑϋΟΥΩΨΒ ΝΑϋ Ν
 ΘΙ ΑΠΑ ΘΕΟZΩΡΟC
 ΖΕ ΑΪΡ ΟΥΚΟΥΪ Ν
 ΟΥΟΕΙΩ · ΑΥΩ ΠΕ
 ΧΑϋ ΝΑϋ ΖΕ ΕΝΕ
 ΤΕΚΕΙΟΠΕ ΤΕ ΤἄΤ
 ΑΥΡΕ' ZΙΝ ΕΚZἄ
 ΠΚΟCΜΟC · ΑϋΟΥ
 ΩΨΒ ΝΑϋ ΖΕ ZΑΠ

ΛΩC². ΑϋΟΥΩZ
 ΟΝ' ΕΤΟΟΤῶ ΠΕΧΑϋ
 ΝΑϋ ἄΠΜΕZΩ
 ΜΗΤ ΝCΟΠ · ΖΕ
 ΕΚΨΑΝ ΒΩΚ Ε
 ΖΟΥΝ ΕΠἄ ΝΤΩΘ³,
 ΖΕ ΕΚΝΑCΜΙΝΕ
 ΝΝΟΕΙΚ · ΝΓΝΑΥ
 ΕΟΥΑ' Zἄ ΝΕCΝΗΥ
 ΕϋΧΙΝZΡΑϋ⁴ · Η Εϋ
 CΩΒΕ⁵. ΑΓΩΝΙΖΕ
 ἄΠΡCΚΑΝZΑΛΙ
 ΖΕ ZΑΠC ΓΑΡ' Ε
 ΤΡΕΥZΕ ΕΜΙΝΕ
 ΝΙΜ' ΝΡΩΜΕ
 Zἄ ἄΜΗΗΩΕ ΕΤ
 CΟΟΥZ' ΕZΟΥΝ.
 ΑϋΟΥΩΨΒ ΝΑϋ
 ΖΕ ΚΑΛΩC' ΑΚ
 ΤCΑΒΕΕΙΑΤ ΕΒΟΛ.

ΑΥΩ ΜἄΝCα ΟΥ
 ΚΟΥΪ ΑΥΜΟΟΝΕ⁶

ΕΘΕ-

ΕΘΕΝΕΕΤΕ • ΔΝΕ
 CNHY ΤΗΡΟΥ ΕΙ
 ΕΒΟΛΖΗΤῸ • ΔΥ
 ΔCΠΔΖΕ ἄμοϋ
 ΖἸΝ ΟΥΡΑΥΕ • Ἰ
 ΤΕΡΕϋ ΕΙΜΕ ΔΕ ἸΔΙ
 ΠCΟΝ' ΕΝΤΑϋ
 ΤCΑΒΕΕΙΔΤῸ ΕΒΟΛ
 ΖΙΠΧΟΙ, ΧΕ ΑΠΔ
 ΘΕΟΔΩΡΟC ΠΕ..
 ΔϋΒΩΚ ΕΥΜΔ..
 ΔϋΖΟΠῸ ΕΒΟΛΖἸ

ΠΩΠΕ • ΔΥΩ
 ΔϋΜΟΟΥΕ ΜἸ
 ΝΕCΝΗΥ ΕΥΜΕ
 ΛΕΤΔ' ὉΥΑΝΤΟΥ
 ΠΩC' ΕΖΟΥΝ ΕΘΕ
 ΝΕΕΤΕ • ΔΥΩ Δϋ
 Θῶ ΖΔΖΤΗΥ' ΕΡΕ
 ΝΕCΝΗΥ ΤΗΡΟΥ
 ΠΩΠΗΡΕ ἸΠΕϋ
 ΘῆΒΙΘ ΕΤΝΑΨΩϋ
 ΕΖΟΥΝ' ΕΠΟΥΔ' ΠΟΥ⁸

A D N O T A T I O N E S.

^h Δϋ†ΠΕϋΟΥΟΙ etc.) „ Fratrum unus, qui ante illam diem
 „ ipsum non noverat, sed eum, pistoria artis iam peritum, recen-
 „ ter ad Fratres venisse, ac in monasterium ut tyronem ingressum
 „ fuisse existimabat, ad eum accessit, eumque sic allocutus est:
 „ Quot anni sunt ex quo ad Fratres venisti (monastico habitu in-
 „ datus es)? Respondit ei Abbas Theodorus: Παυλο tempore inter
 „ Fratres vitam duxi. Is vero sic eum rursus interrogavit: Num-
 „ quid ab eo tempore, quo in mundo (in seculo) manebas, pisto-
 „ riam artem exercebas? Respondit Theodorus: ΖΑΠΛΩC' (leviter,
 „ tenuiter, parum bene). Instetit adhuc ille, ac tertio huic dixit:
 „ Si in pistrinum ad conficiendos (fingendos) panes ingredieris, et
 „ aliquem ex Fratribus cachinnari (vel, litigare), aut ceteros
 „ irridere videris, tentationi resiste, neque scandalizari velis;
 „ etenim in plurium simul congregatorum multitudine homines cuius-
 „ libet generis inveniri necesse est. Respondit ei Abbas Theodorus:
 „ Recte me monuisti. Quumque paulo post apud contubernium (cum
 „ navigio) constitissent, e conventu ipso universi Fratres exie-
 „ runt, eumque gaudio pleni amplexati sunt. Quum vero Frater
 „ ille, qui in navigio monita ei dederat, rescivit, eum esse Ab-
 „ batem Theodorum, in locum *... recessit, ac pra pudore sese
 „ abscondit. Et una cum Fratribus meditantibus (vel, meditans)
 „ iivit, donec intra contubernium pervenerunt. Et apud eos man-
 „ sit: cunctique Fratres magnam ipsius erga unumquemque humili-
 „ tatem admirabantur. „ Reliqua desiderantur.

¹ ΤῸΤΑΜΡΕ', ars pistoria: saper far bene il pane) Animad-
 verte, librarium scripsisse paulo superius, ΤῸΝΤΑΜΡΕ'.

² 2ΔΠΛΩC') Hæc narrans græcus Scriptor, quem citavi, eamdem plane Sancti Theodori responsionem, idemque adverbium exscribit: ut perspicuum sit illum ex ægyptio aliquo scriptore suum opusculum excerpisse, aut potius græce interpretatum esse: in eo sane passim vocabula quidem græca sunt, sed locutiones ægyptiacæ. En̄ eius verba: λέγει αὐτῷ · πόσον χρόνον ἐποίησας ἐν τοῖς ἀδελφοῖς; ὁ δὲ εἶπεν · ὀλίγον · καὶ λέγει αὐτῷ · οἶδας πρὸ τῆ σε ἐλθεῖν ἀρτοκόπος; καὶ λέγει αὐτῷ · Ἀπλῶς. Quæ sic interpretatur Cardonus: *Ita compellat: Quantum nunc temporis est, quod inter Fratres vitam agis? Cui Theodorus, Perparum, respondit. Ac rursus alter: Num antequam inter Monachos vivere cœpisti, panes noveras pinsere? Noveram, respondit Theodorus.* Adverbium igitur ἀπλῶς Cardonus pro *utique, etiam, maxime, val,* heic accepit. Non ausim equidem hanc interpretationem respuere: lectori tamen aliam etiam, quam superius proposui, expendendam relinquo.

³ ΕΠΜΑΝΤΩC) Vocabulum non aliunde mihi notum. Ex contextu apparet eum locum designari in quo panis fiebat.

⁴ ΕΥΧΙΝΩΡΑC) Iis quæ de hac locutione, ΧΙΝΩΡΑC, supra dixi pag. 117, nihil habeo quod addam, nisi quod græcus Scriptor sic habet: ἐὰν ἐλθῶν εἰς τὸ ἀρτοκοπιῶν, ἴδῃς τινὰ πλέον γελῶντα, ἢ ἕτερον μαχόμενον. etc. ubi nescio an verbum hoc, μαχόμενον, *litigantem, contendentem,* respondeat verbo ΕΥΧΙΝΩΡΑC, sicut γελῶντα respondet fere verbo ΕΥCΩΒΕ, *irridentem.*

⁵ ΕΥCΩΒΕ) Sancti Pachomii Regulam graviter violabant huiusmodi monachi: is enim cap. 116. *Quando farinam (inquit) conspergunt aqua, et massam subigunt, nemo loquatur alteri. Mane quoque quando tabulis ad furnum vel ad clibanos deportant panes, simile habebunt silentium, et tantum de psalmis, et de Scripturis aliquid decantabunt.*

⁶ ΔΥΜΟΟΝΕ) Alias verbi ΜΟΟΝΕ significationes omitto. Sed huc spectat ea quam habes in Actis Apostolorum apud Tukium pag. 285. Nam et ibi de navigii statione dicitur. Eodem fere sensu dicunt etiam ΜΟΥΝ Thebæi, ut videre licet apud ipsum Tukium pag. 411.

⁷ ΕΥΜΕΛΕΤΑ) Ob eam, quæ ad superiorem Fragmenti paginam commemorata est, membranæ corrosionem deest litera Υ: cuius tamen ea supersunt superne atque inferne vestigia, ut scriptum credam non ΕΥΜΕΛΕΤΑ', sed ΕΥΜΕΛΕΤΑ'. Porro monachos suos jusserat S. Pachomius in Regula cap. 28. *de Scrip-*
tenris

pruris aliquid meditari, dum ex uno loco in alium transibant. Dimissa Collecta (inquit) singuli egredientes usque ad cellulas suas, vel usque ad vescendi locum, de Scripturis aliquid meditabuntur: nullusque habebit opertum caput meditationis tempore. Et cap. 60: Operantes nihil loquentur seculare, sed aut meditabuntur ea quæ scripta sunt, aut certe silebunt.

⁸ Legendum, ΕΠΟΥΑ' ΠΟΥΑ', ut patet.

* ΑΥΧΟΥΚ' ΕΒΟΛ ΝΧΕ ΝΙ ΣΧΟΛΙΟΝ ΕΧΕΝ ΝΨΟΡΠ Ἀ-
ΜΗΡΙ. ΑΠΕΤΡΩΝΙΟΣ ΠΨΗΡΙ ΝΛΑΙΛΙΟΣ ΠΙ ΕΒΟΛΒΕΝ
†ΒΑΨΟΡ ΤΕΒ ἈΜΨΟΥ ΒΕΝ †ΒΑΚΙ ΝΤΕ ΒΟΝΩ-
ΝΙΑ:— εφεψωπι ΝΧΕ ΠΙΨΟΥ ΝΕΜ ΠΙΤΑΙΟ
ΝΑΚ ΠΨΩΙΣ ΦΝΟΥ†. εφεψωπι.

εφεψωπι:—

* ΠΕΝΙΚΟΥΤ ΕΘΟΥΑΒ ΑΒΒΑ ΠΑΒΩΜ... ΑΚΨΕΝΑΚ Ε΄ΠΤΨΟΥ
ΝΤΕΒΑΙΣ · ΑΚΕΡ ΡΕΜΝΧΩΙΛΙ ἈΜΑΥ · ΜΕΝΕΝΑ ΟΥ
ΣΗΟΥ ΑΚΘΨΟΥ† ΝΖΑΝ ΜΟΝΑΧΟΣ · ΟΥΟΣ ΑΚΨΨ-
ΠΙ ἈΦΙΨΤ Ν†ΚΟΙΝΩΝΙΑ... ΤΩΒΖ ἈΠΨΩΙΣ
ΕΖΡΗΙ ΕΧΩΝ:— In Theotociis pag. 192.

Idest: O Pater noster Sancte Abbas Pachóm...

in thebaidis montem secessisti: ibi peregrinus

fuisti: post aliquantum temporis monachos

congregasti: et Pater Fratrum in com-

muni viventium factus es... Ora

Dominum pro nobis:—

Explicit primus Ægyptiorum Fragmentorum Fasciculus, cuius impressio absoluta fuit mense Aprili, anno Martyrum MDI, Christi MDCCLXXXV. Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Pii Papæ Sexti undecimo.

Alterius Fasciculi, quo volumen perficietur, Impressio hoc ipso anno, Deo favente, absolvetur. Vale qui legis.

EMENDANDA, AUT ADDENDA.

- pag. V. *lin.* 39. Thebaidica *scribe*: thebaica
 pag. VI. *lin.* 7. Thebaidenses *scribe* Thebaos
 pag. XIII. *lin.* 21. ἈΠΕCΝΔΥ *scribe* ἈΠΕCΝΔΥ
 pag. XIV. *lin.* 17. ΤΩΜ. Sahidice ΤΩCΕ *scribe* ΤΩΜ, et
 ΤΩΧΙ. Thebaice, ΤΩΘΕ.
 pag. XXI. *lin.* 17. ΠΕΤἸ ἈΠΩΔ *scribe* ΠΕΤἸἈΠΩΔ
 pag. XXIII. *lin.* 27. ΝΧΟ *scribe* ΝΧΟ³
 pag. XXV. *post lineam* 8. adde hanc adnotationem. ³ ΝΧΟ)
 Legendum puto, ΝΧΟΕΙC.
 pag. XXIX. *lin.* 2. *post*, irrepserunt, adde. In Pontificali sa-
 ne part. 2. pag. 95, ubi Evangelii lectio incipit ab hoc 22.
 versiculo, legitur: ἈΠΙ CΗΟΥ ΕΤΕΜΜΑΥ, *in illo tempore*.
 pag. XL. *lin.* 30. *in marg.* X. 1. *scribe* XI. 1.
 pag. XLI. *lin.* 25. *post*, omnino, adde. Memphiticus tamen Inter-
 pres quoque in Pontificali part. 2. p. 97. habet: ΖΙΝΔ ΝΤΕΤΕΝ
 ΕΜΙ ΟΥΟΖ ΝΤΕΤΕΝ CΩΟΥΝ, *ut sciatis et cognoscatis*.
 pag. LI. *lin.* 15. ΛΔΖΔΡΟC *scribe* ΛΔΖΔΡΟC
 pag. XCI. *lin.* 15. ΩΛΙ ἸΝΙ *scribe* ΩΛΙ ἈΜΔΥ ἸΝΙ
 pag. C. *lin.* 2. Theotociis pag. *scribe* Theotociis etiam pag.
 — *lin.* 3. scribendum etiam sine lege scribendum sine
 pag. CII. *lin.* 3. ex ipsis quo sensu *scribe* ex ipsis Abbates voca-
 ri volunt: sed quo sensu
 — *lin.* 11. *post*, *clanculum?* adde. Lacrozius in Sylloge
 habet: ΟΑΝΔΖ, *debilis*. Num aliqua est affinitas inter
 ΧΝΔΖ, et ΟΑΝΔΖ?
 pag. CXI. *lin.* 29. est CΕΝΔΝΟΕΙ *scribe* est CΕΝΔΝΟΕΙΝ, *com-*
movebuntur. Apud Tukium pag. 136. verba libri Judith
 ex cap. IX. vers. 12. (seu 17) afferentem quod in græco
 legitur, κτίστα τῶν ὑδάτων, *o creator aquarum*, thebaice
 vertitur ΠΡΕCΩΩΝΤ ἸἈΜΟΟΥ ἸΕΙΟΟΥΕ, idque Tukius
 ipse interpretatur, *creator aquarum fluminum*.
 pag. CXXIX. *lin.* 4. *post*, tradent, adde. Tukius tamen pag.
 647. memphiticum nomen † ΖΩΙ† vertit, *hyana*. Vide
 Fragmenti decimi paginam ΝΔ, i. e. 54.
 pag. CLXIII. *lin.* 34. Alterum Memphitæ usque ad necdum
 novi. Ita *sic emenda*. Alter num thebæis usitatus sit, nec-
 dum novi. Marci quidem cap. XIV. vers. 36. apud Tukium
 pag. 552. thebaeus Interpres habet: ΔΒΒΔ ΠΕΙCΩΤ. Sed ibi
 græcus quoque Textus habet, ἀββᾶ ὁ πατήρ, et Vulgatus
 Int.

Int. *Abba* (*Pater*), ut memphiticus, dBBd ΦΙΩΤ. Nimirum non titulus honorificus ibi est dBBd, sed vox syriaca ab hebraico nomine אב (*ab*) *pater*, derivata, et ab omnibus Interpretibus retenta, simulque explicata: quare nec thebaica in thebæo Interprete evadit, neque latina in latino, neque græca est in Textu græco. Memphitæ vero titulum hunc dBBd crebro in ore habent. Ita

Si quid aliud emendandum esse, aut addendum animadvertero, monitusve ab amicis fuero, id in extremo volumine adnotabo.

ÆGYPTIORUM
CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA

NANIANA

ASSERVATÆ.

FASCICULUS ALTER;

BONONIÆ

Typis Lælii a Vulpe. Anno MDCCLXXXV.
Superiorum permissu.

ΜΥΝΟΤΗΤΗΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΪΚΤΟΥ

Α. Κ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΜΟΥΣ

Αθήναι, 1911

BENIGNO LECTORI

D. JOHANNES ALOYSIUS
MINGARELLIUS

ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

EN alterum ægyptiorum fragmentorum Fasciculum, benigne Lector: de quibus singillatim omnibus quum satis dixerim in loco, nihil iam esset cur te nunc, præfando, detinerem, nisi fastidiosis quibusdam satisfaciendum foret, iis scilicet qui nullum sine præfatione librum edendum putant, ac illis etiam qui ubi Fragmenta nonnulla, in extremo præsertim volumine, tam lacera, mutila, exigua esse conspexerint, ea forsitan incassum edi arbitrabuntur. Verum hi si doctorum hominum iudicium exquirent, consilium ab his probari meum comperient: nam præterquamquod nihil, quod tantæ sit vetustatis, negligendum esse nemo diffitetur, magno insuper vel exiguæ istæ thebaicorum codicum reliquiæ adiumento esse possunt, atque adeo reipsa sunt, ad vetustissimam linguam, qua sanctissimi Thebaidis monachi Antonius, Pachomius, Horsiesius scripsere, exsuscitandam, ditandam, amplificandam, quum ferme iam periisse videretur: thebaice enim scriptum nihil aliud usque ad hanc diem typis impressum extabat, nisi ea sacræ Scripturæ loca, quæ ex thebaica interpretatione a Tukio allata sunt in Grammatica, et Borgianum de S. Coluthi miraculis Fragmentum: quin immo ipsum thebaicæ linguæ nomen se-

ptuaginta circiter ab hinc annis eruditis etiam in Europa viris ignotum erat. Ille ipse Wilkinsius, qui tam bene de ægyptiis literis, de memphitica dialecto, de Europea litteratorum republica meritis est, quemque illa ætate tantum potuisse demiror, ut adeo pulchram atque elegantem Novi Testamenti primum, deinde Pentateuchi ægyptiaci editionem insperanti offerret Europæ, ille ipse, inquam, Wilkinsius ne hoc quidem noverat, utrum thebaica dialectus ulla esset. In Prolegomenis enim ad Novum Testamentum ægyptium, Oxoniensibus typis anno Domini 1716, Martyrum vero 1432. impressum, nonnullos quidem pagina VII. codices commemoravit thebaicos, sed eos thebaice scriptos esse ignorabat: nam et loca quæ ex ipsis affert, perverse exscribit, contra atque in memphiticis facit; neque verba a verbis recte distinguit, ut mox videbis; ac demum ipsemet, quod caput est, se nescire profiteretur qua lingua sint exarati. Id quo pateat manifestius, ipsum Wilkinsii locum quamvis haud brevem in medium affero: en ergo eius verba numeris a me quibusdam, ubi menda occurrerint, notata. „ *Manuscriptum Huntingtonianum quartum, folio, continet*
 „ *partem Evangelii Joannis a cap. 7. vers. 13. usque ad cap. 12.*
 „ *vers. 25. (incipit) ΨΑ ΧΕ (1) ΕΤΒΗΗΤΥΣ (2) ΝΟΥΠΑΡ-*
 „ *ΡΗCΙΔ' (3) ΕΤΒΕ ΘΟΤΕ ΝΝΙΟΥΔΙ (4) ΣΝΥΜΗΤΕ (5) ΔΕ*
 „ *ΑΠΨΑΔΙC (6) ΒΩΚ ΕΣΡΑΙ ΕΠΕΡΠΕ ΔΥΤCΒΩ. Et desinit*
 „ *ΣΔΜΗΝ ΣΔΜΗΝ ΤΧΩΜΟC ΝΗΤ (7) ΝΧΕ (8) ΕΡΕΤΜ-*
 „ *ΤΒΛΒΙΛΕ (9) ΝCΟΥΟΞΕ (10) ΕΣΡΑΙ ΕΧΑΠΚΔΣ (11) ΝΕC-*
 „ *ΜΟΥ ΨΑCΒΩΜΑΥΑΔC (12) ΕΨΩΠΕ ΔΕ ΕCΨΑΝΜΟΥ ΨΑ-*
 „ *CΤ ΝΟΥΚΑΡΠΟC ΕΝΔΨΩΥ. Præter Evangelia dantur et*
 „ *Acta Apostolorum ac reliqui Novi Testamenti libri.*

„ *Codex Huntingtonianus 394. in octavo, exhibet Acta Apo-*
 „ *stolorum sine et ætate carentia, linguâ plane a reliquis Manu-*
 „ *scriptis Copticis, quæ unquam vidi, diversa, eâdem tamen cum*
 „ *Fragmento Joannis modo allegato. Exempli gratia incipit: Π-*
 „ *ΨΟΡΠ ΜΕΝ ΝΛΟΓΟC ΕΑΙΤΑΙΜΟΥ (13) Ω ΘΕΟΦΙΛΕ ΕΤ-*
 „ *ΒΕ ΣΩΒ ΝΙΜ ΕΤΔΙC ΑΡΧΕΙ ΕΝΔΔΔΥΔΥΩ (14) Ε'ΤCΒΩ*
 „ *ΝΣΗΤΟΥ ΨΑ ΕΣΡΑΕ (15) Ε'ΠΕΣΟΥ ΝΤΑΥΑΝΔΛΔΜΒΑΝΕ*
 „ *ΜΟΥ. Et cap. 2. ita incipit: ΣΑΠΤΡΕΥΧΩΚ ΔΕ Ε'ΒΟΛ*
 „ *ΝΙΙ (16) ΠΕΣΟΥ ΝΤΠΕΝΤΗΚΟCΤΗ ΝΕΥΨΟΟΠ ΤΗΡΟΥ*
 „ *ΠΕΣΙΝΕΥΕΠΥ (17): his adduntur aliqua posterioris Sancti Pe-*
 „ *tri Epistola capita a cap. 2. item tres Epistole Joannis et pars*
 „ *epistole Jude eâdem lingua qua Acta Apostolorum, de qua hoc*
 „ *in genere observandum quod ab indocto, manuque rudi contra*
 „ *Re-*

„ *Regulas Grammaticales ipsorum Ægyptiorum... atque aliorum*
 „ *sic consarcinata, nec ullo modo cum reliquis lingua Coptica Ma-*
 „ *nuscriptis conciliari aut conferri potest.* „ Hactenus Wilkinsius,
 de cuius laudibus nimis quidam ægyptii sermonis imperitus
 scriptor in Gallia nuper detrahere visus est, ipsius de ægy-
 ptiano sermone peritiam in dubium revocans, quum et ægy-
 ptiam linguam satis calleret ille Anglus, et ex quas perfecit
 editiones plurimi meo quidem iudicio faciendæ sint, utpote
 mirum in modum emendatæ, quantum quidem et illa fere-
 bat ætas, et modica (fatendum est enim) græcæ linguæ pe-
 ritia, ac tyrothetarum alicubi oscitantia sinebat, quantum deni-
 que invecta iampridem in Ægyptum a memphiticis librariis,
 atque in Wilkinsii editionibus servata, græcas voces depravandi
 consuetudo patiebatur: in quo privata forsitan auctoritate nihil
 tunc mutandum censuit vir perdoctus ne in iis quidem vocabu-
 lis quæ a Memphitis barbare ac turpiter deformari manifestum
 erat. Verum hæc si dempseris, quæ omnibus ægyptiorum
 etiam libris communia sunt, paucissima Wilkinsianas memphiti-
 cæ Translationis editiones legenti menda occurrent; in latina
 vero memphiticæ ipsius interpretatione haud multa reperies,
 quæ fideliter ab illo conversa non fuerint: nisi sicubi forte
 græcæ illum dictiones fefellerunt, ut ex. gr. Gen. II. 19, ubi
 voculam ΕΤΙ ab eo verti, *postquam*, valde miror, quum et
 eiusmodi versio sententiam ibi summopere turbet, neque particu-
 la ipsa ΕΤΙ talem habeat significationem, sed valeat, *adhuc, præ-*
terea. Quod si græcam in ægyptio Pentateucho Translationem,
 quam ubique memphita Interpres convertit, ac sequitur, con-
 suluisset semper Anglus noster, aut probe intellexisset, vix
 ullum fortasse in latina eius versione erratum foret. Ceterum si
 ut Memphiticæ linguæ peritus fuit Wilkinsius, ita et thebaicam
 calluisset, septemdecim illis mendis, quæ totidem superius numeris
 notavi, librum suum nequaquam fœdavisset: sed scripsisset sine
 dubio ut nunc emendabo: nimirum (1) ΨΔΧΕ (i. e. *loqueba-*
tur: notæ enim temporis, ac personæ in præcedenti, quæ pe-
 rierat, codicis pagina extabant). (2) ΕΤΒΗΗΤΩ (i. e. *de illo*).
 (3) ΖΝ ΟΥΠΑΡΡΗΟΙΑ' (i. e. *confidenter, aut palam*). (4) ΝΝΙΟΥ-
 ΔΑΙ (Judæorum). (5) ΖΝ ΤΜΗΤΕ (in medio). (6) ΑΠΨΑ ΔΙΩ
 (festi Jesus). (7) ΝΗΤΝ (vobis). (8) ΧΕ (quod). (9) ΕΡΕ ΤΩ-
 ΤΒΛΒΙΛΕ (nisi granum). (10) ΝΚΟΥΟ' ΖΕ (frumenti cadat). (11)
 Ε'ΧΩ ΠΚΔΖ (super terram). (12) ΨΑΩΩ ΜΑΥΔΑ (manet
 solitarium). (13) Ε'ΔΙΤΑΜΙΟΥ (feci eum). (14) ΕΝΔΔΥ ΔΥΩ
 faco-

(*facere et*). (15) ΩΔ ΕΞΡΔΙ (*usque ad*). (16) pro ΝΔΙ ΠΕΖΟΥ, quod mendosum est, scribendum fortasse erat, ἈΠΕΖΟΥ (*diam*). (17) ΠΕ ΖΙ ΝΕΥΕΡΗΥ (*erant simul*). Utinam vero thebaicas illas quas memorat interpretationes, ut ut mutilas, ex Huntingtoni codice edidisset vir eximius: plura enim intelligeremus vocabula, quorum genuinam vim in tanta thebaicorum scriptorum paucitate nunc assequi non valemus: quoniam vero id ille non præstitit, utinam in posterum saltem et illæ Translationes, et thebaica alia sanctorum hominum scripta in lucem proferantur, quo thebaicus sermo et copiosior quodammodo evadat in dies, et clarior, et catholicæ Ecclesiæ dogmata novorum semper testimoniorum accessione magis magisque confirmantur. Vale. Dabam Bononiæ in Collegio Canoniorum S. Salvatoris die XIII. Sept. anno Dom. M.DCC.LXXXV. Martyrum autem, M.D.I.

* ΠΟΥΡΟ ΝΤΕ ΝΙΕΝΕΖ ΠΙΑΤΤΑΚΟ ΠΙΘΟΝΑΥ ΕΡΟΥ
 Ἀμαρτυ φνουτ̄ πιταιο φωυ ηε νεμ
 πιωου: —

ÆGYPTIORUM CODICUM

RELIQUIÆ

VENETIIS IN BIBLIOTHECA NANIANA

ASSERVATÆ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL: 773-936-3000

ÆGYPTIORUM FRAGMENTORUM

FASCICULUS ALTER.

Illustratis iam priore Fasciculo quatuor ac triginta membranæ, reliquæ sunt triginta duntaxat, quibus ægyptiorum novem codicum Fragmenta conficiuntur: nisi forte aliæ quoque in ægypto, ubi eas studiose conquiri iussit præstantissimus Eques Jacobus Nanius, detectæ fuerint, ac Venetias primum, deinde Bononiam ad me transmittantur. Ego interim novem hæc, quæ in manibus sunt, Fragmenta illo ipso ordine ad prelum mittam, quo ea singillatim pag. 537. Elenchi *græcorum Naniana bibliotheca codicum* recensui, atque disposui: quamvis illorum unum atque alterum an aliter disponi potuerint, vel debuerint, nunc ipsemet dubitem, ut dicam suo loco.

I X.

Ægyptii codicis Fragmentum constans octo membranæ, longis uncias bononienses fere decem, latis uncias fere octo.

Desiderantur initio octoginta paginæ, nempe xl. membranæ, aut, quod eodem recidit, quinque octaptychi quaterniones: qui vero superstes adhuc est, numero 5 idest 6, in dextero postremæ paginæ latere superne signatus est, eodemque numero in sinistro primæ paginæ latere superne signatus erat, ut ex lineis illis constat, quæ infra, et supra quemlibet huiusmodi numerum duci solebant, quæque bona ex parte etiamnum supersunt, atque in singulis nostrorum Fragmentorum paginis conspiciuntur. Sextus igitur quaternio integer adhuc manet, membranæ scilicet octo ipsæ. Prima pagina numero Πd, i. e. 81, signata olim erat, sed cum lacera aliquantum sit membrana, is iam periit.

Codicis propria hæc sunt. Tabaco alicubi inquinatus est: membranæ superna in parte alicubi mutila: Character non inelegans quidem, sed parum elegans, vetustus tamen. Litera princeps d (quod mireris) eandem plane habet hæc formam, quam latina, a, *minuscula ac rotunda* typographorum: ad quam formam aliis in Fragmentis modo magis, modo minus accedit. Ad basim litteræ, B, transversa ducitur linea, et supra T fere semper lineola. Vigesima nona litera, 2, ceteras superat longitudine,

f f

secus

secus atque in codicibus superioribus. Nulla heic rubro colore infecta, nullus asteriscus, nullus ornatus, nullum, ut sic vocem, *πάρεργον*. Interpunctio *τελεία*, quam *finale* dicere possumus, in hoc Fragmento tribus constat punctis, et longa linea; in hunc modum: — Lineolas crebro omittit librarius Exscriptor, atque in menda non raro labitur. Is non primo solum, quarto, et quinto recentior est, ut puto, sed etiam fortasse undecimo. Codicis Specimen habes pag. sequenti num. 9.

Nihil aliud Fragmento hocce continetur, quam Vitæ Sancti Pachomii, seu potius primorum, ut alias dixi, Pachomiani instituti Abbatum Generalium historiæ pars quædam non contemnenda.

5

Pagina I.

αφει' εβολ' αψα
 χε' νυμαχ' χε
 πωηι' μεν ν̄
 σογο † ρ̄ χριδ' †
 μμογ - αλλα †
 ναν̄ νουπρο
 θεσμια' ψαν
 τεπχοει' †
 σογ̄ντ̄' † ντν
 τααγ' † νακ' : —
 αφογω̄β' δε
 ναγ' ν̄οι' πρω
 με χε ντᾱντ̄
 νακ' αν̄ ετβε
 ογλαδγ' αλλα
 ετβε παουχα
 αγω ον̄ ντε
 τ̄ν̄ γενρωμε
 ν̄ τεπνογτε
 ν̄ τεγνογ' αq
 πον̄γ' † εσρα
 μ̄ν̄ νεσνηγ
 μ̄ν̄ νεσνηγ αφει
 νε εβολ' ναγ' ν̄
 γενκογι' ν̄ σομογ' †
 ετε ογωηι' ν̄
 λαψανε † πε μν

γενκ...¹¹.....
 οτε¹²...¹³ ν̄
 οεικ' ν̄ τοq' δε
 αqζιτογ' ζν̄ ογ
 πικτικ' εσογν̄
 επνογτε : αγω
 απενιωτ'¹⁴ σομογ'
 ει οq' αφει' εβολ'
 ζιτοοτ̄' ζν̄ ογ'¹⁵
 νοθ' νραψε : —
 ΠΕΝΙΩΤ' ΔΕ ΠΑ
 ΖΩΜ ΑΓΖΜΟΟC
 ΑΨΑΧΕ Μ̄Ν̄
 ΝΕCΝΗΥ Ζ̄Μ̄
 ΠΨΑΧΕ ΜΠΝΟΥ
 ΤΕ ΖΙΤ̄Ν̄ ΤΕq
 ΔΩΓΕΔ ΝΤΑq
 ΔΔC ΝΥΜΑΥ Ζ̄Ν̄
 ΟΥΘΕΠΗ . αγω
 ΝΕῩΡ̄ΨΠΗΡΕ Ν̄
 ΟΙ ΝΕCΝΗΥ Ν̄ΘΕ
 ΝΤΑΠΝΟΥΤΕ
 †ΤΟΟΤΟΥ Ζ̄Ν̄
 ΟΥΨ̄C̄Ν̄Ε¹⁶ . ΕΤΒΕ
 ΠΕqΖΜΔΛ ΕΤ
 ΟΥΔΔΒ ΠΕΝΙΩΤ
 ΠΑΖΩΜ

AD-

9 ΜΗΝΕΤΑΙΑΚΟ
ΝΙ ΧΕΑΜΑΖΤΕ
ΑΧΩΑΥΑΖΙΟΧΗ

ΔΕΑΥΤΩΟΥΝ
ΔΥΕΙΕΒΟΛ
ΔΥΑΛΕΕΠΤΡ

11 ΤΕ ΚΝΑΖΕ ΕΡΟ
ΣΝΤΠΕ
Ο ΥΒΕΠΕΤΤΑΖΩΒ

12 ΝΤΑΠΙΣΤΕΥΕ
ΕΠΕΝΤΑΥΓΟΥ
ΑΛΛΑΖΝΟΥΦΑΝ
ΤΑΙΩΝΔΩΗΩΝ
ΝΤΑΥΤΙ ΘΕΝΗΡΩ
ΗΕΝΤΕΙΖΕ

13 ΩΝΤΧΟΟΝΝΑΙ
ΧΕΑΥΑΙ ΝΤΕ
ΓΝΑΙΑΙ ΖΩΣΤΕ

14 ΨΗΤΗΣ ΕΥΝΑΧΕΠΕΥ
ΕΙΩΤΕΥΩΗΡ
ΠΕΠΡΟΨΗΤΗΣ ΔΕΘ

15 ΟΝΘΕΝΟΥΚΩΣΤ
ΕΖΟΥΝΕΤΠΝΟ
ΒΕ.....

16 ΠΕΣΤΥΛΑΙΟΝΝΙΝΑ
ΒΛΛΑΔΥΑΔΑΓΕΣ
ΝΗΧΕΨΩΝΕ

17 ΠΟΟΥ ΝΤΗΚΑ
ΤΟΟΠΝΕΒΟΛ
ΝΡΑΣΤΕ ΥΠΡ
ΤΡΗΩΟΥΕ

ÆGYPTIORUM CODICUM
ADNOTATIONES.

^a αϥει etc.) Id est: „ *exiit, eumque allocutus est inquit:*
 „ *Modica quidem frumenti portione opus habeo, sed certam nobis*
 „ *temporis quo solvere debeamus, prorogationem assigna, donec*
 „ *(nobis) Dominus eius pretium dederit, tibi que illud restituamus*
 „ *(persolvamus). Ei (Pachomio) vero respondit (ille) homo in*
 „ *hunc modum: Nullam (aliam) ob causam illud (frumentum)*
 „ *tibi adduxi, nisi ob meam (meæ animæ) salutem, ac præterea*
 „ *(quia) homines Dei (i. e. Deo cari: Dei cultores: religiosi)*
 „ *vos estis. Statimque illum (Pachomius) αϥΠΟΝΓ una cum*
 „ *Fratribus (Monachis): ac ei postmodum parvas (vel, paucas)*
 „ *eulogias attulit, videlicet parum lapsanij, et... olera *... et*
 „ *panes. Ipse vero (mercator) cum fide in Deum hæc sumpsit:*
 „ *ac Pater noster ipsum benedixit: ab eoque magno cum gaudio*
 „ *(mercator) discessit. Pater vero noster Pachomius consedit, at-*
 „ *que Fratres in verbo Dei allocutus est ob gratiam quam illis*
 „ *Deus ipse fecerat (tam) cito. Et mirati sunt Fratres, quod*
 „ *opem ipsis repente (nec opinato) tulisset Deus propter sanctum*
 „ *servum suum Patrem nostrum Pachomium. Erat vero „ etc.*

¹ αϥει εΒΟΛ, *egressus est*) Nempe Sanctus Abbas Pachomius. Ut hæc probe intelligas, lege apud Bollandianos tomo tertio Maii segmentum 27. Vitæ Sancti Pachomii sive græce ex ægyptio alio scriptore conversum, pag. 795. Venetæ editionis, sive latine ex græca interpretatione a Cardono translaturum, pag. 307. Equidem paucis verbis ea tantum inde referam, quæ huc pertinent. Sancti igitur Pachomii monasterio ob copiosas eleemosynas egenis distributas necessarius ad victum panis iam defecerat: quumque in eo esset Sanctus Vir ut aliquos ad emendum frumentum mitteret, mercator quidam sub auroram monasterii ianuam pulsavit, frumentumque obtulit peropportune. Vocatus ergo a ianitore, ut verisimile est, Sanctus Pachomius, e monasterio, aut e contubernio, aut e cella „ *egressus est*, et cetera quæ heic sequuntur in nostro Fragmento. Porro in græco quod dixi opusculo mercator ille paulo aliter, quam heic, Sanctum Abbatem alloquitur. σῖτον (inquit) ἐπαγγειλάμενος εἰς τὰ μετ' ἄλλα, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας µε συνεβιβάσθην ἐν ὑπνοῖς ὑμῖν μᾶλλον ἐνεγκεῖν αὐτὸν χρῆσθαι ὡς ἀνθρώποις θεῶ. Quæ verba sic transtulit Cardonus: *Frumentum, ait. Sed per alia omnia, perque ipsam meam salutem assero, quod in somnis occulta quadam vi adductus sim, ut vobis eo opus habentibus illud potius afferrem,*

tamquam acceptissimis Deo hominibus. Sed hic locus neque satis recte a Cardono viro ceteroquin docto conversus est, neque a græci apographi mendo expurgatus: mendosa enim sine dubio est lectio illa, εἰς τὰ μετ' ἄλλα: quæ et nihil heic significat, nec ab eo qui græcæ linguæ peritus sit, ferri potest: perspicuum est enim legendum esse, εἰς τὰ μέταλλα, i. e. *ad metalla: ad fodinas: pro fodinis: ut sensus sit: Frumentum (hocce) quamvis ad fodinas (missurum me) pollicitus forem, pro mea (tamen) salute (i. e. ut rem animæ meæ salutarem facerem), in somnis et cetera ut Cardonus vertit. Ne mireris, lector, quod in paucorum horumce verborum versione plura de meo addiderim: in eo enim opusculo singula quidem verba græca sunt, sed stylus, ac phrasis passim ægyptiaca, ut in meis hisce translationibus: ægyptiaca enim scripta eiusmodi sunt, ut plerumque nequeas ea simul et fideliter convertere, et græco, latinove stylo exponere.*

² αψωαχε) Membranæ oblongum heic frustulum deest: itaque prima huius vocis litera suppleta a me fuit.

³ πωημ, *un poco*) Italice: *Ho bisogno bensì d' un poco di frumento, mà...*

⁴ π̄χρηδ') Scribe, π̄χρηδ'. In græca Vita: τὸ μὲν σίτεν χρεια ἐστὶν ἡμῖν.

⁵ ΝΟΥΠΡΟΘΕCΜΙΑ') Græca vox προθεσμία in ægyptiaca etiam illa Sancti Pachomii Vita extabat, quam græce edidit Papebrochius: ibi enim mercatori Sanctus Abbas dicit: ἄλλα δὲς προθεσμίαν πρὸς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῷ (nempe σίτεν, *frumenti*).

⁶ COYNTQ̄, *pretium eius*) Memphitæ COYEN *pretium* dicunt: Thebæi vero COYNT, ubi saltem suffixum pronomen sequatur. Id colligo et ex hoc loco, et ex Joann. XII. 3. Vide pag. 51. huius voluminis.

⁷ ΝΤΝΤΑΔQ̄) Scribe, ΝΤΝΤΑΔQ̄: et alibi etiam lineolas adde ubi desint.

⁸ αψΠΟΝΓQ̄) Quid valeat, ΠΟΝΓ (vel, sine suffixo, ΠΩΝΓ) εἰρηαι, ignotum mihi est: nec divinare placet.

⁹ ΝCΜΟΥ) *Edulia benedicta*, opinor, sic vocat. Quoniam vero tam ægyptia vox CΜΟΥ, quam græcum vocabulum εὐλογία *benedictionem* sonat, ideo transtuli, *eulogias*: de qua voce vide Ducangium, si placet.

¹⁰ ΟΥ ΨΗΜ ΝΛΑΨΔΝΕ, *un poco di lapsana*) Quid lapsana sit, docet Forcellinus in Lexico. Eum lege. Cuiusmodi vero essent lapsanæ, seu lapsania, quibus Pachomiani monachi vesce-

scēbantur, nemo melius, quam Cassianus, novit, quem, quum apud Tabennesiotas diu manserit in thebaide, ac in eorum cœnobiis monasticam vitam duxerit, ea sæpius comedissee dubitandum non est. Is ergo libro 4. de Institutis cœnobiiorum cap. XI. *Summa* (inquit) *reputantur delicia* (in Pachomianis scilicet monasteriis) *si herba sale condita, quam lapsanum vocant, aqua diluta ad refectionem Fratribus apponatur*. Quod *lapsanum* vocat Cassianus, diminutive λαψάνιον etiam seu *lapsanium* dicitur. Itaque hoc in loco suspicor legendum esse aut *lapsanium*, aut *lapsanam*, non vero *lapsanum*. Mercatori tamen lapsanam hanc non (ut sanctis suis monachis) aqua valde dilutam apposuisse crediderim Sanctum Pachomium, quo maiores adhuc essent *summa* istæ *delicia*. Scribe heic, ΝΛΑΨΑΝΗ.

¹¹ ΜΝ ΖΕΝ Κ...) An ΖΕΝ ΚΝΤΕ, *ficus*? Qui membranam hoc in loco lacerare ausus est, et tabaco inquinare, reliquarum opipari huiusce ientaculi dapum certam cognitionem nobis eripuit: neque vero illas græco ex opusculo rescire licet: nulla enim ibi istius ientaculi mentio fit. Cassianus tantum ceteras Tabennesiotarum monachorum lautitias manifestat capite 22. libri quarti, quem citavi. *Apud quos* (inquit) *secta singulis mensibus porrorum folia, lapsania, sal frictum, oliua, pisciculi minuti salliti, quos illi manidia vocant, summa voluptas est*.

¹² ...ΟΤΕ) Scriptum fortassis erat, ΖΕΝ ΟΥΟΟΤΕ, *olera*: quæ ita vocantur et heic paulo post, et apud Tukium p. 570.

¹³ Si divinare quis velit, addere poterit, ΜΝ ΝΒΝΝΕ, et *dactylos*.

¹⁴ ΑΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ΑΠΕΝΕΙΩΤ. Eodemque modo infra scribe bis hac ipsa in pagina.

¹⁵ ΖΝ ΟΥΝΟΘ ΝΡΑΩΕ, *magno cum gaudio*) Sic loquitur scriptor quoque Miraculorum S. Coluthi pag. 81.

¹⁶ ΖΝ ΟΥΩΤΝΕ) Ita librarius scripsit, supra literam C lineolam ducens, itidemque aliam supra N. Equidem transtuli, *repente*, tres ob causas: primum quia id contextus exposcere videtur: deinde quia apud Tukium pag. 153. ex Luc. XXI. 34. locus thebaice affertur, in quo ΖΝ ΟΥΩΕΝΕ valet, *repente: ex improviso*: sive thebæi et ΩCNE dixerint, et ΩΕΝΕ, quod vix credo, sive potius Tukii typhetheta e nostra membrana (ut asolet) sit corrigendus: Demum quia græcus alterius Vitæ S. Pachomii Interpres hoc idem habet adverbium: hæc enim in ea leguntur apud Bollandianos: ἐθαύμασεν (scribe, ἐθαύμασαν) οἱ ἀδελφοί τὴν ἐξαίφνης (scribe, ἐξαίφνης) ἀντίληψιν τῆ θεῆ δια τὸν δῆλον

δῆλον αὐτῆ: quæ sic verito: *Admirati sunt Fratres repentinum
operem a Deo, servæ sui causa* (sibi ipsis latam).

Pagina II.

Ν . . γ ρομολο
Γ C^b Δε¹ ΜΝ
ΝCα ἄμαρτυ
ΡΟC². Δε ἀπα
ΔΙΟΝΗΣΙΟC³
ΕΥΠΡΕCΒΥΤΕ
ΡΟC⁴ ΠΕ ΝΤΕ
ΤΕΚΚΛΗCΙΑ Ν
ΝΙΓΕΝΤΩΡΕ⁵
ΕΥΡΕCΠ⁶ΖΟΤΕ
ΖΗΤῆ ἄπνοῦ
ΤΕ ΠΕ ΕCΘ Ν
ΨΒΗΡ ΕΠΕΝ
ΙΩΤ⁶ ἀπα πα
ΖΩΜ . ΔΥΩ ΝΤΕ
ΡΕCΩΤῆ ΖΕ
ΝῆCΥΝΧΩΡΙ⁷ ΔΝ
ΝῆΚΕ ΜΟΝΑΧΟC
ΕΤΖΙΒΟΛ . ΕΤΕ
ΨΑΥΕΙ⁸ ΕΒΜΠΥΙ
ΝΕ ΝΝΕCΝΗΥ
ΝCΕΒΩΚ⁹ ΕΖΟΥΝ
ΕΘΕΝΕΕΤΕ ΝΘΕ
ΝCΑC ἄνωμτε
ΠΟΥ⁸ ΝΖΟΥ

ἀλλ⁹ . . ἀφτρεῦ
Καδ . . ΝCΑΟΥCα
ΠΑΡΑΜΕΡΟC
ἄπμαἄπρο¹⁰ Ν
ΘΕΝΕΕΤΕ . ΝΤΟC
ΔΕ ἀCΛΥΠΕΙ¹¹ ἀC
ΤΩΟΥΝ ἀφει¹²
ΨΑΡΟC ΕΤΑ
ΒΕΝΝΗCΕ . ΧΕ C
ΝΑΧΠΙΟC ΕΤΒΕ
ΠΕΙΖΩΒ : —
ΝΤΕΡΕCΨΑΧΕ
ΔΕ ΝἄμαC ἀC
ΟΥΨΒ ΝΘΙ
ΠΡΩΜΕ Μ
ΠΝΟΥΤΕ . ΧΕ
ἄΠΡΜΕΕΥΕ ὠ
ἀΠΑ ΔΙΟΝΗΣΙΟC
ΧΕ ΠΑΟΥΨ ΠΕ
ΕΤΡΑΛΥΠΕΙ¹³
ΝΟΥΨΥΧΗ
ΖΑΠΛΩC . Η
ΝΤΟC¹⁴ ΕΤΡΑ
ΛΥΠΕΙ¹⁵ ἄΠΑ
ΧΟΕΙC ΕΤΧΩ
ΜΜΟC . ΖΝ ΤΕC

A D N O T A T I O N E S.

^b ΝΕΥῆ ΟΥ ΖΟΜΟΛΟΓΗΤΗC etc.) „ *erat vero Confessor*
„ *quidam post Martyres, nimirum Apa (Pater) Dionysius, Ec-*
„ *clesiæ Tentyræ Presbyter, Deum timens, et Patris nostri Pachomii*
„ *amicus. Quumque is audiisset, (Pachomium ipsum) exter-*
„ *nis aliis monachis, qui ad visitandos Fratres veniebant, non*
„ *permittere amplius, ut intra contubernium (vel, conventum) in-*
„ *grederentur, sicut heri et nudius tertius permiserat, sed velle*
„ *ut ii*

„ ut ii seorsum atque (a Fratribus) seiuncti ad conventus ianuam
 „ consistere, contristatus est, ac surrexit, atque ad eum venit
 „ in Tabennese, ut ipsum hanc ob rem increparet. Cum vero eum
 „ allocutus esset, respondit vir Dei: Ne existimes, o Pater Dionysii,
 „ voluntatem mihi (ac propositum) esse, ut vel unam tantum
 „ animam contristem, aut potius (vel, aut hoc etiam) ut
 „ Dominum meum contristem, qui sancto suo ore,, etc.

¹ Scriptum heic fuisse non dubito: ΝΕΥΝ ΟΥ ΖΟΜΟΛΟΓΗΤΗΘΕ ΔΕ, erat autem quidam Confessor. Græcus quoque scriptor hanc de Dionysio narrationem superiori de frumentario negotiatore narrationi proxime subiungit, eodemque modo incipit. Ἦν δέ τις ὁμολογητής (inquit) μετὰ τῆς μάρτυρας, διούσιος ὄνομα, erat autem Confessor quidam post martyres, Dionysius nomine.

² ἈΝΝΟΝ ΑΜΑΡΤΥΡΟΝ, post Martyres) Punctum, quod scripsit librarius post ἈΜΑΡΤΥΡΟΝ, pro accentu accipio, ut in primi Fasciculi præfatione dixi. Hæc autem locutio, post martyres, satis clara non est. Potest ea sic accipi, ut valeat: post initium æra Martyrum: quæ epocha a prima die ægyptiaci primi mensis Thoth cœperat, idest a die 29. Sextilis mensis, anno Domini 284. Potest etiam ita intelligi, ut denotet: post annum Christi 303: aut etiam: postquam Diocletiani adversus Christianos persecutio iam cessaverat in ægypto. Quæ enim heic narrantur a nostro scriptore, aliquot saltem annos evenerunt postquam primum in Tabennese monasterium fundaverat S. Pachomius: hoc autem Domini anno circiter 325. fundatum est. Denique scriptoris nostri mens hæc etiam esse potest, Dionysium sanguinem quidem pro Christo non fudisse, ut multi Martyres Diocletiano Imperatore fecerant, ab Arianis tamen ob catholici dogmatis defensionem vexatum, ac multas perperessum ærumnas, non inter Martyres, sed inter Confessores numerandum esse.

³ ΔΙΟΝΗΘΙΟΝ) Scribe, ΔΙΟΝΥΘΙΟΝ'.

⁴ ΕΥΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ, Presbyter: un Prete: uno dei Preti della Chiesa di Tentira) Græcus Dionysium hoc in loco vocat æconomum Ecclesiæ Tentyritarum, sed paulo post vocat etiam presbyterum, ut ægyptius noster.

⁵ ΝΝΙΓΕΝΤΩΡΕ) De Tentyritarum Ecclesia sermonem heic esse dubitari nequit: græcus enim habet: τῆς ἐκκλησίας τεντύρων. Mendum ergo est in membrana. Ac sane librarius ipse qui heic scripsit, ΝΝΙΓΕΝΤΩΡΕ, mox pag. 84. scribit, ΝΤΕ ΝΕΙ-

TENTΩΡΕ, *Tentyra*, seu *Tentyritarum*. Quod vero græci, ac latini, vertentes ω mega in γ psilon, dixerint τέντωραι, et *Tentyra*, non vero τέντωραι, et *Tentora*, mirum videri non debet: nam, ut alia prætermittam exempla, Sanctus quoque Athanasius tom. I. pag. 306, atque Origenes, pro συήνη, *Syene*, dixerunt σόήνη, et nos Itali e græco latinoque vocabulo, *crypta*, fecimus *grotta*. Tentyritarum porro meminit haud semel Plinius, apud quem lib. 8. cap. 38. hæc legimus: *Gens hominum est huic bellua (crocodilo) adversa in ipso Nilo Tentyrita, ab insula, in qua habitat, appellata*. Tentyritarum autem episcopum, quum ea contigerunt quæ narrat ægyptius noster, fuisse Serapionem illum probabile est, qui in græca S. Pachomii Vita commemoratur num. 20.

⁶ ΕΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ΕΠΕΝΕΙΩΤ.

⁷ CΥΝΧΩΡΙ) Scribe, CΥΝΧΩΡΕΙ, aut CΥΓΧΩΡΕΙ. Et vide pag. 99. huius voluminis. Lege etiam capitulum 51. Regulæ Sancti Pachomii.

⁸ Ἰ̅CαϞ μ̅N̅ ψ̅ῶ̅T̅ ΕΠΟΟΥ, *heri et nudius tertius*) Apud Tukium pag. 440. thebaice, Ἰ̅CαB̅ (scribe, Ἰ̅CαϞ) μ̅N̅ Ἰ̅ψ̅O-μ̅N̅T̅ ΕΠΟΟΥ, idem valet. Vide etiam ibidem pag. 23.

⁹ ἀλλ...) Sic forsitan legendum: ἀλλὰ ἀϞΤΡΕΥκδδΥ Ἰ̅Cα-ΟΥCα, *sed eos posuit seorsum*. Nam inter Kdd.. et Ἰ̅CαΟΥCα una tantum periit litera in membrana. Ita memphiticus Interpres Lucæ XII. 39. habet: NαϞNαXδΥ δN ΠΕ, *non sineret, non permetteret*: atque in Pontificali libro part. 2. pag. 147. legimus: ΠΙ μ̅ω̅OY Ἰ̅T̅OYXδΥ (quod thebaice dixeris, Ἰ̅T̅OY-κδδΥ) εἰXEN ΠΙ μα̅N̅ΕΡψ̅ω̅OYψ̅I, *aqua posita super altare*.

¹⁰ Πμα̅ῶ̅ΠΡΟ Ἰ̅Θ̅ΕΝΕΕΤ̅È est id quod vulgo nominamus, *la portaria del Convento*: vestibulum Monasterii, ubi ianitor, aut ianitores degunt.

¹¹ Η' Ἰ̅T̅OY) De vocula Ἰ̅T̅OY hoc modo adhibita iam superius dixi pag. 196.

Pagina III.

ΠΓ

ΤΑΠΡΟ^c ΕΤΟΥΔ
 ΔΒ². XE ΕΦΟCON²
 ΔΤΕΤἸ̅ΔΔC
 ΝΟΥΔ Ἰ̅N̅EΙ
 CΝΗΥ ΕΤCΟΒ̅K̅
 ΕΤΠΙCΤΕΥΕ

ΕΡΟΙ³ ΔΝΟΚ ΠΕΝ
 ΤΔΤΕΤἸ̅ΔΔC
 NΔI - ΔΛΛΔ Ἰ̅
 ΠΕΙΔΗ ΚCΟΟΥΝ
 XE ΟΥΝΣΔΣ Ἰ̅
 ΤΔΓΜΔ ΝΡΩ

ΜΕ ΖΝ ΤΚΟΙ
 ΝΩΝΙΔ - ΕΙΤΕ
 ΖΛΛΟ • ΕΙΤΕ
 ΚΟΥΙ - ΕΙΤΕ ΡῪ
 ΝΒΡΡΕ - ΕΤΒΕ
 ΠΔΙ ΔΙΧΟΟΣ ΧΕ
 ΟΥΔΓΔΘΟΝ ΠΕ
 ΕΥΩΔΝΕΙ ΩΔ
 ΡΟΝ ΕΤΡΕΝΧΙ
 ΤΟΥ ΕΤΟΥΝΔ
 ΖΙC ᾤΠΝΔΥ ᾤ
 ΠΕΨΛΗΛ ΜΝ
 ΝCΩC ΝΤΝ
 ΤΡΕΥΩΠΕ
 ΖΝΟΥΔ ΕΥ
 CΒΡΔΖΤ ΝCΕΟΥΜ
 ᾤΠΕΥΟΕΙΚ . ΔΙ
 ΧΟΟΣ ΧΕ ᾤΗΠΟ
 ΤΕ ΝCΕΒΩ ΕΥ†

ΟΥΟΕΙ⁴ ΖΝ ΘΕΝΕΕΤΕ
 ΝCΕΝΔΥ ΕΖΟΕΙΝΕ⁵
 ΖΝ ΝΡῪΝΒΡΡΕ
 ΝCΕ ΧΙ ΧΡΟΠ
 ΕΤΒΕ ΠΕΙ ΖΩΒ
 ΓΔΡ ΝΤΔΠΠΔΤ
 ΡΙΔΡΧΗC ΔΒΡΔ
 ΖΔΜ ΔΙΔΚΟΝΕΙ¹
 ΕΗΧΟΕΙC ΜΝ ΝΕΤ
 ΝᾤΜΔΥ ΖΔ ΠΨΗΝ
 ΝCΔΟΥCΔ . ᾤΠΒΟΛ⁶
 ΝΤΕCΚΥΝΗ -
 ΔΥΩ ΝΤΕΡΕΥ
 CΩΤΜ ΕΝΔΙ ΝΒΙ
 ΔΠΔ ΔΙΟΝΗCΙΟC
 ΔΠΕΥΖΗΤ ΤΩΤ
 ΕΧΜΠΖΩΒ ΚΔ
 ΤΔΘΕ ΝΤΔΨΩΔΧΕ
 ΝᾤΜΔΥ

A D N O T A T I O N E S .

^c ΖΝ ΤΕΥΤΑΠΡΟ etc.) „ *qui sancto suo ore dixit* (Matth. XXV. 40.): „ *Quamdiu fecistis uni ex his fratribus minimis, qui credunt mihi, mihi fecistis.* „ *Sed quoniam plures in cœnobiiis esse nosti hominum ordines, sive senum, sive parvulorum, sive tyronum, ideo dixi bonum esse, ut, cum ad nos (externi monachi) veniunt, eos ad Synaxim ducamus orationis tempore (horâ), et ipsos postea quieto in loco detineamus, et suo (ibi) pane vescantur. Dixi (nempe in corde meo: Sic me geram) Ne forte in conventu (vel, in contubernio) diutius stent (consistant), et novitiorum aliquos videant, et scandalizentur. Hanc enim ob rem Domino, et iis qui cum ipso erant, ministravit Abrahamus Patriarcha ad quercum (vel, sub quercu) seorsum extra tabernaculum. Quumque hæc Pater Dionysius audivisset, de (ea) re, qualem ipsi (Pachomius) exposuerat (dixerat), persuasus fuit, (atque contentus). Mulier vero, etc.*

¹ De nomine ΤΔΠΡΟ iam dixi pag. 181. huius voluminis, Fasciculo primo.

² ΕΦΟCΟΝ) Græce, ἐφ' ὅσον, *in quantum*. Hunc euangelii locum paulo aliter Tukijs affert thebaice pag. 83, sine ullo ta-
men

men mendo: ut proinde non unam thebæis euangelii Matthæi translationem fuisse putandum sit.

³ ΕΠΙΣΤΕΥΕ ΕΡΟΙ, *qui credunt in me*) Hæc neque in græco Textu, neque in Vulg. Interpr. extant, neque apud Tukium. Extant tamen in græco Vita S. Pachomii scriptore, apud quem sic affertur hic locus: ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

⁴ ΕΥΤΟΥΟΙ) De verbo ΤΟΥΟΙ, seu memph. ΤΟΥΟΙ, vide Lacrozium in ΟΥΟΙ.

⁵ ΕΖΟΕΙΝΕ, *aliquos*) Joann. IX. 40. pag. 34. huius voluminis, et apud Tukium p. 438. scribitur, ΖΟΙΝΕ, pro ΖΟΕΙΝΕ.

⁶ ἸΝΤΕΚΥΝΗ') Scribe, ἸΝΤΕΚΗΝΗ'.

ΠΔ

Pagina IV.

ΝΕΥΝ ΟΥΣΙΜΕ ^d
 ΔΕ ΕΡΕΠΕΣΝΟΥ
 ΖΑΡΟΣ ³ ΝΟΥΝΟΒ
 ΝΟΥΟΙΩ · ΕΧΗΠ
 ΕΥΠΟΛΙΤΕΥΟ
 ΜΕΝΟΣ ² ἸΝΤΕ
 ΝΕΙΤΕΝΤΩΡΕ ³
 ΔΥΩ ἸΤΕΡΕΣ
 ΣΩΤΜ ΧΕ ΕΡΕ
 ΔΠΑ ΔΙΟΝΗΣΙΟΣ
 ΝΑΒΩΚ ΨΑΠΡΩ
 ΜΕ ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΔΠΑ ΠΑΖΩΜ
 ΔΣΤΩΟΥΝ ΔΣ
 ΒΩΚ ΨΑΡΟΥ
 ΔΣΑΖΙΟΥ ΜΜΟΥ
 ΧΕ ΤΣΟΥΟΥΝ ΧΕ
 ΠΕΚΩΒΗΡ ΠΕ
 ΠΡΩΜΕ ἸΠΝΟΥ
 ΤΕ ΔΠΑ ΠΑΖΩΜ
 ΤΟΥΩΨ ΕΤΡΕΚ
 ΣΙΤ ΨΑΡΟΥ ΤΑ
 ΝΑΥ ΕΡΟΥ · †
 ΠΙΣΤΕΥΕ ΧΕ ΕΙ
 ΨΑΝΝΑΥ ΕΡΟΥ
 ΜΜΑΤΕ ΠΧΟΕΙΣ
 ΝΑ† ΝΑΙ ΜΠΤΑΛΘΟ

ἸΝΤΟΥ ΔΕ ΔΥ
 ΠΕΙΘΕ ΕΧἸΠΖΩΒ
 ΕΒΟΛ ΧΕ ΨΟΟΥΝ
 ΝΤΜΔΣΤΙΓΞ ⁴
 ΕΤΣΙΧΩΣ
 ἸΝΤΕΥΝΟΥ ΔΥ
 ΤΑΛΟΣ ΕΥΧΟΙ
 ΔΥΕΙ' ΕΖΗΤ ⁵ ΨΔ
 ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΔ
 ΖΩΜ' : — ΔΠΑ ΔΙ
 ΟΝΗΣΙΟΣ ΔΕ ΔΥ
 ΒΩΚ ΕΖΟΥΝ
 ΨΑΡΟΥ ΔΥΩ
 ΜΝΝΣΑ ΤΡΕΥ
 ΟΥΩ ΕΨΨΑΧΕ
 ΝΜΜΑΥ ΕΤΒΕ
 ΝΕΣΝΗΥ ἸΤΑΥ
 ΠΟΡΧΟΥ ΕΒΟΛ
 ΜΝΝΣΩΣ ΔΥΔ
 ΖΙΟΥ ἸΜΜΟΥ ΧΕ
 ΤΟΥΩΨ ΕΤΡΕΚ
 ΤΩΟΥΝ ΝΤΝ
 ΒΩΚ ΕΒΟΛ ΕΠΜΔ
 ΜΠΡΟ ΕΤΒΕ
 ΠΕΙΖΩΒ ⁶ ΝΑΝΔΓ
 ΚΑΙΟΝ · ΝΤΟΥ

^d ΝΕΥΝ̄ ΟΥΡΣΙΜΕ etc.) „ Mulier vero quadam erat, qua
 „ sanguinis fluxu iamdiu laborabat, quaque in Tentyritarum oppido
 „ degens ibi inter civēs numerabatur: quumque intellexisset fore ut
 „ ad hominem Dei Pachomium Abbatem adiret Pater Dionysius,
 „ surrexit, atque ad hunc venit, eumque his verbis rogavit: Ami-
 „ cum tuum esse novi hominem Dei Abbatem Pachomium: volo
 „ (opto) ut ad eum me ducas, et (sic) eum videbo: equidem
 „ credo (confido), quod, si illum videro duntaxat, dabit mihi
 „ Dominus sanitatem. Morem vero mulieri hac in re gerendum ra-
 „ tus est Dionysius, quippe qui noverat quo ipsa (morbo, ac ve-
 „ luti) flagello premeretur: eamque in navigium inscendere confe-
 „ stim iussit, (et ambo) ΕΖΗΤ̄ ad (monasterium) usque Patris
 „ nostri Pachomii navigarunt. Introiens autem Pater Dionysius Pa-
 „ chomium adiit: ac postquam cum ipso de Fratribus, quos disper-
 „ serat, locutus iam fuerat, eum his (fere) verbis precatus est:
 „ Volo ut surgas, utque (hinc) egressi ad conventus ianuam, rei
 „ cuiusdam necessariae causa, nosmetipsos conferamus. Pachomius
 „ vero „ etc.

¹ Græcus quoque Scriptor a Papebrochio editus hæc de hæ-
 morrhousa muliere superioribus proxime subiungit: sed rem
 paulo aliter narrat, multoque brevius.

² ΕΥΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟC') Græcus, quem dixi, sic narratio-
 nem exorditur: ἦν τις γυνή τῶν ἐκῆ πολιτευομένων τινὸς αἰμορ-
 ρῶσα, uxor erat cuiusdam ibi degentis, qua sanguinis fluxum pa-
 tiebatur. Quibus verbis non satis clare locus, ubi ea mulier ha-
 bitaret, indicatur.

³ ΝΤΕ ΝΕΙΤΕΝΤΟΥΡΕ) Illud ΝΕΙ, sive, ut paulo ante,
 ΝΗ, curnam præponitur? Numquid articulus est pluralis? Ast
 Tentyritarum urbs in thebaide sita erat; ille vero articulus mem-
 phiticus potius est, quam thebaicus. Quomocumque se res
 habeat, illam urbem plurali nomine quum apud S. Athanasium
 in Melitii Breviario, tom. I. pag. 148, tum a græco Pachomianæ
 historię scriptore nuncupari animadverti: ut exempli
 gratia, ἐν τεντύραις, Tentyris: et, τῆς ἐκκλησίας τεντύρων, Eccle-
 sia Tentyritarum, aut, si malis, Tentyrarum.

⁴ ΝΤΜΑCΤΙΓΞ') Græco nomine, μάστιξ, Sanctus etiam
 Marcus V. 34. morbum hunc designat, de muliere hæmorrhousa
 loquens, quam Dominus sanavit, cum ait: ἴσθι ὑγιής ἀπὸ
 τῆς μάστιγός σε, sive, ut Vulg. Int. vertit: esto sana a plaga
 tua.

ενα. Græcum hoc vocabulum ægyptii literam Γ (quam de causa, nescio) adiiciendo corrumpunt: thebæi enim et ΜΑ-
CTΙΓΞ, *flagellum*, et ΜΑCTΙΓΓΟΥ, *flagellare*, dicunt, ut vide-
re licet apud Tukium pag. 276, et 480: memphitæ vero, ΜΑ-
CTΙΓΓΟC, *flagellum*, ut Psalmo 90, et ΜΑCTΙΓΓΟΙΝ (nisi po-
tius scribendum sit, ut puto, ΜΑCTΙΓΓΟΥΝ) *flagellare*.

⁵ En iterum hæc vox, ΕΣΗΤ. Vide quæ dixi pag. 213.

⁶ ΠΕΙΣΩΒ) Dicendum potius videretur, ΟΥ ΣΩΒ, *una cosa*. Legendum autem heic forsitan, ΠΕΙΣΩΒ: nam ΠΕΙΣΩΒ non satis huic loco videtur convenire.

Pagina V.

Πε

Δε ° αφοραζῶ̄¹ ἢ
 οῡψ̄ ψαντεψ̄
 ει εβολ̄ επιμα
 ἄπρο ἢθene
 ετε̄ δ̄γω̄ δ̄γ
 ζωοο̄ δ̄γψαξε
 ῡν νεγερ̄ηγ
 τεσζιμε̄ δε̄ δ̄cei
 ζιπαζοῡ ἄμοψ̄
 ζραῑ ζη̄ τεσνοῦ
 ἄπιctic -
 ἢτερε̄σχω̄ζ
 ἄματε̄ eneψ̄
 ζοειτε̄² ἢτεγ
 νογ̄ δ̄σταλ̄βο
 πρω̄με̄ δε̄ ἄ
 πνογ̄τε̄ δ̄πα
 παζω̄ῡ ne
 αψ̄ἄκᾱζ ἢζητ̄
 ζἄπζω̄β̄ ψα
 ζραῑ επιμογ̄
 ετβε̄ πᾱι °
 εβολ̄ξε̄ νογο
 ειψ̄ νιμ̄ neψ̄
 ογ̄ω̄ψ̄ αν̄ εχῑε̄
 ο̄ογ̄ε̄βολ̄ζιτ̄η

Νρω̄με̄ °: —
 νεγ̄ν̄ ογ̄κογ̄ῑ δε̄
 νε̄νε̄ε̄τε̄³ ε̄cμ
 π̄ρη̄c̄ ν̄τᾱben
 ν̄η̄cē⁴ ν̄δ̄c̄ν̄δ̄γ
 ἄμ̄ῑλ̄λ̄ῑον̄⁵
 ε̄ψ̄ᾱρε̄πῑω̄τ̄⁶ δε̄
 ν̄θ̄enēēτε̄ ε̄τ̄ἄ
 μαγ̄ εῑ ψᾱ πε̄ν
 ιω̄τ̄ ν̄ζᾱζ̄ ν̄c̄ο̄π̄
 ε̄βολ̄ξε̄ πε̄ψ̄
 ψ̄β̄η̄ρ̄ πε̄ ° δ̄γω̄
 ν̄ψᾱξε̄ ἄπ̄νογ̄
 τε̄ ε̄τε̄ψᾱψ̄
 c̄ο̄τ̄μογ̄ ἢ̄το̄ο̄τ̄ῶ̄
 nē ψᾱψ̄ χ̄ο̄ογ̄
 ζω̄ω̄ψ̄ον̄ eneψ̄
 μ̄ο̄ν̄δ̄χ̄ο̄c̄ - χ̄ε̄
 κ̄ᾱc̄ ε̄γ̄ε̄ρ̄ζο̄τε̄
 ζ̄η̄τογ̄ ἢ̄ἢ̄νο
 μ̄ο̄c̄ ἄπ̄νογ̄τε̄
 δ̄γω̄ δ̄c̄ψ̄ω̄π̄ε̄
 ἢ̄τε̄ρε̄ ογ̄c̄ον̄
 ζ̄η̄ τε̄ψ̄zenēē
 τε̄ ° δ̄ῑτ̄ῑ⁷ νογ̄
 Δᾱξ̄ῑc̄⁸

A D N O T A T I O N E S.

^e ΝΤΟQ ΔΕ etc.) „ Pachomius vero eum, donec ad conven-
 „ tus ianuam perveniret, secutus est: (ibique ambo) consederunt,
 „ ac secum invicem colloquebantur. Mulier autem ob magnam suam
 „ fidem (vel, fiduciam) retro (accedens) a tergo Pachomii consti-
 „ tit: cuius vestimenta cum tantummodo tetigisset, statim sanata
 „ est. Eam vero ob rem homo Dei Abbas Pachomius (conturbatus
 „ est, et iugiter) usque ad mortem contristatus mansit: quia ab
 „ hominibus glorificari (gloriam accipere) nunquam voluit. Ad
 „ austrum vero Tabennesis parvus erat Conventus (vel, parvum
 „ contubernium), duo circiter milliaria distans (a Monasterio).
 „ Eius autem Conventus Pater (vel, Praepositus) ad Patrem nostrum
 „ (Pachomium) crebro venire consueverat: quia ipsius amicus erat,
 „ et Dei verba, quae ab ipso (Pachomio) audiverat, suis et ipse
 „ monachis dicere solebat, ut Dei leges timerent (atque observa-
 „ rent). Et contigit, ut, quum quoddam in eius Conventu officium
 „ (seu, munus) quidam Frater ab illo peteret, ipse ei responde-
 „ rit „ etc.

¹ αφορὰς δὲ ΝCΩQ, praeeuntem secutus a tergo est) Verbum
 OYΔZ hoc fere sensu acceptum, ac thebaice cum suffixo prono-
 mine constructum extat etiam Luc. I. 3. apud Tukium pag. 12.
 ubi enim græcum exemplar habet, καὶ μοὶ παρηκολαθηκότι ἀνωθεν
 πᾶσιν, Vulgatus vero Interpres: et mihi assecuto omnia a princi-
 pio, Thebæus vertit: Ναι ζω εδιΟΥΔZΤ̄ ΝCα ζωB ΝΙΛ ΧΙΝ
 ΝΩΟΡΠ, a me ancora, che ho tenuto dietro sin da principio ad
 ogni cosa.

² ΝΕQΖΟΕΙΤΕ, vestimenta eius) Apud Tukium pagg. 155,
 et 202, itemque Fragm. XI. pag. 166. scribitur, ΖΟΙΤΕ, ve-
 stis, pro ΖΟΕΙΤΕ.

³ ΝΖΕΝΕΕΤΕ) Quod ægyptius vocat ΖΕΝΕΕΤÈ, id græcus
 hæc narrans appellat μοναστήριον, monasterium: nempe, ut pu-
 to, monasteriolum: parvum monasterium: contubernium monacho-
 rum.

⁴ ΝΤΑΒΕΝΝΗCΕ, di Tabennese) Hactenus librarius scripsit,
 ΤΑΒΝΝΗCΕ: heic vero, moxque iterum, ΤΑΒΕΝΝΗCΕ.

⁵ Ναι CΝΔΥ ὀμιλλιον, due miglia incirca) Milliarium,
 seu mille passus Græci vocabulo ex latina lingua deducto vo-
 cant μίλιον: ægyptii literam λ duplicant. Latini veteres quum
 mile scribebant, et milia, tum mille, et millia.

⁶ ΠΙΩΤ, Pater) Scribe, ΠΕΙΩΤ', et mox, ΠΕΝΕΙΩΤ'.

⁷ ΔΙΤΙ

⁷ ΔΙΤΙ) Scribe, ΔΙΤΕΙ'.

⁸ ΝΟΥΔΞΙΟ, *un posto: un impiego*) Scribe, ΝΟΥ ΤΔΞΙΟ',
ut recte scriptum vidimus pag. 192. huius voluminis.

Πς

Pagina VI.

ΝΤΟΟΤῆ¹. ΠΕΧΔϞ
 ΝΔϞ^f ΧΕ ΔΠΕΝ
 ΕΙΩΤ ΔΠΑ ΠΔ
 ΖΩΜ ΖΩΝ ΕΤΟ
 ΟΤΝ² ΕΤῆΡ ΠΔΙ
 ΕΒΟΛ ΧΕ ΜΠΑ
 ΤΕ³ ΚῆΠΨΔ ᾠ
 ΠΖΩΒ · ΠΕΤΜ
 ΜΔΥ ΔΕ ΔϞΘΩΝΤ
 ΔϞΨΚ⁴ ΜΜΟϞ
 ΧΕ ΔΜΟΥ ΜΑΡΟΝ
 ΨΑΡΟϞ Νῆ ΤΔ
 ΖΕ ΠΖΩΒ ΕΡΑΤϞ
 ΕΡΟΙ · ΠΕΤΜΜΔΥ
 ΔΕ ΔϞΟΥΔΖϞ Ν
 ΣΩϞ ΕϞΟ ΝΣΒΔ⁵
 ΕϞΛΥΠΕΙ ΧΕ ΟΥ
 ΠΕΤΝΔ ΨΩΠΕ
 ΝΤΕΡΟΥΕΙ ΔΕ ΨΔ
 ΡΟϞ ΕΤΑΒΕΝ
 ΝΗΣΕ ΕΥΕΙΡΕ⁶ ᾠ
 ΨΟΥΝΤ ᾠΣΟΝ⁷
 ΔΥΖΕ ΕΡΟϞ ΕϞΚΩΤ
 ΝΟΥΜΑΖᾠΠΣΟ
 ΒΤ ᾠΤΣΟΟΥΣ⁸
 ΠΕΤᾠΜΔΥ ΔΕ ΔϞ

ΖΩΝ⁹ ΕΡΟϞ ΖΝ ΟΥ
 ΘΩΝΤ ΠΕΧΔϞ
 ΝΔϞ ΧΕ ΔΜΟΥ Ε
 ΠΕΣΗΤ ᾠΓ ΤΔ
 ΖΟ ΕΡΑΤϞ ΕΡΟΙ
 ΜΠΑΝΟΒΕ Ω
 ΠΑΖΩΜ ΠΡΕϞ
 ΧΙΘΟΛ · ΠΡΩΜΕ
 ΔΕ ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΖΡΑΙ Ζᾠ ΤΕϞ
 ΜᾠΤΖΑᾠΨΖΗΤ
 ᾠΠΕϞΟΥΩΨΒ
 ΖΟΛΩΣ · ΔϞΟΥ
 ΩΣ ΟΝ ΕΤΟΟΤϞ
 ᾠΘΙ ΠΕΤΜΜΔΥ
 ΔΥΩ ΠΕΧΔϞ
 ΝΔϞ ΧΕ ΝΙΜ
 ΠΕΝΤΑϞΑΝΑΓ
 ΚΔΖΕ ᾠΜΟΚ
 ΕΧΙΘΟΛ · ΔΥΩ
 ΕΚᾠΠΚΕ ΧΩ
 ᾠΜΟΣ ΧΕ †
 ΝΔΥ ΕΒΟΛ ΕΡΕ
 ΠΕΚΟΥΘΕΙΝ
 ΤΗΜ¹⁰ ·: —

ΠΡΩΜΕ ΔΕ ᾠ

A D N O T A T I O N E S .

¹ ΝΤΟΟΤῆ) Cur supra utrumque OO micron lineolam puncto fere similem scripserit librarius, me latet.

^f ΠΕΧΔϞ ΝΔϞ etc.) „ ipse ei responderit: Præcepit nobis „ Pater noster Abbas Pachomius ut rem hanc non faceremus (ve „ tuit ros hoc facere), quia (huiusmodi) munere dignus nondum „ es. Indignatus autem est ille (monachus), et (Præpositum) ipsum „ tru-

„ traxit (inquiens): Veni, eamus ad illum (ad Patrem nostrum),
 „ et rem (hanc) mihi ipse confirmet. Illum vero secutus est Præ-
 „ positus, (sed) invitus, ac mœrens, (nesciebat enim), quemnam
 „ exitum res esset habitura. Hi vero cum ad Pachomium in Taben-
 „ nesim venissent, ac tres (simul) Fratres (iidem) forent, ipsum
 „ invenerunt adificantem complementum (locum) in muro fastigii*.
 „ (Petulans) vero ille (monachus) iracunde ei atque imperiose di-
 „ xit: Descende, et exhibe (profer, comproba, ostende) mihi
 „ peccatum meum, o mendax Pachomi. Homo autem Dei ob (mi-
 „ ram) patientiam suam nihil prorsus respondit. Subiunxit (petu-
 „ lans) ille, eique (insultare pergens) dixit: Quis te mentiri co-
 „ egit? Ac dicere etiam (audes) te esse perspicacem? (At valde)
 „ hebes est tuum lumen (tua visio). Diaboli autem insidias „ etc.

² ΕΤΟΟΤῆ, nobis) Cur prima plurali persona loquitur hic-
 ce Præpositus? An huiusmodi mos in monasteria invectus iam
 fuerat? Nimis id a sanctorum illorum Fratrum simplicitate, at-
 que humilitate alienum est. Equidem crediderim potius, œcono-
 mum non a solo Præposito, sed a senioribus quoque eligi
 consuevisse.

³ ἄΠΑΤΕ, nondum) Vide Tukium pag. 282.

⁴ ἀΨΩΚ, traxit) Græcus quoque Scriptor habet, ἔσυρεν,
 traxit.

⁵ εϞο' ἸΒδ) Interpretor, invitus: coactus. Nam ΧΒδ
 memphitis est violentia, vis.

⁶ εϞΕΙΡΕ) Interpretor: existentes. quum essent.

⁷ ἸΨΟΥῆΤ ἸϞΟΝ, tres Fratres: tres Monachi) Nullus so-
 lus foras mittatur (inquit S. Pachomius in Reg. cap. 56.) ad
 aliquod negotium, nisi iuncto ei altero.

⁸ ἸΟΥΜΔΣῆΠϞΟΒΤ ἸΤϞΟΟΥΖϞ) Græcus scriptor: εὐρήκα-
 σιν (inquit) αὐτὸν οἰκοδομῆντα τῆχος τῆ μονῆ μετὰ τῶν ἀδελφῶν,
 invenerunt ipsum occupatum in adificando muro monasterii una cum
 Fratribus. Itaque in ægyptio Scriptore, quem græce is vertebat,
 paulo aliter hæc exponebantur. Quanquam in ægyptio nostro
 quid proprie valeant illa, ἸΟΥΜΔΣῆ, atque, ἸΤϞΟΟΥΖϞ, li-
 quidius ac certius docebunt peritiores. Memphitis † ϞΩΟΥΖΙ
 est κῶρυμβή, vertex, fastigium. An ΤϞΟΟΥΖϞ idem heic valet?
 An pro ϞΟΟΥΖϞ, scribendum, ϞΟΟΥΖΕ? Aliis hæc relinquo
 expedienda.

⁹ ἀΨΩΝ ΕΡΟϞ, præcepit ei, imperavit) Vel, accessit ad
 eum. Verbo tamen ΖΩΝ, et ΨΗΝ, adiungunt thebæi plerum-
 que ΕΖΟΥΝ, cum significat appropinquare: quod Memphitæ dicunt
 βΩΝΤ, et βΕΝΤ.

¹⁰ ΤΗΜ) Verbum ΤΗΜ, et ΤΩΜ (memphitice ΘΩΜ) vertitur aliquando, *acnere*: ut apud Tukium pag. 412. ΔΥΤΩΜ ΝΝΕΥΛΔC, *acuerunt linguas suas*. Sed hoc in loco ita illud accepi, ut sonat Joann. XII. 40. pag. 59. huius voluminis. Vide quæ dixi pag. 60. In græco scriptore legimus: πεπορωμένος (scribe πεπωρωμένος) ὢν τῇ ὀράσει: quæ non recte vertit Cardonus: *utpote qui longa te rerum contemplatione perfecisti*: nam contra significant: *cum hebetiore sis visu*: vel: *quamvis sis cæcus*.

ΠΖ

Pagina VII.

ΠΝΟΥΤΕ^ε ΔΠΑ
 ΠΔΩΜ ΝΕ
 ΔΦΕΙΜΕ ΕΝΚΟ
 ΤC ΑΠΔΙΔΒΟ
 ΛΟC • ΔΦΟΥΩ
 ΩΒ ΧΕ ΚΩ ΝΔΙ
 ΕΒΟΛ ΔΙΡΝΟΒΕ
 ΜΗ ἈΠΕΚΡ
 ΝΟΒΕ ΝΤΟΚ Ἐ
 ΝΕZ • ΝΤΕΥΝΟΥ
 ΔΦΖΡΟΚ ΕΒΟΛ^τ
 ΖἈΠΕΦΩΝΤ
 ΠΕΝΙΩΤ² ΔΕ ΠΔ
 ΖΩΜ ΔΦΧΙ
 ΠΙΩΤ ΝΘΕΝΕ
 ΕΤΕ ΕΤἈΜΔΥ
 ΝCΔΟΥCΔ • ΔΥΩ
 ΠΕΧΔΦ ΝΔΦ ΧΕ
 ΟΥ ΠΕΤΩΟΠ
 ΝΤΟΦ ΔΕ ΠΕΧΔΦ
 ΝΔΦ ΧΕ ΚΩ ΝΔΙ
 ΕΒΟΛ ΠΔΧΟΕΙC
 ΝΙΩΤ • ΝΤΑΠΑΙ
 ΓΑΡ ΔΙΤΕΙ ΝΟΥ

ΖΩΒ ΝΤΟΟΤΝ
 ΠΑΡΑ ΠΕΦἈ
 ΠΩΔ - ΔΙΕΙΜΕ
 ΧΕ ΦΝΑCΩΤΜ
 ΝCΩΙ ΔΝ • ΔΙΧΕ
 ΠΕΚΡΑΝ ΝΔΦ ΧΕ
 ΔΡΗΥ ΦΝΑCΟΒΑΖΤ
 †CΟΟΥΝ ΓΑΡ ΧΕ
 ΜΕΡΕ ΛΔΔΥ Ν
 ΖΩΒ ΝΚΡΟΦ
 ΖΩΠ ΕΡΟΚ • ΔΥΩ
 ΕΙCΖΗΗΤΕ ΔΦ
 ΟΥΩZ ΕΖΡΑΙ
 ἘΧἸ ΝΕΦΠΕΘΟ
 ΟΥ • — ΔΦΟΥΩΩΒ
 ΔΕ ΝΘΙ ΠΡΩΜΕ
 ΜΠΝΟΥΤΕ
 ΧΕ CΩΤΜ ΝCΩΙ
 ΝΓ ΤΔΔΦ ΝΔΦ
 ΧΕΚΔC ΕΒΟΛΖΙ
 ΤἈΠΑΙ ΕΝΕ
 ΤΩΚἈ³ ΝΤΕΦ
 ΨΥΧΗ ΝΤΟΟΤῆ

A D N O T A T I O N E S.

^ε ΠΡΩΜΕ ΔΕ ἈΠΝΟΥΤΕ etc.) „ Diaboli autem insidias
 „ agnoscerat homo Dei Abbas Pachomius: ac respondit: Ignosce mi-
 „ hi: peccavi: an tu nunquam peccas? Et statim (petulans Mo-
 h h „ na-

„ nachus) a sua indignatione (desistens) placatus est. Illius ar-
 „ tem Conventus Patrem sevocavit Pater noster Pachomius, eique
 „ dixit: Quid contigit? Ipse vero, Ignosce inquit, mihi, Domine
 „ mi, Pater. Munus (officium, administrationem, ministerium)
 „ enim a nobis petiit iste (monachus), quo indignus est: noveram
 „ eum mihi auscultaturum non esse: (itaque) tuo nomine ei locutus
 „ sum (vel, te illi nominavi): fortasse (aiebam tecum ipse)
 „ (sic) eum quietum (reddam): nihil enim quod dolose factum
 „ sit, tibi occultum esse scio. (Sed) ecce etiam peior evasit (suis
 „ malefactis graviora alia adiecit). Respondit autem homo Dei:
 „ Ausculta mihi, et illud ei da (quod petit): ut ipsius animam
 „ Inimico (i. e. diabolo) hac ratione eripiamus. Malus enim
 „ homo „ etc.

¹ ἀψροκ εβολ, *sedatus est: mitigatus est*) Nusquam ali-
 bi verbum hocce, ψροκ, reperi: sed hanc interpretationem
 contextus postulare videtur, et græcus quoque scriptor eodem
 sensu habet: ἡσύχασεν ἀπὸ τῆς χολῆς.

² ΠΕΝΙΩΤ) Scribe heic, ΠΕΝΕΙΩΤ: et mox, ΠΕΙΩΤ:
 tum paulo post, ΝΕΙΩΤ.

³ Thebaicum verbum τωκῦ (cui respondet memphiticum
 θωκεμ) habes etiam apud Tukium pag. 373: ubi ἀψτωκῦ
 Ἰσχη (sic enim ibi legendum est) valet, ἀπέσπασε τὴν μά-
 χαιραν, *extraxit gladium*.

ΠΗ

Pagina VIII.

ἄπχαχε • και
 γαρ οὐρωμε εϋ
 σοου εκψανῆ
 πετνανουϋ
 ναϋ ψαϋει εϋ
 εσθησις ¹ ἦτε
 παγαθον •
 ται γαρ τε τα
 γαπη μπνουτε
 ετρενωπιϋε ²
 μν νενερηϋ
 ντερε πετῦ
 μαϋ δε σωτω
 ενδι ἦτῦπεν
 ιωτ ἀπα παζωμ

αγμοουε εβολ
 ζιτοοτϋ εϋζῆ ³
 οϋνοδ νκολαλ
 ενδψωϋ: —
 Ἰτεροϋπωζ δε
 ετεϋzeneete
 απιωτ ⁴ ἦεene
 ετε ετῦμαϋ
 τεϋ ⁵ πσον ετ
 ταξικ ἦταϋ
 απι ⁶ μμοϋ •
 κατθε ενταϋ
 ζων ετοοτϋ
 νδι πρωμε μ
 ιπνουτε ἀπα πα

ζωμ •

ζωμ · δγω
 ΜΝ̄ΝCα ΖΕΝΚΟΥΙ
 ΝΖΟΥΥ ΔΥΝΗ
 ΦΕ Ν̄ΒΙ ΠCΟΝ
 ΕΤ̄ΑΜΔΥ ΔΥΩ
 ΔΥΚΟΤ̄Υ ΨΑΠΕΝ
 ΕΙΩΤ ΠΔΖΩΜ
 ΔΥΟΥΩΨΥΤ⁷
 ΕΝΕΥΒΙΧ Μ̄Ν
 ΝΕΥΟΥΕΡΗΤΕ
 ΔΥΩ ΠΕΧΔΥ ΝΔΥ

ΧΕ ΔΛΗΘΩC ΔΚ
 ΧΙCΕ ΕΜΔΤΕ⁸ Ω̄
 ΠΡΩΜΕ ὙΠΝΟΥ
 ΤΕ ΠΑΡΔΘΕ ΕΤΕΝ
 CΩΤΥ ΕΤΒΗ
 ΗΤΚ ὙΜΗΝΕ
 ΚΑΙΓΑΡ ΠΧΟΕΙC
 ΠΕΤCΟΟΥΝ ΧΕ
 ΕΝΕ ΜΠΕΚΡ̄Ζα
 ΡΩ̄ΖΗΤ ΕΧΩΙ

A D N O T A T I O N E S.

^h καὶ γὰρ etc.) „Malus enim homo, si ei bene feceris, in
 „ bonum (flecti, atque in hominis probi) sensa venire solet. Hac
 „ enim est (vel, in hoc potissimum sita est) caritas Dei (vel,
 „ caritas in Deum: vel, caritas quam nobis iniungit Deus), ut
 „ nos ipsos invicem commiseratione prosequamur. Hac autem quum
 „ ille a Patre nostro Abbate Pachomio audivisset, permagna conso-
 „ latione affecti discesserunt ab eo: quumque ad suum ipsi Conven-
 „ tum pervenerunt, ipsius Conventus Pater (vel, Præpositus) Fra-
 „ trem eo in officio (vel, munere, ministerio), quod petierat, col-
 „ locavit, sicut homo Dei Abbas Pachomius ipsi præceperat. Et
 „ paucos post dies Frater ille (resipuit) modestior factus, atque
 „ ad Patrem nostrum Pachomium reversus est, illiusque manus,
 „ ac pedes osculatus, Vere, inquit, (magnus ac) multo (ceteris)
 „ præstantior es, o Vir Dei, (ac) plus (etiam) quam a quotidia-
 „ na de te fama (prædicari) audivimus. Novit enim Dominus,
 „ quod, nisi tua in me patientia usus fuisses ea die qua, etc.

¹ ΕΥΕCΘΗCIC') Scribe, ΕΥΔΙCΘΗCIC'. Hæc locutio in illa
 etiam S. Pachomii Vita exstabat, quam græce ex ægyptiaco ser-
 mone translata edidit Papebrochius: etenim in hac quoque
 legimus: εἰς ἀσθησίῃν τινα τῶ ἀγαθῶ ἐλθῆν: quæ verba ægyptiacis
 nostri scriptoris verbis respondent adamussim: ut ex hisce, ver-
 bum e verbo, translata videantur, imo sint.

² ὙΠ̄ΝΙCΕ) Græcus: συμπάσχειν ἀλλήλοις: *compatirsi l'un
 l'altro*.

³ ΕΥΖΕΝ etc.) Pluraliter loquitur scriptor. Consolatione
 igitur uterque affectus discessit, quum contubernii Præfectus,
 tum impudens ille ambitiosusque monachus.

⁴ ἀπρωτ) Scribe, ἀπειωτ.

⁵ d... τεω) Quod Memphitæ dicunt θηω, et θωω, id Thebæi efferunt per τεω, et τωω.

⁶ Ἰταϋαίτι' ἄμοσ') Scribe, Ἰταϋαίτει' ἄμοσ', *quam petierat* (τάξις videlicet). Juxta græcum Scriptorem officium, sive administrationem, quam petierat ille monachus, pœnitentia ductus gerere amplius noluit, postquam illam assecutus fuerat (μετὰ το τυχαῖν). Qua in re duo hi scriptores non pugnantia scribunt, sed quod unus clare affirmat, id alter omittit, aut tacite innuit. Quod si τάξις illam monacho Præpositus contulit, ut refert uterque scriptor, non erat profecto ea τάξις Clericatus a Dionysio Exiguo, ac Surio memoratus: Clericatum enim monacho illi neque Præpositus, neque Sanctus ipse Pachomius conferre poterat.

⁷ ἀφορωϋτ) Verbum ορωϋτ, cuius significatio esse solet, *adorare*, -valet, *osculari*, ut manifestum est, quum hoc in loco, tum mox pag. 91. Observa autem, quam vetustus sit mos iste osculandi pedes Patrum spiritualium, ac Præsulum quorumlibet, atque Episcoporum, nedum Romani Pontificis, quem utpote Petri Apostolorum Principis successorem, Christique in universa Ecclesia Vicarium Fideles omnes semper venerati sunt.

⁸ ἀκκίσε εματε) Ægyptiacam hanc locutionem retinuit græcus scriptor: habet enim, λίαν ὑψωθείς. Sed quum codices, quos Cardonus, et Papebrochius præ manibus habuerunt, mendis pleni forent, legendum puto, λίαν ὑψώθης: imo hanc lectionem contextus ipse postulat.

Pagina IX.

ΠΘ

ἄπερδ̄οϋ Ἰταί
 σαζοϋ ἄμοκ
 ἀνοκ πει ἀθῆτ
 νρεϋ̄πνοβε •
 ενε ντακξε ρα
 ἀϋ γαρ Ἰνωαξε
 ναί εϋναϋτ
 νε ειςζηῆτε
 ἀλο ειο ἄμονα
 χος ἀβωκ ἀπ̄
 κοσμικον ² •
 κσαμαδτ ντοκ

ω πρωμε α
 πνοϋτε - ντα
 πχοεικ τανζοι
 ετβε τμ̄ντ
 ραρϋζητ Ἰ
 τεκμντχρ̄ς ³
 ἀϋω αϋωπε ⁴
 νοϋζοϋϋ δοϋ
 ρωμε εινε Ἰ
 τεϋϋεερε ϋδ
 ροϋ εοϋν οϋ
 νοδ̄ νϋωνε

ΝΔδι•

ΝΔΙΩΝ
 ΖΙΩΩC · ΕΦΟΥΩΥ
 ΕΤΡΕΥΤΑΔΟC
 ἸΝΤΕΡΕΥ ΧΟΟΥ
 ΔΕ ΝΔΥ ΕΖΟΥΝ
 ΖΙΤῸΠCΟΝ
 ΕΤῸΠΜΑῸΠΡΟ
 ΔΥΧΟΟΥ ΝΔΥ ΕΒΟΛ
 ΧΕ ΧΟΟΥ ΟΥΨΤΗΝ
 ΕΤΩC ΤΕ¹ ΝΔΙ
 ΕΖΟΥΝ ΜΠΕC
 ΝΟΧῸ ΕΧΩC ΧΙΝ
 ΤΑCΨΟΜC⁶ · ΔΥΩ
 ἸΝΤΕΡΟΥΧΙΤῸ

ΝΔΥ ΕΖΟΥΝ ΖῸ
 ΠΤΡΕΥΔΩΨΤ
 ΓΑΡ⁷ ΕΧΩC ΔΥ
 ΧΟΟΥ ΕΒΟΛ ῸΠΕC
 ΕΙΩΤ ΧΕ ΤΩC
 ΜΕΝ ΤΕ ΤΕΨΤΗΝ
 ΔΛΛΔ ἸΝCΔΡΕZ
 ΔΝ ΕΝΤΒΒΟ Ν
 ΤῸἸΤΜΟΝΔ
 ΧΗ⁸ · ΤΕΝΟΥ ΔΕ
 ΜΔΡΕCΖΟΜΟΛΟ
 ΓΕΙ ΧΕ CΝΔZΔ
 ΡΕZ ΝCΔΘΗ ·
 ΤΝΠΙCΤΕΥΕ⁹

A D N O T A T I O N E S.

¹ ῸΠΕΖΟΥC etc.) „ ea die, qua ego stultus hic peccator
 „ te maledictis incessivi, (ac) si tu mihi durum aliquod (aspe-
 „ rumque) verbum dixisses, ecce ego monachus esse desissem, at-
 „ que abiissem, et mundanus (i. e. secularis) factus forem. Bene-
 „ dictus (sis) tu, o homo Dei: (nam) propter tuæ benignitatis
 „ patientiam Dominus me vivificavit (vitam mihi ac salutem lar-
 „ gitus est). Et contigit quadam die, (ut) quidam homo filium
 „ suam infirmam, (atque) a demone valde vexatam ad ipsum
 „ (Pachomium) duceret, volens (ac petens) ut eam sanaret. Cum
 „ vero Fratrem (vel, Monachum), qui ad (monasterii) ianuam
 „ consistebat, ad Pachomium misisset (qui id ab eo peteret), Pa-
 „ chomius responsum ei dari mandavit in hæc verba: Indumentum
 „ aliquod intus mihi mitte, quod sit puella (ipsius)...: Quumque
 „ intro allatum Pachomio (puella indumentum) fuisset, ipse illo
 „ inspecto huiusmodi responsum puellæ genitori misit: Puella quidem
 „ indumentum est (hocce), sed ea monasticam puritatem (vel, ca-
 „ stitatem) non servat. Nunc ergo ipsa profiteatur (promittat)
 „ hanc a se in posterum servatum iri, et credimus fore ut quietem
 „ (ac sanitatem) recuperet. Puella vero pater „ etc.

² ΓΑΡ) Particula ista non semel mihi superius molesta fuit,
 hoc autem in loco molestissima est itidem ut paulo post hac
 ipsa in pagina: sententiam enim turbat, si veritas, enim. Ne
 igitur illuc semper confugiamus, ut aliquid ab Exscriptore omis-
 sum suspicemur, præstat ipsam aliter accipere. In Theotociis

pag. 192. valere videtur, *ideo*: ubi hæc leguntur: $\bar{\nu}\tau\epsilon\bar{\nu}\omega\omega$
 $\epsilon\beta\omicron\lambda$ ΓΑΡ, idest, *ideo clamamus*. Alibi vero aliud sonat, aut
 $\pi\alpha\rho\acute{\epsilon}\lambda\lambda\epsilon\iota$.

² $\alpha\iota\bar{\Gamma}\kappa\omicron\sigma\mu\iota\kappa\omicron\bar{\nu}$, *sarei tornato al secolo: sarei divenuto se-
 colare*) Illud, $\kappa\omicron\sigma\mu\iota\kappa\omicron\bar{\nu}$, memphiticum magis, quam thebai-
 cum videtur. Itaque notandum est. Thebæus alius scriptor ele-
 gantius diceret, $\kappa\omicron\sigma\mu\iota\kappa\omicron\sigma$.

³ $\bar{\nu}\tau\epsilon\kappa\omega\bar{\nu}\tau\chi\rho\eta\sigma\tau\omicron\sigma$, *tua bonitatis*) Observa compen-
 dium $\chi\bar{\rho}\bar{\sigma}$, quod valet $\chi\rho\eta\sigma\tau\omicron\sigma$. Nominis vero $\chi\rho\iota\sigma\tau\omicron\sigma$
 compendium thebæis esse solet $\chi\bar{\sigma}$. Sed in memphiticis libris
 nonnunquam $\chi\bar{\rho}\bar{\sigma}$ scribitur pro $\chi\bar{\sigma}$, *Christus*, ut videre licet
 Psalm. 2. vers. 3. in Diurno pag. 22, atque in Psalterio pag. 7.

⁴ $\alpha\gamma\omega$ $\alpha\sigma\omega\omega\pi\epsilon$) In græca etiam S. Pachomii Vita hæc
 superioribus proxime subiiciuntur.

⁵ $\epsilon\tau\omega\sigma$ $\tau\epsilon$, *la quale sia di essa*) Memph. $\theta\omega\bar{\nu}$, *noster*:
 $\theta\omega\iota$, *mea*: $\theta\omicron\omicron\upsilon\gamma$, *la quale è di essi*. Sic thebaice, $\tau\omega\sigma$:
la quale è di essa.

⁶ $\bar{\alpha}\pi\epsilon\sigma\bar{\nu}\omicron\chi\bar{\sigma}$ $\epsilon\chi\omega\sigma$ $\chi\iota\bar{\nu}\tau\alpha\sigma\omega\upsilon\omicron\sigma$) Aliis hæc latine
 convertenda reservo, aut fortasse emendanda. Peritiores iudica-
 bunt, utrum sensus sit: *super quo (indumento scilicet) ipsa
 non discubuerit ex quo tempore illud lavit*.

⁷ En iterum illud, ΓΑΡ, de quo paulo ante.

⁸ $\tau\mu\bar{\nu}\tau\mu\omicron\bar{\nu}\alpha\chi\eta$, *la professione di monaca*. Et, $\tau\mu\bar{\nu}\tau\mu\omicron\bar{\nu}\alpha\chi\omicron\sigma$,
la vita di monaco: la professione di monaco.

⁹ $\tau\bar{\nu}\pi\iota\sigma\tau\epsilon\gamma\epsilon$) An legendum: $\bar{\nu}\tau\alpha\pi\iota\sigma\tau\epsilon\gamma\epsilon$, vel, $\tau\alpha\pi\iota\sigma\tau\epsilon\gamma\epsilon$,
et credo?

q

Pagina X.

$\chi\epsilon$ $\sigma\bar{\nu}\alpha\bar{\mu}\tau\omicron\bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\tau\epsilon\bar{\rho}\epsilon$ $\pi\epsilon\sigma\epsilon\iota\omega\tau$ ^k
 $\delta\epsilon$ $\sigma\epsilon\tau\bar{\alpha}$ $\bar{\nu}\epsilon\iota$
 $\omega\alpha\chi\epsilon$ $\alpha\sigma\omega\tau\omicron\bar{\rho}$
 $\tau\rho\mu\bar{\nu}\bar{\nu}\sigma\omega\sigma$
 $\alpha\sigma\bar{\delta}\omega$ $\epsilon\sigma\gamma\omicron\tau\gamma\tau$
 $\mu\mu\omicron\sigma$ $\bar{\nu}\tau\omicron\sigma$ $\delta\epsilon$
 $\alpha\sigma\gamma\omicron\mu\omicron\lambda\omicron\gamma\epsilon\iota$
 $\bar{\alpha}\pi\epsilon\bar{\nu}\tau\alpha\sigma\alpha\sigma\gamma$
 $\alpha\gamma\omega$ $\alpha\sigma\epsilon\rho\eta\tau$
 $\epsilon\gamma\alpha\rho\epsilon\gamma$ $\bar{\nu}\sigma\alpha\theta\eta$
 $\epsilon\tau\mu\rho\bar{\nu}\omicron\beta\epsilon$ $\bar{\epsilon}$

$\pi\chi\omicron\epsilon\iota\sigma$ • $\alpha\gamma\omega$
 $\bar{\nu}\tau\epsilon\iota\gamma\epsilon$ $\alpha\sigma\omega\bar{\lambda}\bar{\lambda}$
 $\epsilon\gamma\kappa\omicron\upsilon\iota$ $\bar{\nu}\bar{\nu}\epsilon\gamma$
 $\alpha\sigma\chi\omicron\omicron\upsilon\gamma$ $\bar{\nu}\alpha\sigma$
 $\epsilon\beta\omicron\lambda$ • $\bar{\nu}\tau\epsilon\bar{\rho}\epsilon\sigma$
 $\tau\alpha\bar{\gamma}\bar{\sigma}$ ^l $\delta\epsilon$ $\mu\mu\omicron\sigma$
 $\gamma\bar{\nu}$ $\omicron\gamma\pi\iota\sigma\tau\iota\sigma$
 $\alpha\sigma\lambda\omicron$ $\gamma\bar{\alpha}\pi\rho\alpha\bar{\nu}$
 $\bar{\alpha}\pi\chi\omicron\epsilon\iota\sigma$ • —
 $\alpha\kappa\epsilon$ $\omicron\gamma\alpha$ $\delta\epsilon$ $\omicron\bar{\nu}$ $\epsilon\iota$
 $\bar{\nu}\epsilon$ $\bar{\alpha}\pi\epsilon\sigma\omega\eta\gamma\epsilon$
 $\omega\alpha\rho\omicron\gamma$ $\bar{\epsilon}\omicron\gamma\bar{\nu}$ $\omicron\gamma$

$\delta\alpha\iota$

ΔΑΙΜΩΝ' ΣΚΛΗ
 ΡΟΣ ² ΝΖΗΤῼ.
 ΔΥΩ ΔΥΔΑΣΙΟΥ ᾠ
 ΜΟΥ ΕΤΡΕΥ
 ΨΛΗΛ ΕΧΩΩ
 ΝΤΕΡΕ ΠΕΝ
 ΙΩΤ ³ ΔΕ ΠΑΖΩΜ
 ΒΩΚ ΕΖΟΥΝ ΕΘΕ
 ΝΕΕΤΕ ΔΥΧΟΟΥ
 ΠΙΣΟΝ ΕΤῼΠΜΑ
 ᾠΠΡΟ ΧΕ ΒΩΚ
 ΝΓ ΧΙ ΟΥΟΕΙΚ

ΖῆΝ ΝΟΕΙΚ ἸΝΕ
 ΣΝΗΥ ΝΓ ΧΙΤΥ
 ΕΒΟΛ ᾠΠΑΙ ΕΤΕ
 ΡΕ ΠΕΥΨΗΡΕ
 ΨΩΝΕ ΔΥΩ
 ΝΓ ⁴ ΧΟΟΟ ΝΔΥ
 ΧΕ ΤῼΜΕ ΠΕΚ
 ΨΗΡΕ ΕΒΟΛΖᾠ
 ΠΕΙΟΕΙΚ ΔΥΩ
 ΝΓ ΠΙΣΤΕΥΕ
 ΕΠΧΟΕΙΟΙΟΙΟΝΔ
 ΤΑΛΒΟΥ: —

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΝΤΕΡΕΠΕΣΕΙΩΤ etc.) „ Puella vero pater cum hac verba
 „ audisset, conturbatus est, ipsamque diutius (ac diligenter) exâ-
 „ minavit: illa autem id confessa est quod perpetraverat, et pro-
 „ misit fore ut caveret in posterum ne in Dominum peccaret. Et
 „ ita paululum olei (Pachomius) orando benedixit, illudque puella
 „ foras misit: quæ ubi cum fide peruncta fuit, sanata est in no-
 „ mine Domini. Quidam vero alius quoque filium suum a molesto
 „ (ac per-vice) demone vexatum ad eum adduxit, ipsumque ro-
 „ gavit, ut pro illo oraret. In Conventum autem ingressus Pater
 „ noster Pachomius Fratrem (Monachum) ad Monasterii fores mi-
 „ sit: Vade, inquit, et inter Fratrum panes panem unum su-
 „ me, eique affer cuius filius ægrotat, atque ipsi dicito: Filium
 „ tuum ex hoc pane ciba, et in Dominum crede (vel, Domino
 „ confide), et ipse sanabit eum. Adolescentis vero pater „ etc.

¹ ΝΤΕΡΕΣΤΑΖῼ) Vide pag. 41. huius voluminis: heic ve-
 ro nota illud pronomen, ᾠΜΟΥ, quod ad ΝΝΕΖ, olenm,
 refertur.

² ΣΚΛΗΡΟΣ) Græcus quoque Scriptor habet: σκληρόν δαι-
 μονα ἔχοντα.

³ ΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ΠΕΝΕΙΩΤ'.

⁴ ΔΥΩ ΝΓ) Pag. 36. huius voluminis simul iuncta vidi-
 mus etiam, ΔΥΩ, et Νῼ.

ΠΤΕΡΕΥ ΧΙΤῆ¹
 ΔΕ ΝΘΙ ΠΕΙΩΤ
 ΜΠΩΗΡΕΩΗΜ
 ΔΦΟΥΩΩΤ
 ΕΡΟΥ ΝΩΟΥΤ
 ΝΟΟΠ • ΜΝῆ
 ΟΩΣ ἈΠΝΔΥ
 ΝΤΑΠΕΦΩΗ
 ΡΕ ΖΚΟ - ΔΦΙ
 ΟΥΚΟΥΙ Ζῆ ΠΟ
 ΕΙΚ ΔΦΤΑΖΦ²
 ΜΝ ΖΕΝΚΕΟΙΚ²
 ΔΦΚΑΔΥ ΖΑΡΩΦ
 ΜΠΕΦΩΗΡΕ
 ΠΤΕΡΕΦΖΜΟΟΣ
 ΔΕ ΕΟΥΜ ΔΦΟΥ
 ΩΜ ΝΝΟΕΙΚ ΠΕ
 ΤΜΜΔΥ ΔΕ
 ἈΠΕΦΧΩΖ
 ΕΡΟΥ • ΜΝῆ
 ΟΩΣ ΔΠΕΦΙΩΤ³
 ΟΥΩΝ ΝΖΕΝ
 ΒῆΝΕ⁴ ΜΝ ΖΕΝ
 ΖΑΛΩΜ⁵. ΔΦ

ΝΕΧ ΖΕΝΚΟΥΙ
 ΖΜΠΟΕΙΚ ΕΠΕ
 ΟΗΤ ΕΡΟΥ
 ΠΕΤΜΜΔΥ ΔΕ
 ΟΝ ΔΦΟΥΩΜ
 ἈΜΟΟΥ ΔΦΝΕΧ
 ΠΕΤῆΖΗΤΟΥ
 ΕΒΟΛ ΔΦΟΥΩΜ
 ΝῆΒῆΝΕ ΜΝ
 ΝΖΑΛΩΜ Ἀ
 ΜΑΤΕ • ΔΥΩ ῆ
 ΤΕΙΖΕ ΔΦΚΑΔΥ
 ῆΘΙ ΠΕΦΙΩΤ
 ῆΖΟΥ ΟΝΔΥ
 ΖΑ ΠΕΖΚΟ ΩΑΝ
 ΤΕΦῆ ΑΤΘΟΜ
 ΔΥΩ ΜΝΝΟΩΣ
 ΔΦΠΙΣΕ⁶ ΝΔΦ
 ΝΟΥΚΟΥΙ ΝΟΥΩΥ⁷
 ΖῆΠΟΕΙΚ ΕΤῆ
 ΜΔΥ ΔΥΩ Ν
 ΤΕΡΕΦΚΑΔΥ
 ΖΑΡΩΦ ΔΦΖΜΟ
 ΟΣ ΔΦΟΥΩΜ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΠΤΕΡΕΥΧΙΤῆ etc.) „ *Adolescentis vero pater panem illum*
 „ *cum accepit, ter osculatus est: postea (vero), quando filium*
 „ *fame premi (sensit), paululum ex pane (benedicto) sumpsit, et*
 „ *cum aliis panibus miscuit, eosque filio apposuit: qui (ad men-*
 „ *sam) sedens cum comederet, (alios quidem) panes manducavit,*
 „ *illum vero (qui benedictus fuerat) non attigit. Dactylos postea,*
 „ *et recentes caseos (findens) ipsius pater aperuit, atque intra ip-*
 „ *sos (benedicti) panis frusta coniecit: filius vero hac etiam vice*
 „ *illos (quidem) comedit, (sed) quod intra ipsos erat, proiecit,*
 „ *et dactylos tantummodo, caseolosque manducavit. Itaque biduo*
 „ *ipsum pater fame premi sivit, (ac ieiunium reliquit), donec vi-*
 „ *rium omnino expers evasisset: postmodum autem parvam pultem*
 „ *ex*

», ex pane illo (benedicto) confectam ei coxit : quumque ipsam filio
 », apposuisset, is (ad mensam) sedens illam comedit, instar homi-
 », nis etc.

¹ αϥταζῶ, miscuit) Memphitis Θωβ, et Θεβ est, misce-
 re. De thebaico autem ταζ vide quæ dixi pag. 133. huius vo-
 luminis.

² μῆν ζενκε οἰκ, cum aliis panibus) Pro οἰκ scribe,
 οεικ.

³ ἀπεϥιωτ οὔων, pater aperuit) Scribe, πεϥειωτ pro
 πεϥιωτ. Sic etiam paulo post.

⁴ ἄνζενβῆννῆ) De thebaico nomine, βῆννε, quatenus pal-
 mam arborem denotat, dixi pag. 55. huius voluminis: verum
 in hoc noni Fragmenti loco ζεν βῆννε, ut equidem censeo,
 sunt ipsius palmæ fructus, nempe dactyli. Græcus Vitæ S. Pa-
 chomii Scriptor habet: φοινίχια: quam vocem Cardonus inter-
 pretatur, mala punica: sed et ipsa, meo quidem iudicio, da-
 ctylos designat.

⁵ μῆν ζεν ζαλωμ, et caseos, vel, caseolos) Caseum La-
 crozius ex Kirchero memphitice vocat αλωμ: thebæi aspira-
 tionem initio addunt, ut hinc disco: quod in aliis etiam vo-
 cabulis hos facere vidimus, ut, exempli gratia, in ζαμοι.
 Græcus vero scriptor a Papebrochio editus hæc narrans habet:
 τυρία χλωρά: Cardonus autem vertit: caseolos virides. Sed quid
 sint caseoli virides, nescire me fateor: equidem vertendum exi-
 stimo: caseolos recentes: namque Aristophani in Ranis χλωρός
 τυρός est caseus νεοπαγής, recenter coagulatus, recens, tener ac
 mollis.

⁶ αϥπιϥε) Verbum πιϥε nondum alibi reperi. Ideo au-
 tem transtuli, coxit, quia memphitice φοϥι valet etiam coque-
 re: thebæi vero dicunt ποϥε apud Tukium pag. 204.

⁷ ἄνοοϥω) Græcus scriptor habet, ἀθήραν. Itaque οοϥω
 pulcem denotare videtur.

ϥβ

Pagina XII.

ἄθε^m ἄπετερε
 πεϥζητ¹ ἄμοντ
 μννωωϥ αϥχε²
 οὔκογι ἄνεζ ἄ
 πενῖωτ³ πα
 ζωμ αϥϥληλ

εχωϥ • ντερε
 πετἄμαγ δε ωβω
 αϥταζῶ ἄβι π
 ειωτ αὔω αϥμ
 τον ζἄπραν μ
 πχοεἰϥ ιῶ αϥβωκ

i i

επεϥ

επεψμα ζῆ ουει
 ΡΗΝΗ ·: —
 και ΓΑΡ 4 ΖΕΝΚΕΜΗ
 ΗΨΕ ΟΝ ΝΤΑΛΘΟ
 ΑΠΧΟΕΙC ΑΔΥ ΕΒΟΛ
 ΖΙΤΟΟΤῆ · ΔΥΩ
 ΕCΨΑΝ ΨΩΠΕ ΟΝ
 ΝῆΨΛΗΛ ΕΞΝ ΟΥΔ
 ΕΤΒΕ ΠΕΦΟΥΧΔΙ
 ΝΤΕΤᾰΠΧΟΕΙC
 † ΝΑΨ ᾰΠΕΨΑΙ
 ΤΗΜΑ ΝΕΜΕΨᾰ
 ΚΑΖ ΝΖΗΤ ΧΕ Μ
 ΠΕΨΩΤᾰ ΕΡΟΥ
 ΑΛΛΑ ΕΨΨΛΗΛ Ν
 ΤΟΥ ΝΟΥΟΕΙΨ ΝΙΜ
 ΧΕ ΠΕΚΟΥΨΨ ΜΑ
 ΡΕΨΨΩΠΕ · ΔΥΩ
 ΑΨΜΟΟC ΝΟΥΖΟΥ
 ΑΨΨΑΧΕ ΜΝ ΝΕ
 CΝΗΥ ΕΨΧΩΜ
 ΜΟC ΧΕ ΜΠΡΜΕ

ΕΥΕ ΕΤΒΕ ΝΤΑΛΘΟ
 ΝCΩΜΑΤΙΚΟΝ
 ΧΕ ΖΕΝΤΑΛΟΟ ΝΕ
 ΑΛΛΑ ΝΤΑΛΘΟ
 ΝΑΜΕ ΝΕ ΝΤΑΛ
 ΘΟ ΜΠᾰΤΙΚΟΝ
 ΕΖΟΥΝ ΕΝΕΨΥΧΗ
 ΟΥΡΩΜΕ ΓΑΡ Μ
 ΠΟΥ ΕΦΟ ΝΒΛΛΕ
 ΖΜΠΕΨΖΗΤ
 ΕΒΟΛ Ζῆ ΤΜᾰΤ
 ΡΕΨΨᾰΨΕ ΕΙΔΩ
 ΛΟΝ · ΜᾰΝCΩC
 ΝCΕ ΧΙΜΟΕΙΤ
 ΖΗΤῆ · ΖΙ ΤΕ
 ΖΙΗ ᾰΠΧΟΕΙC
 ΨΑΝΤΕΨΝΑΥ
 ΕΒΟΛ ΝῆCΟΥΝ
 ΠΕΝΤΑΨΤΑ
 ΜΕΙΟΥ · ΑΡΔ ΝΟΥ
 ΤΑΛΘΟ ΔΝ ΠΕ

ADNOTATIONES.

ᾰ ΝΘΕ ᾰΠΕΤΕΡΕ ΠΕΨΖΗΤ etc.) „ *instar hominis, cuius*
 „ *animus sedatus sit. Postea (vero) parum olei a Patre nostro*
 „ *Pachomio cum orationibus benedicti sibi afferrī cura vit (infirmi)*
 „ *pater, dumque ille sopore premebatur, ipsum inunxit: et quie-*
 „ *tem (agrotus) recuperavit in nomine Domini Jesu: itaque in lo-*
 „ *cum suum ivit (domum rediit) in pace. Quin multas quoque*
 „ *alias curationes (sanationes) per ipsum (Pachomium) Dominus*
 „ *operatus est. Ac si contingebat etiam, ut pro alicuius salute*
 „ *oraret, ac petitionem ipsius (vel, quod petebat) Dominus ei non*
 „ *concederet, animo non affligebatur ex eo quod exauditus non fuis-*
 „ *set, sed in suis orationibus illud addebat: Fiat voluntas tua.*
 „ *Et quodam die (coram Fratribus) sedens, eos in hunc modum*
 „ *allocutus est. Ne existimetis, inquit, (solas) corporales (vel,*
 „ *corporum) curationes esse sanationes: sed spirituales curationes,*
 „ *quibus anima sanantur, ea verè sunt sanationes. Alicuius enim*
 „ *hominis cor ab idololatria excacatum sit, et eiusdem postmodum*

„ COR

» cor in viam Domini deducatur, donec visum recuperet, suumque
 » agnoscat Creatorem: nonne hac perpetua quadam curatio est, et
 » quadam salvatio (sanatio)? Quidam vero alius,, etc.

¹ ΠΕΨΖΗΤ) Ex ægyptio vocabulo ΖΗΤ, cor, græcos suum, ἤτορ, fecisse conicit Barthelemyus pag. 416. tomi atque opusculi superius citati. Quelquefois (inquit) les Grecs terminoient en ορ les noms en ος: parmi eux ἤτορ signifioit le coeur: retranchons la terminaison, nous aurons ΖΗΤ (her): c'est le nom que suivant Horus Apollo, et les monumens de leur langue, les Egyptiens donnoient au coeur.

² ΔΥΧΕΥ) Significare videtur hoc in loco: mandò a prendere. Apud Tukium pag. 163. ΧΕΥ thebaice est, mittere.

³ ἈΠΕΝΙΩΤ) Scribe, ἈΠΕΝΕΙΩΤ'.

⁴ καὶ γὰρ) Ne heic quidem particula Γὰρ verti commode potest, enim.

Pagina XIII.

ϞΓ

ΝΨΔΕΝΕΖ ΜΝ
 ΟΥΟΥΧΔΙ·:—
 ΚΕΟΥΔ ΔΕ ΟΝ ΕΦΟ Ν
 ΑΠΟΖΑΠΒΟΛ¹
 ΕΝΨΔΧΕ ΔΝ
 ΖΝΤΜΕ· ΔΥΩ
 ΝCΕΤΟΥΝΟΥ
 ΕΙΔΤῆ² ΕΒΟΛ
 ΕΤΡΕΥ ΜΟΟΥΕ
 ΖΑΠΔΙΚΔΙΟΝ
 ΜΗ ΟΥΤΔΛΒΟ
 ΔΝ ΠΕ ΠΕΙΚΕΤ
 ΚΕΟΥΔ ΔΕ ΟΝ ΕΡΕ
 ΝΕΥ.. ΨΟΟΒΕ³
 ΖΑ.... Ψῆ
 ΝΝΕΝΤΟΛΗ Ἀ
 ΠΝΟΥΤΕ· ΕΥ
 ΨΔΝΤCΔΒΕ
 ΕΙΔΤῆ ΕΒΟΛ Νῆ
 ΡΖΩΒ ΕΠΑΓΔ
 ΘΟΝ ΔΡΔ ΝΟΥ
 ΤΔΛΒΟ ΔΝ ΠΕ

ΠΕΙΚΕΤ·:—
 ΚΕΟΥΔ ΔΕ ΟΝ ΕΦΟ
 ΑΠΟΡΝΟC ΔΥΩ
 ΝΧΔCΙΖΗΤ
 ΕΥΨΔΝΤΟΥ
 ΝΟΥΕΙΔΤῆ ΕΒΟΛ
 ΕΤΕΖΙΗ ΑΠΩ
 ΝΖ ΝΨΜΕΤΔ
 ΝΟΕΙ· ΜΗ ΝΟΥΝΟΒ
 ΝΤΔΛΒΟ ΔΝ ΠΕ ΠΕΙ
 ΚΕΤ· ΔCΨΩΠΕ
 ΔΕ ΝΟΥΖΟΥ ΕΡΕ
 ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΠΔΖΩΜ ΖΙΟΥ
 ΜΟΥ⁴ ΜΝ ΝΕCΝΗΥ
 ΕΙΕΖῆ⁵ ΚΔΜ⁶ ΕΡΕ
 ΘΕΟΔΩΡΟC ΖΩ
 ΩΨ CΟΒΤΕ⁷ Ν
 ΝΕCΝΗΥ· ΔΥΩ
 ΜΝΝCΩC ΔΨΕΙ
 ΕΖΟΥΝ ΝΡΟΥΖΕ
 ΝΟΥΖΟΥ· ΔΨ

ΝΟΧΥ ΕΥΤΜΗ⁶
 ΔΥΝΚΟΤΚ̄ Ν̄ΟΙ
 ΠΕΝΕΙΩΤ ΠΔ
 ΖΩΜ ΕΡΕΠΕΥ
 ΟΩΜΔ ΝΕ⁹ ΖΕΡ

ΜΟΝΤ · : —
 ΔΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΙΝΕ
 ΝΟΥΠΡΗΥ Ν̄
 ΥΩ ΔΥΖΟΒΟΥ ΕΧΩΥ

A D N O T A T I O N E S.

⁶ ΚΕ ΟΥΔ ΔΕ etc.) „ *Quidam vero alius mendacio addictus*
 „ *vera (in veritate) loqui non consueverat: isque admonetur (ac*
 „ *persuadetur) ut in iustitia ambulet: nonne alia sanatio hac*
 „ *etiam est? Rursum vero alius in adimplendis Dei praeceptis se-*
 „ *gnis est *:* (quod) *si quis eum doceat, atque ad bona opera*
 „ *agenda inducat, nonne et hac alia sanatio est? Alius vero etiam,*
 „ *qui scortator sit, atque superbus, si in viam vitae reducatur,*
 „ *et (resipiscens) pœnitentiam agat, nonne hac quoque magna*
 „ *(quadam, ac mira) curatio est? Contigit autem quadam die,*
 „ *ut Pater noster Pachomius una cum Fratribus pergeret per aquam*
 „ *ad metendos iuncos. Theodorus quoque ad parandas (instruendas)*
 „ *Fratribus (mensas illuc venerat). Et (aliquanto) post quodam*
 „ *die ad vesperam (reversus ab opere) et in cellam (vel, tugu-*
 „ *rium) ingressus Pater noster Pachomius, in psiatbium, ut decum-*
 „ *beret, se se coniecit, quia corpus eius algens evaserat. Stragu-*
 „ *lam (vero) e pilis contextam attulit Theodorus, eamque supra*
 „ *ipsum sternens eundem cooperavit. (At) dixit ei (Pachomius)*
 „ etc.

¹ ΕΦΟ Ν̄ΑΠΟΣ ΑΠΒΟΛ) Locutionis huius vim atque derivationem peritiores certius indicabunt. Græcus scriptor habet: μόγγος ὦν τῷ ψεύδει.

² Ν̄ΟΕΤΟΥΝΟΥΕΙΔΤ̄) Bis hac ipsa in pagina huiusmodi locutione utitur ægyptius noster. Apud Tukium vero pag. 28. quod in græco Textu Matth. II. 12. legitur, χρηματισθέντες κατ' ὄναρ, et in Vulgata Interp. *responso accepto in somnis*, id thebaice vertitur: ΔΥΤΟΥΝΕΙΔΤΟΥ ΕΒΟΛ Ζ̄Ν ΟΥ ΡΔCOYI: ubi pro memphitico ΡΔCOYI legendum puto thebaice ΡΔCOY, sicut scriptum videbis apud Tukium ipsum et mox ibidem, et pag. 242. Ζ̄Ν ΟΥ ΡΔCOY, et memphitice β̄ΕΝ ΘΡΔCOYI, *in visione: in somnis: in sogno*. Simili modo eadem pag. 28. vox χρηματισθείς vertitur thebaice: ΔΥΤΟΥΝΕΙΔΤ̄ ΕΒΟΛ. Vide etiam pag. 24. ubi ΤΩΟΥΝ Ν̄ΕΙΔΤ̄, et ΤΟΥΝΕΙΔΤ̄ vertitur a Tukio, *oraculum, revelatio, cordis erectio, et aspectus elevatio*.

³ Mem-

³ Membranæ frustum hoc in loco partim lacerum, partim ita male habitum, ut duorum versuum, decimiquarti nempe, et insequentis extremæ utrinque literæ tantum supersint. Græcus scriptor heic habet: ἄλλος δὲ τῆ ἀργία τῶν ἐντολῶν τῆ θεῆ τὰς χεῖρας βεβλαμμένος. Sed hæc quoque tam parum clara sunt, ut de mendo suspicer.

⁴ ΖΙ ΟΥΜΟΥ) Ita scripsisse librarium, certo affirmare nequeo: cum enim læsa hoc etiam in loco fuerit membrana, ex octo hisce elementis certa non sunt, clarissimeque exarata nisi priora quinque ΖΙΟΥ, et postremum Υ: duo autem intermedia, Ο Ο, obscura sunt. Græcus scriptor heic habet, ἐν νήσω, *in insula*.

⁵ εζ̄ϰ) Memphitice ωϰ̄̄ est *metere*. Scribunt Memphitæ etiam per Ο micron: et in Pontificali part. 2. pag. 378. *falx messoria* dicitur οϰ̄̄, *messis* vero ωϰ̄̄. Thebæi transpositis literis dicunt εζ̄ϰ, ut hinc disco, et ωζ̄ϰ, ut videbis pagina 96. seu postrema huius Fragmenti, et ap. Tuk. pagg. 20, et 583.

⁶ εζ̄ϰκαϰ est, *metere iuncos*. Græcus scriptor heic habet, θερῖσαι θροῖα. Vide ibi adnotationem Papebrochii, multoque magis Ducangium in θροῖα, et Lexicographos in θρίοι, in θρίον, et in θρία: nec enim meum est græca nunc illustrare. Nomen vero κἀϰ Kircherō notum fuit, qui, ut est apud Lacrozium, vertit: *iuncus ex quo sunt funes*. Ex duobus autem vocabulis unum duntaxat fecisse mihi videntur Thebæi, εζ̄ϰκαϰ. De hisce porro iuncis, quos Tabennesiotæ monachi cædebant, mentionem facit S. Pachomius in Regula. *Si mattas operabuntur* (inquit cap. 26.), *interrogabit minister ad vesperum prepositos... Et sic infundet iuncos... Et, si mane viderit aliis quoque iuncis opus esse, infundet eos*.

⁷ ΖΩΩϰ COBTE ἸΝΕΟΝΗΥ) Græcus scriptor clarius: ἐτοιμάζων τὰς τραπέζας, *præparans mensas*. Ægyptius *mensa* vocabulum omittit. Ita in nostris quoque dialectis verbum, *apparecchiare*, solitarium significat *mensam parare*, seu *instruere*.

⁸ ΔΥΝΟΖῶ ΕΥΤΜΗ, *si gettò sopra una stuora*) Vocabulum hocce, ΤΜΗ, quod mox rursus occurret, nondum alibi inveni. Interpretor, *psiathium*, sive *stoream*, seu *mattam*. Nam primum quidem Sanctus Pachomius ipse in Regula, cuius ante alios erat observantissimus, capite 88. *Præter psiathium* (inquit), *idest mattam, in loco cellula ad dormiendum nihil aliud omnino substernet*. Deinde græcus scriptor etsi hoc in loco nihil habeat quod voci, ΤΜΗ, respondeat (ait enim duntaxat, κατακειμένω, *decum*

decumbenti, iacenti); mox tamen ubi ægyptius noster rursus nominat ΤΜΗ, ipse habet, ψιάθιον, *psiatbium*.

⁹ ΖΕΡΜΟΝΤ) Græcus habet, ριγῶντι, *rigenti*. Hac de causa ΖΕΡΜΟΝΤ denotare censeo, *argentem; algore correptum, rigentem: intirizzito*.

ⲚⲔ

Pagina XIV.

ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲪⲁⲩⲥ ⲛⲁⲩ
 Ⲫⲉ ϣⲓ ⲡⲁⲓ ⲁⲩⲙⲁⲩ
 ⲒⲒⲪⲱⲓ ⲁⲩⲱ ⲛⲉ
 ⲒⲐⲐⲐⲐ ⲛⲐⲩⲧⲙⲎ
 ⲛⲐⲉ ⲛⲛⲉⲐⲛⲎⲎⲎ
 ⲧⲎⲐⲐⲐ - ⲱⲁⲛⲧⲉ
 ⲡⲪⲐⲐⲐⲐ ⲧⲡⲉⲙ
 ⲧⲐⲛ - ⲛⲧⲐⲩⲥ Ⲓⲉ
 ⲁⲩⲉⲓⲣⲉ ⲕⲁⲧⲁⲐⲉ
 ⲛⲧⲁⲩⲪⲐⲐⲐ
 ⲙⲛⲛⲐⲐⲐⲐ ⲁⲩⲙⲉⲒ
 ⲧⲉⲩⲧⲓⲪ ⲛⲐⲐⲛⲉ
 ⲁⲩⲥⲐⲐⲐⲧⲛⲉⲣⲐⲩ
 ⲉⲩⲪⲱⲙⲙⲐⲐⲐ Ⲫⲉ
 ⲁⲣⲎⲎⲎ ⲕⲛⲁⲩⲱⲩⲱ
 ⲉⲙ Ⲑⲛⲧⲉ · Ⲫⲉ ⲙ
 ⲡⲉⲕⲐⲩⲱⲙ ⲙⲡⲉⲓ
 ⲛⲁⲩ · ⲛⲧⲐⲩⲥ Ⲓⲉ
 ⲙⲡⲉⲩⲩⲧⲐⲩⲱ
 ⲁⲗⲗⲁ ⲁⲩⲐⲐⲱⲙⲱⲐ
 ⲛⲁⲩ ⲒⲛⲐ ⲐⲩⲛⲐⲐ
 ⲛⲛⲕⲁⲒ ⲛⲒⲎⲧ
 Ⲫⲉ ⲉⲡⲉⲓⲒⲎ ⲉⲣⲉ
 ⲡⲒⲒⲒⲐ ⲛⲛⲉⲐⲛⲎⲎⲎ
 ⲛⲧⲐⲐⲐⲧⲛⲉⲛ
 ⲛⲉⲩⲪⲐⲓⲁ ⲉⲧⲣⲉⲛ

ⲐⲐⲕⲐⲛⲐⲐⲙⲉⲓ ⲙ
 ⲙⲐⲐⲐ · ⲁⲛⲐⲛ
 Ⲓⲱⲱⲛ ⲉⲛⲉⲓⲣⲉ
 ⲙⲡⲉⲛⲙⲐⲧⲐⲛ
 ⲛⲒⲎⲧⲐⲩⲱ ·
 ⲉⲐⲐⲧⲱⲛ Ⲑⲉⲧⲉ
 ⲛⲐⲩⲱ ⲐⲐⲧⲉ ⲙ
 ⲡⲛⲐⲐⲩⲧⲉ · ⲁⲣⲁ
 ⲁⲕⲕⲙⲉⲩⲧ² ⲛⲕⲁ
 ⲗⲱⲐⲉ³ ⲛⲛⲉⲐⲛⲎⲎⲎ
 ⲙⲡⲉⲓ ⲛⲁⲩ Ⲫⲉ
 ⲙⲛ ⲐⲩⲐⲛⲱⲩⲱ
 ⲛⲉ ⲛⲒⲎⲧⲐⲩⲱ
 ⲙⲡⲛⲉⲉⲣⲉⲧⲉ Ⲫⲉ
 ⲐⲩⲒⲱⲐ ⲉⲛⲉⲗⲁ
 ⲪⲐⲐⲐⲧⲐⲛ ⲛⲉ
 ⲛⲉⲛⲧⲁⲕⲐⲐⲐⲐ
 ⲧⲛⲉⲙⲐⲐⲐⲐ ⲉⲣⲐⲓ
 ⲕⲁⲓ ⲉⲁⲣ Ⲑⲩⲕⲣⲓ
 ⲧⲎⲥ ⲡⲉ ⲡⲛⲐⲩⲱ
 ⲧⲉ ⲉⲧⲣⲉⲩⲱⲛⲉ
 ⲛⲕⲁ ⲒⲱⲐ ⲛⲛⲙ
 ⲁⲩⲱⲩⲱ ⲁⲩⲧⲱⲩⲱ
 ⲛⲎⲪ⁴ ⲉⲩⲱⲩⲱⲛⲉ
 ⲱⲁⲛⲧⲉⲩⲱⲩ
 ⲒⲐⲐⲐⲐ Ⲑⲛⲁⲩ ⲙ

A D N O T A T I O N E S .

° ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲪⲁⲩⲥ ⲛⲁⲩ etc.) ,, *Et dixit ei (Pachomius): Tolle (aufer) stragulam hanc quam mihi imposuisti, et, conec te quem (mibi) Dominus dederit, contege me storea, sicut Fratres omnes conteguntur. Theodorus vero fecit us dixerat (insse-*
 ,, *ras*

„ *rac Pachomius*): Deinde *dactylis* (vel, *palma fructibus*) *suam*
 „ *ipsius manum implevit*, eosque *Pachomio porrexit*, inquit: *Da-*
 „ *cylorum par comedere forsitan poteris*; etenim ad hanc usque ho-
 „ *ram nullum sumpsisti cibum*. Eos vero accipere (noluit *Pacho-*
 „ *mius*), sed *vehementer contristatus* (atque animo *afflictus*) re-
 „ *spondit in hunc modum*: An quia *Fratrum operibus* (laboribus),
 „ *eorumque necessitatibus dirigendis præfecti sumus*, (*Theodore*),
 „ *ideo requiem inde nobis*, (et *delicatiorem cibum*) *ex iis compa-*
 „ *rabimus*? *Ubinam ergo nunc est timor Domini*? *Num Fratrum*
 „ *casas* (*tuguria, mapalia*) *circumivisti* (*iam, ac perlustrasti*)
 „ *hac hora, ut nullus in eis agrotus sit*? *Minimi momenti rem*
 „ *esse cave existimes eos* (*dactylos*) *quos mihi nunc porrexisti*:
 „ *etenim eo usque iudex est Deus, ut omnia inquirat*. Et *agrotus*
 „ *decumbere* (*in psiathio iacens*) *perrexit* (*Pachomius*) *donec bidu-*
 „ *um sine cibo* (*ieiunus, nihil comedens*) *transegit*. *Ac surge-*
 „ *bat* „, etc.

¹ ΝΒΝΝΕ) *Dactylos* hac voce denotari dixi iam superius. Græcus scriptor hoc in loco habet: δρᾶνα φοινίκων: *un pugno di datteri*: quod ægyptii nostri sententiam optime exhibet. Verum Cardonus vertit: *pauca grana mali Punici*: quæ interpretatio aliena videtur non solum a nostro ægyptio, quem ipse non viderat, sed et a græci scriptoris mente.

² ΔΚΜΕΥΤ, *perlustrasti*: *pertranseundo observasti*) Græcus scriptor: ἄρα διήλθες. Verbum vero ΜΕΥΤ hoc ipso sensu acceptum habemus in memphitica Translatione Act. XIX. ubi græcus Textus habet: διελθόντα.

³ ΝΚΔΛΥΒΕ, *le capanne*) Scribe, ΝΚΔΛΥΒΗ'. Græcus scriptor: τὰς καλύβας: *extemporanea illa scilicet tuguria* (inquit recte Papebrochius) *quæ monachis per aliquos continuos dies in insula futuris parabantur*.

⁴ Græcus Scriptor a Papebrochio editus paulo aliter hæc narrat quam noster. Confer alterum cum altero, si placet.

Pagina XV.

ϣε

ΠΕΦΟΥΩΜ • ΔΥΩ Π
 ΝΕΥΔΑΥΤΩΟΥΝ
 ΚΑΤΔΑΠΡΗΤΕ ¹
 ΝΟΥΛΗΛ ΕΒΟΛ
 ΖΩΠΕΦΡΑΚΖ
 ΝΖΗΤ ΕΖΟΥΝ

ΕΠΝΟΥΤΕ -
 ΖΩΠΕΦΜΕΖΩ
 ΜΝΤ ΔΕ ΝΖΟΥ
 ΔΥΚΟΥΦΙΣΕ ² ΖΩ
 ΠΩΩΝΕ • ΔΥ
 ΤΩΟΥΝ ΔΥΒΩΚ

ΔΥ

ΔΟΥΩΜ ΜΝ
 ΝΕCΝΗΥ ΤΗ
 ΡΟΥ·: — ΔΟΥΩΝΕ
 ΔΕ ΟΝ ΝΚΕ ΟΥΟΙΩ³
 ΖΩCΤΕ ΝΨΜ
 ΚΔΖ ΨΔΓΡΔΙ
 ΕΠΜΟΥ - ΕΒΟΛ
 ΖῪΠΕΖΟΥΟ Ν
 ΝΔCΚΗCΙC⁴· ΔΥΩ
 ΔΥΧΙΤῪ ΕΠΜΔ
 ΕΤΕΡΕ ΝΕCΝΗΥ
 ΕΤΨΩΝΕ Ν
 ΚΟΤῪ ΝΖΗΤῪ
 ΧΕΚΔC ΕΥΕΤῪ
 ΜΟΥ ΝΟΥ ΚΟΥΙ
 ΝΟΥΟΟΤΕ ΖῪ
 ΠΜΔ ΕΤῪΜΔΥ
 ΝΕΥΝΚΕCΟΝ ΔΕ
 ΟΝ ΖῪ. ΠΜΔ ΕΤῪ
 ΜΔΥ ΕΨΝΚΟΤῪ

ΕΨΩΝΕ · ΖΩCΤΕ
 ΝΤΕ ΠΕΨΩΜΔ
 ΤΗΡῪ ΓΚΔC ΕΒΟΛ
 ΖῪ ΠΩCΚ Ὺ
 ΠΨΩΝΕ · ΔΥΩ
 ΠΕΤῪΜΔΥ ΝΕ
 ΔΨΑΙΤΙ⁵ ΝΝΕ
 CΝΗΥ ΕΤΔΙΔΚΟ
 ΝΕΙ ΝΟΥΚΟΥΙ Ε
 ΝΔῪ⁶ ΕΤΡΕΨΟΥΟ
 ΜῪ · ΝΤΟΟΥ ΔΕ
 ῪΠΟΥΟΥΩΨ
 Ε† ΝΔῪ ΕΥΧΩ
 ΜΜΟC ΧΕ ΠCΩ
 ΝΤ⁷ ΔΝ ΠΕ ΖΩΒ
 ΝΤΕΙΜΙΝΕ.
 ΝΤΕΡΕΨ ΝΔΥ ΔΕ
 ΧΕ ῪΠΟΥΤΔΔῪ
 ΝΔῪ · ΔΨΨΔΧΕ

A D N O T A T I O N E S .

^p ΔΥΩ etc.) „ *Ac surgebat, sicut facere consueverat, atque
 „ in astu sui cordis ac fervore in Deum fundebat orationes. Tertio
 „ autem die ipsius morbus allevatus est: (itaque) surrexit, (in
 „ refectorium) se contulit, et una cum universis Fratribus come-
 „ dit. Alio autem rursus tempore in talem incidit morbum, ut do-
 „ lore mortali corripereetur ob nimias pœnitentias (vel, exercitatio-
 „ nes monasticas, vel, vita asceticæ labores). In eum (itaque)
 „ locum deportatus fuit, in quo agroti cubabant, ut ibidem pa-
 „ rum oleris vresceretur. In eo autem loco alius etiam Frater de-
 „ cumbebat agrotus, (et tam male habitus), ut præ morbi diutur-
 „ nitate totum eius corpus (quasi) cadaver fuctum esset. Is a Fra-
 „ tribus, qui ministrabant (vel, agrotis inserviebant), paululum
 „ carnis petierat, ut ea vresceretur: sed hanc ei dare noluerunt:
 „ Huiusmodi (enim) res licita * (permissa) non est, inquebant.
 „ Ille vero cum carnem sibi non afferi (dari) vidit, eis, qui
 „ ministrabant, dixit: „, etc.*

¹ ΚΑΤΑΔΠΡΗΤΕ) Thebaicam hanc locutionem alibi non
 reperi: sed locus ipse postulare videtur, ut vertamus: *sicut fa-
 cere*

cere consueverat. Componitur enim, ni fallor, vocabulum ex κατὰ, et thebaico verbo, δδ, *facere*, atque ex theb. masc. ΡΗΤΕ, *modus*: pro quo Memphitæ dicunt, ΠΙ ΡΗΤ̄.

² ἀγκουφίσε) Scribendum videtur, ἀγκουφίσε.

³ ἄκεοιοιω, *alio tempore: un' altra volta*) Scribe, ἄκεοιοιω.

⁴ ἄνδκκκκκκκκκκ) Lege Ducangium in ἄσκησις. Ægyptius noster hac dictione *austeritates, ac labores vitæ monastica* denotat.

⁵ νεαφαίτι) Scribe, νεαφαίτει', *petierat.*

⁶ ενδφ) Pro, ἄδφ, *carnis.*

⁷ πωωντ) Quid hoc in loco valeat, ωωντ, docebunt peritiores. An idem quod memphitice ωωντ, *durus?* ut πωωντ ἀν πε valeat, *nonne durum est? nonne vetitum est?*

ⲓⲉ

Pagina XVI.

ⲓⲉ

ἄν⁹ νετδιδκκ
 ἄνι² χε ἀμδστε
 μμοι ἄτετἄ
 χιτ ἄπενιωτ
 ἀγω ἄτερογ
 χιτἄ νδφ ἀφ
 νδγ εροφ ἀφἄ
 ωπηρε χε ν
 τδφωχν νδω
 ἄγε ἄντεφ
 δαἄξ · ἀγω ετι
 εφδωωτ ἄ
 δωφ εφδπορι
 ἄτεγνογ ἀγἄ
 πκογι νογροτε
 ετρεφογωμ
 ἄτοφ δε ἀφωμ
 ζομ εφχωἄμοσ
 χε ω νρεφχιζο
 ἀρα εστων θοτε
 ἄπνογτε χε
 εκεμπερε πετγι
 τογωκ ἄτεκζε
 μἄν τετἄν νδγ ἀν

επεισον ἄθε ν
 τδφἄκωωσ
 ετθεογ ἄπετἄ
 † νδφ ἄπεν
 τδφἄιτι ἄμοφ
 πχοεic πετσοογν
 χε ετετἄντμ
 † νδφ ἄπεν
 τδφχοοσ ετβἄ
 ἄτἄ · ἄνειογ
 ωμ ογδε ἄνει
 δω - μν διδφο
 ρα γαρ ωοοπ ἄν
 ωωνε ἄωωνε
 ἄμ ἄκδ ἄμ
 σεογδδβ ἀν ἄ
 νετογδδβ
 ἀγω ναι εφχω
 ἄμοογ νερε
 νεφβαλ † ἄμ
 εἄ · εβολ γαρ
 χε ἄτ ἄπειμδ
 ἀν εic ζεν ζοογ²
 δλλδ ἐνἄβολ

k k

ενω

ΕΝΩΖΕΚΔΑ
 ΝΕΙΝΔΚΔΔΥ ΔΝ
 ΠΕ ΖΑΠΕΙΝΟΘ
 ΕΝΑΚΔΖ³ ΝΖΗΤ
 ΝΤΕΥΝΟΥ ΔΥ

ΣΠΟΥΔΔΖΕ • ΔΥ
 ΖΟΟΥ ΔΥΨΕΠ
 ΟΥΚΟΥΙ ΜΑΔΣ
 ΝΒΔΜΠΕ ΔΥ
 ΣΜΝΤΥ ΚΑΛΩΣ

A D N O T A T I O N E S .

¹ ΔΥΨΑΞΕ ΜΝ etc.) „ eis qui ministrabant, dixit: Tolli-
 „ te me (quæso), et ad Patrem nostrum deferte. Cumque ad hunc
 „ deportatus fuisset, videns eum Pachomius miratus est, quomodo
 „ (i. e. quod) ægri illius caro adeo consumpta foret: quumque
 „ ipsum adhuc inspiceret, atque animo hæreret, continuo paululum
 „ oleris eidem Pachomio allatum est, quo vesceretur. Ingemuit Pa-
 „ chomius, et, O personarum acceptores, inquit, ubinam est ti-
 „ mor Dei, qui dixit: Diliges proximum tuum sicut te ipsum?
 „ Numquid non videtis, ad quemnam statum Frater iste redactus
 „ sit, et cada-veris instar factus? Curnam id quod petit, minime
 „ ei datis? Novit Dominus, quod vos illud ei non dedistis, de
 „ quo dixit. Non comedo, neque bibo: nec enim ægrotum inter,
 „ et ægrotum differentia est. Nonne mundis munda sunt omnia?
 „ (Dumque hæc dicebat Pachomius, lacrimæ ex illius oculis erum-
 „ pebant.) Quia enim heic non adsum, ecce mala (contigerunt):
 „ verum si foris (absentes) non fuissetis ad metendos iuncos, non
 „ si vissem ut Frater iste in magnam hæc incidere afflictionem.
 „ Statim (ministri) studiose (Pachomii iussu exequuti) quemdam
 „ miserunt, qui paululum hædinæ carnis emeret, emptamque bene
 „ coxerunt (condixerunt). „ Reliqui desiderantur.

¹ ΝΕΤΔΙΔΚΟΝΙ } Dele lineolam supra Ν, et scribe, ΝΕΤ-
 ΔΙΔΚΟΝΕΙ. Et in sequentibus, ΜΠΕΝΕΙΩΤ, tum ΕΥΑΠΟΡΕΙ,
 atque ΜΠΕΝΤΑΥΔΙΤΕΙ.

² ΕΙΣ ΖΕΝ ΖΟΟΥ) Si veritas, ecce (plures) dies (iam sunt),
 perplexa erit sententia.

³ ΕΝΑΚΔΖ) Pro ΝΑΚΔΖ.

* ΔΡΙΠΡΕΣΒΕΥΙΝ ΕΣΡΗΙ ΕΧΩΝ... ΝΕΝΙΟΤ ΕΘΟΥΑΒ Ν-
 ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ... ΟΥΟΣ ΑΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ: —

Diurn. pag. 296.

X.

Ægyptii codicis Fragmentum, sex constans membranis, longis unciis fere 10 $\frac{2}{3}$, et latis unciis fere 7 $\frac{2}{3}$. Vide Specimen pag. 223. num. 10.

Desunt initio quinquaginta paginæ, h. e. 25. membranæ. Progreditur Fragmentum a pag. 51. ad paginam 62.

Codicis propria sunt: character satis elegans: literarum forma vetusta et genuina, si ϕ literam excipias, quæ ad ψ figuram accedit: membranæ integræ fere, atque incorruptæ præter ultimam, quæ flavo quodam glutine, aut cera obliata est: vocabula græca mendose plerumque exarata: lineolæ supra literas non raro omissæ: singuli denique paginarum versus adeo breves, ut nonnulli paucis constent literis. Exscriptor librarius paulo vetustior videtur quam is qui nonum Fragmentum exaravit: sed quam multis post quartum Christi seculum annis, seculisve scripserit, dicere non ausim, multoque minus definire.

Opusculum, cuius exigua hisce in membranis pars tantum remanet, Vita erat Matthæi patris monachorum, sive Abbatis. Auctor vero unus ex monachis fuit Matthæi ipsius discipulis, aut alumnis, vel sodalibus: isque Auctore trium proxime superiorum Fragmentorum sine dubio recentior.

Sed Matthæus hicce cuiusnam Monasterii Abbas fuerit; quo tempore vixerit, quinto ne, an sexto seculo; num Pachomiani, an alterius instituti fuerit, prorsus ignoro: neminem enim reperi qui de illo mentionem fecerit. Quum tamen is Palladio, Rufino, Cassiano ignotus fuisse videatur, horum ætate posteriorem esse crediderim: illius vero monasterium non longe ab ægypti urbe Babylone situm fuisse verisimile est.

Plura sunt in hoc Fragmento ad intelligendum difficilia: plures salebræ, sententiæque perplexæ, et locutiones inconcinnæ. Itaque vereor, ut omnia satis feliciter interpretatus sim. Quod sicubi minus recte transtuli, a peritioribus peto, ut meas emendent explicationes.

Pagina I.

Nd

Δε · αψτωοϋν ·
αψει εβολ ·
αψαλε επτβ

NH · αψβωκ ·
ετρεψεινε N
NκδΔΟΥC ·

kk 2

dπ·

ΔΠΖΙΔΒΟΛΟΣ
 ΒΩΚ ΕΖΟΥΝ Ε
 ΡΟΙ • ΔΙΤΩ
 ΟΥΝ ΖῪΠΜΑ
 ΕΤῼΚΟΤῼ
 ΝΖΗΤῼ • ΔΥῼ
 ΔΙΒΩΚ ΕΠΜΑ
 ΕΤΕΡΕ ΤΕΣΖΙ
 ΜΕ ΝΠΚΩ
 ΜΑΡΙΤΗΣ ὅ Ν
 ΚΟΤῼ ΝΖΗΤῼ •
 ΔΥῼ ϘῸΝΖ Ν
 ΟΠΧΟΕΙΣ •
 ΧΕ ΠΑΡΑΠΕΣΟΥ
 ΩΨ ΔΙΧΙ ᾠ
 ΜΟΣ ΠΑΡΑ ὅ ΤΕΣ
 ΒΟΜ ΠΕΝΤΑΙ
 ᾠΔῼ ΠΕ ΠΑΙ •
 ΤΕΚᾠΝΤΕΙΩΤ
 ΔΕ ΚΕΛΕΥΕ
 ΕΤΡΕΚ ὅ ΝΑΙ
 ΝΤΑΒΩ ὅ Μῼ
 ΤΑΕΠΙΤΙΜΙΑ ὅ
 ΔΥῼ ϘῸΝΖ ΝΒΙ
 ΠΝΟΥΤΕ •
 ΧΕ ΜΕΙΚΤΟΙ

ΩΔΕΝΕΣ • ΕΤ
 ΡΑῼΣΩΒ Ν†
 ΜΙΝΕ ὅ ΩΔΠΕΣΟ
 ΟΥ ᾠΠΑΜΟΥ •
 ΠΕΝΕΙΩΤ ΔΕ Δῼ
 ΤΟΥΝΟῼ ΕΣ
 ΡΑΙ • ΠΕΧΑῼ
 ΧΕ ΠΧΟΕΙΣ • Εῼ
 ΚΩ ΝΑΚ ΕΒΟΛ
 ΝΝΕΚΚΟΒΕ ΤΗ
 ΡΟΥ • ΝΤΑΚΑΔΥ
 ΔΥῼ ΝῼΤΝΑΚ
 ΝΟΥΣΟΟΥΝ ΝΟΔ
 ΘΗ • ΝῼΨΩ
 ΠΕ ΝΟΥΡΩΜΕ
 ΝΑΓΑΘΟΣ •
 ΧΕ ΠΑΝΤΩΣ ΖΙ
 ΤᾠΠΟΥΩΨ ᾠ
 ΠΝΟΥΤΕ •
 ΚΝΑΨΩΠΕ Ε
 ΝΟΥΡΩΜΕ ΝΔΙ
 ΚΔΙΟΣ •
 ΠΑΡΧΩΝ ΔΕ ΝΤΕ
 ΡΕῼΝΔΥ ΕΠΕΝ
 ΤΑῼΨΩΠΕ •
 ΔῼΨΩΠΗΡΕ Δῼ

A D N O T A T I O N E S .

ὁ ΔΕ etc.) „... autem surrexit, abiit, in iumentum ascen-
 „ dit, et venit (iuit) ut adduceret ΝῼΚΔΔΟΥΣ. Diabolus (vero)
 „ in me ingressus est, et ex loco, in quo cubare soleo (vel, ex
 „ cubili meo) surrexi, atque in eum locum veni, in quo Comari-
 „ ta (vel, oppidani) uxor cubabat. Et uiuit Dominus, quia il-
 „ la præter suam ipsius voluntatem ducta (vel, abducta) a me
 „ fuit, et id quod feci, supra eius vires fuit (i. e. vim ei infe-
 „ rendo feci: vel, impedire non ualuit). Tuam uero paternita-
 „ tem hortor (rogo), ut meam mihi disciplinam (correctionem:
 „ pœnitentiam) des, atque increpationem (vel, multam). Et
 „ uiuit Deus, quia usque ad diem mortis meæ rem huiusmodi

2) *nunquam iterum faciam. Pater vero noster (Matthæus) ipsum suscollens ait (erexit, et dixit): Dimittat tibi Dominus peccata tua omnia, quæ (hucusque) perpetrasti, et (boni) cognitio- nem in posterum tibi concedat (vel, intellectum tuum illuminet in posterum), et esto vir probus: quia omnino per Dei voluntatem vir iustus evades (fies). Princeps (vel, Præses) autem il- lud videns quod contigerat, miratus est, Deoque, etc.*

¹ ἀγρωον, surrexit) Peccator quidam Matthæum Ab- batem heic alloquitur, eique peccata sua confitetur. Ille autem quem surrexisse ait, et abiisse etc., feminæ quam a se idem peccator adulteratam fatetur, maritus, ut opinor, erat, is nempe qui mox dicitur *Comarites*.

³ Νῆκαδουρ') Utrum loci, vel gentis nomen hoc sit, an quid aliud denotet, ægyptii viderint, ac nos doceant.

³ ἄπκωμάριθς') A Matthæi monasterio Κωμάριον, id est, *parvum oppidum*, seu *parvus pagus*, non longe aberat, ut infra videbimus. Numquid ergo eius oppiduli huncce incolam fuisse coniciemus, eamque ob rem vocari Πκωμάριθς', seu τὸν κωμάριτην, i. e. *oppidanum*?

⁴ Παρδ, supra) Vide Scholtzii Grammaticam pag. 31.

⁵ Νταδβω, meam doctrinam: disciplinam: correptionem) S. Pachomius in Regula cap. 133. *Cunctis increpationibus (inquit) atque doctrinis, quarum scripta est, et constituta, correptio Præpositi sufficiet.*

⁶ ἄν τδεπιτιμια') Psalm. 79. vers. 17. memphita Interpres habet: *εβολζιτην τεπιτιμια*, *ab increpatione*. Sed ægyptius noster græco hoc vocabulo, *επιτιμια*, *ἐπιτιμία*, illam denotare videtur quam vulgo dicimus *pœnitentiam confitenti peccata a Confessario, aut a Patre spirituali præscriptam*. S. Pachomius in Regula cap. 18. *Si quis defuerit (inquit), pœnitentia et increpationis ordinem sustinebit.*

⁷ Ντμινε) Scribe, Ντειμινε, huiusmodi.

NB

Pagina II.

†εοογ ὁ ἄπνογ
τε • εζραι εζα
πδωλπ εβολ
Νταδβω ε
ρογ Νδπιπεν
ειωτ ἀπα

αδθθδιος •
εμνησων ζηπ ε
ρογ επτηργ •
ζιτην ογον νιμ
ετηνηγ ωαρογ
εβολζα αα

Νιμ •

ΝΙΛ • ΝΕΤ
 ΖΜΟΟΣ ΔΕ ΤΗΡΟΥ
 ΖΔΖΤΗΨ ΔΥΧΙ
 ΟΜΟΥ ΕΒΟΛΖΙΤΟ
 ΟΤΨ • ΔΥΒΩΚ
 ΕΝΕΥΗΙ ΕΥΤΕΘ
 ΟΥ ἈΠΝΟΥΤΕ •
 ΠΕΤΕΙΡΕ¹ ἸΝΕΙΨ
 ΠΗΡΕ ΜΑΥΔ
 ΔΨ •
 ΕΙΝΔΧΕ ΟΥ ἸΤΔ
 ΚΔΟΥ ΖΝ ἸΘΟΜ
 ΜἸ ΝΕΨΠΗ
 ΡΕ ἸΤΔΨΔΥ Ἰ
 ΒΙ ΠΡΩΜΕ Ἰ
 ΠΝΟΥΤΕ ΔΠΑ
 ΜΔΘΘΔΙΟΣ • ΠΔ
 ΠΕΙΡΠΜΕΕΥΕ
 ΕΤΝΔΝΟΥΨ •
 ΔΥΩ ΕΤΣΜΔΔ
 ΔΤ •
 ΟΥΟΣΙΜΕ ΔΕ² ΟΝ
 ἸΡῸΤΠΟΛΙΟ

ΟΝΗ³. ΕΣΨΟ
 ΟΠ ΖἸ ΤΒΔΒΥ
 ΛΩΝ⁴. ἸΤΕ
 ΡΕ ΠΕΟΖΔΙ ΕΙ
 ΕΨΝΔΜΟΥ • ΔΨ
 ΧΟΟΣ ΝΔΟ ΧΕ
 † ἸΠΔΧΟΙ
 ΕΖΟΥΝ ΕΠΤΟ
 ΠΟΟ⁶ ΝΔΠΔ ΜΔΘ
 ΘΔΙΟΣ ΕΙΨΔΝ
 ΕΙ ΕΒΟΛΖἸ ΟΩ
 ΜΔ • ΔΥΩ
 ΤΚΟΥΙ ἸΧΡΙΑ⁷ •
 ΕΤΕΟΥἸΤΔἸ
 ΟΡΩΨΕ ΕΡΟ
 ΖΩΩΤΕ • ΨΔ
 ΠΕΖΟΥ ἸΠΟΥ
 ΜΟΥ • ΕΙΟΖΗΗ
 ΤΕ ΜἸ ΨΗΡΕ
 ΨΟΟΠ ΝΔΝ •
 ΛΟΙΠΟΝ ΘΩ ΕΡΕΙ
 ΡΕ ἸΠΔΜΕΕΥΕ
 ΖἸ ΟΥΠΡΟΟΦΟ

A D N O T A T I O N E S.

^b ΔΨΤΕΟΥ etc.) „ Deoque gloriam dedit ob revelationem,
 „ quam vidit (qua donatus est) Pater noster Abbas Matthæus,
 „ cui nulla omnino res abscondita est ab iis omnibus qui ad ipsum
 „ veniunt quocunque ex loco (undique). Quotquot vero apud eum
 „ sedebant (consistebant), benedictionem ab ipso accepere, atque
 „ suas in domos profecti sunt, Deo gloriam dantes, qui facit hæc
 „ mirabilia solus (ex Ps. 71. vers. 18). (Jam vero) ex virtu-
 „ tibus (omnibus) et miraculis, quæ vir Dei Abbas Matthæus pa-
 „ travit, quamam narrabo, et quamam omittam? Hæc mea (nunc)
 „ cogitatio est bona et benedicta. Quadam vero (erat) etiam mu-
 „ lier, civis urbis Sne, (sed) habitans Babylone. Huic maritus,
 „ morti proximus cum esset, dixit: Navigium meum, si e corpo-
 „ re exivero (si obiero), adi (vel, monasterio) Abbatis Matthæi
 „ trade: et exigua substantiæ, quas pro nostris necessitatibus ha-
 „ bemus, tibi quoque (soli) sufficientes sunt usque ad diem mor-
 „ tis

„ *tis tue: ecce (enim) filii non sunt nobis (prole caremus). Ce-
 „ terum mei commemorationem facere ne cesses in Oblatione (in
 „ Missa), quia* „, etc.

¹ ΠΕΤΕΙΡΕ etc.) Sic et memphiticus Psalmorum Interpres:
 ΦΗ ΕΤΙ'ΡΙ ΝΖΑΝ ΩΦΗΡΙ ὤμαγὰτq.

² ΔΕ) Hęc particula prout valet, *autem*, locum heic vix
 habere videtur, sed παρέλκειν, ac fere supervacanea esse: ut
 mox rursus erit haud semel.

³ ΟΝΗ) Quænam est urbs hæcce, quam ægyptius noster
 vocat *Sne*? An Syene? an Cyne? an alia quæpiam?

⁴ ΖΝ ΤΒΒΥΛΩΝ', *Babylone*) In Pontificali part. 1. pag.
 114. hæc urbs a Patriarcha Alexandrino Systaticam epistolam
 scribente vocatur ΠΙ ΦΩΣΤΑΤΟΝ ΝΤΕ ΒΒΥΛΩΝ, *Fostatium
 Babylonis*. Sed hæc denominatio scriptore nostro recentior est.
 Vide Lacrozium in ΦΩΣΤΑΤΟΝ, et Renaudotium tom. 1. pag.
 370. In hanc urbem ab Arianis, seu potius a Sebastiano Ægy-
 pti Duce Manichæo, relegatus fuit Philo episcopus, teste S.
 Athanasio in Historia Arianorum ad Monachos num. 72.

⁵ †... ΕΖΟΥΝ) Memphitis † ΕΒΟΥΝ valere solet ἀντιστή-
 ναι, *adversari*. Sed huiusmodi significatio huic loco aptari ne-
 quit: ubi thebaice † ΕΖΟΥΝ valere videtur, *tradere: dono da-
 re*. Vide tamen memphiticam quoque translationem Apocalypsis
 II. 13. ubi † ΕΒΟΥΝ Wilkinsius vertit, *prodere*.

⁶ ΕΠΤΟΠΟΣ) De peculiari græci vocabuli τόπος apud ægy-
 ptios usu dixi pag. 93.

⁷ ΝΧΡΙΔ') Scribe, ΝΧΡΙΔ': et observa, quo sensu græ-
 ca vox χρεία ab ægyptio nostro accipiatur hoc in loco: quam
 tamen significationem fere habet interdum et apud græcos.

Pagina III.

ΝΓ

ΡΔ • ΧΕ ΔΝΟΚ •
 ΟΥΕΒΙΗΝ' ΝΔΤ
 ΡΩΜΕ •
 ΠΡΩΜΕ ΔΕ ΝΤΕ
 ΓΕΥΜΟΥ ΔΠ
 ΔΙΔΒΟΛΟΣ ΒΩΚ
 ΕΖΟΥΝ ΕΤΕΟΖΙ
 ΜΕ • ΠΕΧΔq
 ΝΔC ΧΕ' ΕΡΝΔ
 ΩΕ ΕΝΕΠΟΥΧΟΙ

ΕΡΟ ΝΔΩΝΖΕ
 ΝΤΟq ΠΕΤCα
 ΝΩῦμο •
 ΔΛΛΔ ΠΕΧΔC ΧΕ
 ΩΔΙΚΔ ΠΧΟΙ
 ΝΔΙ • ΔΥΩ
 ΠΕΤΕΥΝΔΧ
 ΠΟq ΚΑΤΑΡΟΥ
 ΠΕΝΤΟΕ - ΩΔΙ
 ΚΔ ΟΥΤΟΕ ΝΔΙ

Td-

ΤΑΩΝΣ ΕΡΟΣ
 ΜΝ̄ ΝΑΨΗΡΕ²
 ΑΥΩ ΟΥΤΟΕ Ν̄
 ΤΑΤ̄ ΝΤΕ ΠΡΟΣ
 ΦΟΡΑ ἈΠΑΣΑΙ
 ΝΣΗΤ̄C̄ •
 ΤΚΕΤΟΕ ΖΩ
 ΩC ΨΔΙΧΟΟΥC
 ΕΠΤΟΠΟC ΝΔ
 ΠΔ ΜΑΘΘΑΙΟC : —
 ΑΥΩ ΝΤΕΡΕ ΤΕ
 ΟΣΙΜΕ ΔΕ³ ΜΕΕΥΕ
 ΕΠΑΙ ΖΜ ΠΕCΖΗΤ
 ἈΠΑΤΕ ΜΗΤ
 ΝΖΟΥC ΨΩΠΕ
 ΔΟΥΑ ΔΕ ΖΝ̄ ΝΝΕΕΥ⁴
 ἈΠΧΟΙ ΕΙ ΕΠΕ
 CΗΤ⁵ ΕΤΒΑΒΥ
 ΛΩΝ ΑΥΤΑΜΟC

ΧΕ ΔΥΝΟΘ̄ ΝΤΗΥ
 ΤΩΟΥΝ ΕΧΩΝ
 ΖΔΣΤᾶ⁶ ΠΤΟΟΥ
 ΝΔΜΟΥΝ⁷. ΔΠ
 ΧΟΙ ΤΑΚΟ • ΑΥΩ
 ΔΚΕΨΟΥΜ̄ΝΤ Ν̄
 ΡΩΜΕ ΖΝ̄ ΝΕΤ
 ΤΔΛΗΥ ΕΠΧΟΙ
 ΜΟΥ • ΔΝΕΡ
 ΤΕΝΘΟΜ ΤΗΡ̄C̄
 ἈΠΕΝΕΨΩΒΕΠ
 ΛΔΔΥ ΖΝ̄ ΤΔΣΑΡΤ̄C̄⁸
 ἈΠΧΟΙ ΧΕ ΑΥΤΑ
 ΚΟ •
 ΤΕCΣΙΜΕ ΔΕ ΔCᾶ
 ΚΔΣ ΝΣΗΤ ΕΜΑ
 ΤΕ • ΕCΧΩΜ̄
 ΜΟC ΧΕ ΚΔΝ ᾶ
 ΠΕΙΤ̄ ἈΠΑΧΟΙ

A D N O T A T I O N E S.

² ΧΕ ΔΝΟΚ etc.) „ quia miser (infelix) ego sum, et non
 „ homo. Viro autem hoc mortuo, intravit Diabolus in mulierem,
 „ eique dixit: Magnum lucrum facies *, si navigium tibi tuum
 „ maneat instar navigii quod in peregrinas vecturas locetur. Sed
 „ ea dixit: Navigium mihi reservavi: et ex annuo, quem tulerit,
 „ proventu unam mihi portionem destinavi, ut victum mihi,
 „ ac filiis meis subministrem: et aliam portionem pro mariti mei
 „ Oblatione dabo: et aliam quoque portionem ad adem Matthæi
 „ Abbatis mittam. Dumque talia in corde suo (secum ipsa) repu-
 „ tabat, decem dies nondum praterierant, cum unus e nautis qui
 „ navigio eius vehebantur, in Babylonem descendit, et nuncium
 „ hoc attulit mulieri: Apud montem Amun (inquit) vebemens con-
 „ tra nos ventus insurrexit, et navigium periit: (quin) et alii
 „ tres viri ex iis qui navigium inscenderant, interierunt. Cun-
 „ ctas (quidem) vires nostras nos exeruimus, (sed) in navigii
 „ ΤΔΣΑΡΤ̄C̄ nihil apprehendere (recuperare) potuimus, quia periit.
 „ Magnopere autem contristata fuit mulier, (et) ait: Quamvis
 „ navigium meum, „ etc.

¹ ΠΕΧΔΥ ΝΔC ΧΕ etc. usque ad ΠΕΤCΔΝΨᾶΜΟ) Ho-
 rum

rum sensum an assecutus fuerim, nescio. Peritiores viderint.

² ἄν ΝΑΥΗΡΕ *cum filiis meis*) At superius negavit maritus sibi esse filios. An alii marito nubere, ac liberos ex illo procreare iam moliebatur hæc mulier? Nihil facilius.

³ ἄΥΩ... ΔΕ, *et... autem*) Binas hasce particulas simul iunctas ferre nequeunt latinæ aures: alterutra necessario in interpretatione omittenda.

⁴ ἄΝ ΝΕΕΥ, *inter nautas: in nautis*) Memphitice ΝΕΥ *nautæ* est: thebaice vero, ut hinc disco, ΝΕΕΥ, saltem pluraliter.

⁵ ἄ'... εἰ ΕΠΕΧΤ, *descendit*) Per Nilum scilicet. Ex Thebaide igitur, aut e regione Thebaidi contermina veniebat hoc navigium.

⁶ ἄΔΕΤῸ, *apud*) Memphitæ dicunt, ἄΤΕΝ: Thebæi vero ἄΔΕΤῸ, aut, si Π litera sequatur, ἄΔΕΤῸ. Quamquam Fragmento VII. pag. 151. huius voluminis vidimus etiam ἄΔΕΤῸ, etsi sequatur ΠΕΝΕΙΩΤ.

⁷ ΠΤΟΥ ΝΑΜΟΥΝ, *il monte di Amun*) Mons iste si a Sancto Amun Nitriensium monachorum auctore, parente, institutore nomen habuit, sicut a Magno Antonio ægyptius mons Sancti Antonii nunc vocatur, in Nitria quærendus est. Vide Tillemontium tom. 7. pagg. 153, et 672. Nitriæ vero mons ab Hermopoli parva non lóngè aberat, quæ sexdecim fere leucis ab Alexandrina urbe distabat. Num ergo navigium ex Hermopoli versus Austrum ascenderat, ut deinde per alium Nili alveum Babylonem versus descenderet? Præstat Ægyptiis hæc illustranda relinquere. Fieri enim etiam potest, ut vocabuli ΝΑΜΟΥΝ prima litera sit radicalis, ac mons ille vocaretur Namun: *il monte Namun*.

⁸ Vox ΤΑΞΑΡΤΩ mihi prorsus ignota, etsi ex græca τὰξις quomodocunque derivata videatur.

⁹ ΚΑΝ ἄΠΕΙΤ) An scribendum, ΚΑΝ ἄΠΔΙΤ *etsi non dederim?*

ΝΔ

Pagina IV.

ΕΠΤΟΠΟΣ ἄ ἄ
ΠΔΕΙΩΤ ἄΠΔ
ΜΑΘΘΑΙΟΣ ΕΙΣ
ΖΗΗΤΕ ἄΠΧΟΙ
ΤΔΚΟ
ἄΥΩΠΕ ΔΕ ΟΝ

ΝΟΥΣΟΠ
ἄΠΔΕΙΩΤ ἄ εἰ
ΕΥΒΗΚ ΕΖΟΥΝ
ΕΠΧΔΙΕ ΕΤΣΙ
ΖΟΥΝ ἄφει
ΕΣΡΔΙ ΕΣΝ ΟΥ

παζῷ² ἄπετ
 Ρα • ἀγῶ εἰς
 οὐνοῦ ἄνοι
 τε³ ἀμὲς ῥως
 ἄν νεφροῖτε •
 ἀγῶ ἀσσωκ ἄ
 μοῦ εἰραὶ ἐξἄν
 τπετρα •
 ἀγῶ πένειωτ
 ἀμῶοῦε ἄν
 σως • ὡαν
 τοῦεἰ ἐξἄν τπετ
 Ρα Νσδερατς •
 ἀγῶ ἀπένειωτ
 ὄωψτ ἐπε
 χητ ἄποῦωψ
 Ντπετρα •
 ἀφῆατ εἴκοῦι
 ἄνοιτε •
 ταχα ἄταφει
 ἐφῆτ ἄσδ
 τεφ ἄατ •
 ἀφῆε ἐπέχητ

ἄπεφῆει
 εἰραὶ • πέν
 εἰωτ⁴ δε ἀφ
 χαλα ἐπέχητ •
 ἀφῆνε ἄπκοῦι
 ἄμσ ἐἄνοι
 τε εἰραὶ •
 ἀγῶ ἄτεῦνοῦ
 ἀτεφῆατ
 πωτ ἀσλω
 χτ⁵ ἐνοῦερη
 τε ἄπένει
 ωτ ἀπα ἄαθ
 θῆιος • ἀσῶ
 ἐσοῦωψτ
 ἄαφ • ἀγῶ ἐς
 εἴχαριστοῦ⁶
 ἄαφ • χε ἀφἄ⁷
 πέσῶηρε ἐε
 Ραί •
 ἄεἴνοῦ γαρ⁸ ε
 ἄατενε Ν
 ὄου ἄν νεψ

A D N O T A T I O N E S.

^d ΕΠΤΟΠΟΣ etc.) „ *Quamvis navigium meum Monasterio*
 „ (vel, *Ecclesia*) *patris mei Matthai Abbatis non dederim, (at-*
 „ *tamen) ecce perit navigium meum. (Alia) vero etiam (mira*
 „ *res) contigit quadam vice (aliquando). Profectus est (nimirum)*
 „ *pater meus (Matthaus); et in solitudinem (eremum) interiorem*
 „ *ingressus est: ac supra quamdam petra (rupis) scissuram venit.*
 „ *Et ecce magnam melem (conspicit), quæ parvis suis melibus os*
 „ *plenum habebat (parvas suas meles ore gestabat), et Matthæum*
 „ *supra rupem trahere (cœpit). Ipsamque pone secutus est Pater*
 „ *noster, donec supra rupem pervenirent. Ibi ea constitit. Et de-*
 „ *orsum in rupis scissuram (foramen) intuens Pater noster, par-*
 „ *vum melem vidit: qui cum suam ipsius matrem celeri gressu*
 „ *pone sequeretur, deorsum ceciderat, nec sursum ascendere (am-*
 „ *plius) poterat. Funem vero deorsum misit (demisit) Pater no-*
 „ *ster, ac parvam melis prolem (catulum) sursum traxit. Conti-*

„ *nunc autem accurrunt mater, ac Patris nostri Matthæi Abbatis
 „ pedes lingere cœpit, ipsumque osculari, eique se se prosternere,
 „ et gratias agere non cessabat, propterea quia ipsius filium sursum
 „ is traxerat. Summopere admirandæ profecto Virtutes sunt, atque
 „ miracula, quæ* „, etc.

¹ ΠΑΤΕΙΩΤ, *Pater meus*) Matthæi Abbatis discipulum fuisse ægyptium nostrum indicat hæc locutio.

² Vide quæ dixi pag. 112.

³ ΟΥ ΝΟΩ̄ ΝΖΟΙΤΕ, *magna meles*) Animal a Memphitice vocatum ΖΩΙΤ̄ idem cum illo esse, quod thebaice dicitur ΖΟΙΤΕ, perspicuum est. Sed ΖΩΙΤ̄ a Tukio pag. 647. vertitur, *hyena*; a Kirchero autem, et Lacrozio, *melis*: illud nempe quadrupes, ut communis fert opinio, quod vulgo dicitur *il tasso*. Illud certum est, animal hocce ΖΟΙΤΕ carnivorum esse, idque constat ex pag. 128. huius voluminis.

⁴ Scribe, ΠΕΝΕΙΩΤ. Qui literam Ε a capite scripsit maiorem ceteris, eamque rubro colore infecit, is non animadvertit eandem prius a librario exaratam fuisse.

⁵ ΔΟΛΩΧ̄Τ̄, *linxit: essa leccò.*) Memphitice ΛΩΧ̄Σ, et ΛΕΧ̄Σ est *lingere*. In nostra autem membrana clare scriptum fuit, ΔΟΛΩΧ̄Τ̄. Quum vero ΛΩΧ̄Σ apud Thebæos denotet *angustiam*, ut videbimus Fragmento sequenti p. 164, hac de causa iidem fortasse dixerunt ΛΩΧ̄Τ̄ ut id significarent quod est *lingere*.

⁶ ΕΓΕΥΧΑΡΙCΤΟΥ, *gratias agens ipsa*) Equidem scribendum fuisse existimo, ΕΓΕΥΧΑΡΙCΤΕΙ'.

⁷ ΔῩ...ΕΖΡΔΙ, *sursum traxit*) Memphitice ΕΝ, atque ΙΝΙ, thebaice Ν̄, est *adducere*, ut alibi vidimus. Sed heic ob sequentem Π literam, pro Ν̄ ægyptius noster posuit Ῡ.

⁸ ΓΑΡ) Vide quæ superius de hac particula dixi. Ne heic quidem verti potest, *nam: etenim*. Videtur potius hoc in loco valere, *profecto: sane: revera*.

Pagina V.

NE

ΠΗΡΕ ° Ν̄ΤΔΥ
 ΨΩΠΕ ΕΒΟΛ
 ΖΙΤΟΟΤ̄Ῡ Ὢ
 ΠΠΕΤΟΥΔΒ
 ΔΠΔ ΜΑΘΘΑΙΟC °
 ΖΩCΔΕ ° ΨΗΝ
 ΝΙΜ ° ΖΙ ΚΑΡ

ΠΟC ΝΙΜ °
 CΧΕΔΩΝ ° ΝΕΝ
 ΤΔῩΡ ΟΥΕΒΟΤ
 ΨΑΥΠΟΡΚΟΥ
 Ν̄CΕ Ν̄ΤΟΥ ΝΔΝ °
 ΕΠΜΟΝΑCΤΗ
 ΡΙΟΝ ° ΝΕ

ωαϥϥιτοϥ
 ἄϥϥοοϥ ζἄ
 νεϥδῖϥ · ζἄ
 ἄκωμῆριον⁴
 μἄ ἄιωζε⁵ ἄ
 νεϥνηϥ ·
 εἰτε βἄνε ·
 εἰτε βω νελοολε
 εἰτε ζυπορα⁶
 μἄ ἄκοϥ ἄ
 βω ἄκἄτε ·
 εἰπλωϥ ωἄην
 νἄμ · εἰωϥ
 τοδοϥ ζἄ νεϥ
 δῖϥ · εἰεωϥ
 ϥοοϥ εϥωἄ
 ζωοτ · ϥε δνοκ
 αἰτωδε · αἰπολ
 λω πενταϥ
 τϥο · πνοϥ

τε πενταϥϥ
 ζἄνε κατα
 τλεζιϥ ἄπαποϥ
 τολοϥ ·
 αἰω ϥονε ἄβῖπ
 ϥοειϥ · ϥε μἄ
 οϥωἄην ἄνοϥωτ
 ζἄ νετεωϥ
 τοδοϥ · εἰωϥ
 μοϥ ·
 αἰλλῆ ἄπζοϥν
 ἄνοϥζεβδω
 μἄϥ ἄζοοϥ ·
 νεωϥϥε νοϥ
 νε εβολ ἄνε
 ταἰο εϥραῖ ἄνοϥ
 κοϥ ἄκλαδοϥ
 νβῖρε ·
 αἰω εἰωπε ζεν
 κοϥ ἄωἄην νε

A D N O T A T I O N E S.

* ΝΕΩΠΗΡΕ etc.) „ *Maximæ revera (ac summopere admira-*
 „ *randa) sunt Virtutes, atque miracula, quæ a Sancto Abbate*
 „ *Matthæo patrata fuerunt. Itaque omnis arbor, et quilibet fru-*
 „ *ctus ferme, qui unum mensem haberet, evelli solebat, et nobis*
 „ *ad monasterium afferri. Matthæus vero hæc omnia accipiebat,*
 „ *suisque ipse manibus in pago (vel, in vico: aut, in oppidulo),*
 „ *et in Fratrum agris plantabat, siue palma (ipsi afferretur),*
 „ *siue vitis, siue pomum (vel, malus), siue parva fici arbor*
 „ *(planta): uno verbo omnem omnino arborem suis plantabat (in-*
 „ *serebat) manibus, et cum gratiarum actione dicebat: Ego plan-*
 „ *tavi, Apollo rigavit, Deus auxit (incrementum dedit), iuxta*
 „ *Apostoli Dictum (sermonem: locutionem: ex 1. Cor. III. 6.)*
 „ *Et vivit Dominus, quia ex iis, quas plantaverat, ne una*
 „ *quidem peribat, sed intra unam dierum hebdomadem radices emit-*
 „ *tebant, et parvum ramum novum producebant (exserebant).*
 „ *Quod si parvæ fructiferarum arborum plantæ (vel, surculi)*
 „ *erant, etc.*

* ΖΩCΔΕ) Scribe ΖΩCΤΕ, h. e. ὥστε. Apud Tukium quo-

δΒ · ΧΕ ΜΟΝΔ
 ΧΟC⁴. ΜΑΡΕΝΕΙ
 ΕΙΡΕ⁵ Ν̄ΝΚΑΡ
 ΠΟC Ν̄ΤΜ̄ΝΤ
 ΜΟΝΔΧΟC
 ΔΝΨΩΠΕ Ν̄
 ΨΗΝ ΜΑΡΕΝ
 ΤΔΥΕ ΚΑΡΠΟC ΕΒΟΛ

ΕΝΔΝΟΥΥ ·
 ΝΤΕΤ̄Ν CΩΤ̄Α
 ΔΝ ΕΠΕΥΔΓΓΕ
 ΛΙΟΝ · ΧΕ ΜΕΥ
 ΧΕΕΛΕΕΟΟΛΕ⁶ Ε
 ΒΟΛ Ζ̄Ν ΨΟΝΤΕ
 ΟΥΔΕ ΜΕΥΚΕΤ̄Β⁷
 Κ̄ΝΤΕ ΕΒΟΛΖ̄Ν

A D N O T A T I O N E S.

^f ΝΚΑΡΠΟC etc.) „ *Quod si parva fructiferarum arborum
 „ planta erant, vitis (exempli gratia), et fici, et olea, ac reli-
 „ qua arbuscula, intra unum annum fructus ferebant. Quin etiam
 „ e parvis palmis multa intra tres annos fructum emittebant, si
 „ eas ipse plantaret. Uno verbo omnia, qua ab ipso fiebant, ma-
 „ gnum incrementum capere consueverant, quia gratia Dei cum il-
 „ lo erat in cunctis operibus qua faciebat. Atque is convocare nos
 „ solebat, nobisque simul congregatis de mandatis vita (vivificis
 „ ac divinis) sermonem habere, dicens nobis qualibet hora: Nos
 „ sanctum habitum, monasticum scilicet, gestamus: monachismi
 „ (monachatus: monastica professionis) fructus faciamus. Nos su-
 „ mus arbores: bonum fructum producamus (afferamus). An non
 „ auditis id quod euangelium dicit (Matth. VII. 16.): Non col-
 „ ligunt uvam e spinis (e sentibus), neque decerpunt ficum
 „ e tribulis. Nosmetipsos in posterum „, etc.*

¹ ΝΕΨΑΥΩΠΠ) Memphitæ dicunt, ΟΠΠ, *ferre*, ac etiam
 ΖΟΠΠ, ut legi in Pontificali part. 1. pag. 226. Sed in nostra
 membrana clarissime scriptum fuit, ΩΠΠ, transpositis mem-
 phitici verbi literis, aut viceversa: neque vero est cur de men-
 do suspicemur: huiusmodi enim metatheses vel in una eadem-
 que dialecto aliquando occurrunt: quanto magis in diversis?

² Ν̄ΤΡΟΜΠΕ) Illud Τ̄, si pro feminino articulo accipia-
 tur, memphiticum potius est, quam thebaicum. Aut ergo scri-
 bendum, Ν̄ΤΡΟΜΠΕ; aut Ν̄Τ̄ valet, *Et dare (solebant): Et
 dabant*: verum altero hoc modo si accipiamus, perfecta non
 videtur sententia.

³ Ν̄ΤΟΛΗ) Malim, ΕΝΤΟΛΗ'.

⁴ ΧΕ ΜΟΝΔΧΟC) Scribendum forsitan, ΧΕ Ν̄Μ̄ΜΟΝΔ-
 ΧΟC, *monachorum scilicet: monachorum inquam*: Aut saltem,
 ΧΕ Μ̄ΜΟΝΔΧΟC, *utpote monachi: quia monachi (sumus)*.

⁵ ΜΔ·

ἰ μαΡΕΝΕΙΕΙΡΕ) Scribendum videtur, μαΡΕΝΕΙΡΕ, *faciamus*.

ἡ ΜΕΥΧΕΕΛΕΕΟΟΛΕ) Memphitice θελ est, *vindemiare*. Thebæi pro θελ dixisse videntur χεελ. Sed quid, malum, est illud, εεοολε? Equidem suspicor, scribi oportere, ΜΕΥΧΕΕΛ ΝΕΛΟΟΛΕ, *non vindemiant uvam*, i. e. *uva non colligitur, non vindemiatur* etc.

ἢ ΜΕΥΚΕΤΒ) Neque græcus S. Matthæi textus, neque Vulg. Interpr. habet quidquam heic, quod his respondeat. Est ergo thebaici Interpretis additamentum a peritioribus illustrandum. Sensus debet esse: *non decerpunt: non arvellunt: aut quid simile*. Sed huiusmodi verbum alibi nondum reperi. Memphitæ enim *arvellere* dicunt θεκευ. Memphitica autem interpretatio a Wilkinsio edita habet: ΜΗΤΙ..... ΨΑΥΣΕΚ, *numquid colligunt, trahunt?*

Pagina VII.

NZ

ΑΡΘΟΥΕ•
 ΛΟΙΠΟΝ ἢ ΜΑΡΕΝ
 ΖΑΡΕΖ ΕΡΟΝ ΕΒΟΛ
 ΖΝ ΖΑΡΕΖ ΝΙΜ•
 ΑΠΡΤΡΕΣΕΙ ΕΖ
 ΡΑΙ ΕΧΩΝ ΝΘΙ
 ΤΛΕΞΙΟ ΑΠΕΥ
 ΑΓΓΕΛΙΟΝ • ΧΕ
 ΨΗΝ ΝΙΜ•
 ΕΤΕ ΝΩΝΑΤΔ
 ΟΥΕ ἱ ΚΑΡΠΙΟC ΔΝ
 ΕΒΟΛ ΕΝΔΝΟΥΥ
 ΣΕΝΑΚΟΟΡΕΥ ἡ Ν
 ΣΕΝΟΧΥ ΕΤCΑΤΕ•
 ΑΠΩΡ Ω ΝΑΨΗ
 ΡΕ ΑΠΡΤΡΕΥΝΟ
 ΧΝ ΕΖΡΑΙ ΕΤCΑ
 ΤΕ • ΑΛΛΑ ΜΔ
 ΡΟΥ ΖΕ ΕΡΟΝ ΕΝCΒ
 ΤΩΤ ΕΡΕ ΟΥΒΛ
 ΒΙΛΕ ΖΑΠΕC
 ΜΔZ ἢ. ΤΑΡΟΥ
 ΧΟΟC ἰ ΧΕ ΟΥΝ ΟΥ

CΜΟΥ ΝΤΕΠΧΟ
 ΕΙC ΝΖΗΤΥ•
 ΝΔΙ ΔΕ ΕΥΧΩΑ
 ΜΟΟΥ ΕΥΘΩ
 ΨΤ ΝCΩΥ ΤΗ
 ΡΟΥ ΝΘΕ ΝΟΥΑΓ
 ΓΕΛΟC ΝΤΕ ΠΝΟΥ
 ΤΕ•
 ΜΝΝCΔ ΝΔΙ ΤΗ
 ΡΟΥ • ΔΥΤΩ
 ΟΥΝ ΝΘΙ ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΑΠΔ ΜΔΘΘΑΙΟC•
 ΔΥΒΩΚ ΕΖΡΑΙ
 ΕΠΧΔΙΕ • ΔΥΩ
 ΑΠΕΥΕΙ ΕΒΟΛ ΨΔ
 ΠΧΩΚ ΝCΔΨΥ Ν
 ΝΖΟΥ•
 ΜΝΝCΩC ΔΥΕΙ ΕΠΕ
 CΗΤ ΔΥΒΩΚ Ε
 ΖΟΥΝ ΕΠΕΥΜΔΝ
 ΨΩΠΕ•
 ΔΝΟΝ ΔΕ ΑΝΤΩ
 ΟΥΝ ΔΝΒΩΚ ΨΔ
 ΡΟΥ•

ΡΟΨ • ΕΤΡΕΝΞΙϞ
 ΜΟΥ ΕΒΟΛΞΙΤΟϞ
 ΤϞ ΝΤΕΨΜΝΤ
 ΠΕΤΟΥΔΔΒ •
 ΝΤΕΡΕΝΞΜΟΟϞ ΔΕ
 ΖΔΣΤΗΨ ΝΟΥ

ΚΟΥΙ • ΔΨΨΑ
 ΞΕ ΝŪΜΔΝ •
 ΕΨΧΩŪΜΟϞ •
 ΞΕ ΔΨΨΩΠΤΕ Ū
 ΜΟΙ ΝΤΕΙΟΥΨΗ'

A D N O T A T I O N E S .

² ΛΟΙΠΟΝ etc.) „ Nosmetipsos in posterum cum omni cura stodia custodiamus. Non veniat super nos (non perficiatur in nobis: non adimpleatur in nobis) illud Evangelii Dictum (Matth. VII. 19. et III. 10. et Luc. III. 9.): Omnis arbor quæ non producet fructum bonum, excidetur, et proicietur in ignem. Absit, o filii mei. In ignem (utinam) non proiciamur, sed parati inveniamur. Erit granum in racemo *: et dicetur: Benedictio Domini in eo. Hac autem illo dicente, universi in ipsum tanquam in Angelum Dei intuebantur. Post omnia hæc surrexit Pater noster Abbas Matthæus, et in eremum (in solitudinem, in Desertum) ascendit (profectus est), neque (inde) egressus est, donec septem completi (elapsi) essent dies. Descendit (inde) postea, et in suum habitaculum (domicilium: cubiculum) ingressus est. Nos vero surreximus, et ad ipsum venimus (perreximus), ut ab eius sanctitate benediceremur (benedictionem acciperemus). Quum vero apud illum aliquanto tempore consedissemus, hisce nos verbis affatus est: Hac nocte, cum meam synaxim fecissem, etc.

¹ ΤΔΟΥΕ... ΕΒΟΛ, Memphitice ΤΔΟΥΟ ΕΒΟΛ est ἐκφέρειν, *producere, emittere*. Apud Scholtzium in Gramm. pag. 129: ΨΔΥΤΔΥΕ ΚΑΡΠΟϞ ΕΒΟΛ, *producunt fructum*. Eademque in pagina mox mendose, ΕΤΕ ΝŪΝΔΤΔΥΕ ΓΑΡΠΟϞ ΔΝ: ubi pro ΓΑΡΠΟϞ scribe ΚΑΡΠΟϞ.

² ΣΕΝΔΚΟΟΡΕΨ) Tribus in locis verba hæc habent Evangelistæ, ubique vero græcus textus habet, ἐκκόπτεται, *exciditur*. Vulgatus tamen Int. ubique vertit, *excidetur*, item ut ægyptius noster hoc in loco. Memphitis ΚΩΡΞ est ἐκκόπτειν, *cadere*.

³ Scriptoris mentem vereor ut assecutus sim hoc in loco.

⁴ ΤΔΡΟΥΞΟΟϞ, et dicetur hoc: vel, et dicent hoc) Vide Scholtzii Grammaticam pag. 97, et Lacrozium in Sylloge pag. 192. in ΤΔΡΕ.

NH

ἸΝΤΕΡΙΕΙΡΕ ἠ ἸΝΤΑ
 ΣΥΝΔΞΙΣ ἠ. ἸΝΤΑ
 ΧΩΚ ΕΒΟΛ Ἰ
 ΝΑΨΛΗΛ · ΔΙἸ
 ΚΟΤΚ ἸΟΥΚΟΥΙ
 ΕΧΜ ΠΚΟΥΙ Ἰ
 ΠΟΙ ἠ. ΕΤΣΜΟΟΣ ἠ ΖΙ
 ΧΩΥ ΕΙΕΙΡΕ Ἰ
 ΠΑΖΩΒ ἸΟΙΧ ἠ
 ΔΙΝΔΥ ΕΡΟΥ ἠ ἸΝ ΟΥ
 ΕΚΣΤΑΙΣ · ΕΡΕ
 ΨΗΡΕ ΣΝΔΥ Ἰ
 ΜΟΝΑΧΟΣ · ΔΖΕ
 ΡΑΤΟΥ ΕΡΟΙ · ΕΥ
 ΖΔΕΟΥ ΕΜΑΤΕ ·
 ΠΕΧΔΥ ΝΔΙ ΧΕ
 ΤΩΟΥΝ ΔΜΟΥ
 ΤΑΧΗ ἠ. ΝΓ ΑΠΑΝ
 ΤΑ ΕΝΕΙΟΤΕ Ἰ
 ΠΕΣΧΗΜΔ
 ΔΝΤΩΝΙΟΣ
 ΜἸ ΠΑΖΩΜΟ ἠ.
 ΜἸ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ·
 ΜἸ ΠΕΝΕΙΩΤ
 ΑΠΑ ΜΩΥΧΗΣ ἠ.
 ΔΥΩ ΟΝ ΠΕΛΛΟ
 ἸΠΡΟΦΗΤΗΣ
 ΑΠΑ ΨΕΝΟΥ
 ΤΕ ἠἠ.

ΔΝΟΚ ΔΕ ΠΕΧΔΙ
 ΝΔΥ · ΧΕ ΔΥΩ
 ΕΥΤΩΝ ἠ ΝΔ
 ΕΙΟΤΕ ΕΤΟΥΔ
 ΔΒ · ΠΕΧΔΥ
 ΝΔΙ ΧΕ ΕΙΟΖΗΗ
 ΤΕ ΣΕ ἸΝ ΟΥ ΠΡΟ
 ΔΟΤΙΟΝ ἠ ΕΠΑΔ
 ΠΑ ἠ ΒΙΚΤΩΡ ἠ
 ΠΑΡΧΗΜΔΝ
 ΤΡΙΤΗΣ ἠ ΠΕ
 ΔΝΟΚ ΔΕ ΔΙ
 ΜΟΟΥΕ ΔΙΒΩΚ
 ΨΑΡΟΥ · ΕΙ
 ΣΩΚ ἠ ΖΑΧΩΟΥ ἠ

ΔΙΝΔΥ ΣΔΝΒΟΛ
 ἸΠΡΟ ἸΠΜΟ
 ΝΑΣΤΗΡΙΟΝ
 ΕΥΝΟΒ ἸΜΗ
 ΗΨΕ ἸΜΟΝΔ
 ΧΟΣ · ΔΥΕΙ ΤΗ
 ΡΟΥ ΔΥΔΑΠΑΖΕ
 ἸΜΟΙ ·

ΠΕΧΔΥ ΝΔΙ ΧΕ
 ΚΑΛΩΣ ΔΚΕΙ
 ΨΑΡΟΝ ΕΠΕΝ
 ΣΩΟΥΣ · ἸΓΕΙ
 ΝἸΜΔΝ ΕΘΙΕ

A D N O T A T I O N E S.

ἠ ἸΝΤΕΡΙΕΙΡΕ etc.) ,, cum synaxim meam fecissem, measque
 ,, absolvisssem orationes, contigit mihi, ut aliquantisper supra par-
 ,, vam sedem obdormiverim (paululum somni ceperim). Dum ad-
 ,, buc supra illam sederem, opus meum meis manibus (opus meum
 ,, manuale) faciens, vidi hac in extasi. Duo filii (mei) mona-
 ,, chique valde gloriosi mihi adstabant, mibique dixerunt: Surge,
 ,, cito veni, et obviam ito (monastici) habitus (instituti) Patri-

m m

,, bus,

„ bus, Antonio, et Pachomio, et Theodoro, et Patri nostro Abbati
 „ Moysi, ac etiam seni propheta Abbati Senutio. Ego autem illis
 „ dixi: Et ubinam sunt sancti Patres mei? Responderunt mihi:
 „ Ecce in suburbio sunt, ubi est Abbas (Pater) Victor archiman-
 „ drita. Ego vero ivi, et ad ipsos veni, eisque obviam processi.
 „ Et extra ostium monasterii magnam monachorum multitudinem
 „ vidi. Hi omnes venerunt, meque amplexati sunt, ac mihi di-
 „ xere: Bonum factum est, ut ad nos, nostramque congregationem
 „ veneris, et nobiscum in caelestem Jerusalem ingredi. Magnam
 „ vero ianuam quoque, etc.

¹ ἸΓΕΡΕΙΕΡΕ, cum fecissem) Scribe, ἸΓΕΡΕΙΕΡΕ: quod ponitur pro ἸΓΕΡΕ ΔΙΕΡΕ. Vide Tukium pag. 166.

² ἸΝΤΑΚΥΝΔΞΙΟ, meam synaxim) Synaxeos vocabulum hoc ipso sensu adhibet Palladius Hist. Laus. cap. 7. ubi de Sancto Amun sic loquitur: νυκτερινὰς ποιῶν εὐχὰς, καὶ συναξεῖς, ὑπὸ βαθῶν ὄρθρον ἀπῆλθ' εἰς τὸν κῆπον, nocturnas preces, et synaxes peragens, summo mane ibat in hortum. Cassianus quoque monasticas istas synaxes sæpius memorat, quas appellat etiam congregationes, et solemnitates lib. 2. de Institutis cœnobiorum cap. 10, et 11. Et lib. 3. cap. 2. Exceptis (inquit) vespertinis, nocturnisque congregationibus, nulla apud eos (i. e. ægyptios monachos) per diem publica solemnitas, absque die Sabbati, vel Dominica, celebratur, in quibus hora tertia, sacra communionis obtentu, conveniunt.

³ ἸΑΙΟΙ) Nomen hocce, ΠΟΙ, mihi ignotum. Videtur quoddam sedis genus denotare.

⁴ ΕΤΖΜΟΟΟ) Scribendum fortasse, ΕΤΙ ΖΜΟΟΟ: nisi cui magis placeat illud † accipere pro nota primæ pers. sing.

⁵ ΠΑΖΩΒ ἸΝΘΙΧ, il mio lavoro manuale) Quod græci monachi ἐργόχειρον, id thebæi vocabant ΖΩΒ ἸΝΘΙΧ. Videntur autem præ oculis habuisse illud Apostoli 1. ad Cor. IV. 12: operantes manibus nostris: laborando colle proprie mani. Palladius Hist. Laus. cap. X. de Abbate Pambo: ἕκ ἐκτὸς ἕσγῃ τῶν ἐμῶν χειρῶν πεποίηκα ἡμέραν μίχην, nullus fuit dies quo non aliquid operis fecerim manibus meis. Vide etiam Ducangium in ἐργόχειρον.

⁶ ΕΡΟϚ) Librarius postquam scripsit ΕΡΟϚ, supra rectum crus postremæ literæ Ϛ duo puncta exaravit, quasi indicare voverit legendum esse aliter, nempe aut ΕΡΟΙ, aut ΕΡΟΟ. Sed sive legas ΕΡΟϚ, sive ΕΡΟΙ, sive ΕΡΟΟ, locus non caret difficultate: malim tamen ΕΡΟΟ.

⁷ ΤΔΧΗ, cito) Sic etiam mox pag. 61. huius Fragmenti paulo

paulo superius vero, ΤΑΧΔ, eodem sensu. Pro ΤΑΧΗ malim scribere ΤΑΧΥ, ex græco ταχύ: quamvis et apud Tukium pag. 140. thebaicus Interpres, aut potius librarius exscriptor exaraverit ΤΑΧΗ. Pro quo Memphitæ dicunt ΝΧΩΛΕΥ, aut ΒΕΝΟΥΗΘ.

⁸ ΠΑΣΩΜΟ) Sic etiam mox. Cur vero ita scripserit librarius, divinare nequeo: alibi enim semper vidi scriptum ΠΑΣΩΜ.

⁹ ΜΟΥΘΗΘ) De Abbate Moyse lege quæ scribunt Palladius potissimum cap. 22, et Tillemontius tomo 10. Eius opem implorant Ægyptii in Theotociis pag. 182. ubi vocatur ΙΙΙ ΔΕΓΙΘΣ ΜΟΥΘΗΘ ΠΙ ΧΔΜΗ, *Sanctus Moyses Niger*, sive Æthiops. Hymnus vero de ipsius laudibus incipit: ΠΙ ΩΟΡΠΙ et cetera, quæ sic interpretor: *Primus Martyr sanctus ex iis qui in monte Siet consummati sunt, est Pater noster sanctus Abbas Moyses*. Lacrozius pag. 114. ex mendosis, ut suspicor, codicibus scribit, ΜΟΥΘΕ ΠΙ ΧΔΜΕ. Nomen porro ipsum, ΜΟΥΘΗΘ, alii ægyptiæ, alii hebraicæ originis esse censuerunt. Hebraei scribunt, משה *Moshéb*, seu, demptis aspirationibus, *Mosé*. Græci propriam suæ ipsorum linguæ terminationem addentes dixerunt, μωυσης, *Moyse*. Memphitæ vero ac Thebai a græcis ipsis, seu potius ab ægyptiis græce loquentibus, ac iis præsertim qui Alexandriæ degebant, et græcam lxx. Virorum translationem præ manibus habebant, desumpsisse videntur suum, ΜΟΥΘΗΘ, postquam græcissare cœperunt: vetustissimis autem Pharaonum temporibus, ipsiusque Moysis ætate aliam apud Ægyptios nominis huius terminationem fuisse crediderim, eamque hebraicæ minus absimilem. Jam vero nomen hocce ex hebraica lingua derivandum esse contendit Josephus Scaliger in Notis ad Orpheum: Kircherus contra ex ægyptia. Neutrius autem contemnenda opinio est: sed Kircheri probabilior, ut puto. Pharaonis enim filia, quæ nomen hocce puero imposuit, non hebraice loquebatur, sed memphitice, sive ægyptiæ: itaque non hebraicum verbum משה *masháb* (quod vertitur, *extraxit*, ac semel tantum in Bibliis, nempe Exod. II. 10. reperitur) respexisse putanda est, sed ægyptium ac memphiticum ΜΟΥ, *mon*, i. e. *aqua*. Id ipsum Philo etiam, ac Josephus, et Clemens Alexandrinus sensere, ut ex eorum locis a Kirchero in Prodomo allatis apparet, etsi ægyptium nomen ΜΟΥ græcis literis horum aliqui haud recte extulerint per μῶς, *Mos*, et per μῶ, *Mo*, cum scribendum ita esset, ut scripsit Clemens

lib. 1. Strom. nimirum μῶϋ, Μοϋ, quod tamen pronunciandum est, Μοϋ. Quod vero ad alteram pertinet nominis partem, et clausulam, nihil certi habeo quod proferam. Josephus quidem in Antiquit. Jud. (lib. 2. cap. 9. num. 6. pag. 100. tom. 1. edit. Havercampi) scribit: τὸ γὰρ ὕδωρ μὴ οἱ αἰγύπτιοι καλῶσιν, ὕστῃς δὲ τῆς ἐξ ὕδατος σωθέντας: *Nam aquam Ægyptii vocant Mo; yses vero eos qui ex aqua eripiuntur.* Et lib. 1. contra Apionem (tom. 2. pag. 465.): τὸ δ' ἀληθὲς ὄνομα δηλοῖ τὸν ἐκ τῆ ὕδατος σωθέντα Μωϋσῆν· τὸ γὰρ ὕδωρ οἱ αἰγύπτιοι Μῶϋ κληῶσι: *verum autem nomen significat ex aqua servatum Moysen: nam aquam Moϋ vocant ægyptii.* Sed haud scio an adeo ægyptiæ linguæ peritus fuerit Josephus, ut ei tuto fidere possimus: neque vero ea in lingua verbum huiusmodi, ΥΧΗC, aut CHC, quod *servandi* significationem habeat, invenio. Aut ergo illud CHC complementum est nominis nihil per se denotans, aut vetustissimi ægyptii dicebant non ΜΩΥCHC, sed aut ΜΩΥCE, aut ΜΩΥΥCE, ut Moysis nomen componatur ex ΜΩΟΥ, et CE, *bibere*, aut WE, *ire*, *abire*.

¹⁰ (ϞΕΝΟΥΤΕ) De hoc Abbate Senutio neque Palladius, neque Cassianus mentionem faciunt: videtur itaque ipsis recentior. Cum tamen paulo post rursus ab ægyptio nostro inter Sanctum Pachomium, et Sanctum Macarium nominetur, eum valde vetustum esse non dubito. Lacrozius in Lexico pag. 126. in Sancti Basilii Liturgia eius nomen a recentioribus ægyptiis additum fuisse indicat; in ea enim se hæc verba legisse testatur: ΠΕΝΙΩΤ ΑΒΒΑ ϞΕΝΟΥΤ ΠΑΡΩΜΑΝΔΡΙΤΗΣ, *Pater noster Abbas Senutius Archimandrita.* Sed in Romana eius Liturgiæ editione non exstant hæc verba: eaque consulto omissa, aut inducta fuisse credibile est. *Catechesim Shenutii* citat Lacrozius pag. 162. in Χδλ: eandemque citat Scholtzius Grammi. pag. 136. ex *Officio Hebdom. Sancta.* Renaudotius tom. 1. pag. 18. eum *Sanutium* vocat ex recenti pronunciatione.

¹¹ ΑΥΩ ΕΥΤΩΝ) Pro duobus hisce vocabulis unum legendum reor, ΑΥΤΩΝ, *ubinan sunt?* aut si primum retinere quis malit, ΑΥΩ ΑΥΤΩΝ, *et ubinam sunt?* Nomen sane plurale, ΝΔΕΙΟΤΕ, *patres mei*, verbum postulat eiusdem numeri: nec enim est vocativum, ut patet ex verbo CE, *sunt*, quod proxime subiicitur.

¹² ΖΝ ΟΥ ΠΡΟΔΤΙΟΝ, *in un suburbio*) Scribere malim; ΖΝ ΟΥ ΠΡΟΔΤΕΙΟΝ.

¹³ ΕΠΔ ΑΠΔ... ΠΕ) Sensus est: *che è quello dell' Abbate etc.*

etc. Suspiciatus sum scribendum fuisse, ΕΠΜΔ, *ubi*, pro ΕΠΔ. Sed nihil mutare necesse est.

¹⁴ ΒΙΚΤΩΡ, *Victor*) Abbatis Victoris meminit auctor Prati spiritualis cap. 164. In Theotociis vero pag. 40. legimus: ΤΩ-ΒΣ ἈΠΘΩΙΣ ΕΣΡΗΙ ΕΧΩΝ... ΔΠΔ ΜΗΝΔ, ΝΕΜ ΔΠΔ ΒΙΚΤΩΡ, *Orate Dominum pro nobis o Abbas Mena, et Abbas Victor.*

¹⁵ ΠΑΡΧΗΜΑΝΤΡΙΤΗΣ) Scribe, ΠΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ. Sanctum etiam Pachomium Palladius Hist. Laus. cap. 6. appellat ἀρχιμανδρίτην, *Archimandritam*. Vide Ducangium in μάνδρα.

¹⁶ ΕΙΣΩΚ ΖΑΧΩΟΥ, *eos præveniens*) Vide quæ dixi pag. 195. de verbo ΣΩΚ. In Apocalypsi VI. 8. ΕΦΣΩΚ ΝΣΩΨ valet, *sequens eum*: et Matth. II. 9. ΝΔΨΜΩΨΙ ΞΑΧΩΟΥ, *antecedebat eos*.

Pagina IX.

—
NΘ
—

ΛΗῤ ΝΤΠΕ •
ΔΙΝΔΥ¹ ΔΕ ΟΝ
ΕΥΝΟῦ ἈΠΥ
ΛΗ Μῤ ΟΥΣΟΒῤ •
ΕΥΚΩΤΕ • ΖΩΣ
ΔΕ¹ ΝΤΔΧΟΟΣ •
ΧΕ ΠΣΟΒῤ Μῤ
ΠΡΟ ΔΥῤ ΤΠΥ
ΛΗ • ΕΥΤΟῦῤ²
ΝΝΟΥΒ³ ΖΙΩ
ΝΕ ἈΜΕ⁴ ΝΔΥῤ
ΔΝ ΝΙΜ •
ΝΤΕΡΕΙΣΩΝ Ε
ΖΟΥΝ ΕΤΠΥ
ΛΗ • ΔΙΣΩΤῤ
ΕΥΣΜΗ ΕΣΧΩ
ἈΜΟΣ • ΧΕ ἄ
ΟΥΩΝ ἈΠΡΟ Ν
ΤΠΥΛΗ • ΝΤΕ
ΜΙΘΑΨΔΙΟΣ •
ΕΙ ΕΖΟΥΝ⁵ ΤΔΡΟΥ⁵
ΣῤΝ⁶ ΠΕΨ⁷ Ο
ΡΟΣ • ΝΒΙ Ν
ΖΛΛΟ • ΧΕ ΝΤΟ
ΟΥ ΝΕΝΤΑΥ

ΤῤΝΝΟΥ ῤ
ΣΩΨ⁷ ΔΥΩ ΔΝΟΚ
ΔΙΒΩΚ ΕΖΟΥΝ
Ζῤ ΟΥΖΟΤΕ Μῤ
ΟΥΣΤΩΤ⁸ •
ΔΙΝΔΥ ΕΥΝΟῦ
ἈΠΕΡΙΠΔΤΟΣ •
ΖΩΣΔΕ ΝΤΔ
ΧΟΟΣ ΖΜ ΠΔΖΗΤ
ΧΕ ΨΝΑῤ ΟΥΜΙΛ
ΛΙΟΝ⁹ Ἡ ΣΝΔΥ •
ΕΡΕ ΖΕΝΜΗΗΨΕ
ΝΘΡΟΝΟΣ • ΟΥΗΞ
ΝΣΔΠΕΙΣΔ Μῤ
ΠΔΙ •
ΕΝΕΥΖΜΟΟΣ ΖΙΧῤ
ΝΕΥΘΡΟΝΟΣ •
ΝΒΙ ΖΕΝΜΗΗ
ΨΕ ἈΜΟΝΔΧΟΣ
ΕΥΣΔΕῦΟΥ •
ΔΝΟΚ ΔΕ ΠΕΧΔΙ
ΝΝΕΤΔΣΕΡΑΤΟΥ
ΝῤΜΔΙ • ΧΕ
ΟΥ ΝΕ ΝΔΙ • ΝΤΕΙ
ΖΕ ΕΥΖΜΟΟΣ ΖΙ

Χῤ

ΧΝ̄ ΝΕΥΘΡΟΝΟC •
ΠΕΧΔΥ ΧΕ ΝΔΙ
ΤΗΡΟΥ ΕΤΕΚΝΔΥ

ΕΡΟΥ • ΝΤΟ
ΟΥ ΝΕ ΝΕΙΟΤΕ Ὢ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΔΙΝΔΥ etc.) „ Magnam vero ianuam quoque, ac murum
„ utrinque conspexi: itaque dixi (exclamavi): Pro! murum, et
„ ostium, et ianuam auro, et pretioso cuiuslibet coloris lapide ob-
„ ductam. Quum ad portam accessissem, vocem audiui inquan-
„ tem: Aperite ostium portæ, et ingrediatur Matthæus, eiusque
„ rationes a senioribus ponantur (constituantur), quia ipsi eum
„ accersiverunt. Ego autem cum timore, et (animi) abiectione *
„ ingressus sum, et magnum (perlongum) ambulacrum vidi: ita-
„ que dixi in corde meo: Milliare unum erit (fortasse est), aut
„ duo. Plurimæ (vero) erant sedes binis hinc, atque illinc serie-
„ bus adiectæ: plurimique monachi gloriosi super suas ipsorum sedes
„ (thronos) considerabant. Ego vero iis, qui mecum stabant, dixi:
„ Quinam sunt hi, qui supra suos thronos ita considerant? Respon-
„ deruntque (in hunc modum): Omnes hi quos vides, Patres Mun-
„ di (vel, orbis terrarum) sunt „ etc.

¹ ΖΩCΔΕ) Scribe, ΖΩCΤΕ, ὥστε, itaque. Sic etiam mox.

² ΕΥΤΟΘ̄C̄ ΝΝΟΥΒ, oblita, cooperta auro: in qua aurum
veluti plantatum est) Memphitice: ΕΤΟΥΧ ΝΝΟΥΒ, aut ΕC-
ΛΔΛΗΟΥΤ ΝΧΡΥCOC.

³ Miror virum perdoctum Renaudotium pag. cxxii. hæc
scribere: χρῡβ̄ aurum adhuc Coptice significat. Aurum enim ægy-
ptii non ΧΝΟΥΒ vocant, sed ΝΟΥΒ. Quod vero spectat ad
χρῡβ̄ι, quod unum est ex ridiculis Basilidianorum vocabulis, ab
eodem pag. cxviii. memoratum, equidem illud iis relinquen-
dum puto quos oblectant nugæ.

⁴ ΩΝΕ ὪΜΕ interpretor lapidem pretiosum. Sic et Mem-
phitice in Theotociis pag. 57. ΠΙ ΝΟΥΒ, ΝΕΛ ΠΙ ΖΔΤ, ΝΕΛ
ΠΙ ΩΝΙ ὪΜΗΙ, aurum, et argentum, et lapis pretiosus.

⁵ ΤΑΡΟΥ) Apud Lacrozium in Sylloge pag. 194. thebaice,
ΔΙΤΕΙ ΤΑΡΟΥ† ΝΗΤ̄Ν, valet, petite, et dabitur vobis. Et in
Theotoc. pag. 126. ΤΔΡΕ ΜΙCΙ, et paries, gignes. Vide etiam
Scholtzium in Gramm. pag. 97.

⁶ ΟΜ̄Ν pro ΟΜΙΝΕ, ponere, statuere. Vide quæ dixi pag.
33. huius voluminis.

⁷ ΔΥΤ̄ΝΝΟΥ ΝCΩC, lo mandarono a chiamare) Memphi-
tis si-

is similiter ΟΥΩΡΠ ἦCd est *arcesse*⁸, *accersire*. Verbum thebaicum solitarium, ΤἢΝΟΟΥ, et ΤἢΝΕΥ, item ut memphiticum ΟΥΩΡΠ, significat, *mittere*. Vide quæ dixi pag. 124. huius voluminis Not. 13.

⁹ Vox hæcce, CTΩΤ, mox iterum hoc in Fragmento occurret, ac rursus Fragm. XI. pag. 167. Quid autem valeat certo dicere nequeo, donec eam alibi repererim. Interim illam refero ad memphiticam, CTHOYT, *abiectus*, ac *terrorem*, *trepidationem*, non temere interpretor.

⁹ ΟΥΜΙΛΛΙΟΝ, *un miglio*) Vide quæ dixi pag. 234. huius voluminis.

Pagina X.

ΠΚΟCΜΟC^k •
 ΝΑΡΧΗΠΙCΚΟ
 ΠΟC^l • Μἢ ΝΕ
 ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC •
 ΔΥΩ ΝΕΠΙCΚΟ
 ΠΟC² •
 ΖΑΠΑΞ ΖΑΠΛΩC
 ΝΕΙΟΤΕ ἦΜΜΟ
 ΝΑCΤΗΡΙΟΝ
 Μἢ ΝΕΥΨΗΡΕ
 ἦCΧΗΜΑ • ΕΡΕ
 ΠΟΥΑ ΠΟΥΑ
 ΖΜΟΟC ΖΑΖΤΗΥ³
 ΕΥΤΛΟΓΟC ΖΑ
 ΝΕΥΨΗΡΕ Ν
 CΧΗΜΑ • ΜΝ
 ΝΕΤΕΨΔΥἢ
 ΤΟΥ ΕΠΕΨΤΟΠΟC
 ΕΥΤΛΟΓΟC ΖΑ
 ΡΟΥ⁵ •
 ΘΕΩΡΕΙ ΝΑΚ Νἢ
 ΝΔΥ ΕΠΕΙ ΨΤΟ
 ΟΥ ἄΠΡΟCΟΠΟΝ⁶
 ΕΤCΑΝΖΟΥΝ
 ἦΝΕΙΠΥΛΗΖΙ
 Χἢ ΝΕΘΡΟΝΟC
 ἦΓ CΟΥΩΝΟΥ
 ΔΥΩ⁷ ΝΕΨΤΕΚḶ

ΤΗΝΒΕ ΕΡΕ⁸
 ΟΥΝΔΙ ΟΥΔ • ΟΥΔ
 ΧΕ • ΠΑΙ ΠΕ ΔΝ
 ΤΩΝΙΟC •
 ΠΑΙ ΠΕ ΠΑΖΩΜΟ •
 ΠΑΙ ΠΕ ΘΕΟΖΩΡΟC
 Μἢ ΠΕΤΡΩ
 ΝΙΟC •
 ΠΑΙ ΠΕ ΔΠΑ ΨΕ
 ΝΟΥΤΕ ΠΑΠΤΟ
 ΟΥ⁹ ΝΑΤΡΗΠΕ¹⁰ •
 ΠΑΙ ΠΕ ΔΠΑ ΜΑ
 ΚΑΡΙΟC¹¹ ΠΑἿ
 ΤΟΟΥ ἦΨΗΙΤ¹² •
 ΝΔἢ ΝΕ ἦΛΟΓΟ
 ΘΕΤΗC ἄΠΕΙ
 ΜΗἢΨΕ ἄ
 ΜΟΝΔΧΟC •
 ΔΝΟΚ ΔΕ Ζἢ
 ΟΥΖΟΤΕ Μἢ
 ΟΥCΤΩΤ • ΔΙ
 ΤΑΖΟ ἄΜΟΙ Ε
 ΡΑΤ • ΔΥΩ Δἢ
 ΠΑΖἢ ΕΤΡΑ
 ΟΥΩΨἢ
 ΝΔΥ ΕΧ ἄΠΑ
 ΖΟ ΕΧ ἄΠΚΑΖ

ÆGYPTIORUM CODICUM
A D N O T A T I O N E S.

^k ἄπκρομοσ' etc.) „ patres Mundi sunt, (nempe) Archiepiscopi cum Presbyteris, et Episcopi: uno verbo Patres monasteriorum una cum suis ipsorum filiis (eiusdem) habitus (atque instituti): coram ipso singuli consistunt, de suis filiis monachis rationem reddentes: et de iis quæ ad ipsius Monasterium (locum, ecclesiam) allata sunt, rationem reddens. Intuere, et inspicere quatuor hosce Viros, qui intra hasce portas super throni sunt, illosque agnosce. Et... Iste est Antonius: Iste est Pachomo (Pachomius): Iste est Theodorus cum Petronio: Iste est Abbas Senutiensis incola Montis Atrepe: Iste est Abbas Macarius incola montis Siet: Isti sunt Logotheta (computatores, Ratiocinatores) huius monachorum multitudinis. Ego autem cum timore ac terrore * constitui, atque in faciem meam super terram procidi (me prostravi) ut eos adorarem. Ex iis, etc.

¹ ἄρχιεπισκοπος.) Scribe, ἄρχιεπισκοπος, Archiepiscopi. Accentus vice punctum videtur fungi, ut infra passim, ac superius.

² ἐπισκοπος, Episcopi) Paulo ante ait, omnes hosce fuisse monachos. Ne mireris: in ægyptia enim Ecclesia e Monachorum cœtibus Archiepiscopi atque Episcopi eligebantur, imo etiamnum eliguntur: quod et in græca plerumque fieri intelligo.

³ ἐνώπιον, coram eo; apud eum) Pronomen hocce si nihil librarius omisit, ad quemnam alium, quam ad Abbatem Victoris Archimandritam, referri possit, non video.

⁴ ἐν τῷ τόπῳ, ad eius Locum) Abbatis nempe Victoris, ni fallor.

⁵ ἐκ τῶν λόγων ἀποδοῦναι, de ipsis rationem reddens) Sic etiam Matth. XII. 36. memphiticus Interpres: ἐκ τῶν λόγων ἀποδοῦναι, rationem reddent de illis. In utraque igitur dialecto τῶν λόγων est rationem reddere: render conto.

⁶ ἄπρῳσῳπον, Personaggi) Scribe, ἄπρῳσῳπον.

⁷ ἀπὸ καὶ cetera usque ad οὐδ' οὐδ') Hæc peritioribus transferenda relinquo. Sed mendosa sunt, ni fallor, præsertim in priore secundæ columnæ versu.

⁸ Utrum postrema primi huius versus litera in membrana sit, Ε, an vero C, dicere nequeo. Qui locum intelligent, veram lectionem seu scripturam agnoscent.

⁹ παπτοῦ ἄτρηπε, quello del monte Atrepe) Latine hoc

hoc verti nequit, nisi addas vocem, *incola*, aut quid aliud huius modi.

¹⁰ ΝΑΤΡΗΠΕ) Ubinam mons hicce *Atrepe* situs esset: an prope illam urbem, quæ apud Renaudotium tom. 1. pag. 455. vocatur *Athriba*, quasi memphitice scribendum sit, ΔΘΙΗΠΕ: an demum eius nomen ex ΔΤ, ΡΗ, et ΠΕ componatur, atque ita nuncupetur quasi *sole carens*: docebunt ægyptii.

¹¹ ΑΠΑ ΜΑΚΑΡΙΟΣ, *Abbas Macarius*) Non Alexandrinus, seu politicus, aut urbanus, sed qui dictus est Ægyptius. De illo accurate, ut solet, Tillemontius tom. 7. pag. 574. Obiit autem anno Domini 390.

¹² ΠΑΠΤΟΥ ΝΨΗΤ, *quello del monte Sbiet, vel, Sciet*) Montem hunc ΨΗΤ vocari etiam memphitice ΨΙΗΤ colligo ex Theotociis: nam pag. 182. Sanctus Abbas Moyses dicitur *Martyr consummatus* ΒΕΝ ΠΙ ΤΩΟΥ ΝΤΕ ΨΙΗΤ *in monte Sbiet: nel monte di Scibet*. Quod autem a græcis scriptoribus, Palladio, et aliis vocatur σκητις, et Latine *Scetis*, non omnino idem esse videtur cum eo quod ægyptiace dicitur ΨΗΤ, aut ΨΙΗΤ: nam primo σκητις, sive *Scetis* vocatur ἔρημος, *eremus, Desertum, solitudo*: at vero ΨΗΤ dicitur *mons*: ac fortasse *Siet* mons erat in deserto Sceti situs: quod desertum a Cassiano vocatur etiam *Scithis*, seu *Scitis*: nam lib. 5. de spiritu gastrimargix cap. 40. legimus: *in eremo Scithi*: et in Collationum titulo: *in Scithica eremo*: scribendum autem ibi esse suspicor, *Scizi, et Scitica*. Deinde in Pontificali part. 1. pag. 94. nominatur ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΤΕ ΨΗΤ, *il Preposito, il Superiore di Sciet*: Præpositus scilicet non vastæ solitudinis, sed montis, idest monasterii in monte siti: et, quod caput est, ibidem pag. 117. in Epistola Systatica monasterium ab ægyptio fragmenti nostri scriptore indicatum, vocatur memphitice in hunc modum: Τ ΛΑΥΡΑ ΕΘΝΕΩΣ ΝΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΟΥΔΒ ΔΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ ΝΤΕ ΨΗΤ ΝΤΕ ΠΙ ΚΥΘΗΟ. Quibus verbis manifesto ΨΗΤ distinguitur a ΚΥΘΗΟ. Nomen autem ΚΥΘΗΟ (sive recte, sive perperam per Υ pylon scriptum ibi fuerit) non ita accipiendum est, ut Renaudotius, aut potius Interpretres a Renaudotio adhibitus illud accepit tom. 1. pag. 448, ubi vertit *ascetam*: sed ΚΥΘΗΟ ibi desertum *Scetis* denotat sine dubio. Itaque allata verba sic Italicis verbis transferenda censeo, quum Latinis commode verti vix queant: *Il tel monastero del nostro Santo Padre Macario Allate, cioè quello di Siet del deserto di Sceti*. Apud Renaudotium vero locus ille Systaticæ

ticæ Epistolæ sic transfertur: (*monachum habitantem in*) *præclara Laura Sancti Patris nostri N. ascetam.*

Pagina XI.

Ξd

ΠΕΧΕ ΟΥΑ Ν̄ΝΕ
 ΤΑΓΕΡΑΤΟΥ'
 ΕΥΘ̄ ὤΠΕΣΜΟΤ
 ΝΟΥΝΟΤΑΡΙΟΣ¹.
 ΕΡΕ ΟΥΚΑΛΑΜΑ
 ΡΙΟΝ² Ζ̄Ν ΤΕΥ
 ΒΙΧ · ΧΕ ΜΑΘ
 ΘΑΙΟΣ ΤΩΟΥΝ
 ΤΑΧΗ · Ν̄Γ
 ΒΩΚ ΕΠΕΚΜΟ
 ΝΑCΤΗΡΙΟΝ
 Ν̄ΓΕΙΝΕ Ν̄ΝΕΚ
 ΧΩΩΜΕ · Ν̄Γ
 ΖΜΟΟΣ ΕΖΡΑΙ Ν̄Γ
 †ΠΛΟΓΟΣ' ὤ
 ΠΕΚΜΟΝΑC
 ΤΗΡΙΟΝ · ΧΕ CΕ
 ΝΑΔΑΜΑΖΤΕ ὤ
 ΜΟΚ ΕΡΟΥ · Μ̄Ν
 ΝΕΚΩΗΡΕ ὤ
 ΜΟΝΑΧΟΣ' ΕΤ
 ΖΑΖΤΗΚ ·
 ΕΠΙ³ ΦΟΝΖ Ν̄ΒΙ
 ΠΝΟΥΤΕ · ΧΕ
 ΩΔ ΖΡΑΙ ΕΥΕΝ
 ΤΟΛΗ Ν̄ΟΥΩΤ ·
 Μ̄Ν ΟΥ CΟΠ Ν̄

ΩΛΗΛ⁴ · Μ̄Ν ΟΥ
 ΝΗCΤΙΑ⁵ · Ν̄ΤΑΥ
 ΒΟΛC̄ ΕΒΟΛ Ν̄ΒΙ
 Ν̄ΩΗΡΕ ὤΠΕΚ
 ΜΟΝΑCΤΗΡΙΟΝ
 ΧΩΡΙC ΔΝΑΓΚΗ
 Ν̄ΩΩΝΕ · Ν̄ΖΟΥΘ̄
 ΔΕ Ν̄ΖΟΥΘ' ΤΖΙΔ
 ΚΟΝΙΔ' ὤΠΡΟ⁶
 ΕΤΕ ΤΑΙ ΤΕ ΤΑΓΔ
 ΠΗ · ΕΩΩΠΕ
 ΔΤΕΤ̄Ν̄ΩΩΠΕ
 ΝΑΜΕΛΗC'⁷ CΕ
 ΝΑΩΑΔΤΚ⁸ ὤ
 ΜΟΥΥ · ΠΑΝ
 ΤΩC'⁹ ΕΙΤΕ ΖΑΡΟΚ
 ΕΙΤΕ ΖΔ ΝΕΚ
 ΩΗΡΕ ὤΜΟΝΔ
 ΧΟΣ · ΝΑΙ ΓΑΡ
 CΕΝΑΔΠΑΙΤΕΙ
 ὤΜΟΚ ὤΜΟΥΥ
 Ν̄CΟΥCΑΩΨ̄ ὤ
 ΠΕΙ ΕΒΟΤ · ΕΝΕ
 CΟΥΩΟΥΤ ΓΑΡ
 ΠΕ ΠΕΖΟΥΥ ΕΤ̄
 ΜΔΥ ·
 ΔΝΟΚ ΔΕ ΔΙΝΕΖ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΠΕΧΕ etc.) „ *Ex iis, qui adstabant, unus Notario simili-
 „ lis atramentarium in manu habens, dixit: Matthæ surge cito,
 „ et ad tuum monasterium vade, et tuos libros (huc) affer, et
 „ conside, ac de tuo monasterio rationes reddere (paratus esto),
 „ quia his reddendis (harum redditioni) subiticiaris tu, et monachi
 „ filii tui, qui apud te degunt. Quoniam vivit Deus quia (de
 „ omni-*

„ omnibus rationem reddetis) usque ad unum mandatum (præcep-
 „ ptum), et usque ad unam orationis vicem, et usque ad unum
 „ ieiunium, quod filii monasterii tui violaverint absque infirmita-
 „ tis necessitate; multo autem magis, multo magis, inquam, de
 „ ministerio ianua, videlicet de charitate, si delinquentes fueritis,
 „ ratio ex te repetetur omnino sive de te, sive de monachis filiis
 „ tuis. Repetentur autem ex te rationes ista die septima huius
 „ mensis: dies autem illa erat tertia (mensis). Ego autem exper-
 „ gefactus sum „ etc.

¹ ΕΓΟ' ἸΠΕΡΜΟΤ ΝΟΥΝΟΤΑΡΙΟC, *che faceva la figura d' un Notaro*) De Latina voce ΝΟΤΑΡΙΟC a Græcis adoptata lege Ducangii Glossarium in νοτάριος. Eam vero ab ægyptiis quoque adhibitam in Rubricis Pontificalis part. 1. p. 89. agnoscere vix potest lector ineruditus: adeo deformata est ab imperitis Exscriptoribus. *Unus e Diaconis* (inquit ibi memphitice Rubricarum Auctor)... *ascendit in ambonem, et legit illud* (scilicet Psephisma, i. e. Decretum electionis Patriarchæ), *quod prius scriptum fuit in charta* ΖΙΤΕΝ ΟΥ ΠΟΝΤΑΡΙΟC ΟΥΤΕΤΙΝ ΓΗΜΕΙΟΓΡΑΦΟC ΝΤ' CΥΝΟΔΟC: quæ verba mendis quum referta sint, ita corrigenda censeo: ΖΙΤΕΝ ΟΥ ΝΟΤΑΡΙΟC ΤΟΥΤΕΤΙΝ CΗΜΕΙΟΓΡΑΦΟC ΝΤ' CΥΝΟΔΟC: *ab uno ex Synodi Notariis, hoc est Notarum scriptoribus: da un Notaro ael Sinodo.*

² ΟΥ ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ, *un calamajo*) De voce ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ vide Ducangium, et Martorellium in *Theca calamaria*.

³ ΕΠΙ) Scribe, ΕΠΕΙ, *quoniam*.

⁴ ΜΝ ΟΥCΟΠ ΝΨΑΗΛ, *e l' omissione dell' orazione anche per una volta sola*) Cassianus lib. 3. de Institutis cœnobiorum de ægyptiis monachis loquens extollit *perfectionem ægyptiorum, et inimitabilem disciplina rigorem*.

⁵ ΝΗCΤΙΔ') Scribe, ΝΙCΤΕΙΔ'.

⁶ ΤΖΙΔΚΟΝΙΔ' ἸΠΡΟ, *ministerium ianua*) Hospitalitatem, opinor, dicit ab iis exercendam qui ad monasterii ianuam stabant ut hospitibus inservirent: aut eleemosynas pauperibus ibidem distribuendas. His enim aliisque huiusmodi operibus de hominum genere bene mereri nunquam destiterunt monachorum cœtus.

⁷ ΝΑΜΕΛΗC') Vide quæ dixi pag. 172. huius voluminis.

⁸ CΕΝΔΨΑΔΤΚ ἸΜΟΟΥ, *ex te repetentur*) Memphitice ΨΔΤ, thebaice ΨΔΔΤ, valet etiam, ἀπαίτην, *repetere*. Sic I uc. VI. 30. memphiticus Int. ἸΠΕΡΨΑΤΥ ἸΜΩΟΥ, *ab illo ea ne repetas*.

⁹ ΠΑΝΤΩC') Vide Tukium pag. 162.

ΞΒ

Pagina XII.

ce^m ερραι² ζῶπζο
 ρομα² · αγω ἡ
 ζοσον διμοκ
 μεκ³ ἄμοι τ⁴
 ... αν ατετῆ⁵
 ει ναι εζογν ·
 ΤΕΝΟΥ ΘΕ ὦ να
 ψηρε ἄμεριτ
 τῷινε⁶ ερωτῆ
 ... πχοεικ ξε⁷
 . . . α νεντα⁸
 ναγ εροογ ·
 κεωομῆτ¹ ἡ
 ζοογ¹ νετεογ
 ἡταicoγ⁹ ζῶ
 Πεικομοο ·
 ΠΧΟΕΙΚ Δε εφεζα
 ρεζ ερωτῆ ἡ
 πωογζ εζογν
 ἄπειμοναο
 τηριον · αγω
 ἡψκγπαζε¹⁰
 ἄμωτῆ · ἡ
 νεζῶ τηγτῆ
 ενδix ἡνεζε
 θνοο · ξε ἡ
 ἡca παμογ

cenαγωπε
 ἡοι ζεν νοδ ἡ
 ζice · ερραι εχῆ
 ἡψηρε ἡἡρω
 με · ογῆ
 ΟΥΜΗΗΨε ζῆ
 ἡψηρε ἡνε
 χριctiανoc
 νακω ἡωογ
 ἄπεγῶμωε ·
 ετογδδβ · ἡ
 ceγωπε ἡ
 ἡζεθνοο ζῶ
 πεγνομοο ·
 αγω ἡcετωζ¹
 ἡμωγ ζῆ
 τεγζαιρεcic ·
 ἡceγληλ κα
 ταροογ ·
 ΛΟΙΠΟΝ ὦ να
 ψηρε · ζαρεζ
 ερωτῆ ζῆ ζα
 ρεζ νιμ · ετε
 τῆειρε ἡνε
 τῆγληλ · ἡ
 νετῆcγνδζic
 ζαρεζ ετζid

A D N O T A T I O N E S.

^m dINEZCE etc.) „ Ego autem experrectus sum in visione :
 „ et dum cogitabam... vos ad me ingressi estis. Nunc ergo, o caris-
 „ simi filii mei, vobis prænuncio... Dominus... que vidi, tres
 „ alios dies habeo (quibus maneam) in hoc mundo. Dominus au-
 „ tem custodiat vos, (totamque) huius monasterii congregationem :
 „ ipse vos protegat, et de Gentilium (vel, Gentiam) manibus
 „ eripiat, quia post obitum meum magna filijs hominum superve-
 „ nient arumna. Multi e Christianorum filijs sanctum suum cul-
 „ tum derelinquent (a divina religione desciscent), et cum Genti-
 „ libus

„ libus in horum lege coniungentur, seseque cum ipsis (Gentilibus)
 „ in eorum hæresi commiscebunt, et iuxta ipsos (vel, iuxta illo-
 „ rum ritus) orabunt. In posterum (itaque) vosmet ipsos, o filii
 „ mei, omni custodia custodite: vestras orationes, ac synaxes per-
 „ agite: servate ministerium... „ Reliqua desiderantur.

¹ Hæc pagina flavo quodam glutine adeo inquinata est, ut in prima columna literæ difficile agnoscantur, imo alicubi legi omnino nequeant. Verbum ΝΕΖΟΕ (memphitice ΝΕΖΟΙ) alias vidimus, pag. 198. huius voluminis.

² Ζῦ ΠΟΡΟῦδ, in visione) De vocabulo ΠΟΡΟῦδ ex græca lingua corrupto satis erudite Giorgius in Notis ad Acta S. Coluthi pag. 196.

³ ΔΙΜΟΚΜΕΚ) Duas priores literas esse, δι, certo dicere nequeo.

⁴ Utrum in quarto hoc versu essent octo literæ, an novem, nescio. Nempe inter ΜΜΟ, et postremam literam Τ aut una, aut duæ extabant: primæ superest pars instar literæ Ι: alterius vestigia tantum, si tamen olim extabat.

⁵ In quinto versu videntur fuisse undecim literæ: nunc supersunt quinque.

⁶ Videtur scriptum fuisse, †ΨΙΝΕ.

⁷ In decimo versu videntur deesse initio quatuor literæ.

⁸ In undecimo versu videntur fuisse decem literæ: ut post tres initio deletas sequantur ΔΝΕΝΤΔΙ.

⁹ ΝΕΤΕΟΥΝΤΔΙΟΥ', quos habeo) De thebaico suffixo pronomine ΟΥ', eos, eas, ea, vide Clariss. Voideum pag. 59. Grammaticæ Scholtzii. Sic apud Tukium pag. 12. ΕΤΡΑΟΩΔΙΟΥ valet, ut scriberem ea.

¹⁰ ΝῦΚΥΠΑΖΕ) Pro ΚΥΠΑΖΕ, scribe, ΚΚΕΠΑΖΕ, ut Fragm. XV. ex græco σκεπάζειν. Memphit., ΕΡΟΚΕΠΑΖΙΝ, ut in Diurn. p. 7. Mirum quidem videtur, sed verum est tamen, ægyptios librarios non raro pro Ε psilo scribere Υ psilon: sive id ex inscitia, sive ex corrupta pronunciatōne derivetur. Ita apud Tukium reperies ΒΥΚΗ pro ΒΕΚΕ, merces: et pag. 571. apud eundem, ΠΟΛΥΜΟΣ pro ΠΟΛΕΜΟΣ: et Diurn. pag. 177. ΖΕΛΛΗΝΙΚΟΝ pro ΖΕΛΛΗΝΙΚΟΝ: et paulo ante vidimus ΚΥΘΙΟ in Pontificali libro, ubi Υ psilon fortasse pro Ε psilo, aut pro Η scriptum fuit, nempe ΚΥΘΙΟ pro ΚΚΕΘΙΟ, aut ΚΚΗΘΙΟ, aut ΚΚΗΤΙΟ, Scætis.

* ΟΥΟΥ Ε ΠΩΙΟΙ ΝΙ ΕΒΙΑΙΚ ΝΤΕ ΠΩΙΟΙ..... ΟΥΟΥ Ε ΠΩΙΟΙ ΝΙ ΕΘΟΥΑΒ, ΝΕΥ ΝΗ ΕΤΘΕΒΗΟΥΤ ΒΕΝ ΠΟΥΖΗΤ:—

Ægy.

X I.

Ægyptii codicis fragmentum, sex constans membranis optime conservatis, longis uncias fere 9 $\frac{2}{3}$, latis uncias fere 7 $\frac{1}{2}$.

Desunt initio octoginta membranæ, sive decem octaptychi quaterniones. Progreditur a pag. 161. ad paginam 172. Vide specimen pag. 223. num. 11.

Codicis propria hæc sunt: Character elegans: literæ antiquam ac genuinam formam: verba græca inemendate scripta: maiores literæ rubro colore supra atramentum ducto infectæ item ut singula puncta: paginarum numeri, pares duntaxat, literis minoribus, sed vetustis, manu fortasse ipsius librarii, exarati; impares vero omissi.

Continet sermonem, sive homiliam initio, ac fine carentem: cuius Auctor perantiquus est, ni fallor; nam pag. 172. disciplinam *Arcani* tamquam sua ætate adhuc vigentem indicare videtur. Plura is habet ad intelligendum difficilia, quæ ut a peritioribus illustrentur exopto. Parum abfuit quin ab huius Fragmenti interpretatione suscipienda omnino abstinerim. Sed conari tandem malui, ut paucis illis, qui hæc lecturi sunt, pro viribus gratificarer.

Totius homiliæ argumentum ac scopus fuisse videtur, excitare Auditores atque hortari, ut digne et sancte ad communionem Corporis Domini accederent.

Pagina I.

βε • ἀΝΟΝ ΖΩ	ΝΖΗΤ ΝΒΙ Π
ΩΝ Ἱ ΤΕΝΟΥ	ΧΟΕΙC ΝῪΠΗ
ΝΤΗΘΕΠΝΟΥ	ΟΥΕ •
ΤΕ Ἱ. ΚΝΔΖΕ ΕΡΟΝ	ωαυχοοc Γαρ
ΖῪ ΤΠΕ •	„ ΧΕ † ΝΔΟΥΩΖ Ἱ
ΟΥ ΘΕ ΠΕ ΠΔΖΩΒ	„ ΖΡΔΙ ΝΖΗΤΟΥ •
ΔΝΟΚ ΜῪ ΝΔ	„ ΝΤΔΜΟΟΥΕ
ΤΠΕ • ΕΙΝΔΥ	„ ΝΖΗΤΟΥ • ΤΔ
ΕΠΧΟΕΙC ΝΤ	ωωπε ΝΔΥ
ΠΕ • ΜΔΛΛΟΝ	ῪΝΟΥΤΕ •
ΕΙΩΟΟΠ ΔΝΟΚ	ΔΥΩ ΟΝ ΧΕ †
ῪΠΕ •	ΝΗΥ Ἱ ΔΝΟΚ
ΔΥΩ ΕΦΟΥΗΣ	ΜῪ ΠΔΕΙΩΤ

ΝΤῪ •

ΝΤΝΤΑΜΙΘ
 ΝΑΝ ΝΟΥΜΑΝ
 ΩΩΠΕ ΖΑΖ
 ΤΗΥ.
 ΔΝΟΝ ΘΕ ΤΕΝΟΥ
 ΜΑΡΕΝΡ ΤΝ
 ΨΥΧΗ ΑΠΕ.
 ΧΕΚΑΘ ΕΡΕ Π
 ΧΟΕΙΟ ΝΔΟΥ
 ΩΣ ΝΖΗΤΕ.
 ΤΠΕ ΟΥΛΑΜΠ
 ΡΟΟ ΤΕ . ΔΥΩ

ΟΥΘΕΙΝ ΤΕ ΖΝ
 ΤΕΟΦΥΟΙΟ .
 ΕΜΕΟΕΡΚΑΚΕ
 ΖΑΠΕΧΙΜ ΜΝ⁵.
 ΚΑΝ ΕΡΩΑΝΠΔ
 ΗΡ Ο ΝΖΤΟΜ
 ΤΑ⁶. ΔΛΛΔ Ν
 ΤΟΟ ΜΕΟΩΙΒΕ .
 ΤΠΕ . ΟΥΝΤΑΟ
 ΑΜΑΥ ΑΠΡΗ
 ΝΔΙΟΘΥΤΟΝ⁷
 ΔΝΟΝ ΖΩΩΝ

A D N O T A T I O N E S .

² ΘΕ ΔΝΟΝ etc.) „ (simus) igitur nos quoque nunc plan-
 „ ta * Dei: et nos invenies in calo. Quid ergo mihi cum caelesti-
 „ bus commune est? Dominum cali viaeo: imo ego sum Calum:
 „ et in me habitat calorum Dominus. Ait enim (Scriptura) (2.
 „ ad Cor. VI. 16, et alibi): „ Inhabitabo in illis, et ambu-
 „ labo inter illos, et ero eis Deus. „ Et insuper (Jo. XIV. 23.):
 „ Venio ego, et Pater meus, et faciemus nobis mansionem
 „ (habitaculum) apud eum. „ Animam igitur nostram faciamus
 „ nunc calum, ut in ea habitet Dominus. Calum splendidum est,
 „ et ex natura sua ipsum met lux est, nec unquam illud procel-
 „ losa tempestas obtenebrat: et quando etiam turbidus est aer, cæ-
 „ lum tamen intrinsecus non mutatur. Cælum solem habet sensibi-
 „ lem: Nos quoque „ etc.

¹ ΔΝΟΝ ΖΩΩΝ, nos quoque) Quum præcedentia desint,
 genuina huius loci sententia vix ac ne vix quidem elici potest.

² ΝΤΗΘΕΠΝΟΥΤΕ) An, adhaerentes Deo? An, herba Dei?
 Neutrum arridet. Peritiores explicent. De nomine ΝΤΗΘ dixi
 pag. 73. huius voluminis, verbum vero ΤΩΘΕ vidimus pag.
 13, et 218, et alibi.

³ †ΝΔΟΥΩΣ, habitabo, manebo) Memphitica Translatio
 eodem sensu sic habet: ΕΙΕΩΩΠΙ ΝΒΗΤΟΥ, ΟΥΟΣ ΕΙΕΜΩΥΙ
 ΝΒΡΗΙ ΝΒΗΤΟΥ, ΕΙΕΩΩΠΙ ΝΩΟΥ ΝΝΟΥ†.

⁴ †ΝΗΥ, venio) Hæc Domini verba memoriter citat ho-
 milix Auctor. Ea thebaice, ac memphitice affert Tukius pag.
 542, sed non sine mendis.

⁵ ΧΙΜΩΝ) Scribe, ΧΕΙΜΩΝ'.

⁶ Dictiones, ΣΤΟΥΤᾶ, et μεσωπιβε ex coniectura interpretatus sum.

⁷ ΝΑΙCΘΥΤΟΝ) Scribe, ΝΑΙCΘΗΤΟΝ.

ΡΞΒ

Pagina II.

ΟΥΝΤΑΝ^b ᾶ
 ΜΑΥ ᾤΠΠΗ ᾤ
 ΤΔΙΚΑΙΟCΥΝΗ⁷.
 ΝΤΑΙΧΟΟC ΜΕΝ
 ΔΝΟΚ · ΧΕ ΕΞΕC
 ΤΕΙ⁷ ΝΔΝ ΕΤΙΕΝ
 ΨΩΠΕ ᾤΠΕ ·
 †ΝΔΥ ΔΕ ΧΕ ΟΥ
 ΝΨΟΜ ΟΝ ᾤ
 ΜΟΝ ΕΤΡΕΝ
 ΨΩΠΕ ΝCΟ
 ΤΠΙ ΝCΟΥΟ ᾤ
 ΠΗΥΕ ·
 ΔΥΩ ΝΑΨΝΞΕ
 ΠΕΧΔΚ · ΟΥΝ
 ΨΟΜ ΕΤΡΕ
 ΡΩΜΕ ΨΩΠΕ
 ΕΨΔΕΙΗΥ ᾤ
 CΟΥΟ ΕΤΠΕ ·
 CΩΤᾶ ΤΑΤΑ
 ΜΟΚ · CΟΤΑΝ
 ΝΨΑΝΚΩ
 ΝΔΝ ᾤΠΧΟ
 ΕΙC ᾤΤΠΕ ΕΨ
 ΟΥΗΞ ᾤΞΗ

Τᾤ · ΤΠΕ
 ΤᾤΒΗΥ ΝCΔCΔ
 ΝΙΜ · ΔΥΩ ᾤ
 Μᾤ ΛΔΔΥ ᾤΧ
 ΒΙΝ⁷ ᾤΞΗΤC ·
 ΜΕCΠΩΩΝΕ⁴
 Ξᾤ ΠΚΑΙΡΟC
 ᾤΤΕΠΡΩ ·
 ΔΝΟΝ CΩΩΝ
 ᾤΠΡΤΡΕΝΠΩ
 ΩΝΕ Ξᾤ ΟΥΟ
 ΕΙΨ ᾤΘΛΙΨΙC ·
 ΟΥΤΕ Ξᾤ ΛΔΔΥ
 ᾤΘΛΙΨΙC ᾤ
 ΤΕΠΔΙΔΒΟΛΟC ·
 ΔΛΛΔ ΜΑΡΕΝ
 ΘΩ ᾤΨΗΨ ·
 ΕΝΟ ΝΑΤΠΔ
 ΘΟC · ΔΥΩ ᾤ
 ΤᾤΒΗΥ ·
 ΤΠΕ ΧΟCΕ · ΔΥΩ
 CΟΥΗΥ ΕΒΟΛ
 ΕΠΚΔΞ ·
 ΠΔΙ CΩΩΝ ΜΔ
 ΡΕΝΔΔΨ · ᾤ

A D N O T A T I O N E S.

^b ΔΝΟΝ CΩΩΝ ΟΥΝΤΑΝ etc.) „ Nos quoque solem iustitiae habemus. Dixi ego quidem: Possumus fieri calum. Sed video deo evadere nos posse calis praestantiores. Et (sed) quomodo, inquires, fieri potest ut homo honoratior (potior) calo evadat? Audi, et ego te hoc docebo. (Tunc scilicet id fit) quum Dominum calis habemus habitantem in nobis. Calum quaqua versus

„ μακκ⁷

„ macula), neque hiemali tempore mutatur. Cavemus nos quo-
 „ que, ne tribulationis tempore, aut in ulla diabolica vexatione
 „ mutemur (ac deteriores fiamus): sed æquabiles maneamus, im-
 „ perturbati (ἀπαθείς), et mundi. Calum sublime est, atque in
 „ (magna) a tellure distantia manet. Hoc ipsum præstemus nos
 „ quoque, et a terrenis „ etc.

¹ ἄΠΡΗ ΝΤΔΙΚΔΙΟCΥΝΗ, solem justitiæ) Ita vocatur Chri-
 stus Malach. IV. 2.

² εἴεCΤΕΙ) Scribe, εἴεCΤΙ: ἔξεCΤΙ.

³ Quid proprie significet, ΧΒΙΝ, ex peritioribus viris,
 aut ex thebaicis aliis opusculis necdum editis discam fortasse
 aliquando.

⁴ μεCΠΩΩΝΕ, ipsa non mutatur) Nempe, ΤΠΕ, gen.
 fem. idest, cælum. Apud Lacrozium pag. 187. ΜΝΤΑΤΠΩ-
 ΩΝΕ thebaice est, immutabilitas: et pag. 197. ΒΙΝΠΩΩΝΕ,
 transmutatio. Hoc ipso sensu verbum, ΠΩΩΝΕ, adhibitum
 videbis Fragm. XIII. pag. 81.

Pagina III.

ΤΝΟΥΕ ° ΕΒΟΛ
 ΝΝΕCΒΗΥΕ
 ἄΠΚΔC °

ΔΥΩ ΝΤΝΩΛ
 ΕCΡΑΙΪ ΨΑ Π
 ΧΙCΕ ΕΤἄμαΥ
 ΝΤΝΨΩΠΕ
 ἄΠΕ °

ΝΤΕΙCΕ Ι ΔΡ ΤΝ
 ΝΑΝΔΥ ΕΡΩ
 ΜΕ ΝΙΜ ΕΤCΙ
 Χἄ ΠΚΔC ° Ν
 CΕΨΟΒΕ ΔΝ Ν
 ΒΔΧΙΒ °

ΝΝΕΙΧΩ ἄΜΟC
 ΔΝ ΕΤΒΕ ΠΜΗ
 ΗΥΕ ἄΜΑΤΕ
 ΝΝΓΗΚΕ ΕΤ
 ΖΙΧἄ ΠΚΔC °

ΔΛΛΔ ΚΔΝ ΕΥC
 ΤΡΑΤΗΛΔΤΗC

ΠΕ ΟΥἄ ° ΚΔΝ
 ΕΥΡΡΟ ΠΕ ἄ
 ΜΝΩΨΤ
 ΕΡΟΥ ΖΩC Ρ
 ΡΟ ° ΟΥΤΕ

ΟΝ ΟΥCΥCΙΩ
 ΤΗC ° ἄΜΝ
 CΟΥΝ ΠΕΥC
 ΜΟΤ ΧΕ ΟΥΠΕ °
 ΟΥΤΕ ΝΤΟΥ Π
 ΝΟΥΒ ° ΟΥΤΕ
 ΠCΔΤ ° ΟΥΤΕ
 ΠCΕΙΡΙΚΟΝ °
 ΟΥΤΕ ΤΠΟΡ
 ΦΥΡΙC °

ΝΔΙ ΒΕ ΤΗΡΟΥ ΤΕ
 ΝΟΥ ΨΔΝΝΔΥ
 ΕΡΟΥ ΝΘΕ Ν
 ΝΔΥ ΕΤΓΗΛ °
 ΖΟΤΔΝ ΝΨΔΝ
 ΨΩΠΕ Ζἄ Π

ΧΙϞΕ ΕΤ̄ᾰᾰᾰΥ •
 ᾰᾰᾰ ᾰΤΟΡΤ̄
 ᾰᾰ Πᾰᾰ ΕΤ̄ᾰ
 ᾰᾰΥ • ᾰᾰᾰ ᾰᾰ
 ΡᾰΧΗ • ᾰᾰᾰ

ᾰΥΚᾰΚ •
 ᾰΥᾰ ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ
 ΠΕΧᾰΚ • ΟΥ
 ᾰᾰᾰᾰᾰ ᾰ
 ᾰᾰᾰ Εᾰᾰᾰ

ADNOTATIONES.

• ᾰᾰᾰᾰᾰ etc.) „ *Et longe a terrenis operibus nosmetipsos*
 „ *remooveamus, et usque ad eam altitudinem evolemus, et cælum*
 „ *simus (efficiamur): hoc enim modo a nobis omnes homines, qui*
 „ *super terram sunt, conspicientur, paupertatem (atque indigen-*
 „ *tiam) non dissimulantes. Neque vero de pauperum multitudine*
 „ *tantummodo, qui super terram sunt, loquor. Sed etiamsi Præ-*
 „ *tor quis fuerit (aut exercituum dux), (imo) etiamsi Rex fue-*
 „ *rit, eum non respicit (huiusmodi homo) ut Regem: ac rursus,*
 „ *(si) privatus homo is sit, (externam) eius formam non cogno-*
 „ *scit, cuiusmodi ea sit, neque aurum, neque argentum, neque*
 „ *sericam vestem, neque purpuream. Hac igitur omnia, tanquam*
 „ *muscas volantes, videre nunc possumus quando in ea altitudine*
 „ *simus. Nulla ibi turbatio est, nullus tumultus, nullus clamor.*
 „ *Sed quomodo, inquires, sursum usque ad eam altitudinem „ etc.*

¹ ᾰᾰᾰᾰᾰ ᾰᾰ ᾰᾰᾰᾰᾰ) Haud scio an scriptoris mentem assecutus sim. Memphitice ᾰᾰᾰᾰᾰ est *hypocrita*. Et ᾰᾰᾰᾰᾰ (thebaice apud Lacrozium, ᾰᾰᾰᾰᾰ, et ᾰᾰᾰᾰᾰ) est *indigens, miser, imperfectus*.

² ᾰᾰᾰ ᾰᾰᾰ, *tanquam regem*) Vel, *tanquam rex*.

³ ΟΥ ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, *un privato*) Scribe, ΟΥ ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ: gr. ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ.

⁴ ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, *la veste di seta*) Scribe, ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ: gr. τὸ ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ.

⁵ ᾰᾰᾰᾰᾰᾰ, *la porpora: l' abito di porpora*) Gr. ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ.

ᾰᾰᾰ

Pagina IV.

Εᾰᾰᾰᾰᾰ ᾰᾰ ᾰᾰᾰ
 ᾰᾰ ΕΤ̄ᾰᾰᾰΥ •
 Εᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ ᾰᾰ
 ᾰᾰ ᾰᾰᾰᾰᾰ •
 ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ

ᾰᾰ ᾰᾰᾰᾰ ᾰᾰ
 ᾰᾰᾰᾰᾰ ᾰᾰᾰ
 ᾰᾰ • ᾰᾰᾰ ᾰᾰᾰᾰ
 ΟΥᾰᾰᾰᾰᾰ ᾰᾰᾰ
 ᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰᾰ

κατορθου ᾧ
μοῦ ἕως πῶς
ἐδύσωλ ἐπι
σε·

ἄψ ὅε νε ναῖ·
παῦλος πε μῆ
νεττῆτων
εἶοῦ· ναῖ
εἰτε² εἰσιχῶ
πκαδ· νεγοῦ
ηδ πε ἕν ᾧ
πήγε·

εἰθεοῦ †χῶ
ᾧμος· χε εἶ
ἕν ᾧπήγε
ᾧματε· εἶγ
χισε ἕσοῦδ
εἶπε· μᾶλ
λον δε ἀγχι
σε εἶραῖ ψα
ροῦ ἕτοῦ π

νοῦτε·

νιμ³ γαρ πεχᾶρ
,, πετναπορ
,, ἕν ἐταγαπη
,, ᾧπνοῦτε⁴·
,, οὔθλιψις τε⁵·
,, ἦ οὔλωχ²·
,, ἦ οὔδιωγ
,, μος· ἦ οὔσκο·
,, ἦ οὔκωκαδην·
,, ἦ οὔκυνδι
,, νος⁶·

ἄψ ὄν χε ἕν
,, τῆδωψτ ἄν⁷
,, ἐνετῆνδγ ε
,, ροοῦ· ἀλλδ
,, ἐνετῆτῆνδγ
,, εἶροοῦ ἄν·
ἄκειμε χε νε
τᾶπειμα⁸ τῆ

ADNOTATIONES.

¹ εἶσωλ εἶραῖ etc.) ,, *Sed quomodo, inquires, sursum usque ad eam altitudinem volare possumus, dum in terra ambulamus? Non verbis tantummodo hoc te docebo, (ac fieri posse ostendam), sed illorum exempla afferens, qui id re ipsa feliciter præstiterunt, atque in sublime volaverunt, manifestum faciam. Quinam igitur hi sunt? Paulus, et qui Paulo similes fuere. Hi dum super terram adhuc erant, habitabant in cælis. (Sed) cur dico duntaxat, Habitabant in cœlis, quum supra cælum exaltati sint, imo vero usque ad ipsum Deum elevati (sursum elati) fuerint? Quis enim, inquit (ep. ad Rom. VIII. 35.), separabit nos a charitate Dei? Tribulatio? an angustia? an persecutio? an fames? an nuditas? an periculum? ,, *Et insuper* (ep. 2. ad Cor. IV. 18.): Non respicimus ea quæ videmus, sed ea quæ non videmus., *Nostri (autem), quod omnia quæ huius loci (i. e. Mundi) sunt,* ,, etc.*

² εἶμοοωε) Pro, εἶμοοωε.

³ εἶτε) Scribe, εἶτε, *adhuc.*

³ Memphiticus Interpres eodem fere sensu sic habet: ΝΙΩ
 ΕΘΝΑΨΦΟΡΧΤΕΝ ΣΑΒΟΛ ΝΤΑΓΑΠΗ ΝΤΕΠΧΡΙΣΤΟΣ? ΟΥ-
 ΖΟΧΣΕΧ? ΙΕ ΟΥΤΑΤΖΟ? ΙΕ ΟΥΔΙΩΓΜΟΣ? ΙΕ ΟΥΣΚΟ? ΙΕ
 ΟΥΒΩΨ? ΙΕ ΟΥΚΥΝΔΙΝΟΣ? (Scribe, ΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΣ.)
 Hoc est: *Qui nos separare poterit a charitate Christi?* et cetera
 ut in thebaica Translatione.

⁴ ἄΠΝΟΥΤΕ, *Dei*) Ita Scriptor memoriter citans. Sed
 Scriptura habet: *Christi*.

⁵ Notanda hæc vocula, ΤΕ, hoc in loco: ubi quid faciat,
 non video: nec enim accipi potest pro ΔΕ, nec pro verbo.
 An ergo delenda?

⁶ ΚΥΝΔΙΝΟΣ') Scribe, ΚΙΝΔΥΝΟΣ'.

⁷ Sic etiam Memphitica Translatio.

⁸ ἄΠΕΙΜΑ, *di qui*) Nempe, *huius mundi*, ni fallor.

Pagina V.

ΡΟΥ Νῆδωψτ^ε
 ΕΡΟΥ ΔΝ ΕΠ
 ΤΗΡῆ.
 ΔΥΩ ΧΕΚΑΣ ΕΙ
 ΕΤΣΑΒΟΚ • ΧΕ
 ΔΦΕΡΠΕ¹ ΤΠΕ
 ΝῆΠΗΥΕ •
 ΩΤᾶ ΕΡΟΥ ΕΥ
 ΧΩ ἄΜΟΣ •
 „ ΧΕ †ΠΕΙΘΕ ΓΑΡ
 „ ΧΕ ΟΥΤΕ ἄΝ²
 „ ΜΟΥ • ΟΥΤΕ
 „ ἄΝ ᾠΝῆ •
 „ ΟΥΤΕ ΑΓΓΕΛΟΣ³ •
 „ ΟΥΤΕ ΑΡΧΗ •
 „ ΟΥΤΕ ΝΕΤΨΟ
 „ ΟΠ • ΟΥΤΕ ΝΕΤ
 „ ΝΑΨΩΠΕ •
 „ ΟΥΤΕ ΔΟΥ •
 „ ΟΥΤΕ ΠΧΙΣΕ •
 „ ΟΥΤΕ ΠΨΙΚΕ •
 „ ΟΥΤΕ ΚΕΚΔΥ
 „ ΣΙΣ⁴ • ΝΑΨΠΟΡ
 „ Χῆ ΕΒΟΛ ΕΤΑ
 „ ΓΑΠΗ ἄΠΝΟΥΤΕ •

ΚΝΔΥ ΧΕ ΝΤΑϞ
 ΣΝΤ⁵ ἄΠΗΥΕ
 ΤΗΡΟΥ ΝΑΨ
 ΝΣΕ ΣᾠΠΕϞ
 ΛΟΓΙΣΜΟΣ •
 ΔΥΩ ΕΔϞ⁷ ΣΙΤ
 ΠΕ⁶ ἄΜΟΥ ΤΗ
 ΡΟΥ •
 ΔΥΩ ΝΤΑΦΕΡ
 ΣΙ ΤΠΕ ΝΤΕΚ
 ΔΥΣΙΣ⁷ ΔΝ ΜΔΥ
 ΔΔΣ • ΟΥΤΕ ἄ
 ΠΗΥΕ ΕΤῆΝΔΥ
 ΕΡΟΥ •
 ΑΛΛΑ ΕΨΩΠΕ
 ΟΥῆ ΣΕΝ ΚΟ
 ΟΥΕ ΟΝ' ΕΥΟΥᾠ
 Τῆ ΕΝΔΙ • ΔϞ
 ΧΟΟΒΟΥ⁸ ΤΗ
 ΡΟΥ Σᾠ ΠΕϞ
 ΜΟΚΜΕΚ •
 ΔΚΝΔΥ ΕΠΨΥ
 ΧΗ⁹ ΕΤΧΟΣΕ •
 ΔΚΝΔΥ ΧΕ ῆ
 ΤΑΠΕΙΡΕϞΤΑ

ADNOTATIONES.

ε Νῆδωυτ etc.) „ Nosti (autem), quod omnia, quæ hu-
 „ ius loci sunt, nullo modo respiciebat (Apostolus). Et ut te do-
 „ ceam (tibi ostendam), quod irrepsit * in Cælum cælorum, audi
 „ ipsummet inquentem (ep. ad Rom. VIII. 38.): „ Persuasus
 „ sum enim, quod neque ulla mors, neque ulla vita, neque
 „ Angelus, neque Principatus, neque præsentia, neque futura,
 „ neque Fortitudo, neque Altitudo, neque Profunditas, neque
 „ alia creatura poterit nos separare a charitate Dei. „ Vides
 „ quomodo cælos omnes sua cogitatione prætergressus est, et supra
 „ eos omnes se se extulit: neque vero supra creaturam solummodo,
 „ et supra cælos quos videmus, se se extulit: sed si qua sunt alia
 „ his celsiora, hæc quoque omnia sua cogitatione transcendit. Vi-
 „ disti animam hanc in altum sublatam (elevatam): vidisti, ad
 „ quamnam usque altitudinem „ etc.

¹ ἀφερπε) Donec melior succurrat interpretatio, græcum
 verbum ἔρπειν, *reperere*, hæc agnosco: etsi minus arrideat. Erunt
 fortasse qui legant, ἀφερ pro ἀφ̄ factus est (supra cælos), cum
 expletivo πε: erunt etiam qui de mendo suspicentur.

² Nota illud, οὔτε ἂν. Memphita Int. habet: οὐδέ
 φμοῦ, οὐδέ πωνῆ.

³ ἀγγελος, *Angelus*) Sic et Memphita: sed græcus Tex-
 tus, et Vulg. Interpres pluraliter: *Angeli*. Idem dictum puta
 de sequenti nomine, ἀρχη: nam græc. Text. habet, ἀρχαί.
 Alias varietates observa tute met.

⁴ κекδυцис) Quibus nota non sit ægyptiorum librario-
 rum imperitia, ii mirabuntur sic scriptum fuisse, pro ке кти-
 цис, *alia creatura*.

⁵ ἡταφεντ) Verbum quoque hoc, φεντ, difficultatem af-
 fert, ut illud φωντ, quod vidimus pag. 252. huius volumi-
 nis. Thebæi quidem pro φωντ, et φεντ, *creavit*, scribunt
 etiam φεντ apud Tukium p. 528, ubi pro ἀφωντ habes ἀφ-
 φεντ, *condita sunt*. Sed hoc ad rem non facit. Opportunius
 forsitan est quod ab eodem Tukio affertur pag. 510. ex Gen.
 XVIII. 3, si inde inferre liceat, thebæos pro φινε (memph.
 φινι, et φεν, *transire*) dixisse etiam φεντ, adeo ut postrema
 litera τ ibi radicalis sit, non vero suffixa, et nota pronominis
 primæ personæ singularis, *me*. Nimirum ibi legimus: ἄφφεντ
 φεντφεντ, *ne prætereatis servum vestrum: non passate oltre
 senza fermarvi presso il vostro servo*. Sed nisi alia verbi huius

φεντ

Ϟ̄NT reperiantur exempla, dubitari potest an ibi ὤΠ̄ΡϞ̄NT va-
leat, *nolite praterire me*.

⁶ ϞΙ ΤΠΕ) Interpretor, *supra*. Nam apud Tukium p. 333.
Pauli verba ex ep. ad Hebr. X. 8. thebaice afferentem simili
modo accipitur, ἸΤΠΕ. Ibi scilicet græcus Pauli Textus habet:
ἀνώτερον λέγων, *superius dicens: dicendo più sopra*: Memphita ve-
ro Interpres: ϞΑΠ̄ΩΩΙ ΔΕ ϞΧΩῦΜΟϞ, *superius autem di-
cit*: Thebæus autem Interpr. ἸΤΠΕ ΤΕ (scribendum ΔΕ) ΕϞ-
ΧΩῦΜΟϞ, *superius autem inquires*.

⁷ ΚΔΥϞΙϞ) Scribe et heic, ΚΤΙϞΙϞ.

⁸ ΔϞΧΟΟΒΟΥ) Verbum ΧΟΟΒ necdum alibi vidi. Itaque
ex coniectura interpretatus sum.

⁹ ΕΤΨΥΧΗ) Articulus † memphiticus est. Thebæus arti-
culum hoc in loco sic efferret, ΤΕΨΥΧΗ. Scriptum igitur
heic esse puto ΕΤΨΥΧΗ pro ΕΤΕΙΨΥΧΗ, *hanc animam*: quo
modo superius, ἸΤΜΙΝΕ pro ἸΤΕΙΜΙΝΕ.

ΡεϞ

Pagina VI.

ΜΙΕ¹ ϞΚΗΝΗ²
 ΤΑϞΟ ΕϞΡΑΪ ΨΑ
 ΔΨ ἸΧΙϞΕ.
 ΚΕΠΕΡ² ΠΕϞΒΙ
 ΟϞ ΤΗΡῆ ἸΤΑϞ
 ΧΟΚῆ ΕΒΟΛ
 ΕϞΜΟΟΨΕ ϞἸ
 ΤΑϞΟΡΑ³.
 ἸΤΑϞΨΩΠΕ
 ϞῦΠΕΙΧΙϞΕ.
 ΕΤΒΕ ΧΕ ΔϞΟΥ
 ΩΨ.
 ἸΨΑΝΟΥΨ
 ϞΩΩΝ · ΟΥ
 ΛΑΔΥ ΠΕ⁴ ΕΤΡΕΝ
 ΕΡ ϞΙΤΠΕ ἸΟΥ
 ΟΝ ΝΙΜ.
 ΕΨΧΕ ΨΑΝ⁵ ΕΨ
 ΟΥΘΟΥ ΕΤϞΔ
 ΒΟ ϞἸ ΟΥΕΙΟ
 ΠΕ · ΝΑΪ ΕΤΕ
 ΜΕΡΕ ϞΑϞ ΕΨ

ΤϞΔΒΟ ΕΡΟΟΥ ·
 ΠΟΛΥ ΜΑΛΛΟΝ
 ΤἸΝΝΑΜΑΤΕ⁶
 ὤΠΕΙϞΩΒ ΠΑΪ ·
 ΕΤΕΜἸΧΙ ΟΥ
 ΝΟῦ ἸϞΙϞΕ ΕΡΟΝ
 ΨΑΝΤἸΧΠΟϞ
 ΝΑΝ · ΚΟΥ
 ΩΨ ΕΕΙΜΕ ·
 ϞΩΤῦ ·
 ΟΥΠΕΤΜΟΚῆ
 ἸϞΟΥῦ ΕΠΕ
 ΨΑϞΑΛΕ ΕϞΡΑΪ
 ΕΧῦ ΠΝΟΥϞ
 ΕΤΧΟΛῆ ΕΒΟΛ ·
 ΔΥΩ ΠΑΪ ΨΑϞ
 ΜΟΟΨΕ ϞΙΧΩϞ
 ἸΘΕ ΕΨΧΕ ΕϞ
 ΜΟΟΨΕ ϞΙΧῦ
 ΠΚΑϞ ·
 ΔΥΩ ΨΑϞΚΑ
 ΔϞ ΚΑϞΗΥ Ἰ

ΝΕϞ

νεϋροϊτε •
 αρω νητααρ
 ριωωϋ • εϋ

αερατῷ ρι
 χῶ πνουρ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ρεϋταμιε σκηνη etc.) „Vidisti, ad quantam usque
 „ altitudinem se se attollens hicce tentoriorum opifex constiterit
 „ (pervenerit). Quamvis vitam omnem in foro ambulans (ver-
 „ sans) consummaverit, ad hanc (tamen) altitudinem pervenit,
 „ quia voluit. Si (igitur) nos etiam voluerimus, nihil est quod
 „ impediatur ne quibuscunque (hominibus) superiores efficiamur. Si
 „ fieri potest ut aliquam artem ii discant, quos multi docere ne-
 „ queunt, multo magis rem hanc nos perficiemus, qua magnum
 „ nobis laborem non affert donec (priusquam) ipsam acquisiveri-
 „ mus. Visne (id) cognoscere (intelligere)? Ausculta. Quis ma-
 „ iorem sustinet laborem, quam qui supra funem extensum ascen-
 „ dit? Is autem super ipso fune perinde ambulat quasi super ter-
 „ ram ambularet: atque eodem in fune manens suis se vestibus
 „ exiit, eisque se rursus induit quasi in lecto sedens.,, etc.

² σκηνη) Sanctum Paulum τῶν σκηνοποιῶν arti operam
 dedisse, idest tentoria facere consuevisse, constat ex Act.
 XVIII. 3.

³ κερερ) Scribe, καιπερ, gr. καιπερ. Vide Tukium
 pag. 106.

⁴ εϋμοοϋε δῆ ταγορα, ambulans in foro) Id respicit,
 opinor, quod de Paulo scriptum est Act. XVII. 17: διελέγε-
 το... ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, disputabat in foro quo-
 tidie.

⁵ οὔλαδϋ πε) Apud Tukium pag. 107. ἀνῆ οὔλαδϋ,
 valet, ego nihil sum: io sono un niente. Et pag. 311. οὔλαδϋ
 πε παροου, gloria mea nihil est.

⁶ εϋχε ψαν etc.) Peritiores hæc melius interpretabun-
 tur: ego enim genuinam heic sententiam vix attingo.

⁷ τῆναματε) Ter hocce in Fragmento verbum ματε
 occurrit: quod necdum alibi reperi: itaque nescio utrum va-
 leat, perficere, an assequi, an aliquid aliud.

⁸ πνουρ ετχολῶ εβολ, una fune ben stesa, e tirata)
 Memphitice ὄωλκ est, extendere, et extendi.

ετᾶμαγ •
 ζωσ² εφζμο
 ος ζι πεδλοδ¹.
 ἀρα μερε πει
 ζωβ ογῶνζ
 νητῆ εβολ
 ἄτωτῆ' εφ
 μεζ ᾠπωψ².
 ζι ζοτε • ζωσ
 τε ζιτᾶ πεσ.
 τωτ³ εταμαζ
 τε ᾠμωτῆ •
 ἄτετῆτᾶρ
 ζνητῆ⁴ ἄθε
 ᾠρει ᾠμογ •
 ἦ ογ πετσογ⁵
 ετρε ογὰ τὰ
 λε ογκοντος
 εχᾶ πεφζο •
 ἀγω ον νῆτὰ
 λε κεψηρε
 ψημ εζραῖ
 εχᾶ πκον
 τος • εφτερ
 πει ἄνετ

θεῶρι⁶ ᾠμογ •
 ογον πετμεζ
 ἄζοτὲ ἄζογε
 ογᾶ εφζωβε
 ζῆ ζεν σηβε⁷
 εφζηρ⁸ • εφ
 νογζε ᾠμο
 ογ εζραῖ ζῆ
 νεφβιζ ἄθε
 ἄζῆσφερα⁹.
 ἀγω ογῆ ογᾶ¹⁰
 ναζε ζαζ ἄβι
 νερζωβ ἄτ
 μινε¹¹. εφειρε
 ᾠμοογ •
 μη ἄταρεθ
 μοτῆ ἀν να
 μερτε εζογε
 ναῖ τηρογ •
 τὰῖ ετχι ᾠ
 μον εζραῖ θ
 τπε •
 ἄψανματε
 ἄτὰῖ • ψα

A D N O T A T I O N E S.

² ζωσ etc.) „ perinde quasi in lecto sederet. Nonne hoc
 „ (funambulorum ausum) vobis metipsis se se manifestat timoris
 „ plenum? adeo ut præ terrore, qui vos corripit, nolitis illud spe-
 „ ctare? . . . ut unus contum faciei sua superponat, et invenem
 „ quoque conto ipsi imponat, oblectans spectatores. Quis magis ti-
 „ more implet quam ludens arundinibus accensis *, easque suis mani-
 „ bus quasi (totidem) sphaerulas (vel, globos) sursum proiiciens.
 „ Multasque huiusmodi operationes ab illis fieri quis inveniet. Non-
 „ ne plusquam hæc omnia facilis virtus est, quæ nos sursum ducit
 „ ad cælum? Hanc si assequamur „ etc.

¹ ζι πεδλοδ, supra il lecto) Memphitice δλοδ est, lectus.
² ᾠπω-

² ἄπρω̄ς) Quid est πρω̄ς? An admiratio? an formido, an clamor, ab ω̄ς? Adeo multa sunt hacce in pagina obscura aut difficilia, ut non mediocrem eius partem interpretari nequiverim, aut mihi ipse in translatione satisfacere.

³ ΖΙΤῶ ΠΕΤΩΤ, prā terrore) En rursus nomen illud, ΤΩΤ, de quo superius.

⁴ ἄΝΤΕΤῆ ΤῦΡῆΝΗΤῆ, non vultis) Apud Tukium pag. 333. ἄΠΕΚῚΡῆΝΑΚ thebaice valet noluiti: non vis. Vide memphiticam dictionem ΕῚΝΕ apud Lacrozium.

⁵ Ἡ ΟΥΠΕΤῚΟΥ) Quid, malum, hæc valent hoc in loco? An deest aliquid? Peritiores iudicent.

⁶ ἄΝΕΤῚΕΩΡΙ ἄΜΟϚ, illos qui eum (circulatorem) sperant) Pro ῚΕΩΡΙ scribe ῚΕΩΡΙῖ, quomodo paulo ante scripsit vel ipse librarius. * ΠΕΤῚΕῚ) Plenus, aut, implens.

⁷ Ὶῆ ῚΕΝΧΒΕ, arundinibus) Vel, gladiis, i. e. ΧΗϚΕ pro ΧΒΕ. Memphitice ΧΒΙ est etiam calamus Exod. XXX. 23, ubi ῚΑΝ ΧΒΙ ἄΝΘΟΙΝΟΥϚΙ sunt κάλαμοι εὐώδεις, calami bevolentes. Sed quid valeat heic ΧΒΕ, viderint circulatores.

⁸ ΕΥΧΗΡ) An valet, accensis? An, iocans? In Pontif. part. 1. p. 300. ΠΙ ΛΑΜΠΑϚ ΕΥΧΕΡΕΥΤ est lampas accensa. Memphitis ῚΕΡΕ, et ῚΕΡΟ est, accendere. Vid. Fragm. XVII. pag. ultima.

⁹ ἄῚῆΝϚΦΕΡῖ, sphaeras, globos) Pro, ἄῚΕΝ ϚΦΑΙΡῖ.

¹⁰ ΟΥῆ ΟΥῖ) Memph. ΟΥΟΝ ΟΥῖ, quidam, aliquis.

¹¹ ἄῚῖΜΙΝῆ) Scribe, ἄῚΕΙΜΙΝῆ, huiusmodi: tales.

Ὶῆ

Pagina VIII.

ῚΕ ῚΩΒ ΝΙῖ ἢ ΟΥ
 ῖῚ ἄΝΩΝ.
 μεκεω̄χοοϚ
 γῚρ Ὶε ἄπει
 εω̄δῖδου εῚ
 ΝΕῚΒΗΥΕ ἄ
 ῚῚΡΕΤΗ • ΕΚ
 ΝῖΥ ΕΝΕῚΒΗ
 ΟΥΕ ἄΠϚῖῖ
 ΝῖϚ Ὶε εῚΜΟ
 κῚ ἄω̄ῆῚε.
 ΕΝΕ ΝῚῖῚῚ
 ΜΙΟΝ ΓῚΡ ἄῚ
 ΠῚΥΜΙΟΥΡ

ῚΟϚ Ὶ ἄῚῆ Ὶ
 Ὶου ἄΜΟΝ Ε
 ΝΕΡ ΟΥ ῚΩΒ Ε
 ῖῚΟΥΕῚῖῖ
 ΝΕ ἄΜΟϚ ΝῖΝ.
 ΟΥ ΚῚΤΟΙΓΟ
 Πῖῖ ῚῖῚ Ὶε.
 Ὶε ῖῚῚ Ὶ Ε
 ῚΩΝ ἄΟΥΕῚ
 ΠῚ ἄΠῚῚ
 Ὶῆδου.
 ΠῚῖ ΟΝ Ὶ ΠΕῚῖ
 ἄῚῆ ῚῖῚ εω̄
 Ὶῖδου εῚῖῖ

P P

ΕΒΟΛ

ΕΒΟΛ ΝΝΕΝ
 ΤΑΠΧΘΕΙC ΧΟ
 ΟΥ • ΔΧΙC
 ΧΕ ΕΤΕΜΝΖΔΖ
 ΟΥΩΨ ΕΔΔΥ •
 ΕΠΕΙΔΗ ΡΨΑΝ
 ΟΥΟΝ ΝΙΜ ΟΥ
 ΩΨ ' ΟΥΝΒΟΜ
 ΑΜΟΟΥ ΕΤΔ
 ΖΟ ΕΣΡΑΪ ΕΠΧΙ
 CΕ ΝΤΠΕ •

ΕΤΒΕ ΠΑΪ ΡΩ
 ΝΤΑΥΧΘΟC
 ΝΘΙ ΠΑΥΛΟC •
 „ ΧΕ ΤΟΥΩΨ
 „ ΕΤΡΕ ΟΥΟΝ
 „ ΝΙΜ ΨΩΠΕ
 „ ΝΤΔΖΕ •
 ΕΠΕΙΔΗ ΥCΟ
 ΟΥΝ ' ΧΕ ΟΥΝ
 ΒΟΜ ΝΟΥΟΝ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΨΑΡΕ ΖΩΒ ΝΙΜ etc.) „ Hanc si assequamur, (alia)
 „ omnia nos sequentur. Nec enim dicere potes: Ego virtutis ope-
 „ ra facere nequeo. Vides quam ardua ac laboriosa sint opera Sa-
 „ tana. Si ille (Mundi) opifex, qui nos creavit, aliquid nobis
 „ praecepisset, quod facere non possemus, accusandus ipse foret,
 „ quia onus nobis imposuisset, quod vires nostras superaret. Qui
 „ ergo fit, inquires, ut multi ea perficere non possint, quae Do-
 „ minus dixit? Dic (potius): Multi nolunt ea facere: quoniam
 „ unusquisque si vellet, in caelesti posset altitudine constitui. Hac
 „ ipsa de causa dixit Paulus (ep. 1. ad Cor. VII. 7.): „ Volo
 „ ut omnes sint sicut ego: „ quia noverat, unumquemque posse
 „ fieri (esse) talem qualis ipse erat: si enim „ etc.

¹ ΑΠCΑΔΑΝΑC, Diaboli) Scribe, ΑΠCΑΤΑΝΑC.

² ΠΔΥΜΙΟΥΡΓΟC') Scribe, ΠΔΗΜΙΟΥΡΓΟC'.

³ ΟΥΚΑΤΟΙΓΟΡΙΑ) Scribe, ΟΥΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

⁴ ΟΝ) Haec particula quum haec, tum paulo post, vide-
 tur scripta, aut adhibita pro ΟΥΝ, ergo.

Pagina IX.

ΝΙΜ ΝΡ ΤΕΨ
 ΖΕ •
 ΕΝΕ ¹ ΟΥΑΤΒΟΜ
 ΓΑΡ ΠΕ ΠΖΩΒ •
 ΝΕΦΝΑΧΘΟC
 ΔΝ ΠΕ ΝΤΕΙΖΕ •
 ΧΕ ΤΟΥΩΨ

ΕΤΡΕΡΩΜΕ
 ΝΙΜ ΨΩΠΕ
 ΝΤΔΖΕ •
 ΖΟΤΑΝ ΟΝ • ΕΚ
 ΨΑΝΟΥΩΨ •
 ΖΙΤΟΟΤΚ Α
 ΜΑΤΕ ΕΤΑΡΧΗ

αΥΩ ΚΝΔΜΔ
 ΤΕ ἈΠΔΩΚ Ε
 ΒΟΛ ΝΤΑΙΕ
 ΤΗ ·
 ἀλλὰ σῶτῆ
 τὰταμοκ·
 εκωδνεπει
 θυμει¹ ΝΤσδ
 ΒΟ ΕΥΤΕΧΝΗ·
 ἀρα ὑαρε τῶ
 ἵουωω ἄ
 ματε ῥωωε
 ετρεκτςδβο
 ερος· ζιν² ἄ
 μον ὑακῖ
 χριᾶ ἄπικεε
 πε ἵχωλ ἄ
 επσοβτε ἵτ
 τεχνη ἵετρεν

ζιτοοτῆ ερο
 ογ·
 ζμοιωσ ον
 ογῆ ογᾶ εφογ
 ωω ἵερ κε
 βεινιθησ³.
 εωαυχοοσ
 ἀν ξε τογωω
 ἄματε ἵη
 ζω⁴ ερογ· ἀλ
 λα ὑαυζιτο
 οτῆ ἵηῖρζωβ·
 αΥΩ ΟΝ Ζἄ Π
 κεσεεπε ἵ
 νεσβηγε·
 μεφρωωε
 ερω ἵχοκογ
 εβολ ἵοῖ πογ

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΕΝΕ etc.) „ Si enim res foret impossibilis, nequaquam is
 „ dixisset in hunc modum: Volo ut omnes homines sint sicut
 „ ego. Quum ergo (revera) volueris, manum operi apponens
 „ incipe tantummodo; et finem (perfectionem) virtutis obtine-
 „ bis. Sed ausculta, et ego te docebo. Si artem aliquam ad-
 „ discere cupis, numquid voluntas sola sufficit, ut eam discas? an
 „ vero. . . Quidam pariter est qui gubernator (navis) vult fieri
 „ (evadere): is non dicit duntaxat, Volo, adeo ut ipsi hoc satis
 „ sit: sed manum operi apponit (conatum adiicit), atque opera-
 „ tur. Ac in reliquis etiam operibus sola voluntas ad eu perficien-
 „ da minime sufficit, sed,, etc.

² ΕΠΕΙΘΥΜΕΙ) Scribe, ΕΠΙΘΥΜΕΙ'.

³ ΖΙΝ) Particulam hanc ΖΙΝ eo sensu heic adhiberi pu-
 to, quo apud Tukium pag. 310, ubi Matthæi Textus habet:
 unde erat? E cælo, ΖΙΝ (i. e. an vero) ex hominibus? Mem-
 phitæ dicunt, ὤδΝ. Thebæi vero apud Tukium pag. 222.
 scribunt etiam Ζἵ.

⁴ ἵΕΡΚΕΒΕΡΝΙΤΗσ) Pro ΚΕΒΕΡΝΙΤΗσ' scribe, ΚΥΒΕΡ-
 ΝΗΤΗσ', gubernator, κυβερνήτης.

„ficere dixi, si velimus, et postea ad operandum accedamus (ope-
 „rationem nostram adiiciamus). Deum enim habemus nos adiu-
 „vantem, et nobiscum cooperantem. Velimus tantummodo, et to-
 „tum cor nostrum ad operandum intendamus, illudque reputemus,
 etc.

¹ ΚΕΠΕΙΘΥΜΕΙ, *optas*) Scribe, ΚΕΠΙΘΥΜΕΙ.

² ΝΓ ΖΑϸΤΚ, *et labores sustineas*) Analogiam secutus sic transtuli. Nimirum sicut ex thebaicis verbis, ΖΙϸΕ, ΖΟϸΕ (memph. βΙϸΙ, βΟϸΙ, βΑϸ, βΕϸ) fit apud Tukium pag. 53. †ΝΑΖΑϸΤΚ, *exaltabo te*: ita ex verbis ΖΙϸΕ, ΖΟϸΕ (memph. βΙϸΙ, βΟϸΙ) fieri conicio hocce, ΖΑϸΤΚ.

Pagina XI.

ΡῘ ΕΠΕΡΖΩΒ •
 ΝΩΠ ¹ ἄμοϸ
 ΧΕ ΟΥΖΩΒ ² ΠΕ •
 ΧΕΚΑϸ ΝΝΑ •
 ΨΕΙΡΟΥΨ ³ Ε
 ΡΟΥ • ΑΥΩ Ν
 ΤΝ† ἄΠΕΝ
 ΖΗΤ ΕΡΟΥ •
 ΖΙΤἄ ΠΕΙϸΜΟΥ
 ΓΑΡ ΖΩΒ ΝΙΜ
 ΝΑΟΥΑΖΟΥ Ν
 ΩΝ •
 ΝΨΑΝΤΑΔΝ ΓΑΡ
 ΕΣΡΑΪ ΕΠΖΙΝΗΒ
 ΑΥΩ ΝΤΝῒ
 ΚΟΤΚ ΝΤΝῒ
 Ζῒ ³ ΝΠΙΟϸΔΟ
 ΚΕΙ ⁴ ΝΒΩΚ ΕΖ
 ΡΑΪ ΕΤΠΕ •
 ΝΑΨΝῒΖΕ ΤΝΝΑ
 ΕΨΒΙΒΟΥ Εῒ
 ΠΚΕΧΠΟ ΝΑΝ
 ΝΤΕΚΛΥΡΟ
 ΝΟΥΑ ⁵ ἄΠΕ
 ΟΟΥ •
 ΜΑΡΕΝΟΥΨ

ΟΝ • †ΠΑΡΑΚΑ
 ΛΕΙ ἄΜΩΤῒ
 ΜΑΡΕΝΟΥΨ •
 ΕΤΒΕΟΥ • ΖΩΒ
 ΝΙΜ ΕΤΖἄΠ
 ΒΙΟϸ • ΨΑΝ†
 ἄΠΕΝΟΥΟΪ Ε
 ΡΟΥ • ΝΤΝῒ ΕΙ
 ΕΠΨΩΤ ⁶ Ν
 ΖΗΤΟΥ ΤΗΡΟΥ •
 ΚΑΙΤΟΙ ΠΕΙΒΙ
 Οϸ ΨΑΝΚΑΔϸ
 ΝΩΝ ΝΡΑϸ
 ΤΕ •
 ΤΑΡΕΤΗ ΔΕ Ζῒ
 Ωϸ • ΤΑΪ ΕΤΕϸ
 ΝΑΜΟΥΝ ΕΒΟΛ
 ΝἄΜΑΝ • Ζἄ
 ΠΕΙΜΑ • ΜῒΠ
 ΚΕΜΑ • ΝΤῒ
 ΟΥΨ ΔΝ Ε
 ΣΟΤΠϸ ΝΑΝ •
 ΧΕΚΑϸ Ζῒ ΟΥϸΥ
 ΝΗΔΥϸΙϸ ⁷ Ν
 ΚΑΘΑΡΟΝ • Ε
 ΝΕ ΤΕΙ ⁸ ἄΠΕΝ

A D N O T A T I O N E S .

¹ ΝΩΠ etc.) „ illudque reputemus, opus (scilicet) esse, ut
 „ de hac re solliciti simus (ut hæc res nobis cura sit), et animum
 „ ad illam advertamus (intendamus): hoc enim modo (si agamus),
 „ omnia nos sequentur (nobis præsto erunt). Nam si nosmetipsos
 „ somno tradiderimus, et dormiamus, et otiemur expectantes (spe-
 „ rantes) fore ut in cœlum ascendamus; quomodo hereditatem glo-
 „ ria acquirere etiam poterimus? Velimus igitur, obsecro vos, ve-
 „ limus. Cur ad omnia, quæ huius vitæ sunt, accedimus, et in
 „ iis omnibus mercamur? Atqui cras hanc vitam deseremus: virtus
 „ vero illa est, quæ nobiscum permanebit et hoc in loco, et in alio
 „ (i. e. et in hac vita, et in alia). Cur vero illam nobis elige-
 „ re (atque acquirere) nolumus? ut cum conscientia pura (munda)
 „ accedamus, etc.

¹ Notanda hæc locutio, ΟΥ ΖΩΒ ΠΕ ΧΕΚΔC, quæ ada-
 mussim respondet latinæ, opus est ut etc.

² ΝΝΑϞΕΙ ΡΟΟΓΩΥ) Scribe Ϟι pro Ϟει.

³ ΝΤΝΖΡΖΡ) Verbum ΖΡΖΡ necdum alibi reperi. Transtu-
 li, *ociari*, quod huiusmodi interpretatio et in locum hunc qua-
 dret, et memphitico verbo ΖΕΡΙ, *cessavit*, sit consentanea.

⁴ ΝΠΡΟCΔΟΚΕΙ) Græcum verbum προσδοκᾶν deformat li-
 brarius. Malim scribere, ΝΠΡΟCΔΟΚΔ', aut ΕΝΠΡΟCΔΟΚΔ',
expectantes.

⁵ ΝΤΕΚΛΥΡΟΝΟΜΙΔ) Scribe, ΝΤΕΚΛΗΡΟΝΟΜΙΔ, *heredi-
 tatis*: τῆς κληρονομίας. ⁶ Memph. ΕΡ ΙΕΒΥΩΤ, *mercari*.

⁷ CΥΝΗΔΥCIC) Scribe, CΥΝΕΙΔΗCIC.

⁸ ΕΝΕΤΕΙ etc.) Scribe, ΕΝΕΤ' etc.

POB

Pagina XII.

ΟΥΟΙ¹ ΝΤΝΧΙ¹ Ε
 ΒΟΛΖΝΤΤΡΑ
 ΠΗΖΔ² ΑΧΝ ΝΟ
 ΒΕ
 ΑΠΝΟΒΕ ΓΑΡ
 ΟΥΩCΩ³ ΖΙΤΝ
 ΤΕΘΥCΙΑ ΑΠ
 ΧΟΕΙC • ΑΥΩ
 ΑϞΥΩΠΕ ΕϞ
 ΖΩΜ ΕΧΩϞ

ΑΥΩ ΕΥΚΑΤΔ
 ΦΡΟΝΕΙ ΑΜΟϞ
 ΑΥΩ ΕΜΝΤϞ
 ΠΑΡΡΗCΙΑ Α
 ΜΑΥ ΧΙΝ ΕΠΕΙ
 ΝΑΥ
 ΝΤΕΡΕ ΠΕΝΑΡ
 ΧΙΕΡΕΥC ΓΑΡ
 ΠΕΧC ΤΑΛΟ ΕΖ
 ΡΑΙ ΝΟΥΘΥCΙΑ

ΝΟΥ-

ΝΟΥΩΤ' ΔΟ
 ΤΒΒΟΝ·
 ΔΥΩ ΝΤΟC ΠΕ
 ΤΝΤΑΛΟ ὤΜΟC⁴
 ΕΞΡΑΙ ΖῸ ΜΑ
 ΝΙΜ' ΝΧΩΚ
 ΕΒΟΛ ὤΠΡΠ
 ΜΕΕΥΕ ὤΠΕΥ
 ΜΟΥ' ΕΤΕΟΥ
 ΕΙ ΝΟΥΩΤ ΤΕ·
 ΕΠΕΙΔΗ ΘΕ ΔΙ
 ΕΡΠΜΕΕΥΕ Ν
 ΤΘΥΟΙΔ'· ΤΟΥ
 ΟΥ ΕΤΔΟΥΕ
 ΖΕΝ ΚΟΥΙ ΕΡΩ
 ΤΝ ΕΤΒΗΗΤC

ΝΤΩΤΝ ΝΕΝ
 ΤΔΥᾤΠΩΔ Ν
 ΝΕΙΜΥCΤΥ
 ΡΙΟΝ⁶·
 ΖΕΝΚΟΥΙ ΜΕΝ
 ΝΕ ΤΝΔΧΟΥ·
 ΕΟΥΝΤΔΥ ὤ
 ΜΔΥ ΝΟΥΝΟΒ
 ΝΘΟΥ· ΜΝ ΟΥ
 ὤΦΕΛΙΔ' ΝΔ
 ΨΩC·
 ΝΝΟΥΝ ΓΑΡ ΔΝ
 ΝΕ ΝΕΙΩΔΧΕ·
 ΝΔΙ ΕΤΝΝΔ
 ΤΔΥΟΥ· ΔΛ

ADNOTATIONES.

^m ENETEI ὤΠΕΝΟΥΟΙ etc.) „ ut cum conscientia munda ac-
 „ cedamus, et sine peccato ex mensa (vel, ex hac mensa) acci-
 „ piamus. Nam per Domini sacrificium peccatum destructum fuit,
 „ et factum est (quasi) conculcatum, et abiectum (humiliatum),
 „ et quacunque iam inde ab illo tempore audacia (confidentia) ca-
 „ rens. Etenim cum Pontifex noster Christus oblatus est, unicum
 „ illud sacrificium nos mundavit: Et sacrificium, quod in quoli-
 „ bet loco nos offerimus, atque in memoriam mortis Domini perfici-
 „ mus, unum et idem cum illo sacrificio est. Quoniam igitur
 „ sacrificium hocce commemoravi, pauca vobis de illo tradere (pro-
 „ ferre) volo. Hisce mysteriis digni vos estis. Pauca quidem sunt
 „ que dicam; magnam vero habent virtutem, magnamque utilita-
 „ tem. Nec enim nostra sunt verba que profereamus, sed.....
 Reliqua desiderantur.

¹ ΝΤΕΝΧΙ, et accipiamus) Plura hacce in pagina sunt, ea-
 que manifesta disciplina Arcani, quæ Auctoris ætate adhuc vige-
 ret, indicia. Cur enim ait, accedamus, ac reticet, ad altare,
 aut quid simile? Cur ait duntaxat, sumamus, accipiamus, quin
 addat, Corpus et Sanguinem Domini? Cur ait tantummodo, ex
 mensa, vel, ex hac mensa, quia clarius indicet huius nomen?
 Non alia sane de causa, nisi ut profani, sive ethnici, sive ca-
 techumeni, si qui aderant, ne intelligerent quid vellet. Cur
 paulo

paulo post ait: *vos estis digni hisce arcanis, vel, hisce mysteriis, nisi quia nullum inter Auditores profanum esse confidebat, omnes contra esse initiatos?*

² † ΤΡΑΠΗΖΔ, *mensa*) Pro ΤΡΑΠΗΖΔ scribe, ΤΡΑΠΕΖΔ. Illud vero, †, si sumatur pro articulo, dicendum erit thebaice ΤΕ: nam † memphiticum est: sin autem pronomen sit hoc in loco, quod magis placet, scriptum fuit pro ΤΕΙ, *hac*.

³ α... ΟΥΩΩ̄, *evacuatum fuit, destructum fuit*) Thebicum hoc verbum, ΟΥΩΩ̄, apud Tukium habes bis pag. 114. Verbum vero, ΟΥΩΩ̄, *conteri*, vidimus Jerem. XIII. 17. Consule pagg. 63, et 67. huius voluminis.

⁴ Animum ad hunc locum advertant, quæso, Heterodoxi: nam de sacrosancto illo Sacrificio, quod a Sacerdotibus in Missa offertur, sermonem heic esse manifestum est.

⁵ †ΘΥCΙΔ') Scribe; ut paulo ante, aut, ΤΕΘΥCΙΔ, *sacrificium*, aut potius, ΤΕΙΘΥCΙΔ', *hoc sacrificium*.

⁶ ΝΝΕΙΜΥCΤΥΡΙΟΝ', *horum misteriorum*) Scribe, ΝΝΕΙΜΥCΤΗΡΙΟΝ'.

⁷ ΩΦΕΛΙΔ) Malim, ΩΦΕΛΕΙΔ.

* ΤΕΝΜΕΤΡΕΜ̄ΒΑΚΙ ΓΑΡ Δ'ΝΟΝ ΔCΩΟΠ ΞΕΝ ΝΙΦΗΟΥΙ': —
Ep. ad Philipp. III. 20.

X I I.

Ægyptii codicis fragmentum, quatuor constans membranis, longis uncias fere 9 $\frac{3}{4}$, latis uncias fere 8 $\frac{1}{2}$.

Desunt initio octoginta octo membranæ, sive undecim tetrptychi quaterniones: incipit enim Fragmentum a pag. 177.

Codex, e quo membranæ istæ avulsæ sunt, fabulosum, apocryphumque opus continebat, nimirum Prochori Diaconi librum de Vita S. Ioannis Euangelistæ. De quo opere ne illa quæ ab eruditis viris scripta sunt, excribam, lege præ ceteris, si placet, Gerardum Johannem Vossium lib. 2. de Historicis Græcis cap. 9, et Joannem Albertum Fabricium in Codice Apocrypho Novi Testamenti pag. 815. Quod si quem fabulosa delectant, is librum ipsum Latine scriptum, aut e Græco potius, ægyptiove conversum legere poterit: extat enim in Bibliotheca Patrum Parisiis anno 1644. edita, tom. 7. pag. 108, ubi sic inscribitur: *Historia Prochori, Christi discipuli, de Vita, Miraculis, et Assumptione B. Joannis Apostoli*. Sed merito ibi editor moni-

monitum hocce præmittit: *Hac historia... falso adscribitur S. Prochoro Diacono de Septem primis, et Christi Discipulo: est enim apocrypha, fabulosa, et prorsus indigna qua legatur.* Utrum græce ab Auctore ipso scripta fuerit hæc historia, an vero ægyptiace, an fortasse etiam latine, alii definiunt: equidem aut græce primum, aut ægyptiace potius scriptam crediderim: sed illud tantummodo certum est, exiguam eius partem ægyptiace in nostris membranis legi; partem vero aliam græce a Neandro, et Grynæo editam fuisse; ac latine demum totum opus, nisi tamen aliqua in fine desiderentur, Bibliothecæ Patrum insertum fuisse: ubique vero aut ægyptiacæ linguæ simplicitatem, aut ecclesiastici styli tenuitatem elucescere. Blondellus illud trecentis circiter ante suam ætatem annis compositum fuisse opinabatur, Tillemontio teste tom. i. pag. 336. in commentario de S. Joanne Euangelista. Quæ opinio si vera foret, illud necessario sequeretur, ut membranæ, quas præ manibus habemus, valde recentes essent, cum pervetustæ videantur. Verum Blondelli opinio paucis, ut reor, probabitur: nam primum quidem opus hocce vel ipsi Vossio idem videtur cum eo esse, quod *περίοδοι ἰωάννου*, seu *Circuitus Joannis* a veteribus nuncupatur: hoc autem in pervetusta Synopsi Athanasiana memoratur. Deinde Ephraïmus Theopolitanus, i. e. Antiochensis, Patriarcha apud Photium cod. 226. hoc opus citat his verbis: *ταύτη τῆ δόξῃ συνάδουσι καὶ αἱ πράξεις τῆ ἡγαπημένῃ ἰωάννου, καὶ ὁ βίος: ἃ εἰς ὀλίγοι προφέρουσι*, i. e. *Huic opinioni consentiunt et Acta dilecti Joannis, et eiusdem Vita: quæ (opuscula) citant non pauci.*

Jam vero membranæ hæc nostræ nihil aliud continent, nisi postremos trigesiminoni capituli versus, tum quadragesimi argumentum, ac denique quadragesimum ipsum caput bona ex parte. Illud autem singulare in iis est, quod non eodem characterè duo capitula exarata sunt a librario, atque argumentum. In capitulis character est satis elegans, ac literæ antiquam habent formam, ac genuinam. At vero argumentum alio plane diverso characterè exaratum fuit, quem *cursivum* ægyptiorum characterem denominare possis. Plura in hoc sunt animadversione digna, quamvis non magni momenti sint. Literæ heic non rectæ sunt, nec stantes, ut sic loquar, nec verticales, ut alibi semper, sed in dexterum legentis latus aliquantulum inclinatæ. Cunctæ formam præferunt ab ea diversam, quæ in reliquis membranis conspicitur. Litera *u* ita efformatur ut videatur potius *H*, litera vero *γ* ita, ut typographorum nostro-

rum minusculæ y similis plane sit. Postremos quatuor argumenti versus fideliter exscriptos vide in Speciminibus num. 12. pag. 223. huius voluminis.

Illud denique animadversione non indignum est, codicem hunc, quo nullius pretii opus continebatur, septemdecim aliis, quorum non inutilia Fragmenta edimus, fuisse forsitan emendatiorem.

ΡΟΖ

Pagina I.

ἀρεῖνε² ἐχῶϛ²
 Ἰααζ νσῶϛ²·
 ἀϛῶ ἀγκῶϛ
 ἐϛμῆρ ἀϛβῶκ
 ἐζοῦν ἐπερπε·
 νε πῆνομος³ δε
 πε Ἰῆνοῦῆῆῆ
 ἐτρεῦβῶκ ε
 ζοῦν Ἰϛορπ
 Ἰσῆιτπε⁴ Ἰῆ
 ὀινοῦωμ⁵·
 ἀϛῶ Ἰσῆι ζοῖ
 νε εβολῆζητοῦ·
 ἀϛῶ Ἰτεῖζε
 Ἰτεπλῶσ τη
 ρῆ σῶογζ Ἰσῆρ
 τεῦαταζῖα ἐτ
 χαζῶ· Ἰτε
 ροῦβῶκ δε ε
 ζοῦν Ἰὀππῆῆ
 σῆοογς Ἰοῦῆ
 ἆῆ Ἰπῆῆῆ
 σῆο⁶· παῖ ἐτοῦ
 μοῦτε ἐροϛ ζαζ
 τηϛ ζε οῦνοῦ
 τεπε⁷· ἀϛῶ
 ζοῦ Ἰὀ Ἰωζῆῆ
 ἆῆ ἐτῖ ἐϛμῆρ
 ἐϛῆῆζ εβολ

ζῖχῶ πκῶζ·
 ἀϛῶ πεχῶϛ
 ζε πχῶεῖς Ἰῆ πε
 χῆ μαρεπερπε
 Ἰπῆῆῆῆῆ
 Ἰορῶ⁸· ἀϛῶ
 Ἰτεῦνοῦ ἀϛ
 Ἰορῶ ρῶμοῦ
 οῦτ Ἰπῆῆῆ
 σῆοογς Ἰοῦῆῆῆ
 Ἰπερπε : — — —
 — — — — —⁹
 — — — — —

ἐτβε¹⁰ Ἰοῆῆῆῆ¹¹
 Ἰῆ πεϛῆῆ τηρῆ
 Ἰῆ ζῶβ Ἰῆ Ἰτα
 Ἰωζῆῆῆῆῆ ζοοῦ
 Ἰῶ· Ἰῆ Ἰεῆταϛ
 ἀῶ τηροῦ Ἰῆῆ
 ζῖῶ πεϛζο· Ἰῆ
 Ἰεζβῆῆε τηροῦ
 Ἰταῆῆῆῆῆ
 ἀῶ Ἰεζεζβῆῆε
 Ἰῆ Ἰε κατῆῆῆ
 Ἰεῆῆῆῆῆ
 πε εβολζῖτοοτῆ¹²

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΔΥΕΙΝΕ etc.) „ multas ei plagas inflixerunt, et vinctum
 „ reliquere, tum in templum ingressi sunt. Sacerdotibus autem
 „ (illis) lex erat, ut primi ingrederentur, et esculenta gustarent,
 „ et ex iis aliqua tollerent, et sic universus congregaretur popu-
 „ lus, et (immundam) suam pollutamque perversitatem (i. e.
 „ scelestam festivitatem) perficeret. Quum vero in templum in-
 „ gressi essent duodecim illi Sacerdotes Dionysii (i. e. Bacchi),
 „ qui apud eos denominatur Unutepe, ingemuit Johannes, vinctus
 „ adhuc, et super terram iacens, dixitque: Domine Jesu Christe Dio-
 „ nysii templum destruat. Et statim eversum fuit, ac duo-
 „ decim illos Dionysii Sacerdotes interfecit.

„ De Noetiano totaque eius domo, et de iis omnibus,
 „ quæ ipsi Johannes dixit, quæque coram ipso fecit: itemque
 „ de iis omnibus quæ fecit Noetianus: hæc (autem) non se-
 „ cundum Deum ab ipso (Noetiano) patrata sunt, sed „ etc.

¹ Ut hæc probe intelligas, trigesimum nonum libri, quem
 superius dixi, capitulum legas necesse est. Equidem pauca tan-
 tum exscribam, quæ proxime præcedunt: *Accidit autem ut illa
 die Apostolus Joannes prædicaret, qua quidam infandam exercebant
 solennitatem... Dicebant Joanni... Abi nunc de loco hoc, quia dies
 est sollemnis magni Liberi patris, quem nos observamus... Joannes
 nec propter eorum solennitatem, nec propter intentas minas discede-
 bat, semper docens eos, qui libenter verbum veritatis audiunt. Et
 erant in illo polluto templo duodecim sceleratissimi Sacerdotes, qui
 ubi viderunt Joannem a prædicatione non cessare, neque a loco dis-
 cedere, violentas manus in eum iniecerunt. Hactenus ea quæ
 proxime præeunt, quæque nostra in membrana desiderantur:
 tum sequuntur statim hæc: et multis eum plagis impie ac crude-
 liter affecerunt, extruserunt eum de loco, et ligatum iacentem in
 terram dimiserunt, abieruntque in templum. Sciens autem Joannes
 etcetera, quæ in ægyptio nostro sunt longe breviora.*

² Νῆδδδ Νῆδδδ, multas plagas, multa vulnera) Memphiti-
 ce δδδδ est ulcus, plaga. Thebæxi plagas dicunt, ῥεν χηδδδδ,
 ut vidimus pag. 90. huius voluminis. Heic vero thebaicus no-
 ster scriptor dicit, Νῆδδδ δδδδ, i. e. si recte interpretor,
 multa ulcera, aut, vulnera. Quod spectat ad eam locutionem,
 ΕΙΝΕ Νῆδδδδ εχδδδδ, plagas ei inferre, similem mox videbis
 pag. 181. huius Fragmenti, ΕΙΝΕ εχδδδδ εχδδδδ ΝΟΥΤΙΩ-
 Πδδ, supplicium ei infligere: et p. 183. ΕΙΝΕ εχδδδδ ΝΟΥῤδδδδ.

³ ΝΕ ΠΝΟΜΟΣ et cetera usque ad ΕΤΧΔΖΩ) Hæc omnia desunt in latino sive Auctore, sive Interprete. Alia vicissim omittet mox ægyptius noster, quæ in latino extant: idque non semel.

⁴ ΝΧΕΧΙΤΠΕ, et gustarent) Memphitice, ΟΙΤΠΙ, est, gustare.

⁵ ΝΝΒΙΝΟΥΩΜ) Verto, esculenta: nam ex etymo valet, comestiones.

⁶ ὪΠΖΙΟΝΗΚΙΟΣ, Bacchi) Scribe quum heic, tum paulo post, ὪΠΖΙΟΝΥΚΙΟΣ.

⁷ ΧΕ ΟΥΝΟΥΤΕΠΕ, è un Dio) Vertere etiam posses: *Qui apud ipsos invocatur, quia unus est ex illorum Diis.*

⁸ ΩΟΡΩΨ) Matth. XXI. 12. vidimus, ΩΨΩΨ, evertere. Memphitis quoque ΩΟΡΩΨΕΡ, et ΩΕΡΩΨΕΡ est, destruere.

⁹ Hoc in loco membraneum signaculum adhuc superest, extrinsecus prominens, et membranæ ipsi iunctum glutine, instar illorum quæ nos in Missalibus habemus ad Missæ Canonem. Quod indicio est, alicuius in thebaide monasterii Monachos ex apocrypho hoc libello in synaxi, aut in conventu legere aliqua consuevisse.

¹⁰ ΕΤΒΕ etc.) Hocce quadragesimi capitis Argumentum deest in latino.

¹¹ ΝΟΗΤΙΔΝΟΣ) In membrana litera I literæ Τ iuncta multo ceteris litteris longior est, ut sæpe in græcis codicibus manu scriptis.

¹² ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤΩ) In hae voce binas literas ΖΙ simul instar nexus, aut monogrammaticis iunxit librarius, ut aliquam cum illa nota similitudinem habeant, qua Astronomi planetam Jovem denotant.

ΡΟΗ

Pagina II.

αλλδ^b ζῆ ουφδν
 τδιδ¹ ἡδαιωων
 ἡταφπιθε² ἡἡρω
 με ντειζε: —
 — ,, — ,, —
 — ,, — ,, —
 ΝΕΥἡ ΟΥΡΩΜΕ
 ΔΕ Ζἡ ΤΠΟΛΙΟ
 ΜΕΡΙΝΟΥΟα³

επεφραν πε νο
 ἡτιανος⁴ αγω
 πραν ἡτεφ
 εσιμε πεφω
 ρα⁵ αγω παἰ
 νεοῦἡταφ ὠ
 μαγ ἡωἡρε
 εναγ · πραν ὠ
 ἡκοῦἡ πε πολυ

καρ-

ΚΑΡΠΟΣ • ΔΥΩ
 ΠΡΑΝ ἈΠΝΟΘ̄
 ΠΕΛΩΞ̄⁶.
 ΝΟΗΤΙΑΝΟΣ ΟΥΝ
 ΝΕΟΥΝΤΑΥ Ἀ
 ΜΑΥ ΝΤΤΕΧ
 ΝΗ ΝΤΑΝΤ
 ΡΕΥΡ̄ΣΙΚ • ΔΥΩ
 ΝΕΟΥΝΤΑΥ Ἀ
 ΜΑΥ Ν̄ΔΔ Ν
 ΧΩΩΜΕ • ΕΔΥ
 ΟΥΝΤΟΥ ΣΙΤ̄Ν
 ΝΔΔΙΜΩΝ.
 ΠΑῙ ΔΕ ΝΤΕΡΕΥ
 ΝΑΥ ΕΙΩΣΔΝ
 ΝΗC ΧΕ ΔΥ
 ΨΛΗΛ ΕΧ̄Ἀ
 ΠΥΟΡΥΡ̄ Ἀ
 ΠΕΡΠΕ • ΔΥΩ

ΔΥΣΕ Ν̄ΘΙ ΠΕΡ
 ΠΕ ΔΥΜΟΥΟΥΤ
 ἈΠΜ̄ΝΤCΝΟ
 ΟΥC Ν̄ΟΥΗΗΒ •
 ΔΥΛΥΠΕΙ⁷ ΕΜΔ
 ΤΕ • ΔΥΩ ΔΥΧΠΟ
 ΝΑΥ Ν̄ΟΥΘΩ
 ΝΤ̄ Ν̄ΔΔΙΜΩΝ •
 ΕΣΟΥΝ ΕΙΩΣΔΝ
 ΝΗC • ΝΕ ΔΠΛΔ
 ΟC ΤΗΡΥ ΠΔΔ
 ΤΟΥ Ν̄ΙΩΣΔΝ
 ΝΗC ΕΥΧΩἈ
 ΜΟC ΧΕ ΜΗΠΟ
 ΤΕ Ν̄ΥCΣΟΥΩ
 Ρ̄Ν ΝΤΕΝΡΩΚ̄Ξ
 ΣἈ ΠΚΩΣ̄Τ̄ •
 ΔΥΤΩΟΥΝ ΔΥ
 ΒΩΛ ΕΒΟΛ Ν̄ΙΩ

A D N O T A T I O N E S.

- ^b δλλδ etc. „, sed in phantasia (vel, mera apparentia)
 „ dæmonis, qui hoc modo homines persuasos reddebat.
 „ „ Quidam autem vir erat in civitate Merinusa, cuius nomen
 „ fuit Noëtianus, et uxoris eius nomen est Phora (vel, Pephora).
 „ Is duos habebat filios: nomen minoris natu erat Polycarpus: et
 „ nomen maioris natu est Lox (vel, Pelox). Noëtianus ergo
 „ magia artem habebat (exercebat), multosque habebat libros, per
 „ dæmonem (a dæmone) dispositos (pacto firmatos). Iste autem
 „ quum Johannem pro templi destructione orasse, ac templum con-
 „ cidisse, ac duodecim Sacerdotes eo casu interemptos esse conspe-
 „ xisset, ingenti tristitia affectus est, et diabolicam adversus Jo-
 „ hannem concepit indignationem. (Sed) universus populus Jobanni
 „ se se prosternebat: dicebant (enim intra semetipsos): Ne forte
 „ nobis maledicat, et igne comburamur. (Itaque) surrexerunt, et
 „ ad Johannem confluxerunt, et doctrina (christiana) ab illo imbue-
 „ bantur. „, etc.

^c Σ̄Ν ΟΥΦΑΝΤΑCΙΔ, in phantasmate) Sanctus Antonius Ab-
 bas in oratione ad monachos apud S. Athanasium (tom. 4. Bi-
 blioth. Patrum edit. Galland. pag. 637): τὴς μὲν ἑλλήνας (in-
 quit)

quit) ἠπάτησαν (οἱ δαίμονες) ταῖς φαντασίαις, i. e. *Græcos quidem deceperunt demones phantasmatibus*, vel, *inanibus visis*, vel, *speculis*. Vide Specimina num. 12. pag. 223.

² ἸΤΑϞΠΙΘΕ) Pro, ἸΤΑϞΠΕΙΘΕ.

³ ΜΕΡΙΝΟΥΣΑ, *Merinusa*) Civitatis huius nomen non est in Latino historico: is enim habet: *in illa civitate*.

⁴ ΝΟΗΤΙΑΝΟΣ, *Noëtianus*) Hic a Latino nusquam Noëtianus vocatur, sed ubique *Nucianus*.

⁵ ΠΕΦΩΡΑ) Latinus: *Flora*. Ægyptius vel *Phora*, si particula ΠΕ sit verbum: vel, *Pephora*.

⁶ ΠΕΛΩΞ) Nomen iunioris filii, *Pelox*, sive *Lox*, non habet Latinus.

⁷ ἀϞλϞΠει et cetera usque ad initium sequentis paginæ) Hæc omnia desunt in Latino, ut alia plura in sequentibus.

Pagina III.

ΡΘΘ

ΣΑΝΝΗΘ ΔΥΧΙ
 ΒΩ ° ΕΒΟΛΖΙΤΟ
 ΟΤῶ • ΝΟΗ
 ΤΙΑΝΟΣ ΔΕ ΠΕ
 ΧΑϞ ΝΙΩΣΑΝ
 ΝΗΘ ΧΕ ΠΟΔΣ
 ΕΙΟΣΗΗΤΕ ΟΥ
 ΟΝ ΝΙΜ ΜΕ Ἰ
 ΜΟΚ ΤΑΛΘΟΥ
 ΤΗΡΟΥ • ΔΥΩ
 ἸΚΩΠΠΕ ΕΚ
 ΣΟΥΤΩΝ ΣἸ
 ΠΕΚΣΗΤ • ἸΚ
 ΤΟΥΝΕΣ ΠΙἸΤ
 ΣΝΟΥΣ ΝΟΥΗ
 ΗΒ ΝΤΑΥΜΟΥ
 ΣἸ ΠΩΟΥΡῶ
 ἸΠΕΡΠΕ •
 ΙΩΣΑΝΝΗΘ ΔΕ
 ΠΕΧΑϞ ΝΑϞ
 ΧΕ ΕΝΕΥἸΠΩΔ
 ΣΟΛΩΣ • ΝΕΥ
 ΝΑΜΟΥ ΔΝ ΠΕ
 ΣἸ ΠΩΟΥΡῶ

ἸΠΕΡΠΕ •
 ΝΟΗΤΙΑΝΟΣ ΔΕ
 ΠΕΧΑϞ ΝΙΩ
 ΣΑΝΝΗΘ ΧΕ Δ
 ΝΟΚ ΕΙΕΙΡΕ ἸΝΔἸ
 ΕΙΤΕΟΥ ΝΑΚ¹ •
 ΛΟΙΠΟΝ ΤΧΩ
 ἸΜΟC ΝΑΚ ΧΕ
 Η ΝΚΤΟΥΝΕC
 ἸΟΥΗΗΒ ΝΤΑ
 ΠΙCΤΕΥΕ ΕΠΕΝ
 ΤΑΥCΤΟΥ ἸΜΟΥ² •
 Ἰ ΝΤΑΤΟΥΝΟ
 ΣΟΥ ΔΝΟΚ • ΝΤΕ
 ΤΕΚΔΙΝΕΙ ΕΒΟΛ
 ΣἸ ΠΕΙ ΒΙΟC ΠΑἸ
 ΩΠΠΕ ΣΝ ΟΥ
 ΤΙΜΩΡΙΔ ΕCΣΟ
 ΟΥ • ΔΥΩ
 ΣΙΤῶ ΠΕΙ ΩΔ
 ΧΕ ΠΑἸ ΔΝΟΗ
 ΤΙΑΝΟC ΜΟΟ
 ΩΕ ΔϞΕΙ ΩΔ ΤΧΟ³
 ἸΠΕΡΠΕ • ΔΥΩ

ΣΙΤΝ

ΖΙΤΝ ΤΕΥΕΠΙ
ΚΡΙCIC ΔΥΤΡΕ
ΠΜΝΤCΝΟΟΥC
ΝΟΥΗΗΒ ΤΩ

ΟΥΝ ΕΞΕΝΔΙ
ΜΟΝΙΟΝ ΝΕΕΔΥ
ΞΙ ἸΠΕCΜΟΤ

ADNOTATIONES.

° ΔΥΞΙCΒΩ etc.) „ et (euangelica) doctrina ab illo imbue-
bantur. Dixit autem Noetianus Johanni: Magister, ecce omnes
te diligunt: universos sana, (obsecro): et corde rectus esto, ac
duodecim illos Sacerdotes, qui in templi eversione obierunt,
resuscita. Dixit vero illi Johannes: Si digni omnino (hac re)
forent, nequaquam in templi destructione mortui essent. Noetia-
nus autem Johanni: Hac facio ego, inquit, et gloriam tibi do:
ceterum tibi (sic) edico: Aut Sacerdotes resuscita, et ego cre-
dam in Crucifixum; aut illos resuscitabo ego, et tuus ex hac
vita exitus cum (gravi) maloque supplicio contingeret. Atque,
his dictis, abiit Noetianus, et usque ad templi maceriam venit:
ac per suam iussionem (vel, decretum) effecit ut duodecim illi
Sacerdotes in demonibus, qui Sacerdotum formam assumpserant,
surgentes (comparerent). Et dixit eis „ etc.

¹ ΕΙΤΕΟΥ ΝΑΚ, te glorificans) Latinus e contrario: et ego gloriam tuam imminuam.

² ΕΠΕΝΤΑΥCΤΑΥΡΟΥ ἸΜΟC, in eum qui crucifixus fuit) Compendium verbi, CΤΑΥΡΟΥ, crucifigere, quale sit quum hac in membrana, et mox pag. 181, tum in Fragn. I., vide in Speciminibus pag. 223. num. 12, et pag. 30. num. 1.

³ ΔΥΕΙ ΩΔ ΤΞΟ ἸΠΕΡΠΕ, et venit usque ad maceriam templi) Latinus scriptor habet: ruinas Templi circumiens. Memphitis nomen † ΧΟΙ valet, murus, sepes, maceria. Thebæi pro ΧΟΙ dicunt ΧΟ, ut hinc disco.

ΠΠ

Pagina IV.

ΝΝΟΥΗΗΒ -
ΠΕΧΔΥ^d ΝΑΥ ΧΕ
ΔΜΗΙΤΝ ΖΙΠΤΑ
ΖΟΥ ΜΜΟΙ ΧΕ
ΚΑC ΕΙΕΤΑΚΟ
ΝΙΩΖΑΝΝΗC
ΚΑΚΩC • Ν

ΔΔΙΜΩΝ ΔΕ
ΠΕΧΔΥ ΝΝΟΗ
ΤΙΑΝΟC ΧΕ Ἰ
ΜΝΘΟΥ ἸΜΟΝ
ΕΖΩΝ ΕΖΟΥΝ
ΕΠΜΔ ΕΤΕΡΕ
ΙΩΖΑΝΝΗC

ΝΖΗ-

ΝΖΗΤῸ̅ - ἀλλὰ
 εἰςζηητε τον
 ἀσερατῆ̅ ἄπει
 μα παῖ̅ • βωκ
 ΝΚ'εἰνε ἄπμη
 ἦψε̅ ἐπειμα
 Ν'σενδῦ̅ ἐρον
 Ἰ̅σ̅ε̅π̅ι̅ς̅τ̅ε̅τ̅ε̅
 χ̅ε̅ ἀνον Ν'οῦῆ̅
 ΗΒ • Νσ̅ε̅β̅ω̅κ
 ζῆ̅ οὔβ̅ε̅π̅η̅ Ν'σ̅ε̅
 ζῖω̅νε̅ εἰ̅ω̅ζ̅αν
 ΝΗ̅ς̅ Νῶ̅ψ̅ω̅
 πε̅ ἐϋ̅θ̅ά̅ι̅η̅ϋ̅^ε
 ζῆ̅ τεϋ̅θ̅ι̅νει̅
 βολ̅ζ̅ἄ̅ π̅ει̅ β̅ι̅ο̅ς̅
 ἀϋ̅π̅ι̅θ̅ε̅ Ἰ̅θ̅ι̅ Ν̅ο̅
 ἦ̅τ̅ι̅δ̅ν̅ο̅ς̅ ἐ̅χ̅ἄ̅
 π̅ω̅α̅χ̅ε̅ Ἰ̅νε̅
 π̅Ἰ̅ἄ̅ Ἰ̅ἄ̅κ̅α̅θ̅αρ̅
 τ̅ο̅ν̅ • ἀϋ̅β̅ω̅κ

ψα̅ ἰ̅ω̅ζ̅α̅ν̅ν̅η̅ς̅
 ἄ̅η̅ π̅μ̅η̅η̅ψ̅ε̅
 Ἰ̅τ̅α̅ϋ̅ζε̅ ἐ̅ρο̅ϋ̅ •
 ἀϋ̅χ̅ι̅ω̅κ̅α̅κ̅ ε̅
 β̅ο̅λ̅ ζῆ̅ οὔ̅νο̅θ̅
 Ἰ̅ς̅ω̅η̅ • χ̅ε̅ Ἰ̅
 ρ̅ω̅μ̅ε̅ Ν̅ε̅ς̅ν̅η̅
 τ̅ε̅τ̅ν̅'̅ο̅ρ̅ἄ̅ ζῆ̅
 οὔ̅νο̅θ̅ Ἰ̅ς̅ω̅ρ̅ἄ̅
 ζῖτ̅ἄ̅ π̅εῖ̅ρ̅ω̅
 μ̅ε̅ Ἰ̅ρ̅ε̅ϋ̅π̅λ̅α̅
 Ν̅α̅ ἐ̅ϋ̅χ̅ω̅ Ν'
 ζ̅ε̅ν̅ ψ̅α̅χ̅ε̅ Ἰ̅
 ρ̅ε̅ϋ̅π̅λ̅α̅ν̅α̅ • ἀ̅γ̅ω̅
 ἐ̅ϋ̅χ̅ω̅ Ν̅ε̅ν̅
 ψ̅α̅χ̅ε̅ Ἰ̅ς̅ε̅ϋ̅
 Ν̅ο̅β̅ρ̅ε̅ ἀ̅ν̅ -
 ἀ̅τ̅ε̅τ̅ῆ̅ σ̅ω̅τ̅ἄ̅
 θ̅ε̅ ἐ̅ν̅ψ̅α̅χ̅ε̅ Ἰ̅
 τ̅ά̅ι̅χ̅ο̅ο̅ϋ̅ Ν̅α̅ϋ̅
 εἰ̅χ̅ω̅ἄ̅μ̅ο̅ς̅

ADNOTATIONES.

^ε ΠΕΧΔϥ etc.) „ *Et dixit eis: Venite, ac ponè me sequi-
 „ mini, ut Johannem male perdam. Noetiano autem demones re-
 „ sponderunt: Ad locum, in quo Johannes est, prope accedere mi-
 „ nime possumus: sed ecce heic consistimus: vade, et populum ad
 „ hunc locum adducito, et videbit nos multitudo, et credet nos
 „ esse Sacerdotes, et festinanter cuncti venient, ac Johannem la-
 „ pidabunt (lapidibus obruent), atque is in suo ex hac vita exi-
 „ tu erit condemnatus (supplicio punitus). Immundorum spirituum
 „ verbis persuasus fuit (paruit) Noetianus, atque ad Johannem
 „ profectus est cum hominum quos invenit, multitudo: et ma-
 „ gna voce exclamavit: Viri fratres, vos magno errore (i. e. ma-
 „ gnopere) erratis ab homine hoc seductore decepti, qui verba se-
 „ ductoris propria (vobis) dicit, et sermones (coram vobis) habet
 „ inutiles. Jam vero verba vos audistis, quibus ipsum allocutus
 „ sum, cum dixi: Aut „ etc.*

^ε ἐϋθάιηϋ, condemnatus) Thebaicum hoc verbum legi-
 mus et apud Tukium pag. 375. Ibi enim, *condemnaverunt eum,*
 mem-

memphitice vertitur, ἀϋερκατακρινιν ἄμοϋ, et thebaice, ἀϋτόδαιμοϋ, nisi mendose typhotheta alterum Iota addidit.

Pagina V.

ΓΠδ

ΧΕ Η ° ΝΚ̄ΤΟΥ
 ΝΕC ΝΟΥΗΗΒ
 ΝΤΑΠΙCΤΕΥΕ
 ΕΠΕΝΤΑΥCΤΟΥ
 ἄμοϋ • Η' ΝΤΑ
 ΤΟΥΝΟCΟΥ ΔΝΟΚ
 ΝΚ̄ΨΩΠΕ ΕΚ
 ΤΩΔΙΗΥ ΖΝΤΕΚ
 ΟΙΝΕΙ ΕΒΟΛΖᾶ
 ΠΕΙ ΒΙΟC
 ΔΥΩ ΠΕΧΔΥ
 ΧΕ ΝΕϋᾶΠΨΑ
 ΔΝ ἄΠΩΝᾶ
 ΕΙCΖΗΗΤΕ ΔΕ Δ
 ΝΟΚ ΔΙΒΩΚ ΔΙ
 ΤΟΥΝΟCΟΥ • ΔΥΩ
 ΤΝΑΤΟΥΝΕC
 ΠΚΕΡ̄ΠΕ ΟΝ -
 ΔΜΗΙΤ̄Ν ΟΕ ΤΕ
 ΝΟΥ ΝΤΕΤ̄Ν
 ΟΥΕΖ ΤΗΥΤ̄Ν
 ΝΩΪ ΝΤΕΤ̄Ν
 ΝΔΥ ΕΡΟΥ • ΔΥΩ
 ΝΤΕΤ̄ΝΕΙΝΕ Ε
 ΖΡΑΪ ΕΧΩϋ ΝΟΥ
 ΤΙΜΩΡΙΔ - ΜΟ
 ΝΟΝ ΔΕ ΝΤΟΥ
 Μ̄Ν ΠΕϋΜΑΘΗ

ΤΗΣ ΜΑΡΟΥΩ
 ἄΠΕΙΜΑ •
 ΝΤΕΡΟΥCΩΤᾶ
 ΔΕ ΕΤΒΕ ΝΟΥ
 ΗΗΒ ΔΥΟΥΔ
 ΖΟΥ ΝCΔ ΝΟΗΤΙ
 ΔΝΟC ΧΕ ΝΔΨ
 ΝΖΕ ΕΥΝΑΤΑΚΟ
 ΝΪΩΖΑΝΝΗC
 ΔϋΖΙΤ ΔΝΟΚ
 ΝᾶΜΔϋ ΝΒΙ
 ΙΩΖΑΝΝΗC
 ΔΝΕΙ Ζ̄Ν ΚΕΖΙΗ
 ΔΝΨΩΡ̄Π̄ • ΔΝ
 ΕΙ ΕΧᾶ ΠΨΩΡ
 Ψ̄Ρ ἄΠΕΡΠΕ •
 ΔΥΩ ΖᾶΠΤΡΕ
 ΠΜ̄ΝΤCΝΟΥC
 ΝΔΔΙΜΩΝ
 ΝΔΥ ΕΪΩΖΔΝ
 ΝΗC ἄΠΔΤΕϋ
 ΖΩΝ ΕΖΟΥΝ Ε
 ΡΟΥ • ΔῩΡ ΔΤ
 ΟΥΩΝᾶ ΕΒΟΛ
 ΖᾶΠΜΑ ΕΤᾶ
 ΜΔΥ • ΔΝΟΝ ΔΕ
 ΔΝΖΟΠ̄Ν Ζ̄Ν ΟΥ

A D N O T A T I O N E S.

° ΧΕ Η etc.) „ Aut Sacerdotes resuscita, et credam in Cru-
 „ cifixum; aut ego illos resuscitabo, et tu damnatus eris in tuo
 „ exitu ex hac vita. Et dixerunt: Non est vita dignus. Ecce
 „ autem ego abii, eosque resuscitavi: et aliud etiam templum sus-
 „ citabo. Venite ergo nunc, et sequimini me, et (Sacerdotes) ibi-

„ los videbitis , ac supplicium ei infligite : illud vero tantum (ca-
 „ vete , ut) ipse , illiusque discipulus maneant hoc in loco . Quum
 „ autem ea qua de Sacerdotibus dixerat Noetianus , audivissent ,
 „ eundem secuti sunt , ut viderent quomodo Johannem perderent .
 „ (Tunc) Johannes me secum assumpsit , et per aliam viam perre-
 „ ximus , ac illos prævenero ad templi ruinas pervenimus : cum-
 „ que duodecim illi Demones Johannem , priusquam ad illos prope
 „ accederet , conspexissent , ex illo loco effugientes evanuerunt .
 „ Ipsi autem nosmetipsos in spelunca , etc.

РПВ

Pagina VI.

СПΗΛΙΟΝ^ε ρα
 τῦ περπε ετ
 ψερψορτ •
 ντερεφει δε
 ζωωφ νδῖ
 νοητιανος
 μν πμηνυε
 ετναψωφ •
 εχμ περπε
 ετο νχαϊε •
 αφεπικαλει
 νηδιδιμων
 ετρεφμογτε
 εροογ - εφχω
 αμιοс нтоφ χε
 γεν ογνηβ νε •
 αγω υπερο
 ογ ψωπε • ογ
 τε ογω • αγω
 νεαπεργηт
 χαιο^ε εβολ нте
 просδοкиа εт
 τακηγ^ε нтδῖн
 ναγ ενδαι
 μων • αγω
 αγδω γῦ πια
 ετμαγ χιν
 εχπγτοε ψα

χπῖυητε •
 πεχαφ ναῖ ν
 δι ἰωσαννης
 χε παψηρε
 προχορε τω
 ογν нтенβωк
 επμα εтен
 ψοοп ηγηтῗ
 ηψορπ • πμη
 ηυε γαρ ηηγ
 επμα ετῦμαγ
 αγω αντω
 ογн ανβωк
 εпма εтенψο
 оп ηγηтῗ •
 πμηνυε δε
 αγτωογн
 εχη νοη'тiа
 нос агтаго
 γενωαχε ηαφ
 χε ηтoк ηен
 τактaкo ηтен
 гелπic • εκωογ
 ωογ αμoк' ε
 χων - εακпо
 рχη επенoαg
 ἰωσαννης

A D N O T A T I O N E S.

† ἘΝ ΟΥΣΠΗΛΙΩΝ etc.) „ Ipsi autem nosmetipsos in spe-
 „ lunca, ante templum quod collapsum fuerat, occultavimus. Cum
 „ vero ad desolatum illud templum Noetianus quoque unâ cum in-
 „ genti multitudine venisset, Demones inclamavit, ut eos (ad
 „ se) vocaret, dicens, illos esse Sacerdotes. Sed nulla audita est
 „ vox, nullum datum nuncium, nulla facta responsio. Itaque de-
 „ solata erant, ac tristia (Noetiani, et assecularum) corda ob fru-
 „ stratam expectationem visionis demonum: atque illo in loco a
 „ quarta hora usque ad decimam permanserunt. Mibi (porro) Jo-
 „ hannes dixit: Fili mi Prochore surge, et ad eum locum, in quo
 „ primum eramus, revertamur; illuc enim venit multitudo. Et
 „ surreximus, atque illuc, ubi (antea) eramus, reversi sumus.
 „ Turba autem adversus Noetianum insurrexere, atque his illum
 „ verbis exprobrarunt (hæc ei verba protulerunt): Tu spem no-
 „ stram frustratus es, dum de nobis gloriaris, quod a Magistro
 „ nostro Jobanne iusto nos abduxeris. Manus „ etc.

¹ ΧΑΙΟ) Memph. Χαίωου, tristis.

² ΕΤΤΑΚΗΥ, frustrata: inanis reddita) Sic μοχ, τΑΚΟ.
 ΝΖΕΛΠΙΟ, frustrare spem.

Pagina VII.

IIIΓ

ΠΑΙΚΔΙΟC •
 ΔΥΩΙΝΕ⁸ ΔΕ Ν
 CΔ ΝΤΟΟΤΟΥ¹ Ε
 ΖΡΑΙ ΕΧΩΥ ΕΥ
 ΧΩΜΟC ΧΕ
 ΤΕΝΝΑΜΟΟΥΤΚ •
 ΝΘΕ ΝΤΑΚΠΟ
 ΝΗΡΕΥΕ ΕΡ ΠΕΝ
 CΔΖ ΝΤΕΙΖΕ •
 ΚΔΤΑΤΕΙΖΕ² ΖΩ
 ΩΚ ΤΕΝΝΔΕΙ
 ΡΕ ΝΑΚ • ΖΟΙ
 ΝΕ ΔΕ ΝΖΗΤΟΥ
 ΠΕΧΔΥ ΧΕ
 ΑΠΕΡΤΡΕΝ
 ΜΟΟΥΤΥ • ΔΛ
 ΛΔ ΜΑΡΕΝΧΙ

ΤΥ ΕΠΜΑ ΕΤΕΡΕ
 ΙΩΖΑΝΝΗC
 ΝΖΗΤΥ • ΔΥΩ
 ΖΙΤΝ' ΤΕΥΓΝΩ
 ΜΗ ΝΤΕΝΕΙΝΕ
 ΕΧΩΥ ΝΟΥΖΑΠ •
 ΔΥΧΙ ΟΥΝ ΝΝΟ
 ΗΤΙΑΝΟC ΔΥΝ
 ΤΥ ΩΔ ΙΩΖΑΝ
 ΝΗC ΠΕΧΔΥ
 ΝΔΥ ΧΕ ΠCΔΖ
 ΔΝΘΝ³ ΠΑΙ ΕΥΤΑ
 ΚΟ ΝΤΕΖΙΗ ΕΤ
 ΝΔΝΟΥC • ΔΥΩ
 ΕΤCΟΥΤΩΝ •
 ΤΔΙ ΝΤΑΚΤCΔ
 ΒΟΝ ΕΡΟC • ΔΥΩ

ON ΔΥΨΙΝΕ Ν
 Cd MOOYTK' N
 TENXΩΩPE⁴
 EBOΛ • OYEE
 CdNE OE NΔN
 NTENMOYOYT
 AMOY KATAE
 NTAYOYAW
 EEIPE NΔK •
 ΠEΞΔY ON NΔY
 NBI IΩZAN
 NHC XE NΔYH

PE KW EBOΛ A
 ΠKAKE NQBWK
 EPKAKE - NTΩ
 TŃ ΔE NTETŃ N
 ΨHPH AΠOYO
 EIN • AYΩ AΠKA
 KE NAEYTAZΩ
 TŃ AN XE TME
 AΠEXC OYH2 N
 ZHT THYTŃ
 AYΩ AΠEYKADY

A D N O T A T I O N E S.

⁸ ΔΥΨΙΝΕ etc.) „Manus autem in eum iniicere querebant,
 „ inquires: Nos te interficiemus: et sicut tu in magistrum no-
 „ strum tam maligne te gessisti, ita contra te quoque nos age-
 „ mus. Quidam vero ex illis dixerunt: Illum non occidamus, sed
 „ illuc ipsum ducamus, ubi est Johannes, et iuxta huius senten-
 „ tiam iudicium de illo feramus. Noetianum ergo ceperunt, et ad
 „ Johannem duxere, quem sic allocuti sunt: Magister hunc inuē-
 „ nimus bonam, rectamque viam (i. e. doctrinam) corrumpentem,
 „ quam tu nos docuisti, et te insuper quasiuit occidere, ut nos
 „ dispergeremur, (atque a te recederemus). Nobis igitur pra-
 „ cipe, et illum interficiemus sicut ille voluit te interficere.
 „ Dixit eis Johannes: Filii mei sinite tenebras abire in tene-
 „ bras: vos vero filii estis lucis, et tenebrae vos non comprehen-
 „ dent, quia veritas Christi habitat in vobis. Et non permisit
 „ eis Johannes, etc.

¹ NTOOTOY EPΔI EZΩY (cercarono di) porgli le mani
 addosso) Memphitice ENTOT, thebaice NTOOT, est manum
 iniicere.

² KATATEIZE ZΩWK TENNΔEIPENΔK, così anche a te
 faremo noi.

³ ANON, trovammo) Thebaice quum ONNE, tum ON est
 invenire. Vide pag. 100. huius voluminis, et Tuk. pag. 268.

⁴ XΩΩPE EBOΛ thebaice est, dissipare, dispergere. Vid.
 Tukium pag. 167.

PΠΔ

Pagina VIII.

ΝΟΙ ΙΩΣΑΝ
 ΝΗC ἡ ΕΜΟΥΟΥΤ
 ΝΝΟΗΤΙΑΝΟC ·
 212 ΔΕ ΕΒΟΛΖΝ
 ΝΕΤΥΟΟΠ Ν'
 ΖΗΤΟΥ ΖΥΠΙΑ
 ΕΤΥΜΑΥ · ΑΥ
 ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ Ν'
 ΙΩΣΑΝΝΗC ·
 ΝΤΕΡΟΥΧΙCΒΩ
 ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤῆ
 ΕΥΧΩΜΟC
 ΧΕ ΤΕΝCΟΠΙCΠ
 ΜΜΟΚ ΠΕΝΕΙ
 ΩΤ ΕΤΡΕΚΤ
 ΝΑΝ Ν'ΤΕCΦΡΑ
 ΓΙC ΕΤΖΥΠΕΧC²
 ΠΕΧΑΥ ΝΑΥ Ν
 ΟΙ ΙΩΣΑΝΝΗC
 ΧΕ ΟΥΕZ ΤΗΥΤῆ
 ΝCΩΙ ΕΠΕCΗΤ
 ΕΠΕΙΕΡΟ · ΑΥΩ
 ΤΝΑΒΑΠΤΙΖΕ
 ΜΜΩΤῆ ΖΥ
 ΠΙΑ ΕΤΥΜΑΥ
 ΑΥΩ ΑΥΧΙ ΝΟΥ
 ΟΝ ΝΙΜ ΕΠΕCΗΤ
 ΕΠΜΟΥΟΥ ΑΥΤ

CΒΩ ΝΑΥ² ΖΩC
 ΤΕ ΕΤΡΕΥΒΑΠ
 ΤΙΖΕ ΜΜΟΥΟΥ ·
 ΖΙΤῆ ΟΥΤΕΧΝΗ
 ΟΥΝ ΜΜῆΤ
 ΡΕΥΡΖΙΚ ΔΝΟΗ
 ΤΙΑΝΟC ΤΡΕΠΜΟ
 ΟΥ ΡCΝΟΥ · ΑΥ
 ΝΑΥ ΝΟΙ ΟΥΟΝ
 ΝΙΜ ΑΥΡΥΠΗ
 ΡΕ · ΙΩΣΑΝ
 ΝΗC ΔΕ ΠΕΧΑΥ
 ΧΕ ΠΑΧΟΕΙC
 ΙC ΠΕΧC ΠΥΗ
 ΡΕ ΜΠΝΟΥΤΕ ·
 ΠΕΝΤΑΥΚΩ
 ΖΡΑΙ ΖΥ ΠΡΩ
 ΜΕ ΝΤΕΦΥCΙC
 ΜΠΤΒΒΟ · †
 ΖΡΟΚ³ ΜΠΕΙΜΟ
 ΟΥ · ΝΚΤΡΕΥ
 ΕΙ ΕΠΕCΟΡΑΖΤ
 ΝΤΑΥΤΑΥ ΝΑΥ
 ΕΒΟΛΖΙΤΟΟΤῆ
 ΑΥΩ ΝΚΠΑΤΑC
 CΕ ΝΝΟΗΤΙΑΝΟC
 ΖΝ ΟΥΜῆΑΤ⁴

A D N O T A T I O N E S .

^h ΝΟΙ ΙΩΣΑΝΝΗC etc.) „ et non permisit eis Iohannes, ut
 „ Noetianum interficerent. Multi vero ex iis, qui ibi inter Noe-
 „ tiani aiseclas erant, Iohannem, dum ab eo docebantur, rogave-
 „ runt his verbis: Petimus a te, o Pater noster, ut Christi sigil-
 „ lum (obsignationem, qua in Christo confertur), nobis des. Respon-
 „ dit eis Iohannes: sequimini me, (et mecum) in flumen descendi-
 „ te: et ibi vos baptizabo. Et cunctos deorsum ad aquam dedu-
 „ xit, eisque doctrinam (euangelicam) predicavit, ut eos (postea)
 „ bapti-

„ baptizaret. Per magia artem igitur aquam in sanguinem vertit
 „ Noetianus: id universi viderunt, et mirati sunt. Dixit vero
 „ Johannes: Domine mi Jesu Christe Fili Dei, qui naturam mun-
 „ dam (puram) homini reposuit, restitue (in pristinum statum)
 „ hancce aquam, et effice, ut ad illam quietem redeat, qua a te
 „ ei data fuit, et Noetianum percutit... Reliqua desiderantur.

¹ ΝΤΕΟΦΑΓΙΟ ΕΤΣΑΠΕΧΡΙΣΤΟC) Græce diceret: τὴν σφραγίδα τὴν ἐν χριστῷ.

² Post voculam hanc, ΝΔΥ, eis, inquinata aliquantulum est membrana, adeo ut ex tribus, aut ad summum quatuor literis, quæ in hoc secundo versu scriptæ fuerunt, sola prima & nullum passa sit detrimentum: post literam vero ipsam & utrum sequeretur Μ, an potius Ω, tum C, adeo ut addita e sequenti versu syllaba ΤΕ, legendum sit, ΝΔΥ ΖΩCΤΕ, definire non ausim: Ita tamen lego; præsertim quum eiusmodi locutio, ΖΩCΤΕ ΕΤΡΕΦΑΠΤΙΖΕ, occurrat etiam initio Fragmenti XIII. quod proxime sequetur: ibi enim leges, ΖΩCΤΕ ΕΤΡΕΤΕΥΦΥCΙC ΠΩΩΝΕ: et ibidem paulo post: ΖΩCΤΕ ΕΤΡΕ... ΩΩΠΕ ΝΛΗCΤΗC.

³ † ΖΡΟΚ) Superius pag. 237. legimus, ΔΥΖΡΟΚ ΕΒΟΛ, quod verti, *sedatus fuit*. Huiusmodi interpretationem confirmat hic locus.

⁴ ΖΝ ΟΥΜΝΤΑΤ...) Vox mutila, quæ in pagina 185. perficiebatur. Latinus habet: *cacitate*.

* ΖΩΒ ΝΙΒΕΝ Δ'ΡΙΔΟΚΙΜΔΖΙΝ ἄΜΩΟΥ, ΠΙΠΕΘΝΔΝΕΥ Δ'ΜΟΝΙ ἄΜΟΟΥ: — I. ad *Thess. V. 21.*

X I I I.

Thebaici codicis membrana unica, magnam partem lacera ac mutila, longa uncias fere 9 $\frac{2}{3}$, lata uncias fere 7 $\frac{3}{4}$. Vide eius Specimen pag. 223. num. 13.

Prima pagina numero 81. signata fuit a librario: præcedebant igitur in codice quadraginta membranæ. Ad codicem vero, e quo hæc avulsa fuit, Fragmentum quoque XIV, quod proxime secundum hoc edam, pertinuisse non dubito. Utramque enim membranam ab uno eodemque librario exscriptam fuisse manifeste indicat summa characterum, membranarum, aliarumque rerum omnium similitudo. Literæ, exempli gratia, utrobique elegantis sunt, et antiquæ formæ: litera vigesima secunda,

cunda, φ, utrobique superne aperta, ac sine rubris punctis in dextro sinistroque ventre: nonæ literæ; θ, transversa linea utrobique valde longa, et dextrorsum, sinistrorsum prominens: litera duodevigesima, ρ, utrobique eiusdem cum proximis literis longitudinis: omnes ad unam utrobique nigræ, nusquam rubræ: utrobique demum homiliarum fragmenta continentur.

Homilia ad quam pertinuit hoc Fragmentum, contra foeneratores scripta fuisse videtur.

Pagina I.

11a

. . . . ωδνζεε̄¹
 . . . εϋρδωε εχ̄ν̄
 . . γλ̄η̄ ν̄τε̄ῑμι
 . . ρδ̄ῑ ζ̄ν̄ τε̄ρῡ
 . . δ̄ῡς̄ῑς̄ ν̄θε̄ ζ̄ω̄ς̄
 . . ρδ̄ω̄ε̄ εχ̄ω̄ο̄ϋ̄
 μ̄μ̄ῑν̄ μ̄μ̄ο̄ο̄ϋ̄
 ρδ̄ᾱ² εϋρδ̄νο̄ῡδ̄ χ̄νο̄ο̄ϋ̄
 χ̄ε̄ σ̄ε̄ν̄δ̄ο̄ῡω̄ω̄
 ε̄τ̄ρ̄ε̄τ̄ε̄ϋ̄φ̄ῡς̄ῑς̄
 π̄ω̄ω̄ν̄ε̄ ν̄σ̄ϋ̄νο̄ῡβ̄
 ν̄σ̄ε̄ω̄ω̄π̄ε̄ ν̄ο̄ϋ̄
 τ̄ε̄ῑμ̄ῑν̄ε̄ ν̄θε̄ μ̄
 π̄η̄ ε̄τ̄η̄το̄ο̄το̄ϋ̄
 ζ̄ν̄ ο̄ϋ̄νο̄δ̄ ν̄σ̄πο̄ῡδ̄η̄³
 ρδ̄ᾱ σ̄ε̄ν̄δ̄ω̄τ̄ῑ ν̄δ̄ϋ̄
 ν̄τ̄ε̄ῑμ̄η̄τ̄ᾱβ̄ο̄λ̄η̄⁴
 ν̄τ̄ε̄ῑμ̄ῑν̄ε̄ ζ̄ω̄ς̄
 τ̄ε̄ ε̄τ̄ρ̄ε̄τ̄ε̄ϋ̄φ̄ῡς̄ῑς̄
 π̄ᾱω̄ν̄ε̄ ν̄σ̄λ̄δ̄
 ε̄σ̄δ̄ ν̄ρ̄ω̄μ̄ε̄ ν̄σ̄ε̄ρ̄
 νο̄ῡβ̄ . ν̄σ̄ε̄ο̄ϋ̄ω̄
 ν̄ς̄ ε̄β̄ο̄λ̄ ζ̄ω̄ς̄ ε̄μ̄ν̄
 το̄ϋ̄ λο̄ῑο̄ς̄ μ̄μ̄ᾱϋ̄
 ε̄ῑ λο̄ῑο̄ῑς̄μ̄ο̄ς̄ . δ̄ϋ̄ω̄⁵
 ν̄σ̄ε̄ . ρ̄ω̄ δ̄ν̄ ν̄ν̄δ̄ῑς̄
 θ̄η̄τ̄η̄ρ̄ῑο̄ν̄ ε̄ζ̄ο̄ϋ̄ν̄
 ο̄ϋ̄δ̄ῑν̄ω̄ν̄ε̄ . δ̄λ̄λ̄ᾱ
 . . ο̄ϋ̄ε̄το̄ϋ̄ᾱτ̄ε̄ϋ̄

.. ο̄ρ̄ω̄ ε̄ϋ̄δ̄ . ν̄μ̄π̄δ̄
 ε̄ϋ̄ο̄δ̄ β̄ ν̄δ̄ῑς̄θ̄η̄τ̄ο̄ς̄
 . . θε̄ ε̄τε̄σ̄δ̄ μ̄μ̄ο̄ς̄
 .. ν̄τ̄ε̄φ̄ῡς̄ῑς̄ μ̄
 . . . ν̄τ̄μ̄ε̄ε̄ϋ̄ε̄
 . . . σ̄ω̄τ̄ῑ
 γ̄ ρ̄ο̄κ̄ε̄⁶
 ε̄πε̄ζ̄ο̄ϋ̄ο̄⁷ ζ̄ν̄ τε̄πε̄ῑ
 θ̄ϋ̄μ̄ῑδ̄⁸ ν̄ν̄ε̄χ̄ρ̄η̄
 μ̄ᾱ . ε̄ϋ̄χ̄ε̄ ο̄ϋ̄
 σ̄ᾱζ̄ο̄ϋ̄⁹ δ̄ε̄ πε̄ ν̄ν̄ε̄τε̄
 ρ̄ε̄ πε̄ϋ̄ζ̄η̄τ̄ σ̄μ̄ο̄η̄τ̄¹⁰
 ε̄τ̄ρ̄ε̄ϋ̄ω̄ω̄π̄ε̄ ζ̄ν̄
 ν̄σ̄ω̄η̄τ̄ ν̄θ̄γ̄λ̄η̄¹¹
 ν̄δ̄ψ̄ϋ̄χ̄ο̄ν̄ .
 δ̄ω̄ πε̄ π̄λ̄ῑβε̄ ν̄ᾱλο̄
 γ̄ο̄ν̄ ε̄τ̄ρ̄ε̄ν̄χ̄πο̄¹²
 ν̄δ̄ν̄ ν̄ν̄ε̄ῑζ̄ω̄β̄ ν̄
 τ̄ε̄ῑμ̄ῑν̄ε̄ . ν̄δ̄ῑ
 ε̄τε̄ϋ̄ζ̄ᾱη̄¹³ πε̄ τ̄μ̄η̄τ̄
 π̄ε̄τ̄ω̄ο̄ϋ̄ε̄ῑτ̄¹⁴
 ζ̄ω̄ς̄τ̄ε̄ ε̄τ̄ρ̄ε̄ ν̄ε̄τ̄
 ν̄δ̄λ̄ῑβε̄ μ̄π̄κ̄ω̄τ̄ε̄
 ν̄ν̄ε̄ῑχ̄ρ̄η̄μ̄ᾱ ω̄ω̄
 π̄ε̄ ν̄λ̄ϋ̄ς̄τ̄η̄ς̄¹⁵ ζ̄ῑ
 φ̄ο̄ν̄ε̄ϋ̄ς̄ . δ̄ϋ̄ω̄ π̄δ̄ῑ
 δ̄ν̄ μ̄μ̄ᾱτ̄ε̄ . δ̄λ̄λ̄ᾱ
 ω̄ᾱϋ̄τ̄ π̄κ̄ε̄ζ̄ῑτ̄ο̄
 το̄ϋ̄¹⁶ ε̄χ̄μ̄ π̄ε̄ω̄β̄ ε̄
 θ̄ο̄ο̄ϋ̄

ΘΟΥ Ν̄ΑΥΗ̄ΘΕ
 ΤΑΙ¹³ ΕΡΩΔΝ ΟῩΑ
 †ΡΑΝ ΕΡΟΣ ΧΕ ᾹΝΤ
 ΛΥCΤΗC ΖΙ ᾹΝΤ
 ΦΟΝΕΥC Ν̄ΥΝΔ
 ΨΩΥΤ̄¹⁴ ΔΝ ᾹΠΕΤ
 ΟΜΟΝΤ̄ · ΔΥ ΓΑΡ

ΤΕ ΤΑΙΔΦΟΡᾹ ΕΡ
 ΨΑΝΟῩΑ ΨΟΧΤ̄¹⁵
 ΕΥΧΟ̄ Ν̄ΥCΥΛᾹ Ν
 ΖΕΝ ΖΝΔΔΥ Ν̄ΨΥ
 ΑΟ · Η̄ ΝΤΕ ΟῩΑ
 ΖΩΥΤ̄¹⁶ ΝΟῩΑ ΕΥ
 ΠΑΡΑΓΕ¹⁷ Ν̄ΥΡΧΟ

A D N O T A T I O N E S.

¹ Priores sex versus divinando supplere, atque interpretari si aggrediar, tempus frustra teram, atque operam perdam. In tertio tamen, aliisque duobus scriptum fuisse videtur:... ΘΥΛΗ' ΝΤΕΙΜΙΝΕ ΖΡΑΙ ΖΝ ΤΕΥCΥΝΗΔΥCΙC etc. ubi tamen scribendum erat, ΤΕΥCΥΝΕΙΔΗCΙC, eorum conscientia.

² ΔΡΑ etc. usque ad ΖΙ ΛΟΓΙCΜΟC) Idest: „ Si quis ergo „ illos interroget, num velint, ut eorum transmutetur natura, „ et (ex homine) fiat aurum, et ipsi tales evadant, quale est „ id, quod magno studio tenent (sibi comparant): numquid hu- „ iusmodi transmutationem (metamorphosin, transformationem) sibi „ ipsis eligent (ipsis placebit fieri), adeo ut eorum natura mute- „ tur, et desinat esse natura hominis, evadatque natura auri, et „ appareant tanquam ratione carentes, et cogitatione? et....

² ΝΤΕΙ ᾹΝΤΔΒΟΛΗ', hanc mutationem) Vide librarii imperitiam: Græcum nomen μεταβολή perinde scribit, corrumpitque, quasi inciperet a memphitica inseparabili particula ᾹΕΤ, quæ est nominis abstracti nota, et pro qua Thebæi dicunt ᾹΝΤ, et quasi ex eadem particula, ac nomine ΔΒΟΛΗ', quod nullum est, componeretur.

³ ΔΥΩ etc. usque ad finem columnæ) Fieri non potest ut quis hæc interpretetur, nisi exemplar aliud integrum inveniat.

⁴ ΡΟΚ̄) Ante hanc vocem superest tantum in membrana aut vigesima litera Τ dimidia, aut potius integra tertia Γ, ut scriptum fuerit, Ν̄Ρ ΡΟΚ̄. Hæc desinit columna prima huius paginæ.

⁵ Ν̄Ρ ΡΟΚ̄ ΕΠΙΕΖΟΥΟ' etc.) Idest: „ et maiore accenderis „ pecuniarum cupiditate. Si igitur maledictio iis est (vel, si ma- „ ledicti ii sum) quorum animus ita comparatus est, ut materia- „ les atque inanimata creatura libenter evaderent; quamnam est „ (hæc) irrationalis dementia, ut nobismetipsis huiusmodi res ac- „ quirere conemur, quarum finis (Extremum) est vanitas? adeo

„ ut

„ ut illi qui circa has pecunias (seu, divitias) insaniunt (id est,
 „ qui in has pecunias insana cupiditate feruntur), latrones sine,
 „ atque homicidæ: neque vero hoc solummodo: sed pessimum etiam
 „ opus (rem) aggrediantur, nempe usuras. Hoc si quis denomina-
 „ ret furtum, & homicidium, inepte non loqueretur *: quodnam
 „ enim discrimen est (inter hoc, et) si quis murum perfodiat *,
 „ et peregrini vasa (utensilia, supellectilem) depradetur, aut si
 „ quis alicui viatori furetur, et ipsius utensilia „ etc.

⁵ ἘΝ ΤΕΠΙΘΥΜΙΑ, in cupiditate) Scribe, ἘΝ ΤΕΠΙΘΥ-
 ΜΙΑ.

⁶ ΟΥΚΑΖΟΥ, una maledizione) Memphitice nomen masc.
 ΚΑΖΟΥΙ valet, maledictio. Thebæxi dicunt, ΚΑΖΟΥ, sive, addi-
 to articulo, ΠΚΑΖΟΥ, ut videre potes etiam apud Tukium
 pag. 413, et Fragm. IX. pag. 240. huius voluminis, ubi δι-
 ΚΑΖΟΥ valet, maledixi.

⁷ ἸΝΝΕΤΕΡΕ ΠΕΥΖΗΤ ΟΥΟΝΤ, a quelli, il cuore (cioè
 l'animo) dei quali è disposto, pronto, proclive a...) Hanc ip-
 sam locutionem habes pag. 245. huius voluminis, ubi legisti:
 ἸΘΕ ἸΠΕΤΕΡΕ ΠΕΥΖΗΤ ΟΥΟΝΤ, come quello il di cui animo
 era disposto (a mangiare), e reso tranquillo.

⁸ ἸΘΥΛΗ', materiales: di materia) Pro, ἸΤΥΛΗ'. Est
 autem ἘΥΛΗ', materies, ὕλη.

⁹ ἸΝΔΙ ΕΤΕΥΖΑΗ' ΠΕ ΤΥἸΠΠΕΤΩΟΥΕΙΤ, le quali vanno
 a terminare in vanità) Apud Lacrozium pro ἘΔΗ' scribitur
 memphitice quidem ἠΔÈ, thebaice vero ἘΔÈ, ultimus: et, finis.
 Apud Tukium quoque pag. 440, et Joh. XI. 24, pag. 43. hu-
 ius voluminis, scriptum reperies, ἘΔÈ. Sed fortasse ἘΔΗ' est
 nomen substantivum, extremitas: et ἘΔÈ adiectivum, ultimus:
 et ἸΖΔΕΕΥ plurale, novissima, apud Tukium pag. 465. Aut
 potius librarius noster scripsit Η pro Ε, illa licentia usus, cu-
 ius non semel exempla vidimus.

¹⁰ ΤΥἸΠΠΕΤΩΟΥΕΙΤ, vanitas) Vide pag. 119. huius vo-
 luminis. Memphitice ΠΕΘΩΟΥΙΤ, et ΠΕΤΩΟΥΙΤ est, inanis.

¹¹ ἸΝΛΥΟΤΗΘ, fures, latrones) Scribe, ἸΝΛΗΟΤΗΘ. Sic
 etiam paulo post scribe, ἸΝΤΛΗΟΤΗΘ. Imperiti librarii non
 raro octavam literam Η in vigesimam primam Υ permutant, ut
 alias vidimus.

¹² ὩΔΥΡΠΚΕΖΙΤΟΟΤΟΥ, mettono ancora le mani in....:
 aggrediuntur etiam) Observa hanc locutionem, ΠΡΕΖΙΤΟΟΤ, et
 articulum illum Π. Memphiticum verbum, ΖΙΤΟΤ, vide apud
 Lacrozium in 21.

13 TdI, *hanc*, i. e. *hoc*) Videtur femininum pro neutro, quo ægyptii carent, positum: nisi quis malit subintelligere, *ἄμῃσε*, *usuram*.

14 *ἄμῃσε* (ἄμῃσε) Ad verbum hæc interpretatus non sum, quia quid valeat verbum *ἄμῃσε*, aut, si litera *ἄ* radicalis non sit, verbum *ἄμῃσε*, non satis intelligo: Memphitice *ἄμῃσε* est, *obducere*, *superinducere*: verum huiusmodi significatio ægre huic loco aptari potest. Donec melior succurrat interpretatio, suspicari licet scriptum heic esse, *ἄμῃσε* pro *ἄμῃσε*, quod valeat, *mutare*: nam Memphitice quoque *ἄμῃσε* est, *mutare*.

15 *ἄμῃσε*) Hoc etiam verbum peritioribus explicandum relinquo.

16 Verbum thebaicum, *ἄμῃσε*, valet, *furari*, ut vidimus Joh. X. 10, pag. 35. huius voluminis.

17 *ἄμῃσε* ἐπιπαράγε, *ad un* *passaggiere*.

ΠΒ

Pagina II.

εἰς ¹ ἐνεστῆται ² ἄμῃσε	εἰς ¹ ἐνεστῆται ² ἄμῃσε
πετῆται ³ ἄμῃσε	πετῆται ³ ἄμῃσε
στῆται ⁴ ἄμῃσε	στῆται ⁴ ἄμῃσε
ἄμῃσε ⁵ ἄμῃσε	ἄμῃσε ⁵ ἄμῃσε
ἄμῃσε ⁶ ἄμῃσε	ἄμῃσε ⁶ ἄμῃσε
ἄμῃσε ⁷ ἄμῃσε	ἄμῃσε ⁷ ἄμῃσε
ἄμῃσε ⁸ ἄμῃσε	ἄμῃσε ⁸ ἄμῃσε
ἄμῃσε ⁹ ἄμῃσε	ἄμῃσε ⁹ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁰ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁰ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹¹ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹¹ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹² ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹² ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹³ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹³ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁴ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁴ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁵ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁵ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁶ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁶ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁷ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁷ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁸ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁸ ἄμῃσε
ἄμῃσε ¹⁹ ἄμῃσε	ἄμῃσε ¹⁹ ἄμῃσε
ἄμῃσε ²⁰ ἄμῃσε	ἄμῃσε ²⁰ ἄμῃσε

τῆσδε¹⁰ ἀπειχπο'
 ἤτειμινε ζιτῶ
 πεπρῶφῆτης
 ἐστῶμοῦ ἀμοῖ ἐγ
 ζῶ ἀμος • ζε εἰς
 ζήτητε¹¹ ἀπχινῶ
 , ἡ τῆσδε ἀφω'
 , ἀπρῖσε ἀφχπε
 , τᾶνομῖα¹². οὐ
 , τειμινε πε πει
 χπο ἤτειμινε
 ἡτᾶστῆσδε ...

ἀμοῦ ἡβῖτου ...
 μαῖτο¹³ ἡσούο
 ἀσχοῦ δε ἡβῖ
 τᾶνομῖα • ἀσδα
 ρεσ δε ἐροῦ ἡβῖ
 τῶντῶστρο
 με¹⁴. πετῶπ
 γαρ ἡνοῦοειω
 ἡμῆτρῦτω
 ἀφω ἐγ . . . τ.
 ἀπ . . .

A D N O T A T I O N E S.

¹ ἡ ἡβῖτοῦ, *e s' impossessi: si impadronisca: si approprii*) In hac quoque pagina pauca sunt quæ interpretari possim, quod multis in locis aut mutila sit, aut obscura. Peritiores rogo ut hæc illustrent, suppleant, exponant.

² Idest: „ *illiusque utensilium dominium usurpet. Similique modo quum feneraris **, ea tibi quasi tua vindicas qua tua non sunt. Prob pessimum nomen quo huiusmodi latrocinium denominatur, nempe usura! O coniugium amarum (i. e. amaritudinum, et molestiarum causa)! O coniunctio (consensio) amara, et ini- qua, quam natura quidem non novit, morbus vero amoris pecuniarum eam in inanimatis innovavit *. O conceptio, aut generatio malum, quod produxit huiusmodi genitor, anima sola... separatus ex discrimine masculi et femina, quibus Creator Deus dixit: Multiplicamini, et crescite: itaque per...

³ ζιτῶ τᾶνδῖ) Thebaice ζῖνδῖ valet, *ita: similiter: iuxta hæc: eodem modo: ut vides Matth. XIX. 8. pag. 13. Et apud Tukium pag. 75. leges: ἡβῖ εἰρε ζῖνδῖ, et fac similiter. An thebæi eodem sensu dicebant etiam ζιτῶ τᾶνδῖ? Si ita est particula illa τᾶ secunda est e tribus a Tukio recensitis pag. 6. Prima est masculina Φᾶ (thebaice Πᾶ): altera feminina Θᾶ (thebaice τᾶ): tertia vero est pluralis Νᾶ. Fragmento I. seu Matth. XIX. 14. pag. 16. vidimus: τᾶνδῖ... ἡτειμινε τε τῶντερο ἡμῆτροϋε, *talium est regnum cælorum.**

⁴ ἡ ἡβῖτοῦ) Videtur deesse aliquid in membrana, verbi gratia, secundæ pers. sing. nota, quæ si addatur, vertere poterimus; *imponis usuras*. Peritiores iudicent.

⁴ Post ΕΘΟΥ parva macula inquinata est membrana: itaque deletæ sunt in septimo hoc versu postremæ tres, aut potius duæ literæ, quarum ultima videtur fuisse Υ, aut Τ. An legendum, ΠΕΤΜΟΥΤΕ, λεγόμενον; quod vocant. Vide Scholizii Gramm. pag. 102.

⁵ Ω ΝΓΔΜΟΣ, o connubium) Quodnam coniugium, quemnam γάμον dicit? An latrocinii, et usuræ? An humanæ naturæ, et auri, in quod nonnulli converti vellent, ac transmurtari?

⁶ ΕΤΓΔΩΕ, eagianante amarezza: disgustoso: amaro) Memphiticum, ΩΔΩΙ, amaritudo, amarum, habes in Lacrozio. Thebæi dicunt ΓΔΩΕ, idque videtur construi instar verbi potius, quam nominis quum heic, tum apud Tukium pag. 338. ubi verba Sophoniæ, φωνή ἡμέρας κυρίου πικρά, vox diei Domini amara, thebaice sic vertuntur: ΠΕΓΡΟΥ (deest, ΜΠΕΓΟΥ, diei) ἄΠΧΘΕΙC ΓΔΩΕ.

⁷ Ω ΠΩΩΝΩ, o coniunctio: o consensus) Nomen hocce, ΩΩΩΩ, nusquam alibi hactenus reperi. Sed quum ægyptii librarii non raro scribant Β pro Γ, ut alias monui, existimo idem valere ΩΩΩΩ, ac nomen quod extat apud Tukium pag. 219, ubi verba Apostoli, Quæ consensus templo Dei cum idolis, thebaice vertuntur, ΟΥ ΠΕ ΠΩΩΩΒ (scribi fortasse posset etiam, ΠΩΩΩΒ, aut potius, ΠΩΩΩΩ) ἄΠΕΡΠΕ ἄΠΝΟΥΤΕ ἄΝ ΠΕΙΔΩΛΟΝ (malim, ΝΕΙΔΩΛΟΝ). Simili modo Matth. XIX. 6. pag. 13. huius volum. vidimus verbum ΩΩΩΩ, coniungere.

⁸ ΔΥΚΟΙΝΟΔΟΜΕΙ etc.) Obscura fere omnia usque ad finem huius columnæ, etsi hac ex parte nullum membrana passa sit detrimentum. Ne verbum quidem ΔΥΚΟΙΝΟΔΟΜΕΙ, etsi e græca lingua ductum, quid heic denoret, probe scio. An librarius scripsit ΔΥΚΟΙΝΟΔΟΜΕΙ pro ΔΥΚΑΙΝΟΤΟΜΕΙ? Græcum verbum κοινοδομεῖν, si extet, valebit, communiter edificare. An vertendum: communem cum inanimatis domum ei dedit?

⁹ ΔΩΩΙ, multiplicamini) Gen. I. 28. memphiticus Interpres habet inverso ordine: ΔΙΔΙ, ΟΥΟΣ Δ'ΩΩΙ, crescite et multiplicamini. Ita et græcus, et Vulgatus.

^d ΤΩΩΩ etc.) Idest: „ usura vero... quo coniugio constituitur? quomodo enata est? sed huiuscemodi procreationis partitionem novi per Prophetam, qui me docet, atque ait (Ps. VII. vers. 15: alias 14): Ecce iniustitia parturit, concepit dolorem, et peperit iniquitatem. „ Talis est ratio huius foetus, „ quem

» quem cupiditas (quidem) carius vendendi peperit, iniquitas ve-
 » ro concepit, et odium adversus homines eundem conservavit:
 » absconditum enim omni tempore.....

¹⁰ Memphitice † ΝΑΚΖΙ, thebaice Τ ΝΑΔΚΕ est dolor par-
 turientis. Vide Jerem. XIII. 21. pag. 64. huius voluminis.

¹¹ ΕΙΣΗΗΤΕ, ecce) Memphiticus Interpres eodem sensu
 vertit: ΖΗΠΠΕΙΣ †ΑΝΟΜΙΑ' ΔΕ†ΝΑΚΖΙ, ΔΕΡΒΟΚΙ ΑΠΕΥ-
 ΚΔΣ, ΟΥΟΣ ΔΟΜΙΣΙ ΑΠΘΙΝΧΟΝΣ.

¹² †ΑΝΟΜΙΑ) Scribendum forsitan, Ν†ΑΝΟΜΙΑ', iniqui-
 tatem.

¹³ ΝΘΙ ΤΜ.. ΜΑΙΤΩ) Supplendum videtur: ΝΘΙ ΤΜΝΤ-
 ΜΑΙΤΩ.

¹⁴ ΤΜΝΤΜΑΣΤΡΩΜΕ, odium in humanum genus) Verbum
 ΜΑΣΤ vidimus etiam Fragm. IV. pag. 92, et 93. huius vo-
 luminis.

* ΕΨΩΠ Δ'ΡΕΤΕΝΨΔΝΕΡΔΔΝΙΖΙΝ ΝΖΔΝ ΟΥΟΝ, ΕΡΕΤΕ-
 ΝΕΡΖΕΛΠΙΣ ΕΘΙ ΝΤΟΤΟΥ, ΔΨ ΠΕ ΠΕΤΕΝΣΜΟΤ? ΝΙ
 ΚΕΡΕΦΕΡΝΟΒΙ ΖΩΟΥ ΣΕΕΡΔΔΝΙΖΙΝ ΝΝΙΡΕΦΕΡΝΟΒΙ,
 ΖΙΝΔ ΝΤΟΥΘΙ ΝΤΟΤΟΥ ΝΤΟΥΨΕΒΙΩ': —

Luc. VI. 34.

X I V.

Thebaici codicis membrana integra, cuius specimen habes
 pag. 223. num. 14.

Prima pagina numero 113. signata fuit a librario. De co-
 dice, e quo avulsum est hoc Fragmentum, satis dixi paulo
 ante ad Fragm. XIII.

Pagina I.

ΓΙΓ

ΔΔΥ¹. ΝΕΨΝΑΔΩΤΩ²
 ΓΑΡ ΠΕ ΝΤΟΟΤΟΥ Ν
 ΝΧΔΧΕ ΑΠΕΥΔΓΓΕ
 ΛΙΟΝ ΝΖΟΥΘ ΔΕ ΔΧΕ
 ΞΔΝΔΓΡΟΣ² ΠΖΔΜΚΧ
 ΛΕ³. ΧΕ ΕΤΒΕΟΥ Ω
 ΠΡΩΜΕ ΕΚΤΟΥΒΕ
 ΠΕΚΟΔΣ ΖΝ ΤΕΚ
 ΩΩ⁴. ΖΕΝ ΜΑΚΔ

ΡΙΟΣ ΘΕ ΝΕ ΝΕΤΝΑΔΟ
 ΚΙΜΑΖΕ ΑΠΟΥΩΨ
 ΑΠΝΟΥΤΕ ΕΤΡΕΥ
 ΔΔΥ - ΔΥΩ' ΕΤΜΚΔΣ
 ΤΗΥ' ΕΖΩΒ ΝΤΕΙΖΕ⁶.
 ΖΕΝ ΚΕ ΜΙΝΕ ΓΔΙ ΝΕ
 ΝΔΙ • ΝΤΩΤΕΕΝΔ
 ΔΔΥ⁷ ΖΑΠΚΔΙΡΟΣ •
 ΔΥΩ ΖΕΝ ΦΥΔΑΚ

ΤΗ•

ΤΗΡΙΟΝ⁸ ΕΥΟΥΩΥC
 ΕΒΟΛ · ΔΥΩ ΖΕΝ ΡΕ
 ΜΗΤ⁹ ΝΒΔΩΟΥΩ
 ΝΕ·ΖΙ ΕΜΙCΕ¹⁰· ΖΙ ΤΑΠΝ¹¹
 ΖΙ ΖΑΒΙΝ¹² ΝCΤΟΙ·
 ΔΥΩ ΖΑΜΟΙ ΟΝ¹³ ΕΝΕΝ
 ΕΙΡΕ ΑΠΕΤCΟΥΤΩΝ
 ΝCΕΤΑΤΑΖΟΝ ΔΕ ΟΝ ΖΝ
 ΖΕΝ ΖΒΗΥΕ ΑΠΟΝΗ
 ΡΟΝ · ΚΑΝ ΝΤΝΤΑ
 ΖΙΩΠΕ ΝΝΑΖΡΝ
 ΝΕΝΤΑΥΕΠ ΝΙΚΟC
 ΜΗCΙC ΕΤΩΟΥΕΙΤ
 ΕΖΕΝ ΖΡΗΡΕ - ΜΝ ΖΕΝ
 ΒΩΒΕ ΕΥΝΑCΡΟΦΡΕC¹⁴·
 s s s s s s s s s s s
 , , , , , , , , , ,
 — — — — —
 ‘ ‘ ‘ ‘ ‘ ‘ ‘ ‘ ‘ ‘ ‘
 s s s s s s s s s s s
 ΟΥΕΖΗΓΗCΙC¹⁵ ΝΝΔΖΡΝ
 ΝΕΤΝΟΘΝΕΘ¹⁶ ΑΠΕC
 ΧΗΜΑ ΕΤΤΑΕΙΗΥ' Ν

ΤΥΝΤΜΟΝΑΧΟC·
 ΠΕΧΔΥ ΓΑΡ ΧΕ ΕΥ
 ΜΗΡ ΝΟΥΖΩΝΗ'
 ΕΧΝ ΤΕΥΤΠΕ'ΕΥ
 ΖΗΚ ΝΘΕ ΝΝΙΕΙΩ'¹⁷·
 ΝΙΜ ΔΕ ΝΕΤΧΩ' ΝΝΑΙ
 ΠΕCΠΕΡΜΑ ΠΕ ΝΝΑΡΙ
 ΔΝΟC¹⁸· ΝΑΙ ΝΤΑΠΔΙ
 ΔΒΟΛΟC ΜΝΝΕCΔΔΙ
 ΜΩΝ ΖΟΚΟΥ' ΔΥΤΑ
 ΛΘ ΕΡΟΥ ΝΘΕ ΝΖΕΝ
 ΖΤΘ¹⁹ ΜΝ ΖΕΝ ΜΕCΠΟ
 ΡΚ²⁰· ΕΤΡΕCΖΡΑ Α
 ΜΟΥ ΕΖΕΝ ΜΑΜΜΟ
 ΟΥΕ ΕΥΟΥΗΥ · ΕΤΕ·
 ΝΑΙ ΝΕ ΝΕΥΠΩΡΧ
 ΕΒΟΛ ΝΤΕΖΙΗ ΕΤ
 CΟΥΤΩΝ·
 ΝΟΥΘΕΙΩ ΓΑΡ ΝΙΜ · ΝΕΤ
 ΟΥΩΩ ΕΜΟΥΟΥ ΖΝ Ν
 ΔΙΚΔΙΟC · ΔΥΩ' Α
 ΠΙCΤΟC ΝΑΜΕ

ΕΧΝΖΕΝΡΩΜΕ ΕΥΩΑΝΜΟΥΟΥ

A D N O T A T I O N E S .

¹...ddq.) Quum primum hocce Fragmenti fragmentum
 Homiliae clausula sit, eaque perbrevis, genuinam horum sen-
 tentiam assequi, ac tuto definire non valeo. Videtur Auctor
 adversus illos perorare qui pietatis ac divinæ religionis non
 substantiam ac præcepta implent, sed speciem eius ostentant,
 atque ornamenta, Pharisæorum instar, sectantur.
^a ΝΕΥΝΑCΩΤΑ etc.) Idest: „... audiverat enim ipsos
 „ Evangelii inimicos, multo magis vero Alexandrum ararium:
 „ Quare resistis, o homo, magistro tuo in tuâ CΩ? (an, ela-
 „ tione?) Beati igitur ii erunt, qui Dei voluntatem explorabunt,
 „ ut eam faciant, et in huiusmodi re (opere) non sperabunt.
 „ Nam alii sunt hi modi... in tempore: et phylacteria dilatata:
 „ et Decima sunt ruta, et anethi, et cymini (vel, cumini), et
 „ menta. Utinam vero etiam id (semper) faciamus quod rectum
 „ sit,

„ *sic, in malis autem operibus etiam non deprehendamus, etsi co-*
 „ *ram iis non confundamur, qui reputant vana ornamenta flores,*
 „ *et folia caduca.*

ς ς ς ς

„ *Expositio adversus eos qui venerandum monastica professio-*
 „ *nis habitum opprobrant. Aiunt enim: Zona super lumbos vincti*
 „ *sunt (monachi), et cincti instar asinorum. Quinam vero ii*
 „ *sunt qui hæc dicunt? Semen Arianorum sunt. Hos Diabolus una*
 „ *cum suis demonibus præcinxit (armavit), ac super eos ascendit*
 „ *quasi super equos, et . . . , ut in longinquas dissitasque semitas*
 „ *eos abducatur * a recta via remotas ac separatas. Quolibet enim*
 „ *tempore qui inter iustos, vereque fideles (monastica zona) præ-*
 „ *cingi volunt, præcinguntur: et qui e contrario, etc.*

² ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) Hic Alexander ille est, de quo Sanctus Paulus Timotheo ita scribit epist. 2. cap. IV. vers. 14: *Alexander ararius multa mala mihi ostendit . . . quem et tu devota: valde enim restitit verbis nostris.*

³ ΠΙΣΔΑΚΚΛΕ, ararius) Memphiticum nomen, ΣΔΑΚΚΕ-ΛΙ, ex Kirchero attulit Lacrozius, ac vertit, *faber ferrarius*: sed nullo exemplo interpretationem confirmavit. Thebæos dixisse, ΣΔΑΚΚΛΕ, ex hoc loco discimus, ut et alia plura. Græcus Pauli Textus habet, ὁ χαλκεύς: Vulg. Int. *ararius*: Memphiticus, ΠΙ ΒΔΟΝΗΤ, quod Wilkinsius vertit, *ferrarius*.

⁴ ΣΝ ΤΕΚΩ) Explicent peritiores.

⁵ ΕΤῸΚΔΣΤΗΥ, qui non sperant) Memphitice, ΧΔΣΗΤ valet, *sperare*: ex verbo ΧΔ, *ponere*, et nomine ΣΗΤ, *cor, animus*. Thebæi dicunt ΚΔΣΗΤ, quo in verbo nomen ΣΗΤ pronominibus afficitur ut aliis in verbis in quibus reperitur. Vide Scholtzii Gramm. pag. 47. Itaque apud Tukium pag. 53, verbi gratia, ΔΙΚΔΣΤΗΙ ΕΙΟΚ, valet, *speravi in te*. Quod si diceres, ΔΥΚΔΣΤΗΥ, valeret, *speravit ille*: ΔΟΚΔΣΤΗΟ, *speravit illa*, etc.

⁶ ΕΤῸΚΔΣΤΗΥ ΕΣΩΒ ΝΤΕΙΣΕ', qui non sperant in tali re) Quænam sit hæc res, aut hoc opus (id enim etiam valet ΣΩΒ) constabat e superioribus quæ interierunt. Erat sane earum rerum una, quæ ad divinæ Legis religionisque substantiam non spectant.

⁷ ΝΤΩΤΕΝΔΔΥ) Pudet me hæc non intelligentem.

⁸ ΣΕΝ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΝ, phylacteria) Respicit Math. XXIII. 5. ubi Memphiticus Int. sic habet: *ΣΕΟΥΩΥΟ ΓΑΡ ΝΟΥΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΝ, dilatant enim phylacteria sua.*

⁹ ΖΕΝ ΡΕΜΗΤ, *Decima*) Memphitice ΡΕΜΗΤ, *Decima*, est nomen singulare: *decimas* autem dicunt plerumque, ΖΔΝ ΡΕΜΑΤ. Thebæi vero pluraliter dicunt, ΖΕΝ ΡΕΜΗΤ, ut hinc disco.

¹⁰ ΕΜΙΣΕ, *anethi*) Memphitice, ΠΙ ΔΜΙΣΙ, est ἀνήθον, *anethum*. Vides Thebæos dicere, ΕΜΙΣΕ.

¹¹ ΤΔΠΝ, *cumini*) Memphitice, ΘΑΠΕΝ.

¹² ΖΔΒΙΝ ΝΣΤΟΙ, *mentha, ἡδυσμού*) Memphitice, ΔΒΙΝ ΝΣΘΟΙ, et ΔΨΙΝΣΘΟΙ. Placet locum Matth. XXIII. 23, quem ægyptius noster respicit, ex memphitica translatione afferre. . ΟΥΟΙ ΝΩΤΕΝ... ΖΕ ΤΕΤΕΝΤΑΦΡΕΜΗΤ ΑΠΙΑΒΙΝ ΝΣΘΟΙ, ΝΕΜ ΠΙΔ'ΜΙΣΙ, ΝΕΜ ΠΙΘΑΠΕΝ ΟΥΟΣ Δ'ΤΕΤΕΝΧΩ etc. *Va vobis... quia Decimam datis mentha, et anethi, et cumini, et omittitis* etc.

¹³ ΖΔΜΟΙ ΟΝ) Vide quæ dixi ad Fragm. IV. pag. 93. huius voluminis.

¹⁴ De thebaico verbo ΣΡΟΥΡΕΥ vide quæ dixi pag. 148. huius voluminis.

¹⁵ ΟΥΕΞΗΓΗΘΙΣ, *expositio*) Videtur hic Sermonis titulus potius, quam initium: sed initium ipsum quodnam est? Aliud sermonis ipsius Argumentum addidit librarius infimo in margine sub postremo secundæ columnæ versu, in hunc modum: ΕΞΝ ΖΕΝ ΡΩΜΕ ΕΥΨΑΝΜΟΡΟΥ, *in viros, qui (monastico cingulo) cinguntur*.

¹⁶ ΝΕΤΝΟΒΝΕΘ, *qui impropere, opprobrio dant*) De verbo ΝΟΒΝΕΘ, et ΝΕΒΝΕΘ dixi pag. 109. huius voluminis.

¹⁷ ΝΘΕ ΝΝΙΕΙΩ, *instar asinorum*) Nunquam defuere, neque desunt modo qui huiusmodi ineptiis, atque puerilibus diceriis sanctos etiam piosque monachos insectarentur. Sed qui sapiunt, nihili hæc faciunt, et monachorum instituta venerari pergunt.

¹⁸ ΝΝΔΡΙΔΝΟC, *Arianorum*) Malim, ΝΝΔΡΕΙΔΝΟC. Nostra etiam ætate Hæretici potissimum, ac multo magis Voltæriani monachos odio habent, eorumque instituta aversantur: quod sibi monachi laudi ducunt.

¹⁹ Quid sint ΖΕΝ ΖΤΩ, certo dicere nequeo. Memphitice ΖΘΟ est *equus*: sed pluraliter *equi* dicuntur ΖΘΩΡ. Thebæi fortasse pluraliter etiam *equos* vocant ΖΤΩ, seu ΖΕΝ ΖΤΩ.

²⁰ Quid sint isti, ΖΕΝ ΜΕCΠΟΡΚ, et quid proprie denotet verbum ΖΡΔ, docebunt peritiores.

„ ne cura erat, ut zonam ferret, sicut Israelitis precepit ut vin-
 „ cti forent, et cincti? et nonnisi cinctus (ipse) populo praecepe-
 „ rat ut hoc faceret? Neque vero hoc duntaxat (contentus fuit):
 „ sed precepit ut Aaron quoque, eiusque filii, et Sacerdotes lineis
 „ cingulis supra lumbos vincti (cincti) essent. Simili modo Jesus
 „ quoque filius Nave se se pracingeret oportuit, neque contra Hie-
 „ richuntem, et Gai (al. Hai), cunctasque alias civitates discin-
 „ ctus pugnabat, sed zona vinctus erat, atque integra armatura
 „ cinctus pugnabat, et adstanti populo imperabat, hi vero cum
 „ suis ipsorum hostibus decertabant. Neque vero ille insuper, qui
 „ post hosce vixit, magnus Elias Propheta (discinctus erat): non-
 „ ne pelliceo supra lumbos cingulo vinctus erat? Sicut in Regnis
 „ (lib. 4. Reg. 1. 8.) scriptum est, servi Ochozia dicebant: „
 „ Homo est pilosus, cuius renes cingulo pelliceo vestiuntur. „
 „ Sicut ipse (Elias), nonne is qui illi successit Elisaeus Propheta
 „ vinctus erat, conspiciens vinctum patrem suum? Propheta vero
 „ insuper... „ Reliqua desiderantur.

¹ ὈΜΩΝ ΣΤΟΡ ΕΡΟΟΥ, nessuno gli obbliga: non hanno l' ob-
 bligō di far ciò) Vide quæ de voce ΣΤΟΡ dixi pag. 97. huius
 voluminis.

² ΕΠΙΔΗ') Scribe, ΕΠΕΙΔΗ', quoniam.

³ ΟΥΑΓΔΘΟΝ ΠΕ ΕΤΡῆ ΤΑΧΡΕ: è bene, che noi confer-
 miamo etc.

⁴ Vid. Exod. XII. 11.

⁵ Vid. Levitic. XVI. 4.

⁶ ΝΖΕΝ ΜΟΧῆ ΝΕΙΔΥ, cingulis lineis) Memphitice ΜΟ-
 Χῆ (apud Wilkinsium Levit. XVI. 4, ΜΟΥΧῆ) est cingulum,
 ζώνη. Et ΝΙΔΥ, linum, apud Lacrozium. Quomodo dicant
 Thebæi, vides. In eo quem nunc citavi, Levitici loco Mem-
 phitica Translatio habet: ΕΦΕ'ΒΟΚΥ ΝΟΥΜΟΥΧῆ ΝΙΔΥ, et cin-
 getur zona linea (Aaron).

⁷ ΖΟΥΟΙΟC) Mendum. Scribe, ΖΟΥΟΙΩC, similiter. Hoc
 adverbium mendose ab ægyptiis librariis scriptum passim inve-
 nies, et apud Tukium pagg. 319, 320, 359, 462. etc.

⁸ ΠΚΕΙΗCΟΥC, etiam Jesus, idest Josue) Observa, nomen
 Jesu scribi heic sine compendio, quia de Domino Servatore
 sermo non est: alioquin scriptum esset, ΠΚΕΙC. Memphitæ
 Josuam vocant in Theotociis quidem pag. 329, ΙΕCCOΥ; in
 Pontificali autem part. 2. pag. 78, et alibi, ΙΗCΟΥ: in Rituali
 vero pag. 530. Sirachides mendose, ut puto, vocatur ΗCΟΥ;
 et Act. XIII. 6. Bar Jesu dicitur ΒΔΡ ΙΕCΟΥ. In omnibus fe-
 re,

re, quæ hucusque vidi ægyptiorum scriptis, ac præsertim memphiticis, magna librorum barbaries sese prodit, id est græcæ linguæ imperitia. Manu quidem scriptos memphiticos codices quum necdum vidissem, binos charteos recentes die XVI. Sextilis, compositis iam huius plagulæ typis, e Naniana bibliotheca accepi, alterum anno Martyrum 1347, Chr. 1631. exaratum, alterum paulo vetustior, novi generis menda continentem.

⁹ ΝΤΑϞϞ̄Ϟ̄Ϟ̄Ϟ̄Ϟ̄ ΕΒΟΛ, *in aciem exiit ad pugnandum*) Memphitice, ἄλδς, et ΕΜλδς est, *pugna, lis, pugnare*: Et ϞϞ̄ ΕΒΟΛ, aut ϞΕΡ ΕΒΟΛ est *dispergere, divulgare*. Affine est thebaicum hoc verbum, Ϟ̄Ϟ̄Ϟ̄Ϟ̄ ΕΒΟΛ.

¹⁰ Γαι, *Gai*) Hæc civitas in hebraico exemplari vocatur גַּי. Sed cum litera γ careant græci, latini, et ægyptii, illius nomen accurate exprimere nequeunt. Græce Ιχχ. Interpretes scripserunt γαί: sic et ægyptii. Latinus autem Interpres, *Hai*.

¹¹ ΝΤΠΔΝΤΕΥλιδ') Neque græca, neque ægyptia lingua habet hoc nomen, ΠΔΝΤΕΥλιδ. Mendum est manifestum. Legendum puto, ΝΤΠΔΝΤΕΥΧλιδ, quod idem est ac πανοπλία, *panoplia, integra armatura*.

¹² ΝϞΕ † ΜΝ...) Ut memphitis † ΜΕΝ..., sic Thebæis † ΜΝ... est, *pugnare*.

¹³ Ϟ̄Ν̄ ΝΒΔϞΙλιδ') Scribe, Ϟ̄Ν̄ ΝΒΔϞΙλιδ', *in Regnis*: idest, in historia Regnorum, ut loquitur Didymus, aliique: sive, in libris Regum.

¹⁴ Græcæ Translationis verba sunt: ἀνὴρ δασύς, καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὀσφύνα αὐτοῦ, *vir hirsutus est, et zona ex pellibus facta præinctus circa lumbos suos*.

¹⁵ ΝΡΑΤ̄Ϟ̄Ϟ̄', *hirsutus, pilosus*) Respondet vox hæc thebaica græcæ voci, δασύς. A Memphitis δασύπυς, idest lepus, aut cuniculus vocatur ΡΔΤΦΔΤ, etsi quum ΡΔΤ, tum ΦΔΤ denotet *pedem*. Simili fere modo ΡΔΤ̄Ϟ̄Ϟ̄' valet, *pilosus*, etsi ΡΔΤ designet *pedem*, et ϞϞ̄ *comam*.

¹⁶ ϞϞϞϞ̄ Ε) Thebaicum hoc verbum habes et apud Tukium pag. 81. Respondet memphitico ϞϞϞ, et ϞΗλ, *induere*.

* ϞϞϞϞ̄ ΕΦΗ ΕΘΟΥϞϞ̄ Ε' ΕΡ ΜΟΝΔΧΟϞ̄... ΕΡΕ'ΔΙΜΩΙΤ
ΝΔϞ̄ Ε' † ΦΙΛΟϞϞ̄Ϟ̄Ϟ̄ ἄΜΗϞ̄ΝΤΕ ΜΕΤΜΟΝΔ-
ΧΟϞ̄: — *Pontifical. part. 1. pag. 151.*

Idest: *Qui vult fieri monachus, discat veram philosophiam
monasticæ vitæ.*

ΦΗ'ΕΤΕ ΟΥΟΝ ϞϞ̄Ϟ̄ ἄΜΟϞ̄ Ε'Ϟ̄Ϟ̄Π Ε'ΡΟϞ̄, ΜΑΡΕϞ̄Ϟ̄Ϟ̄-
ΠΙ. Theb. ΠΕΤΕΟῩΝ̄ΔΟΜ ἄΜΟϞ̄ ΕϞ̄Ϟ̄Ϟ̄: —

Thebaici codicis Fragmenta duo, hoc est duæ membranae unius codicis, longa uncias fere 10 $\frac{3}{4}$, lata uncias fere 8.

Numerorum qui in paginis supersunt, non videtur habenda ratio. Per membraneas autem lacinias ex aliis codicibus exactas hæ membranæ simul iunctæ sunt, et consutæ.

Huius librarii propria hæc sunt. Literæ † punctum semper aut lineolam addit intra superiorem angulum dextrum. Supra I semper lineolam ducit: ac supra alias etiam literas creberrime, ibi quoque ubi superflua est, imo delenda: ut in ΧΡΗCΤΟC supra Χ. Græca verba parum emendate scribit. Pro ϣ non semel scribit Β. Literæ Φ utrinque valde ventrosæ rubrum punctum in utroque ventre addit. Character non est inelegans. Literæ maiores a capite rubrica infectæ sunt; item ut interpunctiones. Unicuique paragrapho aut flosculus, aut asteriscus ruber adscribitur in margine. Vide specimen pag. 223. num. 15.

Monita continet Fragmentum iis non absimilia, quæ in nonnullis S. Antonii Abbatis epistolis leguntur.

Pagina I.

OC¹ 2N² TEKPI²
 ψωπε NΘE N
 NEICα2 NNEEB³
 ETEP2αμε⁴ α
 ΠEYXOI • EK
 OωψT EBOX
 ZHTQ̄' αΠTHY
 XE EYHHY NAK
 2NαψNca: —
 H NQ̄⁶ EI NTHY N
 NOYBE⁷ • H NQ̄
 EI NTHY N2E
 BWAH⁸: —
 ψωπε EKXOOP⁹
 2α ΠΠOXY
 MOC¹⁰. NΓ ωψ
 EBOX XE TW

OYNΓ¹¹ ΠTHY
 NEY2IT¹². NΓ
 EI ΠTOYPHC¹³.
 NΓNIBE¹⁴ E2OYN
 2α ΠAKYΠOC¹⁵.
 NTE Nα2HNE
 † αΠEYCTOI¹⁶: —
 EK2αOOC 2N
 TEKPI Πα
 ψHPE • αΠEP
 ψωπε NΘE N
 NIKPITHC¹⁷: —
 αΠEP2ICE ET O
 B2 • αYω CENα
 CWTα EPOK •
 EK2NOY2ICE
 OωψT ZHTQ̄

÷ ΝΟΥΜΟΤΝΕC¹⁸ : —

ΠΑΨΗΡΕ ΤΑΚ
ΕΠΝΟΥΤΕ ΖΝ
ΤΕΚΘΟΜ ΤΗΡC̄ ·
ΤΑΡΕΨΜΙΨΕ ΕΞ
ΡΑΙ ΕΧΩΚ ΝQ̄
C̄ΚΕΠΑΖΕ ἄ
ΜΟΚ · ΝQ̄†
ΘΟΜ ΝΑΚ · ΝQ̄
ΜΙΨΕ ΜΝ ΝΕΤ
ΜΙΨΕ ΝῦΜΑΚ : —

Χε ἄΧΕΝ ΠΝΟΥΤΕ
ΝΓ¹⁹ ΝΔΕΨΘᾶ

÷ ΘΟΜ ΑΝ Ε'ΕΡ ΛΔ
ΔΥ : ΔΛΛΔ
ΕΡΨΑΝΠΡΩΜΕ

ΤΩΒZ̄ ἄΠΝΟΥ

ΤΕ · ΨΑΡΕ Π
ΝΟΥΤΕ †ΘΟΜ
ΝΔQ̄ · ΝQ̄ΡΟΕΙC

ΕΡΟQ̄ · ΝQ̄ΜΑZQ̄
ΝCΟΦΙᾶ · ΖΙ
ΜΝΤΡΕΜΝ
ΖΗΤ²⁰ · ΝQ̄ΧΙ
ΜΟΕΙΤ ΖΗΤQ̄²¹
Ε'ΖΟΥΝ Ε'ΠΕQ̄

÷ ΨΟΧΝΕ : —

ΕΚZ̄ΜΟΟC ΖΝ
ΤΕΚΡΙ ΜΠΡ
ΨΩΠΤΕ ΕΚ

÷ CΟΡΜ Ε'ΒΟΛ : —
ΝΗΦΕ ἄΜΟΚ

ADNOTATIONES.

¹ ... OC) Sic supplendum esse non dubito : ΕΚΖΜΟΟC, *sedens tu, manens, residens*. E regulis S. Antonii Abbatis una sic incipit in Biblioth. Patrum edit. Gallandii pag. 699. tomi 4 : *Cum sederis in cella tua, sollicitus esto etc.* Et pag. 703 : *sedens in cella tua, laboribus manuum tuarum incumbito.*

^a ΕΚΖΜΟΟC ΖΝ ΤΕΚΡΙ etc.) Idest : „ *Dum tua in cella manes (moraris), esto similis illis nautarum magistris, qui suum navigium gubernant, (et) ventum inspicere (observa), quoniam nam ex parte tibi veniat : an veniat ventus ΠΝΟΥΒΕ : an (vero) veniat ventus ΝΖΕΒΩΝ.*

„ *Esto fortis in bello : et clama : „ Exsurge Aquilo, et veni Auster, et spira intra hortum meum, et aromata mea dent odorem suum. „ Quum resides in tua cellula, fili mi, noli esse instar iudicum. Ne defatigeris orando, et exaudieris. „ Cum in aliquo labore (dolore) versaris, expecta requiem. Fili mi trade temetipsum Deo omnibus tuis viribus, et ipse pro te pugnabit, et te proteget, ac vires tibi dabit, et contra eos, qui adversum te pugnant, pugnabit : quia sine Deo nihil potes facere. Sed si homo Deum precetur, vires ei dabit Deus, eique pro vigili custode erit, ipsamque sapientia implebit, ei scientia (prudencia), eiusque animum ad suum consilium deducet. Sedens in tua cellula noli vigari (ne sis errans).*

² 𐤆𐤍 𐤀𐤊𐤏𐤓, *in tua cella*) Quod nominis 𐤏𐤓 significacionem noverim, Kircherō debeo: ex Kircherō enim Lacrozius habet: 𐤀 𐤏𐤓, *cella eremita*.

³ 𐤎𐤎𐤈𐤂) Literam B positam esse arbitror pro litera 𐤊, ac legendum esse, 𐤎𐤎𐤈𐤊. Est autem 𐤎𐤈𐤊, *nanta*, ut vidimus Fragm. X. pag. 261. huius voluminis.

⁴ 𐤈𐤀𐤏𐤏𐤍𐤈, *qui gubernans*) Verbi 𐤈𐤏𐤍𐤈, sive 𐤏𐤍𐤈𐤍𐤈, significacionem eruo e memphiticis vocabulis, 𐤏𐤈𐤊𐤈𐤍, *gubernator*, et 𐤍𐤀𐤏𐤏𐤈𐤏𐤈𐤍, *gubernatio*.

⁵ 𐤈𐤂𐤍𐤍𐤀𐤏𐤏𐤍𐤈 𐤈𐤂𐤍𐤍𐤈𐤏𐤏𐤍𐤈 𐤍𐤏𐤍𐤍𐤍𐤍, *expectans plurimam*.

⁶ 𐤎 𐤎𐤈𐤀) Librarius lineolam ducit supra H, et supra N, et supra 𐤊, et supra 𐤓. Sic etiam in sequentibus.

⁷ 𐤎𐤎𐤍𐤍𐤂𐤈) An ita scriptum pro 𐤎𐤎𐤍𐤍𐤊𐤈? An valet, *bonus, gratus*? Memphitice 𐤍𐤀𐤏𐤏𐤈𐤏𐤈𐤂𐤈 𐤎𐤍𐤍𐤊𐤈 est *beneficentia*: et 𐤂𐤈𐤍𐤍 𐤎𐤍𐤍𐤊𐤈 (thebaice 𐤂𐤈𐤍𐤍 𐤎𐤍𐤍𐤊𐤈) est *bonus odor, gratus odor*. Hæcce vigesimæ septimæ literæ 𐤊 permutatio in secundam B non semel molesta fuit. Ita pag. 143. huius voluminis illud, 𐤎𐤍𐤍𐤊𐤈𐤏𐤏𐤍𐤈, cuius originis esset, in mentem non venit. Suspicio nunc ita scriptum mendose fuisse pro 𐤎𐤍𐤍𐤊𐤈𐤏𐤏𐤍𐤈, *et recidat*, ideoque *colligat*. Memph. 𐤂𐤍𐤍𐤂𐤈. Ita etiam Fragm. VII. pag. 194. huius voluminis id quod ante pedes erat, non videbam: hærebam in vocabulo 𐤍𐤍𐤍𐤍𐤏𐤏𐤍𐤈: video nunc mendose ita scriptum fuisse pro 𐤍𐤍𐤍𐤍𐤏𐤏𐤍𐤈: quod manifeste respondet memphitico 𐤍𐤍𐤍𐤍𐤏𐤏𐤍𐤈, *transire, migrare* etc.

⁸ 𐤎𐤍𐤍𐤂𐤍𐤍𐤍) Non audeo interpretari hoc vocabulum. Vidimus Jerem. XIV. 16. pag. 75. huius voluminis, 𐤍𐤂𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍, *fames* (memph. 𐤍𐤂𐤍𐤍𐤍). Et apud Tukium pag. 564. videbis 𐤍𐤂𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍, et mendose 𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍, in textu thebaico, ubi itidem valet, *fames*. Sed apud ægyptium horum Monitorum auctorem alio sensu adhiberi videtur hoc nomen. Alibi adnotare me memini, memphitice 𐤂𐤈𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍, et 𐤂𐤈𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍 sibi invicem opponi. Heic quoque thebæus noster sibi invicem opponit 𐤎𐤍𐤍𐤍𐤍 𐤎𐤍𐤍𐤍𐤍, et 𐤎𐤍𐤍𐤍𐤍 𐤍𐤂𐤍𐤍𐤍𐤍.

⁹ 𐤈𐤂𐤍𐤍𐤍, *fortis*) Memphitice, 𐤍𐤍𐤍, et 𐤍𐤍𐤍.

¹⁰ 𐤍𐤍 𐤏𐤏𐤍𐤍𐤍𐤍, *in bello*) Scribe, 𐤍𐤍 𐤏𐤏𐤍𐤍𐤍𐤍.

¹¹ 𐤍𐤍𐤍𐤍𐤍 etc.) Locum hunc ex Cantic. IV. 16. thebaice affert Tukius pag. 446: inde vero eundem, demptis mendis, exscripsi pag. 145. huius voluminis.

¹² 𐤏𐤍𐤍𐤍 𐤎𐤍𐤍𐤍𐤍, *ventus Aquilo*) Apud Tukium omittitur, 𐤍𐤍.

¹³ $\bar{\nu}\bar{\Gamma}$ ei $\bar{\Pi}\tau\omicron\upsilon\rho\eta\varsigma$, *et veni Auster*) Apud Tukium: $\delta\mu\omicron\upsilon\gamma$ $\epsilon\bar{\Pi}\tau\omicron\upsilon\rho\eta\varsigma$, mendose, ut videtur. Malim, $\delta\mu\omicron\upsilon\gamma$ $\bar{\Pi}\tau\omicron\upsilon\rho\eta\varsigma$.

¹⁴ $\bar{\nu}\bar{\Gamma}$ NIBE, *et spira*) Malim, $\nu\iota\varphi\epsilon$, pro NIBE. Attamen Lacrozius quoque pag. 188. scribit, NIBE.

¹⁵ $\zeta\bar{\alpha}$ $\bar{\Pi}\alpha\kappa\upsilon\pi\omicron\varsigma$) Scribe, $\zeta\bar{\alpha}$ $\bar{\Pi}\alpha\kappa\eta\pi\omicron\varsigma$, *in borto meo*.

¹⁶ $\bar{\alpha}\bar{\Pi}\epsilon\upsilon\varsigma\tau\omicron\iota$, *odorem suum*) Apud Tukium: $\bar{\nu}\bar{\nu}\epsilon\upsilon\varsigma\tau\omicron\iota$, *odores suos*.

¹⁷ $\bar{\nu}\theta\epsilon$ $\bar{\nu}\bar{\nu}\iota\kappa\rho\iota\theta\eta\varsigma$) Illud $\bar{\nu}\iota$ memphiticum est: videtur ergo positum pro $\bar{\nu}\epsilon\iota$, *isti, hi: sicut hi iudices*. Sed suspicor de mendo: videtur enim utraque lectio parum ad rem facere.

¹⁸ Nomen $\mu\omicron\tau\eta\epsilon\varsigma$, *quies, requies*, extat etiam apud Tukium pag. 119. Memphitice, $\mu\omicron\tau\epsilon\bar{\nu}$.

¹⁹ $\bar{\nu}\bar{\Gamma}$) Litera $\bar{\nu}$ non coniungendi causa ponitur, ut vides, sed ob negantem particulam $\delta\bar{\nu}$, quæ sequitur.

²⁰ $\zeta\iota$ $\bar{\mu}\bar{\nu}\bar{\tau}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\zeta}\eta\tau$, *et prudentia*) Apud Tukium pag. 245. græca vox $\varphi\rho\acute{\nu}\eta\sigma\iota\varsigma$ vertitur memphitice $\mu\epsilon\tau\varsigma\alpha\beta\epsilon$, thebaice $\bar{\mu}\bar{\nu}\bar{\tau}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\zeta}\eta\tau$. Et pag. 276. vox $\epsilon\pi\iota\sigma\tau\acute{\eta}\mu\omega\upsilon\upsilon$ vertitur memphitice $\kappa\alpha\tau\zeta\eta\tau$, *prudens*, et thebaice $\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\zeta}\eta\tau$, *sciens, prudens*.

²¹ $\bar{\nu}\bar{\chi}\iota\mu\omicron\epsilon\iota\tau$ $\zeta\eta\tau\bar{\chi}$) Memphitice, $\theta\iota$ $\mu\omega\iota\tau$, est, *ὁδηγῆν, deducere, ducem via esse*. Thebaicum autem verbum $\chi\iota\mu\omicron\epsilon\iota\tau$ hoc ipso modo constructum habes apud Tukium pag. 446, ubi memphitice quidem legimus: $\epsilon\varphi\epsilon\delta\iota\mu\omega\iota\tau$ $\bar{\nu}\omega\tau\epsilon\bar{\nu}$ $\beta\epsilon\bar{\nu}$ $\mu\epsilon\theta\bar{\alpha}\mu\eta\iota$ $\bar{\nu}\iota\beta\epsilon\bar{\nu}$, *docebit vos omnem veritatem, vel, deducet vos in omnem veritatem*: thebaice vero, $\chi\eta\alpha\chi\iota\mu\omicron\epsilon\iota\tau$ $\zeta\eta\tau\tau\upsilon$ $\zeta\bar{\alpha}$ $\mu\epsilon$ $\bar{\nu}\iota\mu$: sed illud $\zeta\eta\tau\tau\upsilon$ mendosum esse apparet, legendumque esse $\zeta\tau\eta\tau\bar{\nu}$, aut $\zeta\tau\eta\tau\eta\upsilon\tau\bar{\nu}$. Vide etiam pag. 246. huius voluminis, ubi eadem syntaxis extat: $\bar{\nu}\bar{\chi}\epsilon\chi\iota\mu\omicron\epsilon\iota\tau$ $\zeta\eta\tau\bar{\chi}$.

Pagina II.

$\bar{\nu}$

$\chi\epsilon$ $\epsilon\kappa\zeta\bar{\alpha}\mu\omicron\omicron\varsigma$
 $\bar{\nu}\alpha\omega\bar{\nu}\eta\zeta\epsilon$ • $\bar{\alpha}\bar{\Pi}\bar{\rho}$
 $\epsilon\bar{\rho}$ $\theta\epsilon$ $\bar{\nu}\bar{\nu}\iota\tau\bar{\beta}\bar{\nu}\eta$
 $\epsilon\tau\chi\omega\bar{\rho}\bar{\alpha}$ $\bar{\nu}$
 $\varsigma\alpha$ $\bar{\Pi}\bar{\rho}\omega\mu\epsilon$ • $\delta\lambda$
 $\lambda\delta$ $\bar{\alpha}\bar{\rho}\iota$ $\bar{\Pi}\bar{\rho}\omega\mu\epsilon$
 $\bar{\nu}\tau\omicron\varphi$ $\epsilon\tau\chi\omega$
 $\bar{\rho}\epsilon\mu$ $\bar{\nu}\varsigma\alpha$ $\bar{\Pi}\bar{\tau}\bar{\beta}$
 $\bar{\nu}\eta$: —

$\epsilon\kappa\zeta\bar{\alpha}\mu\omicron\omicron\varsigma$ $\bar{\zeta}\bar{\nu}$
 $\tau\epsilon\kappa\rho\iota$ • $\kappa\delta$ $\omicron\upsilon$
 $\bar{\rho}\omicron\epsilon\iota\varsigma$ $\bar{\nu}\tau\omicron\omicron\tau\bar{\kappa}$ •
 $\bar{\alpha}\bar{\Pi}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\kappa\delta$ $\bar{\Pi}\bar{\rho}\omega$
 $\mu\delta$ $\bar{\zeta}\bar{\nu}$ $\tau\bar{\rho}\iota$ • $\epsilon\bar{\rho}\epsilon$
 $\bar{\Pi}\epsilon\kappa\zeta\eta\tau$ $\bar{\zeta}\bar{\nu}$
 $\kappa\eta\mu\epsilon$: —
 $\delta\lambda\lambda\delta$ $\epsilon\bar{\rho}$ $\bar{\Pi}\epsilon\kappa\omega$
 $\mu\delta$ $\bar{\nu}\epsilon\bar{\rho}\bar{\Pi}\epsilon$ $\bar{\alpha}\bar{\Pi}$

$\bar{\nu}\omicron\upsilon$

ΝΟΥΤΕ · ² ΝΓ ΕΡΧ
 ΝΕΚΜΕΕΥΕ
 ΤΑΡΕΚΧΠΟ ΝΑΚ
 ἈΠΜΕΕΥΕ ΕΤῸ
 ΜΟΝΤ : —
 ΕΚῸΜΟΟC ῸΝ
 ΤΕΚΡΙ · ἈΠΕΡ
 ΚΑ ΠΕΚΖΗΤ Ε
 ΧΙCΕ ΝΤΟΟΤΚ ·
 ΟΥΔΕ ἈΠΕΡ
 ΧΑCΤΚ
 ῸἈ ΠΥΟΧ
 ΝΕ ἈΠΕΚ
 ΖΗΤ · ΟΥΔΕ
 ἈΠῼΤΜΑΙΟΚ
 ΜΑΥΔΑΚ · ΧΕ Π
 ΝΟΥΤΕ ΜΟCΤΕ
 ΠΝΕΤΤΜΑ
 ΙΟ ἈΜΟΟΥ ΜΑΥ
 ÷ ΔΔΥ : —
 ΨΑΥῸΒΩΨῼ ΔΕ
 ΝΤΟΥ ΕΧἈ
 ÷ ΠΕΨΛΗΛ Ν
 ΝΕΤῸΒΒΗΥ : —

ΕΚῸΜΟΟC ῸΝ
 ΤΕΚΡΙ · ἈΠῼ
 ΚΑ ΛΑΔΥ ἈΜῼ
 ΡΕ ³ ΝΤΟΟΤΚ ·
 ΖΩ ⁴ ΕΠΕΖΟΟΥ
 ΠΕΖΟΟΥΕΝΕΥ
 ῸΒΗΥΕ · ΤΑΡΕΚ
 Ὡ ΕΚΜΟΤῼ ·
 ΠΝΟΒΕ ΝΤΟΥ
 ΖΑΡΕC Ε'ΡΟΚ Ε'
 ÷ ΡΟΥ' ΕΤἈΔΔΥ : —
 ΕΚῸΜΟΟC ῸΝ
 ΤΕΚΡΙ · ΠΡΟC
 ΚΑΡΤΗΡΕΙ ⁶ Ε
 ΝΕΚΨΛΗΛ
 Μῼ ΝΕΚΝΗC
 ΤΙΔ ⁷ · Μῼ ΠΑ
 ΓΩΝ ἈΠΕΚ
 ΖΗΤ · ΤΑΡΕΚ
 Ὡ ῸΝΝΑΠῼ
 ΒΟ ⁹ ἈΠΖΗΤ ·
 ΧΕ ΔΧΕΝ ῼΡΗ
 ΝΗ Μῼ ΠῼΒΟ

A D N O T A T I O N E S.

² ΝΗΦΕ ἈΜΟΚ ΧΕ etc. usque ad ΠῼΤῼΝΗ) Genuinam horum sententiam non assequor, quia quid sit ΧΩΡἈ ΝCα, nescio. Peritiores hæc fideliter interpretabuntur. Interim ego ut aliquo saltem modo tibi gratificer, hanc subiicio qualemcunque versionem, quam ne ipse quidem omni ex parte probō :
 „ *Supra te metipsum vigila, quomodo iaceas. Noli esse instar iu-*
 „ *mentorū ΕΤΧΩΡἈ ΝCα ΠῼΡΩΜΕ, sed esto homo potius*
 „ *ΕΤΧΩΡἈ ΝCα ΠῼΤῼΝΗ.*

⁶ ΕΚῸΜΟΟC etc.) „ *Sedens in tua cella, vigila supra te*
 „ *ipsum. Dum corpus tuum in cella est, non sit cor tuum in*
 „ *Ægypto. Sed fac corpus tuum templum Dei, et cogitationes tuas*
 „ *cura (in cogitationibus tuis accuratus esto), et cogitationem*
 „ *tranquillam tibi comparabis. Dum sedes in tua cellula, ne sinas*
 „ *cor tuum tibi extolli, neque temetipsum exaltes in consilio cor-*
 „ *dis*

„ dis tui, neque temetipsum per te iustifices: odit enim Deus il-
 „ los qui sese per semetipsos iustificanti: respicit autem orationes
 „ humilium. Sedens in tua cella, nullum tibi vinculum imponas:
 „ sufficiunt sua unicuique diei opera: et manebis tranquillus. A
 „ peccato tibi carere, ne illud perpetres. Sedens in tua cella, per-
 „ severa (persta, persiste) in tuis orationibus, in tuis ieiuniis,
 „ et in certamine (agone) cordis tui: et manebis in cordis purita-
 „ te: quia sine pace, et puritate...,, Reliqua desiderantur.

¹ ΕΡΧ) Videtur eandem fere significationem habere atque
 ΩΡΧ, quam vocem vidimus Frag. V. Vide et Fragm. VI. pag.
 143. huius voluminis, ubi hortus ΕΥΟΡΧ' est hortus conclusus,
 diligenter custoditus.

² ἄμπε) Apud Tukium pag. 149. ἄπε valet, vin-
 culum.

³ ζω, sufficiens etc.) Locutio Biblica ex Matth. VI. 34.
 ubi Memphitica Translatio habet: ΚΗΝ Ε'ΠΙΕ'ΣΟΟΥ ΠΙΕ'ΣΟΟΥ
 Ε'ΤΕΥΚΑΚΙΔ', sufficit unicuique diei malitia sua: bastano a cia-
 scun giorno i suoi malanni, senza aggiungervene degli altri.

⁴ ΕΡΟΚ ΕΡΟQ) Suspisor de mendo.

⁵ ΠΡΟΚΑΡΤΗΡΕΙ) Dele lineolam supra Π, et scribe,
 ΠΡΟΚΑΡΤΕΡΕΙ.

⁶ ΝΕΚΝΗCΤΙΔ') Scribe, ΝΕΚΝΗCΤΕΙΔ'.

⁷ ΝΝ ΝΑΠΤΒΒΟ) Voculam Νd simili modo adhibet mem-
 phita Interpres Ps. 26. vers. 5. ubi legimus: ΝΤΕ ΝΑΠΕΤΖΩ-
 ΟΥ, malorum.

⁸ ΤΡΗΝΗ) Scribe, ΤΕΙΡΗΝΗ.

Pagina III.

17

ΚΙCΕ · ΝΖΗΤ · ΕΞΕΝ
 λδδΥ · αλλδ
 ψακκι ρα · ζωβ
 ΝΙΜ ΕΤΒΕ ΤΔ
 ΓΑΠΗ ἄΠΝΟΥ
 τε: —
 ψωπε ΝΧΡΗC
 ΤΟC ΠΔΨΗ
 ΡΕ · ΧΕ ΝΕΤΟ · Ν
 ΧΡΗCΤΟC ΝΕΤ
 ΝΔΟΥΩC ΖΙΧἄ
 ΠΚαC : ΔΥΩ

ΝΒΔΛΖΗΤ ΝΕΤ
 ΝΔΨΩΧΠ ΖΙ
 ΧΩQ: —
 ΔΥΩ ΧΕ ΤΔΓΑΠΗ
 ψαCΕΡΧΡΗC
 ΤΟC: — ΕQΧΩἄ
 ΜΟC ΧΕ ΕΚΨΔΝ
 ΝΔΥ ΕΓΩΒ ΝΙΜ ·
 ἄΡΙΧΡΗCΤΟC ·
 ΖΙΒΔΛΖΗΤ · ΤΔ
 ΡΕΚΖΕ ΕΠΕΘΟΥ
 ἄΠΝΟΥΤΕ: —

α υ

μπε:

ἄπερ ὡπε ἦθε
 ἦνει ὡντε
 ετρητ ζιχῆ ἦ
 τοοῦ • ἔτε ἦνοῦ
 τε πε⁴: ὡπε
 ἦτοῦ ἦθε νοῦ
 καὶ εφρητ ζι
 χῆ οὔμοοῦ ἔτε
 ἦνοῦν πε:
 ὡπε εκμοτῆ
 ζῆ πεκῶμοτ •
 ἔρε πεκζητ
 ο ἦθε νοῦκωστ
 ἔροῦν εἶπνο
 ÷ βε:—
 ἄπερ ὡπε εκ
 βηλ ἐβολ ζῆ
 πεκζητ • ὡ
 πε ἦτοῦ εκ
 τορῆ ἦ ζῆ ζωβ
 ÷ νιμ:—
 ἄπερ κα πεκζητ

ἐέρχοεῖς ἐροκ •
 ἀλλὰ ἀριχοεῖς
 ἦτοῦ ἐπεκ
 ÷ ζητ:—
 ἄπεροῦ δζῆ ἦ
 κα πεκζητ • ἀλ
 λα μαρεπεκ
 ζητ οὔδζῆ ἦ
 ÷ σωκ:—
 ἄπερ σωτῆ ἦκα
 πεκζητ • ἀλ
 λα μαρε πεκ
 ζητ ἦτοῦ σω
 ÷ τῆ ἦσωκ:—
 ἄπερ κα πεκ
 ζητ ἐέρνοῦτε
 κακ • ἀλλὰ
 μαρεπεκζητ
 ἦτοῦ σωτῆ
 ÷ ἦκα ἦνοῦτε:—
 κοῦ ὡπε ἐσωτῆ
 ἦκα ἦνοῦτε

A D N O T A T I O N E S.

¹ ΖΙCΕ) Inter unam, alteramque membranam alix interpositæ erant, quæ quum interierint, incertus est horum verborum sensus. Sed ponamus supplendum sic esse, ἄπῤΖΙCΕ, *noli exaltare*.

² ... ΖΙCΕ ἦζητ etc.) Idest: „Noli cor tuum exaltare „ (vel, *ne superbias*) *ob ullam rem: sed omnia propter amorem Dei sustinere debes. Esto benignus (bonus), fili mi. Ait (enim Scriptura: Proverb. II. 21.): Qui sunt benigni habitabunt super terram, et qui sunt innocentes (innocii), relinquentur in ea. Ait quoque (Scriptura: Ep. I. ad Cor. XIII. 4.): Charitas benigna est. (Quasi) dicat: Quacumque sint quæ vides, esto benignus, et innocuus, et invenies gloriam Dei. Noli esse instar illarum spinarum quæ plantatæ sunt super monte, hoc est Deo: esto potius sicut arundo plantata super aquam, hoc est abyssum. Esto quietus (facilis) in tuo aspectu: et cor tuum erit tamquam ignis contra peccatum. Noli esse remissus* „ (dis-

„ (dissolutus) in corde tuo: esto potius ΕΚΤΟΡῚ (fort. accuratus)
 „ in omni re. Carve ne sinas tuum cor tibi dominari: sed esto ip-
 „ semet dominus cordis tui. Noli sequi tuum cor: sed cor tuum
 „ sequatur te. Noli obedire tuo cordi: sed cor tuum obediat tibi.
 „ Non permittas, ut tuum cor fiat tibi Deus tuus: sed cor tuum
 „ obediat Deo. Fac velis obedire Deo, fili mi: et noles,, etc.

² Verbum $\chi\iota$ cum particula $\delta\delta$ valet, *capere*, Matth. XIX.
 11. pag. 13. huius voluminis.

³ ΝΕΤΟ, *qui sunt*) Locus Proverbiorum quem citat Au-
 ctor, paulo aliter se habet non solum in Vulgata, sed et in
 græca Interpretatione. Vulg. habet: *Qui enim recti sunt, habi-*
tabunt in terra, et simplices permanebunt in ea. Græc. vero: ὅτι
 εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ: *quia*
recti habitabunt terram, et sancti relinquentur in ea.

⁴ Εἴτε ΠΝΟΥΤΕ ΠΕ) Transtuli ad verbum: Ceterum quid
 hæc valeant, vix assequor.

⁵ Quid valeat ΤΟΡῚ, docebunt peritiores.

12

Pagina IV.

1d

ΠΑΨΗΡΕ • ΝΓ
 ΝΑΟΥΨ ^b ΔΝ
 ΕΨΩΤᾶ ΝCα
 ΝΕΚΟΥΨ •
 ΝΓCΩΤᾶ ΝCα
 Π'ΝΟΥΤΕ: —
 ΠΟΥΨ ᾤΠΝΟΥ
 ΤΕ ΠΕ ΖΑΡΕΖ Ε'
 ΝΕΨΕΝΤΟΛΗ •
 ΕΚΨΑΝΖΑΡΕΖ
 ΓΑΡ Ε ΝΕΨΕΝΤΟ
 ΛΗ • ΚΝΑΨΨ
 ΠΕ Ε'ΟΥΕΝΘΟΜ
 ᾤΜΟΚ Ζῆ ΝΕΚ
 ΖΒΗΥΕ' ΤΗΡΟΥ •
 ΔΥῶ ΠΕΚΖΩΒ
 ΝΑΨΨΠΕ Ν
 CΩΤῆ • ΧΕ ΝΕΨ
 ΕΝΤΟΛ Η ΝCΕ
 ΖΟΡῶ ΔΝ: —
 ΕΨΨΨ Ε'ΒΟΛ ΟΝ

ΧΕ ΔΜΗΙΤῆ ² Ψα
 ΡΟΪ ΟΥΟΝ ΝΙΜ
 ΕΤΖΟCΕ ΔΥῶ Ε'
 ΤΟΤῆ ². ΔΥῶ
 ᾤΝΟΚ ΤΝΑΤ ΕΜ
 ΤΟΝ ΝΗΤῆ: —
 ΔΥῶ ΟΝ ΨΨ
 Ε'ΒΟΛ ΟΥΒΕ' ΖΟΙΝΕ
 ΕΥΖΟCΕ ΕΠΧΙΝ
 ΧΗ • ΝΘΕ ΕΤ
 CΗΖ ΧΕ ΔΖΡΟΥ
 ΝΕΤΖΟCΕ • CΕΖΟCΕ
 ÷ ΕΠΧΙΝΧΗ: —
 ΔΥῶ ΟΝ ΧΕ ᾤΝΑ
 ΝΟΜῆ ³ ΧΙCΕ
 Ε'ΤΑᾤΠΕ • ΔΥῶ
 ΡΟΥ Ε'ΧΩΙ Ν
 ΘΕ ΝΟΥΕΤΠΨ
 ÷ ΕCΖΟΡῶ: —
 ΤΕΝΝΔΥ ΓΑΡ ΧΕ
 ΕΡΨΑΝΠΡΨ

ΜΕ ΤΟΒ̄Υ ΕΠΝΟΥ
 ΤΕ • ΨΑΦΛΟ ΕΥ
 ΖΟΡ̄Υ Ν̄ΝΟΒΕ •
 ψαρε π̄ψαζε
 ἈΠ̄CΩΤΗΡ
 ΧΩΚ ΕΒΟΛ Ε'
 ΧΩΥ • ΖΕ Ε'ΤΕ
 Τ̄ΝΨΑΝ̄Ω⁴ Σ̄Μ
 ΠΑΨΑΖΕ • ΤΕ
 Τ̄ΝΝΑCΟΥΕΝ Τ̄
 ΜΕ • ΔΥΩ Τ̄ΜΕ
 ΝΑΕΡ ΤΗΥΤ̄Ν

÷ ΝΡ̄ΑΖΕ. —
 ΕΥΧΩΜ̄ΜΟC
 ΖΕ Π̄ΝΟΥΤΕ ΝΔ
 ΕΡ ΤΗΥΤ̄Ν Ν̄
 Ρ̄ΑΖΕ Ε'ΝΕΤ̄Ν
 ΝΟΒΕ • Ε'ΒΟΛ
 ΖΕ Π̄ΝΟΥΤΕ
 ΠΕΤΤ̄ΒΟ ἈΠ̄
 ÷ ΡΩΜΕ. —
 ΕΒΟΛ ΖΕ ΥCΗC ΖΕ
 ΠΕΤΤ̄ΒΟ • Μ̄Ν
 ΝΕΤΟΥΤ̄ΒΟ

A D N O T A T I O N E S.

^b Ν̄Τ̄ ΝΔΟΥΩΨ etc.), „ et noles obedire tuis voluntatibus,
 „ et obediēs Deo. Voluntas Dei est, ut ipsius mandata observaveris-
 „ tur: nam si illius mandata observaveris, in omnibus operibus
 „ tuis potens eris, et opus tuum erit electum (excellens): quia il-
 „ lius precepta non sunt gravia. Clamat insuper (Scriptura:
 „ Matth. XI. 28.): „ Venite ad me omnes qui laboratis, et
 „ onerati estis: et ego requiem dabo vobis. „ Et rursus clamat
 „ adversus quosdam qui gratis laborant, sicut scriptum est: „ Cur
 „ laborantes laborant gratis (frustra)? „ Et rursus (Ps. 37.
 „ vers. 5.): Iniquitates exaltaverunt caput meum, gravata sunt
 „ super me sicut onus grave. „ Videmus enim, quod si homo ad-
 „ haret Deo, peccatum desinit illum aggravare: et Salvatoris
 „ sermo (Jo. VIII. 31.) impleri solet in eo: „ Si manseritis in
 „ meo sermone, cognoscetis veritatem, et veritas vos liberos
 „ faciet (vel, vos liberabit). „ Nimirum Deus vos liberabit,
 „ inquit, a peccatis vestris: quia Deus est qui mandat (sanctifi-
 „ cat) hominem: quoniam scriptum est (ep. ad Hebr. II. 11.):
 „ Qui mandat, et qui mandantur... „ Reliqua desiderantur.
¹ ΔΜΗΙΤ̄Ν, venite) Hic Matthæi locus in memphitica Trans-
 latione sic legitur: Δ'ΜΩΙΝΙ ΖΑΡΟΙ ΟΥΟΝ ΝΙΒΕΝ ΕΤΒΟCΙ,
 ΟΥΟC ΕΤΟΠΤ ἕΔ ΝΟΥΕΤΦΩΟΥΙ', ΟΥΟC Δ'ΝΟΚ ΕΘΝΑΤ̄Μ-
 ΤΟΝ ΝΩΤΕΝ.

² ΕΤΟΠ̄Τ) Verbum ΩΤΠ, *ferre, portare* (memphitice ΟΠΤ)
 vidimus Fragm. X. pag. 266. huius voluminis.

³ ἈΝΑΝΟΥΙΑ) Scribendum fortasse, ΔΝΔΔΝΟΥΙΑ, *iniqui-
 tates mea*. Memphitica Translatio habet: ΖΕ ΝΔΔ'ΝΟΥΙΑ' ΔΥ-
 ΒΙCΙ ΝΤΑΔΦΕ, ΔΥΖΡΑΨ Ε'ΖΡΗΙ Ε'ΧΩΙ ἈΦΡΗΤ̄ ΝΟΥ ΕΤΦΩ
 ΕCΖΟΡΨ.

⁴ ΕΤΕ-

* ἘΤΕΤῆΝΩΑΝΩ, si manseritis) Memphiticus Interpres vertit: ἘΨΩΠΙ ΝΘΩΤΕΝ, Δ'ΡΕΤΕΝΩΑΝΟ'ΣΙ ΒΕΝ ΝΑΟΑΧΙ... ἘΡΕΤΕΝΕ'ΟΥΕΝ ΘΩΗΙ, ΟΥΟΣ Ἐ'ΡΕΘΩΗΙ ΕΡΘΗΝΟΥ Ν-ΡΕΥΣΕ.

Ex membranis laciniis, quas paulo ante memoravi, hoc duntaxat fragmentum exscribendum censui... ΟΙΟ ΕΡΟQ ΕΚΧΩΛΜΟC ΧΕ ΕΡΕ ΠΑΙ ΚΩΛΥ ἄΜΟΝ ΕΤἈΨΩΜ ἄΠΙ-ΡΟ. ΕΤΒΕΟΥ ἄΠΕΚΤΑΥΕ ΤΥΕ Ω ΠΕΤΧΔΣἈ ΝΚ... E ceteris laciniis pauca duntaxat vocabula exscribi possent, nulla integra sententia.

* ΟΥΔΙ ΠΕ Ἐ'ΤΑΙΕ'ΡΑΙΤΕΙΝ ἄΜΟQ ΝΤΕΝ ΠΩΙC... ἘΠ-ΧΙΝΤΑΨΩΠΙ ΒΕΝ ΠΗΙ ἄΠΩΙC ΝΝΙΕ'ΣΟΥ ΤΗΡΟΥ ΝΤΕ ΠΑΩΝB: — *Psalms. XXVI. vers. 4.*

X V I.

Membrana ex aegyptio codice avulsa, longa uncias fere tredecim, lata uncias fere decem.

Huius librarii propria hæc sunt. Græca vocabula mendose, ægyptia emendate plerumque scribit. Flosculos, et asteriscos in margine passim apponit. Literæ τ punctum addit in dextro angulo superiore. Literas ζ, ξ, ο, et ω longissimis caudis instruit. Aliarum literarum forma inelegans non est, sed a vetustiore aliquantulum diversa. Vide specimen pag. 223. num. 16.

Continebat codex Narrationes Seniorum, ut videtur, ne dicam aniles.

Pagina I.

ΠΕCΠΥΛΔΙΟΝ * ΝCΔ
÷ ΒΛΛΔC * ΜΑΥΔC Ε'C
ΝΗΧ Ε'CΨΩΝΕ: —
ΔΥΩ ΠΕΧΔC ΧΕ ΕΙC
ΜΑΒΕ Μῆ ΨΜΟΥ
ΝΕ ΝΡΟΜΠΕ ΤΨΟΟΠ
ΣἈ ΠΙCΠΥΛΟΝ*. ΕΙ
ΟΝΣ Σῆ ΝΤΗΘ ΕΙΟ Ν
ΕὔΣΔΛ ἄΠΕΧC.
ΔΥΩ ἄΠΙΝΔΥ * Ε'ΡΩ

÷ ΜΕ ΝCΔΠΟΟΥ: —
ΝΤΑΠΝΟΥΤΕ ΓΑΡ Τῆ
ΝΕΥ ΤΗΥΤῆ ΧΕ Ε'
ΤΕΤῆΝΕΤΩἈC ἄ
ΠΑCΩΜΔ · ΔΥΩ
ΝΤΕΡΕCΧΕ ΠΑΙ ΔCῆ
ΚΟΤΚ · ΝΣΛΛΟ ΔΕ
ΔΥΤΕΟΟΥ ἄΠΝΟΥΤΕ
÷ ΔΥΩ ΔΥΤΩΜC ἄΠΕC
CΩΜΔ ΔΥΔΝΔΧΩ

ΡΕΙ ·

ρει • αΥΧΟΟC 4
 ΕΤΒΕ ΟΥ ΔΝΔΧΩΡΙ
 ΤΗC 5 ΧΕ ΔΦΕΙ ΕΒΟΛ Ε'
 ΤΕΡΗΜΟC • ΕΥΝ
 ΤΑΥ ΜΑΥ ΝΟΥΛΥ
 ΒΙΤΟΥ 6 ΜΑΤΕ •
 ΑΥΩ ΔΦΜΟΟΥΕ Ν
 ΨΟΥΜΝΤ ΝΖΟΥ ΔΥ
 ΤΑΛΕ 7 ΕΖΡΑΙ Ε'ΧΝ ΟΥ
 ΠΕΤΡΑ • ΑΥΩ
 ΟΥΝ ΟΥΟΤΟΥΕΤ ΖΑ
 ΡΟC • ΑΥΩ ΟΥΡΩ
 ΜΕ ΕΦΜΟΟΥΕ ΖΝΤΕΥ
 ΜΗΤΕ ΜΝ ΝΕΘΗΡΙ
 ÷ ΟΝ • ΑΥΩ ΔΥ
 ΖΟΠΥ ΨΑΝΤΕΦΕΙ Ε'
 ΠΕCΗΤ ΝΥΒΟΠΥ •
 Π'ΣΛΛΟ ΔΕ Ε'ΤΑ
 ΜΑΥ Ε'ΝΕΦΚΑΚΑ
 ΖΗΥ 8 Ε'ΜΝΘΟΥ Μ
 ΜΟΥ Ε'ΤΩΟΥΝ ΖΑ
 ΠΕCΤΟΙ ΝΝΡΩΜΕ : —
 ΑΥΩ Δ
 ΟΥΩΨ
 ΤΥ • ΑΥΩ
 ΠCΟΝ ΔΕ ΔΥ
 ΖΙΠΑΖΟΥ ΜΜΟΥ . . .
 ΧΙΨΚΑΚ Ε'ΒΟΛ Ε'Φ
 ΧΩΜΜΟC • ΧΕ ΕΙΠΗΤ
 ΝCΩΚ • Ε'ΤΒΕ
 Π'ΝΟΥΤΕ ΔΖΕΡΑΤΚ
 ΝΑΙ • ΝΤΟΥ ΖΩΩΥ

ΑΦΚΤΟΥ Ε'ΠΑΖΟΥ •
 ΠΕΧΑΥ ΧΕ ΕΙΠΗΤ
 ΖΩ ΝΤΟΟΤΚ' Ε'ΤΒΕ
 ΠΝΟΥΤΕ • Ε'Π
 ΖΔΕ' ΑΦΝΗΧ ΤΛΥ
 ΒΙΤΟΥ Ε'ΒΟΛ ΑΦΠΩΤ
 ÷ ΝCΩΥ : —
 ΝΤΕΡΕΦΝΑΥ ΔΕ ΧΕ
 ΑΦΝΗΧ ΝΕΥΖΟΙΤΕ
 Ε'ΒΟΛ ΜΜΟΥ ΑΦΠΩΤ
 ΝCΩΥ 9 ΑΦΔΖΕΡΑΤΥ
 ÷ Ε'ΡΟΥ • ΑΥΩ
 ΝΤΕΡΕΦΖΩΝ Ε'ΖΟΥΝ
 ΕΡΟΥ ΠΕΧΑΥ • ΧΕ
 ΝΤΕΡΕΚΝΟΥΧ Ε'ΒΟΛ
 ΜΜΟΚ ΝΘΗΛΗ 10 ΜΠ
 ΚΟCΜΟC ΔΝΟΚ ΖΩ
 ÷ ΔΙΔΖΕΡΑΤ ΝΑΚ : —
 ΑΦΠΑΡΚΑΚΑΛΕΙ ΔΕ
 ΜΜΟΥ ΧΕ ΠΔΕΙΩΤ
 ΤΑΜΟΙ ΧΕ ΕΙΝΔΟΥ
 ÷ ΧΑΙ ΝΑΨΥΝΖΕ : —
 ΝΤΟΥ ΔΕ ΠΕΧΑΥ
 ΝΑΥ ΧΕ ΠΩΤ Ε'ΒΟΛ
 ΝΝΡΩΜΕ • ΑΥΩ
 ΚΑΡΩΚ 11 • ΑΥΩ Κ'ΝΑ
 ÷ ΟΥΧΑΙ : —
 ΑΦΨΑΧΕ ΝΒΙ ΟΥΑΝΑ
 ΧΩΡΙΤΗC 12 ΜΝ ΝΕC
 ΝΗΥΕ'ΤΨΟΟΠ ΖΝ Ε'
 ΛΙΜ • ΠΑΔ Ε'
 ΤΟΥ ΜΑΥ ΝΒΙ ΠΕΨ

ADNOTATIONES.

4 ΠΕCΠΥΛΑΙΟΝ) De quibusdam Senibus sermo est, qui in speluncam ingressi solitariam ibi feminam invenerunt moribundam. Græcam potro vocem, σπήλαιον, antrum, omnibus hisce modis, sed nusquam recte, scribit librarius: CΠΥΛΑΙΟΝ, CΠΥΛΟΥ'Ν, CΠΥΛΕΟΝ, CΠΕΛΥΟΝ. In Liturgia S. Gregorii pag. 223. invenies, CΠΕΛΕΟΝ, et in Pontifical. part. 2. p. 66. CΠΗ-

СПΗΛΕΟΝ. Mendosissime vero in Theotociis pag. 197. scriptum est, СПΛΕΟΝ. Scribendum ubique, СПΗΛΔΙΟΝ.

¹ ΠΕΣΠΥΛΔΙΟΝ ΝCαBλλdC etc.) Idest: „ (Non invenerunt in) antro nisi ipsam solam, qua iacebat infirma. Et dixit ipsa: Ecce triginta et octo annis in hac spelunca mansi, ex herbis vivens: Christi ancilla sum, nec ullum (hoc temporis spatio) hominem vidi nisi hodie: Vos enim Deus (huc) misit, ut corpus meum sepeliatis. Quumque hæc dixisset, obdormivit. Senes autem gloriam Deo dederunt, et femina corpus sepelierunt, tum recessere. De quodam anachoreta narratur, quod in Desertum (eremum) exiit, unum tantummodo habens lebitonarium, ac tribus diebus peregre profectus est, et supra rupem quamdam ascendit, in qua (sub qua) viridia erant (gramina, herba): et quidam homo cum feris in illarum medio perambulabat: ac se se abscondit, donec descendit, eumque apprehendit. Senex autem ille nudus (vestibus exutus) erat, neque ad hominum odorem (homines adesse sentiens) surgere valebat. Et... Frater (Monachus) vero pone illius tergum venit, et clamavit inquires: Te sequor: per Deum (propter Deum) consiste quaso (ac me præstolare). Constitit etiam ille, ac retrorsum sese convertens: Ego quoque, ait, propter Deum te sequor (ad te accurro): lebitonarium tandem proiecit, et ad eum cucurrit. Quum vidisset autem (Frater) suas eum vestes projecisse, ad eum cucurrit, atque ante illum constitit: et cum ad illum appropinquasset, ait: Quoniam tu mundanas materias abiecisti, ego quoque apud te consisto: eumque his verbis rogavit: Pater mi, doce me (notum mihi fac), quomodo salvari (possim). Ipse vero respondit: Homines fuge, et sile, et salvaberis. Anachoreta quidam cum Fratribus (Monachis) in Elim degentibus locutus est...

² 2ῶ ΠΙCΠΥΛΥΟ'Ν, in hoc antro) Scribendum, 2ῶ ΠΕΙCΠΗΛΔΙΟ'Ν, ut iam dixi. In eiusmodi menda vetustos librarios passim incidere minus miror. Illud potius mirum, ea vel in libris per typos impressis inveniri non raro. Quid absurdius, exempli gratia, quam id quod in Pontificali euchologio parte 1. pag 4. occurrit, †ΓΕΝΝΗ ΝΔΙΔΘΗΚΗ, pro, † ΚΑΙΝΗ ΝΔΙΔΘΗΚΗ, *Novum Testamentum*.

³ ἌΠΙΝΔΥ, non vidi) Scribe, ἌΠΕΙΝΔΥ. In huiusmodi menda non raro incidunt ægyptii librarii, ut sæpius animadvertimus. Ita et in Actis S. Coluthi pag. 93. scriptum fuit, ΝΤΙZE pro ΝΤΕΙZE; et ΠΙΝΟC, pro ΠΕΙΝΟC: et pag. 85. ΕΠΙCα pro ΕΠΕΙCα, in hanc partem: huc.

⁴ ΔΥΧΟΟC, *dixerunt, narraverunt*: ii scilicet qui in superioribus nominabantur. Sed vertere etiam licet: *dicitur, narratur, fertur*.

⁵ ΔΝΔΧΩΡΗΤΗC) Scribe, ΔΝΔΧΩΡΗΤΗC.

⁶ ΝΟΥΛΥΒΙΤΟΥ) Nusquam alibi nomen hocce reperi: Nulius tamen dubito, quin lebitonarium denotet, sive, ut alii scribunt, levitonarium, lineum scilicet colobium, de quo Sanctus Hieronymus Præf. in Regulam S. Pachomii: *Nil habens (inquit) in cellulis (Monachi Tabennesiorum) præter psiatium, et que infra scripta sunt: duo lebitonaria (quod ægyptiis monachis genus vestimenti est sine manicis), et unum iam attritum ad dormiendum, vel operandum etc.* Porro vigesima prima litera Υ in ΛΥΒΙΤΟΥ videtur a librario scripta pro quinta litera Ε, ut alias scriptam vidimus. Vide Ducangium in λεβητών.

⁷ ΔΥΤΑΛΕ ΕΞΡΑΙ, *ascendit: ascese*) Verbum ΤΔΛΕ valet, *imponere*, memphitice, ac thebaice, ut vidimus Matth. XIX. 15. pag. 16. huius voluminis. Hoc autem in loco valet, *ascendere*, item ut ΔΛΕ, apud Tukium pag. 330. et alibi, et Fragm. XI. pag. 290. huius voluminis.

⁸ ΕΝΕΥΚΑΚΑΖΗΥ) Thebaice, ΚΩΚΑΖΗΥ, ΚΗ ΚΑΖΗΥ, et ΚΑΚΑΖΗΥ est *exuere, exui, nudari*. Exempla habes apud Tukium pag. 379, 343, et alibi.

⁹ ΔΥΠΩΤ ΝΩΩΥ, *gli corse dietro*) Fragm. VI pag. 125. huius voluminis, ΠΩΤ ΝΩΩ valet, *persequi*. Porro ΠΩΤ idem est atque ΠΗΤ.

¹⁰ ΝΘΗΛΗ) Scribendum, ΝΘΥΗΗ, *materias*, ex græco, ὕλη.

¹¹ ΚΑΡΩΚ, *sile, silentium ama*) Memphitice, ΧΑΡΩ, *silere*.

¹² Scribe, ΟΥΔΝΔΧΩΡΗΤΗC.

Pagina II.

• • • • • ΝΝΕ•	ΕΤΕΡΗΜΟC ΕΤΖΙΖΟΥΝ
• • • • • ΔΜΩΥ	ΧΕ ΠΑΝΤΩC ΤΝΑΘΝ
• • • • • ΖΝΑΥΜΝ	ΚΕΟΥΑ ΕΨΥΟΟΠ ΖΑ
• • • • • ΟΝΤΕΡΟΥΕΙΕ	ΠΑΖΟΥΝ ΕΨΟ ΝΖΑ
ΒΟΛΖΝ ^b ΚΗΜΕ: —	ΖΑΛ ΑΠΕΝΧΟΕΙC ΙC
ΔΥΩ ΔΥΧΟΟC ΝΔΥ Ν	÷ ΠΕΧC. —
ΤΕΙΖΕ • ΧΕ ΔΙΜΕΕΥΕ	ΔΥΩ ΔΙΜΟΟΨΕ ΝΨΤΟ
ΝΟΥΟΕΪΨ ΕΒΩΚ ΕΨΟΥΝ	ΟΥ ΝΖΟΥΥ ΔΙΒΙΝΕ ΝΟΥ
	CΠΥ-

÷ ᾠπυλαῖον :—
 ἀγῶ ἀιδωψτ̄ ἐζογν
 ἐφογ δινὰγ ἐγρωμε
 ÷ ἐψ̄μοος :—
 ἀγῶ ἀικωλὰς² κατὰ
 π̄ζεθος νῦμονα
 χος · χε ἐψ̄ει ἐβολ
 ν̄ψ̄αспаζε ἄμοι ·
 ν̄τογ δε ἄπεγ
 κιμ · νε' ἀψ̄τον
 ÷ ἄμογ γαρ πε :—
 ἀνοκ δε ἄπιδω³, ἀλ
 λα ἀιδωκ ἐζογν ·
 ἀγῶ ἀιδῶστε ἄ
 πεγδ̄λ² · ἀγῶ
 ν̄τεγνογ ἀψ̄ωλ ἐ'
 ÷ βολ ἀψ̄ωπε ν̄ψ̄ο
 εἰψ · ἀιδωψτ̄
 ον δινὰγ ἐγκολοβι
 ὄν ἐψ̄αψε ἐστραῖ⁴, ἀιδ
 ῶστε δε ἄπεῖ
 κετ · ἀψ̄ωλ ἐβολ
 ÷ ἀψ̄ωπε ἐγλαῖγ ·
 ν̄τεριᾶπορει⁶ δε ἄ
 ραι ν̄ζητ · ἀει
 ἐβολ ἀιδωψε ἐτερη
 μοος · ἀιδῖνε ν̄κεσπγ
 ÷ λεον μ̄ν ἄν̄ψ̄εν
 ταῦσε⁷ ν̄ρωμε :—
 ἀιογροτ δε ἀιζων ἐ'
 ζογν ἐπεσπυλαῖον
 ἀικωλ̄ς δε ὄν ἄπε
 λαῖγ ρογῶ ν̄αι · ἀἰ
 βωκ ἐζογν ἄπιδ̄ν⁸

λαῖγ ἄμαγ · ἀιδ'
 ζερατ δε π̄βολ ἄ
 πεσπελγτον εἰψω
 ἄμοος · χε ἄπ̄τ̄ πε ἐτ
 ρε π̄ζῶδαλ ἄπ̄νογ
 ÷ τε εἰ ἐπεῖμα :—
 ν̄τερεπεζοογ δε ζων
 ἐπαραγε · δινὰγ ἐστ̄
 ψογ⁹ ἐγνηγ · ἀγῶ
 π̄ζῶδαλ ἄπ̄νογ
 τε ἐγνηγ νῦμαγ ἐγ
 κηκαζηγ · ἐρε
 πεγβω¹⁰ ζωεῦ ν̄τεγ
 ÷ ἀσχυμωσγνη¹¹ :—
 ν̄τερεγζων ἐζογν
 ἐροι ἀψ̄μεεγε' χε ἀν̄γ
 ογπνεγμα · νεδ' ἄστ̄ε
 ρατ̄γ ἐπεψ̄ηλ ·
 ἐ' ἀγπῖραζε¹² γαρ ἄ
 μογ πε ν̄ζαζ ν̄σοπ
 ÷ ἐβολζιτ̄ν̄ νεπ̄ν̄ ·
 ἀνοκ δε πεχαἰ ναγ
 χε ἀν̄γ ογρωμε π̄
 ζῶδαλ ἄπ̄νογτε ·
 ἀναγ ἐναταῦσε γι
 χῦ π̄καζ · ἀγῶ
 βομβῦ ἐροι χε δ' ἀν̄γ
 ÷ ογσαρ̄ζ γι τ̄νογ :—
 μ̄ν̄ν̄σα τ̄ρεγχω δε
 ἄπ̄ζαμην δ' ἄδω
 ψτ̄ ἐροι δ' ἄσολ̄σλ ·
 ἀψ̄ιτ̄ δε ἐζογν ἄ
 πεσπυλαῖον ἐψ̄ζ

ADNOTATIONES.

ᵇ ἐβολζῖν κημε etc.) Idest : „... ex Ægypto. Et dixit
 „ eis in hunc modum : In mentem olim mihi venit in eremum in-
 „ teriorem ingredi, ut alium aliquem omnino invenirem, qui in
 „ Rabun moraretur, et Domini nostri Jesu Christi servus foret.
 x x „ Qua-

„ *Quatriduo iter feci, et speluncam quandam inveni: introspexi,*
 „ *et hominem iacentem vidi. Pulsavi iuxta consuetudinem mona-*
 „ *chorum, ut ille egrederetur, ac me salutaret: sed ille se se non*
 „ *movit; nam quiescebat. Ego vero diutius extra speluncam non*
 „ *mansi; sed ingressus sum, eiusque pallium* apprehendi, ac dis-*
 „ *solutum statim est, atque in pulverem redactum. Circumspexi*
 „ *rursus, et colobium vidi, quod in alto suspensum pendeat: hoc*
 „ *quoque apprehendi, et dissolutum est, atque in nihilum reda-*
 „ *ctum. Quum autem animo harerem, (inde) exivi, et in ere-*
 „ *num profectus aliam speluncam inveni, et hominis (ibi) vesti-*
 „ *gia. Gavissus vero sum, accessi ad speluncam, pulsavi, et ne-*
 „ *mo respondit mihi. Ingressus sum, et neminem in ea reperi.*
 „ *Extra speluncam constiti, inquires: (Existimare) oportet ser-*
 „ *vum Dei illuc profectum esse. Quum vero diei vespera appro-*
 „ *pinquasset, pastores venientes vidi, et una cum ipsis venientem*
 „ *Dei servum nudum (vestibus exutum), eiusque deformitatem*
 „ *sui ipsius capilli pilique obtegebant. Postquam mihi appropin-*
 „ *quavit, putavit me spiritum esse, atque in oratione immotus*
 „ *perstiterat; sapius enim a spiritibus tentatus fuerat. Ego vero*
 „ *ei dixi: Serve Dei ego homo sum (non spiritus): vide in terra*
 „ *vestigia mea, et palpa me, quia caro sum, et sanguis. Post-*
 „ *quam vero ille respondit, Amen, inspexit me, et consolatione*
 „ *affectus est, meque in speluncam introduxit, inquires.....*„
 Reliqua desiderantur.

¹ 2ῦ πα2ΟΥΝ, in Pabun) Videtur πα2ΟΥΝ esse nomen proprium: siquis malit accipere pro appellativo, non repugno.

² αικωλα2, pulsavi: battei alla porta) Memphitice κωλα2, pulsare. Thebaice quoque mox videbis, κωλᾱ.

³ ἄπιῶ, non mi fermai) Scribe, ἄπειῶ.

⁴ Utrum ὄλᾱ panulam, an pallium, an ἐπεδύτην illum denotet, de quo S. Athanasius tom. 2. pag. 664, definire non ausim. Monastici indumenti genus sane est.

⁵ εἰσῆγε ε2ρᾱ, sospeso in alto, e pendente) Memphitice dῶι, pendere.

⁶ ἄτεριαπορει, quum harerem) Scribe, ἄτερειαπορει.

⁷ 2ῖ ὤcentaῶce, vestigia: delle pedate) Memphitice, NI TATCI, et NI WENTATCI sunt vestigia: thebaice, 2ῖ Tῶce, ut mox videbis, et 2ῖ ὤcentaῶce.

⁸ ἄπιῶ̄, non inveni) Scribe, ἄπειῶ̄.

⁹ 2ῖ ὠου) Pastores interpretor. Quamvis enim Fragm. II. pag. 35. huius voluminis pastor non semel dicatur πῶωῶ (mem-

(memphitice, ΠΙΜΑΝΕ'ΩΟΥ); apud Tukium tamen pag. 366. pro ΩΩΩ dicitur ΩΩΩ: quod enim Græcus Textus dicit, ὡσπερ ὁ ποιμὴν, *sicut pastor*, id memphita Int. dicit, ἈΦΡΗΤ ἈΠΙΜΑΝΕΩΟΥ, thebæus vero, ἸΘΕ ἸΟΥΩΩΩ.

¹⁰ ΠΕΦΩ) Pro, ΠΕΦΩ.

¹¹ ἸΤΕΦΑΧΥΜΩΣΥΝΗ) Scribe, ἸΤΕΦΑΧΥΜΩΣΥΝΗ.

¹² ἘΔ'ΥΠΙΡΑΖΕ) Scribe, ἘΔ'ΥΠΙΡΑΖΕ: ut Matth. XIX. 3. pag. 7. huius voluminis.

* ΠΠΕΤΝΑΝΟΥΩ ἈΜΑΣΤΕ ἈΜΟΥ ἈΜΑΤΕ:—

X V I I.

*Thebaici codicis unica membrana, longa uncias fere 9 ½,
lata uncias fere 8.*

Binæ paginæ numeris 43, et 44. signatæ sunt. In priore literæ ferme evanuerunt evanescente atramento.

Librarii propria hæc sunt. Literam d latinæ, a, *minuscule rotunda* plane similem facit: literam N adeo ineleganter efformat, ut a litera H vix discernatur. Character est parum elegans. Vide specimen pag. 223. num 16.

Auctor Sermonis est Abbas aliquis, aut Hegumenus Monachorum. Utrum vero unius eiusdemque Auctoris, imo codicis Fragmenta sint quum hocce, tum Borgianum, quod in Notis ad Act. S. Coluthi pag. 172. citatur, ii viderint qui hoc alterum præ manibus habere possunt.

Pagina I.

ΩΓ

ΓἸ Ἰ ΜΕΤΑΝΟΕΙ
 ΜΗΠΟΤΕ ἸΝΤΕ
 ΤΟΡΓΗ ἈΠΝΟΥ
 ΤΕ ΕΙ ΕΧΩΝ
 Ω ΝΕCΝΗΥ ΜΔ
 ΓἸ Ἰ Ἰ Ἰ ΗΒΕ ἸΤἸ
 ΡΙΜΕ ΧΕΚΔC
 ΕΝΕΡΒΟΛ Ἰ Ἰ ΕΤΟΡ
 ΓΗ ἈΠΝΟΥΤΕ
 Ἰ Ἰ ΚΩ ΝΑΝ Ε
 ΒΟΛ ΧΕ ΔΝΤ
 ΝΟΥΘC Ἰ Ἰ ΝΔΩ

Ω ΝΕCΝΗΥ ΜΔ
 ΡἸ Ἰ Ἰ ΒΒΙΟ Ἰ
 ΝΕΝΨΥΧΗ
 ΣἸ Ἰ ΣΕΝΝΗC
 ΤΙΔ Ἰ Ἰ Ἰ ΟΥΜΟ
 ΚC Ἰ Ἰ Ἰ ΣΕΝ
 ΟΥΩΗ Ἰ ΠΡΟΕΙC
 Ἰ Ἰ Ἰ Ἰ ΜΟΟΥΕ
 ΣἸ Ἰ ΟΥΜἸΤΜΕ Ἰ
 ΧΕΚΔC ΕΥΕ
 ΩΕἸΣΤΗΥ Ε
 ΣΡΔΙ ΕΧΩΝ ΝΩ

ΜΕΣ ΠΚΔΣ ΝΟΥ
 ΝΟΥ · ΜΑΡΝ̄
 ΖΗΒΕ ΖΕΚΔΣ
 ΕΡΕ ΠΕΠΝ̄Α Ε
 ΤΟΥΔΔΒ ΝΔ
 ΟΕΠΩΠΕΝ
 ΔΥΩ Ν̄ΪΣΕΛ
 ΟΩΛ̄Ν · ΜΑΡΝ̄
 ΝΟΥΧ ΕΒΟΛ ᾠ
 ΜΟΝ Ν̄ΝΕΝΟΥ
 ΝΗΘΙΔ⁵ ΕΘΟΥ
 ΝΤ̄Ν†ΖΙΩΩΝ
 Ν̄ΝΔΡΗΤΗ⁶ Ε
 ΤΝΔΝΟΥΟΥ
 ΜΔΙΣΤΔ ΔΝΟΝ

ΝΕΝΤΑΥΔΔΥ
 Ν̄ᾠΠΩΔ ΝΤΠΟ
 ΛΥΤΙΔ Ν̄ΝΔΓ
 ΓΕΛΟC · ΜΑΡΝ̄
 ΚΩ ΝΔΝ ΝΟΥΩΙ
 Μ̄Ν ΟΥΚΔΝΩΝ
 ΕΝΔΝΟΥΟΥ
 ΜΑΡΝ̄ΚΩΣ⁷ ΕΠΒΙ
 ΟC Ν̄ΝΕΝΕΙΟ
 ΤΕ Ν̄ΩΟΡ̄Π̄ Ν̄
 ΜΗΝ ΕΒΟΛ Ζ̄Ν ΟΥ
 ΖΥΠΟΜΟΝΗ⁸
 ᾠΠ̄Ρ̄ΤΡ̄ΝΕΓΚΡΔ
 ΤΕΥΕ ᾠΜΟΝ ᾠ

A D N O T A T I O N E S.

² ... Ρ̄Ν (lege ΜΑΡ̄Ν̄) ΜΕΤΑΝΟΕΙ etc.) Idest: „ pœni-
 „ tentiam agamus, ne forte super nos veniat ira Dei. Fratres,
 „ lugeamus, et plorems, ut iram Dei evadamus (vel, mitige-
 „ mus), et ipse nobis ignoscat, quia ipsum ad iracundiam provo-
 „ cavimus. Fratres, animas nostras ieiuniis, et afflictione (con-
 „ tritione), et nocturnis vigiliis humiliemus, et in dilectione am-
 „ bulemus, ut misereatur nostri, et terram impleat latitia. Lu-
 „ geamus, ut pro nobis Spiritus Sanctus interpellat, ac nos con-
 „ soletur. Pravas nostras consuetudines abiiciamus, et sanctis vir-
 „ tutibus induamur: nos (vero) potissimum qui angelica conver-
 „ satione (vivendi ratione) digni facti sumus, mensuram (mo-
 „ dum) nobismetipsis, et rectam regulam ponamus (præscribamus).
 „ Primorum Patrum nostrorum vitam amulemur, perseverantes in
 „ patientia. Caveamus ne hodie quidem, etc.

¹ Verbum thebaicum, ΠΒΟΛ, effugere, evadere, vidimus iam pagg. 92, et 126. huius voluminis.

² ΔΝ†ΝΟΥΘ̄C ΝΔΟΥ, ad iram eum provocavimus) Thebaice, ΝΟΥΘ̄C est, irasci, ut vidimus pag. 7. huius voluminis, seu Matth. XVIII. 34. Et †ΝΟΥΘ̄C est, exacerbare. Vide pag. 11. huius voluminis.

³ ΖΕΝ ΝΗΟΤΙΔ) Scribe, ΖΕΝ ΝΗΟΤΕΙΔ.

⁴ Memphitice, ΜΕΤΜΔΙ, theb. Μ̄ΝΤΜΕ est, dilectio.

⁵ Scribe, Ν̄ΝΕΝΟΥΝΗΘΕΙΔ.

⁶ Ν̄ΝΔ.

⁶ Ν̄ΝΑΡΗΤΗ, (*virtutes*) Scribe, Ν̄ΝΑΡΕΤΗ, et paulo post, Ν̄ΤΠΟΛΙΤΕΙΔ.

⁷ ΜΑΡ̄Ν̄ΚΩΣ, (*amulemur*) Apud Tukium pag. 116. ΡΕΥ-ΚΩΣ est, *amulator*.

⁸ In membrana mendose, ΖΥΠΟΜΙΝΗ.

μΔ

Pagina II.

Γ

ΠΟΥ^b Ν̄Τ̄Ν̄Κα
 ΤΟΥΤ̄Ν̄ ΕΒΟΛ
 Ν̄ΡαϸΤΕ · ἄΠ̄Ρ̄
 Τ̄Ρ̄Ν̄ΜΟΥϷΕ ἄ
 ΠΟΥ ΝΟΥ'ΕϷ¹
 Ν̄ΤΟΥΕ² · Ν̄Τ̄Ν̄
 ΨΙΝΕ ΖΩΩϷ³
 Ν̄ϸΑ ΟΥϸΑΝΔΔ
 ΛΙΟΝ ΕΝΕϸΩϷ
 Ν̄ΡαϸΤΕ · ἄΠ̄Ρ̄
 Τ̄Ρ̄Ν̄ΦΟΡΕΙ ΝΟΥ
 ΛΕΨ̄ΤΩΝ⁴ ἄΠΟ
 ΟΥ ΝΟΥΘΟΥ
 ΝΕ⁵ Ζ̄Ν̄ ΟΥΖΗΒΕ
 ΡαϸΤΕ ΖΩΩϷ
 Ν̄Τ̄Ν̄ΨΙΝΕ Ν̄ϸΑ ΟΥ
 ΨΤΗΝ ΕΝΔΝΟΥϸ
 Η ΕϸΛΕΚΛΑΚ⁶
 ἄΠ̄Ρ̄Τ̄Ρ̄Ν̄ΜΟΥϷΕ
 Ζ̄Ν̄ ΟΥΕΠΙϸΤΗ
 ΜΗ ἄΠΟΥ Ραϸ
 ΤΕ ΖΩΩϷ Ν̄Τ̄Ν̄
 ΜΟΥϷΕ Ζ̄Ν̄ ΟΥ
 ΒΩΛ ΕΒΟΛ
 ἄΠ̄Ρ̄Τ̄Ρ̄Ν̄ΜΟΥϷΕ
 ἄΠΟΥ Ζ̄Ν̄ ΟΥ
 Θ̄Β̄ΒΙΟ ἄΝ̄ ΟΥἄΝ̄
 Τ̄Ρ̄ἄΨ⁷ · ΡαϸΤΕ
 ΖΩΩϷ Ζ̄Ν̄ ΟΥἄΠΟ
 ΝΙΔ⁸ ἄΝ̄ ΟΥἄΝ̄Τ

ΧΑϸΙΖΗΤ
 ἄΠ̄Ρ̄Τ̄Ρ̄Ν̄ ΜΟΥϷΕ
 ἄΠΟΥ Ζ̄Ν̄ ΟΥ
 ἄΝ̄ΤϸΤΜΗΤ⁹ ·
 ΡαϸΤΕ ΖΩΩϷ
 Ζ̄Ν̄ ΟΥἄΝ̄ΤΑΤ
 ΟΥΤἄ Ν̄Ψ̄Τ̄Ρ̄
 ΤΩΡ Ζ̄Ν̄ ΟΥΝ̄
 ΨΟΥΤ¹⁰ Η ΝΟΥΩ
 Ζἄ¹¹ · ἄΠ̄Ρ̄Τ̄Ρ̄Ν̄
 ΜΟΥϷΕ ἄΠΟΥ
 Ν̄ΡΙΜΕ Η Ν̄Ρ̄ΖΗ
 ΒΕ ΕΧ̄Ν̄ ΝΕΝ
 ΝΟΒΕ · ΡαϸΤΕ
 ΖΩΩϷ Ν̄Τ̄Ν̄Κα
 ΠΕΝΖΗΤ ΕΒΟΛ
 Ν̄Τ̄Ν̄ΜΟΥϷΕ Ζ̄Ν̄
 ΟΥΖΗΡ¹² ἄΝ̄ ΟΥ
 ΟΥΒΕ ΕΨΟΥ
 ΕΙΤ · ἄΠ̄Ρ̄Τ̄Ρ̄Ν̄
 Ν̄ΚΟΤ̄Κ̄ ἄΠΟΥ
 ΖΙ ΠΚΔΖ · ΡαϸΤΕ
 ΖΩΩϷ Ν̄Τ̄Ν̄
 ΚΟΤ̄Κ̄ Ζ̄Ν̄ ΖΕΝ
 ΜΔ̄Ν̄ΚΟΤ̄Κ̄ ΕΥ
 ΧΟϸΕ¹³ · ἄΛΛΔ †
 ΠΑΡ̄ΚΑΔΕΙ ἄΜΩ
 Τ̄Ν̄ Ω ΝΕϸΝΗΥ
 ΚΑ ΟΥΨΙ ΝΗΤ̄Ν̄
 ἄΝ̄ ΟΥΚΑΝΩΝ

A D N O T A T I O N E S.

^b ἄπτοοῦ etc.) „Carveamus, ne hodie quidem temperantes
 „simus, cras vero remissiores efficiamur. Carveamus, ne hodie
 „quidem sine calceis ambulemus, cras vero pulcrum (et elegans)
 „sandalium (calceamentum) exquiramus. Carveamus, ne hodie
 „quidem vile indumentum * gestemas, (tanquam) saccum (vel,
 „cilicium) in luctu; cras vero bonam tunicam, aut mollem *
 „exquiramus. Carveamus, ne hodie quidem in disciplina, cras
 „vero in relaxatione ambulamus (vivamus). Carveamus, ne hodie
 „quidem in humilitate, et alacritate (vel, mansuetudine) ambu-
 „lemus, cras vero in dementia, et superbia. Nolumus hodie qui-
 „dem in obedientia ambulare, cras vero in inobedientia, contur-
 „bantes (Præpositum) aspere ac dure (respondendo), aut interpre-
 „tando (contradicendo). Nolumus hodie quidem ambulare ploran-
 „tes, aut lugentes super peccata nostra (propter peccata nostra):
 „cras vero cor nostrum (animum nostrum) relaxare (remittere):
 „et nolumus ambulare (vitam insumere) in ioco, et irrisione ma-
 „ni. Nolumus hodie quidem humi cubare; cras vero in excelsis
 „lectis. Sed horror vos, Fratres, (ut) mensuram (modum), et
 „regulam vobismetipsi ponatis (prescribatis). „Reliqua desi-
 derantur.

¹ ἄνορεῶ ἄπτοοῦρε, senza scarpa: scalzi) Sic apud Tu-
 kium pag. 587. thebaice, ἄνορεῶ ἄλοιοῦε, sine excusatione:
 et pag. 215. ἄνορεῶ ἄχο εβολ, sine sumptu.

² ἄπτοοῦρε) Memph. ἄωοῦι, calceus.

³ ζωωϞ) Idiotismum hunc habemus etiam in memphiti-
 ca Interpretatione Psalm. 23. Vide pag. 163, huius voluminis.

⁴ ἄορλεῶτων) Quid proprie sit λεῶτων, necdum
 invenire potui. Vilis, ac monastici indumenti genus esse non
 dubito.

⁵ ἄορῶοῦνε, saccum, cilicium) Huius etiam vocabuli
 significationem ignorarem, nisi ex Tukio didicissem. In the-
 baicis Textibus ab eo citatis bis occurrit, clare quidem pag.
 595, mendose vero pag. 537. Priore loco græcæ Translationis
 verba, περιζώση σάκκον, circumcingeris sacco, thebaice vertun-
 tur: τενδῶορε ἄορῶοῦνε: alterius vero loci mendum
 facile nunc quisque corrigere potest, et legere ibi quoque,
 οὔῶοῦνε, cilicium.

⁶ εϞεϞῶκ) Quid valeat, λεϞῶκ, docebunt pe-
 ritiores. Apud Tukium pag. 577. κῶτῶο (scribe κῶτῶο)
 εϞῶκ thebaice valet, ramus tener. ⁷ ἄῶ-

⁷ ΜΝΤΡῸΡΔΩ) Quum huic nomini scriptor mox *superbiam* opponat, ita illud accipio, ut *mansuetudinem*, lenitatemque heic denotet, quæ memphitice dicitur ΜΕΤΡΕΜΡΔΥΩ; imo thebaice etiam sic fere eam dici putandum foret, si Tukii typographo fidere possemus, qui pag. 27. scripsit, ΜΝΤΡΕΜΡΔΥΩ: sed mendosam esse scripturam illam suspicor, præsertim cum eo ipso in loco plura alia sint menda. Fragmento etiam VII. pag. 170. libenter vocem hanc ipsam ΜΝΤΡῸΡΔΩ acciperem nunc pro *lenitate*: nam Matth. XXI. 5, pag. 21. huius voluminis ΡῸΡΔΩ sine dubio est, *mansuetus*: et in Fragmento Borgiano, quod citat Clariss. Giorgius pag. 172. ad Act. S. Coluthi, simul iunguntur ut affinis significationis hæc nomina, nempe ΝΖΗΜΕΡΟC, *mites*: ΝΡῸΡΔΩ, *mansueti*: ΝΖΑΡΩΖΗΤ, *patientes*: et ΕΝΜΕΝΘΩΝΤ, *non iracundi*. Verum in Actis S. Coluthi pag. 83. adiectivo nomini ΡῸΡΔΩ ægre aptatur huiusmodi significatio: nisi quis velit, mulierem ΡῸΡΔΩ ibi dici eam mulierem quæ *nimis mansueta*, *nimis benigna*, *nimis indulgens* viris sit. Thebaice sane ΜΝΤΡῸΡΔΩ idem esse videtur, atque memphitice ΜΕΤΡΕΜΡΔΥΩ.

⁸ ΖΝ ΟΥΔΑΠΟΝΙΔ) Scribe, ΖΝ ΟΥΔΑΠΟΝΟΙΔ.

⁹ ΖΝ ΟΥ ΜΝΤCΤΜΗΤ) Vocem, ΜΝΤCΤΜΗΤ, necdum alibi legi: sed cum ei opponatur mox ΜΝΤΑΤCΩΤῸ, i. e. *inobedientia*, quumque e verbo CΩΤῸ derivari videatur, *obedientiam* interpretor.

¹⁰ ΖΝ ΟΥ ΝΨΟΤ, *dure*, *aspere*) Memphitice, ΕΝΨΩΤ, et ΕΝΨΕΤ.

¹¹ Η ΝΟΥΩΖῸ, *aut in contradictione*) Subaudi e superioribus ΖΝ. Apud Tukium pag. 562. ΟΥΩΖῸ est, *contradicere*.

¹² ΖΝ ΟΥΧΗΡ) Vox ΧΗΡ videtur *iocum* heic, aut *oblectamentum* denotare, utpote coniuncta voci CΩΒΕ. Vide pag. 292. huius voluminis.

¹³ *In lectis excelsis*) Sanctus Pachomius in Regula cap. 159: *Non inveniatur (inquit) in excelsis cubilibus, imitans (Præpositus) morem Gentilium.*

* ΕΙCΖΗΗΤΕ ΠΝΟΥΤΕ ΠΔCΩΤΗΡ

ΠΕ ΠΧΟΕΙC:—

ΠΩΥ ΠΕ ΠΕΘΟΥ ΨΔΕΝΕC:—

*Secundi huius Fasciculi impressio absoluta fuit mense Septem-
bri, anno Martyrum millesimo quingentesimo primo, Christi
MDCCLXXXV, et Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Papæ Pii
Sexti undecimo.* ἀπαράται ἡοῖα δε χωκ εβολ ἡοογ χω-
γτη γτοογ ἄπεβοτ ἰογνιοσ τογ ἀγτογ ενιαγτογ ε-
ταῖρωορη ἡχοογ, εἰπεροογ ἡτδῖνμῖσε ἡῖωεδῖνῖησ
πβαπτιοτῖησ ετογδδβ·πετογ ογχαῖ·εγωδνεῖνε εβολ-
εἡκῖηε, ἡ ρακοτε ἡδῖ ἡχοῖ ἡεεετοσ εἡ τρομπε
ετῖηγ ἡεεε κοογε ἡωδρ ετῖηε ἡἡεοοογ, ἡδῖ ετογ-
μογτε εροογ εε ἡμεεβρδῖδ, εῖε εῖνδσοογε εεογῖ
ἡογκεεεωοῖτ ἡμδρε ωῖημ, ἀγω εῖετρωγ ἡμογ
επογοεῖν, εωε παταλδδ, ἡἡ ταδου, ἡ' παεε
ωχῖ δῖ· εῖογω γαρ εῖελλο, εδῖεῖ εβολεἡεἡτῖ ἡτα-
μδδγ ἡοογ χωγτη ἡἡ·εαωγ ἄπεβοτ φεβρογδρῖοσ
εἡπεεχρονοσ ἄπεεχῖ ωο ἡἡ·εαωγωε ἡἡ χωγτη
εἡδγ:—

EMENDANDA, ET ADDENDA.

(Vide pag. CCXVIII.)

- pag. IV. lin. 9. Fascic. I. in *Præf.* pro: erbar scribe: rebar
- pag. X. lin. 31. pro: ΕΠΕΥΤΕCŌ scribe: ΕΠΕΥΤΕΚŌ
- pag. XI. lin. 14. post: tua, adde: Scholtzcius in Gramm. ex vitiato codice legit: ΝΗ ΤΗΡΟΥ ΕΡΟΥ.
- pag. XXXIX. lin. 28. post: consuevit, adde: Sed librarium immerito heic a me obiurgari nunc video: etenim ΝΔΕCŌΟΥ ΔΝΟΚ valet: oves mea: le mie pecore di me, idiotismo ægyptio: et ΨΑCŌΤῸ valet, audiunt: audire solent.
- pag. LIX. col. 1. ægyptia lin. 3, et 4. pro: ΠΕΝΤΑΦΕΥCŌΩΛΠ scribe: ΠΕΝΤΑΦŌΩΛΠ.
- pag. LXX. lin. 20. pro: CΝΔΨΤΒΕ scribe: CΝΔΨΤΒΒΕ.
- pag. LXXVI. lin. 11. pro: ΔΝΖΥΠΩΜΙΝΕ scribe: ΔΝΖΥΠΟΜΙΝΕ.
- pag. LXXXI. lin. 19. post: vocandus est Koppa, adde. Vetustam illius formam habes in græco Naniani Musei lapide, cuius inscriptionem affert atque illustrat pereruditus monachus Clemens Biagius pag. 195. libri Romæ nuperrime in lucem editi, cuius titulus, *Monumenta Græca* etc. Ibi character hicce, sive episemon, simile prorsus est græcæ literæ Rho ex dextro in sinistrum latus conversæ, aut, quod eodem recidit, formam habet nostræ literæ q minuscula.
- pag. LXXXVII. lin. ultima columna secunda ægyptiaca sic distingue: ΝΟΒΕ Ζ̄Ν
- pag. XC. lin. 20. post: peritiores adde: equidem de hoc verbo dicam rursus pag. CCV.
- pag. XCVI. col. 1. textus ægyptii lin. 4. scribe: ΕΝΨŌΨΤ̄ ἄμα ΝΤΔΥΤΔΔΥ ΕΤΟΟΤΟΥ
- pag. CIX. lin. 8. pro: CŌΡŌ scribe: CŌΡŌ
- et lin. 9. pro: ΧΟΡΧ scribe: ΧΩΡΧ
- pag. CXI. lin. 25. pro: ΝΕΖΙŌΟΥΕ, via scribe: ΝΕΙΩΟΥΕ; asina: quod nomen affert Scholtzcius in Grammatica p. 23.
- lin. 28. Vide pag. CXII, et CCVIII.
- pag. CXVII. lin. 31. pro: CΙΝΖΡΔ, CΙΝΖΡΔΥ, CΙΝΖΡΔΥ scribe: ΧΙΝΖΡΔ, ΧΙΝΖΡΔΥ, ΧΙΝΖΡΔΥ
- pag. CXVIII. lin. 13. post: aut decipere adde: aut hariolari.
- pag. CXIX. lin. 6. post: Nota 6. adde: Hoc in loco harioli designari videntur.

- pag. CXX. *lin. 8. post: fuisse adde: An mendose scriptum est, ΝΖΗΠΕΡΗΤΗC, pro, ΝΖΥΠΗΓΕΤΗC, ministri?*
- pag. CXXVIII. *columna secunda aegyptiaca lin. ultima pro: ΝΟΥΥΩΤ scribe: ΝΟΥΩΤ.*
- pag. CXXX. *lin. 15. col. 1. aegyptiaca pro: ΕΠΕΠΝΔ scribe: ΕΠΕΠΝΑ*
- pag. CXLIII. *col. 2. aegyptia lin. 17. pro: ΤΔΥΕΛΕΕΕΤ scribe: ΤΔΥΕΛΕΕΤ*
- pag. CXLV. *lin. 1. post: iudicium adde. Vide quæ dicam pag. CCCXXX. Not. 7.*
- pag. CLIII. *lin. 35. pro: ambos enim etc. usque ad: suæ scribe: nam Archiepiscopi quidem titulum invecum tunc iam fuisse colligi videtur ex verbis, μετά τῆ ἀρχιεπισκόπου, cum Archiepiscopo, quæ leguntur in Melitii Breviario Athanasii Apologix contra Arianos inserto, tom. 1. opp. pag. 148. edit. Patav. lit. D: sive S. Alexandrum, sive potius Melitium ea indicent. Ipse vero Athanasius epistolæ suæ etc.*
- pag. CLVIII. *lin. 26. pro numero: CΛΖ scribe CNZ*
- pag. CLXXV. *lin. 1. pro: typograghi scribe: typographi*
— *lin. 2. pro: esset scribe: esse*
- pag. CXCI. *lin. 34. pro: ΕΥΨΑΛΛΕΙ scribe: ΑΥΨΑΛΛΕΙ*
- pag. CXCIV. *lin. 5. post: ΟΥΟΤΕΒ adde: Vide quæ dicam pag. CCCXXX. Not. 7.*
- pag. CXCVII. *lin. 14. post: adoravit adde: Respici potius crediderim Ezech. XIV. 14: Tres viri... Noe, Daniel, et Job. Ternarii etc.*
- pag. CCIV. *lin. 1. pro: quod per firmitatem etc. usque ad afficientur scribe: quod consolationem, et firmitatem, et ædificationem multis afferet per aperitionem sui oris, et per gratiosum sermonem, quem ei Dominus largietur. Hunc igitur etc.*
- pag. CCVII. *lin. 34. post: ultio adde: Vide pag. CCLXXXIV. lin. ult.*
- pag. CCX. *lin. 9. pro: ΚΤΔΥΡΟCΟΥ scribe: CΤΔΥΡΟCΟΥ*
- pag. CCXI. *dele Notam 1., et hanc eius loco pone: ΕΥΡΩΤ, navigantes) Memphitice verbum ΕΡΩΤ, a Lacrozio omissum, valet, navigare. Vide Act. Apost. XIII. 4: et XXVII. 10. in editione Wilckinsii.*
- pag. CCXXIX. *post Notam 8. adde hanc aliam: * ΕΠΟΥ ΝΖΟΥΟΥ) Sic et in Pontificali Euchologio part. 1. pag. 318. ΩΔ ΕΒΟΥΝ ΕΦΟΥ ΝΕΖΟΥΟΥ, valet, usque ad hodiernam diem.*

- pag. CCXXXVI. lin. 34. pro: $\bar{\text{N}}\text{ΟΥ}\mu\alpha\delta\bar{\text{U}}$ scribe: $\bar{\text{N}}\text{ΟΥ}\mu\alpha\ \delta\bar{\text{U}}$
 ΠCOBT , vel $\bar{\text{N}}\text{ΟΥ}\mu\alpha\delta\ \bar{\text{U}}\Pi\text{COBT}$
- et lin. 37. post: $\text{COOY}\Sigma\text{E?}$ adde: An , $\bar{\text{N}}\text{TCCOY}\Sigma\text{C}$, valet,
Congregationis, nempe, *monasterii?* Apud Lacrozium sane
 pag. 191. in $\text{COOY}\Sigma$, nomen thebaicum $\text{COOY}\Sigma\text{C}$ denotat
collectionem: ut in Pontificali part. 1. pag. 54. memphitico
 $\Theta\text{ΩYTC}$
- pag. CCXXXVII. lin. 6. pro: πεπωρωμένος scribe: πεπωρωμένος .
- pag. CCXXXVIII. lin. 17. post: $\chi\omicron\lambda\eta\varsigma$ adde: Verbum, $\text{†}\Sigma\text{POK}$,
 quod videbis pag. CCCXIV, huic loco lucem affert.
- pag. CCLXVII. lin. 15. post: *trahunt?* adde: Thebaicum autem
 verbum KETB memphitico BOTEB videtur respondere.
- pag. CCLXXXIV. lin. 2. post: *sum* adde: Apud Lacrozium in
 Sylloge ATWIBE est, *immutabilis*.
- pag. CCXCI. lin. ante ultimam tertia, post: aliquid aliud adde:
 Thebaicum hoc verbum $\mu\alpha\text{TE}$ respondet memphitico $\mu\alpha\text{†}$,
 quod habemus in $\text{†}\mu\alpha\text{†}$, et Psalm. XLIV. vers. 4. in
 $\mu\alpha\mu\alpha\text{†}$, *prosperè procede*. Vide etiam Pontifical. part. 1.
 pag. 13, et 22.
- pag. CCCIV. lin. 26. pro: in hae scribe: in hac.
- pag. CCCXXVII. binos memoravi mihi nuperrime missos æ-
 gyptios codices mss. memphitica dialecto exaratos. Tales
 in ægypto passim reperiri dubitandum non est: sed apud
 nos quum perrari sint, placet brevem horum recensione[m]
 auctarii loco subiungere. Chartei ambo sunt, dodecapty-
 chus unus, octaptychus alter: ille quidem inter arabicos
 Nanianæ bibliothecæ codices quintusdecimus est, hic vero
 sextusdecimus: in neutro autem vocabula a vocabulis per
 inanem intercapedinem disiunguntur, etsi recens uterque sit.
 Octaptychus integer est, chartis constans 146, atque emendate
 scriptus anno Martyrum 1347, Christi 1531. a quodam Ab-
 dolmesih Thebæo, qui eum anno Martyrum 1354. Eccle-
 siæ S. Marci, quæ Alexandriæ est, dono dedit, ut in ara-
 bica inscriptione codici addita legit Vir clariss. Simon As-
 semanus. Illas vero $\alpha\nu\alpha\gamma\gamma\omega\sigma\epsilon\iota\varsigma$, seu *Lectiones* continet,
 quas in defunctorum exequiis recitant ægyptii, quæque in
 Rituali Alexandrino editionis Romanæ anni Martyrum
 1479, Christi 1763. continentur a pag. 353. ad pag. 486:
 quæcunque tamen aut e Psalmis, aut e Pauli Epistolis,
 aut ex Euangelio excerpta non sint, ea in codice omit-
 tuntur: quin etiam *Lectiones ipsæ*, quas continet, diver-

so ordine a librario, atque a typographo dispositæ sunt: in impresso enim Rituali eæ præcedunt quæ in obitu episcoporum recitari solent, tum aliæ sequuntur pro Presbyteris, aliæ pro diaconis etc. At vero in codice ii, quorum in obitu Lectiones recitandæ sunt, hoc ordine disponuntur 1. mares adulti. 2. pueruli. 3. mulieres adultæ. 4. iuenculæ. 5. Episcopi. 6. Presbyteri. 7. Diaconi. 8. Monachi. 9. Moniales. 10. Mares qui in Paschatis hebdomada moriuntur. 11. Fæminæ quæ eadem obeunt hebdomade. Singulæ paginæ arabicam in margine translationem habent, nonnullæque identidem mere arabicæ interponuntur: sed de his vir ille Clarissimus, quem paulo ante nominavi, Assemanus sermonem habebit in Elencho arabicorum Nannianæ bibliothecæ codicum, quos nunc recenset. Itaque ad alterum codicem statim venio. Is tribus manibus mendosissime exaratus est, quarum primam seculi saltem XVI. esse crediderim. Liturgiam vero illam continet, quæ S. Basilii nuncupatur: sed adeo mutilus initio est, atque in fine, ut maior ipsius pars interciderit, chartisque nunc constet tantummodo 71. Quæcunque enim in Romana editione anni Martyrum 1452, Christi 1736. leguntur ab initio Liturgiæ usque ad pag. 15, i. e. 106, ea in codice desiderantur, quum a verbis illis incipiat: αϞΧΩ ΔΕ ΝΑΝ etc. Quin et verba, quibus populus, aut Diaconus orantem Sacerdotem identidem interrumpit, plerumque omittit librarius.

Duo potissimum hoc in codice animadversione digna mihi visa sunt: primo scilicet menda quædam ex depravata recentiorum Ægyptiorum pronuntiatione orta: deinde nonnulla additamenta, quæ mox afferam. Ac mendorum quidem quæ dixi originem si nosse quis cupiat, Scholtzii Grammaticam percurrat a pag. 1. usque ad 8: sic enim intelliget, qui factum sit, ut librarius hicce perperam scripserit CNOYQ pro CNOQ, *sanguis*: et NOYBI pro NOBI, *peccatum*: et dNndndq pro eNndneq, *bonus*: et απικκοπος pro επι-κκοπος, *Episcopus*: et μαρνντσο pro μαρπντσο, *oramus*: et δξογcid pro εξογcid, *potestas*: et τρππdzd pro τρππεzd: et τας καφαλας pro τας κεφαλας, *capita*: et εφοτ pro αφοτ, *calix*: et ετdγπενdk pro ετdγρd-ndk, *qui placuerunt tibi*: et μεκξιωoc pro μακξιωoc, vel potius, μαξιωoc, *Maximus*: et δdβτιcthc pro δd-πτι-

ΠΤΙΟΤΗΣ, *Baptista*: et ΗΟΙΤΕΡΟΣ pro ΙΟΙΩΡΟΣ, *Isidorus*: et ΟΑΖΒΙ pro ΟΑΖΟΥΙ, *maledictio*: et alia id genus quæ recensere longum foret. Idem tamen librarius hæc ipsa vocabula recte identidem scribit.

Ea vero quæ dixi additamenta in duobus potissimum Liturgiæ locis occurrunt. Ac primum quidem in illa sive Oratione, sive Liturgiæ parte, quæ incipit: ΕΠΙΔΗ ΠΩΩΙΟ ΟΥΑΖ-ΟΑΖΝΙ ΠΕ, quæque in Missa ei nostri Canonis parti respondet, quam nos dicimus, *infra Actionem*, seu *Communicantes*. Ibi enim Romanæ editionis pag. ΡΚΔ, i. e. 124, commemorantur præter ceteros S. Athanasius, S. Joannes Chrysostomus, et S. Petrus Hieromartyr. Horum autem loco in codice pag. 12. unius Severi mentio fit hisce verbis: ΝΕΜ ΠΙΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΕΘΟΥΔΒ ΟΕΒΙΡΟΣ (scribendum, ΟΕΒΗΡΟΣ), et *Sancti Patriarchæ Severi*. Vide Renaudotium tom. 1. *Collectionis Liturgiarum* pag. 18, ubi impii etiam Dioscori mentio additur, quæ in codice non extat. Paulo post autem in eadem Oratione mentio fit: ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ ΠΕΥΛΕ (scrib. ΠΑΥΛΕ) ΠΙΡΕΥ-ΘΑΜΜΟΣ (hic in Romana editione pag. 178. vocatur ΠΑΥΛΕ ΠΙΡΕΥΤΑΜΜΟΣ) ΝΕΜ ΝΕΝΙΟΤ ΕΘΟΥΔΒ ΝΡΟ-ΜΕΟΣ ΜΕΚΞΙΜΟΣ (scrib. ΜΑΞΙΜΟΣ) ΝΕΜ ΤΟΥΜΕΤΙΟΣ (an scrib. ΔΟΜΕΤΙΟΣ?)... ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ ΨΔ-ΝΟΥΤ (scrib. ΨΕΝΟΥΤ) ΠΙ ΑΡΧΗΜΟΝΘΡΙΤΗΣ (scrib. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ) ΝΕΜ ΔΒΒΔ ΒΙΟΑ ΠΕΥΜΑΘΗΤΗΣ ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΔΒΒΔ ΤΕΧΙ ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΝΤΚΕΟΣ (scrib. ΝΔΙΚΑΙΟΣ) ΠΙΝΙΩΤ ΔΒΒΔ ΠΕΡΣΟΥΜΑ ΠΙΡΕΥ-ΒΗΨ Idest: *Et Patris nostri Abbatis Pauli... et Patrum nostrorum sanctorum romanorum Maximi, et Domitii* (aut, ut Renaudotii versio habet p. 18, *Maximi, et Diomedis*)... *et Patris nostri Senutii Archimandrita, et Abbatis Bisa* (a Renaudotio dicitur *Veisa*) *eius discipuli, et Patris nostri Abbatis Tegi* (a Renaudotio vocatur *Fegius*), *et Patris nostri Abbatis iusti magni Abbatis Persuma nudi* (apud Renaudotium, *Barsoma nudi*).

Alia vero additamenta in ea Oratione occurrunt, quæ incipit, ΦΝΟΥΤ ΕΥΕΨΕΝΖΗΤ ΖΑΡΟΝ, et in Romana editione legitur pag. 127. Nam sanctorum Michaelis, Gabrielis, et Raphaelis nominibus additur in codice pag. 15: ΝΕΜ ΟΟΥΡΙΗΛ, et *Suriel*: quo de nomine videndus Renaudotius tom. 1. pag. 299. Paulo post vero eadem in oratione nomi-

nominantur ΠΑΘΩΙΣ ΠΟΥΡΟ ΓΕΟΡΓΙΟΣ (scrib. ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΣ) ΝΕΜ ΦΙΛΟΠΑΤΗΡ ΜΑΡΚΟΡΙΟΣ (scrib. ΜΕΡΚΟΥ-
ΡΙΟΣ)... ΝΕΜ ΝΙ Γ̄ ΕΘΟΥΑΒ ΔΒΒΔ ΜΑΚΑΡΙ, i. e. *Do-
minus meus Rex Georgius, et patris amans Mercurius... et
tres* (Rom. ed. duo) *Sancti Abbates Macarii.*

E L E N C H U S

O P E R U M

Quorum Fragmenta hoc volumine continentur.

I. Euangelium secundum Matthæum	pag. 7.
II. Euangelium secundum Johannem	32.
III. Jeremiæ prophetæ liber	63.
IV. Catechesis, sive sermo de Christo ut animarum nostrarum Medico	74.
V. Statuta Monastica	96.
VI. Homilia (in Cantica fortasse)	107.
VII.) De rebus gestis a Sanctis Pachomio, Theo-	149.
VIII.) doro, etc.	198.
IX.)	222.
X. Vita Matthæi Abbatis	255.
XI. Homilia de Communione Eucharistica	282.
XII. Prochori Diaconi liber apocryphus	300.
XIII. Homilia in fœneratores	315.
XIV. Homilia in eos qui Pharisaice religiosi sunt. Et alia pro habitu monastico	321.
XV. Monita cuiusdam Abbatis, aut Hegumeni	328.
XVI. Narrationes Seniorum.	337.
XVII. Sermo asceticus	343.

VOCABULA

VOCABULA

*Quorum necdum compertam habeo
significationem.*

*Quorum etymon, aut genuina si-
gnificatio nondum satis certa,
mihique comperta est.*

αε. *Fragm.* V. pag. 2.
εζητ. VIII. 7.
μεσπογκ. XIV. 1.
μῆτελερβοونه. V. 2.
μοιζε. VI. 5.
ναμερατε. XI. 7.
νοτῦ. VIII. 1.
αυπονγκ. IX. 1.
εφραζε εβολ. VI. 12.
τεκω. XIV. 1.
ταξαρτ. X. 3.
τορζ. XV. 3.
ωοχτ. XIII. 1.
ωωω εβολ. VI. 11.
zpa. XIV. 1.
ztoμτῦ. XI. 1.
xbin. VIII. 4.
xhp. XI. 7. XVII. 2.
xiñzpa. VI. 4. VIII. 8.
xndz. V. 2.
xnoyq nβpβp. VI. 6.
xoob. XI. 5.
xωλῦ. XI. 9.
xωpῦ nca. XV. 2.

ελκω. VI. 3.
λεψτων. XVII. 2.
mate. XI. 6.
maz. X. 7. IX. 6.
μεωακ. VI. 3.
μμουνειοογε. VI. 1.
μποι. X. 8.
νκωτ. VII. 15.
ποzμπβολ. IX. 13.
pza. V. 1. VII. 7.
cazω. VI. 7. VII. 10.
xpw. VIII. 6.
zebωων. XV. 1.
zηπερητης. VI. 5. men-
dum forsitan pro zγ-
πηρητης
zpzp. XI. 11.
zey. IV. 3.
θαxib. XI. 3.
θινδλω. VI. 7.
θλz. XVI. 1.
tkωτ. VII. 7.

INDEX.

A

- A** Litera pro E perperam scripta a recentissimis ægyptiis .
pag. 352.
- Abba*: titulus apud Memphitas . pag. 163 , 219.
- Abbates quonam sensu nunc tam multi vere dici possint , igno-
tum est . 102.
- Abbates Generales monasteriorum S. Pachomii . 150.
- Additamenta in ægyptiacis translationibus Sacræ Scripturæ . 73 ,
76 , 86 , 108 , 121 , 174 , 197 . etc.
- Additamenta in Liturgia S. Basilii . 353.
- Alexander ærarius . 323.
- Alphabetum ægyptium cuiusmodi sit . 79 , 80.
- Ammon episcopus ægyptius . 99.
- Amun , mons ægypti . 261.
- αΝ , particula interrogans . 25.
- αΝΔΓΚΗ , *afflictio* . 8.
- Antinoopolis . 155.
- S. Antonius Abbas . 167. eius epistola ad S. Theodorum . 199.
altera ad S. Athanasium . 202. A S. Pachomio laudatur . 206.
- Apa*: titulus apud Thebæos . 163.
- Arcani* disciplina . 282 , 299.
- αΡΗΒ : vox hebraicæ originis . 55.
- Ariani . 323.
- S. Athanasius a S. Antonio laudatur . 204 , 206.
- Atrepe*: mons ægypti . 277.

B

- B** litera pro ΟΥ . 70.
- B pro Q , et vicissim Q pro B scribunt librarii . 42 , 328.
- Babylon , ægypti urbs . 259 . 260.
- Βαῖα , vox ægyptiæ originis . 54.
- Barattinus typorum ægyptiorum cursor . 4.
- Barthelemyus cit. 177 , 187 , 247.
- Bei* apud S. Hieronymum est Q . 42.
- Bibil*. 57.
- Bononiensium dialectus . 161. medici . 95.

- Borgia Præsul cit. 3, 4, 78, 190.
 Borgiana Fragmenta thebaica. 343, 347.
 Bou, locus unius ex monasteriis S. Pachomii. 186.

C

- Calores magni in Thebaide. 100.
 Cantici Salomonis loca exponuntur. *Fragm. VI. Thebaicæ trans-*
lationis locus expurgatur. 145.
 Cardoni interpretatio. 225, 237, 245.
 Caseoli virides. 245.
 Cassianus cit. 227, 270.
 Casuum in nominibus diversæ terminationes ægyptiis ignotæ. 98.
 Catechesium habendarum locus. 112.
 Character *cursivus* ægyptiorum. 301.
 Chnum. 213.
 Cingulum monasticum. 324, 325.
 Codices memphitici duo in Bibliotheca Naniana. 327.
 S. Coluthi Acta cit. 8, 9, 65, 93.
 Comarita, i. e. oppidanus. 257.
 Compendium vocis $\text{CT}\delta\text{Υ}\text{Π}\text{O}\text{C}$. 24. et $\text{CT}\delta\text{Υ}\text{Π}\text{O}\text{Υ}$. 30, 306, 309.

D

- Δ litera perperam scripta pro Θ . 26, 56.
 — perperam scripta pro T. 44.
 $\Delta\delta\text{Υ}\text{E}\text{I}\Delta$ pro $\Delta\delta\text{Υ}\text{I}\Delta$. 26.
 Derossi cit. 4.
 Didymus Taurinensis cit. 3, 4, 28, 78, 80, 90.
 Dionysius presbyter S. Pachomii amicus. 227.
 Ducangius cit. 100.

E

- E pro H. 109.
 EBHN est *miser, infelix*. 195.
 Eniph: mensis ægyptius. 190.
 Ethnici in Ægypto quarto seculo. 112.

G

- Γ litera perperam scripta pro K. 51, 52.
 Gallandius cit. 189, 305.

Giorgi cit. 3, 8, 11, 104. etc.

Græca vocabula ab ægyptiis librariis corrupta. 94, 106, 124, 159. etc.

— nonnulla ab ægyptiis aliter accepta, quam a Græcis. 172.

de Gratia nonnulli quomodo scribant. 131.

S. Gregorium Septimum Novatores aliqui nostra ætate nec *Sanctum* vocant, neque *Gregorium*. 132.

H

H litera pro E. 72, 345.

Hæretici monasticorum cœtuum osiores. 324.

— quatenus tolerandi sint. 162.

S. Horsiesius. 189, 202.

Θ

ΘΕΟΡΡΗΜΕΝΟC cur dicatur ab Ægyptiis S. Marcus. 164.

I

Iesu nomen perperam scriptum. 326.

Interpretes Ægyptii Sacræ Scripturæ non semper græcum fontem, aut interpretem sequuntur. 24, 47.

— in Veteri Testamento plerumque Translationem Septuaginta senum vertunt. 64.

Interpres thebæus Matthæi alius ab Interprete thebæo Joannis. 48.

S. Irenæus. 132.

Ismenias sibi et Musis se canere aiebat. 78.

Israelis nomen iuxta S. Antonium quid significet. 200.

Iuncos metebant monachi Tabennesiotæ. 249.

K

ΚΑΛΑΜΠΙΟΝ. 278.

ΚΑΤΑ ΡΟΟΥ, *instar illorum: iuxta ipsos: ut illi faciunt*. 280.
sic Gen. II. 18. ΚΑΤΑ ΡΟΥ, *instar illius: simile ei*.

ΚΕΛΕΦΟC quid valeat. 174.

Kircherus cit. 49, 72, 271.

ΚΟΛΥΜΒΟΝ. 29.

L

- Lacrozius cit. passim.
 Lapsanium quid sit. 225.
 Latina vocabula in Ægyptum invecata. 94, 104.
 Lebitonarium quid sit. 340. thebaice dicitur ΛΥΒΙΤΟΥ: sed scribendum videtur ΛΕΒΙΤΟΥ: quasi ducatur ex græco Λευίτου, et habitum indicet Leviticæ vesti parum absimilem. *ibid.*
 Litera ʃ a Thebæis repudiata. 18.
 Litera 2 græcis vocibus addita a thebæis. 18.
 Literarum ægyptiarum forma in membranis Nanianis. 4. earum vetustus ordo. 80.
 Loca obscura. 120, 242, 321, 395, etc.

M

- Manichæi in Ægypto. 109.
 Manuum elevatio inter orandum. 202.
 Martyrum epocha. 228.
 Matthæus Abbas. 255.
 Maurini Monachi. 79.
 Mazochius cit. 8, 49, 52.
 Medici ægyptii, et bononienses. 95.
 Melitiani. 185.
 Merinusa urbs. 306.
 ΜΗΠΟΤΕ. 100.
 Missa est sacrificium. 300. mortuorum commemoratio in ea. 259.
 ΜΝΤΔΒΟΛΗ perperam scriptum pro ΜΕΤΔΒΟΛΗ. 316.
 Monachorum instituta utilissima. 98, 105.
 Monasticum habitum irridebant Ariani. 323.
 Monialium cœnobia in Ægypto. 97.
 Mons Ν†ΛΟΧ. 166.
 Moysis nomen est ægyptium. 271.

N

- N ante Γ. 99, 229.
 N litera in extremo versu quomodo scribatur ab ægyptiis. 5, 20.
 Nitriæ mons. 261.
 Noëtianus a latino interprete dicitur *Nucianus*. 306.
 ΝΟΤΔΡΙΟC vox e Latio in ægyptum transportata. 279.

- O litera ab ægyptiis nunc perperam pronunciata per u. 351.
 ON pro OYN, *ergo*. 294.
 Osculandi pedes mos. 240.
 OY diphthongus per compendium aliter a græcis librariis, aliter ab ægyptiis scribitur. 163. perperam pro litera O scribitur nunc in ægypto a quibusdam. 351.

P

- S. Pachomius laudatur. 169.
 Pachon mensis. 190.
 Pachun, seu Pahun, eremus interior. 342.
 Papa dicitur ab ægyptiis Episcopus Alexandriæ. 153. et per antonomasiam Romanus Pontifex. 164.
 Papebrochius cit. 85, 191.
 Pelox Noëtiani filius. 306.
 ΠΕΝΕΙΩΤ titulus quibus tribuatur. 155. valet, *Noster - Pater*. *ibid.*
 Pephora a Latino interprete vocatur *Flora*. 306.
 Petronius Abbas Generalis etc. 86, 152, 166. mittit Alexandriam S. Theodorum. 152. quo mense obierit. 190.
 S. Petrus petra et fundamentum Ecclesiæ. 131.
 ΠΟΛΙΤΕΙΔ quid sit. 100.
 Pontificale Euchologium cit. 100. et alibi.
 Prochoro Diacono tributum opus. 300, 311.
 Pueros admisit S. Pachomius in monasteriis. 105.
 Punctum apud ægyptios librarios vice accentus videtur poni. 6. in præf. Fasc. 1.
 Punctum finale apud ægyptios cuiusmodi sit. 5.
 Puncto interrogationis carent ægyptii. 5.

R

- Racotis, i. e. Alexandria. 153.
 Renaudotius cit. 205, 259, 272, 274, 352.
 Ῥεδαλ, *decipere*. 96, et 170.
 Ῥεωτ, *navigare*. 211, 350.

S

- © literæ forma quædam singularis. 79.
 Sanctorum intercessio pro nobis. 158.

- Scetis* est desertum, et aliud a monte *Sciet*. 277.
 Scholtzii Grammatica ægyptiaca cit. 323.
 e Scriptura Sacra locus citatur, qui in græcis, latinisque Bibliis non videtur extare. 196, 336.
Sensim, an est vox ægyptia? 104.
 Senutius Abbas. 272, 352.
 Sne, urbs ægypti. 258.
 Specimina codicum. 30, 223.
 ΟΠΗΛΔΙΟΝ, *specus*, vox multis modis ab ægyptiis exscriptoribus vitata. 338.
 Stylus ægyptiorum simplex. 82.
 Synaxis accipitur aliquando pro serie Precationum, psalmodiarum etc. 269, 270.
 ΟΦΟΡΤΟΝ, vox latinæ originis. 94.

T

- T litera perperam scripta pro Δ. 28, 51. et vicissim Δ pro T. 346, 353.
 Tabennese dicebatur locus, in quo primum monasterium fundavit S. Pachomius. 181. Non vocabatur Tabenna. 182. non erat insula. 182.
 Tentyra. 227, 232.
 Ternarius præclarorum virorum numerus. 197, 207, 350.
 Textus Sacræ Scripturæ thebaice allati. 85. sex, 90. duo: 93, 107, 108, 111, 113, 116, 120 tres, 123, 124 duo, 130 quatuor, 134 et 135 sex, 137 et 138 septem, 140 quinque, 144 septem, 147 septem, 159, 160, 165, 184. duo, 186 duo, 189, 196 duo, 199, 230, 246, 254, 258, 264, 266, 268, 283 duo, 287 duo, 289, 294, 319, 320, 322, 326, 329, 334 duo, 336 quinque.
 S. Theodorus Tabennesiota. 150, 154.
 Theodori Sancti plures. 149.
 Theotociarum liber cit. 93. etc.
 Titulus cuiuslibet Sancti proprius. 164.
 Tolerantia qualis esse debeat. 162, 163.
 ΤΟΠΟΣ quid valeat. 93, 259.
 Totihoc. 103.
 Tukius laudatur. 90. eius *Rudimentum* cit. 3, et alibi passim.

V

Victor Archimandrita . 273.

Vocabula græca ab ægyptiis librariis perperam scripta . 83.

Woide cit. 4, 78, 90, 118.

Υ

Υ litera pro Η . 76. et pro Ε . 281.

Ζ

Zacchæus monachus Tabennesiota . 153, 169.

Ψ

Ψάγδας, vox ægyptiæ originis . 41.

Ω

ΩΤΕΜ memphitice, Τῦ thebaice . 64.

ΩΙΗΤ mons ægypti . 277.

Ξ

ΞΕΝΕΕΤΕ plures in uno monasterio . 154.

ΞΟΜΟΙΩΣ, et ΞΟΥΩΣ aliquando inter se confusa . 183.

ΞΝΟΥΜ, monasterium Pachomianum . 213.

†

† litera apud S. Hieronymum vocatur *Thei*, seu *Tei*. 42. est
nexus potius quam litera . 81. exaratur nonnunquam cum
puncto . 328, 337.

NOS DOMNUS SEBASTIANUS SACCHETTI
BONONIENSIS

Abbas Generalis Canoniorum Regularium Congregationis
Rhenanæ SS. Salvatoris Ordinis S. Augustini.

CUM librum, cui titulus = *Ægyptiorum Codicum Reliquia Venetiis in Bibliotheca Naniana asservata* = Auctore Reverendissimo P. D. Joanne Aloysio Mingarelli eiusdem Congregationis ex-Generali, et S. Salvatoris Bononiæ Abbate, Sacræ Indicis in Urbe Congregationis Consultore, et in Publico Bononiensi Archigymnasio Græcæ Eloquentiæ Professore, aliquot nostræ Congregationis Theologi recognoverint, et in lucem edi posse probaverint, concedimus, ut typis mandetur, si iis, ad quos pertinet, videbitur.

In quorum fidem has litteras manu nostra subscriptas, et Sigillo Officii nostri munitas dedimus in nostra Canonica S. Salvatoris Bononiæ Tertio Idus Maias Anni MDCCLXXXV.

D. Sebastianus Sacchetti Abbas Generalis.

Locus * Sigilli.

D. Joannes Joseph Fontana Cancellarius.

Vidiz

*Vidit D. Philippus Maria Toselli Cleric. Regul. Sancti Pauli, et in
Ecclesia Metropolit. Bononia Pœnit. pro Eminentissimo, et Re-
verendissimo Dom. D. Andrea Tit. S. Pudentiana Card. Joan-
netto, Archiepiscopo Bononia, et S. R. I. Principe.*

Die 8. Martii 1785.

IMPRIMATUR.

Er. Aloysius M. Ceruti Vicarius Gen. S. Officii Bonon.

8² = 64, 9² = 81, 10² = 100, 11² = 121, 12² = 144

SPECIAL

87-B

4847

THE GREAT
LIBRARY

